

GODIŠTE

52

SIEČANJ

1

GLASNIK
SRDCA ISUSOVA

GLASNIK SRDCA ISUSOVA

GLASILO APOSTOLATA MOLITVE * LIST HRVATSKIH KATOLIČKIH OBITELJI

Izdaju s dopuštanjem crkvene
oblasti Isusovci u Zagrebu
* Za list odgovara: Ivan
Nikolić D. I., Zagreb I/147,
Palmotićeve 33. * Tiskara
»Glasnik«, Zagreb, Palmoti-
ćeve 33, Ivan Nikolić D. I.

G. 52

BR. 1

SIEČANJ 1943

Uprava: Zagreb I/147, Pal-
motićeva ulica 31 * Broj
čekovnog računa 33.896. *
Godišnja predplata: 30 Kuna
— Italija 20 lira — Mađarska
4 pengő — Za ostalo inozem-
stvo protuvriednost od 50 Kn

Tiskanje i raspačavanje odobrio Državni Izvještajni i Promičbeni Ured; 22. X. 1941. br. Kns 1681/34-I

SV. MISE ZA SV. OTCA

SLUŽIT ĆE SE

u Zagrebu svaki dan po jedna, a osim toga 3. I. u Splitu — 18. I. u Zagrebu
— 23. I. u Drăgi (Sušak)

Ove godine služiti će se u Hrvatskoj 444 sv. Mise na nakanu Sv. Oca. A postigli smo napokon i to, da će se za Sv. Oca u našoj domovini služiti svaki dan po jedna sv. Misa! To je omogućio jedan dobrovoljac iz Zagreba osnovavši zakladu za tu svrhu. Nukalo ga je na to ozbiljno svaćenje težine vremena, koje proživljavamo, i činjenica, da svi triezni ljudi bilo kojeg vjerskog osvjedočenja gledaju na Papu kao na svjetionik čovječanstvu u ovoj oluji. Pa ga zato moramo pomoći svojim molitvama i sv. Misama. Ugledali se u taj primjer prave katoličke revnosti i sinovske ljubavi prema Sv. Ocu i drugi, osobito vjč. g. svećenici i katolička društva. Molimo samo, da se kod najave sv. Misa označi, da li ta najava vrijedi samo za god. 1943. ili i za poslije.

GLASNIKOVE PORUKE

Radi ratnih neprilika i potrebe štednje papirom izlaziti će Glasnik i ove godine u smanjenom obsegu na 16 stranica, ali u malco promijenjenom obliku, koji će se zacijelo svim čitateljima dopasti. Uredništvo će nastojati, da i taj skućeni obujam bude izpunjen što raznovrstnijim šilvom i biranim slikama, i tako svojim čitateljima pruži čim više vjerske pouke i pobude za obnovu nultarnjeg života svakog pojedinca i čitavog našeg naroda. U tom redu računa Glasnik i na podporu svojih čitatelja. Ljudi osjećaju potrebu da se uzdignu nad zemaljske stvari i željno traže kakvo šilvo, koje bi ih podiglo više i pokazalo im put pravog života, koji vodi u bolju budućnost i stalniju sreću nego je nalaze, kad se udalje od Boga. Pokaži stoga svojim znancima i prijateljima Glasnik! Zacielo će ga zevoletti i predplatiti se, a ti čas time učiniti veliko apostolsko djelo. Pošalji Upravi Glasnika također naslove onih, za koje je nade, da će se predplatiti. Uprava će im poslati besplatno jedan broj Glasnika na ogled. Svi čitatelji moraju nastojati, da se ostvari naša težnja:

u svaku Hrvatsku katoličku kuću »Glasnik Srdca Isusova«!

—> Važna obavijest na strani 15 <—

Dredragi

*pokazala se milost Božja +
koja spasava sve ljude učeći nas +
da se odreknemo bezbožnosti i
svjetskih želja + te trizno i pravedno
i pobožno živimo na ovome svijetu +
čekajući blaženu nadu i slavni dolazak
velikoga Boga i Spasitelja našega +
Isusa Hrista*

BOŽIČNA SREĆA

Poznavao sam dobru majku sa siročetom. Živjela je u našem selu, ali tamo na kraju, u siromašnoj, blatom omazanoj kućici. Preživjeti se je ipak dalo. Znao sam, da je dobra i čestita, ali da je u njoj ovolika divota vjere, upoznao sam tek o jednom Božiću. Pokucam, uđem i zaželim čestit Božić. Uz prozor, na niskom ormaru zapazio sam sviećicu na maloj grani o-morike. Visjele su tu i dvie jabučice, dva kolačića i još nešto nakita sve po dvoje. Soba je bila osvijetljena tek toliko, koliko je sjaja davala ona sviećica.

Časak sam stao u šutnji, a onda zapitao: »Majčice, vi volite tamul«

»Baš je liepo ovako u polutami«, priprosto je govorila, »tako je bilo i u onoj svetoj noći.«

Vidio sam, da je sabrana. Iztrgnuo sam je iz pravog pravcatog razmatranja.

»Više mi se sviđa«, nastavi ona, »ovako s malim božićnim drvцем i jednom sviećicom. Uviek mećnem samo jednu sviećicu. Mališan bi htio puno sviećica, kako je to vidio drugdje, ali ja njemu raztumačim po svojem tako, da je već i on ovo zalolio.«

»Pedá«, upadne mališan, »sviećica je Isus... a kad je puno sviećica, onda ne znam, koje je Isus. Zar ne, majčice, kad izgori ova sviećica, onda ću mećnuti drugu, pa opet drugu, sve do zadnje. Isus će biti dugo kod nas. Imamo dvadeset svićica!«

Razumio sam sada i sve ostalo. I ono »sve po dvoje« majka i sin, a jedna sviećica.

»O kako je liep Božić! nastavila je majka. Ja ne znam, što bi bilo, da se On nije rodio u štalicu, ali ovako je liepo. Ja si, velečastni, uvijek ovako mislim: kad se je On htio u jasicama roditi, onda ću mu za Božić ponuditi svoje srdce kao žive jaslce. Pa zato ja ni ne pravim jaslce. Istina, ja fežko nađem vremena za to, ali volim

upotriebiti i ono vrijeme, što ga uhvatim, na razmišljanje o malom Božiću, nego na spremanje kojekakvih sitnica, igrački, sladkiša itd. I moj mališan zna, da će i on dobiti svega po malo, ali sada treba čekati rođenje maloga Isusa, njemu se moliti i pjevati, a onda će nam On dati svoje darove.«

Bio sam ganut i zadivljen. Ta siromašna majka shvatila je veliku tajnu božićne radosti, koju ne razumiju ni toliki tako zvani naobraženi ljudi. Za

BOŽIĆ SIROTNJE

Naš Božić je tužan Božić. Isuse, nemamo božićnog drvca ni drva u peći. Uzalud duše djetinje tri su se nadale sitnom daru, veselju i sreći.

U štali ti je bilo jako zima, premda Te grijali dahom magarac i vol, i naš mali braco drhti u povojima. Ko i tvoj i naš je jednako prazan stol.

Ti si naš drug u svemu i naš brat; u jednakoj smo se rodili biedi, u našim životima tek muka muku sledi.

Ti si naš drug, Isuse, i naš brat. I nas čeka Golgota i muke najljuche — zar ne? — i s Tobom Uzkrснуće.

Ivan Lončar

njih je Božićna radost, nutarnja, prava radost velika nepoznanica. Oni se na badnju večer zatvaraju u svoje domove, ali ne da slave Božić, Maloga Isusa, nego da se smjeste oko obilnoga stola, okruže bogatim darovima, pozabave svakakvim bezposlicama. Njima nije dosta ona sreća, koju je Isus svojim rođenjem donio u ljudska srдца. Oni misle, da tome treba još mnogo dodati, da čovjek bude sretan, pa se onda prenatrpaju, prezasiće i zakriju tim zemaljskim obiljem i veseljem nutarnju radost, koje ni ne okuse.

A tajna Božića nije ništa drugo nego duhovna spoznaja, da je dolazak Božanskog Djeteta na ovu zemlju uzdigao čovjeka u nebo i obasjao ga iz čiste dobrote suncem svoje milosti. Milina i nježnost Božića ima nam tu našu sreću samo dočarati i pokazati, da je Sunce blizu pa samo treba da dopustimo, i ono će nas ogrijati. I tko na to pristane, da mu milost obasja srće u badnjoj noći, tko učini, da se Isus rodi u tami njegova srća — taj tek slavi pravi Božić, taj tek zna, što je božićna sreća. Božić, koji znači: sagraditi »betlehem«, i »jaslice«, okiiliti božićno drveće, liepo se obući i uživati u božićnim darovima, a ne daje živu i duboku sviest, da je k nama došao Spasitelj, koji nas obdaruje vječnim životom — takav Božić nije Božić.

Pustimo, da i nas opoiji čar Božićnog otajstva kao onu pobožnu majku, učinimo, da se i u našem srću po svetom razmatranju i pobožnoj molitvi i svetoj Pričesti, rodi Spasitelj, tada ćemo imati pravi Božić i osjetiti pravu božićnu sreću.

Martin Mihoković D. I.

TVOJ, OTČE, PROMISAO UPRAVLJA!

Odtisnula se lađa od obale i dostojanstveno plovi debelom pučinom. Kad najednom nebo namršti svoje čelo. Tmaste oblačine počese silaziti poput krpa, iz kojih se curkom ciedi voda. Žestoka oluja šiba more. Valovi se silovito poigravaju s brodom kao s orahovom ljuskom. U obćoj stravi, što je zahvatila putnike, jedini kapetanov sin ne zna, što je jeza. Bezbrizno skače između svietla, koji umire od tjeskobe. Dojadi to nekoj gospođi, koja se sva trese od uzbuđenja i jedva se držeći na nogama dovikne dječaku: »Jesi li poludio? Ne vidiš li, u kakvoj se pogibelji nalazimo? Zar te nije strah?« — »Mene? Strah?« začuđeno će dječak. »A čega da se bojim? Tā otac upravlja lađom!« Sretnog li djeteta, koje se osjeća tako sigurnim pod očevom zaštitom!

U ocean vremena odtisnula se ovih dana »Godina 1943.« uz pratnju strašne bure — ratne strave. Obzorje zakrivaju debeli i tamni oblaci. A kako je pri duši nama putnicima? Mislimo li na rieči i opomene Onoga, koji je ne jednom znao slišati buru i smiriti valove? »Ako ne bude te kao djeca, ne će te ući u kraljevstvo nebesko« (Mt 18, 3).

Možda nam zmiru rieči na ustnama, gdje bismo trebali muževno govoriti: »Mene? Strah? A čega da se bojim? Tā Otac upravlja lađom!« Zar smo zaboravili, da i iznad današnjih tamnih oblaka sigurno sja sunce Božje Providnosti nad nama? Da nam je »i sva kosa na glavi izbrojena« (Mt 10, 30)? Da se »prodaju dva vrabca za novčić« pa da ipak ni jedan od njih ne pada »na

zemlju bez Ota« našega? Da je sam Sin Božji, Odkupitelj naš Isus iz toga povukao tako opravdan i dosljedan zaključak: »Ne bojte se dakle! Vi ste daleko vredniji od mnogo vrabaca!« (Mt. 10, 29. 31.)? A ne zaboravimo ni toga, da ništa toliko ne boli bož. Srdce našega Spasitelja i Boga kao nepovjerenje, nepouzdanje u Njegovu Providnost, koja je čedo Njegova Sveznanja, Njegove ljubavi i Njegove Svemoći!

Svakiput, kad se puni djetinjeg pouzdanja bacamo u naručaj blage Božje Providnosti, ispovjedamo vjeru svoju u ta tri Božja svojstva: Sveznanje, Svemoć i Ljubav. Zato se Isus tuži čak i na sv. Apostole te im pri govora: »Što ste bojažljivi, malo vjerni?« (Mt. 8, 26) ili »Malo vjerni, zašto si posumnjao?« (Mt. 14, 31). Ovaj zadnji ukor bio je upravljen samom apostolskom Prvaku, koji je dobro upamtio nauk Gospodinov te kasnije tješio prve kršćane u njihovim velikim nevoljama: »Svu svoju brigu bacite na Njega (t. j. Boga svojega), jer se On brine za vas!« (1. Petr. 5, 7).

Ali čujem te, gdje govoriš: »Vidi li Bog strahote, koje se zbivaju na svietu? Ako vidi, može li pomoći? Ako vidi i može pomoći, gdje je ta Njegova ljubav, zašto ne pomaže?«

Razumijem te, po Bogu brate, po Bogu sestro! Iz obilja srdca, ojačana težkim kušnjama i brigama, progovoriše ti usta! Nego jad je uvijek bio rda-svjetovalo! Koliko si se puta već pokajao i za misli, nikle iz močvare jada, a kamo li ne za rieči, potekle iz njega? Zato moraš i ovdje ostati miran! Moraš triezno misliti o Božjoj Providnosti!

Što se bojite, malovjerni? Uz nas je Onaj, kome se pokorava more i vjetrovi!

Jest! Bog vidi i zna za tvoje i moje patnje, za nevolje celoga svijeta. On može i pomoći našim nevoljama i ne pomaže. Barem ne onako, kako mi to želimo! Pa ipak nas ljubi; možda baš zato, jer nam ne pomaže! »To je da pobjesniš!« veliš mi. Jest, ali samo onda, ako pustiš maha srcu, da govori, a ne daš pameti do rieči. Ako ne ćeš da razumieš Božje ljubavi. Ako zaboravljaš, da je Bog nama često neshvatljiv. Da me razumiješ, poslušajder ovu kratku priču!

Neki anđeo, veli priča, nešto u nebu skrivio pa morao dolje na zemlju činiti pokoru. I unajmio se kao sluga u nekoga župnika, koji ga poradi vjernosti njegove i savjestnosti zavolje kao rođena brata. I prošlo vrijeme pokore te naš sluga-anđeo naviesti dan razstanka. Teško bilo župniku razstati se s vjernim slugom, ali, kad ne bi drugčije, najposlije prisjede. Tek ga zamoli, da još jednom — zadnjiput pođu na šetnju selom. Istom izadoše iz kuće, kad se sluga zaustavi pred crkvom i počne biesno zuriti u križ na crkvenom

tornju. Za čas se maši kamenja i počeo se nabacivati na križ! Zapanjeno motrio ga njegov gospodar, ali se on ne dade smesti u svom poslu, dok se ne izdovolji. Pođu dalje i dođu do neke gostionice, iz koje se orila vika supijanih ljudi, što se svađali i »skidali« sve, što je na nebu i na zemlji. A moj ti sluga kleče nasred ceste kraj ulaza u gostionicu i počeo na glas moliti Otčenaš! Župnika obuze neugodan osjećaj. Sumnjivo pogleda svojega slugu i pomisli: Ovomu se siromahu počelo miešati! Nakon nekoliko koraka eto ih na kraju sela, gdje neki bogalj zamoli milostinju. Župnik da će dati, kad ali moj ti sluga navali na siromaha, ščepa ga za šiju pa s njime o zemlju!

To je već bilo ipak previše, i župnik se ljutio okomi na svojega slugu. Ali mu ovaj odgovori: »Ne bi se ti, gospodaru, ljutio, kad bi znao, što ja znam! Poslušaj me samo časak! Ovaj tu bogalj hinio je sakata i kljesta, kaošto se možeš i sam uvjeriti, te je godinama varao svet

mjesto da pošteno zdravim udovima zarađuje kruh! A što sam se moglo kraj gostionice, to je bilo stoga, jer je čaša onih ljudi bila puna, da se prelije, pa je trebalo smjesta ublažiti Božji gnjev, da ih ne baci u pakao. Na crkvenom križu napokon sjedio je đavao-zavodnik, koga ti nisi vidio, ali je došao, da ti kao vuk razdirač zavodi ovce, a ja sam ga protjerao daleko odavle!

Vidiš li, po Bogu brate! Anđeo više vidi, više zna od nas ljudi. Zato može kadikad postupati za naše pojmove posve naopako. Koliko li je to onda više moguće kod Boga, pred kojim je i anđeosko znanje ništa! Baš zato nas ništa ne smije smutiti. Moremo vjerovati u otčinsku Providnost Božju, koja čini, da se »onima, koji Boga ljube, sve okreće na dobro« (Rim 8, 28). Moramo iz

Božje ruke primiti i dobro i zlo u vjereni, da će i zlo biti radi našega dobra.

Tako nas je putio Jedinorođena Božji, koji Očca najbolje poznaje: »Koji sin od vas da u očca zamoli kruha, zar će mu dati kamen? Ili ribu, zar će mu mjesto ribe dati zmiiju? Ili ako zamoli jaje, zar će mu dati štipavca? Kad dakle vi, koji ste zli, znate dobre dare darovati djeci svojoj, koliko će više Otac vaš nebeski dati Duha Svetoga onima, koji mole u Njega!« (Lk 11, 11—13).

Nevolja je vatra, u kojoj se zlato kuša! Baci se u naručaj otčinske Providnosti Božje u godini 1943., koja nam nosi tajnovite događaje i tamnu budućnost. Pa neka usta progovore iz srca puna vjere: »Tvoj, Očče, Promisao upravlja!« (Mudr. 14, 3).

Karlo Grimm D. I.

DA PRESVETO SRDCE ISUSOVO, MILOSTIVO BLAGOSLOVI SVE NAKANE SVETOGA OTCA

Mjesečna nakana Apostolata molitve, koju je blagoslovio Sv. Otac

MOLIMO!

To neka bude prva postaja u našem razmatranju. Kraj nje nas ustavlja lik Božanskog Učitelja, umilan i sjajan među apostolima, svrnuvši oči s neba na njihovo i naše srđce te rekavši: »A vi molite ovako: Očče naš...« Ili, ako nam je draže, gledajmo, kako nam prilazi slomljeni Isus iz Getsemanija, nekud bliži ovim ratnim tminama, tugama i bolima; bliži našem umoru i pospanosti. Njegova nam poruka, — zar ne osjećamo? — tjera san, odgoni sumnju i nemir, sklapa ruke, u oči stavlja budnost, a na usta prošnju. »Bdijte i molite se, da ne padnete u napast!«

Molimo! I to — poput Njega, uzvišenog molitelja — molimo u tišini, molimo i javno, molimo sabrano, s čistom nakanom, predano, pouzdano, uztrajno i vjerno. U posljednje vrijeme Bog nas neprestano priziva k molitvi. Objave Presvetog Srdca i Blažene Gospe, objave Mističnog Isusa po riječima Svetog Očca, nuku nas, da u obćoj krizi, smutnjama i stradanjima prinosimo dnevno na pladnju tople molitve i prikazanja sami sebe Bogu Očcu kao velikodušan prinos.

MOLIMO ZAJEDNIČKI!

Prema Isusovoj želji. Više puta u Evandeljima govori On o zajednič-

koj molitvi. O izrazito katoličkoj molitvi. »Gdje su, kaže, dvojica ili trojica u moje ime, ondje sam i ja među njima.« On ostaje sa svima, koji ga zajednički priznaju Odkupiteljem, u sve dane do svršetka svijeta.

Uzor zajedničke molitve gledamo u Apostolskom Zboru. Prije Duhova apostoli, skupljeni oko Blažene Djevice, obavljaju prvu veliku devetnicu mlade Crkve. Po tom, da nagradi pouzdanu prošnju, Bog im je u duše sasuo oganj Duha Svetoga.

I Djela Apostolska kazuju, da su prvi Jeruzalemski kršćani živjeli kao »jedno srce i jedna duša«, podpuno srasli u jedinstvenu misao, kako to zanosno iziće Sv. Pavao, misao o sudioničtvu vjernika u Tajanstvenom Tielu Isusovu. On, Isus, glava je to me tielu. Oni, kršćani, jesu udovi.

U poviesti je ta nit neprekinuta: Katolicizam je u biti duboko duhovno jedinstvo po Bogu, koje se najljepše otkriva u skladnoj zajedničkoj prošnji za zajedničke velike i odkupiteljske nakane.

MOLIMO ZAJEDNIČKI NA NAKANE SVETOG OTCA!

Naša je sveta Crkva »Ecclesia militans«, Crkva bojovnika, ratnika. Svi smo mi u Njoj borci, kojima valja izvojevati pobjedu nad prolažnošću, smrću i griehom. Pobjedu u svojoj duši. Pobjedu u svome društvu. Do te pobjede dolazimo u prvom redu — molitvom.

Jer smo ratnici, jer se borimo za obće ljudske i katoličke ideale, moramo se borili u silnim frontama, pod zajedničkim vodstvom. A vojskovođom nek nam bude onaj, koji zna i može sigurno voditi. Kome su poznate najhitnije potrebe na tom duhovnom ratištu. Koji prati sva-

ki neprijateljski kret i budno upozorava svoje čete na dušmanske napadaje. To je Sveti Otac.

On govori u ime Vrhovnog Vođe, Kralja Kraljeva, Isusa Krista. A spominje i nutarnje, katoličke, i vanjske, općeljudske potrebe. Odnosi među vjerama, među narodima, među stališima, pojedinim zvanjima i ljudima; zdravlje, mir, ova ili ona pogibao, ovo ili ono očekivanje, obće razumijevanje i ljubav; rad u misijskim zemljama; katolički tisak, promičba; kler i katoličke misije... eto, tim su i takovim potrebama izprepletene Papine nakane, time satkane njegove želje.

Kako vidimo, naš je Voda prepun planova, koje bi valjalo izvršiti.

Hoćemo li — a tko od katolika toga neće? — da se što prije ostvare dalekosežne Papine osnove, molimo zajednički za njih.

MOLIMO PRESVETO SRDCE, DA ONO BLAGOSLOVI I OSTVARI NAKANE SVETOG OTCA!

To je konačna postaja našeg razmatranja. Dalje ne treba ići. Tu, u Presv. Srdcu, tu je vječno spremište, neizcrpivo skladište duhovnih zaliha, milosti i blagoslova. Stanimo u društvu kalvarijskih žena, kao što je ono vriedni vojnik Longin stao — pred probodenim bokom Isusovim. Pred Srdcem našega Kralja, iz koga izvire život za čitavu Svetu Crkvu, za čitav odkupljeni svijet. Iz Božanskog Srdca struji snaga za život. Život borbe. Snaga za borbu do pobjede. Neka to divno Srdce, koje nam je objavilo obilje svoga bogatstva, uslišava prema planu svoje blage Providnosti nakane našeg Svetog Oca!

Braćo! Isus čeka, da ga nešto zamolimo.

Da ne kaže i nama, kao što je rekao apostolima: »Dosađ niste ništa molili u moje ime« — sklopimo ruke, i s pouzdanjem, iz dubine srдца za-

vapimo s celom frontom »Apostolata Molitve«:

Presveto Srđce Isusovo! Usliši mi-
lostivo nekane Svetoga Očca!

Miljo Škverc D. I.

POD OKRILJEM MAJKE

Katolički Portugal proslavio je u listopadu 1942. na svečan način 25-godišnjicu ukazanja Bl. Dj. Marije u Fátimi (vidi »Glasnik« od listopada 1942.). Tom prigodom upravo je Sveti Otac Pio XII. u subotu 31. listopada 1942. celom portugalskom narodu dirljiv govor u kojem dozivlje Portugalcima u pamet sva dobročinstva, koja su primili od nebeske Majke od dana njezina ukazanja u njihovoj sredini. A onda je uspoređio današnje doba strahota sa vremenom Marijinih ukazanja u Fátimi (1917.). Da se svijet spasi od ratnih strahota, a još više od vječne propasti, pozvala je Gospa tada preko troje malih vidjelaca sve ljude, da se posvete njezinom Bezgrješnom Srđcu. Sv. Otac se sjetio toga, pa je u tom govoru posvetio doista celu sv. Crkvu i celu svijet Bezgrješnom Srđcu Marijinu. Evo nekoliko ulomaka iz toga Papina govora:

Današnje doba je strahovita objava Božje pravde! Poklonimo joj se sa strahom! Ali ne posumnjajmo u Božje

milosrđce, jer Otac, koji je na nebu, ne zaboravlja ga ni u dane svoje srdžbe: »Kad se budeš razgnjevio, sjetit ćeš se milosrđa.« (Hab. 3, 2.).

Danas, kada započinje četvrta godina rata, tmurnija nego prijašnja, jer se sukob još više proširio, danas nam više nego ikada preostaje jedino pouzdanje u Boga a kao Posrednica pred Božjim prijestoljem Ona, koju je jedan Naš Predšastnik u prvom svjetskom sukobu naložio zazivati kao Kraljicu mira.

Zazovimo je i mi, jer nam jedino Ona može pomoći! Ona, koje su majčinsko Srđce ganule ruševine, što se nagomilavale na vašu domovinu, i koje vam je tako čudesno pritekla u pomoć! Ona, koja je u kobnom pred-

Sveti Otac Pio XII. obnavlja 8. XII. 1942. u Bazilici Sv. Petra u Rimu posvetu čitavoga svijeta Bezgrješnom Srđcu Marijinu, da nam dobra nebeska Majka, Pomoćnica Krščana, izprosi mir.

viđenju ove strahovite nesreće, što ju je Božja pravda pripustila na svijet kao pokoru, već unapried pokazala, da su molitva i pokora put k spasenju; Ona, Marija, ne će nam uzkratiti svoje majčinske nježnosti ni uspješne zaštite.

Kraljice svele Krunice, pomoćnice kršćana, utočište ljudskoga roda, pobjednice u svim velikim Božjim bitkama! Ponizno padamo niže pred tvojim prijestoljem, uvjereni da ćeš nam se smilovati i udijeliti nam milosti i pomoć potrebnu u sadašnjoj velikoj nesreći, ne radi naših zasluga, na koje se ne oslanjamo, nego jedino radi bezkrajne dobrote Tvoga majčinskoga Srdca.

Tebi, Tvojem Bezgrješnom Srdcu, kao zajednički Otac čilave kršćanske obitelji, kao Namjestnik Onoga, kojem je dana sva vlast na nebu i na zemlji (Mt 28, 18), i od kojega primismo brigu za sve duše odkupljene Njegovom krvlju širom cijeloga svijeta, — Tebi, Tvom Bezgrješnom Srdcu u ovaj sudbonosni čas ljudske poviesti povjeravamo, predajemo i posvećujemo ne samo Svetu Crkvu, tajanstveno Tjele Tvoga Isusa, koje trpi i krvari na toliko mjesta, izmučeno na toliko načina, nego i cijeli svijet, razkidan divljim razdorima, uzpaljen požarima mržnje, žrtvu svojih vlastitih opočina.

Gani se nad tolikim vremenitim i čudorednim ruševinama, nad tolikim bolima, tolikim tjeskobama otaca,

Sveti Otac Pio XII. na blagdan Bezgrješnog Začeca popodne, moli skupa sa tisućama vjernika u Bazilici Sv. Petra za mir.

majki, muževa, žena, braće i nevine djece, nad tolikim životima pokošenim dušama, nad tolikima, što su u tjelesima razkomadanim u užasnoj klaonici; nad tolikim na smrt izmučenim dušama, nad tolikima, što su u opasnosti, da se zauvijek izgube.

Ti nam, Majko milosrđa, izmoli od Boga mir! A prije svega milost, koja može u času okrenuti ljudska srдца, milost, koja pripravlja, daje i utvrđuje mir! Kraljice mira, moli za nas! Udieli zaraćenom svijetu mir, za kojim narodi uzdišu, mir u Kristovo jistini, pravdi i ljubavi. Daj mu mir od oružja i mir duša, da se u smirenom poredku razširi Božje kraljevstvo!

Prolegni svoju zaštitu na nevjernike i na one, koji su još u smrtnoj tami! Daj im mir i učini, da im zasja sunce istine i da mognu s nama po milosti jedinoga Spasitelja svijeta ponavljati: »Slava Bogu na visini a na zemlji mir ljudima dobrotvolje! [Lk 2. 14].

Narodima razdijeljenim zabludama i neslogom, poimence onima, koji Te štiju naročito pobožnošću, tako da nema kuće, koja ne bi mogla pokazati Tvoje častne ikone (danas možda skrivene i čuvane za bolje dane), daj im mir, vrati ih u jednu Kristovu ovcarnicu pod jedinoga pravoga Pastira.

Izmoli mir i podpunu slobodu svetoj Božjoj Crkvi! Zaustavi poplavu novoga poganstva punog zemaljštine! Promiči u vjernicima ljubav prema čistoći, potakni ih na pravi krišćanski život i apostolsku revnost, da narod onih, koji služe Bogu, poraste i zaslugama i brojem.

Napokon, kako su čitava Crkva i čitav ljudski rod bili posvećeni Srdcu Tvoga Isusa, da im Ono, u koje su postavili svoje nade, bude znak i jamstvo pobjede i spasa, tako neka od danas budu zauvijek posvećeni i Tebi i Tvom Bezgrješnom Srdcu, o naša Majko i Kraljice svijeta: da Tvo-

ja ljubav i zaštita uskore slavnu pobjedu Božjega kraljevstva, i da Te tako sva ljudska pokoljenja izmirena među sobom i s Bogom nazivaju blaženom, da svi od jednoga kraja zemlje do drugoga s Tobom pjevaju vječni »Magnificat — Veliča duša moja...« ljubavi i zahvalnosti Srdcu Isusovu, u kojem jedino mogu naći istinu, život i mir! Amen.

Tu posvetu Bezgrješnom Srdcu Marijinu, izrečenu i učinjenu u toj posebnoj zgodi, udostojao se Sveti Otac svečano obnoviti na blagdan Bezgrješnog Začeca Bl. Dj. Marije, 8. prosinca 1942. u Bazilici sv. Petra u Rimu u prisutnosti od 50.000 vjernika. Iza duge, žarke molitve za mir pred izloženim Presvetim podijelio je zatim Sv. Otac, kako on to običaje samo u najsvečanijim zgodama, sa pročelja Bazilike papinski blagoslov čitavom svijetu, »urbi et orbi«, da bi se mir Božji izlio na sve ljude.

»Glasnik« je već u 11. broju 1942. pozvao sve čitatelje, a osobito članove Apostolata Molitve, da bi kroz godinu 1943. primili svake prve subote u mjesecu sv. Pričest na čast Bezgrješnom Srdcu Marijinu, da bi nam nebeska Majka izprosila mir. Ova svečana posveta Svetoga Oca Bezgrj. Srdcu Marijinu neke bude nov policaj za tu pobožnost, a oni koji budu primili tu sv. Pričest za mir kroz prvih pet mjeseci ove godine, neka to jave, bilo sami bilo preko svog župnika bilo preko Djevojačkog društva Srdca Isusova, Uredništvu Glasnika, da taj popis uzmogne poslati u Rim, gdje će se sabrati iz svih krajeva svijeta te mirovne sv. Pričesti i podastrijeti Sv. Ocu, da ga te sinovska revnost i pobožnost utješi i okriepi u njegovu nastojanju, da se svijetu povrati čim prije mir.

GOVORI SVETI OTAC SVADBENI DAROVI

Svake sriede grne na stotine i tisuće vjernika — prije rata iz svih krajeva svijeta, sada uglavnom iz Italije — k Svetom Ocu u Vatikan, da ga vide i čuju njegovu otčinsku riječ, koja tješi i bodri i potiče. Velik broj, kadkada velika većina tih hodočasnika, sačinjavaju mladi parovi, koji su si tek nedavno pred oltarom zadali vjeru, pa su sada došli k Ocu, da i on blagoslovi njihovu posvećenu ljubav, i da ponesu njegove otčinske opomene i savjete u nov život.

Dragocene su te riječi Svetoga Oca, što ih skoro svake sriede upravlja mladencima, nepatvorena nauka Crkve iz usta samoga Namjestnika Kristova na zemlji, pa će »Glasnik« u svakom broju donijeti po jedan kratki govor Sv. Oca upravljen mladim braćnim drugovima, da i oni, koji nisu imali sreće, da su mogli izravno čuti glas Pape, znaju, što im Sveti Otac poručuje za sretni i svet obiteljski život.

KAO SVETI MUDRACI

Za vrijeme osmine Bogojavljenja opetuje Crkva u svom bogoslužju uvijek nanovo riječi svetih Mudraca: »Vidjesmo na Izluku Gospodinovu

zvezdu i dođosmo s darovima, da Mu se poklonimo« (Mt 2, 2 i 11). I vi, predragi mladenci, kad izmieniste pred Bogom na podnožju oltara svoje obećanje, vidjeste nebo puno zvezda, koje obasjavaju vašu budućnost svjetlim nadama, pa sada dođoste ovamo, da izkažete Bogu čast i da primite blagoslov njegova Namjestnika donoseći bogate darove.

TRI DRAGOCIJENA DARA

A koji su to darovi? Znamo dobro, da niste došli s razkošnom pratnjom, kakovu predaja i umjetnost pripisuje Trima Mudracima: brojne sluuge, životinje s teškim tovarima, sagovi, riedke poslastice, a kao dar Malome Isusu zlato, valjda iz Ofira, koje je već Salomon vrlo cijenio (3 Kr 9, 28) pa tamjan i dragocjenu pomast. Sve su to darovi primljeni od Boga, jer sve, što Mu stvor može dati dar je Stvoritelja. I vi ste u kršćanskoj ženitbi primili od Boga tri vrlo

dragocjena dara, koje sve nabraja sv. Augustin: bračnu vjernost, sakramentalnu milostivoć rađanja. I ta tri dara, slikovito izražena u darovima Sv. Mudraca, morale vi ponovno pokloniti Bogu.

ZLATO: VIJERNOST

Bračna vjernost, to je vaše zlato, ili bolje: blago veće od svega zlata ovoga svijeta. Sakramental ženitbe daje Vam sredstva, da to blago sačuvate, pače i povećate. Prikazite ga Bogu, da Vam on pomogne, uživati ga. Zlato je radi svoje ljepote, radi svoga sjaja, radi svoje nepromjenljivosti nadragocjenija kovina. Njegova vrijednost služi kao osnova i mjera svega drugoga blaga. Tako je i bračna vjernost temelj i mjerilo sve sreće domaćeg ognjišta. U Salamonovu hramu nije bilo ni komadića građiva, koji ne bi bio pozlaćen i to jedno za to, da se građa očuva od trošnosti, a onda i radi ljepote. (3 Kr 6—22). Slično je i sa zlatom vjernosti. Ona mora upravo prožeti i posve obaviti ženitbenu vezu, da je tako učvrsti i dade joj posebnu krasotu. Da zlato mogne očuvati svoju ljepotu i sjaj, mora biti čisto. Na isti način i vjernost među supružima mora biti neoskrvnjena i nelaknuta. Jer čim ona počne tamniti, gasi se i povjerenje, i mir, i sreća.

Jedno je zlato — kako uzdiše Jeremija (Tuž 4, 11) — koje je potamnijelo i izgubilo svoj sjaj. Ali još su jedniji supruzi, kojih vjernost oslabi. Njihovo se zlato, da kažemo sa Ezekielom (7, 19), pretvorilo u smeće. Sve se blago njihove lijepe sloge razliva u biednu mješavinu sumnja, nepovjerenja, predbacivanja, da završi prečesto sa nepopravljivom nesrećom. Eto, radi toga vaš prvi dar Božanskom Djetetu mora biti od-

luka stalne i brižne vjernosti vašim bračnim obećanjima.

TAMJAN: SAKRAMENAT

Mudraci su donieli Isusu i miomirisni tamjan. Zlatom su ga počastili kao Kralja. Tamjanom su izkazali počast njegovom Božanstvu. I vi, kršćanski supruzi, treba da prikazete Bogu jedan dar, pun ugodnog mirisa. A da mu ga možete dati, pruža Vam sakramental ženitbe potrebna sredstva. Taj miomiris, koji će izpuniti ugodnim dahom čitav vaš život i koji će vaše najneznatnije svagdanje poslove pretvoriti u djela kadra, da njima zaslužite blaženo gledanje Boga u vječnosti, taj nevidljivi ali ipak stvarni miomiris jest na d n a r a v n a milost. Ona vam je bila dana na krštenju, nju ste obnavljali u izpovjedi i povećavali po sv. Pričesti, a dana vam je na poseban način po sakramentu ženitbe skupa sa novim pomagelima za vaše nove dužnosti. I tako ste postali bogatiji nego i sami sveti Mudraci. Stanje posvetne milosti je ugodniji miris, pa bio on ne znam kako sladak i opojan, koji vašem neravnom životu daje nebeski dah. To je pravo uzvišenje vaših duša u nadnaravni red, po kojemu postajete sudionici Božje naravi (2 Petr 1, 4). S kolikom dakle brigom morate nastojati, da sačuvate, pače i da povećate tako dragocjeno blago! Prikazujući ga Bogu, ne čete ga izgubiti, nego čete ga naprotiv povjeriti najboljem i najsigurnijem čuvaru.

DRAGOCIENA POMAST: DIJEĆA

U želji, da počaste u Isusu ne samo Kralja i Boga, nego i pravog čovjeka, prikazaše Mu Sv. Tri Kralja napokon i dar dragocjene pomasti. To je neka vrst mirisave i guste tekućine, kojom su stari narodi, osobito Egipćani,

pomazivali smrtna ostanke svojih dragih, da im tijelo oстане dugo nepokvareno. Možda vas iznenađuje da Mi u ovoj mirodiji gledamo sliku vaše treće žrtve, prikazanje trećeg dobrog kršćanskog braka, a to je: dužnost i čast rađanja djece. Ali pripazite i vidjet ćete, da se u svakom novom pokoljenju nastavlja i produžuje loza pređa.

Djeca su živa slika i kao neko uzkrisenje predaka, koji preko današnjeg naraštaja pružaju ruku onima, koji će sutra doći. Vi ćete gledati u vešoj djeci, kako u njima pred vašim očima oživljuju i rade vaši djedovi; prepoznat ćete ih često u gotovo poduno istim crtama lica i značajnih svojstava, a osobito u istoj čvrstoći vjere, časti i krepости. U tom smislu dragocjena pomast čuva, ovjekovječuje i neprestano obnavlja život obitelji. Jer obitelj je kao stablo s jakim korijenom i granatom krošnjom, u kojoj svaki novi naraštaj tvori novu granu. I osigurati neprekinutost potomstva tolika je čast, da se one obitelji cijene kao plemenitije i častnije, u kojih je stablo rodoslovlja najdublje pustilo korijenje u zemlju pradjedova.

JUNAČKA ŽRTVA

Ispunjavanje te zadaće nosi doduše sa sobom kojiput veće poteškoće nego vršenje prvih dviju dužnosti. Dragocjena pomast, »mira«, tvar, koja služi očuvanju i nerazpadljivosti, ima gorak okus; kako nam kažu učenjaci, počevši od Plinija pa do danas. A i samo joj ime daje to naslutiti. Ali, upravo ta gorčina daje snagu njezinom blagotvornom djelovanju. U Starom je Zavjetu upotrebljavahu kao mioniris (Pjes. 3, 6); njezini cvjetovi jesu slika čiste i žarke ljubavi (Pjes. 1, 12). U sv. Evanđelju čitamo, kako

su vojnici pružili božanskom Mučniku vino pomiješano s mirom (Mk. 15, 23), da pije to piće, koje su običavali davati osuđenima na smrt, da im tako barem donekle olakšaju boli. U svemu tomu ima dosta slikovitosti, o kojoj možete razmišljati.

Ali, zaustavimo se ovdje samo na jedno: nepobitne poteškoće, koje nosi sa sobom bujna kila djece u kući, zahtijevaju — osobito u današnje doba, kad skupoća tišti sve, osobito siromašnije obitelji — junačvo, žrtve, pa kojiput i heroizam. No, kao što gorčina dragocjene pomasti, tako i ova privremena trpkost bračnih dužnosti čuva supruge prije svega od teškoga grieha, sudbonosnog vrela propasti i obitelji i cijelih naroda. Te poteškoće zatim postaju jamstvom sakramentalne milosti i, ako se velikušno prihvate, obilja Božje pomoći. One napokon udaljuju od domaćeg ognjišta otrovne uzročnike nesloge, kao što su sebičnost, traženje neprestane udobnosti, promašen i nepodpun uzgoj djece, koje je broj hotimično smanjen. U kolikim slučajevima oko sebe vidite naprotiv, kako mučno nastojanje roditelja, da prehrane umiljatu brojnu djecu, što su sišla s Božjim blagoslovom u krilo obitelji, postaje pravo vrela već čisto naravne radosti i snage.

Eto, predragi mladenci, blaga, koje ste primili od Boga i koje u ovoj osmini Bogojavljenja možete i vi prikazati Božanskom Djetešcu u jaslicama skupa sa obećanjem junačkog izvršavanja bračnih dužnosti.

(Pijo XI. mladencima 10. siječnja 1940.)

**MNOGI TRAŽE DOBROG STIVA
POKAŽI IM
GLASNIK SRDCA ISUSOVA!**

UZMI I ČITAJ

Ambroz Benković, ŠIMUN I TADEJ, APOSTOLI SV. LUKA EVANDELISTA. — SV. MARIJA MAGDALENA. — Izdala »Katolička Mala Knjiga« (42-45 svezak), Bežija (Teslić) 1942.

Zgodbe male knjižice koje nam olivljuju u duši svoti život i slava djela prvih ljubitelja Isusovih i stupova sv. Crkve i govore nam o njihovom štovanju u našem narodu.

Raoul Plus D. I., ŽIVOT S BOGOM. — Preveo Stjepan Bauerlein. — Mali oblik, 150 strana, cijena: mekovec 40 Kn. — u platno 60 Kn. — Izdalo »Vrelo života« (9 knj.), Zagreb (I/ 285) 1942.

Ova knjiga je važno upozorenje na »najveći ličanstvenju činjenicu« kršćanskog života: da »Bog prebiva u nama« U krakim i dubokim mislima želi pisac »izgnati« dušu iz svagdanje raztresenosti i površnosti i omogućiti im bujan i pun život djece Božje.

Bogoljub Strižić D. I., GOVORI O PRESV. SRDCU ISUSOVU — Cijena 25 Kn. — Izdao Bogoslovski Zbor »Stadler«, Sarajevo (Ademage Mešica 9) 1942.

Pisac razmatra i tumači pojedine tozive ličnosti srđca Isusova i uvodi čitatelja u neizoprivo dubine božanskoga srđca. Djelo je puno navoda iz Sv. Pisma, pa će biti dragocijena pomoć propovjednicima, a vjernicima, koji žele upoznat i više Presv. Srđca, zgodan priručnik.

Milutin Mayer, SLOBODNI GRAD [1242-1942]. Povijesna pripovijest — Mali oblik, 128 strana, cijena 25.—Kn. — Izdalo Društvo Sv. Jeronima, Zagreb 1942.

U obliku zanimljivih crtica i napetih događaja opisuje pisac burne događovitine iz godine 1242., kad su divlji Mongoli poharali Hrvatsku i spalili Zagreb, koji je onda kao nagradu za svoje junake i vjerno držanje dobio naslov i pravice »slobodnog i kraljevskog grada«.

DAROVI

Za obnovu Bazilike presv. Srđca Isusova u Zagrebu: A. B. Senj 100 Kn; Antolović Marica 10 Kn; Baumgartner Sebastian 50 Kn; Cesarec Benko 20 Kn; Cesarec Juraj i Julka 30 Kn; Debelić Maza 50 Kn; Gullak Barica 50 Kn; Ivančević Mara 10 Kn; Janson Emil 100 Kn; Jansol Filipina 15 Kn; Jerković Kata 100 Kn; Karić Anka 100 Kn; Kovalek Franjo 100 Kn; Križevac Vjekoslav 15 Kn; Markoja Ana skupljena od članica sv. Krunice 160 Kn; N. M. Rošić 30 Kn; Perić Ljubica 10 Kn; Petrović Terezija 100 Kn; Stjepanović Anđela 50 Kn; Turk Terezija 50 Kn; Viličić Stanka 10 Kn; Zivković Anka 13 Kn.

Za sv. Mizer Borisa Agata 30 Kn; Celaković Lucija 50 Kn; Đukić Bera 30 Kn; Dud Dragica 30 Kn; Habrić Jana 100 Kn; Iverović Jakla 20 Kn; Iverović Stjepanica 80 Kn; Kovačević Kalica 200 Kn; Kužić Stelica 120 Kn; Leovac Ana 50 Kn; Lisac Marica 25 Kn; Maričić Alojzija 30 Kn; Matijević Anka 25 Kn; Mejdovak Slavica 20 Kn; Mušić Ivan 30 Kn; Mušić Stjepan 30 Kn; Petrović Julia 100 Kn; Račić Maza 60 Kn; Selak S. 100 Kn; Šabarić Ivan 40 Kn; Zoričić Marija 012 Kn.

U čast presv. Srđca Isusova: Ahel Marija 15 Kn; Barčević Marica 10 Kn; Bednarić Eva 15 Kn; Borković Bera 50 Kn; Borković Franca 50 Kn; Božićević Dragica 20 Kn; Carinac Franjo 10 Kn; Črnković Maza 50 Kn; Čanić Anka 100 Kn; Fogac Andro 10 Kn; Grgić Josip 110 Kn; Husin Ivka 40 Kn; Jansol Marija 100 Kn; Jansol Ana 10 Kn; Juraković Marija ud. 24 Kn; Kodrić Josip 8 Kn; Komarčić Terezija 100 Kn; Kovačević Nikola 40 Kn; Krapčić Barica 20 Kn; Krasnov Milka 20 Kn; Kurelec Elia 50 Kn; Lečković Bera 100 Kn; Livojević Barica 80 Kn; M. S. V. 50 Kn; M. V. Donja Kupčina 40 Kn; Malić Marija 150 Kn; Mandić Kata 100 Kn; Manestar Anđela 50 Kn; Marković Pavao 20 Kn; Marolović Ivan 100 Kn; Masuša Marija 30 Kn; Mihlin Kata 20 Kn; Hihlin Mara 40 Kn; Mušić Ilija 30 Kn; Pavlaković Stjepan 5 Kn; Peček Terezija 10 Kn; Pocrnić Terezija 30 Kn; Ropac Milenko 200 Kn; Sulić Kata 20 Kn; Tolot Kalica 10 Kn; Valente Josipa 50 Kn; Vučić Marija 30 Kn; Zelović Ana 10 Kn; Zelović Franjo 15 Kn; Zvonarić Karlo 50 Kn.

U čast presv. Srđca Isusova i Marijine presv. Trojstva, sv. Josipa, Majci Božjoj Kraljici Hvala,

Loretskoj Gospi, sv. Antunu i sv. Ignaciju Loyoli: Dud Dragica 100 Kn; Grgić Josip 120 Kn; Grgić Jelena 50 Kn; Malec obitelj 60 Kn; Markušević Franke 10 Kn.

Za raščrepa Glavnica presv. Srđca Isusova: Belošević Barica 100 Kn; Bilan Gizela 10 Kn; Došen Terezija 50 Kn; Drešvić Evica 100 Kn; F. G. Zagreb 20 Kn; Gaboš Ana 30 Kn; J. B. F. 100 Kn; Jagušil Ilova 10 Kn; Jurišić Janja 40 Kn; Kalamut Lucija 40 Kn; Kedačić Br. 20 Kn; Kirasčić Maza 20 Kn; Kotorac Anka 20 Kn; Lesić Bura 10 Kn; Leovac Ana 50 Kn; Mamić Ana 10 Kn; Mudrović Julija 15 Kn; N. M. Mavrić Ana 10 Kn; Markušević Franke 20 Kn; Zagreb 10 Kn; Papež Božena 50 Kn; Pavličić Kalica 120 Kn; Pavličić Pavica 15 Kn; Perić Lenka 100 Kn; Plivelić Josipa 100 Kn; Savić Stipo 40 Kn; S. S. Milosrdnica, Sanatorij »Markus« 37 Kn; Simek Tomislav 20 Kn; Šrajer Marija 20 Kn; Šurbek Menda 20 Kn; T. A. Danuvar 20 Kn; Topalović Rafael 13 Kn; Vlastić Marija 30 Kn; Vucuk Bera 10 Kn; Zargorac Seljan 20 Kn; Zelemik Ivan 13 Kn.

Za fond beatifikacije Petra Barbarića: B. B. Stari-grad na Hvaru 500 Kn; Barčić Regina 30 Kn; Bironić Stjepan 50 Kn; Dadić Stipo 30 Kn; Dobrinčić Marica 30 Kn; F. G. Zagreb 100 Kn; Grgić Josip 20 Kn; Hajdos Marija 80 Kn; I. K. Zagreb, 50 Kn; Ivančević Mara 10 Kn; Jagušil Ilova 10 Kn; Kaudlek Mikala 100 Kn; Kozlovsky Angela 50 Kn; Kurelec Elia 50 Kn; N. H. Zagreb 30 Kn; Pavličić Marija 100 Kn; Perić Elia 50 Kn; Piljak Janica 20 Kn; Piškur Marija 10 Kn; Skalačić Ignjo 50 Kn; Župarić Ivka 100 Kn.

Za ulje pred Presveelim i svietci: J. J. Oskovo 30 Kn; Malec obitelj 20 Kn; Majovak Slavica 50 Kn; Za uređenje Križnog Puta kod Svetište Majke Božje Blitciček: Vincetić Ivan 50 Kn.

Predplata za »Glasnik Srđca Isusova« 1943. IZNOŠI 30.— KUNA ali samo do 31. siječnja!

Tko bude slao predplatu iza toga dana, morat će radu nepredvidljivih poskupljenja platiti 50.— KUNA.

SLUGA BOŽJI PETAR BARBARIĆ

RAZBORITOST

Od mladosti je upoznao, da je Bog zadnji cilj njegova života i svih djela i zato je upotrebljavao sve sredstva, da ovaj zadnji cilj postigne. Budući da je upoznao, da je osobito sredstvo za postignuće ovoga cilja svećeničko zvanje, svim se žarom za nj pripravljaao, a kasnije na poticaj milosti Božje odlučio se je za redovnički stalež. Rado i mnogo je molio za uztrajnost u milosti i zvanju.

Razboritost Sluge Božjega Petra Barbarića očitovala se i u tom, da je sve izbjegavao, što bi ga moglo prirediti u postignuću zadnjeg cilja.

U svom radu nije se dao voditi nepromišljenošću ili samovoljom, a još manje strastvenošću nego je postupao iza zrelog promišljanja.

Pokazivala se je razboritost i u tom, što je cijenio i izkoristio vrijeme. Nikada ga nису vidjeli bezposlena, uvijek je bio zabavljen bilo molitvom bilo učenjem bilo čim drugim korisnim. Pa i za iste bolesti svoje

držao se je dnevnog reda, što si ga je odredio.

Cesto bi znao reći za Petra učitelj njegov iz pučke škole, da nije nikada imao tako razborita učenika. A u sjemeništu umio je čovjeka proniknuti u dušu i veoma lako naći razlog, s kojega tako mnogi daci gube svećeničko zvanje. Jako dobro je znao druga umiriti, pa bure, što

u mladim srcima često bjesne, liepo utišati. Njegovu blagu sudu, osnovanome na razumu i vjeri te ljubežljivoj rieči ne bi se nitko mogao lastno oprieti. Neobičnu razboritost je očitovao kada je za Duhovnih vježba tražio razloge i proturazloge redovničkog zvanja svoga, i u mnogim, vrućim molitvama prefrasao ih pred Bogom.

U načinu izražavanja nije u Petra bilo ništa nemirno ili nervozno; vazde je govorio promišljeno. Društvenost nije prezirao, a umio je neusiljeno i veselo se zabavljati kako sa sudrugovima tako i s drugima.

MILOSTI PO ZAGOVORU SLUGE BOŽJEGA PETRA BARBARIĆA

1394. Zemun (djakov. biskup.): Na zagovor Petra Barbarića izliečio me Gospodin Bog od teške bolesti. Vj. — 1395. Slatina (djakov. biskup.): Zahvaljuje za primljene milosti. J. P. — 1396. Mihovljen (zagreb. nadbiskup.): Za ozdravljenje zahvalna. Lj. V. — 1397. Zlarin (šib. biskup.): Zahvaljuje na primljenim milostima. V. B. — 1398. Sasovac (zagreb. nadbiskup.): Ozdravila. M. D. — 1399. Ti-

šina. Zahvaljuje za mnoge primljene milosti kao i za sretan povratak iz B. A. G. — 1400. Zagreb. Imao sam ići na putovanje, koje je pogibeljno. Preporučio sam se Slugi Božjemu Petru Barbariću i obećao sam javnu zahvalu u Glasniku. Uslužio me sjajno. Čuvao me na putu — bez ikakvih neugodnosti putovao sam, liepo obavio svoje dužnosti, zdravo i sretno vratio se kući. J. P.

Ovaj
Kalendar
mora
u
svaku
hrvatsku
katoličku
kuću

jer je :

●
Stoji
35
Kuna
a
vrijedi
1000 !

1943 KALENDAR SRCA ISUSOVA I MARIJINA

L I E P

krasan omot u pet boja, obilje slika među Hrvom
128 strana bogatog Hliva sa 9 pjesama i 13 biranih članaka

B O G A T

obilje zvijezdaznamenitih podataka izračunanih za srednje hrvatske
vrijeme — 32 strane kalendarskih podataka

Z A N I M L J I V

Kako ćemo obnoviti Hrvatsku?
Koja je najveća sreća katoličkih obitelji?
Koji je lijek i spas današnjih tala?
Kakvom se politikom bavi Papai?
Koji je naš najveći neprijatelj?
Kako je teško današnji rat u prošle tri godine?

Na sva ta pitanja i na mnoge druga daje odgovor Kalendar Srca Isusova i Marijina 1943 !

BOŽANSKO SRDCE ISUSOVO

PRIKAZUJEM TI PO
BEZGRJEŠNOM

SRDCU MARIJINU

SVE MOLITVE, DJELA I TRPLJE-
NJA OVOGA DANA U NAKNADU
ZA NAŠE UVREDE I ZA SVE ONE
NAKANE, NA KOJE SE TI NEPRE-
STANO PRIKAZUJEŠ NA OLTARU
OSOBITO TI IH PRIKAZUJEM ZA
SV. CRKVI, SV. OTCA
I ZA SVE NAKANE PREPORUČENE
ČLANOVIMA APOSTOLATA MOLITVE

1 P OBREZANJE ISUSOVO, Nova Godina,
Vjera u Božju Providnost.

2 S Mekerije, Papina nastojanja oko mira
Nedjelja prije Bogojavljenja

3 N IME ISUSOVO, Isusovo Kraljevstvo

4 P Rigobert, Zimska pomoć

5 U Telesfor, Sv. Otac Pio XII.

6 S BOGOJAVLJENJE, Misionari

7 C Lucian, Vjera u našim društvima

8 P Severin, Hrvati na ratištu

9 S Julian, Pravedni mir u svijetu

1. Nedjelja po Bogojavljenju

10 N SV. OBITELJ, Posvećenje hrv. obitelji

11 P Higin, Obitelji u nevolji

12 U Ernest, Siromasi i oskudni

13 S Leoncij, Hrvati u smrtnoj pogibelji

14 C Hilarije, Djelotv. ljubav prema bližnjemu

15 P Pavo p. Opušteni krajevi

16 S Marcel, Naši biskupi

2. Nedjelja po Bogojavljenju

17 N Antun p. Duh pokora i zadovoljštine

18 P Stolice sv. Petra u Rimu, Povratak svih
krišćana u pravu Crkvu Kristovu

19 U Marija i Maria, Povratak grko-iztočnjaka

20 S Fabian i Sebast. Povratak protestanata

21 C Agneza (Janje), Povratak anglikanaca

22 P Vincencij, Povratak američkih protestan.

23 S Rajmund, Obraćanje odmet. od sv. vjere

3. Nedjelja po Bogojavljenju

24 N Timotej, Mjes. zaštit. Obraćanje Židova

25 P Obraćanje sv. Pavla, Obrač. nevjernika

26 U Polikarp, Pobjeda Crkve u svijetu

27 S Ivan Zlatousti, Naši propovjednici

28 C Petar Nolasco, Pristojnost u govoru

29 P Franjo Sales, Slovanje Srdca Isusova

30 S Martina, Čudoredno zalutale duše

4. Nedjelja po Bogojavljenju

31 N Ivan B. Školska mladež na praznicima

Ispruži oprošt jednog peška i još jednog po volji
odabranog dana. Na dan naknadne sv. Pričesti. Na
blagdan mjesecnog zaštitnika.

Ispruži oprošt prvoga peška i nedjelja i još
jednog po volji odabranog dana.

Za mir u svijetu na temeljima pravednosti i ljubavi

Oč očinski učitelj u misli, školama našu vjeru

GODIŠTE
52

VELJAČA

2

GLASNIK

SRDCA ISUSOVA

GLASNIK SRDCA ISUSOVA

GLASILO APOSTOLATA MOLITVE * LIST HRVATSKIH KATOLIČKIH OBITELJI

Izdaju s dopuštanjem crkvene oblasti Isusovci u Zagrebu
* Za list odgovara: Ivan Nikolić D. I., Zagreb I/147, Palmotičeva 33. * Tiskara »Glasnik«, Zagreb, Palmotičeva 33; Ivan Nikolić D. I.

G. 52 BR. 2
VELJAČA 1943

Uprava: Zagreb I/147, Palmotičeva ulica 31 * Broj čekovnog računa 33.896. * Godišnja predplata: 50 Kuna — Italija 20 lira — Mađarska 4 pengő — Za ostalo inozemstvo protuvriednost od 50 Kn

Tiskanje i razpačavanje odobrio Drž. Izvještajni i Promičbeni Ured, 22. X. 1941. br. Kns 1681/34-1

HRVATSKA PAPI

SVETE MISE NA NAKANU SVETOG OTCA SLUŽE SE U VELJACI:

u Zagrebu: svaki dan po jedna; a osim toga: 2. II. u Dubrovniku — 2. II. u Pitomači — 2. II. u Subotici — 5. II. u Splitu — 11. II. u Beravcima — 11. II. u Rumi — 15. II. u Savskom Nartu

PORUKE UPRAVE GLASNIKA

NEKI SE TUŽE:

da dobivaju Glasnik s velikim zakašnjenjem, da im se naručbe ne izvršuju odmah, da ne dobivaju ni unapried plaćene knjige, da im se nisu odmah slali naručeni Kalendar, da im se šalju opomene za već namirene predplate i t. d. i t. d.

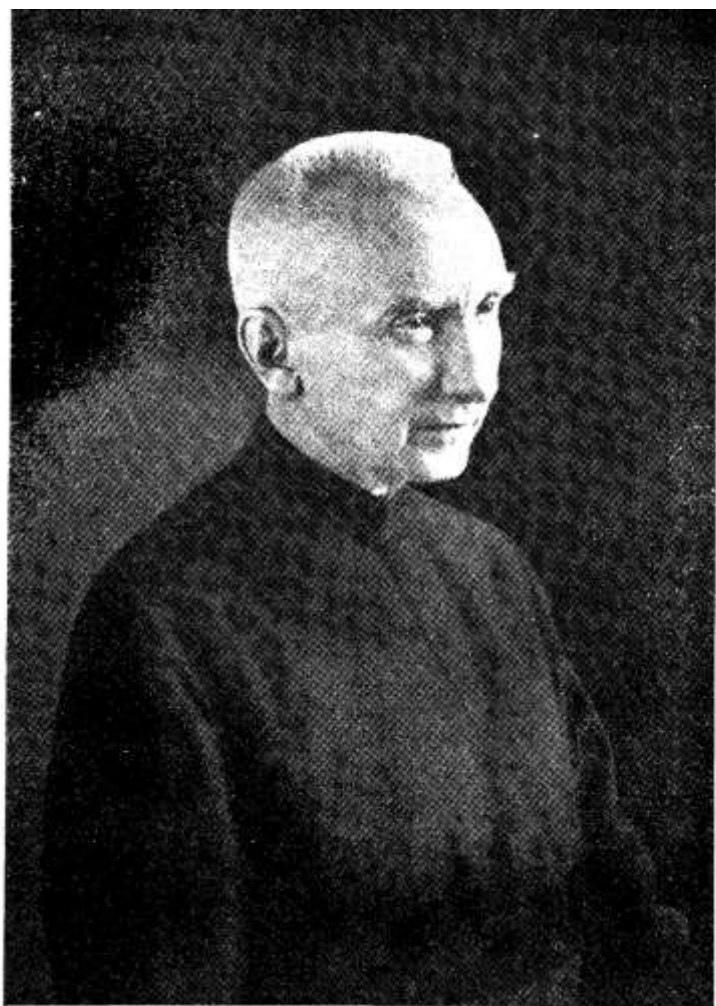
Uprava Glasnika nada se međutim, da će cijenjeni predplatnici razumjeti: 1. da se danas ne može dobiti uvijek na vrijeme tvorivo potrebno za uvez knjiga, pa se tako kadkada ne može udovoljiti odmah osobito naručbama tvrdo vezanih knjiga i molitvenika. — 2. da se manjak radnih sila osjeća i u tiskari i u knjigovežnici i u odpravničtvu, pa je naravno, da će kadikad zekasnuti i Glasnik, a pogotovo Kalendar. — 3. da se Uprava žurila, da čim prije rezašalje Kalendar, pa su tako zadnji brojevi Glasnika prilično zekasnili. — 4. da o Novoj Godini navale tisuće naručbi, koje se radi ograničenog činovničkog osoblja ne mogu sve najedanput izvršiti. — 5. da su zakašnjenjima pošiljki i časopise u mnogo slučajeva uzrokom i prometne neprilike i poteškoće. — 6. da se i uz najbolju volju dogodi, da između tisuća čekovnih odrezaka bude po koji zametnut ili se ne provede na vrijeme, pa se stoga na opomenu za već podmirenu predplatu ne treba uzrujavati, nego javiti dopisnicom Upravi, kada je predplata podmirena i kolika je svota uplaćena.

MOLITVENICI:

»Srdce Isusovo, spasenje naše« i »Srdce Isusovo, ufanje naše« razprodani su, te se više ne mogu dobiti. Priprema se novo izdanje i čim bude gotovo, bit će objavljeno u Glasniku.

PREDPLATA

Kako je već objavljeno u Glasniku, siečanj 1943., predplata za Glasnik u godini 1943. morala se radi poskupljenja, koja su već nastala i koja se očekuju, povisiti od 30.— Kuna na 50.— Kuna. Stoga lko bude slao predplatu iza primitka ovoga broja, mora poslati Kuna 50.

PRECASTNI OTAC

VLADIMIR LEDÓCHOWSKI

GENERAL DRUŽBE ISUSOVE

VRHOVNI UPRAVITELJ APOSTOLATA MOLITVE

blago u Gospodinu preminuo 13. XII. 1942.

NAŠ VELIKI VRHOVNI UPRAVITELJ

O. VLADIMIR LEDOCHÓWSKI, GENERAL DRUŽBE ISUSOVE

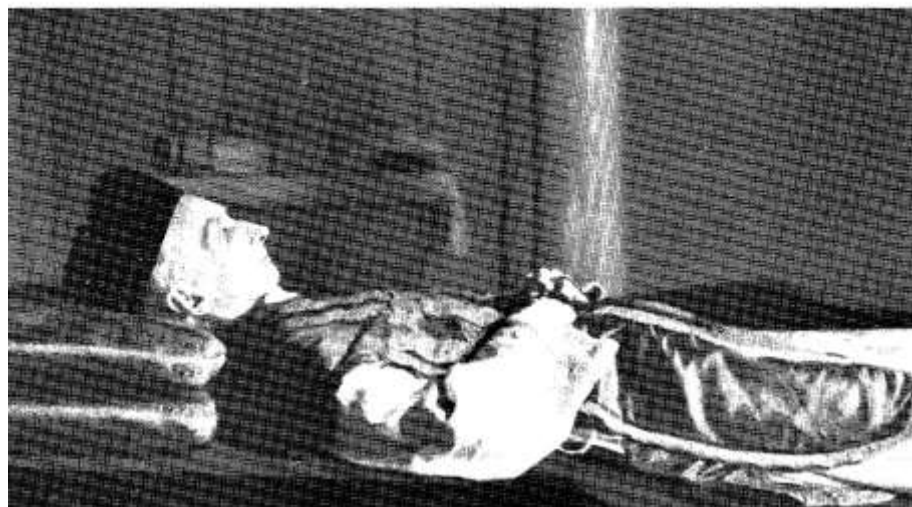
Mnoge su vojske vojevale za Kraljevstvo Kristovo. Počevši od prve apostolske čete pa do najnovijih organizacija Katoličke Akcije. Sve su branile, učvršćivale i uvećavale Kraljevstvo svog Učitelja i Vode. Sve su te vojske nosile plameno junaštvo jurišnih odreda. Ali upravo posljednja vremena digla su na noge najveću vojsku, koja se ikada mobilizirala za navalne ciljeve Isusova Kraljevstva — Apostolat Molitve — vojsku od 35 milijuna ljudi. Sakupljanje je započelo sredinom prošlog stoljeća, a već svršetkom 19. stoljeća bio je uzbijen cio svijet. Prva polovica našeg 20. stoljeća znači u povijesti Apostolata Molitve zlatno doba. A do tog procveta uzdigao se Apostolat Molitve pod snažnom uprvom svog Vrhovnog Upravitelja preč. O. Vladimira Ledóchowskog, koji je 13. XII. 1942. blago u Gospodinu preminuo.

Uspomeni tog velikog našeg Vrhovnog Upravitelja neka bude posvećeno ovo par riječi. Proči ćemo povijesnim tregom njegovih djela.

GENERAL DRUŽBE ISUSOVE

Sin grofa Antuna Halka Ledóchowskij i grofice Josipe Salis-Zizers, Vladimir Ledóchowski rodio se 7. listopada 1866. god. u dolnjeaustrijskom mjestu Loosdorfu. Kao srednjoškolac u bečkom kolegiju Teresianumu često je bio u carskoj sviti kao počasni paž. Po očevoj želji upiše se iza svršenih srednjih škola na pravni fakultet, a li osjetiv se zvanim u viši stališ, ude u sjemenište u Tarnov, odakle bi poslan u kolegij Germanicum u Rimu, gdje 1889. svrši filozofske nauke na čuvenoj Gregorijani. Iste godine stupi u Isusovački Red. Godine 1894. zaređen je za svećenika. U Družbi se Isusovoj brzo otkriše njegove sposobnosti i već god. 1901. postade Provincijalom Poljske. Kao Provincijal dođe na Obću Skupštinu

Preč. O. Vladimir Ledóchowski, General D. I. i Vrhovni Upravitelj A. M. na odra

Reda u Rim, koja je izabrala za Generala Družbe Isusove O. Wernza, a O. Ledóchowskog imenovala generalovim savjetnikom. Godine 1914. umre O. Wernz, a Obća Skupština Reda izabra 11. veljače 1915. O. Ledóchowskog za Generala Družbe Isusove.

Punih 27 godina i 10 mjeseci divno je upravljao Družbom Isusovom.

Red ga smatra jednim od najvećih svojih Generala. Pisati poviest njegovih djela, znači izpisati poviest Družbe Isusove ovih značajnih 27 godina.

Broj članova Reda digao se pod njegovom upravom od 16.946 u 27 Pokrajina, na 26.700 u 50 Pokrajina.

Za procvat odgojnog i prosvjetiteljskog rada Družbe ulageo je sav trud i pridizao njezine škole — naročite filozofiju i teologiju. Papinskom Sveučilištu u Rimu dao je novo sjedište, a po nalogu Pija XI. primio je Papinski Institut za nauke istočnih Crkava te proširio djelatnost Papinskog Biblijskog Instituta.

Misije su posebna slava preč. C. Ledóchowskog. Pod njegovom upravom stajalo je 45 velikih misija sa 4.000 misionara.

Što je učinjeno u apostolatstvu tiskom, pokazala je »Svjetska izložba katoličke štampe« održana 1936. u Vatikanu. Vječiti je to svjedok sile pera, koju je on vodio.

O nutarnjoj upravi Reda dosta je, ako kažemo, da je sazvao i vodio dvie Obće Skupštine, koje imaju najdalekosežnije značenje za budućnost Reda.

Vladimir Ledóchowski je muž, koji je morao svladati mnoge kušnje, prebroditi mnoge bure na svom mjestu kormilara lađe, kojoj se Isus udostojao dati svoje imo: Družba Isusova. Brojni progoni Družbe u raznim dielovima svijeta — spomenimo samo Kinu, Meksiko, Španiju — ovili su trnjem njegov život.

Ali ni nagrada i utjeha nije izostala.

Crkva je pod njegovom pravom priznala heroizam pedesetorice sinova Družbe Isusovo dajući im čast oltara sa nazivom blaženika. A drugoj trinaestorici (najevljena je kanonizacija bl. Ivana de Britto i Bernardina Realino) podielila je najvišu čast Božjih svetaca.

Bio je uvijek budan na straži. Govorili su ljudi različitih nazora: Grof Ledóchowski je sjajan diplomata; »Crni Papa« Ledóchowski sjajno igra svoju ulogu. A u stvari C. Ledóchowski bio je blaga duša, skroman i jednostavan. Njegova smionost je tek naličje njegove svetosti i odanosti sv. Stolicu i sv. Crkvi. Njegova snaga u progonima jest dio drugog svijeta, u kojem je on stalno živio.

VRHOVNI UPRAVITELJ APOSTOLATA MOLITVE

Kad je g. 1915. preuzeo O. Ledóchowski upravu Družbe Isusove, postao je tim ujedno i Vrhovni Upravitelj Apostolata Molitve. Kroz 27 godina odtada Apostolat će neprestano jačati i rasti njegovim mudrim odredbama, privatnim i javnim poticajima i opomenama, zgodnim imenovanjima, snažnim zamislima i sretnim rješenjima bezbroj-

nih poteškoća. Nema gotovo godine njegove uprave, koju nije ovjekovječio majstorskim zahvatima za proslavu Srdca Isusova i to baš po Apostolatu Molitve.

Prije svega razaslao je pisma svim svojim sinovima, u kojima im toplo stavlja na srce, kao jednu od prvih briga, Apostolat Molitve, da preko njega ljudi upoznaju Srdce Sina Božjega i po molitvi vojuju za njegovu slavu. Brzo iza toga sazivlje u Rim veliko vijeće Urednikâ svih »Glasnika Srdca Isusova« po svietu. Iste godine — bilo je to 1920. — razaslje duga pisma po Italiji, u kojima uređuje zborove boraca — širitelja Apostolata Molitve i posvete obitelji.

Za godinâ strahovitog glada u Rusiji upravlja vrhovni vođa apostolskim moliteljima oči na nevolje jednog naroda i pozivlje osobito obitelji posvećene Srdcu Isusovu na dužnost.

Ciela godina 1923, prolazila je u živom radu, u mnogim privatnim i javnim vijećima, u živom dopisivanju da se novim duhom pomogne i razplamti dvostruko djelo Apostolata: Posveta obitelji i Euharistijski Križari.

Godine 1925. sazvao je i opet na velike dogovore u Rim urednike, tajnike i širitelje Apostolata različitih naroda.

U to je vrijeme Apostolat Molitve primao sve veće i važnije poslove bacao se na sve znamenitije podhvate. Zato je vanjska uprava tražila neke promjene. Sve dotada sjedište Apostolata bilo je u Toulousi u Francuskoj, gdje mu je bila i kolievka. Ali Vrhovni Upravitelj izpitavši stvar na dugo i najpomnije, češće zavezivajući Božje prosvjetljenje, s odobrenjem Sv. Oca prenese i vanjsko vrhovno vodstvo u Rim. I odsada nema stvari, koja bi se ticala Apostolata, da je on sam ne bi osobno određivao i pratio.

Godine 1928. uvede običaj, da se svakog mjeseca daju članovima po dvie molitvene nakane, (a ne samo jedna kao dotada) t. j. jedna obća za potrebe sv. Crkve, a druga misijska.

Njegova ljubav prema Papi poticala ga je, da vojsku Apostolata Molitve stavlja uvijek u službu Sv. Oca, da njegove potrebe i želje podupre, da njemu u najvažnijim djelima sv. Crkve bude sva snaga Apostolata na raspolaganje. Zato Pio XI. s otčinjskom dobrohotnošću prima 1926. ponudu Vrhovnog Upravitelja kao stalnu odredbu, da naime jedna od obćih nakana svake godine bude pridržana Njegovoj Svetosti.

Kad bismo još mogli promotriti obširnije sve, što je O. Ledóchowski učinio za mladice razgranatog stabla Apostolata Molitve: za pokret sv. Misa za Papu, za Euharistijske Križare, za Posvetu obitelji Srdcu Isusovu, pa za proslavu Isusa i Marije, naročito njezinog Bezgrješnog Srdca, razumjeli bismo, zašto je poviest Apostolata Molitve za njegove uprave bila u svojoj »zlatnoj dobi«.

+

O. Ledóchowski — Vrhovni Upravitelj je umro. Za sobom je ostavio 127.000 dobro izgrađenih središta i žarišta apostolske borbenosti za ciljeve Kristova Kraljevstva. On nas je naučio, gdje nam je mjesto u životnoj borbi. Vojska smo na razpolaganju Ocu kršćanstva. Neka duh — žarki, ignacijski, apostolski duh našeg velikog Upravitelja živi u nama! Budimo, što jesmo! Dnevno učinimo ozbiljno i svjestno svoju dužnost apostola molitve: prikazimo sve svoje molitve, djela i trpljenja Božanskom Srdcu Isusovu po Bezgrješnom Srdcu Marjini za sv. Crkvu, za Sv. Oca... i za pravedan mir u svietu.

M. Mihoković D. I.

MIR — ČEDO PRAVDE I LJUBAVI

Mjesečna nakana Apostolata molitve, koju je blagoslovio Sv. Otac

Neka se ne rekne, da je i ovo otrcana, natražnjačka, popovska, farizejska tema. Da Papa, po starom rimskom običaju, vadi iz bačve »srednjega vjeka« novi otrov, ili stari otrov u modernim pilulama, kojim želi zatrovati i omamiti nesretni ljudski rod.

Nije, brate, tako. Ovo ti je naš svakidašnji razgovor i obće priželjkivanje. Što u srcu, što u četiri oka, što na ulici — možeš bez prestanka čuti uzdah nade, popiekvu slutnje, da će ipak svanuti sunce mira i blagostanja.

Papa je, dakle, dirnuo u pravu žicu. Izveo je pred čitav svijet želje sviju ljudi. I to ne po prvi puta. Nikako! Odkako Pio XII. vlada, ne prestaje opominjati vladare i podložnike na mir. »Neka nas čuju snažni«, dovikuje on svijetu uoči rata, 25. kolovoza 1939., »da ne postanu slabi u nepravdi. Neka nas čuju moćni, da njihova moć ne bude rušenje, nego podpora narodima te zaštita mira u redu i u radu. Mi ih molimo u ime Krvi Kristove... S nama je duša stare Europe... S nama je čitavo čovječanstvo, koje čeka pravdu, kruh, slobodu, a ne željezo, koje ubija i razara...«

Onda pa do danas, osobito prigodom velikih Božićnih blagdana, iznova progovara zajednički Otac i moli. Sve njegove pozive možemo sažeti u ovo nekoliko riječi: Sincil Molimo i radimo složno, da čim prije

okopni ovaj led rata, a javi se mir sazdan pravdom i ljubavlju. — I ovaj nas mjesec poziva na takovu molitvenu vojnu.

Zamislimo se časkom u Papinu poruku.

MIR

Ta riječ u ustima rimskog Prvosvećenika zvuči drugačije, nego li u ustima modernih »mironosnih« propovjednika. Papin je mir izbio iz dubina Spasiteljeva Srdca, prokkan je Evandeoskim duhom, o-rubljen svjetlom uzkrse slave. To je mir naviešten u Božićnoj noći nad Betlehemom, kad je sve počivalo, a Bog se mira rodio od Prečiste Gospe. Mir uvršten u blaženstva na oblom galilejskom brežuljku iznad mirnog Tiberijadskog jezera, pod mirnim plavetilom južnoga svoda, u mirno sunčano podne, kad su ljudi, budni na Gospodinov glas, očekivali poruku mira i utjehe. Mir je to,

što ga je Krist na križu izplatio, a po Uzkrснуću predao svojim učenicima kao baštinu: Mir vama! Ne dajem vam ja mira, ko što ga daje svijet.

To je, kako vidimo, Isusov mir.

U prvom redu mir duše. To. Čovjek, pun Isusova mira, osjeća, da je u njemu usklađena niža i viša narav. Da živolinja služi čovjeku, a čovjek Bogu. On je pomiren s Bogom. Pomiren sa samim sobom. Sa svojom

»Nije potrebno ni reći, koliku utjehu osjeća Vrhovni Pastir pri pomisli, da 30 milijuna članova Apostolata Molitve moli na nakane Apostolata Molitve, i kako je On zahvalan toj vojsci, koja se skupa s njim bori u molitvi svaki dan za stvar Isusovu i svele Crkve«

(Pio XII., 14. III. 1939.)

savješću. Ne prekora se. Ne mora se očajnički opirati, jer dušom piri vjetar milosti i razgoni prašinu griha. U njemu se, kao ono nekoć na Genezaretskom jezeru, slegla bura. »I nastala tišina velika.«

Mir obitelji i naroda. To je složen mir. U nj su utkani mali »mirovi« svakoga od nas. Odatle taj zajednički mir i živi i siše snagu. Ruši se i pogiba, čim popusti mir i sklad u pojedinim dušama.

Mir među narodima, mir čovječanstva. To je kruna svega nastojanja oko mira. Proizlazi iz dobre volje svih naroda i narodnih vođa, iz dobre volje ljudi uobče, kako to na rođen den Kneza Mira navestiše anđeli.

Sav taj mir počiva na dva temelja na pravdi i ljubavi.

PRAVDA

Pravda je krvavi zahtjev ljudske naravi. Čim nestaje pravde, nestaje čovjeka. Ona je naša dnevna molitva, naše zaklinjanje, naša želja. »Stalna i trajna volja, da se svakome dadne, što ga ide«, to je prema rimskom pravniku Ulpianu pravda. A baš za tim svi čeznemo. Za pravom! Za pravom na život, na porodični život; pravom na posao i zasluženu plaću; pravom na imanje, na osobnu slobodu; pravom vladara, da zapovijedaju, pravom podložnika, da budu osigurani i zaštićeni.

Sve se to postizava pravdom. »Vječnom i bezsmrtnom« pravdom (Mudr. I. 15), koja, kao budni čuvar svakog čovjeka, uređuje ljudski život u tri smjera: u visinu — pravda prema Bogu; u dubinu vlastita života — pravda prema sebi; u širinu — pravda prema drugim ljudima.

Nije pravda nešto silom nametnuto. Dok je čovječja narav slobodna od strasti, sama po sebi žudi za pravdom. Istom kad »sila bude zakon pravde« (Mudr. II. 11.), pravda odlazi sa svijeta. Ona ne trpi nasilja i nepravde. To je, eto, prvi temelj mira — pravda, koja se izljubila s mirom, kako pjeva Psalmista (Ps. 84, 11).

LIJBAV

Ljubav je nadopuna pravde. Pravda izpunja zakon, izvršuje naredbu; sluša glas naravi, obdržava zapoviedi predpostavljenih; odikiva paragrafe međuljudskih i međunarodnih ugovora, kojima se uređuje javni život. Nu — dalje ne ide. Učini li sve to — pravda je savršena. Pođemo li dalje, usavršimo li još više svoje djelovanje, nađemo li zakon i obavezu; poslušamo li nukanje Božje i savjet Njegovе Crkve; ne oglušimo li se pozivu svoga srca, da pomognemo brata-čovjeka gdje i kako možemo, onda radimo po — ljubavi. Ova izvire iz Boga, kaže sv. Ivan. Ona je »najistinitija, najpodpunija i najsavršenija pravda«, kaže sv. Augustin. Ljubav je doista krepost podpune nesebičnosti i predanja. Kad nimalo ne tražim sebe, već jedino slavu Božju i dobro braće ljudi, moj rad izbija iz ljubavi. Ljubav je ono stalno raspoloženje u čovjeku, što ga sili, da postane svima sve. U njoj se, kako razlaže sv. Robert Bellarmino, kao u naručju nalaze sve ostale kreposti. Ona ravna činima sviju kreposti, kaže taj svetac, i sve upravlja konačnoj svrsi. A sv. Pavao, izjavivši pravi himan ljubavi, toj srži kršćanske pobjedničke snage, izliče, da sve počiva u vjeri, nadi i ljubavi, nu najveća je od ove tri kreposti ljubav.

Eto drugog temelja, na kome treba da stoji zgrada sveobćeg mira. Ljubav otvara ljudima oči za tuđe nevolje i potrebe. Ona traži. »Strpljiva je, dobrostiva, ne zavidi, ne hvasta se, ne nadima se, ne čini, što je nepristojno, ne traži svoje, ne razdražuje se, ne misli o zlu; ne raduje se nepravdi, a raduje se istini. Sve podnosi, sve vjeruje, svemu se nada, sve trpi« (Kor. 13. 4-7).

Što je pogodnije za frajan i pravedan mir!

MIR PO PRAVDI I LJUBAVI

Ne želi ga, braćo, samo Sveti Otac. Ne uzdiše za njim jedino Sveto Pis-

mo. Mislim, da svaka majka, kojoj rat poubija djecu; svaka žena bez muža; svaki otac, izpunjen tupim bolom nad ruševinama svoga doma, porodice, sela i naroda — osjeća sa Svetim Otcem. Koga je god rat ucivilio — a recite mi, koga nije? — zna i čuti, kako je potrebno zajedničkim silama jurišati na nebo — u prvom redu moraju ići oklopni odredi Apostolata Molitve! — i skloniti uvrijeđeno Božje Veličanstvo, da nam se smiluje. Da skрати očajne kušnje i obdari nas, djecu svoje razapete ljubavi, mirom, utemeljenim na pravdi i ljubavi.

Mijo Škvorc D. I.

ZA MIR!

Mir! Želja sviju srdeca, predmet svakog razgovora. Blago, koje smo pravo počeli cijeniti tek sada, kada smo ga izgubili. A izgledi za mir nažalost su tako slabi! To nam blago može povratiti samo Onaj, u čijim su rukama srdeca ljudi, koja su danas tako puna mržnje i nepomirljivosti i želje za osvetom i uništavanjem! Radi toga Sv. Otac bez prestanka pozivlje sve vjernike širom svijeta, da se pridruže njemu u križarskoj vojni molitve za mir, da budemo apostoli molitvom, oružjem, koje nam jedino preostaje, i prizovemo mir na okrvavljenu i opustošenu zemlju. Tom pozivu Pape odazvali su se već milijuni. I kod nas.

U Travniku na primjer obavljaju i građani i seljaci iz okolnih sela već od listopada 1942. veliku devetnicu prvih petaka, da od presv. Srdca Isusova izprose pravedan mir. Odmah na početku, na prvi petak u listopadu, pristupilo je sv. Pričesti preko 2.000 vjernika.

U Sarajevu obavlja se ista pobožnost počevši od prvog petka u prosincu

1942. i to u prvostolnoj crkvi. U četvrtak prije prvoga petka drži se sveta ura, jedan sat klanjanja Srdcu Isusovu u Presv. Sakramentu kao zadovoljština za griehve svijeta i kao molitva za skraćenje ratnih strahota. A na sam prvi petak pristupaju tisuće vjernika naknadnoj sv. Pričesti.

Iza svečane obnove posvele čitavoga svijeta Bezgrješnom Srdcu Marijinu, koju je obavio Sv. Otac u Rimu 8. prosinca 1942., započela je u zagrebačkoj nadbiskupiji također molitvena akcija za mir. Svake subote u svim župnim crkvama izlaže se Presv. Sakrament na klanjanje cio sat, a onda se moli molitva Svetog Oca za mir.

Odaziv na svim tim pobožnostima upravo je izvanredan. Božji borci stupaju u križarsku vojnu za pravedan mir. A što si ti učinio za povratak mira? Ako ti nije moguće poći u crkvu na javne pobožnosti, moli barem kod kuće, prikazuju na tu nakanu sve svoje molitve, djela i trpljenja. Zlo smo skrivili svi. Pa mu svi moramo tražiti i lieka u bož. Srdca Isusova po Bezgrj. Srdcu Marijinu.

GOVORI SV. OYAC

Snieg krije novi život, a žrtva sreću

Široke pjege ustajalog sniega, što se povukao u uglove krovova i vatikanskih loža okrenutih prema sjeveru, živo se odrezuju na tamnom zlatu na stropu Dvorane Konsistorija. Napolju zimsko sunce obavija nakom neobičnom prozirnošću veličanstveni pogled Vječnoga Grada i njegovih vazda zelenih vila. Tamo u daljini, dokle ti još oko seže, blistaju se u zimskoj bjelini lanci abručkih gora...

I Papu uzhićuje božićni snieg, kojim se zaogrnuo Rim. Svojom poznatom osjećajnošću i vještinom Pio će XII. ovoga jutra svoj govor temeljiti na pouci bijelih divova, koje priroda pruža njegovu oku i pogledima mladenaca duž njihova pute u Rim.

Time, što ste Nam došli, vi ste, ljubljani mladeni, htjeli pokazati svoj dvostruki žar: žar mladosti, koji se smjelo i odvažno izlaže zimskoj oštrini, te žar vjere i pobožnosti, koji vas je doveo zajedničkom Ofcu svih vjernika, da u njega zamolite blagoslov za obitelji, koje ste osnovali ne-

opozivim pristankom. Kako ste prožeti srećom mladog i složnog jedinstva, i kako snatrite o zori, rumenoj od veselih nada za životnu netom započetu stazu, nije ni put u Rim ohladio vaših žarkih srdaca, niti su na putovanju osvajale vaše zanosne poglede ljepote polja, koja su izmicala, ni ledeni i snježni proplanci na bijelim brdinama, ni turobna stabla, što prema sivome nebu pružaju gole ruke svojih grana.

ŽIVOT PO ŽRTVI

Pa ipak pod tim pokrivačem zime i sniega priroda živi i spava snom, koji se samo čini, da je smrtan. No u toj tihoj šutnji priroda govori jezikom, koji je velika pouka Božje Providnosti za vas kao i za sve one, koje Bog zove, da prenašaju život na potomstvo. Na tu je pouku Spasitelj opomenuo Apostole prije svoje muke: »Doista, doista vam kažem: ako pšenično zrno ne padne u zemlju i ne umre, ostaje bez ploda; a ako umre, donosi obilat rod« (Iv 12, 24). Tu je pouku naš dobri Učitelj malo kasnije popunio: »Vi ćete se žalostiti, ali će se vaša žalost okrenuti na radost. Zena kad rađa, ima žalost, jer je došao njezin čas. Ali kad rodi dijete, ne sjeća se više muke od radosti, što se rodio čovjek na svijet« (Iv 16, 21). Duboka je ovo istina, u isto vrijeme i ljudska i kršćanska, da se život ne pretače bez žrtve, ali da ipak predavanje života znači neizrecivo veselje, što razpršuje svaku uspomenu na bol.

LIUBAV IZ BOLI

Gledajte polja i divno djelo prirode. Zrno, što ga povjeriše zemlji na brigu, smiruje se ondje ko u grobu, te se čini, kao da je mrtvo i da se razpalo. A to zato, da se klica, koju

PLODNOST ŽRTVE

u sebi ima, mogne razviti, prokljati, pojaviti se na sunce, zazelenjeti se i uzrasti u čvrstu stabljiku. Ali sjeme će ondje oslati i ležati preko zime, prije nego li se na proljetnoj toplini i žarkim ljetnim zrakama pretvori u cviet, a cviet u plod. U najvišem redu žive prirode, koja može osjećati bol, svaki je porod više ili manje bolan. A jer iz boli izvire ljubav, jasno vam ima biti, kako majka može sačuvati i ojačati život, što ga je svojoj dječici poklonila, jedino onda, kad im se sva predaje, kada bdije uz njih, hraneći ih vlastitim mliekom i grijući ih u svom zagrljaju.

VIERNOST U ŽRTVI

Pa kao što proljeće dolazi istom poslije zime, tako isto u tom tajanstvenom daru života muke preljeću one radosti, što su obećane svakoj plodnosti. Gle kako seljak žrtvuje svoje najbolje sjemenje u očekivanju i želji za budućom žetvom. I to bez osjećaja, da ga gubi. Dapače veselo! Još je daleko žetva. Ne zna on, kakovo će mu vrijeme poslati Providnost, niti kakva će biti žetva — dobra ili mršava. Nu zato se ipak ne će suztezati, da širokim sijačkim zamahom zasije umorne poljske brazde. Pa prosipa pregršti probrenih zrna, koja će morati da na svojim leđima osjele svu studen mraza i sniega, da se raztvore u vlažnim brazdam, prije nego što potjeraju zelene stabljike, koje će kao pobjednice nad prošlom zimom svoje teške klasove prigibati kao glave, u znak zahvalnosti nebu i plodnoj zemlji, što su ih odhranili.

PRIRODA UCI

Za vas je, dragi mladenci, ovo vrijeme poput radostnog doba sjelve u zemlju, što je s ljubavlju obradiste.

Zrno, kad umre, donosi obilat plod

Ali ma koliko se inače na vama odražavala bezbrižna mladost, ipak ste u školi izkustva i na pogled u svijet već toliko naučili, da vam budućnost, što je pred vama i koju vam Mi želimo prepunu kršćanske sreće, ne će davati samo uživanje i veselja. Znate, da ne ćete moći, naročito u ova burna vremena, bez poležkoće izvršiti uzvišeno poslanje, koje vam je povjereno: davati život nevinoj dječici — tom daru s neba — odgajati ih, te rieču i djelom poučavati u vjeri i pobožnosti buduću podporu vama i domovini, a jednoga dana i drugove u slavi i vječnom blaženstvu.

OTČINSKA BOŽJA SURADNJA

Seljak ne oklieva, da smjelo pogleda u oči različitim mogućnostima oluje, suše, mraza, jer znađe dobro, da ih Bog u svojoj milosrdnoj Providnosti odbraja i da ne će dopustiti, te nepogode utuku onoga, koji Mu služi i u Nj se pouzdaje, kao što ne

pušta, da uginu od glada ni vrabci, što silaze i oblieću oko njegova pluga. I vi znate, da Gospodin ne će dopustiti, te budete kušani preko moći (1 Kor 10, 13), i da strpljivost čini djelo savršenim (Jak 1, 2). Ne sumnjajte stoga, da neizmerno dobri Bog ne bi znao odmjeriti kušnje prema vašim silama ili bolje prema silama i jakosti, koje će vam On sam dati svojom milošću. Ta vjera u Njega, koja je danas izvor pouzdanja vaših srdaca, bić će vam i snaga u sutrašnjim poteškoćama.

ZIMSKE RADOSTI

Ali nemojte zato zaboreviti, da će te i u najtežim časovima, što ih možda nosi budućnost, imati utjehe i slasti. Na selu, vi to dobro znate, ni zima ne prolazi bez radosti. Zar se upravo tada ne skuplja češće oko domaćeg ognjišta obitelji, koja je u druga godišnja doba razfrkana po raznim poslovima? Nije li to vrijeme dugih otčinskih i bratskih posjela, gdje srca osjećaju i kucaju bliže jedno drugomu, dok se po razgovoru i šutnji, koja zna biti rječitija od govora, duše namjence prožimlju u najkrovitijim čuvstvima i mislima? Zar uspomene i razgovori baš onda ne oživljuju obiteljskim veseljem prošlost, sadašnjost i budućnost?

Pa i za vas će dakle, ljubljani sinovi i kćeri, u najtežim časovima, koji vas ikada budu snašli, nebo jakosti i utjehe biti uvijek otvoreno. Ne bojte se! Ako vi budete kao kršćani u pouzdanju i jakosti primali križeve iz

ruku Boga, koji ih tako dieli, da se usavrše naše kreposti, kušnje će, namjesto da budu — ko što se to često događa — povod kukanju i leleku, neskladu i dojađivanju, još više zbližiti vaša srca, a u nevolji će ih ljubav združiti, jer se u ljubavi ne živi bez boli! Tada ćete se upoznati, razgovarati i bolje razumjeti. Tada ćete se čvršće oslanjati jedno na drugo koracajući po životnoj stazi. Tada će se nepokolebivo utvrditi dvie duše, koje su tako junački znale trpjeti i nositi križ zajedno s Isusom!

POZIV NA RAZMISLIJANJE

Možda će se činiti, da su takove misli, što Nam ih srce stavlja na usta za vas kao otčinsku uspomenu, odviše ozbiljne u ove dane vaše radosti. No ipak, u svjetlu vjere, što vas je dovela pred Nas, te su misli jedino vrelo prave sreće. Izvor su sreće, koja može niknuti, postojati i uztrajati jedino ondje, gdje se duboko shvaća, usvaja i ljubi uzvišeni smisao sadenjeg života. Ta sreća nije doduše ona djetinjasta, lakomisljena, plitka, sreća, ali je zato dublja, čvršća i sigurnija, jer se temelji na punini kršćanskoga duha, koji se ne krši pred burom protivština, te čini, da radosti i boli ovoga svijeta koriste onom boljem životu.

Taj duh i Mi molimo od Boga za vas, dragi mladenci, i za sve vaše drage, dok vam kao zalag obilnih milosti i nebeskih darova od srdca podjeljujemo Svoj otčinski Apostolski Blagoslov.

(Pija XII. mladencima 8. siječnja 1941.)

KALENDAR SRDCA ISUSOVA I MARIJINA 1943.

RAZPRODAN JE!

AKO GA NISI DOBIO, GLEDAJ DA SE DOGODINE NA VRIEME PREDBIJEŽIS

ŽIVOT PREKO GROBA

JEDANAESTI ČLANAK VJEROVANJA: UZKRSNUĆE TIELA

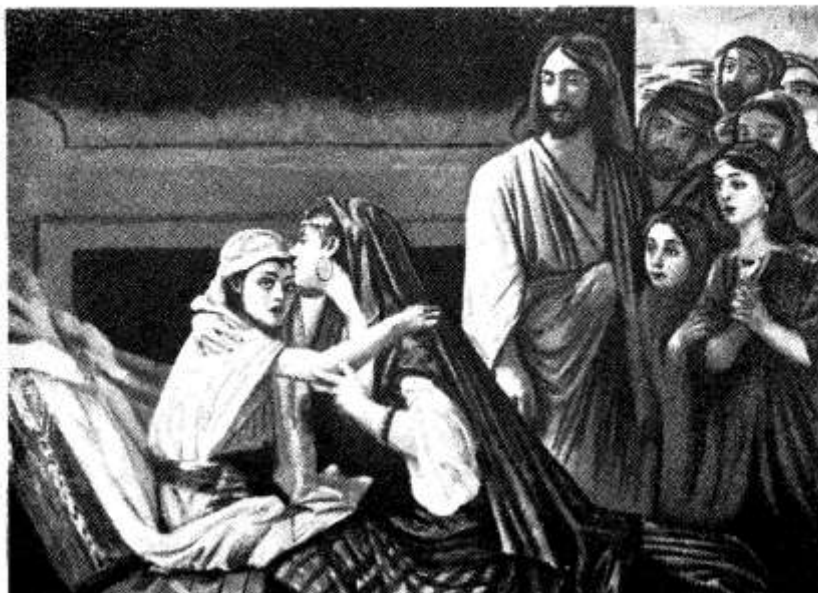
Ima u našim krajevima jedan liepi običaj. Na Božić se meće i na grobove malo božićno drveće. Zimi zeleno drveće označuje neumrlost. Duša je neumrla, to znamo i vjerujemo. Ali vjerujemo i to, da ni tielo nije posve i zauviek istrunulo. Ono će jednom ustati iz groba. I to nam je velika utjeha kod smrti naših milih i dragih. Uzkrsnut će! Probudit će se. Oni samo spavaju. Nije to vječni, iako dugotrajni, sanak. »Sam će Gospodin na zapovied, kad zaori glas arkanđelov i trublja Božja, sići s neba, i umrlu u Kristu uzkrsnut će« (1 Sol, 4, 16.).

STABLO BEZSMRTNOSTI

Da se nisu naši praroditelji u zemaljskom raju približili onom zlo-sretnom stablu znanja dobra i zla, i jeli zebranjeno voće, smjeli bi

doći stablu života. Kad bi okusili plod od toga drveta, postali bi bezsmrtni. Živjeli bi sretne dane na zemlji, a u svoje bi vrijeme bili presađeni u nebeski raj. Tielo bi zasjalo nebeskim sjajem. Ne bi bilo žalosti ni straha od smrti ni boli. Ali zavišću sotoninom dođe smrt na svijet. U Adamu smo sagriješili, zato i u Adamu svi umiremo. Da se nije dobi Bog smilovao te poslao Spasitelja, ljudi bi, i dobri i zli, umirali, tjelesa bi se pretvorila zauviek u prah, duše bi došle ili u predpakao ili u pakao pod vlast sotoninu, bez nade, utjehe, blaženstva... Kako bi bila gorka smrt! Ali je Krist odtupio žalac smrti, deo nam je nadu, ne samo u nebesko blaženstvo za dušu, nego i za tielo, uzkrsnuvši najprije sam od mrtvih, kao prvienc i davši nam o-

Kao Jairovu kćerku, probudit će i nas Isusov glas, ali na bolji, bezsmrtni život

bećanje za naše uzkrsnuće: »Ja sam uzkrsnuće i život; koji vjeruje u mene, ako i umre, živjet će«. (Iv, 11, 25.). »Ide čas, u koji će svi, koji su u grobovima, čuti glas Sina čovječjega. I izići će, koji su činili dobro, na uzkrsnuće života, a koji su činili zlo, na uzkrsnuće suda« (Iv, 5, 29.).

SIJEME RAZPADLJIVO

Stari su kršćani nazivali groblje počivalištem, jer tu tjelesa čekaju do sudnjega dana, kad će se probuditi. To se ne protivi ni naravi ni razumu. To je kao i kod sijanja. Sije se sjeme i ono u zemlji rekbi sagnije, umre, ali se onda u proljeće probudi na nov život. »Što siješ, ne će oživjeti, ako ne umre. I što siješ, ne siješ tielo, koje će biti, nego golo zrno, bilo pšenično ili drugo kakvo« (1 Kor, 15, 36.). Tako je i s našim tielom. »Sije se u razpadljivosti, ustati će u nerazpadljivosti.« Eno se gusjenica zakukuljila i izgleda kao mrtva, a onda se u proljeće preobrazi u krasna leptira. Sv. Gregorije liepo veli: »Svjetlo se svaki dan očima otimlje, kao da umire, i opet se vraća, kao da uzkrseva. I drveća gube zelenilo i opet ga dobivaju, kao da je uzkrsnulo. I sjeme umire što sagnije, i opet ustaje, kada raste.« Duša po naravi teži za tielom, jer je duh čovječji, a ne anđeo. Stoga bi bilo proti naravi, kad bi ostale dovieka razstavljena od tiela. Osim toga treba da tjelesa, koja su za života pomagala dušu u dobrim djelima kao i u griesima, budu zajedno nagrađena, odnosno kažnjena. Bog nije »Bog mrtvih, nego živih« (Mt 22, 3). A mrtav je svaki, kome duša nije u tielu.

ISTO CE TIELO UZKRSNUTI

Job se tješi u svojim nevoljama: »U tielu mojem vidjet ću Bo-

ga, koga ću gledati ja sâm, i oči će ga moje vidjeti a ne drugi« (Job, 19.). To isto uči i sveti Pavao: »Treba da se ovo razpadljivo obuče u nerazpadljivost« (1 Kor, 15, 53.). Ali će uzkrsnuti čitavo tielo sa svim udovima, kako mu i pripadaju po naravi. Što manjka, to će naknaditi božanska moć Kristova. Tako je rekao bezbožnom Antiohu jedan od braće Makabejske: »Od neba sam dobio ove udove, i radi Božjeg zakona ih ja sada prezirem, jer se nadam, da ću ih od Boga opet natrag dobiti« (Mk, 7, 11.). Ako budu na tielu brezgofine od rana, što su ih mučenici pretrpjeli radi Krista, to će im služiti samo na slavu, kao što je i na uzkrslom tielu Isusovu onih svetih pet rana. I zli će dobiti natrag svoje udove, ali na svoju sramotu i veću muku, da budu kažnjeni i udovi, kojima su griešili.

PRAVEDNICI CE SJATI

Ipak ne će tielo uzkrsnuti u istom stanju, kako se sada nalazi, nego će se preobraziti. Ponajprije dobit će bezsmrtnost: »Smrti ne će biti više« (Odkr, 21, 4.). To je u skladu s Božjom pravednošću, da dobri dobiju za nagradu vječno blaženstvo, a zli vječne muke za kaznu.

Ali osim toga dobri će uzkrsnuti s preobraženim tielom, a zli s ružnim tielom, kako dolikuje prokletnicima u paklu. Pravednici će zasjati poput zvijezda. Bit će slični Spasitelju preobraženom na Taboru. Lice će im biti sjajno poput sunca, a odijelo bijelo kao snieg. Dobit će osobito četiri odlike: nerazpadljivost, sjajnost, brzinu ili pokretljivost te napokon lakoću ili duhovnost. Tako veli sveti Pavao: »Sije se u razpadljivosti, ustaje u nerazpadljivosti. Sije se u sramoti, ustaje u slavi. Sije u slabosti,

ustaje u sili. Sije se tielo zemaljsko, ustaje tielo duhovno» (1 Kor, 15. 42.).

CUVAJ SVOJE TIELO!

Sjeti se, da nije samo duša bezsmrtna, nego da će i tielo jednom uzkrsnuti, da dobije pravednu plaću ili kaznu. Čuvaj se, da ne oskvrneš tiela griesima i strastima, koje unesreće i truju i tielo i dušu već na ovom svijetu. Takvi su griesi pijanstvo, proždrljivost, lakomost, a osobito bludnost. Telo, koje gori ognjem grieha i požuda, ustat će jednom, da primi u vječnom ognju zasluženu plaću. Poštuj tielo, jer je ono hram Duha Svetoga i stan bez-

smrtne duše, za koju je Krist trpio i umro. Ali ga i strogo drži. Ne popuštaj njegovim neurednim nagnućima i prohtjevima. Cini pokoru, pazi na svoja sjelila, da kroz njih ne dođe smrt u dušu. Tko na ovaj način »mrzi« svoje tielo, taj ga pravo ljubi, jer ga čuva za život vječni. Tako su ljubili i svetci svoje tielo čineći najstrožu pokoru. Ali se nisu pokajali. Sveti Petar Alkantarski veliki pokornik, ukazao se iza svoje smrti svetoj velikoj Tereziji i priznao je: »Blažena pokora, koja mi zasluži ovoliku nagradu!«

Petar Gärtler D. I.

U S V I E T L U V J E R E

☉ Mora li radnik prijaviti gospodaru, kad vidi, kako drugi krađu i oštećuju gospodarstvo imanje!

Nesavjestan rad i zlonamjerno oštećivanje poslodavca postalo je u naše doba često rak-rana radništva i mnogih ljudi, koji su uposleni kod drugoga. Plod je to razorne komunističke nauke, da svaki kapital treba uništiti, a još je više to plod podivljalelosti našega društva, koje ne samo ne priznaje Boga, nego ne poštuje ni bližnjega. I misli, da će zavišću i mržnjom i bezobzirnim uništavanjem stvoriti raj na zemlji — Dojaviti poslodavcu ovakva zlonamjerna oštećivanja dužan je pošten radnik, ali ne iz pravednosti (koja bi vezala i uz najveće poteškoće), nego iz ljubavi. Stoga ta obveza ne veže, ako bi to za poštena radnika urodilo velikim i teškim posljedicama. Ali u tom slučaju može se možda naći način, da poslodavac stvar sazna, a da nepošteni radni drugovi ipak ne doznaju, kako je stvar došla na vidjelo. No u svakom slučaju moraju pošten, kršćanski radnici svim silama nastojati, da se taj pogubni komunistički duh izkorjeni.

☉ Mora li radnik odkazati poslušnost, ako ga poslodavac sili, da radi u nedjelju i blagdan!

Zapovied nedjeljnog počinka veže po sebi pod težak grieh. Čovjek mora dakle

biti spreman podneti i veliko zlo, da ne prekrši tu zapovied Božju. Ipak ako je prieka potreba, da se koji posao obavi, (pa ako i nije prieka potreba, a posao ne traje dulje od 2 sata), ili ako nesavjestan poslodavac sili radnika i prieti teškim posljedicama, može radnik raditi, ali u ovom zadnjem slučaju griši bezsavjestan poslodavac, što sili na posao, koji nije neophodno potreban i nuždan.

☉ Mogu li nezakonita djeca stupiti u samostan!

Mogu, jer crkveni zakon to ne brani. Ali obično to brane uredbe pojedinih redovničkih zajednica. Radi toga treba u tom slučaju tražiti oprost od te zaprieke. Isto tako ne može nezakonito diele biti pripušteno svećeničkom redanju, ako ne dobije prije oprost od te zaprieke. Nezakonitim se ne smatra onaj, koji je možda nezakonito rođen, ali je poslije pozakonjen time, da su mu se roditelji vjenčali.

☉ Mora li se zavjet odmah izvršiti!

Zavjet treba izvršiti, čim se prije može. Tko bi bez velika razloga odgađao izvršenje zavjeta, iako bi to lako mogao, taj griši radi toga, što se izvršava pogibelji, da svoje obećanje Bogu zaboravi. No po sebi odgoditi izvršenje zavjeta za zgodnije vrijeme i prilike, nije grieh, jer ostaje dobra volja i sigurnost, da će se zavjet izvršiti.

BORBE I POBJEDE SRDCA ISUSOVA

► **APOSTOLI MOLITVE KOD PAPE** — U siečnju primio je Sv. Otac oko 7.000 članova Apostolata Molitve iz cijele Italije. Velika je to uljeva za zajedničkog Očca, rekao je Papa, kad zna, da se folike tisuća i milijuni s Njim mole, trpe, rade i žrtvuju u borbi proti zla. Crkva je bila u prošlim vremenima često puta u očajnim položajima, a uvijek ju je izbacila pobožna i uztrajna molitva. Molitva je i sada jedina nada Očca kršćanstva. Stoga je pozvao sve apostole molitve, da se mole za pobjedu Kristova mira.

► **PAPA SVIETU** — Sv. Otac, odgovarajući kardinalima na božićnu čestitku, i opet se osvrnuo na strahote, koje čovječanstvo proživljava, te ponovio čežnju i želju svijeta za mirom. Ali mira ne će biti, dok se ne stave na pravo mjesto temeljna načela narodnog i međunarodnog života. A ta načela jesu: 1. priznanje dostojanstva i prava čovječje osobnosti, 2. priznanje jedinstva i prava ljudskog društva i obitelji, 3. radu treba dati onu vrijednost, koju mu je Bog namijenio, 4. pravni red treba osigurati proti bilo kojeg napada, 5. državna vlast mora promicati kršćanski duh u životu pojedinaca i naroda. — Bez toga ne će biti nikada pravoga mira.

► **U IME ROŽJE** — Evropa nekako kao da se već otrgla kršćanstva. Osobito u javnom životu naroda i država (nije se onda čuditi, što proživljava ove ratne strahote). No

ipak se nađe tu i tamo nosilaca vlasti, koji se ne stide svoje vjere, već otvoreno zazivaju Boga u pomoć. Tako je i u Švicarskoj novo Državno Vijeće prije polaganja zakletve prisustvovalo sv. Misi i zazivu Duha Svetoga.

► **KRŠĆANSKA LJUBAV** — Na pobudu preuzv. g. nadbiskupa zagrebačkog Dr. A. Štepinca sakupljaju se u plodnijim krajevima domovine dobrovoljni doprinosi živežnih namirnica za siromašne krajeve. Dosada je kršćanska ljubav podijelila za braću u oskudici 19 vagona živežnih namirnica, koje je »Karitas« razasla u siromašnije krajeve.

► **GOSPODINOVA ŽETVA** — Misionari, borci u prvim bojnim redovima, šire kraljevstvo Božje među dvije trećine čovječanstva. Od toga je jedva 25 milijuna katolika, rezusutih među 1 milijardu i 50 milijuna pogana i 260 milijuna muslimana. Stranih i urođenih svećenika djeluje u misijama 22.000, a pomažu im: 9.000 braće pomoćnika, 53.000 sestara, 76.000 učitelja i 92.000 kalehista. Kraljevstvo Božje raste u misijskim zemljama godišnje za 800.000 duša.

► **ZNAK VJERE I POBJEDE** — Španjolski narod obnovit će veličanstveni spomenik Srdcu Isusovu na brežuljku Cerro de los Angeles kod Madrida, koji su komunisti u građanskom ratu (1936.) u bjeseučinu mržnji na Boga i vjeru uništili.

IZ APOSTOLATA MOLITVE

● **STRIZIVOJNA** — Naše društvo Apostolata Molitve brojilo je godine 1942. ukupno 125 članica. Brinemo se osobito za red i ljepotu u našoj crkvi. Členice marljivo izrađuju misnice, oltarnike, zastave i sve ostalo, što je potrebno. Sada smo povele molitvenu akciju za današnju najveću potrebu, da nam se prsveito Srdce Isusovo smiluje i daruje nam mir. Svaki dan prima po nekoliko članica svetlu Pričest tako da se kroz mjesec dana sve obredamo a obavljamo i devetnicu i svete ure. Neka se Prsveito Srdce smiluje našem hrvatskom narodu! — Kata Damjanović, revniteljica.

● **OTOCAK (BOS. ERCD)** — Naše djevojačko društvo lilepo se širi. Dne 14. svibnja 1942. primljeno je na svečan način 46

djevojaka iznad 14 godina. Sastanke održavamo svake nedjelje poslije podne. Sije se sjeme rieči Božje, pa će uroditi u svoj dan, ako su mladež bliži k Isusu. Od naših djevojaka 25 se udalo, a 5 je stupilo u čč. sestre sv. Križa u Bakovu. Vanjsku revnost pokazuju u crkvenim proslavama i prigodnim priredbama u našem Hrvatskom Domu. Molimo Boga za blagoslov i uztrajnost. Sada imamo skupa sa podmladkom učlanjenih 117 djevojaka i djevojčica. Za Sv. Očca dale smo i ove godine na dan 30. IX. prikazati jednu sv. Misu. — Marla Rubil, glaverica.

● **BARA FIRANI** — Dne 16. VII. 1942. predala je u 80-toj godini života svoju plemenitu dušu Bogu Bara Firani iz Sombora

(Bačka) Bila je prva povjerenica »Glasnika Srdca Isusova« u Somboru. Znala je razpečati do 100 komada »Kalendara Srdca Isusova«, a i druge, gotovo sve naše hrvatske Glasnike i dobre knjige raznosila je i prodavala po gradu. Svih Glasnika imala je oko 100, od tih većina Srdca Isusova. Većim dijelom njena je zasluga, što su se u gradu osnovala razna pobožna društva: Treći Red sv. Fre-nje, Vječna Ura, Devel Služba Srdca Isu-

sova, Oltarsko Društvo. Ona sama je revno skupljala nove članove i upisivala ih, a svojim je primjerom pokazivala put, kojim da novi članovi idu. Bolovala je od raka na licu 8 godina; puno je od toga trpjela, no kao vjerna kćerka Srdca Spasiteljeva, prikazivala je sve svoje patnje i molitve za svećenike, osobito za misije i buduće misionare.

U Z M I I Č I T A J

⊙ »SIJA KNJIGA«: Odmetnička zvjerstva i pustošenja u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj u prvim mjesecima života Hrvatske narodne države. — Po nalogu Ministarstva vanjskih poslova sastavio Matija Kovačić — Stranica 122 + XXV. — Zagreb 1943.

Tu je knjigu predao 16. siječnja 1943. Ministar vanjskih poslova svim predstavnicima stranih država kod nas i popratio je značajnim govorom, a osam dana kasnije predao ju je Ministar narodne prosvjete hrvatskoj javnosti. U knjizi je sadržan temeljni dio zvjerstava i pustošenja, koja su odmetnici počinili u prvih 14 mjeseci naše države nad gotorukim pučanstvom. Službeni podatci, svjedočanstva svjedoka, izvještaji samih odmetnika, a osobito izvještaji brojne slike počinjenih zvjerstava bijelodan su dokaz, dokle ljudi

dovodi materialističko i komunističko zasti-pljevanje, koje ubije u čovjeku i najmanji osjećaj čovječnosti i plemenitosti.

⊙ Sebastian Sailer, NASLJEDUJ MARIJU — Preveo J. B. Baresenburg — Mali oblik, 128 strana, cijen: mekovoz 20.— Kn. Izdao Max Kinsky, Dubrovnik 1942.

Tekom povijesti nastale su brojne knjige o Marijinom životu i krepostima, da potaknu vjernike na nasljedovanje Blagost. Dvojica. I ova knjižica kaže isto. Ali posebna je njezina prednost u tome, da je napisana u duhu i obliku zlatna knjižice »Nasljeduj Krista« U kratkim, sa-tehim rečenicama govori Marija kćerčinu, u čemu sastoji savršenost, kako je ona tu savrše-nost i kršč. život u svom životu ostvarivala i kako moraju živjeti vjernici.

Z A H V A L N I C E

PRESV. SRDCU ISUSOVU, BL. DJ. MARIJI I SVETIM ZAŠTITNICIMA ZAHVALJUJU:

Biskupci: EM za mnoge milosti. — Bjelovar: BM za izprošenu milost. — KK za sretni ispit. — Crikvenica: BK za ozdravljenje. — Dalekovići: BZ za primljenu milost. — Drienovci: DM za ozdravljenje djeteta. — Dorstfeld: NN za ozdravljenje. — Duvčani: A i NI za razne milosti. — Denja Vriška: TM za sretni izlazak iz nezgode. — Dubrovčani: KK za povratak sina sa ratista. — Grabovci: KB za urušene molitve. — Gradina: LF za uspješnu operaciju. — Gola: FE za ozdravljenje sina. — Hreljini: AP i RV za dobivenu milost. — Kolkai: SM za ponovno dobivenu vid. — TS za sretni povratak sina (molj). — Kamenici: VK za sretnu operaciju. — Krišići: NN za mnoge milosti. — Ljeskoveci: MB za ozdravljenje majčino. — Karlovci: BA za mnoge

primljene milosti. — M'holjani: VA za kćerkinu ozdravljenje. — SS za ozdravljenje od žutice. — Oslek: RI za pomoć na maturi. — Paulinci: GA za primljenu milost. — Rakovec: MP za sretni porod. — MO za ozdravljenje sestre. — Riečica: JM za razne milosti. — Senj: OS za ozdravljenje ruke. — Valpovo: GJ za uspješnu operaciju. — Vareš: APL za ozdravljenje. — Visoko: AM za sretnu uspješnu glavnu beznačajnu operaciju brata. — Vrabci: MP za mnoge primljene milosti. — Vukovar: BA za dobivenu milost. — Zagreb: MD za uslišenja u potro-bama. — TZ za ozdravljenje jedinca, za mir u obitelji, za sretni ispit djeteta i uspjeh kod suda. — Zemun: MV za uslišanu molbu.

1. i 2. BROJ »GLASNIKA«

zakasnio je radi tiskanja i odpremanja Kalendara, pa molimo cie-niena čitatelje, da nas izvole izpričati.

PREDPLATA ZA »GLASNIK« 1944. iza primitka ovoga broja, 50.— Kn koji su već uplatili samo 30.— Kn, nisu dužni nadoplatiti, ali bit ćemo im zahvalni ako to učine, jer 50.— Kn za današnje prilike nije mnogo, a za »Glasnik« bit će velika pomoć.

SLUGA BOŽJI PETAR BARBARIĆ

RELIGIJA

Sluga Božji Petar Barbarić vježbao je stožernu krepost pravednosti kako prema Bogu tako i prema bližnjemu — davao je svakome svoje. Prije svega izkazivao je Bogu dužnu čast i štovanje: njemu je posvećivao svoje sposobnosti, na nj je protezao sva svoja djela, iz ljubavi k njemu obavljao je sve svoje poslove i molitve. Religija ga je poticala, te se i najmanjeg grieha čuvao, sve zapoviedi Božje i crkvene točno vršio, te mu je život bio uistinu neprekidno bogoslužje.

Zivo je želio Sluga Božji Petar Barbarić, da bude što sličniji Spasitelju. Nasljedovanje kreposti Isusa Krista bijaše ideal, što si je vazda držao pred očima. Osobito za godišnjih Duhovnih vježba, koje je uvijek obavljao najvećom ozbiljnošću, njegova bogoljubna duša sve više i više otuđivala se je zemaljskoj taštini, a to više težila za Bogom. Bilješke, što ih je napisao u Duhovnim vježbama od drugog do šestog razreda gimnazije u sjemeništu, otvaraju pogled u dublinu duše njegove, koja je težila za svim krepostima, za Bogu milim životom.

MILOSTI PO ZAGOVORU SLUGE BOŽJEGA PETRA BARBARICA

1401. i 1402. Kuna (dubrov. biskup.): Razine milosti. I. V. — Pomoć u velikoj mojoj potrebi. R. J. — 1403. Čakovec (zagreb. nadbiskup.): Petar mi je pomogao u takvoj nevolji, gdje mi nije nitko od ljudi više mogao pomoći. G. G. — 1404. Friedor (banjal. biskup.): Tri velike milosti zadobili smo — riješili smo se rđavih susjeda, od kojih smo mnogo trpjeli pa su preniješteni, žel dobio željeno mjesto, ja i djeca očuvani smo u pogibelji. F. D. — 1405. Požega (zagreb. nadbiskup.): Bila sam u velikoj nevolji i obratila sam se devetnicom i postom od devet četvrtaka u čast Slugi Božjemu Petru Barbariću i molba

mi je bila uslišana. K. B. — 1406. Varaždin (zagreb. nadbiskup.): Najtoplije zahvaljujem za primljene milosti po zagovoru Petra Barbarića. R. J. — 1407. Zagreb. Ozdravilo mi dieće. M. C. — 1408. Brusnica kod Broda (saraj. nadbiskup.): Velike milosti. K. S. — 1409. Banjaluka (banjal. biskup.): Mnoge primljene milosti. K. M. — 1410. Tukić kod Jakšića (zagreb. nadbiskup.): I za mene i za moje dieće molba uslišana. F. S. — 1411. Slivor kod Prnjavora (banjal. biskup.): Mnoge milosti. I. T. — 1412. i 1413. Breza (saraj. nadbiskup.): Moj muž iza operacije nenadano ozdravio podupno, a sin moj teško obolio od pjevavog tifusa i brzo ozdravio. S. J.

DAROVI

Za obnovu Svetilišta presv. Srđca Isusova u Zagrebu: Sabopredac Katarina 100 Kn; Collig Marija 60 Kn; Cuijak Andro 50 Kn; Herceg Ana 40 Kn; Kij Sijepan 15 Kn; Kolb Marija 50 Kn; Kurešić Anđela 10 Kn; Milič Anđun 30 Kn; Pokriška Marija 80 Kn; Posavec Bera 100 Kn; Randić Palma 60 Kn; Sruka Karla 500 Kn; Saliga Andrija 180 Kn; Spahar Marija 10 Kn; Stargl Ljudevit 100 Kn; Vidaković Janja 30 Kn.

Za sv. Miso: Barić Luka 15 Kn; Božić Ivan 30 Kn; Cablik obitelji 30 Kn; Iverović Štefanija 200 Kn; Jelić Dr. Matěj 50 Kn; Marić Kala 60 Kn; Marušić Kalo 30 Kn; Marušić Matija 30 Kn; Miller Vilma 40 Kn; Sudarević obitelji 150 Kn; Tomelevski Karolina 25 Kn; Wiener Emil 100 Kn; Vukoja Jure 30 Kn; Vukoja Mare 30 Kn; Vukoja Ruža 60 Kn.

U čast presv. Srđca Isusova: Andrić Reza 130 Kn; Blažević Marija 100 Kn; Bošković Anka 100 Kn; Bošnjak Ivan 100 Kn; Buzalović Manda 10 Kn; Dakić Marín 20 Kn; Drvar Barbara 500 Kn; Duljović Jerko 10 Kn; Ogrušić Rudolf 10 Kn; Grubić Bera 20 Kn; Hibl Rozalija 50 Kn; Jagorina Irma 50 Kn; Jagušić Mara 100 Kn; Jemček Joselina 10 Kn; Kuzmić Anica 40 Kn; Malvić Agneza 20 Kn; Mitrović Josip 100 Kn; Obrljan Mara 50 Kn; Pevolević Ana 100 Kn; Petrović Ivanka 10 Kn; Rakić Josip 50 Kn; Srnka Karla 500 Kn; Sudarević obitelji 50 Kn; Šrenger Rojka 8 Kn; Weinbauch Katica 100 Kn; Vrsalović Marija 50 Kn; Žebić Anka 20 Kn.

U čast presv. Srđca Isusova i Marijinu, Majci Božjoj, Gospi Lurdskoj, Mikoli Tavilici i Petru Barbađesu: Božić Ivan 7 Kn; Galović Ivan 100 Kn; Kolarac Jelica 100 Kn; N. N. Tomašević 10 Kn; Ružić Marija 100 Kn; Vinko B. 100 Kn; Vuković Franca 100 Kn.

Za razširenje Glasnika presv. Srđca Isusova: A. B. Prillín 10 Kn; Arlanić Marija 55 Kn; Bolesnici Sanatorija »Markur« 26 Kn; Bukvić Ivka 8 Kn; Cablik obitelji 15 Kn; Cepuš Manda 15 Kn; Dank Aleksandrina 30 Kn; Feller Matilda 40 Kn; Franjević Marija 3 Kn; Ivanković Stjepan 35 Kn; K. B. Zagreb 50 Kn; Kečić Jure 100 Kn; Knežević Matilda 25 Kn; Konlar Eva 10 Kn; Kurbašinski Johan 20 Kn; Lovušić Anka 50 Kn; Lukić Mara 10 Kn; Matić obitelji 25 Kn; Penčić Katica 150 Kn; Pezina Marija i sin Vladimir 20 Kn; Piroć Anka 30 Kn; Rekenjić Andreja 10 Kn; Sanković N. 35 Kn; Sijepan ud. Adela 80 Kn; Šalić Marija 5 Kn; Štefanović Raina 25 Kn; Štimac Marija 50 Kn; Trnka Vinko 20 Kn; Turčin Marija 20 Kn; Vuković Grea i Tera 20 Kn.

Za kruh sv. Antuna: Keličić Terezija 10 Kn; Matić obitelji 100 Kn; Zambudija Ana 10 Kn.

Za fond beatifikacije Petra Barbađesa: Auvošćinović Mara 20 Kn; Banko Marija 10 Kn; Bošković Anka 200 Kn; Božić Ivan 10 Kn; Čebreljć Palo 50 Kn; Didović Kala 30 Kn; Drvar Barbara 500 Kn; Đukić Ivan 10 Kn; Franković Torka 20 Kn; Glanovac Mara 20 Kn; Ogrušić Bera 20 Kn; Hibl Rozalija 50 Kn; Hrašćinski Đuro 500 Kn; Ilančić ud. Milka 50 Kn; Mikićević Tera 20 Kn; Milanić N. 10 Kn; Petrović 50 Kn; Petrović Eva 100 Kn; Pivčević Verna 20 Kn; Rilošić Stana 100 Kn; Sestra Antunova Sanatorij »Markur« 120 Kn; Štok Magda i Tonka 20

Kn; T. V. Vukovar 50 Kn; Tropš Marija 50 Kn; Waldvogel Magdalena 1.000 Kn; Židovec Ljuba 30 Kn.

★

Za obnovu Bazilike Srđca Isusova: Barić Olga 20 Kn; Corba Elizabela 50 Kn; Doppelhammer Cecilija 10 Kn; Daković Šimo 100 Kn; Jurinaš Franjo 1.000 Kn; Karač Doroteja 150 Kn; Klaric Tomo 100 Kn; Kljaić Blaž 100 Kn; Kečec Katarina 10 Kn; Kurz Dragica 10 Kn; Ljubić Milica 20 Kn; Lovetić Munika 30 Kn; Lučić Niko 100 Kn; Majke, Žena i sestre iz Zlobina 370 Kn; Markotić Dragica 100 Kn; N. N. Zagreb 100 Kn.

Za sv. Miso: Brkanić Pero 30 Kn; Corba Elizabela 50 Kn; Iskvić Kala 50 Kn; Iverović Jelka i Štefanija 80 Kn; Majke, Žene i sestre iz Zlobina 40 Kn; Sabotić Štefanija 50 Kn; Sogorčić Terezija 20 Kn.

U čast presv. Srđca Isusova: Blašković Ana 75 Kn; Cindrić Nikola 50 Kn; Dobro duša 30 Kn; Dobrinčić Dragutin 10 Kn; Elečić Marija 40 Kn; Oregović Jelka 25 Kn; Kljaić Blaž 20 Kn; Kralović Marija 10 Kn; Legradi Regina 100 Kn; Lučić Niko 20 Kn; Marojević Matilda 20 Kn; Mrazjak Kala 10 Kn; N. N. Pulica 100 Kn; N. N. Ravna Gora 30 Kn; Pavličić Elizabela 20 Kn; Pentek Lojza 50 Kn; Radišević Drago 100 Kn; Rebić Kristina 100 Kn; Smolvar Magdalena 10 Kn; Šušter Veronika 50 Kn; Širota Ljerkica 30 Kn; Štefanović Anica 100 Kn; Tomašević Solja 30 Kn; Vitezić Don Luka 35 Kn; Vranić Kojka 100 Kn; Vuk Ana 300 Kn.

U čast presv. Srđca Isusova, sv. Obitelji, sv. Judi Tadeju, bl. Mikoli Tavilici i Tereziji Ledebrovsky: N. N. Ravna Gora 30 Kn; Pentek Lojza 50 Kn; Selčić Veronika 110 Kn.

Za razširenje Glasnika Srđca Isusova: Balaž Zlatica 50 Kn; Benulić Apolonija 10 Kn; Bland Alojzija 10 Kn; Blum Marija 20 Kn; Bošnjaković Vili 9 Kn; Cidrić Zlata 10 Kn; Foder Barica 100 Kn; Fošini Katica 30 Kn; Gabaj Andrija 120 Kn; Gaberak Ida 20 Kn; Glasovac Marija 20 Kn; Orandić Bera 20 Kn; Horat Ignat 100 Kn; Jagetić Pavica 10 Kn; K. K. Bjelovar 30 Kn; Kljaić Blaž 100 Kn; Lohamer Stjepan 50 Kn; Lavar Anica i Nikola 150 Kn; Lučić Niko 50 Kn; Matešić Stana 50 Kn; N. N. Zagreb 10 Kn; Pera Lenka 40 Kn; Popov D. 10 Kn; Pračević S. 100 Kn; Ruak Ivanka 100 Kn; Sabilek Marija 750 Kn; Sazav Franca 20 Kn; Selner Marija 30 Kn; SS Milosrdnice, Sanatorij »Markur« 110 Kn; Starčević Tomo 200 Kn; Stejaković Kala 30 Kn; Sragudin Ivan 50 Kn; Švec Marija 20 Kn; Vinković Marija 30 Kn; Vilić Manda 50 Kn; Višek Helena 50 Kn; Žibret Dragutin 55 Kn.

Za zakladu beatifikacije Petra Barbađesa: Bolesnici Sanatorija »Markur« 120 Kn; Barić Katica 50 Kn; Daria Manda 50 Kn; Doppelhammer Cecilija 20 Kn; Hačka Anđela 5 Kn; Jelinek Doroteja 10 Kn; K. M. Zaremb 10 Kn; Kljaić Blaž 50 Kn; Kolanović Manda 20 Kn; Koprčaner Bera 100 Kn; Lučić Niko 50 Kn; Milinčić Armin 10 Kn; Molnar Katica 1.000 Kn; N. N. Borković 10 Kn; Ovašnik Ivana 100 Kn; Pavličić Zlata 50 Kn; Pera Lenka 750 Kn; Petrošević Verna 200 Kn; Pivčević Anka 100 Kn; Sestra N. N. Zagreb 10 Kn; Sragudin Ivan 50 Kn; Šušter Veronika 100 Kn.

†

U VJEČNU DOMOVINU POZYANI SU PREDPLATNICI GLASNIKA:

+ Petrić Jakobina, Vis + Radić Anka, Šibenik + Petar Vudy, župnik, Stara Petrovošela + Prskalo Jelena, Varaž + Škratčić Dragica, Zagreb + Živković Marlin, Torjani + Gregurić Rozalija, Nova Topola + Lasić Katarina, Glin + Murk Petar, Brezno Gornje + Perković Agala, Malo Budapevo + Vekelja Marica, Ogulin

Pokoj vječni daruj im, Gospodine, i svjetlost vječna svietlišta im! Počivali u miru!

5. VELJAČE: PRVI PETAK
NAKNADNA SVETA PRIČEST
6. VELJAČE: PRVA SUBOTA
SVETA PRIČEST ZA MIR

1943

VELJAČA

NAKANA APOSTOLATA MOLITVE

Za mir na temeljima pravde i ljubavi
MISIJSKA NAKANA:

Da učenici u mis. školama nađu vjeru

BOŽANSKO SRDCE ISUSOVO

PRIKAZUJEM TI PO
BEZGRJEŠNOM

SRDCU MARIJINU

SVE MOLITVE, DJELA I TRPLJE-
NJA OVOGA DANA U NAKNADU
ZA NAŠE UVREDE I ZA SVE ONE
NAKANE, NA KOJE SE TI NEPRE-
STANO PRIKAZUJEŠ NA OLTARU
OSOBITO TI IH PRIKAZUJEM ZA
SV. CRKVU, SV. OTCA
I ZA SVE NAKANE PREPORUČENE
ČLANOVIMA APOSTOLATA MOLITVE

- 1 P Ignacije. Neustrašivo izpovijedanje vjere
- 2 U SVIECNICA. Proširenje Kraljevstva S. I.
- 3 S Blaž. Naši duhovni pastiri
- 4 Č Andrija Korz. Ratom pogođene obitelji
- 5 P Japanski muž. Obraćanje grješnika
- 6 S Tito. Vjerski preporod svijeta

5. Nedjelja po Bogojavljenju

- 7 N Roumaldo. Zimska pomoć
- 8 P Ivan de Matha. Rejni zarobljenici
- 9 U Ćiril Aleks. Sjedinjenje križana
- 10 S Skolastika. Redovnička zvanja ženskih
- 11 Č U k a z a n j e BDM u Lurdu. Mir u svijetu
- 12 P Sedam utemelj. Pristojnost u govoru
- 13 S Katerina Ricci. Ženska mladež

6. Nedjelja po Bogojavljenju

- 14 N Valentin. Mladež u radnoj službi
- 15 P Bl. Klauđije Colomb. Revnost za S. I.
- 16 U Juliana. Djevojačka druž. Srdca Isus.
- 17 S Donat. Čudoredno zalutale duše
- 18 Č Simeon. Opustošeni krajevi
- 19 P Konrad. Hrvati na ratilištu
- 20 S Eleuterij. Naši ranjenici

Sedamdesetnica

- 21 N Severian. Đaci na praznicima
- 22 P Stolica sv. Petra u Ant. Sv. Otac Pio XII.
- 23 U Petar Damjanov. Svećenička zvanja
- 24 S Matija ep. Mjes. sašt. Misionari
- 25 Č Viktorin. Vjerski duh naše mladeži
- 26 P Aleksandar. Hrvati u smrtnoj pogibli
- 27 S Gabriel od 7 Žalosti. Duh pokore

Šestidesetnica

- 28 N Roman. Pali na ratilištu

ZA ČLANOVE APOSTOLATA MOLITVE:

Polupni oprost jednog petka i još jednog po volji
odabranog dana. Na dan nekadne sv. Pričesti. Na
blagdan mjesecnog zlatištika.

ZA ČLANOVE BRATOVŠTINE PRESVETOG SRDCA:
Polupni oprost prvoga petka i nedjelje i još
jednog po volji odabranog dana.

OZUJAK 1943.

NAKANA APOSTOLATA MOLITVE:

Za procvat udruza, koja se zauzimaju za žive i mlađe
MISIJSKA NAKANA:

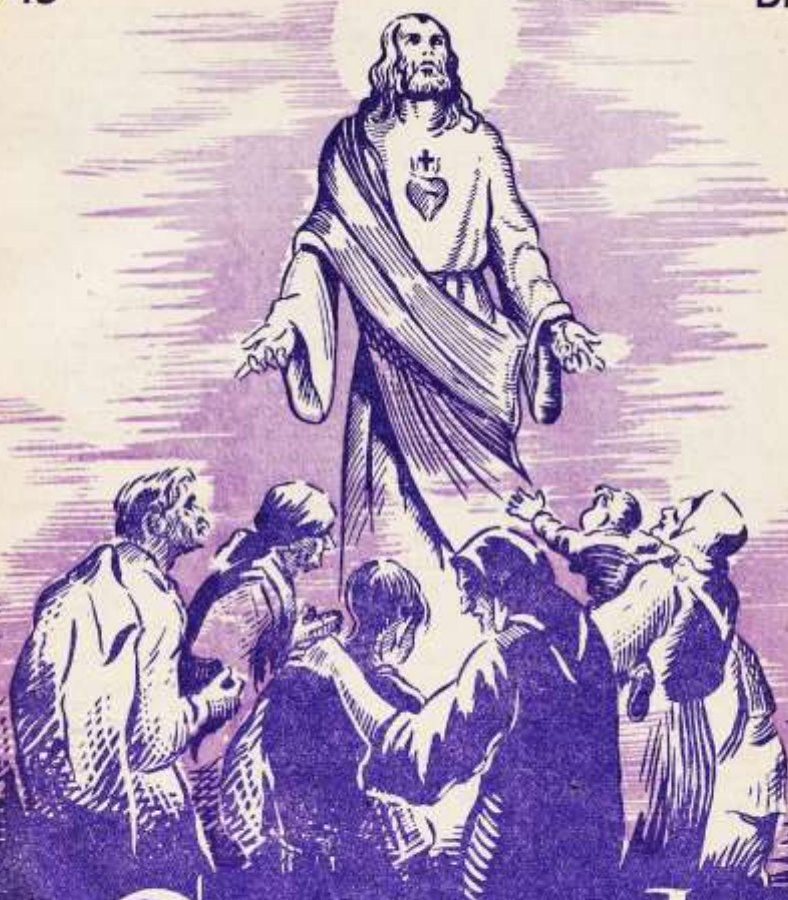
Za katoličku mladež, razasijanu među poganima

GODIŠTE 52

1943

O Ž U J A K

Br. 3

GLASNIK

SRDCA ISUSOVA

GLASNIK SRDCA ISUSOVA

GLASILO APOSTOLATA MOLITVE * LIST HRVATSKIH KATOLIČKIH OBITELJI

Izdaju s dopuštanjem crkvene oblasti Isusovci u Zagrebu
* Za list odgovara: Ivan Nikolić D. I., Zagreb I/147, Palmotićeve 33. * Tiskara »Glasnik«, Zagreb, Palmotićeve 33, Ivan Nikolić D. I.

G. 52 BR. 3
OŽUJAK 1943

Uprava: Zagreb I/147, Palmotićeve ulice 31 * Broj čekovnog računa 33.896. * Godišnja predplata: 50 Kuna — Italija 20 lira — Mađarska 4 pengő — Za ostalo inozemstvo protuvriednost od 50 Kn

Tiskanje i razpačavanje odobrio Drž. Izvještajni i Promičbeni Ured, 22. X. 1941. br. Kns 1681/34-1

HRVATSKA ZA PAPU

SVETE MISE NA NAKANU SVETOG OTCA SLUŽE SE U OŽUJKU:

u Zagrebu svaki dan po jedna, a osim toga: 2. III. u Križevcima — 2. III. u Lugu — 2. III. u Splitu — 5. III. u Kapelici — 5. III. u Splitu — 5. III. u Zakanju — 7. III. u Murteru — 12. III. u Baški — 12. III. u Virovitici — 12. III. u Zagrebu — 14. III. u Pilomači — 14. III. u Podr. Podgajcima — 15. III. u Savskom Nartu — 16. III. u Prekom — 18. III. u Kaštel Novom — 19. III. u Stenjevcu — 21. III. u Sumarlínu — 24. III. u Mikluševcima — 25. III. u Gornjem Desincu — 25. III. u Krapju

Predplatu za »Glasnik Srdca Isusova« (50.— Kuna) treba poslati do konca travnja.

NOVOI

NOVOI

**MOLITVA PAPE PIJA XII.
ZA MIR**

sa slikom Srdca Isusova

**POSVETNA MOLITVA PIJA XII.
PREČISTOM SRDCU MARIJINU**

sa slikom Srdca Marijina

Obje sličice su tiskane na najfinijem bijelom papiru u veličini sličica za molitvenik (svaka na 4 stranice). — Ciena: 10 komada 10.— Kn; 100 komada 90.— Kn; 1.000 komada 850.— Kn.

Ovih dana izlazi

KRIŽNI PUT

Mali ukusni džepni oblik, birane slike postaja križnoga puta, čvrste korice u dvije boje. Ciena: 5.— Kn po primjerku.

Uprava »Glasnika Srdca Isusova«, Zagreb I/147, Palmotićeve 31

Obličja nema na njemu ni ljepote, da ga ni pogledati
ne mogosmo; niti je na njemu kakve miline, da bi ga
poželjeli. + Prezren bi i zadnji među ljudima; muž
boli, koji zna, što je trpljenje. + Ko čovjek, od kojega
se odvraća pogled, tako bi iznakažen. I ne osvrnuso
se na nj. + A On je nosio naše slaboće i naše nemoći
primio je na se. + Gubavcem ga smatrasmo i čovje-
kom, kojega udari i kazni Bog. + On pak bi izranjen
radi prestupaka naših; satrt je bio radi bezakonja naših;
radi našega spasa snađe ga pokaranje. Njegovim mas-
nicama bismo izcieljeni. + Mi pak lutasmo naokolo
ko ovce, krenusmo svi stazama zloće. + A Gospodin
je svalio na nj opaka djela sviiju nas. (Izaija 53)

+ + + + +

RATNA KORIZMA

Jeste li slušali, kako odjekuju udarci čekića u ranu zoru ili u sumraku sunca? Jeste li gledali, kako se užareno željezo svijja pod udarcima snažne mišice?

Tako je eto danas svijet kovačnica, u kojoj odjekuju nemili udarci Božjega čekića. Svijet se svijja pod težinom udaraca božanske desnice. Njegova se buka na daleko čuje. Njegova jeka jača je od najsilnijega groma. Njegovi su udarci teži od najjačega potresa.

Dugo je Gospodin govorio šapatom. Sada pak govori i odveć glasno ovim strašnim, biesnim i krvavim ratom. »Odkriva se gnjev Boga sve-mogućega na nepravde ljudi« (Rimlj. 1, 18). Sada je Anđeo Božji izlio »sedam čaša gnjeva Božjega na zemlju« (Odkriv. 16, 2). »Jer je zemlja puna zločina« (1 Knj. Mojs. 6, 13).

Bilo je vremenskih razdoblja, kada su čitavi narodi zaboravljali na Gospodina, predavali se zemaljštini, uranjali u opačine. Bog je tada pripuštao na njih velika zla i raznolike kazne. I ljudi bi se brzo prenuli oda sna i povratili se Gospodinu. »Zavapiše Gospodinu, i On ih je uslišao«. Čitavi narodi, staro i mlado, muško i žensko vapili bi Gospodinu i nastojali molitvom i pokorom ublažiti gnjev Gospodnji i tako zadobiti oprostjenje.

Danas se to nažalost slabo vidi. Svijet je i previše zadržao na zemaljštini pa ne razumije Gospodinov govor. Imaju oči, a ne vide, uši, a ne čuju. Srdca su im tupa za ono, što je Božje. I triezni ljudi strepe, da radi te okorjelosti ne bi Gospodin Bog izustio i nad ovim rodом strahovite rieči, koje je nekoć izrekao nad opakim čovječanstvom prije potopa: »Kraj svima

živim stvorenjima zaključio sam; jer je zemlja puna zločina, što ih čine. Zato ih eto hoću da zatrem zajedno sa zemljom« (1. Mojs. 6, 13).

Kada je zloča i opačina bila i u Sodomi tolika, da je Gospodin odlučio uništiti grad i sve stanovnike njegove zatrti, podiže Abraham oči Gospodinu i On poštedi Lota i obitelj njegovu. A poštedio bi i cio grad, da se u njemu našlo barem deset pravednika. No ni toliko ih nije bilo. Ali eto poštedio je barem jednu obitelj, jer se našao molitelj, Abraham.

I u ovo naše doba Božje kazne traži Bog molitelja, koji bi molitvom i pokorom ublažili Božji gnjev i zadovoljili Božjoj pravdi za nehaj i okorjelost tolikih. Kad milijuni ne će da razumiju Božjega govora i poslušaju Božje opomene, traži on barem neke izabrane, koji će mu žrivotati sebe i svoje patnje, i izprositi jednoj zemlji skraćenje i prestanak Božjih kazna.

Vrieme za pokoru i molitvu uvijek je zgodno. Ali najzgodnije je za to ono vrieme, koje je i Crkva za to odredila i posvetila: k o r i z m a. »Evo sada je vrieme najprijetnije: evo sada je vrieme spasenja«, dovikuje sv. Pavao (2 Kor. 6, 2-5). »U svemu preporučimo se kao sluge Božje u mnogoj strpljivosti, u nevoljama, u potrebama, u tjeskobama, u ranama, u tamnicama, u bunama, u trudovima, u nespavanju, u poslu...« Crkva kao brižna Majka, koja zna za nevolju svoje djece, ublažila je svoje zakone pokore, pa nas je oprostila od posta, dok traju ova fežka vremena. Ali ipak bez prestanka potiče, da činimo druge dragovoljne pokore i zadovolja-

vamo Božjoj pravdi. Današnje teške prilike donose nam i bez posta dosta odricanja. Primimo ih osobito sada u korizmi strpljivo, s odanošću iz Božje ruke, bez mmljanja, bez prigovaranja, bez tužbe, bez izmicanja. Očinska ih dobrota Božja šalje za spasenje naše i naše nemarne braće.

Ako itko, a ono su pozvani na tu svetu dužnost apostoli molitve. Njihove su molitve, djela i trpljenja i onako prikazana svaki dan božanskom Srdcu Isusovu preko bezgrješnog Srdca Marijina, da budu zadovoljština

za griehove svijeta. Neka sada u korizmi podvostruče svoje molitve te spremno prihvaćaju odricanja i trpljenja — pa neka ih si i sami nalažu — da zadovolje Bogu za opaćine nemarnog čovječanstva. To je jedini lijek u današnjoj nevolji. Tako je to navijestila Bezgrješna Djevica već u vrijeme prvoga rata (1917.) odabranoj djeci u Fálimi (Portugal). Ali zaprijetila se i još većim kaznama i zlima, ako se ljudi ne obrate.

Zato ove korizme molimo i žrtvujmo se!

G. Stojanov D. I.

UDRUŽENJA RATNE POMOĆI

Mjesečna našana Apostolata molitve, koju je blagoslovio Sv. Otac

Vjerujem, da je ova molitvena našana odtgnuta sa dna duše Sv. Oca. Siguran sam, da on misli na nju od kako je započeo rat, i da odonda troši sve sile, ne bi li se stišala užasna nevolja, što je za sobom povlači ratno klanje.

Sv. Otac napose ljubi i preporuča ona skupna nastojanja različitih udruženja i katoličkih društava, koja kušaju milosrđem nadvladati ili barem ublažiti biedu. Zato je dobro, ako se časnom zamislimo u značenje i blagotvorno djelovanje tih udruženja, preko kojih Sveta Crkva i svi ljudi dobra srдца žele pomoći nevoljnicima i otrli suze stradalnicima.

SAMARIJANIN

Ne ćemo se prevariti, ako uzor milosrđa gledamo u priču o milosrdnom Samaritaninu. Ne ćemo se također prevariti, ako tu Spasiteljevu priču stavimo u niz najdirljivijih Evanđeoskih mjesta. Dobrota, što je proključala u duši priprostog samarijskog muža, nadilazi svako očekivanje. Nije

to kakav oholi bogalun, koji bi prezirnim pokretom ruke dobacio siromahu bakrenu pločicu novca, pa prepun umišljenosti otišao dalje. Nešto dublje, povezano i sljubljeno s poniznošću, izvađeno iz duhovnih pretnaca nesebičnosti, požrtvovnosti, podašnosti, darežljivosti, samilosti i ljubavi, struji iz toga čovjeka, koji se prigiba brižljivo i nježno nad izranjona tuđinca (Židovi i Samarjani vazda su se gledali priekim okom), vida mu rane, kripi ga vinom, stavlja ga na magarca, i privinuv se uz nemoćnika — sam ide pješke strmenitim putem prateći ranjenika do prvoga gostinca. I tu on misli na svog šličenika, kao sjetna majka na izubijano čedo, pa ga toplo preporuča gostioničarevoj brizi. On će, kaže gostioničaru, kasnije sve naplatiti.

Božanski je Učitelj tom prispodobom orisao sama sebe. Sebe živa u Palestini. Sebe živa u svojoj Crkvi. Sva djela, što ih rasu Isus palestinskim kršćem, uzkrisujući mrtve, liečeći, bolesnike, hraneći gladne, tješeći

žalostne, učeći neuke, velikodušno praštajući i pridžujući, brinući se za svačiju nevolju i noseći križ svih biednika na ovom svijetu, sva su ta djela kršćanskim pokoljenjima kasnijih stoljeća vječni i nezasjenjeni uzor milosrdnosti.

SAMARIJANSKA SLUŽBA CRKVE

Kroz vjekove Crkva — fajanstveni Krist — vrši istu samarijansku službu. Uklanjanjući biedu robova, otvarajući svratišta za putnike i lutaoce-bezkućnike, skupljajući zapuštenu siročad, a najviše svojim ubožnicama i bolnicama, postavila si je Sveta Crkva najtrajnjiji spomenik, vječni pečat milostive ljubavi — velikodušnu pomoć. Odatle nikoše u najstarije, apostolsko vrijeme službe đakona pomoćnika, društva dobrotvora i nesebičnih darovatelja; odatle divna i strahovita žrtva svećenika, redovnika i redovnica, koji se ne žacaju najgorih bolesti i najtrpkijeg života, samo da mogu otvoriti prozore i vrata punini svoje ljubavi.

Na sličan se poticaj podigoše i vanjska udruženja za pomoć biednicima. Osobito u vrijeme rata. Tako narodne ustanove Crvenoga Križa, Zimske Pomoći i slično. U ratu srdce prije i lakše osjeti, što je bol i što je uljeha. Tu čovjek postane bliži čovjeku, makar se činilo da rat ljude razstavlja. Tu se rađaju junačke osnove,

VRIEME MILOSRDA

kako bi se i na bojištu i u pozadini skupila što obilnija pomoć za nastrodale. Zato je svako plemenito srdce radošno pozdravilo i pomoglo, što god se zajedničkim podhvatima učinilo za ranjenike, oskudne i zarobljenike.

Danas napose treba pomoći, jer je nevolja osobito golema. Dok su prije

Izranjeno tijelo, a još više ratnom mržnjom i ogorčenosti i osvetom i očajem otrovane duše mora liečiti kršćanska ljubav, da tako pripravi put do pravednoga mira

stradavali pojedini krajevi, narodi i zemlje, današnji se ratni orkan valja čitavim svijetom. Dok su nekoć vojnici gubili život, zdravlje i slobodu na bojištima, danas je gotovo očajniji položaj velikih gradova u pozadini. Jedva je naći kuću bez plača i straha. Možda ikogod i živi českom u prividnoj sigurnosti, blagostanju i zadovoljstvu. Nu, tko mu jamči, da ga uskoro ne će uništiti, njega i sve njegovo, razorna bomba ili razbojnička banda?

U ovakovo vrijeme kršćanska pomoć znači gotovo sve. Očaj, koji se skuplja u dušama osiromašenih i raz-

Porušene kuće i gradove valja ponovno izgraditi, ali još prije treba u sebi i oko sebe izgraditi novi svijet i nov poredak na jedino čvrstom temelju vjere u Boga i na kršćanskoj ljubavi, ako želimo imati trajan mir

mrcvarenih, tiša se na pogled i blagu riječ brižne čestne sestre. Milosrdna se ljubav stiskom ruke i šaptom usane žulja na dno srca. Darom se prilazi duši. Spasavajući ljudski život, spasavamo čitav jedan svijet, utonuo možda u more ogorčenosti, i na taj način otvaramo vrata čovječjeg srca svijetlu vječnog milosrđa. Milosrdnom će se ljubavlju obnoviti domovi opustošeni mržnjom i ljudi samljeveni kušnjama.

Ne će se na taj način smanjiti naša osobna »veličina«. Milosrdem čovjek raste. »O milosrdna ljubavi! Kada ti zaposjedneš polovicu naše duše, ona polovica, što nam ostane, veća je od nas samih«, kliče jedan francuski pjesnik.

RADIMO I MOLIMO

Radimo koliko možemo! A isto toliko molimo! Radimo svaki prema svome zvanju, a molimo svi — jednako. To znači — neprestano i s pouzdanjem. Za što? Za koga? Molimo za one, koji spremno u ime Boga, u ime ljudske savjesti i bratske odgovornosti prigibljaju glave na bolne rane i pružaju ruku bratskim darom svima, što ih rat baci u nevolju. Molimo Božansko Srdce, koje je izročilo za čitav ljudski rod na prijestolju križa svoju predragocjenu krv, da pomogne svim pomoćnicima biednih. Da okriepi tješitelje žalostnih. Da savjetuje milostivo svojim nepogrješivim Duhom one duše, koje savjetuju i na dobro navrću tolike neuke. Da uzdrži u zdravlju, snazi i veseloj službi sve, koji se u njegovo ime daju zgaziti od pogažene ljubavi. Neka ljubav Kristova naplati svu požrtvovnu ljubav, koja se u tminama naših dana ukazuje kao svjetlo nade.

Mijo Škvorc D. I.

CARSTVO TMINE

DVANAESTI ČLANAK VJEROVANJA: ŽIVOT VJEČNI

Pred kućom u gradu strka ljudi.

Šta se dogodilo? Djevojka počinila samoubojstvo. U pismu priznaje, da je nesretna, pa stoga hoće da učini svemu kraj, hoće da se oslobodi muke i sramote. Koliko se puta ponavlja takav slučaj! Ubijaju se ljudi, da se riješe muke.

Jadnici i ludaci! Ta baš je onda početak muke i sramote! Početak muke, koja će trajati na sve vjeke — strašne muke u ognju, koji nikad ne trne. Tako je eto pakao dobio opet jednu žrtvu, a sotona slavi slavlje!

Koliki ne misle na to, pa ih stigne ta prežalostna sudbina. Jedna duša, neumrla i određena da gleda Boga, odkupljena predragocjenom Krvlju Kristovom, propada za uvijek! Spasitelj se radi toga u Getsemanskom vrtu krvlju znojio, sveci su plakali i uzdisali...

PREKOGROBNI ŽIVOT

Čovjek dakle ne umire sav: tielo se doduše raspada, ali duša živi dalje i bez tiela, a iza obćenitog suda živjet će u uzkrslom tielu vječno. Ali tu će biti velika razlika. Dobri će živjeti u vječnom blaženstvu, a zli u vječnom prokletstvu. Život dobrih u nobu zove se pravim imenom život vječni, a život prokletnika u paklu zove sveli Ivan »druga smrt« (Odkr. 20, 14).

Sveti Augustin stoga veli, da se za dušu, koja je razstavljena od života Božjega ne može reći da živi, a isto tako ni za tielo, koje se muči po sve vjeke. Sveti Papa Grgur kaže, da je to »smrt bez smrti«. Ili kako veli sveli Ivan: »Tražit će ljudi smrt i ne će je

naći. Željet će umrijeti, a smrt će bježati od njih« (Odkr. 9, 6).

A zašto ljudi ne mare ili neće da vjeruju u život iza smrti? Tome je krivo najprije vjersko neznanje. U mladosti nisu bili dovoljno poučeni ili nisu htjeli učiti nauk vjere. A onda su tome krive strasti, osobito oholost i nečistoća. Oholica si ne da dokazati, da će odgovarati Bogu za svoja djela, a nečisti bježi od takovih dokaza i htio bi da nema pakla, jer bi se morao popraviti, odreći grieha i činiti pokoru. A to mu se ne da.

VJEČNI OGANI

A ipak je tako jasno dokazano u Sv. Pismu, da postoji pakao, vječna kazna. »Bolje ti je ući u život sakatu, nego li da sa dvie ruke ideš u pakao, u oganj neugasivi, gdje crv njihov ne umire i oganj se ne gasi« (Mk. 9, 43). A na sudu glasit će osuda vječnog Sudca: »Idite od mene, prokleti, u oganj vječni, koji je pripravljen đavlu i anđelima njegovim« (Mt. 25, 41). To uči i sveta Crkva, nepogrešiva učiteljica. Ne ublažuje jakih Kristovih rieči, nego ih potvrđuje po obćenitim crkvenim saborima i po crkvenim naučiteljima. I sam razum to potvrđuje. Teški grieh je uvreda neizmjernog Božjega veličanstva te traži neizmjernu zadovoljštinu kao kaznu prema veličini zločina. No čovjek je u svemu konačno biće, osim bezsmrtne duše, treba dakle da bude neizmjer-na kazna barem što se tiče trajanja, to jest vječna, a to je upravo pakao. I država kazni velike prestupke do životnom »vječnom« tamnicom ili zločinca odstranjuje za uvijek iz ljudskog društva kaznom smrti. U vjerama svih

naroda ima i vjera u paklene muke. A to je znak, da je to od one prapobjave i prve predaje ili da je to glas savjesti, što ga je dao u dušu ljudsku vječni Stvoritelj i Zakonodavac.

CRV, KOJI NE UMIRE

Bog nas opominje da se čuvamo grieha osobito i iako, da nam predoduje vječnost i težinu muka paklenih. On prieti grješniku vječnim mukama, ako se ne obrati. On će i izvršiti, čime zaprijeti, jer je pravedan i vjeran.

Ne bi ni izdaleka bilo dovoljno zaprijetiti se kaznama, ako one ne bi bile vječne. Muke su to vječne i — nepodnosive! Nepodnosive, ali ih ipak moraju nesretnici podnositi i to vječno! Tražit će smrt, ali ona ne će doći; željet će nesviest, ludilo, olakšicu, uništenje, ali ne će doći. Prokletstvo Božje ih strahovito tišti. Odbačeni od Boga, bez nade da će ga vidjeti, izgubili su Boga — za uvijek. Strašna je to muka, crv, koji uvijek toči, nikada ne umire. Kroz svu vječnost bit će si sviestni, da su sami tome krivi, da su se mogli spasti, a nisu htjeli.

I ti se nesretnici muče u ognju. Veličke tjelesne boli čutimo kao oganj: počne nas rana, gori nam glava, vatra nam je u bolesnim crijevima. No pakleni je oganj pravi oganj, ali kud i kamo strašniji, nego onaj za ogriev i kuhanje. Vječne muke — vječni plač i škripenje zubima. Društvo zlih duhova i ljudi ne će biti od utjehe, nego će to samo povećati muke.

Ne će ipek svi jednako trpjeti. Kako je tko zaslužio: po djelima dobit će kaznu. Već ako ima jedan jedini, makar i prvi, težki grieh, muči se po sve vjeke. Za dva grieha dvaput više; a što, ako ih je na hiljade, ako je tko krivac tuđih grieha? Strašno je to i pomisliti. Strašno je doista, pasti u ruke Boga živoga! Pita li tko, gdje je

pakao, odgovoriti možemo sa svetim Ivanom Zlatoustim: »Ne izpituj toliko, gdje je pakao, nego kako ćeš izbjeći paklu.«

SVETCI I PAKAO

»U svim djelima sjeti se svojih posljednjih stvari, pa ne ćeš nikada sagriješiti« (Sir. 7, 40). Spasonosno je dakle sjećati se pakla, u koji još možemo doći, dokle smo god živi, jer ne znamo, hoćemo li uztražati. Ali nije pomisao na pakao samo za grješnike, da se obrate. Onaj pakleni oganj može u nama uzpaliti i vatru ljubavi Božje, kako se to dogodilo toliko puta kod svetaca. Pomisao na strašne kazne u vječnosti policala bi svetce na poniznost, sveli strah Božji, strahopočitanje prema Božjem veličanstvu, na zahvalnost i ljubav, što im je Bog oprostio grieha, na revnost za spas duša i druge kreposti. Sveti bi Ivan Zlatousti pogledao na sliku pakla, koju je imao u sobi, kad bi ga seletila koja zla misao. Neki bogataš imenom Falko, nije mogao za sparne ljetne noći spavati. Tada reče sam sebi: »Kako? U toj mekanoj postelji, gdje ne osjećam ni najmanje boli, teško mi je ležati i skoro nepodnosivo! Kako bi mi istom bilo, da sam — poput onoga bogataša u Evanđelju — za uvijek pokopan u plamenu paklenom?« Ova ga pomisao tako uzdrma, da je ostavio svijet i otišao u pustinju, da živi samo za onaj svijet.

PORUKE IZ FATIME

Naša draga Gospa Fatimska, uvijek ozbiljna, upozorava nas, svoju djecu na vječnu kaznu u paklu, ako se ne obratimo. Ona traži molitve i žrtve za obraćenje siromašnih grješnika, kojima prieti pakao. Ono troje sretnih fatimskih djece vidjelo je u jednom krat-

kom viđenju pakao kao veliko ognjeno more, u kojem su bili zli duši i ljudske duše prožete vatrom; dizale su se i opet natrag padale u oganj. Čuo se grozan jauk i plač tih nesretnika.

Da ljude spasi od pakla, Fatimska Gospa poručuje po toj djeci nama, da gojimo pobožnost prema prečistom Srdcu Marijinu, da se sa čitavim svietlom posvetimo tom bezgrješnom Srdcu i da primimo

svake prve subotu u mjesecu naknadnu svetu pričest. Ako se to učini, mnoge će se duše spasiti i bit će mir. Blažena nam Gospa preporučuje, da molimo svaki dan svetu kunicu i da na koncu svake desetke kažemo: »O moj Isuse, oprosti naše grieh, očuvaj nas od paklenog ognja, dovedi u raj sve duše, osobito one, kojima je veća potreba Tvoga milosrđa.«

Petar Gärtler D. I.

VATIKANSKE SRIEDE

UZ PAPIN DAN, 14. III. 1943.

Koliko bi mi danas opet trebali Isusa Krista!

Da opet prođe jednom našom zemljom i da je blagoslovi.

Da se opet umieša među našu sirotinju i našu biedu i da nas utješi.

Da opet živi u našem divljaštvu, neslozi, mržnji, neprijateljstvu — i da nam donese blagoviest mira i ljubavi...

Mi bi opet trebali Krista. Naša bieda za njim viče. Ali naša ga nevjera ne vidi. Jer Krist je među nama. Na zemlji je. U Hostiji je! U Papi je. U Piju je. I prolazi »čineći dobro i liječeći sve« (Dj. Ap. 10, 38).

To je istina. U Rimu se to vidi svake sriede.

Nekoliko sličica.

★

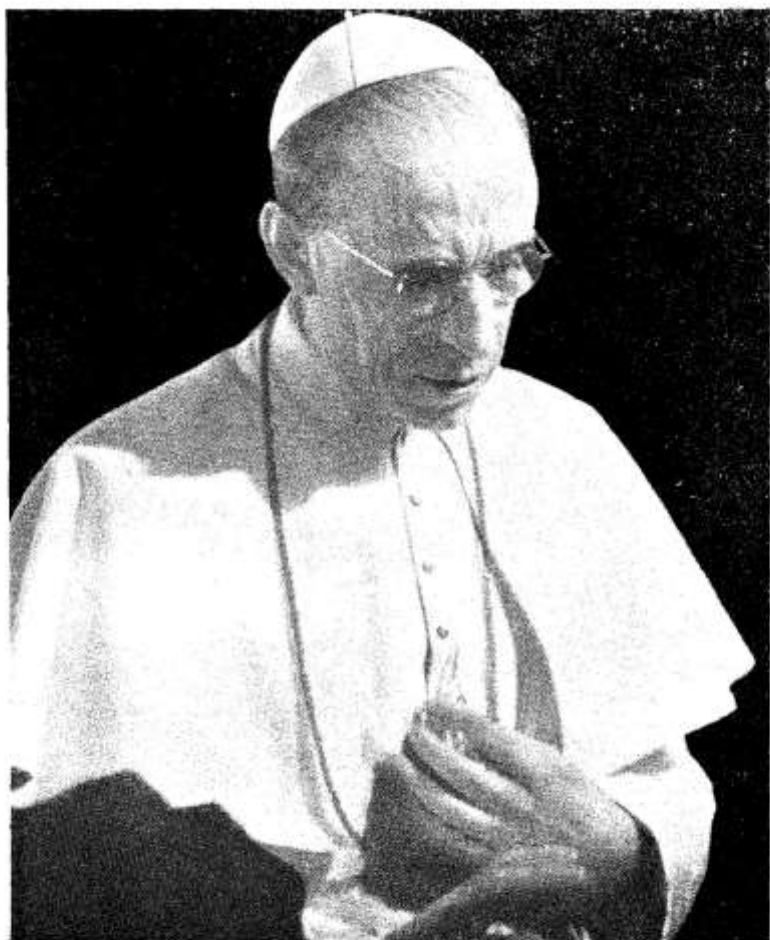
Došla je i biela sestra. Izcrpljena službom milosrđa. U Vatikanu vraćaju joj se sile. Osnažit će je blagoslov Sv. Oca. Bieli Otac obilazi. Stoji pred bielom sestrom. Ona misli na svoje bolesnike, na svoje ranjenike i na svoj križ; na one, koji su umrli ljubeći taj križ; i na one, koji

će ga još poljubiti i u Gospodinu usnuti. Zadrhće. Zamoli: »Sveti Oče! Poljubite taj križ! Dajem ga ljubiti svim teško ranjenima kao utjehu i umirućima kao pomoć.«

Sveti je Očac uzeo križ. Pritisnuo ga na svoje srce. A onda ga ljubio, ljubio. Da tim utješi svoju izkušanu djecu. »Sestro, pozdravite svu moju bolestnu i ranjenu djecu! Recite im, da ih blagoslivljem!«

★

On je vojnik. Ali ne vatikanski, nego iz ovoga rata. Poklekao je, da poljubi ruku Svetomu Ocu. U ruci mu je dopisnica. Piše je majci. A mati je daleko. Bit će sretna, kada primi iz Rima vjest, da joj je sin u Vatikanu, i da ga je Papa blagoslovio pred povratak na bojište. Dopisnica drhće u ruci. Jer srce se trese i duša u vojniku od uzbuđenja. Bi li? Ne bi li? Ta strah ga je i pomisliti to. Pa ipak, trebalo bi, da i Sv. Očac podpiše! Mama će sigurno vjerovati. Dopisnica drhće u uzbuđenoj ruci. A Pio, u ovome imenu dvanaesti, uzme je. I tamo, gdje je sinova ruka iz-

Nad svaku se nevolju nadvija Sveti Otac i svaka se bol odražuje na Papinu licu. Za svaku žalost ima on riječ utjehe, za svaku suzu suosjećanje. Težak je križ položio Svevišnji na njegova ramena: da vodi Crkvu kroz grozote rata i strahote bezboštva. Stoga:

MOLIMO ZA PAPU NAŠEGA PIJA XII!

pisala mami: »pozdravlja Te Tvoj sin«, Sveti Otac doda: »i Pio XII.«

Kao da bi bio stari poznati prijatelj dobre mame u daljinil

★

Papa je upravo oslavljao veliku dvoranu. Na vratima se okrene. I sve ponovno blagoslovi. Zaokruži onda pogledom. Sve ih je ogrlio u duhu. Ali tamo, nije baš daleko od Pape, stoji mlada žena. Nekud je viša od drugih. Majka je. U naručju joj dječčić. Zapazio ju je i Sv. Otac. Casak se zagledao u nju. Pa zatim u diele. A onda učini nad njima polako, svečani veliki križ u znak blagoslova. Majka u isti čas prihvati dje-

linju desnu ručicu u svoju i prekriži svoje diele.

Zahvala Svetom Otcu bile su dvije suze!

★

Hodočasnici se vraćaju. Pjevaju po trgu sv. Petra. Zastori se miču. Hodočasnici se obziru na vatikanske prozore. Možda ih Sv. Otac gleda. Pa da, gleda ih. Iz šutnje svoga stana, gdje govore naše potrebe i plaču plaču naši križevi.

★

Pio Dvaneesti! I vatikanske sriedel
Eto tu je svetlo Kristovo!
Bogu hvala!

m. d.

KORIZMA

Tajinstven vršec običaj
Obdržavajmo ovaj post,
Što četrdeset dana se
Već od starine postio.

Njim najprije su počeli
Židovski zakon, proroci,
Tad Isus ga posvetio
Vreménà Kralj i Stvoritelj.

Uzdržavajmo stoga se
U jelu, pilu, riečima,
Snu, zabavi i budnije
Na osjećala pazimo.

Izbjegavajmo poroke,
Što mlitevece obaraju,
Ne popuštajmo nimalo
Preprèdenomu silniku.

Božanski gnjev blažujmo,
Pred višnjim Suceu plačimo,
U molitvama vapijmo,
Svi ponizno govorimo:

Uvriedili smo griesima
Dobrotu tvoju, Gospode,
S nebesa na nas pogledaj
I prosti nam milosrdan.

Prem tako slabi, sjeli se,
Da tvoji mi smo stvorovi,
I slave svoga imena
Ne daji drugom, molimo.

Odpusti nama čine zle,
Umnoži dobra žuđena,
Da omilimo srdcu tvom
I ovdje i u vječnosti.

Udieli, Trojstvo blaženo,
Podari, Bože jedini,
Da posti tvojim vjernima
Donesu plod obilati.

[Crkvena pjesma]

GOVORI SVETI OTAC UZOR IZ NAZARETA

Sveti je Otac održao ovaj govor dne 10. travnja 1940. na blagdan Zaštite sv. Josipa. Upravo ga je budućim otcima i čuvarima obitelji.

Otac je poglavar u obitelji. Ali on ima i velikih dužnosti i odgovornosti. O njemu ovisi napredak obitelji: on se mora brinuti za akruh svakodnevnice, mora čuvati obitelj, držati red u njoj i nastojati oko dobrog odgoja djece.

Bog je po svojoj premudroj Providnosti postavio divan uzor za kršćanske obitelji u svetloj nazaretskoj obitelji: Josip je glava, Marija zaručnica i majka, a Isus jednorodni je Sin i Boga i Djevice Majke.

Kad vas vidimo, dragi mladenci, kako ste se okupili oko nas, zar može Naša otčinska misao da se ne obrati prema sv. Josipu, prečistom Zaručniku Djeve Marije i Zaštitniku cijele Crkve, čiji blagdan danas svetkujemo? Ako svi kršćani imaju pravo da se pouzdaju u zaštitu tog velikog Patriarha, to onda vi imate poseban razlog za takovu milost.

ŽIVOTNA ZADAČA SV. JOSIPA

Svi su kršćani djeca sv. Crkve. Ta sveta i mila Majka čini duše po krštenju tajanstvenim dionicima božanskoga života, koji se zove Milost. Pa, kad ih je na taj način rodila za nadnaravni život, ne zapašala ih, nego im preko Sakramenata pribavlja hranu, koja će održati i razvijati taj život. Tako se Crkva može usporediti s Marijom, Našom Gospom, koja je Rieči Božjoj dala ljudsku narav, svojom mu majčinskom brigom uzdržala život i odhranila ga. Tako treba da se i u svakom djetetu sv. Crkve oblikuje Krist (Gal. 4, 19), i svako treba da teži za porastom »do čovjeka savršenog, do mjere dobi punine Kristove« (Efež. 4, 13).

Ali tko će bdjeti nad tom Majkom i nad tim Isusom? Vi to već dobro znate: onaj, koji je — sad je tome već dvadeset stoljeća — bio pozvan, da bude Marijin Zaručnik, Isusov Pootčim i Glavar Svete Obitelji. Kakovom li je brižljivošću vršio tu tako

*Bog blagoslovi Djevinu Zaručnicu da budeš.
Da njegov Sin te Otcom zove svojim.
Spasenje sveta porodi Gospodina
Skrbima Tvojim*

uzvišenu zadaću! Kako bismo rado znali sitne pojedinosti toga života! Ali taj ljubimac Božjega povjerenja, koji je imao poslužiti kao zastor dvostrukoj tajni Utjelovljenja Rieči i djevičanskog majčinstva Marijina, čini se, da je ostao za svog zemaljskog života sakriven u sjeni. Ipak oni riedki i kratki redci, u kojima Evanđelje govori o njemu, dostatno pokazuju, kakav je poglavar obitelji bio sv. Josip, kakav je uzor i kakav je stoga osobito zaštitnik za vas, mladi muževi.

ISUSOV POOTČIM

Kao najvjerniji čuvar dragocjenog blaga, što mu ga je Bog povjerio, to jest Marije i božanskoga Djeteta, on se prije svega skrbio za njihov tjelesni život. Kad je, pokoravajući se Augustovu nalogu, pošao u Bettehem, da se dade zapisati, nije htio da u Nazaretu ostavi samu svoju djevičansku Zaručnicu u času, kad je imala postati Majkom Božjom. U nestašici podrobnijih evanđeoskih izvještaja, pobožne si duše rado zamišljaju sve one usluge, koje je on izkazivao Gospi, a kasnije novorođenome Djetetu. Promatraju ga, kako otvara teška vrata već punoga gostinjsca, hane sadašnjih iztočnjačkih sela. Pa onda, kako se uzalud obraća na rodbinu i poznanke, da napokon — od sviju odbijen — s mukom barem nekako očisti i uredi štalicu. Evo ga, kako drži svojim muževnim rukama ručice malog Isusa, koje dršću od studeni, da ih ogrije. Malo poslije, doznajući od anđela, da je njegovo blago u opasnosti, »uze noću diete i majku njegovu« (Mt 2, 14), te ih kroz pustinju — uklanjajući s puta šnje i kamenje — odvede u Egipat. Tamo teško i naporno radi, da ih prehrani. Pokoravajući se novoj zapoviedi s neba,

po svoj prilici par godina kasnije, ponovno ih uz iste napore odvodi u grad Nazaret (Mt 2, 22, 23). Tamo poučaje božanskoga naučnika Isusa, kako se barata pilom i blanjom. Radi i izvan kuće, kojoj se večerom ponovno vraća i susreće ona dva toliko ljubljena bića, što ga sa smješkom očekuju na kućnom pragu, i s kojima onda sjeda za mali stolić, da blaguje čednu večericu.

BOŽIA PROVIDNOST

Najpreča je očeva dužnost, da osigura svagdašnji kruh ženi i djeci. O, kako je bolno gledati, gdje trpe oskudicu najdraži na svijetu, jer je prazan stol i novčarka.

Ali Providnost, koja je otčinski vodila kroz život Josipa Egipatskog, kad je izdan i prodan od braće bio najprije rob, da kasnije postane nadglednikom i gospodarom cijelog Egipta (Post. 41, 43; 45, 9) i hraniteljem svoje obitelji (Post. 45, 18); Providnost, koja je dovela i drugoga Josipa u istu onu zemlju, kamo je stigao bez igdje ičega, ne poznavajući ni stanovnika ni običaja ni jezika, i odakle se ipak vratio živ i zdrav zajedno sa uvijek radinom Marijom i Dječakom Isusom, koji je rastao u znanju, dobi i Milosti (Lk. 2, 52); zar da ta Providnost nema danas one iste milosrdne dobrote i one iste neograničene moći? Bojmo se prije, da će ljudi zaboraviti Gospodinove rieči iz Evanđelja: Tražite najprije kraljevstvo Božje i pravednost njegovu, i sve će vam se ovo dodati« (Mt 6, 33). Dajte Bogu odvažno i iskreno, što Ga ide: sve vlastito nastojanje, poslušnost, koju Mu dugujemo kao vrhovnom Gospodaru, te pouzdanje U Njega, ko u najboljeg Oca. Tada možete računati, da ćete primiti od Njega ono, što očekujete i što

vam je On obećao, kad je rekao: Gledajte plice nebeske: gledajte ljljane u polju; i otesite se prekomjerne brige za sutrašnji dan (uzporedi Mt 6, 26, 34).

UMJETNOST MOLITVE

Znati moliti od Boga ono, što nam treba, to je tajna molitve i njezine moći. A tu vam pouku daje sv. Josip. Evanđelje nam doduše ne priča izričito, kakove su se molitve obavljale u nazaretskoj kući. No o vjernosti sv. Obitelji vjerskim dužnostima izričito nam svjedoči — iako se to po sebi razumije — na primjer zgoda, koju donosi sv. Luka (2, 41 i sl.), kad opisuje kako je Isus išao s Marijom i Josipom o Pashi po običaju u jeruzalemski hram. Lako je, dakle, i ugodno predložiti si tu svetu nazaretsku Obitelj u času redovite molitve. U pozlaćenu zoru ili u ljubičasti palestinski suton, na maloj terasi njihove biele

kućice, okrenuti prema Jeruzalemu — Isus, Marija i Josip kleče: Josip kao glavar obitelji predmoli molitve, ali ih Isus nadahnjuje, a Marija sjedinjuje svoj sladak glas s mužkim glasom svetoga Patrijarha!

Budući glavari obitelji! Promatrajte i nasljedujte taj primjer, što ga toliki ljudi danas zaboravljaju. U pouzdanom utjecanju Bogu primit ćete ne samo nadnaravni blagoslov, nego i najveću sigurnost, da ćete primiti onaj »kruh svagdašnji«, koga ljudi tako tjeskobno, s tolikim trudom, često uzalud traže. Kao zastupnici i predstavnici Otca, koji je na nebesima, i od kog svaka obitelj na nebu i na zemlji prima ime (Efež. 3, 15), molite Ga, da, kao što vam je dao nešto svoje nježne ljubavi, isto tako da vam dadne i nešto od svoje snage, te uzmognete nositi dragi — ali gdje kada tako težki teret obiteljskih briga.

(Sv. Otac mladencima 10. travnja 1940.)

U S V I E T L U V J E R E

● Smije li se kupiti roba, za koju je netko siguran, da je ukradena?

Ne smije, jer bi to bila neka suradnja u tuđoj krađi. Ako bi vlastnik takvu kupljenu stvar tražio i našao, mora mu se vratiti bez odštete. Ako bi netko ne znajući kupio stvar, koja je ukradena, ima pravo, da mu vlastnik, tražeći natrag svoju našenu stvar, nadoknadi štetu, jer kupac nije kupio stvar zlonamjerno.

● Mogu li članovi Apostolata Molitve, koji po molitvi »Božansko Srdce Isusovo...« prikazuju svoje molitve, djela i trpljenja u naknadu za griehne ljudi, prikazati ta ista djela, molitve i trpljenja i za svoje osobne nakane?

Mogu! Jer naše molitve, djela i trpljenja imaju po neizmjernim zaslugama Spasiteljevom moć prošnje, veću ili manju, već prema revnosti, kojom se obavljaju. I baš sto-

ga, što ne znamo, koliko možemo njima izprositi, možemo ih prikazati na razne nakane, a bož. Srdcu Isusovu prepustimo, da ono po njima ostvari naše želje. Osobna zasluga tih čina ne gubi se tim prikazanjima ni najmanje, nego se pače povećaje, jer odaje našu velikodušnu ljubav prema Spasitelju i bližnjemu, za koje ih prikazujemo.

● Obično jako kunem, kad me tko razljuti. Ciji je to grieh?

Drugoga zlonamjerno razljutiti svakako je težak grieh, a ako netko zna, da razljučeni običaje pri tome psovati, pa ga ipak ljuti, tada je i on odgovoran za one psovke i kletve. No ako netko neholicie drugoga razljuti, a taj u svojoj ludosti počne kleti, sam je odgovoran za te grieha. Isto je tako sam odgovoran za svoje psovke i kletve, tko se razljuti za svaku tricu, preko koje bi pametan čovjek prešao bez uzrujavanja.

☉ **Jesmo li dužni izpovjedati grieha, za koje u času, kad smo ih učinili, nismo znali, da su teški!**

Takve grieha nismo dužni izpovjedati, jer nisu bili teški griesi. Za teški grieh traži se ne samo svijest, nego u prvom redu potpunno znanje o težini čina. Tko toga nije imao, nije teško sagrašio, makar da je čin po sebi bio teško naravi. Valja ipak paziti, da tko ne zavara sama sebe, kao da nije znao, da je čin teško naravi, iako je to donekle znao. To znanje ne mora biti nikakav znanstveni pojam, nego obćenito znanje, da je stvar po Božjem zakonu nedopuštena ili zabranjena.

☉ **Zašto se Petar Barbarić ne proglasi barem blaženim, kad dieli toliko milosti!**

Proglasenje blaženim je službena potvrda Crkve o svetosti života kojega Božjeg ugodnika i Crkva to čini istom iza dugog izpitivanja i razpravljavanja. Naslov »blaženik« daje ona Božjem ugodniku radi nas, da mu se tim većim pouzdanjem možemo utjecati, ali blaženikova slava u nebu i moć zagovora ništa se time nije povećala. Radi toga može nam Božji ugodnik i prije proglašenja blaženim pomoći svojim zagovorom. Treba mu se stoga utjecati s velikim pouzdanjem u svim potrebama, da bi ga Bog proslavio čineći po njegovu zagovoru čudesa i dielajući milosti te time dao i Crkvi jasne dokaze o njegovoj svetosti. A najuspješniji način, da si izprosimo zagovor kojega Božjeg ugod-

nika jest nasljedovanje njegova sveta života. — Što se tiče Petra Barbarića, crkvene vlasti u domovini već su sabrale sve potrebne podatke o njegovu životu i milostima, koje su prema svjedočanstvu raznih osoba primljene na njegov zaziv, te je sve početkom veljače 1943. poslano u Rim, da vrhovna crkvena vlast ciele stvar svestrano ispita i izrekne svoj sud. Vjerni štovatelji Petrovi neka se samo i nadalje utječu njegovu zagovoru i mole za njegovu proslavu, ako je na veću slavu Božju.

☉ **Vriedi li krunica, ako se moli na dielove!**

Vriedi, jer su oprosti vezani uz pojedine Zdrave Marije, pa se može dakle razdijeliti i na dielove, kako je toleme zgodnije i ima vremena. Ipak za neke posebne oproste traži se barem neprekinuta desetka.

☉ **Udovoljava li se nedjeljnoj dužnosti sv. Mise, ako netko nehotice na nju kasni!**

Nedjeljnoj dužnosti udovoljava, tko prisustvuje sv. Misi barem od prikazanja dalje, pa do Pričesti. Ipak tko vlastitom krivnjom ili iz nemarnosti kasni do prikazanja, čini laki grieh nemarnosti. Tko dođe na sv. Misu iza prikazanja, nije udovoljio nedjeljnoj dužnosti, jer nije pribivao bitnom dielu sv. Mise. No ako je tko bio opravdano zapriečen i bez vlastite krivnje i nemarnosti kasnio, ne grieti, jer ga izpričava odnosni razlog, ali ako mu je moguće, dužan je pribivati drugoj sv. Misi.

BORBE I POBJEDE SRDCA ISUSOVA

▶ **CRKVA PO SVIETU** — Prema službenim podatcima iz Vatikana Katolička Crkva ima danas 49 kardinala (21 mjesto nepopunjeno), 1225 patrijarha, nadbiskupa i biskupa, 54 opata i premeta, 463 apostolskih vikara i prefekata u misijskim zemljama. Diplomatska veze podržaje Sv. Stolica sa 37 država. Uza sve poganstvo, u koje svijet sve više zapada, zadnjih godina ugled je Crkve i Pape izvanredno porastao. Ta svi osjećaju, da je to još jedina sila, koja može spasiti čovječanstvo ne samo za vječni život, nego i za miran i sreden život na ovom svijetu.

▶ **NEVOLJA VODI K BOGU!** — Da svaka nevolja, a osobito one, koje stižu ciele narode ili čitavo čovječanstvo, vode ljude natrag k Bogu, stara je pouka poviesti. Nesreća, koja je zadesila francuzki narod, reda

vjarskom obnovom. Uviđaju ljudi, da je odvratanje od Boga korjen svakog zla, skrušuju se i obnavljaju se duhovno. To se osjeća u cijeloj Francuzkoj. Od travnja do listopada 1942. došlo je u Lurd samo željeznicom 468,000 hodočasnika. Nadb. Gerlier (Lyon) pozvao je vjernike na molitve po zagovoru Lurdске Gospe pod geslom: Bog neka šiti Francuzku.

▶ **MUCENICI KRISTOVI** — Iz Ženeve potvrđuje se viest, da GPU još uvijek drži u zatočenju na Solovskim otocima oko 150 katoličkih svećenika, koje su prije dvije godine pobrali u Poljskoj i Litvi, kad su ih »oslobodili«. I još ima naivnjaka, koji vjeruju glasinama, da boljševici sada puštaju slobodno izpovijedanje vjere.

I Z A P O S T O L A T A M O L I T V E

— **MARTIJANEC** — Članice našeg Djevojačkog društva Srдца Isusova su u prošloj godini (1942.) primile 2020 sv. Pričesti. Svaki prvi petak redovno smo pristupale sv. izpoviedi i Pričesti. Na blagdan Krista Kralja primijeno je 33 nova članice. Toga jutra pristupile smo sve k sv. Pričesti. Popodno prije blagoslova održao nam je propovjed naš proc. g. župnik Franjo Duh. Zatim je bilo sveteno primanje novih članica. Svake prve nedjelje imamo sastanke koje polaze redovno sve članice. — **Martica Šimunić, glavarica.**

— **• ZLATA SERTIC** — Dne 23. listopada 1942. usnuje u Gospodinu nakon dugog bolovanja Zlata Sertic, mnogogodišnja predpletnica našeg lista. Ova plemenita gospođa živjela je cijeli svoj život tiho i povučeno, posvetivši svu svoju brigu odgoju svojih dviju kćeri, koje su danas, — hvala njenom trudu, — poznate u našoj javnosti. U mnogim teškim časovima,

koje joj, — i pokraj njene dobrote, — nije život uštedio, ona je nalazila utjehu u vjeri a naročito u čitanju »Glasnika Srдца Isusova«. Neka je pokoj njenoi duši!

— **• MACE** — Članice Djevojačkog društva Srдца Isusova primile su u god. 1942. 3.813 sv. Pričesti. U prošloj godini umrla je dobra i revna članica Dragica Švenda; a dvije članice su se udale, te sada društvo broji 98 članica. Društvena nam je zastava bila već troina, pa smo prošle godine odlučile da si nabavimo novu. Vlač. g. župnik Ivan Domić preporučio je stvar svim župljanima, pa smo za kratko vrijeme skupile svotu od 12.000 Kn. Zastavu su nam liepo izradile EČ, sestre u Zagrebu, te im se ovime najtoplije zahvaljujemo. Posvetu zastave obavio je uz dirljivu propovied i u prisustvu mnoštva župijana vlač. O. Jagrić, Isusovac iz Zagreba. Zaslavi Kumovaia je gospođa Slavica Višnjic. — **Ana Švenda, glavarica.**

Z A H V A L N I C E

PRESV. SRDCU ISUSOVU, BL. DJ. MARIJI I SVETIM ZAŠTITNICIMA ZAHVALJUJU:

Andrievci (Donji): BA za ozdravljenje. — Bajmok: HM za sretan porod i ozdravljenje. — Bekata: HA za primljene milosti. — Beravci: VL za uslišanuu molbu i uspjeh. — Bizzi: CJ za mnoge primljene milosti. — Blazevci: BR za sretan povratak iz rata. — Boksić Lugi: SA za novčanu pomoć. — Cirkvi: OBH za ozdravljenje. — Cizma: SR za primljene milosti. — Ciođo: MM za ozdravljenje. — Đurđević: SM za primljene milosti. — Drače n. P.: KA za uspjeh dvie teške operacije. — Drenovci: VM za ozdravljenje kćerice. — Đurić: JJ za ozdravljenje oćju sina. — Gaboš: MI za izbaavljenje od nesreće. — Gradac: OM za sretan povratak iz rata. — Gundinici: PM za ozdravljenje ruke. — Hrvatić: Karlović: LM za mnoge primljene milosti. — Ilača: BM za primljene milosti. — Ivanec: BE za mnoge milosti. — Kostelj: BIA za ozdravljenje. — Krapinske Toplice: OJ za nadanu stvar. — Lepoglava: AF za primljene milosti. — Lovrečina: HF za sretan povratak iz rata i druge milosti. — Maće: VC za pomoć u poljima. — Mikleuš: BB za ozdravljenje ozljeda. — Molive: GR za ozdravljenje brata i druge milosti. — Moćun: MP za sretan povratak iz roblstva. — Novi Jankovci: JK za primljene milosti. — Oraslić: ID za pomoć

u poljima. — Ostek: FK za ozdravljenje djeteta od teške bolesti. — VK za mnoge milosti. — Potega: PJ za uslišenje. — Podrav. Moslavina: RM i PC za uslišanuu molbu. — Priedor: KJ za oslobođenje od partizana i spas od smrti. — Pušić: EN za primljene milosti. — Putinci: HM za uspješnu operaciju uha. — Slakovci: LE za zdravlje sinčića i sretan povratak iz rata. — Solini: HD za pomoć u zdravlju. — Tordinci: KP za olakšanje bolesti kćeri. — Trbuc: CJ za pomoć u pogibeljima. — Trojstvo: RJ za uslišanuu molbu. — Valpovo: IR za razne milosti. — Varždin: SM za mnoge milosti. — Verot: DS za ozdravljenje. — Vinovo: GT za oslobođenje od partizana. — Vrbanje: CF izbaavljenje muzevo iz neprijatelja. — Vukovar: KJ za dobivenu pomoć. — Zagreb: BM za razne milosti. — HS za odliječnu pomoć. — JS za ozdravljenje djeteta. — JA za izbaavljenje iz neprijatelja. — KR za ozdravljenje majčino. — KM za oćuvanje od zezara i druge milosti. — KI za razne milosti. — LJA za spas iz životne opasnosti. — PS za ozdravljenje. — PM za povraćenu službu. — TE za ozdravljenje kćerke. — VM za primljene milosti. — Zemun: MV za mnogu pomoć. — NI za izbaavljenje dvaju sinova iz pogibelji.

Mnogi traže dobrog štiva. Pokaži im Glasnik!

Pošalji Upravi »Glasnika Srдца Isusova« (Zagreb,

Palmotičeva ulica 33) naslove svojih znanaca, koji bi možda željeli primati »Glasnik Srдца Isusova«, pa će im se poslati jedan broj »Glasnika« bezplatno na ogled.

SLUGA BOŽJI PETAR BARBARIĆ

PIETET

Zaista pravi kršćanski pietet imao je Sluga Božji Petar Barbarić prema roditeljima, braći, sestrama i svim rođacima svojim izkazujući im štovanje i ljubeći ih u Kristu. Svome najstarijem bratu Fra Marku svećeniku iz poštovanja prema svećeničkom staležu ne bi nikada kazao »ti« nego uvijek »Vi«. Istom dva ili tri tjedna prije svoje smrti nazvao ga je u jednom pismu prvi puta sa »ti« i zato se vrlo dirljivo izpričavao.

Koliko je strahopoštovanja imao prema Sjemeništu, pripovijedao je sam kasnije: »Moja obzirnost i moje poštovanje prema ovoj kući, prema stariješinama i đacima učini, te mi se je lako naviknuti na kućni red. Sve mi je to bilo uzvišeno, te sam bio spreman na sve. I ovaj je dojam bio trajan«. Ovom strahopoštovanju pridružilo se doskora iskrena odanost i harnost, upravo djetinjska ljubav, koju je gojio za celoga života svoga prema zavodu. Sjemenište bi branio proli svakome napadaču, došao ma s koje mu drago strane, i to tako rev-

no i valjeno kao da je imao braniti uvriježenu rođenu majku svoju. Najsjajnije je dokazao svoj pietet prema Sjemeništu, što je bio najuzorniji sjemenarac.

Svoju domovinu ljubio je iskreno i od srca. Za nju djelovali i za nju se žrtvovali bila mu je vruća želja. Daleko je bilo od njega da bi se igdje stidio svoje katoličke vjere, naprotiv on se upravo ponosio, da je

katolik, sin katoličkoga naroda hrvatskoga. »Mnogo bi se dalo učiniti s našim narodom« znao bi on reći, »samo kad bi se htjelo više žrtava za nj prinositi«. I on ih je prinosio kao sjemenarac šireći u narodu pobožnost Srdca Isusova i Bl. Dj. Marije. Upravo dan prije svoje smrti reče: »Nikad nisam ležao za tim, da župnikujem negdje u gradu, već mi je jedina želja bila, da me smjestite u kakovu župu na selu. I ovu bih ja tako lepo uredio, te bi u njoj nadnaravni život cvao«. Daleko je bilo od njega svako pretjerivanje u narodnosti. Nadasve je žalio svećenike i svećeničke pripravnike, koji su bili zadahnuti protukršćanskim nacionalizmom.

MILOSTI PO ZAGOVORU SLUGE BOŽJEGA PETRA BARBARIĆA

1414. Sremski Boljevci ž. Zemun (dakov. biskup.): Po zagovoru Petra Barbarića mnoge sam milosti zadobila. Velika mu hvala. J. M. — 1415. Zelinova: Primila sam više milosti po zagovoru Sluge Božjega Petra Barbarića. Hvala mu i slava. J. S. — 1416. Bjelovar (zagreb. nadb.): Zahvaljujem na dobivenom namještenju. B. K. — 1417. Zagreb: Određenog dana morao sam u duhovnom poslu iz Zagreba u P., kamo baš u to doba nije bilo lako doći radi

raznih neprilika putovanja i vremena — snieg, poledica, zima itd. Zato sam se toplo preporučio velikom zagovorniku svome Slugi Božjemu Petru Barbariću. I gle uhvatio sam još samovoz i to baš na pravom mjestu, liepo sam obavio svoj posao i zadovoljen se vratio kući na vrijeme. Kasnije radi velikog sniega nije mogao samovoz ići. Zahvaljujem Bogu od srca za sva dobročinstva, što sam ih primio dosada posredovanjem Sluge Božjega Petra! P. J.

D A R O V I

Za obnovu Bazilike Srđca Isusova: Abramović Franjka 50 Kn; Bikančić Emica 200 Kn; Goupeć Silek 120 Kn; Kadić Ružica 300 Kn; Mihčić Kala 300 Kn; N. N. Orahovica 200 Kn; N. N. Zagreb 500 Kn; Pavlović Mara 10 Kn; Velečić Slavica 100 Kn; Vukosavlje Luce 30 Kn; Zelenić-Pavlović Janja 100 Kn.

Za sv. Mislav: I. Cizma 100 Kn; Bauer Josipa 40 Kn; Berić Kalica 100 Kn; Blaža Drega 500 Kn; Cindarić Jura 35 Kn; Garišić Marija 30 Kn; Iverović Jelka 30 Kn; Iverović Stellanija 90 Kn; Klepac Franjo 30 Kn; Mejovalić Slavica 90 Kn; Milelović Janja 50 Kn; Milelović Jelka 120 Kn; Pavlović Ana 30 Kn; Palin Vladimir 60 Kn; Prežigalo Ivan 110 Kn; Santak Stjepan 100 Kn; Vukoja Mijo 120 Kn; Zimšman Janja 46 Kn.

Sv. Misa sa sv. Oloca: Graduček Ana 30 Kn; Grosdak Teresija 150 Kn; Jambrić Magda 30 Kn; Lalin Magdica 30 Kn; Rinkovec Eva 30 Kn; Rinkovec Katica 90 Kn; Rinkovec Mima 30 Kn.

U čast Srđca Isusova: A. S. Koška 50 Kn; Berberović Eva 50 Kn; David Elizabeta 30 Kn; F. H. Lovrećina 50 Kn; Haupt Duro 30 Kn; Filić Elizabeta 100 Kn; Gopjan Ivan 50 Kn; Hegeduš Magdalena 30 Kn; Hulh Anica 50 Kn; Ivić Reza 20 Kn; Ledić Marija 50 Kn; Lazenin Eva 30 Kn; Lazenin Ivan 50 Kn; Plavčić Marija 20 Kn; Remela Eva 100 Kn; Stanić M. 50 Kn; Vlastić M. 50 Kn; Vopli M. 100 Kn.

U čast Srđca Isusova, Majci Božjoj, sv. Josipa, sv. Juri i Tadeja i bl. Nikoli Tavilđu: Bauer Josipa 460 Kn; Fijanber Stelica 100 Kn; J. A. M. Čavrić 100 Kn; Jurić Janja 50 Kn; Plovančić Jelka 100 Kn.

Za razširenje Glasnika Srđca Isusova: Anđelković Marija 70 Kn; Balas Marija 100 Kn; Balicović Anka 100 Kn; Bažant Marija 50 Kn; Birić Tomo 15 Kn; Buril Jura 10 Kn; Čvek Jana 50 Kn; Dragičević Stjepan 20 Kn; Dujmović Dr. Josip 20 Kn; Farkas Helena 30 Kn; Flagar Anđela 15 Kn; Goričaneć Rosina 20 Kn; Gregurević Marija 100 Kn; Jurić Janja 50 Kn; Kedenić Tonka 10 Kn; Kisa Petar 50 Kn; Krešter Kala 50 Kn; Loninac Jozefina 70 Kn; Lojen Vukosavlje 30 Kn; Majdančić Ivan 10 Kn; Malešić Blankica 30 Kn; Marković Marko 35 Kn; Marković Kala 50 Kn; N. N. Krapina 100 Kn; N. N. Vozdarska Toplica 100 Kn; Palak Ana 30 Kn; Pandurić Ceca 20 Kn; Peček Stjepan 100 Kn; Radinović Manda 50 Kn; Ramenarić Josip 50 Kn; Sladović pl. Verica 10 Kn; Seigl Rudolf 100 Kn; Sinigler Agneta 50 Kn; Stelović Rozalija 50 Kn; Štrulić M. 10 Kn; Vlastić P. 90 Kn.

Za kruh sv. Antuna: Benić Anastazija 5 Kn; Malik Lj. 35 Kn; N. N. Zagreb 100 Kn; Pavlović J. 20 Kn.

Za zakladu besplatne Petre Barbarić: Bolić Marija 50 Kn; Berić Kalica 20 Kn; Bikić Reza 30 Kn; Dvornik Barbara 500 Kn; Hargula N. 100 Kn; Ivanković Marija 50 Kn; Ivanković Marijana 50 Kn; Jagunec Ivan 100 Kn; Jurančić N. 100 Kn; N. N. Zagreb 400 Kn; Pecenić Julijana 50 Kn; Štok Marija 30 Kn.

Za vječno svjetlo u Bazilici Srđca Isusova: Farkas Kalica 20 Kn; Mejovalić Slavica 30 Kn; Palak Ana 10 Kn; Vargović Stj. 10 Kn; Vinkler K. 100 Kn.

Za Svetohramitelj: Nad Irena 200 Kn.

Za Misije u Kralj. Elijaš Duro 700 Kn.

Za obnovu Bazilike Srđca Isusova: Bajda Marija 10 Kn; Benaković Luce 50 Kn; Bismardorier Marija 20 Kn; Čurčić Martin 50 Kn; Članica Bratovština prev. S. I. Vukovar 200 Kn; Forst Elizabeta 100 Kn; Grčić Mijo 100 Kn; Levak Gabrijel 500 Kn; Pelz Malenija 20 Kn; Sokić Milka 100 Kn; Stenović Kala 20 Kn; Šunčić Eva 5 Kn; Vidaček Kalica 50 Kn; Vrdoljak Niko 410 Kn.

Za sv. Misu: Bandovski Ana 100 Kn; Bmić Ljudevita 40 Kn; Čadeš Anka 55 Kn; Čulić Malo 30 Kn; Grandić Alojzija 45 Kn; Holčić Kapić Anica 40 Kn; Iverović Jelka 120 Kn; Iverović Stellanija 90 Kn; Krstin Ivan 40 Kn; Ledić Anka, Jerkin 60 Kn; Malarčić N. 150 Kn; Santak Stjepan 100 Kn; Smolčić Zora 30 Kn; Svoboda Marija 70 Kn; Tekmetarović Kala 50 Kn.

U čast Srđca Isusova: Božanić Malo 20 Kn; Dražeta Kala 10 Kn; Forst Elizabeta 100 Kn; Dorova Anka 10 Kn; Olevačević Marija 30 Kn; Haler Lucija 10 Kn; Horvat Kalica 20 Kn; Humić Valenti 50 Kn; Jakš Antun 100 Kn; Jurković Eva 40 Kn; Kovač Ana 15 Kn; Kršmar Kala 30 Kn; Krpačić obitelji 50 Kn; Kuhlčić N. 100 Kn; Lastrić obitelji 50 Kn; Ledić Anka, Jerkin 100 Kn; Lečićin Julijana 100 Kn; Lucić Anica 50 Kn; Marković Agela 100 Kn; Medić Mara 30 Kn; Novosel Ivan 10 Kn; N. N. Sisak 200 Kn; N. N. Vinokovci 20 Kn; N. N. Zagreb 10 Kn; Prahir Jaga 100 Kn; Rendulić Janja 100 Kn; Ružman obitelji 60 Kn; Senik Pero 10 Kn; Simon Ana 30 Kn; Tavarčić Ana 100 Kn; Temić Jelka 100 Kn; V. C. Vardić 100 Kn; Zmarali Muhajlo 100 Kn; Kovač A. 10 Kn.

U čast preštom Srđca Marijima i bl. Nikoli Tavilđu: Ledić Anka 100 Kn; Lucić Anica 50 Kn; Mandić ud. Bonina 100 Kn.

Za razširenje Glasnika Srđca Isusova: Čulić Malo 10 Kn; Dabić ud. Eva 10 Kn; Dražeta Frana 100 Kn; Duboković Marija 50 Kn; Forst Elizabeta 100 Kn; Gabrek dr. Fran 20 Kn; Gabrijelić Ivan 50 Kn; Gregov Vjekoslav 100 Kn; Grčić Franciska 100 Kn; Haler Lucija 10 Kn; Hegeduš Milka 30 Kn; Ključeta Mara 15 Kn; Lehpamer Stjepan 20 Kn; Levanić Stjepan 8 Kn; Markotić Slavko 100 Kn; Marković Slipo 160 Kn; Mihalević Marija 75 Kn; N. N. Brijuni 300 Kn; N. N. Zagreb 20 Kn; Pasovski Delina 30 Kn; Pavlović Jakob 15 Kn; Puškarić Anđela 15 Kn; Randić Ivka 20 Kn; Ravenček Elizabeta 28 Kn; Djevojačko Družbo S. I. 100 Kn; Skupnja Kala 15 Kn; Smolčić Stjepan 20 Kn; Šrp Roka 15 Kn; Švit Joselina 15 Kn; Šepac Franciska 100 Kn; Šikić Manda 10 Kn; Šimeg Marija 100 Kn; Smilčić Marija 15 Kn; Štruklec Milan 14 Kn; Tekmetarović Kala 50 Kn; Topolovec Evica 15 Kn; Turk Zdenka 5 Kn; Vranić Marga 50 Kn; Vrsalović Tonka 50 Kn; Župan Ana 15 Kn.

Za kruh sv. Antuna: Böhm Marija 15 Kn; Haler Lucija 10 Kn.

Za zakladu besplatne Petre Barbarić: Anfonović Agica 30 Kn; Bolčić Jelka 15 Kn; Bouance Kristina 8 Kn; Dragić Jelka 50 Kn; Olevačević Marija 30 Kn; Haler Lucija 10 Kn; Holcinger Ana 35 Kn; Iljasević Ana 300 Kn; I. K. Zagreb 100 Kn; Jelinek Doroteja 10 Kn; Kalužić Teresija 100 Kn; Lidić Ivanka 100 Kn; N. N. Zagreb 500 Kn; Pavlić Zlala 100 Kn; Petrović Milan 100 Kn; Prahir Jaga 30 Kn; S. S. Milosrdnica, Lužnica 100 Kn; Vilković Josipa 50 Kn; Vrdoljak Niko 120 Kn.

NAJLIEPŠI DAR ZA PRVU SV. PRIČEST MOLITVENICI

SV. ALOJZIJE
za dječake

SV. TEREZIJA
za djevojčice

Molitvenike reše krasne omotne slike sa zlatnim nadpisima. Osim toga ukrašeni su sa 6 trobojnih slika. — U dječakom molitveniku dodane su i molitve za podvorbu kod sv. Mise. Cijena: broširano Kn 7, s poštom Kn 9; ukoričeno Kn 15, s poštom Kn 17. Na svakih 10 primjeraka dobije se 1 na dar i ne plaća se poštarina.

Naručbe prima:
Uprava "Glasnika Srđca Isusova",
Zagreb I/147, Palmotićeva 31

NAKNADNA SVETA PRIČEST

SVETA PRIČEST ZA MIR

SVAGDANJE PRIKAZANJE

Procvel udruž., koja pom. žrtve rata

O Ž U J A K

Mladež razasijana među poganima

NAKANE ZA SVAKI DAN

BOŽANSKO SRDCE ISUSOVO

PRIKAZUJEM TI PO
BEZGRJEŠNOM

SRDCU MARIJINU

SVE MOLITVE, DJELA I TRPLJE-
NJA OVOGA DANA U NAKNADU
ZA NAŠE UVREDE I ZA SVE ONE
NAKANE, NA KOJE SE TI NEPRE-
STANO PRIKAZUJEŠ NA OLTARU
OSOBITO TI IH PRIKAZUJEM ZA
SV. CRKVI, SV. OTCA
I ZA SVE NAKANE PREPORUČENE
ČLANOVIMA APOSTOLATA MOLITVE

- 1 P Albin. Obraćanje psovača
- 2 U Simplicij. Ratni zarobljenici
- 3 S Kunigunda. Čudoređno zalutale duše
- 4 Č Kazimir. Pristojnost u govoru
- 5 P Ivan od Križa. Zadovoljstva Srdcu Isus.
- 6 S Perpetua i Felicitas. Za pravedan mir

Petdesetnica

- 7 N Toma Akv. Mjes. zaš. Naši bogoslovi
- 8 P Ivan od Boga. Zimska pomoć
- 9 U Franciska Rim. Ratne udovice
- 10 S Pepelnica. Post i nemir! Duh pokor.
- 11 Č Eulogije. Ratom pogođene obitelji
- 12 P Grgur Vel. Sv. Otac Pio XII.
- 13 S Nicefor. Obraćanje grješnika

1. Nedjelja Korizme: Čista

- 14 N Malilda. Naši ranjenici
- 15 P Lujza Marillac. Naše Milosrdnice
- 16 U Hubert. Hrvati na ratištu
- 17 S Kvaltra. Patricij. Svećenička zvanja
- 18 Č Ciril Jer. Sjedinjenje križana s Papom
- 19 P Kvatre. JOSIP, Zaručnik B. D. M.
Očevi na ratištu
- 20 S Kvatre. Niceta. Zvanje u Dječ. sjem.

2. Nedjelja Korizme: Pačista

- 21 N Benedikt. Redovnička zvanja
- 22 P Benvenuto. Mladež u radnoj službi
- 23 U Josip Oriol. Krič. Ljubav u korizmi
- 24 S Gabriel. Arkadeo. Štovanje Anđela
- 25 Č Blagoviest. Ljubav prema B. D. M.
- 26 P Emanuel i dr. Hrvati u smrtnoj pogibli
- 27 S Ivan Demašć. Štovanje Srdca Marijina

3. Nedjelja Korizme: Bezimena

- 28 N Ivan Kapistran. Pali na ratištu
- 29 P Eustazije. Duše zapale u poganstvo
- 30 U Ivan Klimak. Opustošeni krajevi
- 31 S Balbina. Djevojačka družtva S. L.

rodolopi oprost jednog patka i još jednog po volji
odabranog dana. Ne daj naknadu sv. Pričesti. Ne
blagdan mjesačnog zlatilnika.

Podpuni oprost prvoga patka i nedjelje i još
jednog po volji odabranog dana.

Za procvel pepinog djela za svećenička zvanja

Da kholi mladež ovači za Križa pog. drugova

GODIŠTE 52

1943

TRAVANJ

Br. 4

GLASNIK

SRDCA ISUSOVA

GLASNIK SRDCA ISUSOVA

GLASILO APOSTOLATA MOLITVE * LIST HRVATSKIH KATOLIČKIH OBITELJI

Izdaju s dopuštanjem crkvene
oblasti Isusovci u Zagrebu
* Za list odgovara: Ivan
Nikolić D. I., Zagreb I/147,
Palmotićeve 33. * Tiskara
«Glasnik», Zagreb, Palmoti-
ćeve 33, Ivan Nikolić D. I.

G. 52

TRAVANJ 1943

BR. 4

Uprava: Zagreb I/147, Pal-
motićeve ulice 31 * Broj
čekovnog računa 33.896 *
Godišnja predplata: 50 Kuna
— Italija 20 lira — Mađarske
4 pengő — Za ostalo inozem-
stvo protuvrednost od 50 Kn

Tiskanje i razpečavanje odobrio Drž. Izvještajni i Promičbeni Ured, 22. X. 1941. br. Kns 1681/34-1

HRVATSKA ZA PAPU

SVETE MISE NA NAKANU SVETOG OTCA SLUŽE SE U TRAVNJU:

u Zagrebu svaki dan po jedna, a osim toga: 1. IV. u Novalji na Pagu —
2. IV. u Splitu — 6. IV. u Zagrebu — 9. IV. u Zagrebu — 10. IV. u Orehovici
— 15. IV. u Savskom Narlu — 17. IV. u Zagrebu — 20. IV. u Zagrebu —
29. IV. u Zagrebu

NOVO!

NOVO!

»GLASNIKOVE KNJIŽICE«

časopis za vjersku pouku i katoličku izgradnju

»Glasnikove Knjižice« jest doduše časopis, ali svoje vrste. Kako već samo ime veli, to su male knjižice, džepnog ukusnog oblika (8-5 × 14 cm), a obrađuje samo po jednu stvar. Obseg pojedine Knjižice iznosi oko 32 stranice, a dvobroj 48-64 stranice. Prema prilikama resi će je i koja slika, a omot, tiskan na tvrdom papiru, bit će umjetnički izrađen u dvije boje. »Glasnikove Knjižice« izlaziće u nevezanom vremenom redosliedu, ali godišnje najmanje 10 brojeva = 1 niz. — Dosada su izašle ove »Glasnikove Knjižice«:

1. »Osobna posveta presv. Srdcu Isusovu«

2. »Križni put« s velikim slovima i krasnim slikama,

a u pripremi je cio niz drugih.

Predplata na 1 niz = 10 brojeva iznosi 60.- Kn — pojedini broj stoji 8.- Kuna, dvobroj 12.- Kn.

Naručuju se i predplaćuju kod:

»Glasnikove Knjižice«, Zagreb I/147 — Palmotićeve ulice 31.

MIR VAMA!

Za dva do tri časa uzkršno će jutro!
Gle, zemlja se trese: zar mrtvi usčaju?
Ah, to sad topovi na ratištu grme:
S mrzkom mržnjom ljudi ljude ubijaju.

Nigdje sanki nema, bdije zemlja ciela.
Nebo rujem gori. — Ah, još zora nije,
Već to gore bijeli gradovi i sela, —
A smrt svietlom jezdi i živote kosi.

Za dva do tri časa uzkršno će jutro
Svanu! u svom sjaju. Zasiнут će sunce,
Al' ono će mnoga obasjati groblja
I krvava polja, gore i vrhunce.

Obesjati će puste gradove i sela.
Ranjenike, što se grče u mukama,
A nikoga nema, da im vida rane.
Da im blaži boli, bolne oči sklopi.

Obasjati će mrtve, a nepokopane,
Odje dječica sitna, majke, slabe žene
Za milima svojim, kojih više nema.
Plažu, do dna duše gorko uciviljene.

A utjehe nema — i nikoga nema,
Da s ljubavlju tužna pomiluje lica.
K Tebi, o Isuse, podižu se ruke,
I molitve lete k nebu poput ptica.

Molimo Te: Dodil! — Uzkršno je jutro.
Stani nad krvavim bojnim poljanama
I ko nekoć reci djetelovnu rieč:

»MIR VAMA!«

Ivan Lončar

ISUSOVE UZKRSNE POSTAJE

Isusov križni put bio je dug, težak i krvav. Isus ga je celoga prešao: od dvorane na Sionu, gdje je počeo svoju muku posljednjom večerom pa sve do križa na Kalvariji, gdje je Otcu predao duh. Zadnja postaja na tom križnom putu je Josipov grob, u koji ukopeše Isusa, a s Isusom sve kršćanske nade, čekanja i ufanja. Tu se sve svršilo!

Za Isusa je križni put bio muka. Svaka postaja jedna nova muka. Četrnaest postaja to je četrnaest malih muka u velikoj Muci našega Gospodina Isusa Krista, koji je bio pod Poncijem Pilatom mučen, propet, umro i pokopan. A za nas je Isusov križni put proročansko viđenje svega onoga, što nas čeka, za nas je obećanje svega onoga, što će nas stignuti, budemo li Isusovi učenici i sljedbenici. A jesmo, jesmo...

Danas to osjećamo više nego ikada, danas u ovo doba rata i glada. Neki su na četvrtoj postaji — obiteljski razstanci nisu lakši od razstanka, koji je probo Gospinu dušu, kad se dielila od Isusa. Neki su na desetoj postaji — osjećaju stid i patnju, koju je i Gospodin Isus osjetio, kad odieo s njega svukoše. Neki su na četrnaestoj postaji, mnogi su na četrnaestoj postaji — to je ona najteža postaja, koja mrvu i mužka srca, to je ona postaja, kad se stane pred otvoreni grob i u nj se zekapa mrtvo tielo najdražeg ili sina, ili oca, ili muža — ah Kriste, smiluj nam se, jer je danas puno grobova u našoj nesretnoj zemlji.

To je Isusov križni put, kojim mi kršćani idemo noseći svoje križno breme...

★

Kada bi Isusov križni put imao samo četrnaest postaja, e, onda bi mi kršćani bili najnesretniji ljudi na svijetu. Neki su i nesretni jedino zato, jer su u Isusovoj školi zapamtili samo to.

A Božji ljudi, poslušajte malo na Veliku subotu zvona. To su uzkrсна zvana. Poslušajte na Veliku subotu Evanđelja. To su uzkrсна Evanđelja. Pogledajte na Veliku subotu sveti put, svetu procesiju. To je uzkrсна procesija. Pročitajte na Veliku subotu Evanđelje sv. Ivana, koji je išao po prvom križnom putu i bio na križnim postajama. To Evanđelje svršava s Isusovim uzkrsnim postajama. O njima će vam i ovogodišnjeg krvavog i crnog Uzkrsa Crkva govoriti.

★

Isusove uzkrсне postaje! Ko to zna, koliko ih je bilo! Ali zna se, da ih je bilo mnogo — to otvoreno pišu sveti Evanđelisti. Neke su drage, utješne...

Prva Isusova uzkrсна postaja! Šta mislite gdje je bila? Eno upravo ondje, gdje je bila zadnja križna postaja: u vrtu Josipa Arimatejca, u grobu. Nitko od živih nije tu bio, nitko, nitko. Ni Gospa nije tu bila. Prisustvovali su samo stanovnici s drugoga svijeta, nebesnici iz raja i svetci iz limba. Ni dan nije bio, ni svjetlo nije razblijelo grobnicu mraka. Božanstvo Rieči bilo je svjetlo, u kom su nebesnici i svetci vidjeli, kako u mrtvo, blijedo Isusovo tielo ulazi život i rumenilo, kako se mrtvi Isus diže. Isus je uzkrsiso sam sebe. Preobrazio se. Promienio se. Rane su zacilile i zarasle. Rane su zasjele, rane na rukama i na nogama. A anđeli su složili sveto platno, u koje bijaše Isus umotan. A onda je prva uzkrсна procesija.

sija pošla sa svoje prve postaje, pošla je iz groba, pošla je u dan, u Jeruzalem, u svijet. Isus je sjao:

U uzkrsnuća sjaju
Ko posred cvjetnih proljeća
U očima mu sjaju
Krasote sviju stoljeća.

(M. Pavelić)

Tada je prvi puta sunce zakasnilo! A kad je izašlo valjda se čudilo porci svetih duhova i duša, koja se oisnula po uzkrsnom putu kao pratnja Kralja Pobjednika.

Zbilja je naše kršćansko pamćenje kratko. Naša je glava grozno zaboravljiva. Smetnuli smo s pameti ovu prvu Isusovu uzkrсну postaju. Mi uvijek mislimo samo na ovaj život, kao da drugoga života uopće nema. Živimo, kao da se smrću sve svršava, i onda naopako govorimo samo o križnom putu. Ali gledajte, Božji ljudi. Gdje je zadnja postaja križnog puta, tu je i prva postaja uzkrsnuća, prva postaja novog i sretnijeg života. Nekoji su prije rećia po našem ljudskom računu prešli prvu postaju uzkrsnuća. Umrli su, kažete i plaćete. A gdje su? Ufamo se, kod Isusa Krista su! A što rade? Čekoju nas. — »Tješite se dakle tim riećima!« (1 Sol. 4, 18).

★

Isusove uzkrsne postaje na križnome putu. Prva postaja, tješi nas nadom u vječnost. Na njoj spustio se u Isusu uzkrslome komadić drugoga svijeta na našu zemlju. Pokazalo nam se nebo, koje nas čeka. Ali daleko je to, daleko, a život je težak. Jedva bi mogli podneti i izdržati, kad bi morali ići samo po križnome putu. Ni Isus nije mogao. I Njega su sažaljevale dobre jeruzalemske žene. I Njemu je Šimun iz Cirene pomogao nositi križ. I On je do tri puta pao. A kud ne ćemo mi? Zato se Isus po

svom uzkrsnuću dao na put. Vratio se na svoj križni put. Pročitajte sveta uzkrсна Evandjelja. Svako je Evandjelje jedna Isusova postaja. Ali sada Isus tješi. U vrtu pred grobom tješi Magdalenu. Nikad nitko nije tako Magdalenu slatko nazvao njezinim vlastitim imenom kao Isus, kad ju je uzkrsnoga jutro dozvao »Marijo!« Pred vratima gradskim dočika one tri Marije, što su preplešene pobjegle iz vrta od praznoga groba. Bojale se, ukrali su Isusovo tielo. A eto živi Isus ide im križnom cestom ususret i veli im: »Živile. Zdravstvujte!« I Petra je dočekao na putu. Petar ga nije vidio od suza. A Isus ga je vidio — i oprostio mu. I Tomi sumnjaču dao je dopuštenje, da stavi ruku u Njegov bok. Isus eto nije čekao vječnost, da nam da mrvu neba. On to daje i u vremenu, i na križnom putu.

Zbilja, i tu je naše kršćansko pamćenje kratko i zaboravljivo. Mi brzo očajavamo. Brzo smo nestrpljivi. Cim nas malo pritisne na križnom putu, o, odmah mislimo, uvijek će to tako naopako biti. Bog nas je zauvijek ostavio. A nije. Pomislimo na Isusove uzkrsne postaje, one na križnome putu! U njima se objavljuje, kako Bog radi s nama. Sada valja malo grisliti tvrdo drvo svetoga križa. Ali još u vremenu, domalo, još na križnome putu bit će olakšica.

Isus je uzkrsnuo, Božji ljudi! Prosuo je mrvu uzkrsne radosti i po zemlji. Unesite stoga malo Uzkrsa i malo uzkrsne vjere i malo uzkrsne ljubavi u svoje zatravane duše!

★

Te su uzkrsne Isusove postaje pravo uzkršno svietlo Kristovo, sveti plamen.

Selma Lagerlöfova napisala je priču »Plamen«. Tu pripovjeda, kako je vi-

tez Rainero di Raineri zapalio svieću na Isusovu grobu i zavjetovao se da će taj plamen doneti iz Jeruzalema u svoj rodni grad Firenzu. Bijaše upravo Uzkrš, kad je Rainero jašući naopačke, sa kukuljicom prevučenom preko lica i zapaljenom sviećom u ruci unišao u Firenzu. Ljudi ga nisu prepoznali, nego, misleći da je lud, stali su gasiti sveti zavjetni plamen. Rainero je visoko dignuo svieću. Već se plamen stao gasiti, kad jedna žena s balkona ote mu iz ruke svieću i s njome pojuri u kuću. Rainero se zagnije u sedlu i pane onesvješten na pločnik ulice. Ljudi se prepali i izpraznili ulicu. Tada izađe iz kuće ona žena. U ruci je imala Rainerovu jeru-

zalemsku svieću. Priđe k onesvještenom Raineru i nagne se nad njim. U onom času kad je sjaj svieta pao na njegovo izmučeno lice, nesretni se vitez pokrene i trgne. Činilo se, kao da plamen ima svu moć nad njim. Kada se Rainero pribrao, reče mu nepoznata žena: »Evo Ti tvog svieta. Istrgula sam ti ga, jer sam vidjela, kako ti je mnogo stalo do toga, da sačuvaš sveti plamen.«

Sveta Crkva svake godine na Veliku subotu pali Uzkršno svieta Kristovo, svieta uzkršnih Evanđelja. Digne ga visoko i javlja: Evo tu je svieta Kristovo. Ponesimo to uzkršno svietlo i na postaje svoga križnoga puta. Bit će lakše — i Božje.

Josip Dinko Mravak D. I.

ŽIVOT BUDUĆEGA VIEKA

DVANAESTI ČLANAK VJEROVANJA: ŽIVOT VJEČNI

Mi ne umiremo sasvim. Telo će se doduše raspasti, ali duša ostaje. Ona živi nadalje, zauvijek. No i telo će jednom uzkršnuti te će i ono skupa s dušom vječno živjeti. Vjerujem u život vječni! Kako nas mora krepiti ova vjera i nada u drugi, bolji, vječni život! Život na zemlji je kratak. On je samo priprava za vječnost. Za srećom teži svaki čovjek. Ali na zemlji ne može postići pod pune sreće, nego istom u vječnosti. Tu sreću ima on dobiti kao plaću i nagradu. On je može i proigrati, izgubiti. Za vječnim blaženstvom moramo težiti. No pred tim je ciljem onaj strašni »ako«! Samo ako Bogu vjerno služimo, imat ćemo vječni život. »Ako hoćeš ući u život, drži zapoviedi« (Mt. 19, 17).

PRAVI ŽIVOT

Najveće je zemaljsko dobro život. Sve će čovjek dati za život. A kako je bledan ljudski život! Koliko nevo-

lje, straha, briga, boli. Pa ipak ga volimo. Ali kako mora da nam je dragocjen život bez ikakvog zla! Takav je život pravednika u nebu. Nema ondje žalosti: »Otri će svezku suzu s očiju njihovih, i smrti više ne će biti, ni tuge ni vike ni boli ne će biti više. Ne će gladovati niti žeđati više, ne će ih žeći sunce niti ikakva vrućina« (Odkr. 7, 17). Sve su to slabe slike, kojima sv. Apostol želi kršćanima dokazati ono neizmerno blaženstvo, koje će vjernici Isusovi osjećati i u duši i tielu u onom blaženom životu.

LICEM U LICE

Blaženstvo u raju bit će pod puno i vječno. Ali što je bitno? Sv. Pavao veli: »Sada gledamo kroz ogledalo u zagonetci, a onda ćemo licem u lice« (1 Kor. 13, 12). Ove naše oči, sada razpadljive, iza uzkršna tiela gledat će Boga, najveće dobro, gle-

dati po sve vjeka i uživati u njemu. »Ljubljani, sad smo djeca Božja, i još se ne pokaza, što ćemo biti. Znamo, da, kad se pokaže, bit ćemo mu slični, jer ćemo ga vidjeti, kao što jest« (1 Iv 3, 2). Bog će visoko podignuti naše spoznavanje, da ga možemo gledati. To ćemo moći svjetlom slave. To su nebeske stvari, zemaljskim jezikom se to ne da izreći. Stoga i veli sveti Pavao: »Što oko ne vidje i uho ne ču i u srcu čovječje ne ude, to pripravi Bog onima, koji ga ljube« (1 Kor. 2, 9).

RAZNI SJAJ ZVIEZDA

U nebeskom će kraljevstvu svi biti sretni, sveti i slavni, ali će tu biti i razlike. »U kući Oca mogega ima mnogo stanova« (Iv. 14, 2). I sveti Pavao to uči: »Drugi je sjaj suncu, a drugi je sjaj mjesecu, a drugi je sjaj zvijezdama; jer se zvijezda od zvijezde razlikuje u sjaju« (1 Kor. 15, 41). »Svima nam se valja javiti na sudu Kristovu, da primi svaki, što je učinio kroz tielo, bilo dobro, bilo zlo« (2 Kor 5, 10). »Koji riedko sije, riedko će i žeti« (2. Kor 9, 6). Ali ipak najmanja mjera nebeskoga blaženstva puno je veća nego svo zemaljske radosti skupa.

ZELJA ZA NEBOM

Sveti je Fulgencij vidio svečani ulaz moćnog kralja Teodorika u Rim,

pa je zavapio: »Ako je zemaljski Rim tako liep, kako istom mora da je liep nebeski Jeruzalem?« Svetci, osobito sveti mučenici rado su umirali, jer su čeznuli za nebeskom domovinom. Njihov dan smrti je ujedno i dan rođenja za nebo, pa tako i Crkva slevi redovito onaj dan, kad su umrli i zove to njihovim rođendanom.

A zašto često ljudi tako slabo mare za vječno blaženstvo? Jer nemaju pravog pojma o nebu; ne razmišljaju dosta o tom; nemaju žive vjere, koja jača čovjeka i podrževa mu nadu u buduću bolji, pravi život.

AMEN

Vjerovanje, a i druge molitve završujemo riečju: amen. To znači: tako je, tako neka bude! Time mi potvrđujemo, da sve ono vjerujemo, što smo izrekli u vjerovanju. To je kao naš podpis ili

pečat, kojim zasnjeđujemo svoju vjeru.

Potvrđujemo vjeru u Boga i vječne istine moleći često vjerovanje.

I »Amen« naših molitava učvrstila će nas u toj vjeri, dok ne dođe i za nas posljednji amen na koncu života. Onda ćemo i u vječnosti slaviti Boga sa svim anđelima i svetima govoreći: »Amen. Blagoslov i slava i mudrost i hvala i čast i sila i jakost Bogu našem u vjeka vjekova Amen!« (Odkr 7, 12).

Petar Gürtler D. I.

»Naša je pak domovina na nebesima, odkuda i Spasitelja očekujemo. Gospodina našega Isusa Krista, koji će preobraziti naše poniženo tielo, da bude jednako slavnom tielu njegovu.« (Filip. 3, 20-21)

GOVORI SVETI OTAC:

KRV ŽIVOTA

Donosimo izvadke iz divnog Papina govora izrečena 3. srpnja 1940. Bilo je to početkom mjeseca posvećena Predragocjenoj Krvi Isusovoj; pa je zato Sv. Otac tom prigodom govorio o krvi. Iztaknuo je njezinu pravu vrijednost i značenje baš današnjem naraštaju, kojemu se u teoriji toliko uzdiže vrijednost ljudske krvi, proglašujući je gotovo božanstvom, dok je s druge strane — u praksi — toliko preziru i podcjenjuju puštajući je da potocima teče. Supruzi, koji po Božjoj volji poklanjaju krv budućim ljudima, naučit će iz ovog uzvišenoga govora veličinu svoga poslanja ne samo gledom na tjelesni život, nego osobito s obzirom na ono najviše: na predavanje duhovnoga blaga budućem naraštaju.

DOK POTOCIMA TEČE KRV ...

Pobožni vjernici štuju u mjesecu srpnju na poseban način Predragocjenu Krv Gospodina našega Isusa Krista. Njoj u čast posvećuje sv. Crkva prvi dan istoga mjeseca svečanim blagdanom. O tom predmetu, koji je tako drag svakoj kršćanskoj duši, želimo vam danas ukratko prozboriti. U času užasnih borba, dok širom svijeta ljudska krv potocima teče, neka pobožno promatranje Božanske Krvi, što je potekla iz čiste ljubavi kao neizcrpivi vratak mira i pomirenja, bude snaga vašim srcima i nada vašim dušama.

SPASITELJEVA KRV

Dobro vam je poznata neizmjerena vrijednost otkupiteljske Krvi. Znaate također, kako se gdje koje crkve i kapelice ponose, da čuvaju neke ostatke i tragove te krvi poput onih, što se štuju kod Svetih Stuba (Scala Santa u Rimu). Iznad svega poznato vam je, da je u svetohraništu pod prilikom hostije sama stvarnost te krvi, koja se tamo nalazi zajedno sa

Spasiteljevim Tielom, dušom i Božanstvom. Klanajući se tom uzvišenom Sakramentu često ste ponavljali sa svetom Crkvom:

»Usta moja uzdižite
K preslavnom Tielu glas
I Krv dragu proslavite...«

A mnogi su od vas, nadamo se, proslavili prekiučer blagdan Predragocene Krvi pobožnom sv. Pričešću. Pa zato pobožni vjernici i ne prestaju opetovati u svojim molitvama istinu, koju je sv. Petar izrazio pišući prvim kršćanima: »Znaate, da niste otkupljeni razpadljivim srebrom ili zlatom..., nego dragocjenom krvlju Krista kao nedužna i neokaljana janjeta« (1 Petr. 1, 18-19), kao na primjer u onom stihu iz »Tebe Boga hvalimo«, što se pjeva klečeći: »Tebe dakle molimo: pomози svojim slugama, koje si otkupio dragocjenom krvlju«.

VRIEDNOST LJUDSKE KRVI

Posve je naravno, da svaki čovjek smatra neprocjenjivim blagom vlastitu krv. Ona ima doista važnu zadaću, da raznosi raznim tkivima hranive tvari i kisik, dok njena bijela tjelešca brane tielo proti navalama bakterija. Prema tome je jedna od prvih roditeljskih dužnosti, da predadu djeci krv, koja nije izkvarena i oslabljena nutarnjim bolestima, vanjskim zarazama ili stalnim propadanjem.

Ali sjetite se ipak, da nazivajući djecu baštinicima svoje krvi, morate misliti na nešto uzvišenije od samoga tjelesnoga rađanja. Vi ste — a i djeca vam to moraju biti — izdanci svetih pokoljenja prema rieči, što ju je Tobija upravio svojoj

mletoj ženi: »Djeca smo svetaca« (Tob. 8, 5), naime ljudi svetih i dionika božanskoga života po nadnaravnoj milosti, Moću sv. krsta, koju mu daju zasluge Božje krvi, kršćanin je djetle Božje, jedan od onih, što prema sv. Ivanu (1, 12—13), »vjeruju u ime njegovo, a koji nisu rođeni ni od krvi, ni od volje pulene, ni od volje muževne, nego od Boga«.

Zato kad se u kojem kršćanskom narodu govori o predavanju djedovske krvi potomcima, koji će morati živjeti i umirati ne kao nerazumne životinje, nego kao ljudi i kršćani, ne smije se slegnuti smisao onih riječi na čisto tjelesne i tvarne sastavine, nego ga valja proširiti na sve ono, što je kao hranjivi sok dušev-

»Znate, da niste odkupljeni razpadljivim srebrom ili zlatom... nego dragocjenom krvlju Krista...«

koja se temelji na zaslugama preda, daje njihovim baštinicima nešto više od samih osjetnih probitaka. No svi oni, koji su na krsu primili milost, mogu se nazivati »plemićima po krvi«, i to po krvi ne samo kraljevskoj, nego božanskoj. Prodahnite dakle, dragi mladenci, svoju djecu, koju će vam Bog udijeliti, takovim poštivanjem tog nadnaravnog plemstva, da budu spremna ra-

nog i duhovnog života: baština vjere, kreposti i poštenja, koju roditelji namiru svom porodu, i koja je tisuću puta vrednija od krvi — ma kako inače plemenite — što je uliše u njihove žile.

KRŠĆANI — PLEMTVO PO KRVI

Članovi plemićkih porodica diče se, da potječu od slavne krvi. Ta slava,

Umiljata živa slika svojih roditelja još je više slika Božja. A da ta sličnost Bogu bude što vjernija, životna je zadaća kršćanskih roditelja

dije sve pretrpjeti, nego li izgubiti tako dragocjeno blago.

BLAGO BOŽANSKE KRV

Da ga možete još bolje procijeniti, pomislite na koristi, što vam ih to plemstvo daje. Poznata vam je povijest prve Pashe u Starom Zavjetu. Znae naima, kako je Gospodin poslao svog Anđela, da udari egipćanske prvorođence, dok je Izraelcima odredio, da žrtvuju jedno janje bez ljage, pa da onda njegovom krvlju omaste dovratke svojih domova. Kad je Anđeo vidio taj znak, prošao je dalje i poštedio sinove izabranog naroda (Izl. 12). Sva predaja — sve famo od Apostola i sv. Očaca — gleda u onom janjetu sliku Krista, koji se žrtvovao na križu, da se ljudi obilježeni njegovom odkupiteljskom krvlju spase od vječne smrti. Ipak — ma koliko čisto bilo ono vazmeno janje — Bog je u Starom Zavjetu htio na svoju slavu primiti prolijevanje njegove krvi jedino kao privremeni obred.

Ali kad se radi o ljudskoj krvi, sasvim je nešto drugčije, i to radi njezne važne zadaće i uzvišenoga značenja. Kad je zločinački prolivena, više do Boga za osvetom poput Abelove krvi (Post. 4, 10). Kad je nasuprot prolivena iz ljubavi prema drugima, predstavlja ona najveći čin ljubavi, što samo može biti (Iv. 15, 13); čin, kakav je Krist izveo za nas. Baš zato, jer krv žrtvovanih životinja nije bila katra, da skine grieh sa svieta, Rieč se Božja utjelovila, da samu sebe prikaže Otcu kao žrtvu poklona i zadovoljštine (Hebr. 10). U svoj punini vlastite slobode (Iz. 53, 7; Iv. 10, 17-18) Isus je dao život i prolio krv svoj za odkup grješnog čovječanstva.

ODKUPITELJSKA KRV

To je odkupiteljsko krvarenje započelo osam dana iza Njegova rođenja pri svetom obredu Obrežanja Gospodinova. Nastavilo se kasnije kroz one bolne časove njegove Muke: u tjeskobnoj smrtnoj borbi u Getsemaniju, pa pod udarcima bičeva i pod trnovom krunom u pretoriju. Napokon se dovršilo na Kalvariji, gdje Mu je Srdce bilo probodeno, da ostane vazda otvoreno za nas. Krv, koju je tako Isus točio kao žrtvu, i koja Ga je učinila »Posrednikom Novoga Zavjeta«, ta Krv — kako veli sv. Pavao — »jače više nego Abelova« (Hebr. 12, 24). Tu glas oproštenja zaglušuje viku krivnje, jer glas milosrđa i praštanja jest glas Bogočovjeka.

NEIZBRISIVI BILJEG

Obnovite, dakle, u sebi, dragi sinovi i kćeri, spasonosnu pobožnost prema Predragocjenoj Krvi. Biljeg, što ga je ona u vas utisnula kod sv. krštenja, ne da se, kako znate, izbrisati. I u samoj se naravi čini, da se prolivena krv liepi na ruke zločinca, kao što i krivnja i grizodušje sapinju njegovu savjest. Pjesništvo i kazališna umjetnost crpele su iz te stalne nerazdruživosti političaj za potresna djela. Uzalud je Pilat prao pred narodom ruke, koje su podpisale smrtnu osudu nad Pravednikom (Mt. 27, 24): do konca svieta i vjeka ljaga božanske krvi ostat će neizbrisiva na Njegovoj uspomeni: »mučen pod Poncijem Pilatom«.

TRAJNI PLODOVI

Kršćanski mladenci, o vama ovisi, da li ćete Kristovoj Krvi u vašim dušama i u dušama vaše djece dati vapaj oproštenja ili krik za osvetom. Pečat Kristove Krvi, ako ga čuvate, da uvijek živi i blista u svojoj prvot-

noj svježini, govori samo o praštanju i milosrđu. Nu, ako ga potamni i uprlja blato grieha, onda se pretvara u žig osude. Pa i tada, ipak vam još ostaje jedno utočište: iza grieha — biti oni ne znam kako brojni — uvijek možete uz iskreno pokajanje ponovno oprati svoju krstnu haljinu u Janjeđovoj krvi (Odkr. 1,5; 7, 14), koja nikada ne prestaje za vas teći po sakramentima pokore i Euharistije. Tako će taj znak, pobožno očuvan, ili ponizno i zaulano opet zadobiven, biti zaštitna kada prođe kraj vas i vašega

potomstva Andeo, osvetnik Božje pravde.

Što više — i vi ćete moći odsada i u sve vrijeme svoga života usvojiti kao poklik ljubavi onaj krik, što je bio za Židove poklik mržnje: »Krv njegova na nas i na djecu našu« (Mt. 27, 25). Gospodine Isuse, reći ćete, koji si prolio svoju Predragocjenu Krv za sve grješnike, daj da se ona slije kao odkupnina na nas, na naše drege, a napose na one, koji će biti — ako se Tebi tako sviđi — nasljednici naše krvi!

(Pio XII. mladencima 3. VII. 1940.)

DJELO ZA SVEČENIČKA ZVANJA

Mjesečna nakana za travanj, koju je blagoslovio Sv. Otac

Eto opet neko djelo, neka promičba i to za svećenička zvanja! Baš nam još i to trebal Recite mi, kada je Krist o tom govorio? Kad je On što god slično zapovjedio? Cemu odstupati od Njegove nauke, i to danas, kad nam svećenstvo ne valja, i kad ga uobće ne treba?

Lakše, braće, lakše! Sad ćemo mi liepo prefresti tvoju obtužbu sve rieč po rieč. Odgovorit ćemo na uporne napadaje ne samo tvoje, nego i bezbrojnih drugih neupučenih. Razmrsit ćemo uz milost Božju zapletenije čvorove sumnje. Podimo zajedno

NA JAKOVLJEV IZVOR

Kanim te povesti baš onamo, k tome zdencu kraj Sihema. Ondje ćeš naći društvo, što je reći, za tebe. Tu je Učitelj, na koga se sam pozivaš; eto uza Nj samarijske grješnice, duše, kao što si i sam, koja ne popušta Kristu tako lako. Uvjerena je, kao i ostali Samarijci, da nije potrebno službeno svećenstvo jeruzalemskog

hrama, ta banda pohlepkih gulikoža. Dosta ti je, kaže, doći na brdo Garizim i tamo se, ako te je volja, pomoliti Bogu.

A da ti radost bude još veća, i Isus naoko pristaje uz nju. »Ženo,« veli, »vjeruj mi, da ide vrijeme, kad se ne ćete klanjati Otcu ni na ovoj gori ni u Jeruzalemu... Dolazi vrijeme i već je nastalo, kad će se pravi klanjeoci klanjati Otcu u duhu i istini... Bog je duh, i koji mu se klanjaju, u duhu i istini treba da mu se klanjaju.«

Što nam više treba? govoriš. Učitelj tako jasno naviešta vjeru duha, proživljavanu u posebničkoj tišini srdca, bez obreda i bez svećenika!

A eto, ja ne bih toga rekao. Slušajmo i svršetak Isusova razgovora kraj Sihemskog bunara. »Podignite svoje oči i pogledajte njive, kako su već biele za žetvu... Ja sam vas,« kaže dalje svojim apostolima, »ja sam vas poslao, da ženjete, gdje se vi niste trudili...«

«Žetva je velika, ali poslenika je malo...» (Mat. 9, 37)

O kakvoj to želvi, Isuse, govoriš? I zašto zoveš svoje učenike žeteocima? Kao da nam nevidljiva ruka otvara one stranice Mateja i Luke, gdje piše: »Žetva je velika, a poslenika je malo. Molite, dakle, gospodara žetve, da pošalje radnika u svoju žetvu.« To je dakle, Isuse, tvoja, duhovna žetva? Na njoj rade tvoji, duhovni žeteoci?

Da. A ne zaboravite, opominje nas, one izjave s Posljednje Večere, kojom ustanovih novozavjetnu žrtvu: »Ovo činite na moj spomen!«; izjave uzkršne večeri: »Kao što je Otac poslao mene, i ja šaljem vas«; i izjave na dan Uzašašća: »Idite, dakle, i naučavajte sve narode...«

Dosta je, Isuse! Već je iz toga jasno, da si usenovio svoje svećenstvo. Ti si sam pokrenuo osnovnu misao »Djela za svećenička zvanja«. Prije nego li je tvoj Namjestnik Pio XII. izdao pismo o toj stvari, policela je ta tvoja misao nebrojene vjernike, da nešto urade za dobar kler.

ŽETVA JE VELIKA

Bezkraini su prostori, brate dragi, otvoreni Spasiteljevim pogledima. Prelaze uzokrugnost Palestinskoga

podhvate, sve zadaće, sve napore, sva područja i sva vremena apostolskoga rada.

Žetva je golema, nepregledna. More duša, a u dušama more muka, koje valja ukloniti; more sumnja i izjedanja; križeva svake ruke; pitanja sviju boja. Ta žetvena njiva — velika kao i kugla zemaljska — čeka u potajnom izgaranju i žudnji, da se po njoj razmahne srp milosti i požanjanje duše za nebo.

POSLENIKA JE MALO

Te su rieči na vedrim usnama Kristovim, za: ne, mrvičak tugaljive. Potrebe odasvud zovu, viču, zaklinju. Srdca čekaju i plaču. I što gora vremena, što užasnije prilike, to strahovitije zapomaganje. Uza sve to — poslenika je malo. I sam ih je Isus imao malo. U Kafarnaumu ga napušta priličan dio učenika; Juda ga izdaje: bogetun ga ne sledi. Pravih je učenika malo: tuce apostola na čitav svijet!

I danas ih je malo. Gledajte samo kod nas. Koliko župa bez svećenika, koliko zavoda, koliko organizacija, koliko škola! Potrebe raslu s vreme-

nom, a zvanja se ne množe razmjerno s potrebama.

Kako to? Zašto?

Uglavnom se zvanja razbijaju o dva kamena kušnje i smutnje: o neznanje i bojazan pred žrtvom.

Ljudi ne znaju, što svećeničko zvanje. Ili to znadu napola, nejasno, s reznim nuzgred-

nim predrasudama. Oni znadu iz masonskih bajki za popovski kapital, za fratarske spletki, a iz različitih prepričavanja za njihov »nečestan« ži-vot. Nu o Božjim herojima ljubavi i žrtve, o apostolima i vođama zapuštenih, o učiteljima zabačenih, o tješiteljima zdvojnih, utamničenih i gubavih — jedva da su čuli. Njihove se misli pleću oko Jude, Arija, Focija, Döllingera, Kalodere... i sličnih ali se riedko kad zamisle u primjer Pavla, Augustina, Karla Boromejskog, Ivana Vianneya, biskupa Langa i tolikih tisuća drugih velikih i svetih svećenika.

Neznanje je, dakle, golem uzrok nestašice zvanja.

Drugo je — bojazan pred žrtvom. Strah prije svega, recimo otvoreno, pred svećeničkom čistoćom, pred celibatom. Mlada se srda pune kojekakvim došaptavanjima i neslanim šalama na račun svećeničke čistoće. Mnogi već sitnu nejačad ključaju svojim bezobzirnim i bezobraznim riječima, koje u dječjoj duši proždru prvi idealizam i zasjenjuju pogled u Božje vedrine. Takvim se postupkom doslovno ubijaju zvanja.

»Hoćeš li mi i ti pomoći? Podi među moje poslenike!«

Kažete: Otvorimo mladićima oči! Jest! Otvorimo im dobro obadva oka! Neka slobodno pogledaju »na biedu čovjeka bez Boga i na sreću čovjeka s Bogom«, kako bi rekao Pascal. Neka samo pokrenu vijke ideala, čistoće, dubokog jedinstva s Bogom! Neka se zagledaju u zdenac žive vode, u dubine Presvetoga Srdca! Oko toga vrela klije cvieće svetoga zvanja.

MOLIMO, DAKLE, GOSPODARA ŽETVE

... da pošalje poslenika u svoju želvu. Molimo i radimo po napatku Svetoga Očca, udruženi u »Djelu za svećenička zvanja«, i kod nas ono postoji i radi. A svrha mu je:

1. prosvječivati vjernike, da što bolje upoznadu dostojanstvo i potrebu svećenstva;
2. potaknuti vjernike, da goje i štile svećenička zvanja u svojoj obitelji, u svome mjestu;
3. pozivati vjernike, da se zajednički mole i žrtvuju za svećenike.

A ta revnost ima se sastojati i u dje-latnoj pripomoći, da nam narod dobije što više i što boljih svećenika.

Svi bi morali priskočiti u pomoć, jer svaki je novi svećenik dobitak za sve, za cio narod. Radi toga morala bi zapravo svaka župa i svako naše selo sebi samo odgojiti barem jednog svećenika. I to bi morao biti najveći ponos njihov. Toliko se divnih svećeničkih poziva jedno gubi, jer roditelji nemaju sredstava, da školuju djetu u sjemeništu. »Djelo za svećenička zvanja«, koje je osnovao Sv. Otac Pio XII. 4. studenog 1941. i kojemu se priključuju svi slični podhvati po svijetu, kupi kod nas preko vlč. g. župnika novčane doprinose, a u da-

našnjim prilikama i živežne namirnice od revnih vjernika i time omogućuje sjemeništima, da se pristojbe za uzdržavanje pitomaca u sjemeništu mogu sniziti, a mnogima se omogućuje i besplatno školovanje.

Hoćemo li svijet izbaviti iz nevolja u kojima gine, moremo mu najprije dati mnogo dobrih vođa — svetih svećenika. Žrtvujmo se i molimo, da milostivi Bog i našem narodu i čitavom svijetu upravi rieči svoga milosrđa, kao nekoć po Jeremiji Izraelu: »Obdarit ću vas pastirima po svom srcu«!

Mijo Škvorc D. I.

SVEĆENIČKO POSVEĆENJE

Božja Crkva treba mnogo poslenika, svećenika, ali još više treba svetih svećenika. Netko je rekao: Kakvi svećenici — takav narod. Ali moglo bi se i izvrnuti: Kakav narod — takvi svećenici. Jer narod i svećentvo tako su usko povezani, da svetost svećenika obnavlja narod, a molitva vjernika posvećuju svećenika.

Svećenik mora biti svet. On je bliže Bogu. Primio je po svetom ređenju i posebne milosti za svoj život i djelovanje. Ali ređenje ne uklanja pogibelji, niti osigurava pred nepastima. Pače težkim svojim obvezama zahtjeva od svećenika posebne žrtve i odricanja, koja ni malo nisu laka za slabu ljudsku narav. A svim tim poteškoćama pridolaze tako često još i zlobna nastojanja pokvarenih ljudi, koji uživaju, da strovala koju svećeničku dušu.

Bog pruža uvijek pomoć svom svećeniku, da ostane vjeran svom zvanju i poslanju. Ali izvanredne pomoći za izvanredne poteškoće često ovise i o prošnjama onih, za koje je svećenik postavljen: vjernika. Pa je tako upravo sveta dužnost svakog vjernika, da u svoje molitve uključi i svećenike. Da ih Bog pale pridigne, slabe ojači, a sve posveti i utvrdi u dobru, kako bi više i poštrovnije mogli graditi Crkvu Božju.

Da ta pojedinačna molitva vjernika za svećenike bude uspješnija, nastalo je pred desetak godina u Švicarskoj neka vrsta udruženja pobožnih vjernika. Oni su uz svagdanju svoju molitvu za svećeničko posvećenje odredili svaki mjesec i jedan posební dan, kada su na tu nakanu bile prikazane sve molitve, djela i trpljenja, a po mogućnosti i sv. Pričest. Tako je nastao »svećenički dan«, koji je bio obično ili četvrtak pred prvim petkom u mjesecu ili subota iza prvoga petka. Ta se hvaljevredna vježba proširila dosada već po svemu katoličkom svijetu. Sam Sv. Otac Pio XI. pohvalio ju je i odobrio izričito 1934. Dvije godine kasnije dala je Sveta Stolica tom apostolatu i posebne povlastice. Uz Svetog Oca pohvalili su i odobrili za kratko vrijeme »svećenički dan« i preko 200 biskupa i uveli ga u svoje biskupije. A kako se ta javna pobožnost održaje u većini zemalja u subotu iza prvoga petka, dobio je i taj apostolat ime: »Svećenička subota«.

Kod nas je taj apostolat preporučio preuzv. g. Nadbiskup Zagrebački Dr. Alojzije Stepinac okružnicom od 6. ožujka 1943. i potaknuo vjernike, da se pridruže tom apostolskom djelu. Ova je pobožnost Bogu zacijelo vrlo ugodna. Ta sam Spasitelj na

Zadnjoj Večeri moli nebeskoga Očca: »Oče sveti... Posveti ih u istini!« A ta je vježba i laka: svake prve subote treba prikazati Božanskom Srdcu Isusovu po rukama Blažene Djevice Marije, kraljice apostola i posrednice sviju milosti, sve molitve, djela i tpijenja toga dana za posvećenje svećenika. A tko može, preporučuje se, da primi u tu nakanu i sv. Pričest, što ne će biti baš tako teško, osobito za one, koji su se pričestili na prvi petak. No komu je nemoguće primiti sv. Pričest baš na »svećeničku subotu«, može to učiniti ili na prvi petak (ako ne obavlja veliku devedelicu prvih petaka) ili u sljedeću nedjelju. Za pristup tom apostolu nije potreban nikakav upis, nego je dosta na tu nakanu moliti zasebno ili zajedno s drugima i primiti sv. Pričest.*

Tu se radi dakle o nekom apostolatu

molitve, pa su na nj pozvani naravno u prvom redu članovi Apostolata Molitve. Svegdanja prikazanje molitava, dobrih djela i žrtava, što ga članovi čine Božanskom Srdcu, nije nikakva zaprieka, da se uz nakanu zadovoljštine pridoda i nakana za posvećenje svećenika. Jer ako isto, ta je nakana i te kako draga i Presvetom Srdcu Isusovu i njegovom Namjestniku, koji određuje i odobrava molitvene nakane Apostolata Molitve.

* Kod Uprave »Glasnika Srdca Isusova«, Zagreb 1/147, Palmotičeva 31, mogu se dobiti i posebne sličice (na 4 stranice) sa tumačenjem i povijesnim prikazom »Svećeničke subote« te molitvom za posvećenje svećenika. Sličice su tiskane na najfinijem papiru, a stoje: 10 komada 10 Kuna, 100 komada 90 Kuna; 1000 komada 850 Kuna.

ODAKLE OVO ZLO U SVIETU!

Preuzvišeni gospodin Dr. Viktor Buric, biskup senjski i modruški, odgovara na to veliko pitanje svojim vjernicima u krasnoj ovogodišnjoj korizmenoj poslanici o Božjoj Providnosti. »Sve zlo na svijetu dolazi od grijeha. Kad ne bi grijeha bilo, ne bi bilo ni zla, na koje se lužimo. I ovo zlo današnjih dana posljedica je grijeha, posljedice otpada od Boga. U Sv. Pismu čitamo riječi koje kao da su napisane za današnje dane: »Jer su napustili Gospodina Boga svoga, pošli za drugim bogovima te im se klanjali i služili im, zato pusti na njih Gospodin sve ovo zlo« (III. Kralj. 9, 9).

Sjetimo se samo letimice golemih grijeha, kojima je svijet izazivao i još danas izaziva na sebe Božju kaznu. Kamo je sve vodila i vodi ljudska opakost! Kakvih sve čudorednih nakaza ima ljudsko društvo u svojoj sredini. To su: ubojice djece, tračitelji sirota, koji od tuđeg znoja zlato prave, koji hladnokrvno gaze živote i uništavaju sreću čitavih obitelji, trovatelji i upropastitelji duša, ljudi bez srca, skvrnitelji djevičanstva. Sami smo svjedoci, s kakovim se hulama mogu ljudi Bogu podrugivati i drzko mu se smijati u lice! Navješćuju rat njemu i njegovoj Crkvi. Nieću Bogu svako pravo na javni i privatni život. Ruše njegove crkve, proganjaju i ubijaju njegove službenike, ili im kod puka podkopavaju ugled. Ljude odane Crkvi kleveću i ruglu izvrgavaju, a zastup-

nike nevjere u zvijezde kuju. Bez griznje savjesti kaljeju nježno svetište dječjih duša i olinaju Bogu mladež. Mjesto Božjih istina javno uče i silom nameću krive nauke, a na mjesto Božjih zapovijedi stavljaju ljudsku samovolju. Sve su moderna sredstva promičbe stavili u službu bezboštva: novine, knjige, živu riječ, slikopise, kazališta, krugoval, pučke skupštine i parlamenta. Šta je modernom čovjeku Bog? Ništa; ono što je svakome dopušteno prezirati i vrijetati, a da se ne treba bojati, da će za to komu odgovarati. Bog je njemu djetinjska utvara, koju od sebe tjera prostom hulom i deranskim rugom.

Ovako je griješio i griješi veliki široki svijet: slično se griješi i kod nas. Kleveć i psovke, hule na Boga, nečisti griješi, preljubi, divlji brakovi, bijela kuga, ubistva djece u utrobi majčinoj, pijanstva, krađe i prijevare, laži i kleveće, nehai za svetkovanje nedjelje, za nedjeljnu sv. Misu i sv. sakramento, — nisu li to sve griješi, kojima je i naš narod obterećen?

Pitam vas, predregi vjernici, zar bi Bog bio zaista Bog, kad bi sve ovo ostavljao nekažnjeno? Kad uza sva ova zla ne bi bilo Božje kazne već na ovome svijetu, zar nas ne bi upravo to moralo začuditi? Ako se već na zemlji kroji pravda i ako najblaži čovjek drži nužnim, da se kazne kradljivci i ubojice, varalice i razbojnici, zar ćemo neiz-

mjerno pravednomu i svetomu Bogu zanijekati pravo da kažnjava teške uvrede, koje mu se dan na dan nenose! Postavimo ruku na srce i priznajmo: griješnici smo pred Bogom i on nas zaslužio kažnjava...

Za vjernika ove današnje ratne nevolje nisu nikakve zagonetke. On znađe i vjeruje, da su ratovi oruđe Božje pravde, da pojedini narodi i celo čovječanstvo izplaćaju svoje prestupke proti Bogu. Rat je kao poplava rieke. Gdje rieka toliko nabuja, da joj već nije dovoljno korito, ona se nuđ-

na mora razliti. Tako je i s bujicom ljudskih grijeha i opaćina: prevrtila se mjera i Bog nije htio da učini čudo, već je dopustio, da svijet gorko izkusi, kamo vodi put, kad se prezru i napuste njegove zapoviedi.

A lijk tih zale?

»U duhu pouzdanja u Božju Providnost obratimo se Bogu molitvom... Uz molitvu ćemo povezati i pokoru, jer su strasti ljudske najdublji korijen sviju zala, što biju čovjeka. Pokorom ćemo suzbiti grijeh i Bogu davati zadovoljštinu.«

U S V I E T L U V J E R E

❖ Vriedi li molitva, ako se ne izgovara ushicama! Je li pjevanje crkvenih pjesama molitva?

Molitva je uzdignuće srdca Bogu. A srce se može dignuti Bogu i bez izgovaranja riječi ushicama. To je molitva srdca ili mislena molitva. I takva molitva morala bi kršćanina zaokupljati cio dan, barem od vremena do vremena. Ipak, da netko dobije oprosti, vezan uz koju molitvu, mora takvu molitvu — osim izričitih iznimaka — izgovarati i ustima. — Crkvene pjesme su također jedan način molitve, pa se zato moraju i pjevati pobožno i pazeti na sadržaj.

❖ Bi li imala kakvu odgovornost, kad bih se sa dragovoljnim pristankom svog muža razstala od njega, da u samoći služim Bogu!

Služiti Bogu može se u svakom staležu, ako se vjerno izpunjaju dužnosti dotičnog staleža. Oženjeni i udati moraju dakle služiti Bogu u obiteljskom svom životu. I to je za njih očita volja Božja. Tko ipak osjeća poseban poziv, da se odiedi od obiteljskoga kruga i u samoći služiti Bogu, može to sa posve slobodnim i dragovoljnim pristankom bračnog druga učiniti, ali ne može biti

primljen ni u jedan samostan kao član redovničke zajednice, dokle god mu je bračni drug na životu, jer to brane mudre crkvene odredbe i običaji redovničkih zajednica.

❖ Može li se zahvala iza sv. Pričesti obaviti i kod kuće!

Može, ali radi nužnih raztresenosti na putu kući i kod kuće, to je obično teško. A za takve svete časove, kad je Spasitelj ljelesno u našem srcu, valja biti napose sabran. Stoga, ako nije neobhodno nužno, treba iza sv. Pričesti ostati u crkvi barem do konca sv. Mise i još koji časak iza toga (skupa 10 do 15 časaka), da se dostojno zahvalimo božanskomu Gostu.

❖ Moraju li članovi Gospina škapulara nositi uvijek škapular i moliti propisane molitve!

Mjesto škapulara mogu nositi medaljicu (s jedne strane Srdce Isusovo, s druge strane Majka Božja s Malim Isusom), ali ako ne nose ni to, ne griješe. Isto tako ne griješe ni oni, koji ne mole propisane molitve. Ali tko ne nosi barem medaljicu i ne moli te molitve, ne dobiva oproste, koji su vezani uz to pobožno vježbe.

BORBE I POBJEDE SRDCA ISUSOVA

► **NAGRADA ZA KREPOST** — Rumunjska Akademija dieli godišnje 100.000 leja kao nagradu za krepost. Tu nagradu dobivaju rumunjski državljani, koji se osobito izteknu uzornom skrbi za obitelj. Prošle godine dobio je tu nagradu jedan lučki radnik, koji iza smrti svojih roditelja uzdržava i odgaja petoro svoje mlađe braće i sestara. — Požrtvovnost i žrtve učinjene prema obitelji može dostojno naplatiti samo Bog, ali ulje-

no je, da se nalazi i ljudskih društava, koja žele izvanredne primjera obiteljske krepости i javno odlikovati.

► **APOSTOLSKO DJELO** — Marijina Kongregacija gospođa i gospođica u Tuzli provoda svoj apostolski poziv na posve suvremen način: ostvaruje u ovim oskudnim i teškim vremenima zapovied krićanske ljubavi, pa neumorno skuplja i dieli živežne

nemirnice za sirote i gladne. Dosada je skupljeno živinskih namirnica u vrijednosti od 25.000.— Kuna. A tri puta tjedno obilaze članice ranjane vojnike po bolnicama i darivaju ih okriplem i dobrim štivom, da im barem donekle nadoknade obiteljsku brigu i skrb, koja im manjka. Kad bi se i druga naša katolička društva povelja za tim hyale-vriednim primjerom, manje bi se osjećala oskudica: mnoga bi se suza osušila i mnogo srčce ulješilo. A zar kao kršćani nismo svi pozvani na takvu djelatnost?

► **PAPA I BOLJŠEVICI** — Sve bi zaraćene stranke željele, da dobiju u svoju korist makar i najmanju izjavu ili korak Sv. Oca. Ali dosada su im se sve nade izjalovile.

Jer Papa je Otac sve posvađene djece i glavna mu je briga, da mu se djeca pomire, a ne da spor još podjaruje. No eto u zadnje vrijeme zaželješe Papinu moralnu pomoć i — boljševici! Razglasili su, da se Sv. Otac izjavio spremnim primiti posebno sovjetsko izaslanstvo. Valjda da zatraže svećenike i time dokažu slobodu vjere u Sovjetskoj Uniji, o kojoj se mnogo vikalo! Iz Rima su sve te vijesti porekli i proglasili ih beztemeljnim. Što više, izjavili su, da Vatikan nije dosada mogao dobiti s Rusijom ni najtanje veze gleda obavijesti o stanju i zdravlju ratnih zarobljenika. Sovjeti su takve molbe jednostavno odbili, dok druge zarobljene stranke općenito rado podpomažu ovo otklonsko djelo ljubavi Sv. Oca.

IZ APOSTOLATA MOLITVE

• **VOLODER: PUČKE MISIJE** — Naš novi župnik vić. g. J. Borošak u brizi za duhovni preporod tupe pozvao je Otce Isusovce iz Zagreba, da održe sv. misije. Od 24. do 31. siječnja 1943. propovjedali su misionari u župnoj crkvi u Voloderu. Vjernici su u velikom broju slušali vječne istine i staleške pouke te pobožno primili sv. sakramente. Obnovljena su društva Apostolata Molitve: Djevojačko društvo Srca Isusova i Vojska Srca Isusova proti psocli. — Otc misionari bili su zatim dva dana u filijali Gračanici te četiri dana u Popovači, gdje su na isti način svojim oduševljenim i utješnim riječima ojačali naše duše u ovim težkim vremenima. Zahvalni smo dragom Bogu, g. župniku i Otcima misionarima, što smo ovih dana bolje upoznali ljepotu svoje vjere i osvježili svoju katoličku svijest, koja je kod nas u Popovači i dosada bila živa. Dokazom je tomu i nova crkva na čast sv. Alojzija, koju smo vlastitom pobudom i vlastitim sredstvima podigli, pa ćemo je, ako Bog da, i iznutra uskoro posve dovršiti.

→
Nova crkva sv. Alojzija sagrađena u Popovači prema uzoru Spomen-crkve na Duvanjskom polju.

NOVO!

Sličica Srca Isusova sa molitvom Pape Pija XII. za mir. — **Sličica Srca Marijina** sa posvetom sveta Srca Marijinu. — **Sličica za »Svećeničku subotu«** sa tumačenjem i molitvom. Sve sličice imaju 4 stranice, fiskane na najfinijem papiru, stoje: 10 komada 10 Kn; 100 komada 90 Kn; 1000 komada 850 Kn.

Uprava »Glasnika Srca Isusova«, Zagreb I/147, Palmotićeva ulica 33

SLUGA BOŽJI PETAR BARBARIĆ

ZAHVALNOST

Zahvalan za milost vjere Sluga Božji Petar Barbarić nastojao je, da uvijek savršene živi od vjere. Toplo je zahvaljivao Presvetome Srdcu Isusovu za milost, što je prva duša, koju je u svom zavičaju oduševio i priveo Srdcu Isusovu, svele prešla u vječnost. »Moja bolest« pisao je svome prijašnjem prefektu sjemeništa, »ide na gore, ali hvala Bogu, koji mi je dao ovu milost, ja sam posve miran«. Kako je sam pred svoju smrt očitovao, nije nikada čutio ni najmanje kušnje proli svećeničkome zvanju, odkako je odlučio, da će prigrliti svećenički stalež, a ovu milost harna je srđca pripisivao Bl. Dj. Mariji. Na dan smrti svoje pošto se pobožno pričestio, zamoli svećenika, da mu pomogne kod zahvale, budući da mu je nedostajalo sila, da sam obavi zahvalu iza sv. Pričesti. Osobito je zahvaljivao Bogu na milost, što je primljen u Isusovce i smije položiti redovničke zavjete.

»Nije me stid priznati« reče Petar, »da me je mati kaznila, makar i riedko; ja sam joj dapače zahvalan za

to«. Učitelju svome iz pučke škole čuvao je u srdcu harnu uspomenu sve do groba; s velikim štovanjem govorio je vazda o njem i pisao mu listove pune djetinje o-danosti i ljubavi i onda, kada je ovaj bio na drugo mjesto premješten. Godine i godine sjećao se harnim srdcem, kako je gospodar njegov, dok je bio u njega kao trgovački naučnik, s njime blago i ljubazno po-

slupao. Vanredno je bio zahvalan svim svojim prefektima, profesorima i starješinama u srdcu, pa to i očitovao svakom danom zgodom. Gnjencima, koji su za nj bolestna prikazali sv. Pričest, zahvali od srđca na iskrenom saučešću. Kada ga bolničar iza večernje molitve upita, ne bi li želio, da tkgod ostane u noći kod njega, reče: »Hvala, moj anđeo čuvar štitit će me.« Osobito je bio zahvalan, kad bi mu tkgod obećao, da će se za nj moliti. Jednom mu bolničar javi, da ga pozdravlja O. duhovnik i da će za njega prikazati sv. Misu. Sav radostan u srdcu klikne: »Recite mu, da mu zahvaljujem, liepa mu hvala. Zivio! Oh to su dobri ljudi«. Na svakoj i najmanjoj usluzi, koju bi mu tkgod izkazao, bio je zahvalan.

MILOSTI PO ZAGOVORU SLUGE BOŽJEGA PETRA BARBARIĆA

1418. Brezovica (zagreb. nadbisk.): Za veliku milost primljenu zahvaljujem A. D. — 1419. Zagreb: Ozdravila sam i moji se sretno vratili s opasna puta. M. C.

— 1420. Ilača (đakov. biskup.): Zahvaljujem za primljenu milost. I. M. — 1421. Jesenje (zagreb. nadbisk.): Oslobodio sam se osobnih neprijatelja. M. G.

Z A H V A L N I C E

PREŠV. SRDCU ISUSOVU, BL. DJ. MARIJI I SVETIM ZAŠTITNICIMA ZAHVALJUJU:

Babina Greda: IA za ozdravljenje djeteta. — Bartolovci: ZM za očuvan život u teškoj borbi. — Batka Voda: MM za primljene milosti. — Belec: BA za sretno položeno izpit primanja. — Bot. Brod: OBt. za pomoć u velikoj potrebi. — Bukovlje: RJ za očuvanje života. — Buleštin: HM za bratov sretni povratak iz vojske. — Crikvenica: NN za oduzimanje kćerke. — Čazma: NN za oslobođenje od neprijatelja. — Čilipi: KK za mnoge milosti. — Dačić: NM za sretno uspješnu operaciju. — Dol na Braču: BJ za pomoć u svakoj potrebi. — D. Zelina: TV za uspjeh parnice. — Đakovo: MK za uslišan molbu. — Gabajeva Greda: J i MZ za povratak bolesnog muža iz vojske. — Gornji Milbošić: OBK za iznamljevanje od parizana. — Hrvatska Mitrovica: MA za ozdravljenje. — Jazmina: SA za ozdravljenje od teške bolesti. — Karlovac: IP za sretnu operaciju i ozdravljenje. — Kostena sv. Barbara: NN za majčinu ozdravljenje. — Kupinec: MJ za mnoge primljene milosti. — Lasovac: NN za ozdravljenje djeteta. — Marjanec: TA za pomoć u bolesti. — Matić: KR za tri primljene milosti. — Milina: BM za primljene milosti. — Matice: CM za iznamljevanje iz pogibelji. — NN iz Bosne: za ozdravljenje od četiriju teških bolesti. — Novski: KP za

uslišenje. — Opuzen: KM za milosti. — Petrovaradin: LJ za sretni povratak sina. — Plesienica: ES za spas od parizana i ozdravljenje. — Prihite: BA za oslobođenje obitelji od parizana. — Radikovci: RJ za ozdravljenje djeteta. — Rila: GF za ozdravljenje. — Sarajeva: TZ za ozdravljenje. — VI za primljene milosti. — Slavonska Kovačica: KE za ozdravljenje djeteta. — Slakovci: VN za dobar uspjeh u trgovini. — Slon: DK za primljene milosti. — St. Gradec: KA za sretni porod. — Suhopolje: OBR za sretni povratak iz Bosne. — Vareš: PI za sretni porod. — Veliki Bukovec: VM za sretni povratak muža iz vojske. — Vinogora: IA za nađeni novac. — Vinkovci: NN za pomoć bratu u velikoj potrebi. — Vukovo: CV za sretni odlazak za primljene milosti. — Vrbani: PV za ozdravljenje djeteta od teške bolesti. — Vukovar: MM za ozdravljenje i sretni porod. — NN za ozdravljenje. — Zagreb: GA za sretni porod. — KM za primljene milosti. — LJ za mnoge primljene milosti. — NI za mnoge uslišane molbe i primljene milosti. — NN za položeno izpit. — PM za uslišenje. — PR za razne uslišane milosti.

D A R O V I

Za obnovu Bazilike presv. Srdca Isusova u Zagrebu: Blazevac Eva 60 Kn; Čeranić Rozalija 100 Kn; Heličević Josip 100 Kn; Jakić Kalica 50 Kn; Kalamul Ivica 150 Kn; Klapac Franjo 25 Kn; Lipovac Cvetko 50 Kn; Medžarac Milan 50 Kn; Matija Ivan 130 Kn; Mišković Gizela 550 Kn; Pintarić Lovro 30 Kn; Ruzić Hudviga 50 Kn; Sem Emilija 100 Kn; Š. Z. Hrv. Moravice 100 Kn; Tivanović Šiljean 50 Kn; Tomatić Vid 30 Kn; Vargić Kala 20 Kn; Vrbelić Kala 50 Kn; Zagorac Ana 25 Kn.

Za sv. Mises: Bikić Katarina 60 Kn; Čop Milka 100 Kn; Dušek Danica 50 Kn; Grohar Alojz 55 Kn; I. P. Kerlovac 30 Kn; Iverović Jelka 50 Kn; Iverović Štefica 100 Kn; Klapac Franjo 50 Kn; Knez Ljubica 100 Kn; Ledić Ante 40 Kn; M. J. Stiković 450 Kn; Markoci Kalica 50 Kn; Mišković Gizela 450 Kn; Novoselac Ivka 50 Kn; Sečak Šiljean 250 Kn; Sladović pl. Verica 300 Kn; Snelar Peter 250 Kn; Topolišak Ruža 100 Kn; Wurzberg Eva 40 Kn.

U čast presv. Srdca Isusova: Blažeković Valent 50 Kn; Beloković Lenka 100 Kn; Budišćak Jaga 30 Kn; Dolenc Julijana 50 Kn; Drugčević Marija 15 Kn; Đurković Manda 50 Kn; Fardnerber Kalica 50 Kn; Frenić Jozo 20 Kn; Glušić Marija 200 Kn; Ibrilimović ud. Terezija 50 Kn; Kokot Solija 50 Kn; Kovačević Kala 10 Kn; Ledić Ante Jerkin 100 Kn; Mastrović Lenč 200 Kn; M. N. Kotor Varoš 30 Kn; N. M. Sol 50 Kn; R. A. Babka Novak 100 Kn; Rakitovac Agica 20 Kn; Srnka Karla 300 Kn; Tabak Jozo 20 Kn; Vid Nikola 10 Kn; Zebić Adam 50 Kn; Živić I. 20 Kn.

U čast presv. Srdca Isusova i Marijinu, Majci Boš. Bistričkoj, Sv. Obitelji, sv. Tereziji M. I., sv. Judi Tadeju, blat. Nikoli Tavliču i Petru Barbariću: B. K. Jastrebarsko 300 Kn; Blažanin Filomena 12 Kn; Fišer Franjo 50 Kn; Kokot Tomo 50 Kn; Kovačević Marija 100 Kn; Ledić Ante 100 Kn; Obrenović Eva 100 Kn; Peranić Ivica 100 Kn; Šnur Franjo 100 Kn;

Toplak Petar 20 Kn; Vajna M. 20 Kn; Vid N. 10 Kn.

Za ratiranje Glasnika presv. Srdca Isusova: Bardičević Julijana 15 Kn; Bošnjak Luca 5 Kn; Duboković Nedica 30 Kn; Đulać Danica 40 Kn; Dva Hecogovci, Skenderovci 30 Kn; Gabrek Dr. Fran 20 Kn; Gabrić Ivan 30 Kn; Gomerčić Mara 15 Kn; Galal Varonika 30 Kn; Hayden Ivan 35 Kn; Hilić Jana 100 Kn; Isakčić Kala 50 Kn; Janković Regina 100 Kn; Kalamul Ivica 20 Kn; Kalenjić Josip 85 Kn; Knežević Augustin 20 Kn; Kohurić Marjan 30 Kn; Kovačić Josip 7 Kn; Logošar Marija 50 Kn; Luklić N. 30 Kn; Majvald Emilija 150 Kn; Marjanović Terezija 30 Kn; Mišković Gizela 100 Kn; Mustapić Ivan 1.137 Kn; Muzer Slava 30 Kn; N. M. Zagreb 10 Kn; N. N. Zagreb 100 Kn; N. N. Crikvenica 30 Kn; Novak Terezija 10 Kn; Ovičević Marija 25 Kn; Podner Ivan 100 Kn; Ridać Kalica 17 Kn; Roček Lenka 50 Kn; Schmek Regina 15 Kn; Tkalec Vjekoslav 100 Kn; Torjanac Marija 10 Kn; Vodopija Kala 40 Kn; Vrandić Antun 20 Kn; Vutuc Bora 20 Kn.

Za krst sv. Antuna: Kovač Ana 100 Kn; Pavlović Josip 200 Kn; Sufec Tomo 50 Kn.

Za fond beatifikacije Petra Barbarića: Andelković Terezija 30 Kn; Đulać Danica 100 Kn; Horvat Terezija 30 Kn; Ibrilimović ud. Terezija 50 Kn; J. K. Zagreb 200 Kn; Jakić Kalica 50 Kn; Jalinač Doroteja 10 Kn; Jerković Ružica rođ. Viočić 100 Kn; Kalamul Ivica 100 Kn; Knez Ljubica 20 Kn; Markoci Kalica 20 Kn; N. N. Kotor Varoš 50 Kn; Nikolić Mila 20 Kn; Njavro Ivan 20 Kn; Turk Givvana 150 Kn; Viočić ud. Ivka 50 Kn; Vjernik N. 500 Kn; P. A. 100 Kn.

Za ulje i svijeće pred »Presvetlima« Jambričić Barica 100 Kn; Marić Olga 50 Kn; Nikolić Mila 10 Kn; Ogrizek Antun 30 Kn; Topolišak Ruža 50 Kn; Vargović Šiljean 12 Kn.

U VJEČNU DOMOVINU POZYANI SU PREDPLATNICI GLASNIKA:

+ Bonifatić-Lilandić Marija, Aleksandrovo + Dijanežević Marija, Rakitovac + Jakić Mara, povjer. Glas., Popovača + vel. g. Jestić Ljudevit, župnik, Mahićno + Milica Mihaljević, Kalnik + Preč. g. Pučeković Josip, župnik u m., Dubranec + Štrbac Solija, Zagreb + Tosić Petar, Orašac

Pokoj vječni daruj im, Gospodine, i svjetlost vječna svijetlila im! Počivali u miru!

GLASNIK SRDCA ISUSOVA

GLASILO APOSTOLATA MOLITVE * LIST HRVATSKIH KATOLIČKIH OBITELJI

Izdaju s dopuštanjem crkvene
oblasti Isusovci u Zagrebu
* Za list odgovara: Ivan
Nikolić D. I., Zagreb I/147,
Palmoćeva 33. * Tiskara
«Glasnik», Zagreb, Palmo-
ćeva 33, Ivan Nikolić D. I.

G. 52 BR. 5
SVIBANJ 1943

Uprava: Zagreb I/147, Pal-
moćeva ulica 31 * Broj
čekovnog računa 33.896 *
Godišnja predplata: 50 Kuna
— Italija 20 lira — Mađarska
4 pengő — Za ostalo inozem-
stvo protuvriednost od 50 Kn
Tiskanje i razpačavanje odobrio Drž. Izvještajni i Promičbeni Ured, 22. X. 1941, br. Kns 1681/34-1

HRVATSKA ZA PAPU

SVETE MISE NA NAKANU SVETOG OTCA SLUŽE SE U SVIBNJU:

u Zagrebu svaki dan po **dvie sv. Mise** (za jednu se pobrinule pobožne
gospođe iz Brčkog), a osim toga: 1. V. u Davoru — 1. V. u Malom Stonu
— 1. V. u Požegi — 1. V. u Zagrebu — 5. V. u Tuhelju — 7. V. u Žeževici
Gornjoj — 8. V. u Pučišću — 10. V. u Strizivojnoj — 16. V. u Dubrovniku
— 16. V. u Žedniku — 18. V. u Kaštel Novom — 31. V. u Ludini.

SVETI OTAC ZAHVALJUJE

Na Novu Godinu 1943. predao je Vrhovni Upravitelj Apostolata Molitve, Preč. Aleksije
A. Magni, Generalni Vikar Družbe Isusove, Sv. Otcu Piju XII. knjigu sa popisom svih sv.
Misa, koje će se po svietu služiti u godini 1943. na Papine nakane. Uza sva teška vremena
i prometne poteškoće, prijavljeno je za ovu godinu ipak 17.185 sv. Misa. I Hrvati su
tu zastupeni sa lijepim brojem od 444 sv. Misa. Za taj dar sinovske ljubavi svih članova
Apostolata sv. Misa, zahvalio je Papin tajnik, kard. Maglione posebnim pismom.

PREČASTNI OTČE!

Divni »Popis sv. Misa«, koje je Apostolat Molitve ponizno podastrio Sv. Otcu, da Mu
dađe brojidbenipregled sv. Misa, što se danomice služe po celome svietu na njegove uzvi-
šene nakane, napunio je Njegovu Svetlost ponovnom utjehom i pouzdanjem kad vidi, kako
su Njegova Osoba i Njegov rad uronjeni u tajanstveno ozračje sveobće molitve, i kako ga
upravo osjetljivo podržaje božanski Glavar Crkve, koji se nekrvno žrtvuje za spas svietla.

Ljubljenim sinovima, koji Namjestniku Isusa Krista osiguravaju tako snažnu pomoć,
želi Sv. Otac preko Vas, Prečastni Otče, izraziti Svoju duboku zahvalnost uvjeren, da je
ljubav, iskazana na taj način, nepresušivo vrelo milosti i glavno jamstvo božanske pomoći
za Njega i za Crkvu.

S posebnom zahvalnošću sjeća se Njegova Svetlost pobožnog svjetlovnjaka iz
Zagreba, koji se pobrinuo, da se u ovoj godini služi svaki dan po jedna sv. Misa na
nakanu zajedničkog Oca. Namjestnik Isusa Krista upravlja Bogu zahvalnu molitvu za sve.
Sv. Otac, izražujući Vama, prečastni Otče, i svim pojedinim Upraviteljima Apostolata
Molitve svoju oćińsku radost nad nastojanjem, kojim provodite taj pobožni poduhvat, šalje
od svega srca Vama i svim pojedinim suradnicima te svima, koji na bilo koji način
sudjeluju u »Apostolatu sv. Misa«, Apostolski Blagoslov.

S izrazom iskrenog pošlovanja ostajem, Prečastni Otče,
u Gospodinu odani Vam
L. kard. Maglione.

PRED SVIBANJSKIM OLTAROM

Pred svibanjskim oltarima kleče pobožni vjernici i mole se Kraljici svibnja. Oltare su uresili cviećem, no brojnih svieća nema više radi ratnih neprilika! Ali ništa za to. Srdca što-vatelja Marijinih užarena su pobožnošću, a usta im šapću molitve, dok im prsti prebiru zrna krunice. Da, krunica im je u rukama. Ne samo u listopadu, nego i svaki dan, pa i u ovom mjesecu. Ljubav i štovanje prema Majci Božjoj utisnula im je krunicu, ali i nevolja! Treba moliti za sina u ratu, za oca, za muža, koji se možda već dugo ne javlja, možda je zarobljen, možda. . .

POMOĆ U 13. STOLJEĆU

Žalostna su bila vremena u 13. stoljeću. Krivovjerci albigenzi u Francuzkoj rušili su crkve, palili oltare i svete slike. . . Sveti Dominik uze propovie-

dati i razpravljati proti krivovjercima. Ali time je mnoge protivnike odbio.

Sad mu sama Bl. Gospa dađe sredstvo u ruke, kojim će suzbiti krivovjerje. Uputi ga na sv. Krunicu! On je odsele jednostavno razlagao po koje otajstvo svete vjere te bi zatim s pukom izmolio Otčenaš i 10 Zdravo Marija. Tako bi prošao po 5 otajstava radostnih, žalostnih i slavnih. Time je uspio obratiti jedno 100.000 krivovjerala. Ali se i krunica od onda počela širiti među vjernicima. Sad su oni dobili moćno oružje u ruke, kojim će od Boga izprositi pomoć i zaštitu.

POBJEDA U 16. STOLJEĆU

Nadođu burna vremena, kad je Evropi zaprijetila pogibelj od Osmanlija. Dok se vodila odsudna bitka godine 1571., molili su članovi Bratovštine svete Krunice Kraljicu neba za

pomoć. Sveti Papa Pio V. u Rimu dozna čudesnim načinom za tu pobjedu onog istog dana (7. listopada) te reče kardinalima: »Prestanimo sad s poslom. Šaljimo samo molitve zahvalnice prema nebu za pobjedu, koju je Gospodin evo upravo sada podijelio kršćanskoj vojsci.« Od onda se dodaje u Litanijama zaziv: »Pomoćnice kršćana«. Ujedno je uvedena i svetkovina svete Krunice. Tako je opet krunica pomogla vjernicima.

LURDSKA GOSPA

I u 19. stoljeću trebalo je pomoći kršćanima u raznim nevoljama. Nebeska Djevica javlja se pobožnoj djevojčici Bernardici Soubirous. A šta ono ima u rukama? Svetu Krunicu! Biela biserna zrna na zlatnoj žici. Nebeska prikaza moli s Bernardicom krunicu! Dakako Ona moli samo: »Slava Otcu...«. I otda će djevojčice kod svakog ukazanja moliti krunicu, a s njom i silan narod, koji se okupljao. Kod šestog ukazanja reći će Bl. Djevica: »Moli za siromašne grješnike i za tako izopačeni svijet!« Eto poruke Lurdske Gospe! Kršćani su poslušali Gospu. Mole krunicu za sebe i za obraćenje grješnika.

FATIMSKA GOSPA

U 20. stoljeću treba još više pomoći s neba. Sviet se još više izopačio. Silni, upravo sotonski griesi vape prema nebu za osvetom. I već diže Kralj neba i zemlje ruku, da kazni svijet. No eto nebeske Zagovornice! Majka Božja kao da zadržava ruku svoga Sina. Poručuje po onoj djeci iz Fátima, da molitvom i žrtvama dajemo Bogu zadovoljstinu. Osobito preporučuje pobožnost Bezgrješnom Srdcu Marijinu — i svagdanju molitvu svete Krunice. »Ako se poslušaju moji zahtjevi, bit će bič

uklonjen ili ublažen. Ali ako ne prestanu vrijeđati Gospodina, Božja će se Pravda očitovati novim i težkim kaznama.« Vjernici su poslušali taj savjet Gospin i revno mole, pa i svaki dan, krunicu.

GLAS IZ VATIKANA

Kad su se u Portugalu svršavale svečanosti dvadesetpetogodišnjice ukazanja Fátimske Gospe, posvetio je Sv. Otac Pio XII. svetu Crkvu i čitav svijet Bezgrješnom Srdcu Marijinu. Tom je prilikom portugalski narod, a po njemu i cio svijet polaknuo na sve bolji kršćanski život, na molitvu, osobito da se moli svaki dan sveta Krunica, i na žrtvu. On zove Bl. Gospu u posveti: »Kraljice Presvete Krunice, Pomoćnice kršćana, utočište roda ljudskoga, pobjednice u svim bojevima Božjim!«

NADPASTIROVA ŽELJA

Preuzvišeni g. nadbiskup Dr. Alojzije Stepinac potiče svoje vjernike okružnicom od 6. rujna 1942., da mole u listopadu svetu krunicu, ali i veli: »Neka ne bude ni jedne katoličke obitelji, koja ne bi opet uvela u svoj dom liepi kršćanski običaj zajeđničkog moljenja svete krunice«. Nadalje veli: »Ne znam, koje bih vam bolje sredstvo preporučio u ovim žalostnim vremenima, nego li je pobožnost Majci Božjoj, ako želite, da što prije doživite dane mira i zadovoljstva«. Pa i okružnicom na svećenstvo od 29. prosinca 1942. potiče duhovne pastire, neka bi pozivali vjernike ciele godine na moljenje svete krunice.

Stoga ćemo ugoditi nebeskoj Kraljici, ako je budemo častili i u najljepšem mjesecu svibnju molitvom svete Krunice. S nama će moliti pred svibanjskim oltarima milijuni vjernika

po celom svijetu. To će biti divan
vienac ruža Kraljici svibnja. Ali će
zato i Ona kod svoga Sina zagovarati

nas i cijeli svijet, da bi skratilo teške
dane kušnje i vratio zemlji žudeni mir.

Peter Gärtler D. I.

APOSTOLI MOLITVE KOD SVETOG OTCA

[U NEDJELJU 17. SIEČNJA 1943.]

Poslije više kišnih dana iznenadila nas je nedjelja puna sunca i loplja kao proljetni dan. Oko 9,15 već se je skupio priičan broj članova Apostolata Molitve na trgu Svetog Petra pred desnom kolonadom, i sunčalo se u svečanom izčekivanju. Oko 9,30 počela su ulaziti djeca, koja su zauzela prednja mjesta u ogromnoj dvorani, zvanoj »Aula delle Benedizioni«. Iza njih se smještale ostali članovi Apostolata Molitve, koji su izpunili i druge dvorane: »Sala Ducale« i »Sala Regia«. Svećenstvo se smjestilo na povišenom mjestu s obje strane prijestolja. Bili su tu Preč. O. Aleksije A. Magni, Gen. Vikar D. I. O. i Vrhovni Upravitelj Apostolata Molitve, njegov zamjenik O. Zej D. I., O. Venturini D. I., upravitelj A. M. u Italiji, koji je pripremio tu audienciju, te liep broj svjetovnog i redovničkoga klera.

Pogled na punu dvoranu bio je veličanstven. Sprieda oko tisuću djece u bijelini: Euh. Križari, a iza njih nekoliko tisuća, glava do glava, onih, koji svaki dan prikazuju svoje molitve i nevolje Božanskom Srdcu na nakanu Svetoga Oca — apostoli molitve. Svih je moralo biti oko sedam tisuća.

Odpjevavši svi himnu posvete obitelji Presv. Srdcu, počele djeca svoju himnu Euharistijskih Križara, a zatim se je molila skupno sv. Krunica.

Točno u 10,30, kada smo mi bili u predzadnjoj desetki, začuše se iz Sala Ducale poklici »Evviva il Papa« popraćeni pljeskanjem. Val uzbuđenja razlio se celom dvoranom. Sve oči upraviše se prema ulazu, gdje se doskora pojavi Sveti Otac na nosiljci, pozdravljen burnim pljeskanjem i klicanjem. Papa je sjedio mirno, sabrano na stolici, naginjao se sad na jednu sad na drugu stranu izazivajući time uvijek novu svježinu poklika... dok Mu je desna ruka pri tom činila veliki križ nad glavama oduševljenoga mnoštva, a usta izgovarala riječi blagoslova.

Sjednuvši na prijestolje, započe Sv. Otac iza kratke stanke divan govor o molitvi.

PAPINI POMOĆNICI

Promatrajući vas ovdje sakupljene oko Nas, dragi Euharistijski Križari, ljubljani Revnitelji i Revniteljice, Upravitelji i Članovi Apostolata Molitve, čini Nam se, kao da proživljujemo veličanstveni i dirljivi prizor, koji Nam crta Sv. Pismo. Vidimo Moj-siju, kako na gori Horeb kao preteča i nesviestna slika velikoga Posrednika s razširenim rukama na križu, moli uzdignutih i razširenih ruku, dok se u ravnici narod bori. O bok vodi u molitvi eto dvojice njegovih najvjernijih, koji mu puni vjere u uspješnost molitve svoga vođe sinovskom brižljivošću podržavaju ruke, bojeći se, da mu ne bi klonule sile, dok neporno vapi za pomoć (Izlaz. 17).

I Mi s ovoga Vatikanskoga brežuljka prisustvujemo velikoj borbi, neizporedivo većoj i okrutnijoj od one, koja je također bila strašna, što dovodi u međusobni sukob, sve narode zemlje. Ta duhovna bitka nije ništa drugo, nego tek jedan prizor trajnog i nepomirljivog rata zla protiv dobra, Sotone protiv Krista.

Mi, uzdignuvši ruke prema nebu, osjećamo, kako Naša ramena pritišće teret neizrecive odgovornosti, kako Naše srce tišti duboka bol, koja u vama, najvjerniji, nalazi utjehu, jer stojite uz Nas sjedinjujući svoje molitve s Našom, svoje žrtve s Našim patnjama, svoja djela s Našim naporima. Ta ne upravljate li vi tiekom

† *A vi, kad molite, molite se ovako: Oče naš, koji si na nebesima...*

cieloga mjeseca »sve svoje molitve, djela i trpljenja« na velike obćenite nakane božanske Žrtve, u naknadu za grieha i na pojedine nakane, koje vam Mi sami dajemo...

MOC MOLITVE

Sveti Otec zatim spominje žalosnu činjenicu, da svijet ima vrlo slab pojam o molitvi i smatra je »tek spokojna pobožnim ili tješkobno zabrinutim ili čuvstveno uzhićenim poslom duša, koje su daleko od zemlje i zajedničkog i društvenoga života«. Poviest neproitu dokazuje, da su veliki molitelji i te kako živjeli za svoju subreću i vrtili zamjeran uljecaj na poviest čovječanstva.

Molitva, suze, ljubav, doista su velike stvari. To su darovi, koje svakog jutro po Bezgrješnom Srdcu Marijinom u svom dnevnom prikazanju Apostolata Molitve prikazuju Srdcu Isusovu. To su darovi, vašeg srca Kristovu Srdcu, da ojača vas i svijet u težkim naporima i brigama ove suzne doline. Vi ih prikazuju

sjedinjani se žrtvom, koju sâm Isus kroz vjekove neprestano prikazuje na oltaru. Budući da ste s Njime sjedinjeni, mora i vaša molitva doprieti do Vječnog Oca s ove zemlje, koje probitak uzeste u svoje ruke i prinosite ga kao svoj.

Snaga i osebina Crkve ne da se nikako shvatiti niti se mogu procieniti dobrotvorni učinci njezina blagoslovnog djelovanja na svijet, ako se ne drže u vidu one bezbrojne molitve i žrtve, koje milijuni vjernika tijekom poviesti prinosu Bogu za Crkvu. Cisto vanjske poviestno izražavanje nema uvida u moć toga oružja i u njegov uljecaj na zbivanje na zemlji, jer molitva spada u viši, nadnerevni red.

Zato će se tek na drugom svijetu posve jesno pokazati, kako je golema dobra ona donela obitelji ljudskog roda, kolike je duše, po molitvi i žrtvi Krista i vjernika s Njime sjedinjenih, dovela k Bogu i njihovoj vječnoj sreći. No vi, ljubljani sinovi i kćeri, možete uživati u radostnoj i sigurnoj svijesti, da pripadate kao

sljedbenici prošlosti, kao predhodnici sadašnjosti i budućnosti, vojsci onih, koji su po dnevnim žrtvama i molitvama surađivali, koji surađuju i koji će surađivati s Kristom, da se postigne taj najviši cilj.

APOSTOLAT MOLITVE

Prava molitva kršćanina, koju je Isus učio sve nas, a koja je na poseban način vaša, jest bitno apostolska molitva. Ona sadržaje slavljenje Božjega imena, osnivanje i proširenje njegova kraljevstva, sinovosko slaganje s odredbama njegove mile Providnosti i s njegovom voljom, koja odkupljuje i usređuje. Ona sadržaje stvarne i duhovne probitke ljudi: svakidašnji kruh, oprostljenje grieha, bratsku zajednicu, koja ne poznaje mržnje ni kivnosti, pomoć u napaštima, da im ne podlegnemo; oslobođenje od svakoga zla. Od koje bi nam punine moglo doći tako veliko mnoštvo milosti, ako ne iz riznice Boga, onoga Boga, koji nam ih se

† *Sv. Otac Pio XII. u Bazilici sv. Petra moli za Crkvu i mržnjom razdvojeni svijet*

udostojava dieliti po našoj molitvi? Evo zašto se u golemoj nesreći i odsudnom času za ljudski rod pouzdajemo u pomoć vaših molitava više nego u sposobnost najmudrijih državnika i u junačтво najhrabrijih boreca. Pred Bogom je oružje molitve i vjere moćnije od oružja čelika i mjeđi.

IZVOR JAKOSTI CRKVE

Povijest Crkve svjedoči na svakoj svojoj stranici, da su sva velika djela Kristove Zaručnice pokretale i podržavale molitve i žrtve vjernika. I kadgod je u Crkvi zlo preotelo mah i ljudi se prepustili čudorednom raspadanju, digla se uvijek usred Crkve po koja četa ljudi, koji su svojim molitvama i samoprirogom životom obnovili vjerski život i pokrenuli svojom molitvom i svetlaću duhovnu obnovu.

Ako se sada Crkva nalazi pred golemim dužnostima i mnogostrukim brigama: redom za mir; djelima ljubavi

i pomoći patnicima; misijskim radom; vraćanjem nevjernika k vjeri, odvojenim braće k jedinstvu Crkve; privođenjem današnje uljudbe čestitosti kršćanskoga čudoređa: kako bi se ona mogla nadati, da će u tako strahovitom podhvatu uspjeti bez vojske molitelja i pokornika, kojih se molitve i žrtve dižu svakoga dana Bogu? U tu ste se vojsku i vi uvrstili, kad ste obećali vjernost Srdcu Božanskoga Spasitelja. Tražite i primiti ćete!

OBSEG MOLITVE

Uzor molitve za svakoga kršćanina jest ona molitva, koju nas je sam Spasitelj naučio: »Oče naš«. U nju je On sabrao sve naše potrebe do najmanjih pojedinosti, da ih preporučimo Ocu na nebu. Za apostole molitve ta je molitva uzor i poticaj, da preporučuju u svojim molitvama ne samo svoje vlastite potrebe nego i potrebe ciele Crkve. A koje su to potrebe, to im govore »mjesecne nakane«, koje im donosi »Glasnik Srdca Isusova«.

Pogledajte »mjesecne nakane«! Koliko toga obuhvaćaju i koliko vriede onima, koji se znadu njima poslužiti, kako treba i kako zaslužuju! Uvijek ponovno predložuju vašem pogledu nadnaravne ili naravne, fizičke ili moralne, osobne ili društvene brige i tjeskobe; preporučuju vam redom sve zemlje, sve nerode, sve prilike posebnickog ili javnoga života; redaju pred vašim očima, vašom mišlju i vašim srcem djela, koja u svojoj raznolikosti nastoje pružiti liek svim zlima, pomoći svim potrebama, zadovoljiti sve pravedne i plemenite težnje.

Na vama je, da vam se duh svakoga mjeseca bavi tim nakanama, ne bi li im bolje shvatili važnost i prieku potrebu, ne bi li jasnije i s većom ljubavi proniknuli biede, koje vape u pomoć, nevolje, koje čekaju, da im se pomogne. Kako su te nakane

kadre proširiti obzorje vašega duha, pridignuti i oplemeniti osjećaje vašega srca!

Tako se ne ćete više zadovoljiti samo svojim mjesječnim nakanama. Svetom ćete radoznalošću željeti po svom liepom »Glasniku« pratiti razvoj duhovnoga boja, koji se bije u svietlu između dva grada, između grada ljubavi i mržnje. Da li će pobijediti i slaviti slavlje mržnja ili ljubav? Kakve li nesigurnosti! Kako li potresnog promatranja! Kako tjeskobnog ispitivanja! I nakon toga što ste trideset dana molili, radili, trpjeli, nova nakana, koja će vam biti predložena za sljedeći mjesec, ne će pokopati kao izčezlu onu, koja vas je stajala toliko muke i toliko ljubavi. Što više, onda će vaša molitva postajati sve sličnija Isusovoj, bivati sve obćenitijom, ali ne manje određenom, ne manje žarkom. U tim časovima osjetit ćete se neodoljivo potaknuti ljubavlju, da se dadete na žrtvu, koja se ne smiruje u molitvi, dok muka i patnja nisu dosegle gotovo granicu snaga; u tim časovima po izrazu, kao iz kamena isklesanom, nepoznatog pisca kršćanske starine, goreći od žara ljubavi, od žestine želje, vi ne ćete više biti molitelji nego žive molitve.

Ne možemo ni vama ni samim Nama zaželjeti draže želje. I Naša se duša ushićuje radi vas, u nadi da će se ta želja iz dana u dan sve savršene ostvariti.

PAPINA VOJSKA

U tom pobožnom udruženju Apostolata Molitve zadivljeni gledamo miroljubivu vojsku u onih, koji mole s Nama, milijune vjernika, koji za Kristovim barjakom započinju božanski »Oče naš«, najsilniji zaziv, koji se sa zemlje diže Božjem prijestolju na Božju slavu, za potrebe Naše i či-

lavoga svieta. S tom molitvom diže se k nebu i vaše bogato duhovno blago dodano vašim molitvama i vašim žrtvama, koje ste u žalostnim, ozbiljnim i teškim sadanjim vremenima prikazali na Našu utjehu i pomoć; diže se k onome Bogu, koji je Otac smilovanja, i od koga zazivamo na sve vas, kao izraz priznanja Naše duše, ono obilje duhovnih dobara, koje kruni milost milošću, i uzdiže u duhovno ozračje i dar, koji ste Nam tako velikodušno prikazali, a za koji smo vam također zahvalni. (Taj dar je knjiga sa duhovnim blagom, koja je prikazana Papi).

Stoga čitavim Našim otčinskim osjećajem zeslužnom Vrhovnom Upravitelju vašeg svetog i golemog udruženja, vrlo revnom i rječitom Narodnom Upravitelju u Italiji, biskupijskim i mjestnim Upraviteljima, svim

članovima ovdje prisutnim i onima, koji se izdaleka sjedinjuju s vama, razasutima po svijetu, velikim i malim Križarima, Obiteljima Presvetoga Srdca, Revniteljima i Revniteljicama sviju naroda i sviju stupnjeva, podjelujemo Naš Apostolski Blagoslov.

Papin govor popratilo je neopisivo oduševljenje prisutnih apostola molitve. Onda su k Sv. Otcu pristupili mali Euharistijski Križari i predali mu knjigu sa duhovnim darovima Apostolata Molitve, sa milijunskim brojevima slušanih sv. Misa, primljenih sv. Pričesti, molitava i žrtava na nakane zajedničkoga Oca. Iza srdačnog razgovora se prisutnim upraviteljima Apostolata Molitve i sa mnogim članovima, udaljio se Sv. Otac, a pratilo ga je oduševljeno klicanje apostola molitve, koje je Papa potaknuo, da se s novom revnošću i s novim žarom mole za velike potrebe sv. Crkve i za nakane Kristova Namjestnika.

Ljudevit Pichler D. I.

PAPA I PAPINSTVO

Mjesečna nakana Apostolata molitve, koju je blagoslovio Sv. Otac

Ovaj mjesec — divni Gospin mjesec — svršava jubilej Pape Pija XII. Njegov srebrni biskupski jubilej. Svršava godina upoznavanja Pape i Papinstva, godina molitava za Papu i Papinstvo. Godina okupana krvlju, gladna mira i žedna pravde — započeta s toplom nadom, da će nam Papa izvojevati mir, dovršena pred njegovim otčinskim srcem s požudnim očekivanjem njegova mira.

Kroz ovaj mjesec — razcvati Gospin mjesec — nek se još silnije razšire u cvjetni kalež molitve i želje naše nutrine, da bismo postali glasnicima, poslenicima i braničima Papinstva.

ŠTO JE PAPA! ŠTO JE PAPINSTVO!

Tkogod o tome govori, polazi k vrelu, odakle je provrela vječna mi-

sao o Papinstvu. Otvara svele evanđeoske listove, na kojima Evandelistova ruka izpisa svjedočanstvo Vječne Rieči za naša vremena, za naše nevolje i srdca. Evo što tamo piše:

Nekog dana u samoći, kraj Ceza-reje Filipove, stisnuti oko svoga Učitelja, apostoli se nemalo iznenadiše. I ne snađoše se u prvi mah. Kad ih Božji Sin upita: »A vi, što velite, tko sam ja?« — svima se sumorna maglica navuče na oči, i nijedan osim Petra nije razabrao nebeskoga žara u Kristovim očima. Petar, kome je Isus promienio ime, kome će kasnije promieniti i dušu, ne šuti. Svjedoči u ime zbuđenih apostola, u ime bogoodubilačkog naroda, u ime bogoodmetničkog svieta. Prosvijetljen u taj čas višim sviellom, ožaren vatrom ljubavi,

nadahnut milošću nebeskog Očca, izjavljuje on veliko vjerovanje, koje na sebi nosi svu težinu Kristovih obećanja i svu puninu Kristovih blagoslova. »Ti si Krist, Sin Boga živoga!«

»Blago tebi, Šimune, jer ti toga nisu objavili tielo i krv, nego Otac moj s nebesa. Ti si Petar — Stiena, i na toj ću hridini sagraditi svoju Crkvu — i vrata je paklena ne će nadvladati i tebi ću dati ključeve kraljevstva nebeskoga... Od tog je časa nad Petrom i nad njegovim nasljednicima posebna straža Božje ljubavi.

Još se dvaput kasnije nađoše apostoli u podpunoj, svetačnoj tišini oko Božanskoga Spasitelja. Uoči njegove otkupiteljske žrtve na križu — već se bio uhvatio sumrak — i par dana iza uzkrskuća Bogo-Čovjeka — u nasmičano sunčano jutro, na osvijetljenoj obeli mirisnog jezera Tiberijade. Oba puta obratio se Isus Petru. Svaki put s nekom izvanrednom, božanskom osnovom.

Kod posljednje Večere upozorava ga, da je on, Petar, sam po sebi slab čovjek. Nu on, Isus, molio je za nj u času, kad je solona htio vješto postaviti mrežu oko Petrove duše. Molio se Isus, da Petrova vjera ne oslabi, nego da svijetlo Petrove duše u danima mečave i tame pokazuje pravi put svoj braći.

A po uzkrskuću, iza teške i sramotne Petrove izdaje, poslije bolnih pokajničkih suza, Isus postavlja pročišćenu i ojačanu Ribarevu osobu na čelo svoje mlade Crkve. »Pasi jaganjce moje — pasi ovce moje!« Kao da mu kaže: Otkupi moju ljubav svojom brigom i moje milosrđe svojom vjernošću. Ne boj se! Ja ću biti s tobom i s tvojim nasljednicima do konca svijeta!

Petar, prvi Papa, otvorio je tim časom blistavu povijest Papa i Papin-

stva. Odonda pa do naših dana otkriva se milošću Božjom neprekinuto božansko djelo na svijetu, sja s iste hridine, koju Krist uze za svjetionik svojih otkupiteljskih nakana, nepotamnjeni i neutrnuti snop svijetla, sjaj istine i oganj ljubavi.

PAPINSTVO DANAS

I u današnjem svijetu Papinstvo nosi pečat nerazorivosti i Božanstva. Ono je, kako veli sv. Katarina Sienska, sam »sladki Krist« na zemlji. Kristova usta među narodima. Kristovo srce među ljudima.

Što to znači? Evo gledajte što.

KRIST NA ZEMLJI

Krist na zemlji, to znači vezu, most, spoj s nebom i nebeskim životom. Znači kanal, kojim će dotjecati milost u sve žilice ljudskoga života. Znači vezu s Bogom Ocem, s presvetim Trojstvom. Krist na zemlji — to jest tajanstveni Krist, tajanstveno tielo Kristovo, u kome je Papinstvo vidljiva glava, onaj dio, bez kojega to tielo ne bi moglo živjeti. Krist na zemlji, to je spasenje zemlje, sreća naroda, mir ljudi, blagoslov svakoga stvorenja. To je izdašno izpunjenje starozavjetnog obećanja, da će Božje ime biti Emanuel — Bog s nama. Nije to samo ime. To je najuzvišenija stvarnost u povijesti. Odkako se rodila Crkva, više povijest ne govori jedino o ljudskom elementu na ovom planetu. U njeno tkivo utkao se sam Bog po Crkvi. Po Papinstvu. Po Crkvi i Papinstvu on oživljuje pokoljenja i vremena istinskim, nadnaravnim životom.

KRISTOVA USTA MEĐU PUCIMA

I tako nazivlju Papinstvo. Sasvim točno. »Štogod svežeš, štogod razriešiš« — rekao je Krist Petru — sve će to biti od odsudnoga značenja i

Petre, ljubíš li me?... Pasi janjce moje! Pasi ovce moja! (Iv. 21, 16 i 17)

za zemlju i za nebo. Rieči Petrove, izjave Papâ, bit će, kako je to rekao Petar za Kristove rieči, rieči vječnoga života.

Kristova usta, koja nas poučavaju, pute, opominju, potiču, bodre i sokole, odvrćaju od zla i propasti — to je Papinstvo. Usta i na njima rieč nepromjenljive istine, neoborivih moralnih načela, jasnih životnih pouka — eto to je Papinstvo. Usta i na njima izjave ne časovite, propadljive, prolazne, nego obćenite, vječne, osigurane od propešti; upućene svim dušama u sumnji; svim ljudima u traženju; svim sretnima i zabačenima, silnima i dromnima — eto to je Papinstvo.

KRISTOVO SRDCE MEĐU LJUDIMA

Papa je uz to — recite mi, nije li to nužno? — i Kristovo Srdce među ljudima. Ono je ponor, u kome se susreću sve nevolje svijeta, svi prolomi ljudskih boli, sve nedaće u narodnom, društvenom, obiteljskom i pojedinačnom životu. Papin-

stvo je ognjište prave snošljivosti i ljubavi, oko kojega se i danas, u razbojničko, očajno i proketo poviestno razdoblje, okupljaju zastupnici svih država i narodnosti. Ono jedino pruža svakome, koliko se može, pomoć i savjet. Ono služi svima, pa bilo te uz cieniu rugla i prezira, odurne nezahvalnosti i kleveta. Krist je, znamo, šutio na sve pogrde i liečio je protivnike u času mrzkih psovki. Tako radi i Papa. To je — »slaboća Papinstva«.

*

Braćo, ne nama je, da što bolje upoznamo i uzljubimo Papinstvo i Papu. Da shvatimo značenje te božanske ustanove i u naše nevjerno doba. I da ga onda nevještamo drugima. Svi danas uviđamo, što znači u kolu razularenih strasti hridina pravde i ljubavi ostvarena u Papinstvu i Papi.

Zašto ne bismo pokušali svoje uvjerenje provesti u djelo? Zašto ne bismo i drugima progovorili o Papinstvu i Papi? Zašto ne bismo prema papinskim uputama uredili svoj po-

sebnički i javni život? Tako? Mislite, da bismo stradali, kad bismo živjeli u pravdi i ljubavi?

Nema druge, braćo! Probudimo se i protrljajmo oči! Vrieme je, da u znaku Papinstva procvate nova budućnost! Nova! Božja! Kristova! Čovjekova u pravom smislu — to znači

Božja i čovjekova. Koja će Boga štovati i čovjeka štititi. Koju može podržavati jedino nepomična sila Papinstva!

Ljubimo zato Papinstvo, molimo se za Papu, i ne stidimo se svjedočiti za nj!

Mijo Škvorc D. I.

GOVORI SVETI OTAC: POD OKRILJEM MAJKE

Sigurno je dobro, ako kršćani liepo znadu vjerske istine, te ih mogu braniti od protivničkih napada. Ali to nije dosta. Još je daleko važnije, da prema tim istinama i žive. Jer nebo nije obećano učenjacima, nego pravедnicima. To vriedi naročito za uzvišenu kršćansku nauku o braku, koje danas ima svu silu neprijatelja, možda više no ikada prije.

Divan uzor obiteljskih kreposti pruža svim kršćanskim supruzima Blažena Djevice Marija. Ali ne samo to, nego im je ona i najbolja zaštitnica pred svim neprijateljima kršćanskoga braka. Stoga će najbolje osigurati sreću svojim porodicama oni kršćanski mladenci, koji je budu gradili na temeljima pobožnosti i nasljeđivanja presvete Bogorodice.

To su u glavnom misli, koje je Pio XII. izrekao u svom trećem govoru mladencima, što ga je održao početkom Marijina mjeseca u prvoj godini svoga vladanja.

ČVRSTI TEMELJI

Od srca pozdravljamo mladence, koje uvijek gledamo, kako se u velikom broju okupljaju oko Nas prigodom ovih javnih primanja. Taj Naš pozdrav sad je još srdačniji, jer ga izpunja veseljem svibanj, mjesec, koji je pobožnost kršćanskoga puka htjela na izraziti način posvetiti štovanju Blažene Djevice Marije.

Vi ste, predraga djeco, pozvani da osnujete nove obitelji. Stoga im bez sumnje želite dati bitno i duboko kršćansku značajku, te čvrste temelje

blagostanja i sreće. Mi ćemo vam zato pokazati, kako ćete to sretno postići po pobožnosti prema Mariji.

ZARUČNICA I MAJKA

Ima sva sila razloga, da promatramo Mariju kao zaštitnicu kršćanskih obitelji, a ove opet imaju isto tako puno razloga, da se od Nje nadaju posebnoj pomoći i zagovoru.

Marija je poznavala obiteljski život: njegove radosti i patnje, vesele i žalostne događaje, umor u svagdanjem radu, oskudicu i muke siromaštva, i gorčinu rezstanka. Ali je okusila i sve one neizrecive radosti domaćega zajedničkoga života, što ga je prožimalo veselje najbistrije ljubavi prema prečistom Zaručniku, te smiešak i nježnost Sina, koji je u isto vrijeme bio i Božji Sin.

Presveta će Bogorodica stoga s premilosrdnim svojim Srdcem izići ususret potrebama vaših obitelji, te će im dati one snage, koja će im biti potrebna usred neizbježivih patnja ovoga života. A pod njezinim pogledom pročistit će se još više i razvedriti radosli domaćeg ognjišta.

Tim više, što Blažena Djevice ne samo da pozna iz vlastitog iskustva teške potrebe obitelji, nego i hoće — kao predobra i milosrdna Majka

— da im zbilja priskoči u pomoć.

Blaženi i doista sretni oni mladenčci, koji započinju svoj novi život s takovim odlukama djetinskoga i pouzdenoga štovanja Majke Božje, sa svetim programom: osnovati svoje obitelji na tom nerazorivom temelju pobožnosti, prodahnuti ih njome i ostaviti je kao dragocjenu baštinu dragomu potomstvu, koje će im Gospodin Bog udostojati se udjeliti.

NASLIJEDOVANJE

Ali ne zaboravite, predraga djeco, kako pobožnost prema presvetoj Bogorodici, — da se uistinu može nazvati pravom i temeljitom, a odatle i nositeljicom dragocjenih plodova i brojnih milosti — mora biti oživljena nasljedovanjem života One, koju želi štovati.

OBIČJE KREPOSTI

Majka je Božja također i iznad

svega najsavršeniji uzor domaćih kreposti. Onih domaćih kreposti, koje moraju krasiti ženitbeni stалеž kršćanskih suprugа. U Marije je najčistija i najvjernije ljubav prema prečistom Zaručniku, ljubav otkana žrtvom i najfinijom pažnjom. U Nje je podpuno i neprekidno predanje

brigama za obitelj i kuću, za Zaručnike i nadasve za milog Isusa. U Nje je poniznost, što se pokazala u lju-beznoj podložnosti sv. Josipu, u strpljivoj predanosti — toliko puta tako teškim i mučnim — odlukama božanske Providnosti, u susretnjivoj uslužnosti i ljubavi prema svim susjedima Nazaretskoga doma.

Neka vam, kršćanski mladenčci, pobožnost prema Mariji uzmogne biti vazda živim izvorom nebeskih darova i prave sreće, darova i sreće, kojima bio zalogom očinski blagoslov, što vam ga od srca dajemo.

(Pio XII. mladcima 10. svibnja 1939.)

POZDRAVLJENJE MIRA

Do tri puta na dan zavoni dugo i pobožno svako katoličko zvono.

To je zvono pozdravljenja jutrom danu na uranku, i o podne, kad je punina dana, i navečer, dok dan umire.

I do tri puta na dan, ili u polju, ili na brdu među granama, ili u gradu okruženo kućama diže zvučno zvono

k nebu molitvene ruke Gospi i Onome, koga Ona na rukama nosi.

Što to stara Crkva govori, što moli od Vječnog Gospodara, koji uz zvuk jutarnjega zvona sipa rosu i svieilo na selo i grad, koji uz zanos večernjega pozdravljenja runi po nebu zvijezde, a ljudima dieli mir i poko; sna?

To neka reknu dvie male i zaboravljene uredbe. Godine 1317. Papa Ivan XXII. naredio je, da svi katolici, kad navečer čuju, da zvoni zvono, sabrani i lihi pozdrave Kraljicu mira, da očuva od rata i uzdrži u miru kršćanski svijet.

Ljudevit XI. izdao je 1417. za cielu Francuzku ovaj ukaz:

»Naređujem ovo: Kada o podne i navečer zazvoni zvono pozdravljenja, neka svi Francuzi, to jest vitezovi, ratnici i obični pučani, kleknu na oba koljena, nek se pobožno prekriže i

pomole Presv. Djevici, da nam izprosi dobar mir.«

Stare naredbe, ali vrlo suvremene i vrlo korisne za ove teške dane, kad je Gospodin Bog bičem rata oštinuo i našu domovinu. Dobro bi bilo čuti glas pozdravljenja. I dok selo, grad, zemlja, narod niemo čuti i nema ni grla, ni glasa, ni jezika — eto zvono, zvono svako podne i večer, moli i govori, plače i pjeva, očajava i nada se — Božjemu miru, koji bi imao biti dar utjelovljenog Boga preko ruku presv. Njegove Majke. M

APOSTOLAT SVETIH MISA

Apostolat sv. Misa na nakanu Sv. Očca, hvala Bogu, liepo napreduje i kod nas. Mnoga su vlč. gg. svećenici pristupili tom najmoćnijem apostolatu za mir i dobro Crkve, a i mnoga katolička društva te pojedini vjernici brinu se, da se služe sv. Mise na Papinu nakanu. Kako je taj način apostolata Sv. Očcu drag i kako mu je zalag pouzdanja i jakosti, vidi se jasno iz pisma, koji je upravo Državni Tajnik Kardinal Maglione Vrhovnom Upravitelju Apostolata Molitve (vidi 2. str. omota ovoga broja Glasnika).

U popisu sv. Misa za god. 1943. zastupana je Hrvatska s brojem 444. Ali to smo posligli velikodušnošću jednog zagrebačkog svjetovnjaka, člana Marijine Kongregacije Academica Maior, koji je ustanovio zakladu, da se kroz cielu godinu služi svaki dan po jedna sv. Misa na nakanu sv. Očca (362 sv. Misa). Broj redovitih sv. Misa ne premašuje dakle broja 821 A to je ipak dosta malo, ako se usporedi sa brojevima drugih naroda, manjih od hrvatskoga (Švicarska 206, Litva 363, Belgija 842, Češka 1553!).

Mnogima možda nije još jasno o čemu se tu radi.

Apostolat sv. Misa je djelo, koje je pokrenuo Apostolat Molitve, a svrha mu je, da služenjem sv. Misa na nakanu Najmještnika Kristova podpomogne Papu tim najsnažnijim izprosnim sredstvom u njegovom nastojanju oko spasa duša i sreće čovječanstva. Na taj apostolat pozvani su u prvom redu oni, koji sami prikazuju Bogu nektrnu žrtvu: svećenici (a među njima na

prvom mjestu dakako Mjestni Upravitelji Apostolata Molitve), ali i svi drugi vjernici. Katolička društva mogu se pobrinuti, da se na Papine nakane služi koja sv. Misa.

Da taj izraz sinovske ljubavi i odanosti dopre i do Sv. Očca, a i drugima bude na pobudu, pohvalno je, da vlč. gg. svećenici vjernici i društva, koji žele sudjelovati u Apostolatu sv. Misa, prijave to Uredništvu Glasnika Srdca Isusova (Zagrab 1/147, Palmitićeva 33) te navedu: 1. Tko pristupa Apostolatu sv. Misa (točan naslov!), 2. kada će sv. Misa biti služena 3. gdje će biti služena, 4. hoće li biti služena samo u određenoj godini ili svake godine do opoziva ili do smrti pristupnika. Dan, kada će biti služena sv. Misa, može svaki slobodno izabrati, ali po mogućnosti neka to bude određeni kalendarski dan (na pr. 12. ožujka), no u pojedinom slučaju može biti i pomična svetkovina (na pr. Duhovi). Vlč. gg. svećenici, koji se ne mogu lake obvezati na određeni dan, mogu javiti barem približno mjesec, u kojemu će služiti sv. Misu, ili ako ne mogu ni to, neka jave barem obćenito, da će mjesečno ili godišnje služiti određeni broj sv. Misa na nakanu Sv. Očca. Uredništvo Glasnika pobrinut će se, da se za sudionike u Apostolatu sv. Misa s vremenom izrađa i posebne pristupnice, koje će ih sjećati na preuzetu obvezu. Pojedini vjernici i društva, neka ni u kojem slučaju ne šalju novac na Upravu Glasnika s molbom, da se ona pobrine za služenje tih sv. Misa, nego je poželjno, da se te sv. Mise služe u raznim mjestima širom domovine.

U S V I E T L U V J E R E

● Vrijedi li molitva za pobjedu bilo koje zaraćene stranke!

Molitva je razgovor s Bogom i sredstvo, da si izprosimo Božju pomoć, a ne sredstvo bilo kakve, a najmanje ratne, promičbe, ili čak sredstvo podjarivanja mržnje i osvele. Kršćanska ljubav, kakvu nas je Spasitelj učio i kakvu nam je ostavio kao svoju posebnu zapovijed, obuhvaća sve ljude bez razlike, pa tako sljedbenik Isusov ne smije nikoga izključiti iz svoje molitve. Ratovi su teška kazna Božja, a uzrokom im je obća pokvarenost naroda i čitavoga čovječanstva. Naša molitva mora dakle biti usmjerena na to, da Bogu dedemo zadovoljstina za glavni uzrok rata: za grihe ljudi, te sklonemo njegovu otičinsku blagost, da skraći vrijeme kušnje. Dužnost je pravoga kršćanina, da tepi i suosjeća se svim ljudima bez razlike i bez izuzetka, na koje se survaše strahote rata. A to je ljubav jedino i najmoćnije oružje, da se iz svijeta potisne mržnja i osvele, pa tako stvore preduvjeti pravoga i trajnoga mira.

● Da li vrijedi slušanje sv. Mise preko krugovalu, ako se to čini pobožno i skrušeno i prati s Misalom u ruci, pogotovo, ako je netko zapriječen, da pođe osobno u crkvu!

Crkva je dala zapovijed, koja veže po sebi pod težki grijeh, da vjernici moraju nedjeljom i zapovjednim blagdanom prisustvovati sv. Misi ne samo za to, da se bogu mole, nego u prvom redu za to, da na taj način svaki javno izpovjedi svoju vjeru i zajednički s drugima izkaže Bogu štovanje. Radi toga, tko prati sv. Misu preko krugovalu, dobro čini, a ako se pri tome i pobožno moli, bolje čini, ali time nije udovoljeno crkvenoj zapovijedi o sv. Misi, jer sv. Misa se ne «sluša», nego joj treba prisustvovati! No tko jn valjano zapriječen, pa ne može poći u crkvu (radi bolesti, neodgovornog posla i t. d.), dobro čini, ako se u to vrijeme kod kuće Bogu pomoli ili čak sv. isusM prati na krugovalu, a što nije bio u crkvi, nije time prekršio crkvenu zapovijed, jer je imao valjan razlog, koji ga je izpričao od te dužnosti.

BORBE I POBJEDE SRDCA ISUSOVA

► **PETNAESTGODIŠNICA SMRTI DR. MERZA** — U svibnju o. g. navršuje se 15 godina otkako je umro Dr. Ivan Merz, rođen 6. XII. 1896., a umro 10. V. 1928. Bio je od one vrste ljudi, za koje Sv. Pismo veli, da su brzo naprtili mjeru svetosti i kratkim životom izpunili dugo vrijeme. Katoličkom dosljednošću i neumornim nastojanjem osnovani su u glavnom njegovom zaslugom Hrvatski Orlovi (1923), koji su poslije morali promijeniti ime, te postadoše Križari. On je svojim svetim životom i jasnim katoličkim načelima pokazao put, kojim treba poći: živom, Euharistijom i djelatnim apostolatom obnoviti Hrvatsku mladež i tako stvoriti novu, Božju Hrvatsku. Spomen na tog velikog borca i uzora proslavit će svečano sve Križarska društva po domovini.

► *** PRIJATELI HRVATA** — Dne 29. ožujka 1943. umro je u Rimu kardinal Hermenegildo Pellegrinetti (*27. III. 1876.), koji je od 1922. do 1937. bio papinski nuncij u bivšoj državi, pa je u to vrijeme mnogo učinio za dobro Crkve u našoj domovini. Pokoj mu vječni!

► **ZA MIR** — Katolički svijet je posvuda shvatio i u djelo proveda veliku istinu, koju Sv. Otac svakom zgodom naglašuje: ublaženje ratnih strahota i žudeni mir mogu nam pribaviti jedino pouzdana molitva združena s pokorom. Stoga se po katoličkim zemljama upriličuju sve više zajedničke molitve i obhodi, da se Bog smiluje jednom čovječanstvu. Tako je na Veliku Gospu 1942. Katolička mladež Francuske hodočastila k Zaštitnici Francuske, Majci Božjoj u Puy. Oko deset tisuća mladića iz svih krajeva domovine prevalilo je zednjih 40 km do svetišta pješke, a s njima i 9 biskupa i Papinski Nuncij. Te junačke pvo borce za mir u svijetu pozdravio je preko krugovalu i sam Glavar Francuske Države i otvoreni katolik maršal Petain. — Nedavno opet okupilo se bez ikakva službenoga poziva na tisuće vjernika u gradu Genovi (Italija) oko svoga nadbiskupa kardinala Boeto D. I., koji s njima junački dieli sve strahote zračnih napada, te su pošli u pokorničkoj procesiji, da izprase od Boga mir.

I Z A P O S T O L A T A M O L I T V E

● **PRVE SUBOTE** — Družtva Apostolata Molitve (Vojška Srdca Isusova, Djevojačka družtva Srdca Isusova, Družtva Revniteljica Srdca Isusova, Bratovštine Srdca Isusova), koja su na poziv Glasnika obavljala prvih pet mjeseci o. g. skupno pobožnost prvih subota na čast prečistog Srdca Marijina, bilo zasebno, bilo skupa s drugim vjernicima u crkvi, neka to jave do konca svibnja Uredništvu Glasnika Srdca Isusova (Zagreb 1117), jer će Vrhovni Upravitelj Apostolata Molitve na blagdan Srdca Marijina (ove godine 3. srpnja) prikazati Sv. Otcu album sa brojbenim podacima, da Papa vidi, što Apostolat Molitve čini, da po njegovoj želji izprosimo posredovanjem Srdca Marijina mir u svijetu. Hrvatska mora također biti tu zastupana!

● **KRALJEV VRH (BISTRA)** — Naše Djevojačko družtvo Srdca Isusova povećalo se u zadnje vrijeme za 14 članica, pa nas je sada skupa 41. Nema nas doduše brojem tako mnogo, ali trudimo se, da svojom revnošću pomognemo vlč. g. župnika u procvatu vjerskoga života u župi. Osobito radimo oko proširenja katoličkoga tiska i izkorjenuća gadne psovke u našoj župi. Zajedničkoj sv. Pričesti pristupamo svaki prvi patak, a iza toga drži nam vič. g. župnik sastanak. — **Marica Kulež, glavarica.**

● **DOLI** — Članice Družtva Srdca Isusova u našoj župi odlučile su, da se pridruže Apostolatu sv. Misa na nakenu Sv. Otca, pa smo izabrale da se ta sv. Misa služi svake godine na blagdan Srdca Isusova. — **M. Cerjan, glavarica.**

U Z M I I Č I T A J

● **SV. PISMO, STARI ZAVJET, II. dio: Poučne i proročke knjige** — Veliki oblik; 900 stranica; Obširno stvarno kazalo; Mjere, novac, vrijeme i 3 nacrti Jeruzalemskoga hrama. — Cijena (u platno vezano sa zaštitnim koricama): 400.— Kn (+ poštarina) — Naklada Akademija Regina Apostolorum (Cek Pošt. Šted. 1921), Sarajevo 1942.

S iskrenim veseljem i opravdanim ponosom pozdravila je naša katolička javnost prije godinu dana prvi svezak Sv. Pisma, koje nam je prethodio u hrvatski preuzv. g. nadbiskup Šarić. A eto, jedva je prošlo godinu dana, preuzv. g. Prevodilac pruža nam već i drugi svezak svog velikog djela, a do konca ove godine obećaje nam i treći svezak. To je doista veliko i ugodno iznenađenje za svakoga ljubitelja riječi Božje. Ali ujedno je i dokaz neslomljive odlučnosti i neumorne radinosti preuzv. g. Nadbiskupa, koji je u tako kratko vrijeme svladao taj opravdo divovski posao. I nadamo se, da će taj apostolskoj revnosti preuzv. Prevodioca odgovoriti i pravo razumijevanje i zanimanje vjernika, pa da

će to godupno izdanje Sv. Pisma Starioga i Novoga Zavjeta biti i ured i blaga svake naše katoličke kuće!

Ovaj dragi svezak Sv. Pisma sadržuje dva dila: I. **Poučne knjige** (Job, Psalmi, Priča, Povijesnici, Pjesma nad Pjesmama, Knjige mudrosti, Knjige Sirahova); II. **Proročke knjige** (Izajja, Jeremija, Izajšjke Jeremijine, Baruh, Ezekiel, Daniel, Ozej, Joel, Amos, Abdija, Jona, Miheja, Habakuk, Solonija, Agej, Zahanja).

Lek stih, gladak jezik, čistota izražaja odlike su i ovoga svezka, a oduju savršenog poznavatelja hrvatskoga jezika. Fin papir osigurava trajnost knjige, a ugodan rasporedaj lista i zgodne bilješke pri dnu svake stranice olakšavaju čitanje i razumijevanje svetih knjiga.

Preporučujemo svim čitateljima »Glasnik« ova veliko djelo, koje preporučuje svakomu vjerniku ljubav i svele radoznalost za Božju objavu!

VAŽNO! Knjige ocijenjene i preporučene pod »Uzmi i čitaj« dobiju se kod izdavača, označenog uz svaku knjigu, i u knjižarama a ne kod Uprave Glasnika Srdca Isusova!

SLIČICE

MOLITVA SV. OTCA PIJA XII. ZA MIR sa slikom Srdca Isusova.
POSVETA PAPE PIJA XII. SRDCU MARIJINU sa slikom Srdca Marijina
»SVEČENIČKI DAN«, uputa i molitve za posvećenje svećenika
FATIMSKA GOSPA, kratka poviest i uputa u pobožnost prvih pet subota
 Sve sličice su tiskane na najfinijem papiru (4 stranice), u obliku sličica za molitvenik (7 × 11,5 cm), a stoje: 10 komada 10.— Kn; 100 komada 90.— Kn; 1000 komada 850.— Kn.
Uprava »Glasnika Srdca Isusova«, Zagreb 1/147, Palmotičeva 31

Z A H V A L N I C E

PRESV. SRDCU ISUSOVU, BL. DJ. MARIJI I SVETIM ZAŠTITNICIMA ZAHVALJUJU:

Anfonovci: IM za sretni porod. — **Babina Greda:** RP za sinovu izbačivanje od šetnje i parizana. — **Banja Luka:** II za oslobađanje od četnika i parizana. — **Beraki:** MS za kćerkinu ozdravljenja. — **Beravci:** GA za primljene milosti. — **Batina:** IB za izbačivanje nedažnog iz zotvora. — **Bjelovar:** BZ za oslobađanje iz smrtno opasnosti. — **SM** za ozdravljenje noge. — **ZO** za sretni porod i ozdravljenje djeteta, za sretni povratak muža i druge milosti. — **B. Novak:** AP za izbačivanje iz obiteljskih neprilika. — **Bogavci:** NH za mnoge primljene milosti. — **Bogdan:** KK za ozdravljenja na ruci i nozi. — **Brtko:** KC za ozdravljenje od ilicaz. — **Brzovica:** LJ za ozdravljenje od nožne otekline. — **Brod n/S:** MJ za nadani slani, obisk i novčanu pomoć. — **Budačević:** NN za sretni uspjeh operacije. — **Bukovlje:** KM za uslišanu molbu. — **Bustovač:** MP za zetištu od neprijatelja. — **Ciglenik:** MS za muževu ozdravljenja. — **Čačinić:** MD za posebnu milost i mnogu pomoć. — **Cepelov:** SG za velike milosti. — **Črnković:** BK za sretni mužev povratak. — **MK** za istu milost. — **Dalje:** AS za iznenadno sinovu ozdravljenje. — **JT** za dvostranu pomoć susjedu. — **VV** za uslišanu molbu. — **Dalnice:** MA za izbačivanje iz teške neprilike. — **Demerje:** LJ za ozdravljenje. — **Donja Stubica:** AS za sinovu sretno položen izpit zrelosti i druge milosti. — **Donji Miholjac:** JB za primljene milosti. — **Dubrovnik:** KP za ozdravljenja supruga od teške bolesti. — **Durčić:** SK za mnoge milosti kao i sretni povratak muža iz zarobljeničva. — **Gor. Kalendarski:** MR za ozdravljenje. — **Gradilje:** MP za mnoge milosti osobito dobro zdravlje. — **Gurgjevac:** ML za ozdravljenje unuka. — **Gor. Andrić:** KC za sretnu operaciju muža. — **Gor. Vrbica:** KB za sretnu operaciju. — **Grundinić:** MV za svoje, bratovo i sestrino zdravlje. — **MDJ:** za primljene milosti osobito u teškoj bolesti. — **MK** za kćerkinu ozdravljenja. — **Gučec:** KK za sretni povratak bratova iz zarobljeničva, za pomoć u velikoj nevolji i druge milosti. — **Habjanovci:** AV za razne milosti. — **Hiebin:** TL za uslišanu operaciju. — **Hrv. Karlovec:** JB za izbačivanje od nesreće. — **Jajce:** D i ZB za pomoć kod dvostranog partizanskog obliedanja grada. — **Jasenovac n/S:** AB za uslišanu molbu. — **Kalinov:** AS za ozdravljenje djeteta. — **LJR** za ozdravljenje djeteta. — **PD** za sretni mužev povratak iz Bosne. — **Kamenica:** FS za sretni povratak muža iz zarobljeničva. — **Kelinc:** MH za sinovu ozdravljenje, uspjeh kod suda, za sretni put djeteta i druge milosti. — **Koprivnica:** HM za sretni uspjeh operacije. — **Kostov:** HP za ozdravljenje. — **Kraljevac:** SK za uslišanu molbu. — **Kraljević:** SC za sretni porod i ozdravljenje djeteta od očne bolesti. — **Križičec:** NN za mnoge primljene milosti. — **Kušlov:** SB za majčinu ozdravljenje. — **Ladimir:** FS za ozdravljenje. — **Lekenik:** KM za ozdravljenje snaha i sinov povratak iz rata. — **Lipevec:** AG za zetištu od odnoštika. — **Lovaci:** KM za uslišanu molbu. — **Mala Draga:** SM za mnoge milosti. — **Mihaljević:** TL za spas sinova. — **Miholjac:** R i AK za ozdravljenje djeteta. — **Mikluc:** KS za mnoge milosti. — **Mikluc:** BA za ozdravljenje i druge milosti. — **Mrkopalj:** AB za sretni povratak drage osobe. — **Mrvović:** AM za kćerkinu zdravlje. — **Matice:** OA za velike milosti. — **PD** za ozdravljenje muževu i druge milosti. — **Novo Gradilje:** GM za uslišanu molbu. — **Novo Kapela:** BA za zdravlje. — **AB** za veliku milost. — **Novo Čiče:** JM za primljene milosti. — **Novo Selo:** BS za primljene milosti. — **Omitalj:** KM za ozdravljenje. — **Orahovica:** PV za povoljan izhod dčie. — **Oratje:** BZ za ozdravljenje djeteta. — **Ostevac:** KG za pomoć u nevolji. — **KC** za jednu

milost. — **Oziak:** JG za primljene milosti. — **NT** za ozdravljenja, izbačivanje iz neprilike i druge milosti. — **HK** za uslišanu milost. — **Oštarije:** OGulinić: AM za primljene milosti. — **Petrijanec:** ID za primljenu milost. — **Petrovaradin:** SE za povratak sinova s izloč. bojišta. — **Petrovci:** VS za ozdravljenje od teške plućne bolesti. — **Pitomača:** BS za dobivene milosti. — **MM** za pošteđenje od napada. — **SV** za ozdravljenje djeteta bez operacije. — **Plavnice:** AL za muževu namještanje. — **Podgajci:** KP za uslišanu molbu. — **SE** za primljene milosti. — **BP** (molj) za sretni povratak muža i sina sa bojišta. — **Pos. Brestovac:** OS za uslišanu molbu, za moju i sinovu sretnu operaciju. — **P. Szevete:** KH za mnoge milosti. — **Rakovac:** TV za pomoć kod operacije i sretni povratak u domovinu. — **TA** za ozdravljenja. — **Retkovci:** JK za viest o sinu. — **Rojevo Selo:** za uslišanu dčevnicu. — **Sarajev:** KO za ozdravljenja. — **Sedec:** OM za sretni porod. — **KK** za sretnu operaciju. — **Senj SMC** za ozdravljenje od tuberkul. tifusa. — **Sibinj:** SS za sretni mužev povratak. — **TL** za sretnu operaciju. — **Skradi:** MK uslišanu molbu. — **Sleme:** TG za čestu pomoć. — **Šil. Oravica:** MS za nadani slani. — **Sotin:** DH (molj) za pomoć. — **Studenec:** PB za ozdravljenje od teške bolesti. — **Subotica:** VJ za očuvanje sinova dobrog glasa, za izbačivanje iz jedne nesreće. — **Supetar:** MN za sretni uspjeh na moru. — **Sv. Ivan Zelina:** IT za primljenu milost. — **Sibenik:** SM za pomoć u velikoj neprilici. — **Tavariš:** PK uslišanu molbu za vjenčanje; sretno putovanje. — **AS** za očiti spas života kod bombardiranja Beograda. — **JZ** za ozdravljenje. — **Toranj:** MT za očuvanje obitelji od neprijatelja. — **Varadim:** MVH za očuvanje od teške bolesti. — **GV** za očevu zdravlje, sretni uspjeh malure moje dčie i moje ozdravljenja. — **Vareš:** ES za pomoć kod pčnice i druge milosti. — **Vel. Brusnica:** AM popustila bol na nozi. — **MŠch** za izbačivanje iz životne opasnosti. — **KŠch** za spas bratova od smrtno opasnosti. — **Videnski:** BI za zdravlje. — **Vinogora:** KI za ozdravljenje. — **Vinkovci:** AP za sretno putovanje i dolazak posla. — **Vinogradci:** RP za sretni mužev povratak iz Bosne. — **Virovitica:** ABB za sretni porod. — **Vodinci:** KS za sretni povratak iz borbe i zarobljeničva. — **Vrbanja:** TC za uslišanu molbu. — **Vrbica:** MD za uslišanu molbu. — **Vrbovec:** JT za nadanu stvar. — **Vugravec:** MO za sretni povratak mužev iz Bosne. — **Vukar:** AA za ozdravljenje sina. — **Vukovci:** KB za primljene milosti. — **Veliki Poljani:** VK za mnoge milosti. — **Vukovje:** AP za mnoga dobra. — **Zagreb:** AJ za ozdravljenje. — **AB** i **EF** za uslišanu molbu. — **BAN** za mnoge milosti. — **BMar:** za ozdravljenje jarka. — **BR** za primljenu milost. — **BM** za poboljšanje zdravlja. — **BV** za primljene milosti. — **DM** za sve primljene milosti. — **FB** za sretni porod. — **HAN** za primljenu milost. — **Hulj:** J za pomoć. — **KS** za povoljno rješenje jedne stvari. — **Jur. M** za veliku milost. — **Jurin:** A za primljene milosti. — **Juriš:** S za mnoge milosti. — **K J** za mnoga duševna i tjelesna pomoći. — **LJR** za primljene milosti. — **MK** za očuvanje djeteta palog pod tramvaj. — **Mar. A** za primljene milosti. — **NN** za sretni porod. — **NN** za primljene milosti. — **NV** za sretni porod i ozdravljenje dčie. — **Oč. Ev.** za izprošeno dčie. — **Yr. A** za preobitno utiženje. — **P. Mel.** za uslišanu molbu. — **P. Zv.** za milost. — **Frib. M.** za primljene milosti. — **Rođ. K** za mnoge milosti. — **Tonka** za ozdravljenje od teške bolesti. — **Vuk. A** za ozdravljenje od smrtonosne bolesti. — **Zemica:** NJ za mnoge primljene milosti osobito za spas od pljačkanja i ozdravljenja djeteta. — **Šilak:** EK za sretni povratak sina.

SLUGA BOŽJI PETAR BARBARIĆ

JAKOST

Da je u kreposti toliko napredovao, te su ga već za života držali za pravog ugodnika Božjega; da je sve i najteže dužnosti sjemenišne, školske i kongreganističke vršio iz ljubavi prema Bogu; da je sve boli i suprotivštine života vada istim mirom i vedra čela i vesela srca podnosio: sve su to vježbe velike jakosti.

Doduše nije morao da si izvojšti zvanje kao drugi Sluge Božje, ali za to je nastojao Sluga Božji Petar Barbarić, da što većom postojanošću odgovara zvanju svome. Nikada se nije moglo zapaziti kolebanje ili popuštanje u revnosti, štoviše, godinama se

povećavala i umnažala revnost njegova.

Sluga Božji Petar Barbarić bio je tako duboko uvjeren, da je njegov poziv od Gospodina, da bi smatrao težkom uvredom Gospodina Boga tom se pozivu iznevjeriti.

On je sam kao petoškolac g. 1893. zabilježio u Duhovnim vježbama o svećenstvu ove osjećaje i misli: »Kolika sreća za mene, što sam u sjemeništu u kući Božjoj. Nije

to moja zasluga ili žrtva, nego osobita ljubav Božja, koja me hoće na toliku čast, na čast svećeničku uzvisiti. Čast svećenička je čast najveća na ovom svijetu. . . Pa i mene Bog u neizmjernom milosrđu između toliko drugih pozva u svoju kuću samo iz ljubavi a ne zbog moje kakve zasluge«.

MILOSTI PO ZAGOVORU SLUGE BOŽJEGA PETRA BARBARICA

1422. Vinkovci (đakov. biskup.): Bolovala sam na žuci i išla sam na operaciju. Sve je dobro uspjelo, ali mi žuč teći nije htjela prestati. Liečnici su mislili, da će morati još jednu operaciju poduzeti. Ja sam počela moliti devetnicu Petru Barbariću. Dvadeset dan, kada sam završila devetnicu, žuč mi je prestala teći. Zahvaljujem javno S. B. Petru. L. J. — 1423. Jajce (banjal. biskup.): Oboljela mi je desna ruka. Osjećala sam strašne bolove. Po ruci otvorilo mi se mnogo teških rana. U velikoj muci zavjetovala sam se S. B. Petru Barbariću. Čim sam zavjet izvršila, osjetila sam, da bolest moje ruke opada. Danas mi je ruka zdrava. J. A. — 1424. Zagreb: Uz milost i pomoć Božju svladao sam sve zapreke redovničkoga zvanja i sretno došao u redovničku kuću. Tu sam veselo i zadovoljan prorađivao preko mjesec dana. Odjedared eto nove po-

ložkoća, radi koje bih morao napustiti svoj svelt i omiljeni dom. Utekoh se Slugi Božjemu Petru Barbariću. I sve se za me i za moje redovničko zvanje vrlo dobro riešilo. Zvanje mi je spaseno. L. A. — 1425. Čačinci (zagreb. nadbisk.): Bolovala sam od teških čirova 8 mjeseci. Utekla sam se devetnicom Slugi Božjemu Petru Barbariću i ozdravila sam. Uvažila se i molba mogega muža, za koju je malo izgleda bilo. Zahvaljujem i na tom dragome Petru. A. J. — 1426. Mari-novac kod Sv. Ivana Zelina (zagreb. nadbisk.): Ozdravljenje sinčića. B. Lj. — 1427. Bos. Dubočac kod Dervenja (vrhbos. nadbisk.): Dete mi ozdravilo. I. T. — 1428. Hlača (đakov. biskup.): Bila sam bolesna. Velikim pouzdanjem obratila sam se moleći devetnicu u čast S. B. Petru Barbariću i ozdravila sam. M. C.

Z A H V A L N I C E

PRESV. SRDCU ISUSOVU, BL. DJ. MARIJI I SVETIM ZAŠTITNICIMA ZAHVALJUJU :

Bapska-Horak: AR za ozdravljenje. — **Bos. Šamac:** AM za sretan povratak muža sa Kozara. — **Brodski Varoš:** TM za ozdravljenje prste i nosa kao i za život prijatelja u borbi. — **Čilipi:** NA za ozdravljenje djeteta od prijelaza. — **Debit:** NA za uspješnu operaciju sina. — **Dilaški KJ:** za pomoć u gospodarstvu, zdravlje i sretan povratak muža iz vojske. — **Doboj:** IM za potpuno ozdravljenje. — **Domagović:** BJ za milost u velikoj želosti. — **Donja Vajaka:** IF za ozdravljenje. — **Druškovec:** OA za ozdravljenje. — **Dubrava:** MB na primljenu milostima u prošloj godini. — **Delekovec:** MP za sretan mužev povratak iz vojske. — **Fojnica:** IFK za sretno oslobođenje nevinoj iz zatvora. — **Gibarač:** AZ za izblavljenje. — **Gjela Vesi:** PT za izblavljenje od vatre. — **Gerjević:** AP olakšicu u bolesti. — **Ger. Bebrina:** FL za mnoge pomoći. — **Jastrebenko:** ALJ za ozdravljenje sinova od teške bolesti. — **BK** za ozdravljenje. — **Karlovac:** BS za svoje i kćerino ozdravljenje i drugih milosti. — **Kotor Varoš:** PS za ozdravljenje od mnogih ozljeda. — **Krešev:** KZ za veliku milost. — **Križevci:** LR za ozdravljenje djeteta. — **Kruševica:** DM za uslišane molbe. — **Kukujević:** TA za povratak mužev. — **Kuljevo:** IM za dobivene milosti. — **Livno:** TLJ za izblavljenje braće iz partizanskog zarobljeničva. — **Markovci:** AB za sretan porod i povratak muža iz rata. — **Mešković:** IP za primljenu milost. — **Miholjani:** NN za oslobođenje od prijelaza nepravilne. — **Novajski:** UP za mužev povratak iz zarobljeničva. — **Novoselani:** FM za sretno dovršenu izragu. — **Ostrik:** IF za mnoge uslišane želje. — **Petrinja:** OM za uslišanu molbu. — **Pitmeđa:** FF za sretan povratak. — **III. b** razred:

za oslobođenje nalet v. g. kateheze od vojne službe na istoč. bojištu. — **Podrav. Podgajci:** PF za ozdravljenje. — **Posav. Podgajci:** JR za sretan porod. — **Posega:** HR za izblavljenje iz opasnosti. — **Priđer:** FD ozdravljenje i izblavljenje od paraliza. — **Prilim:** MS za veliku milost zagovorom bl. Djevice i Male Terezije. — **Rieka (Donja):** TK za ozdravljenje. — **SK** za ozdravljenje noga. — **Sesavec:** MD za pomoć u svim potrebama. — **Šibin:** KI za sretan izlaz sinova službe. — **Šikirevci:** ZI za ozdravljenje noga. — **Soljani:** LJJ za sretan porod i sve primljene milosti. — **Sot:** NN za uslišane molitve. — **Spil:** MV za zdravlje. — **Strizivojna:** MD za ozdravljenje umaka. — **Svele Jaza:** TM za primljenu milost za sina. — **Sjivoševci (Beničanci):** KV za pomoć u gospodarstvu. — **Torkovec:** JM za ozdravljenje kćeri i sina od lijeva. — **Trebnik:** IR za sretan povratak sina iz partizanskog zarobljeničva. — **Trstenik:** SP za sretan porod. — **Turbe:** BM za zaštitu moga sina u pogibijama. — **Varaždin:** Fra RS za pomoć de stupih u franjevački samostan. — **Velika:** AP za primljenu milost. — **Vidovci:** VB za primljenu dobroćinstva. — **Vinogradci:** MD za sretan povratak muža iz vojske. — **Virovitica:** GC za sponi život pri porodu. — **Vitkovci:** LO za obraćenje svekrva nakon dugih molitva. — **Vrbanja:** TC za zdravlje djece i druge milosti. — **Zagreb:** AH za sreću i zadovoljstvo u službi Presv. Srdca. — **BZ** spasen život moj i sreću kod napada na vlak. — **KJ** za veliku milost. — **NK** za uslišane molitve. — **IM** za pomoć u izvanrednoj zgod i primljenu milost. — **LM** za primljenu milost. — **AZ** za zdravlje supruga. — **Zemna:** VM za uslišanu molbu. — **Zlatari:** DD za ozdravljenje.

U VJEČNU DOMOVINU POZVANI SU PREDPLATNICI GLASNIKA :

+ Baumkircher Franjo, Banja Luka + Bilderscheim Marija, Toranj + Blazević Slava, Sl. Požega + Bubanić Stefanija, Varažd. Toplice + Bjekić Marko, Džigaluga + Drmač Anika, Krežvo + Duvnjak Jozo, Turid-Liporšač + Ferencak Stjepan, Glogovac + Ivančić Mato, Kovačica + Jelinić Đuro, Černik + Josić Stipo, Surkovac + Klaric Petar, Makarska + Kozjak Stjepan, Potok-Popovač + Kramar Magda, Cvetlin + Lovrenčić Petar, Zagreb + Lugalčić Kata, Vodinci + Malvić Matilda, Novi Vindol + Mazok Ladislav, Suhopolje + Mihaljić Kata, Grabovnica + Mihaljević Elizabeta, Gradina + Pavlović Karlo Zuno + Posavec Imre, Strahoninec + Pružek Ana, Hercegovac + Puljar Jura, Zvečaj + Remonar Magda, Varažd. Toplice + Rogić Stefica, Lukovo Otočko + Sedmak Barica, Dolje + Šimić Mate, Drinovci + Špiranec Marija, Bartolovac + Štaniša Belina, Zagreb + Štefović Rozalija, Štefanje + Vargović Terezija, Donji Miholjac + Vladečić Katarina, Sv. Ivan Žabno + Vračak Ana, Gornja Stubica + Vučić Manda, Velpovo + Vukelić Tomislava, Sorojevo + Vuksanović Mato, Vinkovci + Živković-Lučić Mara, Dol. Mahala.

Pokoj vječni daruj im, Gospodine, i svjetlost vječna svjetlija im!
Počivali u miru!

Molitvenici :

**SRDCE SUSOVO SPASENJE NAŠE
SRDCE ISUSOVO UFANJE NAŠE
razprodani su!**

Kad bude gotovo drugo izdanje,
bit će objavljeno u Glasniku.

Uprava Glasnika Srdca Isusova

Predplatili se na:

»GLASNIKOVE KNJIŽICE«

Predplata za 1 niz (s 10 brojeva), 60.- Kn;
pojedini broj 8.- Kn; dvobroj 12.- Kn;
10 primjereka iste knjižice (izvan predplata), 70.- Kn

Dosada izašlo :

1. Osobna posveta Presv. Srdcu Isusovu
2. Križni put

U pripremi je cio niz drugih knjižica.

»GLASNIKOVE KNJIŽICE« Zagreb 1/147

7. SVIBNJA: PRVI PETAK
NAKNADNA SVETA PRIČEST
1. SVIBNJA: PRVA SUBOTA
SVETA PRIČEST ZA MIR

1943
SVIBANJ

NAKANA APOSTOLATA MOLITVE:
Značenje papinstva za spas sveta
MISIJSKA NAKANA:
Duh Kat. Akcije u Mladeži

SVAAODANJE PRIKAZANJE

NAKANE ZA SVAKI DAN

BOŽANSKO SRDCE ISUSOVO

PRIKAZUJEM TI PO
BEZGRJEŠNOM

SRDCU MARIJINU

SVE MOLITVE, DJELA I TRPLJE-
NJA OVOGA DANA U NAKNADU
ZA NAŠE UVREDE I NA SVE ONE
NAKANE, NA KOJE SE TI NEPRE-
STANO PRIKAZUJES NA OLTARU
OSOBITO TI IH PRIKAZUJEM ZA
SV. CRKVU, SV. OTCA
I NA SVE NAKANE PREPORUČNE
ČLANOVIMA APOSTOLATA MOLITVE

1 S Filip i Jakob, ap. Uspjeh svib. pobož.

1. Nedjelja po Uzkrsu

- 2 N Anestazija. Ljubav prema svib. Kraljici
- 3 P Nalaska sv. Križa. Duh odric. i žrtve
- 4 U Monika. Hrvatske majke
- 5 S Pio V. Papino mirovno naslojanje
- 6 C Ivan pred Let. vratima. Zerobljenici
- 7 P Dujem. Hrvati u južnim krajevima
- 8 S Ukazanje sv. Mihovila. Pouzd. u Boga

2. Nedjelja po Uzkrsu

- 9 N Grgur Naz. Naši pokojnici
- 10 P Antonin. Ratom pogođena obitelji
- 11 U Franjo Hieronimo. Naši misionari
- 12 S ZAŠTITA SV. JOSIPA. Sv. Crkva
- 13 C Robert Bellarmino. Naši profesori
- 14 P Bonifacije. Izkorjenjuje provke
- 15 S Izidor. Mjes. zaš. Vjere na selu

3. Nedjelja po Uzkrsu

- 16 N Ivan Nepomuk. Naši svećenici
- 17 P Paskal. Stovanje Presv. Olt. Sakramenta
- 18 U Venancij. Mladež u Radnoj Službi
- 19 S Petar Celestin. Duše u oskudici i očaju
- 20 C Bernardin. Obraćanje grješnika
- 21 P Adria Bobola. Naši borci na iztoku
- 22 S Julija. Djev. društva Srдца Isusova

4. Nedjelja po Uzkrsu

- 23 N Deziderij. Stovanje Srдца Marijina
- 24 P Magdalena Solije Barai. Umirući
- 25 U Grgur VII. Papa. Opušteni krajevi
- 26 S Filip Neri. Naše mladež
- 27 C Pristojnost u govoru i odievanju
- 28 P Augustin. Pali u ratu
- 29 S Marije Magd. Pazzi. Duh zadovoljštine

5. Nedjelja po Uzkrsu

- 30 N Feliks. Pravedan mir u svijetu
- 31 P Prosni dan. Angela. Urliulike

ZA ČLANOVE APOSTOLATA MOLITVE:

Podpne oprati jednog pelka i još jednog po volji
odebrenog dana. Na dan nekada sv. Pričesti. Na
blagdan mjesecnog zlatitnika.

ZA ČLANOVE BRATOVSTINE PRESVETOG SRDCA:
Podpne oprati prvoga pelka i nedjelje i još
jednog po volji odebrenog dana

LIPANJ 1943.

NAKANA APOSTOLATA MOLITVE:

Kršćanski odgoj mladeži

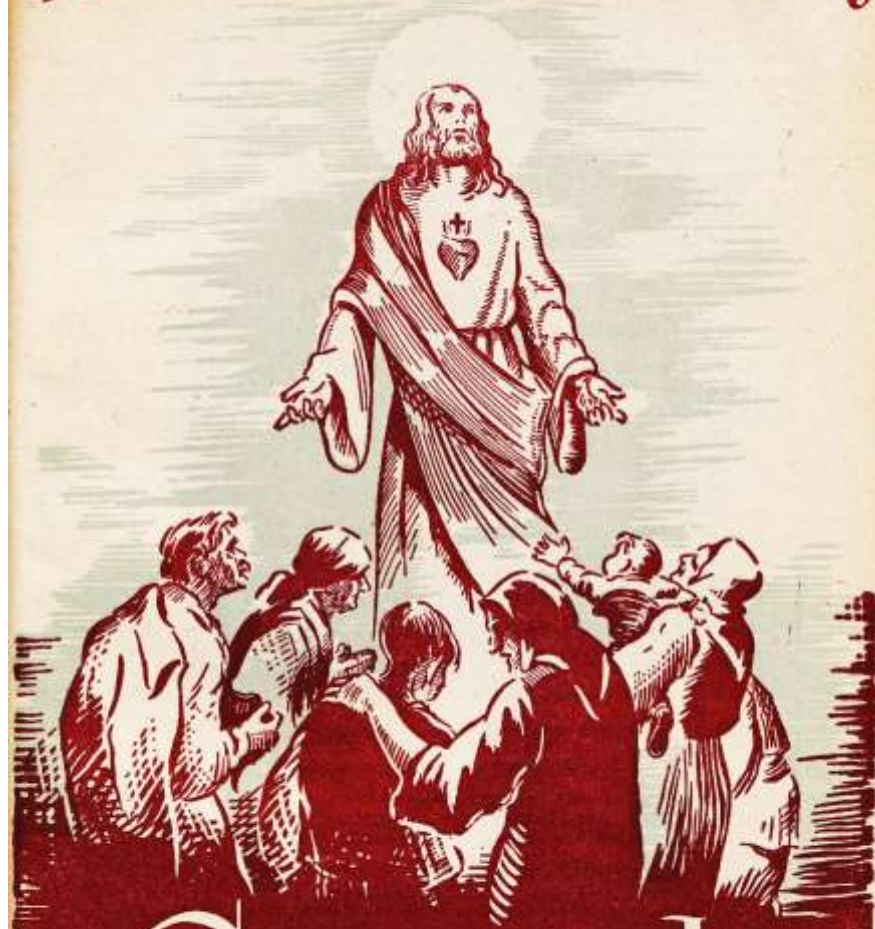
MISIJSKA NAKANA:

Kršćanski radnici u misijama i vjerske dužnosti

GODIŠTE 52.
1943

POSTARINA PLACENA U GOTOVU

LIPANJ
6

GLASNIK

SRDCA ISUSOVA

GLASNIK SRDCA ISUSOVA

GLASILO APOSTOLATA MOLITVE * LIST HRVATSKIH KATOLIČKIH OBITELJI

Izdaju s dopuštanjem crkvene
oblasti Isusovci u Zagrebu
* Za list odgovara: Ivan
Nikolić D. I., Zagreb I/147,
Palmotićeva 33. * Tiskara
«Glasnik», Zagreb, Palmoti-
ćeva 33, Ivan Nikolić D. I.

G. 52

LIPANJ 1943

BR. 6

Uprava: Zagreb I/147, Pal-
motićeva ulica 31 * Broj
čekovnog računa 33.896 *
Godišnja predplata: 50 Kuna
— Italija 20 Lira — Mađarska
4 pengő — Za ostalo inozem-
stvo protuvriednost od 50 Kn

Tiskanje i razpačavanje odobrio Drž. Izvještajni i Promičbeni Ured, 22. X. 1941. br. Kns 1681/34-1

HRVATSKA ZA PAPU

SVETE MISE NA NAKANU SVETOG OTCA SLUŽE SE U LIPNJU:

u Zagrebu svaki dan po jedna, a osim toga: u prvom tjednu mjeseca u
Staroj Rieci — 7. VI. u Kraljevici — 15. VI. u Nartu Savskom — 29. VI. u
Varažd. Toplicama — 30. VI. u Grabovnici (Kozarevac) — u neodređeni
dan u Splitu.

ZA MJESEC SRDCA ISUSOVA

MJESEC SRDCA ISUSOVA

TRIDESET RAZMATRANJA O LJUBAVI BOŽANSKOG SRDCA ISUSOVA
Broširano 25.— Kn, s poštom 28.— Kn

PUT SRDCU SPASITELJEVU

ZGODNA PRIPRAVA ZA DNEVNU SV. PRIČEST
Ukoričeno 70.— Kn, s poštom 80.— Kn

DOBRI SPASITELJ

RAZMATRANJA ZA MJESEC LIPANJ O DOBROTI BOŽ. SRDCA ISUSOVA
Broširano 20.— Kn, s poš. 22.— Kn Ukoričeno 40.— Kn, s poš. 43.— Kn

BLAŽENI KLAUDIJE KOLOMBIER

APOSTOL POBOŽNOSTI SRDCA ISUSOVA
Veći životopis sa slikama. — Broširano 25.— Kn, s poštom 30.— Kn

BLAŽENI KLAUDIJE KOLOMBIER

APOSTOL POBOŽNOSTI SRDCA ISUSOVA
Manji životopis sa slikama. — Broširano 5.— Kn, s poštom 7.— Kn

VOJSKA SRDCA ISUSOVA

PRIRUČNIK ZA ČLANOVE ISTOIMENOG DRUŽTVA.
Broširano 5.— Kn, s poštom 7.— Kn

Naručbe prima:

Uprava «Glasnika Srca Isusova», Zagreb I/147, Palmotićeva 31

MJESEC ZADOVOLJSTINE

Lipanj je mjesec Srdca Isusova. A pobožnost prema presv. Srdcu Isusovu sastoji u glavnom u zadovoljavanju prezrenoj i povrijeđenoj Spasiteljevoj ljubavi. Pa je tako lipanj mjesec zadovoljavanja, vrijeme, u koje Bogu vjerne duše na poseban način nastoje utješiti ožalošćeno i satrvono Srdce Boga-Čovjeka, koji je žrtvovao sve, da nam dokaže svoju ljubav, a koju mi i bezbrojne naša ljudske braća uzvrćemo nezahvalnošću i novim uvredama. A kod svih ti pogrdi najžalostnije je to, da

najveća većina uvreditelja nikada ni ne pomišlja, da se pokaje i da pokorom popravi Bogu naneseu nepravdu. Božansko Srdce našega Spasitelja očekuje, da će mu tu zadovoljštinu pružiti barem oni, koji izjavljuju, da mu žele biti vjerni. Pa ćemo mi to učiniti. Na poseban način ovaj mjesec, posvećen Srdcu Isusovu.

Zadovoljavat ćemo Srdcu Isusovu molitvom. I posebničkom i javnom. Ljubav prema Božanskomu Srdcu nadahnut će već svakoga, što može učiniti. Berem koju kratku molitvicu

na dan, barem koji uzdah ljubavi kroz dan. A kad se pruži prilika izraziti ćemo svoju sućut i želju, da mu zadovoljimo, i javno u crkvi, skupa s drugima, kod lipanjskih pobožnosti.

Zadovoljavat ćemo Srdcu Isusovu i žrtvama. Poremećeni red Božjega zakona, koji je pogazila neobuzdana i buntovna ljudska volja, i povrijeđenu Božju pravednost stavlja se ponovno u vriednost i ravnovjesje dragovoljnim podlaganjem ljudske volje pod jaram Božjega zakona i dragovoljnim odricanjem vlastite udobnosti. A to je žrtva, odricanje. Prilikā za žrtvu daje nam Bog svaki dan na pretek. Osobito baš u ovo ratno vrijeme. Treba ih samo s odanošću u volju Božju primiti, s ljubavlju prihvatiti, pa i s radošću ih prigrliti — i sve te silne žrtvice postat će kapi utjehe za ožalošćeno Srdce Isusovo.

Zadovoljavanjem božanskom Srdcu Isusovu pridoniet ćemo uz to najviše pospješenoj mira. Sveti Otac Pio XII. pozvao je na Uzkrš preko kardinala Maglione ponovno sav katolički svijet, osobito djecu, da se kroz mjesec svibanj udruži u križarsku vojnu molitvu i zadovoljštine, da nam dobri Bog čim prije udijeli mir. Ta je

molitva potrebna i kroz lipanj, jer zlo još uvijek traje, pače se i širi.

Papa izričito u tom pozivu iztiče, da treba jednom shvatiti, kako rat nije ništa drugo već kazna za grieh. Ljudi su se odmetnuli od Boga, pogazili njegove zakone, pače i drzko dignuli proti njemu. Htjeli su život bez Boga, pa sada ubiru gorke plodove svoje bezbožnosti i nevjere.

I Gospa je u Fátimi (Portugal) god. 1917. to isto rekla. Opominjala je svijet, da ne vrieda više Boga, jer će ga inače stići strašna kazna ratom, glađu i progonstvima Crkve. Mi se nažalost nismo popravili, pa je eto cio svijet zateklo užasno zlo. Da se riešimo tih strahota tražila je Gospa posvetu čitavoga svijeta svom Prečistom Srdcu — koju je u ime jednoga čovječanstva obavio Sveti Otac Pio XII. 31. listopada 1942., a vjernici spremno obnovili širom svijeta — i zadovoljštinu, molitvom i pokorom, da sklonemo Božje milosrđe, da se smiluje jednom čovječanstvu i udostoji se skratiti vrijeme kazne.

Neka stoga mjesec lipanj za sve štovatelje Presv. Srdca bude pravi mjesec zadovoljštine i molitve za mir. Onda će on biti i najljepša priprava za blagdan Presvetoga Srdca Isusova.

GOVORI SV. OTAC: VRHOVNI POGLAVAR OBITELJI

Vama su, mladenci, kao obično upravljene Naše prve rieči i naš prvi pozdrav, što ga želimo kao uvijek popratiti Svojim blagoslovom, jer taj upravo očekujete od Nas i taj ste došli zamoliti i primiti.

Nu riečima pozdrava i blagoslova rado bismo dodali i jednu pobudu. Na nju Nas nuka okolnost ovoga

primanja, koje pada baš uoči blagdana Presvetoga Srdca Isusova.

POBOŽNOST PRESVETOM SRDCU

Pobožnost Presvetomu Srdcu Odkupitelja svijeta, koja se u ova posljednja vremena toliko i tako divno razširila po cijeloj Crkvi u uzvišenim najrazličitijim načinima, tu pobožnost

htio je i ustanovio sâm Božanski Spasitelj. On je sâm zahtievao i nadahnjivao načine štovanja, kojima je želio da časte Njegovo poklona vredno Srdce.

Isus je odredio i svrhu te mile pobožnosti, kad je u neznatnijoj objavi Sv. Mariji Margareti Alacoque izrekao one tugaljive rieči: »Gle ovo Srdce, što je toliko ljubilo ljude i cbasulo ih tolikim dobročinstvima, te nije ništa propustilo, da se ne iscrpi i iztroši i tako im dokeže svoju ljubav! A za uzvrat prima od većine njih samo nezahvalnost.«

Ljubav i zadovoljština! Eto u tome se u glavnom sastoji ta pobožnost. Ljubav, da je uzvratimo Onome, koji nas je tako ljubio; a zadovoljština, da naknadimo uvrede nanesene toj bezkrajnoj Ljubavi.

A da privuče ljude, te prihvate Njegove želje, Isus se udostojao podkriepiti ih najobilnijim obećanjima.

Među njima ima nekoliko obećanja, koja se odnose na kršćanske obitelji, dakle na supruge, roditelje i na djecu, koja će danas sutra doći da razvesele vaše domaće ognjište.

ISUS U OBITELJI

»Postaviti ću i sačuvati mir u njihovim obiteljima. — Blagosloviti ću kuće, gdje bude izložena i čašćena slika moga Srdca.«

Isus dakle hoće, da bude središte kršćanske obitelji. On se proglašuje vrhovnim poglavarom svakoga kršćanskoga doma. A da na to ima i podpuno pravo, jasno je svakome vjerniku. On ju je kao Bog ustanovio i izpunio najvećom srećom ljudskih bića: ljubavlju. On ju je kao Spasitelj još izdigao u neshvatljive visine: učinio ju je znakom one ljubavi, kojom On ljubi svoju Crkvu, nas ljude. Isus ima dakle pravo, da bude vrhovni poglavar i središte svake kršćanske obi-

telji. — A tko bude poštivao to njegovo pravo i predao mu se u ljubavi, tomu je on obćekao i obećao svoju posebnu pomoć.

POSVETA OBITELJI PRESVETOM SRDCU

Od lih obećanja, može se reći, potječe ona pojava obiteljske pobožnosti, što se zove posveta obitelji Presvetom Srdcu Isusovu. Nju želimo ovom prigodom preporučiti vama, kršćanski supruzi, koji ste nedavno započeli nove obitelji na podnožju Božjega oltara.

Ta posveta znači podpuno predanje Božanskomu Srdcu: znači priznanje Gospodinova vrhovništva nad obitelji, a ujedno izriče i pouzdanu molitvu, da vam On blagoslovi dom i izpuni Svoja obećanja. Kad se obitelj posvećuje Božanskomu Srdcu, time izjavljuje, da hoće živjeti životom Isusa Krista, da hoće njegovati kreposti, što ih je On učio i proživljavao. U takovim obiteljima On ima prvo mjesto kod domaćih sastanaka, on blagoslivljuje podhvate, posvećuje radosti, razblažuje tjeskobe, kripi umiruće i smiruje one, koji još ostaju na životu.

Tako će u vašim posvećenim obiteljima Isus biti glavno pravilo vašeg života i budni zaštitnik vaših težnja. Neka vam to izprosi i ovaj Naš oltimski blagoslov, što vam ga od svega srdca podjeljujemo.

(Pio XII. mladencima 14. lipnja 1939.)

Na posvetu obitelji Srdcu Isusovu ne treba čekati, dok obitelj poraste. Zašto ne bi Spasitelj bio postavljen vrhovnim poglavarom obitelji odmah u njezinom početku, da mladeni pod njegovom zaštitom i posebnim njegovim blagoslovom prožive sreću prvih mjeseci svoje mlade obitelji? S blagoslovom Srdca Isusova postat će onda ta sreća nepokolebivim temeljem životne sreće, koju ne će uzdrmati nikakve bure ni potresi životnih patnja i trpljenja.

ZAŠTITNIK BRAČNE VJERNOSTI

«Ja ću im velikodušno davati svaku milost, koje im je potrebna u njihovom stalažu» (Obećanje Prvog Srdca sv. Mariji Margareti Alacoque).

Oko Jelene sve je tako vedro i veselo...

Sunčane zrake prodiru kroz laka zastore otvorenoga prozora u lijepu, ukusno uređenu sobu. No najmilije je

Našla ga je na podu, a izpao je po svoj prilici iz džepa njezina muža... Pismo je to, što ga je pisala nepoznata žena njezinom bračnom drugu i... I evo potvrde onoga, što je naslućivala, dok je u dnevnoj i noćnoj samoti obnavljala u mašti i mislima zagonetno vladanje svoga muža.

«Dodite k meni svi, koji ste umorni i opterećeni i ja ću vas okrepiti!» (Mt. 11, 28)

sunšaće ove kuće ono liepo i milo djeteta, kojega glavicu sunčane zrake dražkaju, dok je ono zaokupljeno oko toga, kako će naučiti svoju lutku, da govori «tata i mama».

A ipak, gle plače mlada žena, dok joj prsti prebire ručni rad. Eno pred njom na stolu leži zgužvan papirić, koji bi se čovjeku činio bez ikakove vrijednosti, a za nju...? Za nju sadržaje porazne činjenice...

Nakon dulje šutnje izvine se iz Jeleninih grudi težak uzdah, a djeteta svrne pogled na zaplakano majčino lice, zaboravi svoje brige, približi se majci, pa se onda nježno uz nju privine, kao da će ju tješiti. Jelena podigne oči prema prozoru. Tu je na povišenom stalku stajao liepi kip Srdca Isusova, kojemu je odmah u početku bračnoga života posvetila svoju obitelj. Tiho je šaptala:

»Kralju našega doma, Tebi sam posvetila svoju obitelj, Tebi izručila svu porodičnu sreću! Sačuvaj mi još ono, što mi je od te sreće preostalo! Učini, da budem jako, a moга siromašnoga muža vrati sa strepnulice, na koju je zalutao.«

Uzevši list, koji bijaše za nju tako sudbonosan, sklopi ga, te ga položi do nogu kipa... Nato uzme u ruku:

čaj diete, koje je uz nju neprestano privito pratilo svaku njezinu kretnju, te ga podigne prema kipu tako, da su se djetinje ustne dočicale Spasiteljeva lica. Držeći tako diete molila je:

»Srdce Isusovo, diete Ti svoje posvećujem, svoje nejmilije, što mi još preostaje... blagoslovi ga i sačuvaj mi ga!«

Dok se odigravao ovaj prizor, zatkrinu kućna vrata.

»Dolazi tata, budi dobro.« Jelena će sva užurbana od uzbuđenja. Duboko uzdahne... još jednom pogleda molećim pogledom

Presv. Srdce, pa počne brzo pripremati stol, jer već je bilo podno, a još ništa nije bilo spremljeno na stolu.

U sobu stupi mlad, otmjano odjeven čovjek. Poljubi nekako nehaljno raztreseno diete, što mu dotrčea u susret, zaokruži pogledom po sobi, stolu, i ženi... i pričinu mu se kao da

je Jelena plakala? Namršti obrve pa će razdraženo:

»Zar nije već vrijeme ručku?« —

»Da, nešto sam danas zakasnila, ali za čas sve će biti na stolu!«

»Ja volim točnost i da je sve u redu, a obojega kao da nema u ovoj kući«, muž će ujedljivo.

Jelena ponovo podigne oči k Presv. Srdcu... Da li i on prati njezin pogled?

Bez sumnje, jer je dodao:

»Osim toga želim, da je sve na svome mjestu... Kip stoji nakrivo.«

»Ostavi to, dragi, odmah ću ga poravnati« odgovori Jelena, donoseći jelo na stol.

On međutim nervozno pristupi kipu te ga nestrpljivom kretnjom ruke postavi u ravan položaj. I već hijede otići, kad mu pogled zape o papirić, što ležao do kipovih nogu... Kao da se nečemu dosjeli, pruži ruku... olvori list i probliedi. Pogleda ženu — koje ga je cijelo vrijeme pogle-

dom pratila, pa diete, što se u kutu igralo, kao da očekuje, da mu oni protumače, kako je ovo pismo došlo ovamo. Ali oboje je šutjelo.

Rielko mu je bio ručak tako neugodan kao danas. Jelena je hranila diete, što je neprestano u svojoj bezazlenosti čavrljalo, prekidajući tako

Blagosloviti ću kuće, gdje bude izloženo i čašćeno slika moга Presvetoga Srdca. Uneti ću mir u njihove obitelji... (Obecanje Srdca Isusova)

grobnu tišinu. Kad se je mala naručala, uze ju majka u krilo, kao da će ju uljuljati u san. A on je cijelo to vrijeme izgledao uzrujan, smućen, nesposoban da nađe ijednu zgodnu riječ, kojom bi zapodjenuo razgovor.

Konačno odlučno ustane te progovori, svladavajući strah, da mu ona ne bi odbila molbe:

»Vrieme je da se vratim u ured. Međutim, Jeleno, imam da te nešto zamolim! Odbiješ li me, bit će zadnja molba, koju sam upravio na te. Ne bi li htjela, prije nego što ću napustiti ovu kuću, da izmoliš sa mnom i za me Očce naš i Zdravo Mariju?»

Neobično obradovana i iznenađena, mlada se žena spusti na koljena pred kipom Presv. Srdca, te počne moliti drhtavim glasom. Tek što je izgovorila riječi: »... odpusti nam duge

neže, kako i mi odpuštamo dužnicima našim...«, muž je primi blago za ruku, s poštovanjem je poljubi i držeći ju tako u svojoj ruci pogleda u njene suzama orošene oči.

»Jeleno, nemoj me držati za večega krivca, nego što jesam. Sve će biti opet dobro. Oprosti mi, i budi uvjerena, da ću se iz temelja popraviti.«

Onda se hitro udalji... Kad ga je nestalo iz sobe, Jelena poleti k djetetu, veselo ga podigne, pa ga žurno donese do njihovog obiteljskog svetišta, do kipa Srdca Isusova.

»O Isuse, hvala Ti, hiljadu puta hvala! Prikazala sam ti svoje djetesce a Ti, a Ti si mi povratio obiteljsku sreću. O kako si dobar, o kako si ljubezan. Vječni Kralju naše obitelji.«

Preveo E. Scheibel D. I.

VJERSKI, ČUDOREDNI I GRAĐANSKI ODGOJ MLADEŽI

Mjesečna nakana Apostolata molitve, koju je blagoslovio Sv. Otac

Mnogi se otac i mnoga majka danas hvataju za glavu. I plaču. Zašto? Mislili su, da će odgojiti od svoje djece ljude. Da će ostaviti trud svoga života u sigurnim rukama. Da će ih na djedovskom domu sin dobraniti ili kći dodvoriti. A sada? Odvrgoše se od roditelja, spiskav novac i poštenje, osramotiv ime, zablativ čast kuće. Postadoše bitange i skitnice, prosti klatež i propala čeljad. — Psuju i izpsovavaju siedim roditeljima sve i sva, da im je i nebo za psovku preuzko. Spetljaše se — prosti Bože! — s nekim nakazama. Ne slušaju ni oca ni majke, koji ih odhraniše, ni savjesti, koja cvili zastrašena negdje u zakutku duše. Pa da se vesele nad njima?!

Mnogi se predstavnici Crkve, vjeroučitelji i župnici, znadu danas tužno i ozbiljno zamisliti. Zašto?

A tko, molim te, ne bi protužio nad ovakvim razvalinama? Bio diete — malešno, dobro, pobožno. Anđelek. Da ga staviš na oltar kraj Gospe. Nu, rastući, otvarajući oči nad svietom, posizujući za otrovom u knjigama, u novinama, na predstavama u slikokazu i u kazalištu, u kojekakovu društvu — počeo u njemu malo pomalo gasnuti djetinji žar vjere, nade i odane ljubavi prema Bogu. Govori župnik roditeljima: Ne dajte mu da to čita. Da onamo ide. Da ovo gleda i takovo što čuje. Pripazite, da se ne rani. Da ne uništi vjere u sebi. — A, velečastni. On je pametan. Zna,

što mu škodi. On kaže, da mu ništa ne škodi. Zašto da ga uhodimo?... Nije više dieťa... — Baš zato, kaže, baš zato, jer više nije dieťa. U njemu se budi život i snaga. Nešto se olujno propinje u duši i tielu. Kao lud trčakara za djevojkama i zemamljivim, prevratnim, raztrovanim, bezbožnim nazorima. Sad mu je potreban anđeo čuvar, ako igda. — Badava. Njihov je mali svetac. On vjeruje, ne sumnja, izkren je, dok jednoga dana ne skreše otcu pred majkom, da zazire od sakramenata. Da više ne ide u crkvu. Da već ne može slušati roditelje kao prije. I u Boga mora sumnjati. Zbog nepravdi i zla na svijetu. Zbog društvenoga zla. Zbog Božje nepravde. »Da Bog postoji, ne bi se događalo toliko užasa. Ne bi svijet patio i grčio se u očajnim bolovima, kao danas.« Ne pomaže više nitko i ništa. Njegovo je »evanđelje« Marks i Engels. Njegove »zapoviedi« — zekon pjaliljetke. Ono nevino, pobožno dieťa postade marksističkim agentom.

Osjećate li, da je i naša država i naša domovina tužna. Zašto?

O da tolika otrođena djeca nisu rođena, odhranjena, odnjihana na njenu krilu, njenim plodovima, pod njenom zaštitom; da nisu sami toliko puta u zanosu pjevali i izvikivali njeno ime; da joj nisu kao djeca obećavali sve sile, naravne i stečene darove, pa i život, bude li potrebno — hajde, prežalila bi. Ali ovako... Spomen je na nju s vremenom sasvim sagnjio u njihovoj duši, a mjesto oduševljene ljubavi prema domovini, prema braći ljudima oko sebe, razrasla se strast klasne i rasne pripadnosti, prokleto sebeljublje i savršeni nehanj za potrebe svoje zemlje. Nema u tim pošumljenim ljudima — nema vjernosti, nema odanosti, nema za-

hvalnosti, nema osjećaja vitežke dužnosti. Mjesto toga — ćudoredna razrovanost, bieda i duševna plitkost. Manjak dobrog uzgoja stvorio je mjesto ljudi — životinje.

★

To bi eto bio sadržaj tužaljke, što je dnevce ponavljaju brojne obitelji, što je opetuje za zalutalom djecom Crkva, što je plače nad odbjeglom djecom domovina. Osobito danas, kad nas ljudi izdavaju na svakom koraku, kad sami razaraju nećudorednim životom i postupkom obitelji; oćvorenim, nasrtljivim, organiziranim bezbožtvom Crkvi; podmuklim i sebičnim izdajstvom domovinu. To je naše svakodnevno izkustvo. Prstom ćenomice upiremo u nj, zgražamo se nad njim, i svi — svi pošteni ljudi bez razlike dobi, staleža i spola žele, da se to zlo što prije odstrani.

Nu, da ga mognemo odbaciti i satrti, potrebno je sjekiru stavili na korien. Valja započeti obnovu u svetišću domaćeg, obiteljskog odgoja. Francuz Mauriac bi rekao: Valja očistiti izvor. To znači, treba poučiti ili barem potaknuti roditelje, da shvate, kako su oni pozvani po naravi, da uzgoje svoju djecu za vjernike, ćudoredne ljude i ćestite građane.

Na to želi da potakne sve kršćane roditelje i ova mjesećna nakana.

VJERSKI ODGOJ MLADEŽI

Vjerski odgoj mladeži temelj je svega. Na spoznajni istina o Bogu gradi se i ćudoredni i građanski odgoj. Vjerski odgoj mora ćovjeku riešiti prva i najosnovnija pitanja života uobće, a napose katoličkoga života.

Kad mladić upita roditelje — ili koga drugoga — što je zapravo ćovjek? — odakle je? — zašto živi na svijetu? — koja je svrha svladavanja?

— teškog moralnog i građanskog života? — što je Bog? — kakav? — zašto? — onda oni moraju po svetoj dužnosti, u duhu naše vjere, upuliti mladu dušu na čiste izvore naravne i objavljene istine. Moraju im otkriti smisao života u svjetlu vjerskih istina, jer se jedino tako život smiruje i dovodi u normalni kolosjek.

Uz pitanje o Bogu, o čovjeku, o čovjekovu odnosu prema Bogu, nitko ne može proći bez spolicanja. Takva pitanja prije ili kasnije sasvim zdrmaju čovjeka i zatraže izkaznicu njegova pristanka ili nepristajanja. Osobito u vrijeme, kao što je naše, kad se sa strane nameće toliko lažnih odgovora na ta kobna pitanja. Nitko ne može prikladnije uzgojiti mlada drveća nego vrtlar, koji je dnevice uza nj. Za diele su to roditelji. Od sitnih nogu — užeći ga prve molitve; pa kroz godine pučke škole — tumačeći mu najvažnije stavke vjeronauka; i kasnije — ne dopuštajući, da sasvim stape s uma najvažnije stvari: Božje istine i život prema njima, roditelji doista vjerski uzgajaju svoju djecu.

Papa tu roditeljsku dužnost naziva »najvažnijom obavezom«.

CUDOREDNI ODGOJ

Cudoredni odgoj nužno sledi iz vjerskoga. Kao što plodne grane rastu iz debla, tako iz duboke veze čovjekove s vjerom izbija svako čudoređe. Naprotiv »nevjera je izvor, iz kojega potječe razaranja svih dubokih veza u ljudskom društvu« (Pestalozzi). Jasno, da čudoredni odgoj nije moguć bez vjerskoga, a vjerski bi bio mrlva i nerodna formalnost bez čudorednoga. Čudoredni uzgoj prenosi spoznate vjerske istine na područje svladavanja, poštenja, čestitosti, kreposti — i ondje im ulijeva životno značenje.

Čudoredni odgoj mora mladeži otvoriti oči pred svim ozbiljnim dužnostima. Pred svim važnim zabranama. Pred svim odsudnim pogibljama. On im mora pomoću svetlih ideala približiti nebo. Pomoću ozbiljne opomene mora ih odvratiti od propasti. Mora ne samo izdicati načela i obveze: To moraš, a toga ne smiješ činiti! Bio bi to nepodpun odgoj. Pred mladom srdce valja iznieti i velike misli pokretnice: Božju slavu, vječno blaženstvo, pa i vremenitu sreću na zemlji. Kad mlad čovjek to shvati, prihvatit će kreposti, a oprijet će se uz pomoć Božju zlu i grijehu.

GRAĐANSKI UZGOJ

Građanski odgoj dolazi sam po sebi, ako je mladež vjerski i čudoredno uzgojena. Znade li mlada duša, da je Bog vlasnik svega njezina nastojanja, da su roditelji zamjenici Božji, da su ostali ljudi njezina braća, da je Crkva njezino duhovno pribježište i odmaralište, da je domovina njezin prošireni dom, a čovječanstvo velike zajednice razumnih stvorova, koji svi imaju pravo na našu ljubav — onda će, vjerujte, u njoj naglo i snažno proključati želja, da bude svima oko sebe od koristi.

Građanski odgoj daje neke vanjske oblike našem međusobnom vladanju. On poučava čovjeka, kako da s drugima razgovara, kako da im piše, kako da se vlada kod jela, u crkvi, u školi, kod tisuću raznih drugih prigoda, što niču u građanskom životu. Važno je stoga, jer se izvana na čovjeku može opaziti ona nutarnja budnost i nadzor, kojim drži sama sebe u vlasti. A to je znak prave, nepatvorene veličine i izgrađenosti.

NA MAJČINU KRILU

Na majčinu krilu počinje uzgoj čovjekov i njegov životni put, rekao je

Plemenita mladež i podpun ljudi stvaraju se jedino uz Isusa

Napoleon. Ako već tamo skrenu mališ nakiivo, na zlo, u propast, jedva će se to ikada popraviti. Dokaž je za to iskustvo ciele poviesti, napose ovi naši dani, kad je odgoj kao zakržljao. Opomena je planula u groznoj osveti za sve prestupke prijašnjih pokoljenja, i za sve neše propuste.

Hvala dragom Bogu, ima ipak još netko, tko se brine za tu najveću po-

trebu današnjega čovječanstva: Papa. Pio XII., obiteljski Papa, znajući čega danas nema, i što je najviše potrebno, javio nam je ovom svojom nakonom duboku očinsku želju: Obnovu obiteljskog odgoja.

Shvatimo tu papinsku poruku razumom, prihvatimo je s ljubavlju, izvedimo životom!

Mijo Škvorc D. I.

POMOLIMO SE!

O NAŠIM MOLITVAMA

Naravnim silama ne možemo stići vječno spasenje. Treba zato pomoći Duha Svetoga, Posvetitelja. Bez sunca nema života na zemlji bez broda se ne može preći more, bez Boga i njegove pomoći ne možemo stići u luku vječnoga spasenja. »Bez mene ne možete ništa učiniti,« rekao je Isus.

Božja nam je Providnost i Mudrost dala sredstva, po kojima možemo dobiti milosti. Takovo je sredstvo sveta Misa. Uzvišeno, moćno sredstvo. I obćenito, za sve milosti. Tu su i sveci sakramenti: neizcrpiva vrela milosti. Svaki sakrament daje poseb-

nu milost. Imamo i blagoslovine, blagoslovene predmete, blagoslove i posvete. I dobrim djelima dobivamo milost. Takva su dobra djela: pokora, post, djela milosrđa. Ali od svih tih djela na prvom je mjestu molitva.

GORE SRDCA!

Jeste li vidjeli ševu, kako se pjevajući diže put neba i lako na svoj način slavi Boga? Tako i mi molitvom uzdižemo pamet i srdce svoje prema nebu. Jer to je molitva: dizanje misli i čuvstva k Bogu, da mu izkažemo poštovanje, da ga sla-

vimo, da mu zahvaljujemo, da ga zamolimo za koju milost ili za oprostenje grijeha. Mi molitvom govorimo Bogu, pače mi se s njim razgovaramo, mi smo u »audienciji« kod Gospodina našega i nebeskog Očca. Već iz toga vidimo, da je molitva nešto uzvišeno, nebesko; da je to velika čast i sreća za nas, što smijemo govoriti s Gospodinom Bogom.

SKLOPLIENE RUKE

Kad stojimo i govorimo s kojom odličnom osobom, moramo paziti na se te sve drugo zaboraviti. Tako i kod molitve. Tu mora sve sudjelovati: i razum i pamet i srđce, ali i lielo. Stoga kod molitve obično klečimo, sklopimo ruke. Kod kajanja udaramo se u prsa. Neki iz pobožnosti razšire ruke, padnu na lice. Oči se drže oborene ili uzdignute prema oltaru ili svetoj slici. Lice je okrenuto prema crkvi, križu, iztoku. Nije to strogo potrebno. Umoran, bolestan, prezaposten čovjek može moliti sjedeći, u krevetu ili hodajući ili pak u poslu. Ali dolično držanje tiela pomaže i duši, da se moli sabranije i pobožnije. Može se moliti misleći samo na Boga i svete stvari. To je razmišljanje ili razmatranje. A može se ustima moliti glasno ili tiho, to je ustmena molitva.

Molitva je potrebna za spasenje. Barem ona ustmena. »Molite i bdijte uvijek« (Lk 21, 30). »Molite bez prestanka« (1 Sol. 5, 17). Moliti možemo ili sami za se, posebnički ili s drugima kod kuće ili u crkvi, zajednički. Ovakvoj je zajedničkoj molitvi Isus obećao posebni blagoslov. »Ako dvojica od vas na zemlji jednodušno zamole, što mu drago, dat će im Otac moj, koji je na nebesima. Jer gdje su dvojica ili

trojica sabrani u moje ime, ondje sam ja među njima« (Mt 18, 19).

Mi se molimo Bogu za se, da nam pomogne, da nam se smiluje. Ali je znak prave ljubavi prema bližnjemu, ako se za njega molimo, usrdno i uztrajno.

Sama misao na Boga još nije molitva, ako nema u srđcu vjere, ufanja i ljubavi. Pa i izgovaranje svetih rieči nije uvijek molitva, inače bi mnogi Hrvati bili vrlo pobožni, jer imaju uvijek Boga u ustima, ali na koji način...!? Na užareni ugljen sipamo tamjen, i odmah se dižu mirisni oblaci gore, prema nebu. Ako nema žeravice, ne će se uzdizati miris tamjana; ako nema ljubavi u srđcu ne će molitva prodirati nebesa.

MOLI I RADI

Mi moramo raditi. Tko ne radi, neke i ne jede, veli narod. Ali moramo prije svega raditi u službi Božjoj, jer je Bog naš gospodar, a mi smo njegovi sluga. Mi služimo Bogu kao dvorjanici, a ovima je služba stajati u određene sate pred vladarom i govoriti s njim. Eto to je naša molitva. I to je dakle posao. Ali posao najuzvišeniji, najvredniji, najpreči, nama najmiliji. Najbolje je vrieme upotrebljeno, ako se molimo! Sveti Ivan Zlatousti piše, da je najveća čast za čovjeka, što može govoriti sa svojim Stvoriteljem i pouzdano s njim obćiti. Moramo se diviti Božjoj dobroti, koja nam ne samo dopušta nego i zapovijeda da s Bogom govorimo.

Bez Boga ništa, a milost Božju treba izmoliti. »Molite, i dat će vam se; tražite, i naći ćete; kucajte, i otvorit će vam se« (Mt 7, 7). Uzalud napor, uzalud brige, junactvo, čuvanje, borba, ako Bog ne pomogne. »Ako Gospodin ne gradi kuće, uzalud se trude, koji je grade. Ako Gospodin

ne čuva grada, u zalud bdije onaj, koji ga čuva» (Ps. 126, 1). Stoga moramo moliti Boga za pomoć. Vršimo svoje dužnosti savjestno i radimo marljivo, ali od Boga očekujemo po molitvi pomoć. »Ja sam posadio, Apollo je zalio, a Bog je dao te naraste« (1 Kor. 2, 9). Velike pobjede kršćana nad nekrstom imamo u prvom redu zahvaliti molitvama vjernika. Veliki uspjesi misionara u Africi i Aziji postignuti su jamačno molitvama i žrtvama revnih apostolskih duša u Evropi. Istom ćemo na sudnjem danu vidjeti, kako je i uolikoj mjeri pomogla molitva pobožnih duša — djece, žena, svećenika, redovnika i redovnica — poviest roda ljudskoga.

SVEMOCNO SREDSTVO

Bog je pouzdanom molitvi oboćao veliku moć. Stoga u molitvi, pobožnoj, zaufanoj i uztrejnoj, imamo sredstvo, kojim možemo sve postići od Boga. Dakle i pomoć u današnjim tako težkim vremenima. Stoga nam Sveti Otac — ove godine početkom svibnja ponovno — tako preporučuje molitvu, osobito molitvu nevine djece! On nam preporučuje, da se molimo Majci Božjoj i njezinom Prečistom Srdcu. A to je Bezgrješno Srdce obećalo, da će napokon pobediti!

Neki starac župnik živio u velikoj biedi, ali se uvijek čvrsto pouzdavao u pomoć Božju. Jednoga dana nije ništa imao za ručak. Stara služavka već hoće, da si štogod posude od

susjeda, ali župnik toge ne da, jer da će Bog, kome se uvijek moli za kruh svagdanji, već providjeti. Dode i podne. Župnik da bi priredili stol i počeo molitvu prije jela. U to netko pokuca. Uniđe služkinja bogatog trgovca, župljanina svećenikova, i nosi punu košaru Božjega blagoslova.

Trgovac bio priredio obilat ručak za goste, ali ovi nisu došli i teko sada šalje župniku dobar dio ručka. Sveti župnik mirna i zahvalna srdca primi dar, počeo jesti, a iza jela zahvali dragom Bogu, kao da je sve to moralo tako biti. Ali se napose Bogu zahvalio, što nije pokolebao u pouzdanju u Božju Providnost!

NEPOBJEDIVO ORUŽJE

Izgleda, kao da je sotona dobio malo veću slobodu, da hara po svijetu. Jer vidimo, kolike se sotonske strahote događaju po zemlji. Ali nas opominje sveti Petar: »Budite triezni i bdijite; jer protivnik vaš davao kao ričući lav obileži, tražeći, koga da proguta« (1 Pet. 5, 8). Naše oružje u borbi s tom nemani jest pouzdana i uztrejna molitva.

Oboružajmo se u svim suprotivštinama i trpljenju molitvom, pa se ne trebamo ničega bojati. Bog će nas očuvati od zla, a ako za našu kušnju i pripusti na nas trpljenje, dat će nam po molitvi snage, da nam se i zlo okrene na dobro duše i na slavu Božju.

Petar Gärtler D. L.

U S V I E T L U V J E R E

«Što je to »Lazar sv. Ante«

«Lazar sv. Ante» je žalosno praznovjerje, kojim nastrani ljudi bolesne pobožnosti lele proširili šlovanje sveleca i pouzdanje u njihovu pomoć. Kao da se zagovor svetaca može izprositi prepisivanjem u određenom broju prielnja, koje samo kmje čast svetaca, a ne zaufanom i uztrajnom molitvom, koju podkrepljuje čestit život. Gdje god se propisuje stalna molitva i njena prepisivanja u određenom broju kao naminovno sredstvo, da čovjek prisili Boga ili svetca, da nam pomognu, a pogotovo, gdje se prieti i osvetom nebesnika, znak je, da se tu vadi o grješnom praznovjerju, pa katolik u savjesti ne smije podupirati i širiti takve bolesne nashanosti.

«Može li se skupa obavljati pobožnost »Pet prvih subota na čast Prečistom Srdcu Marijinu« i pobožnost »Svećeničkog dana«

Naknadnu sv. Pričest u prve subote u mjesecu kao zadovoljtinu Prečistom Srdcu Marijinu za grihe svieta zatražila je Bl. Gospa 1917, kod ukazanja djeci u Fatimi (Portugal), a svrha joj je, da bi Bog po zagovoru Prečiste Djevice uklonio i skratio strašota rata i prietoch propasti, u koju čovječanstvo svojim grijesima srlja. Tko tu pobožnost obavi pet puta uzastopce, obećaje mu Gospa, da ne će umrijeti u nemilosti Božjoj («Pobožnost pet prvih subota»). — Svećenički dan opet, kojemu je svrha, da nam Bog dade svetih svećenika i sve službenike oltara posveti, obavlja se kod nas također u prvu subotu u mjesecu tako, da se na tu nakanu primi po mogućnosti sv. Pričest, a svakako da se prikažu Bogu preko ruku Blažene Djevice sve molitve, djela i trpljenja toga dana za posvećenje svećenika. — Makar da se to dvie pobožnosti obavljaju isti dan, nikako jedna drugu ne prieti. Svaku našu molitvu i djelo možemo

prikazati Bogu i na razne nakane, koje nam preporučuje Crkva ili vlastita pobožnost. Tako se može na prvu subotu m mjesecu prikazati na pr. sv. Pričest u naknadu Prečistom Srdcu Marijinu, da nam Bog daruje žudani mir, a ostale molitve, djela i trpljenja toga dana za posvećenje svećenika i svećeničkih pripravnika. Sv. Pričest može se prikazati i na obje nakane, ali tko obavlja pobožnost »Pet prvih subota« mora u prvoj nakani prikazati sv. Pričest kao zadovoljtinu Prečistom Srdcu Marijinu.

«Obavljam devetnicu u čast presv. Srdcu Isusovu. Koje molitve treba za to uzeti!»

Devetnice su obćenito posebnička pobožnost u crkvi, i za njih nisu propisane nikakve posebne molitve. Samc za par devetnica, koje se obavljaju javno u crkvi (devetnica Duhu Svcotomu, Molitvena osmina za spjednjenje kričana u Crkvi Kristovoj 18-25. t. i neke druge) imaju propisane molitve, ako se obavljaju zajednički u crkvi. Za druge devetnice, koje se također često obavljaju javno, uzimaju se radovalo molitve, koje su prete u običaj i nalaze se u molitvenicima. Ali i tu je slobodan izbor molitava. To vrijedi tim više za sve posebničke devetnice i trodnevnice. Za njih je svaka molitva dobra, a bilo bi praznovjerje, kad bi tko mislio, da će jedna molitva sigurnije postići željenu milost nego druga. U prošnji Bog gleda na čistoću srca, živu vjeru, nepokolebivo pouzdanje i odanost u volju Božju, s kojima obavljamo pobožnost, a ne toliko na riječi, koje pri tome izgovaramo.

VAŽNO! Tko pošalje uredništvu upit s naslovom, da mu se dade odgovor ili razjašnjenje u »Glasniku«, mora navesti i svoj točan naslov, da mu se po potrebi može odgovoriti izravno, jer mnoga pitanja su takvo naravi, da se na njih može dati samo posebnčki odgovor.

SLIČICE

MOLITVA SV. OTCA PIJA XII. ZA MIR
sa slikom Srdca Isusova.

»SVEĆENIČKI DAN«, uputa i molitve za posvećenje svećenika

POSVETA PAPE PIJA XII. SRDCU MARIJINU
sa slikom Srdca Marijina.

FATIMSKA GOSPA, kratka poviest i uputa u pobožnost prvih pet subota

Sve sličice su tiskane na najfinijem papiru (4 stranice), u obliku sličice za molitvenik (7 X 11,5 cm), a stoje 10 komada 10.- Kn; 100 kom. 90.- Kn; 1000 kom. 850.- Kn.

Uprava »Glasnika Srdca Isusova«, Zagreb 1/147, Palmotičeva 31.

BORBE I POBJEDE SRDCA ISUSOVA

► **ZALOC MIRA** — Sv. Otac Pio XII. služio je, kako se saznaje, na Božić 1942. ponoću u jednoj kapelici u Vatikanu, a prisustvovali su joj članovi diplomatskog zbora raznih neroda skupa sa svojim obiteljima. Dirljiv je bio prizor gledati tu zastupnike i mnogih zaraćenih stranaka, gdje se u kući zajedničkog Očca mole, a mnogi su od njih pristupili zajednički k Stolu Gospodnjem te iz ruku Prvoborca za mir primili Spasitelja u sv. Pričesti. — Treba napokon shvatiti, da nam mir može udijeliti samo Bog, a izprositi ćemo ga najsigurnije primanjem sv. Pričesti, koja je vez ljubavi među ljudima! Primajmo čisto naknadne sv. Pričesti, da nam Bog udijeli čim prije mir!

► **PAPA ZA ZAROBLENIKE** — Rai je svojom neusmiljenošću razgrao vanjske veze bezbrojnih obitelji i prepustio očajnoj neizvjesnosti milijune srdaca, koja sa stravom tražeju za svojim dragima, da prime od njih barem koju vijest, ali rat je s druge strane prekinuo i međunarodne prometne veze. Rudi loge osnovao je Sv. Otac odmah početkom rata u Vatikanu posebni Izvještajni Ured (Segreteria di Stato, Ufficio Informazioni, Città del Vaticano), koji prima molbe iz svih strana svijeta i prikuplja podatke u svim zaraćenim državama, gdje je to dopušteno, te ih šalje obiteljima zarobljenih, ranjenih ili nestalih vojnika. Te dragocjene usluge ljubavi Sv. Očca prema ratom pogođenim obiteljima bez razlike vjere i narodnosti najveće su svjedočanstvo istine, da je Papa Otac svijetu i da sa svima osjeća. Izvještajni Ured u Vatikanu poslao je dosada preko Izvještajnog ureda Nadbiskupske Pisarne Katoličke Akcije u Zagrebu na stotine obavijesti i za obitelji iz naših krajeva, a odnose se većinom na zarobljenike pravoslavne i muslimanske vjere te na Židove. Tom Izvještajnom Uredu u Vatikanu može

se obratiti svatko, a traženja za zarobljenicima i nestalima vrše se besplatno.

► **PAPA ZA MIR** — Na Gluhu nedjelju, prigodom korizmenih pobožnosti u Bazilici sv. Petra, obavljena je pokornička procesija za mir kroz Baziliku. Veliki križ, znak našega spasa i naše nade, nosio je sam Sveti Otac Pio XII. Naš prvi i najveći pobornik mira u svijetu, htio je time i djelom pokazati put, kojim ćemo doći do mira: treba ga izprositi od Boga molitvom i pokorom!

► **ZA SJEMENIŠTA** — Odkako je Crkva prošlih desetljeća već u svim zemljama izgubila radi raznih agrarnih reformi najveći dio svoje imovine, onemogućeno joj je besplatno uzdržavati i odgojane budućih svećeničkih naraštaja. A kako su i sami pitomec nedavila sinovi siromaznih vjernika, prisiljene su crkvene vlasti da zamole i pomoć vjernika za uzdržavanje sjemeništa. Taj poziv, osobito otkako je Papa Pio XII. obnovao »Djelo za svećenička zvanja«, naišao sve veće razumijevanje i sve revniju skrb mnogih vjernika. Tako je na pr. u Italiji, gdje ima vrlo mnogo sjemeništa, sabrano tekom godine 1942. za uzdržavanje sjemeništa blizu 4 milijuna Lira. Za to su se djelo zauzela osobito društva Katoličke Akcije (oko 20.000 društava), a najveće razumijevanje i revnost pokazale su djevojke KA, koje su sabrale preko 2 milijuna Lira. U milanskoj nadbiskupiji sabirale su doprinose za sjemeništa čak i male djevojčice. Pa i Italijani, koji stanuju u inozemstvu, poslali su svoje doprinose. Ljep je to znak vjerske i rodoljubne svijesti, koje obnovu i dobro svoje domovine gleda u nutarnjem, duhovnom preporodu, kojega opet nema bez brojnog i uzornog klera. — Što si ti žrtvovao za odgoj budućih hrvatskih svećenika? Je li ti pristupio »Djelu za svećenička zvanja«?

IZ APOSTOLATA MOLITVE

► **BUDROVAC** — Gdje se gradi crkva, znak je, da ima još mnogo vjere. A seoce Budrovac mora da ima vrlo mnogo vjere, kad se takvog podhvata lađa u ova teška vremena. Samo 140 kuća broji selo, a eto je zadnjih godina vlastitim sredstvima podiglo do krova crkvu u čast Bl. Dj. Mariji

u nebo Uznesenoj. Još mnogo fali do potpunog završetka (vrata, prozori, maz, nutarnji uređaj...), pa Odbor za gradnju crkve moli Marijine štovatelje po domovini, da im pomognu. (Novac šalje na »Odbor za gradnju Crkve, Budrovac, p. Durdevac«, br. ček, rač. 33-947).

Djevojačko društvo Srdca Isusova u Martinskoj Vesi

• **MARTINSKA VES** — Iza dulje stanke, koju su prouzrokovale razne neprilike i poteškoće — naša je Djevojačko Društvo Srdca Isusova počelo ponovno s novim poletom razvijati svoju epistolsku djelatnost. Glavna nam je briga, da čistu držimo svoju župsku crkvu i bližnje kapelice. Mjesečne sastanke i zajedničke sv. Pričesti na prvi petak obdržavamo po običaju revno. Na Blagoviest 1943. primljeno je mnogo novih članica, pa nas sada ukupno 61 marljivo radi oko proširenja ljubavi prema Srdcu Isusovu u našoj župi. — **Katica Repač, glavarica.**

• **MARTIJANEC** — Naše Djevojačko društvo liepo se širi i brojem i revnošću. 5. veljače dale smo služiti sv. Misu na nakanu Svetog Oca, a 11. veljače na čast Majci Božjoj za mir. Tom prilikom pristupile smo sve k sv. Pričesti, a s nama i mnogo drugih župljana. Svake prve subote u mjesecu imamo i posebne pobožnosti na čast Prečistom Srdcu Marijinu za mir. Glavni dio pobožnosti sastoji u jednosatnom klanjanju Presv.

Sakramentu. S pola sata klanjanja započinjemo radovito i svoje mjesečne sastanke, koje nam preč. g. župnik Franjo Duh drži svake prve nedjelje. Tako je početak svakog mjeseca: prvi petak, prva subota i prva nedjelja za nas, a i za cijelu župu prava duhovna obnova. — **Martica Šimunčić, glavarica.**

• **TRSTENO kod Dubrovnika** — Djevojačko društvo Srdca Isusova u našoj župi postoji još od godine 1908. Poslije je osnovana i Vojška Srdca Isusova protiv psovci, a napokon i Križari. Svu brigu za ta društva snosio je dugi niz godina naš preč. kanonik Don Danko Lepiš. Pred nekoliko godine dobio je pomoćnika Don Niku Dorešić. No kako je ovaj sada odsutan, mora naš čestni siedi župnik ponovno voditi naša društva. On to i čini s velikom revnošću, pa je uz pobožnost prvih petaka uveo ove godine i pobožnost prvih subota na čast Prečistom Srdcu Marijinu. Sv. Misu za Sv. Oca imali smo 6. ožujka i taj dan primljeno je oko 300 sv. Pričesti za uspjeh mirovnog nastojanja Sv. Oca. **M.L.T.**

Radi prometnih neprilika u neka mjesta nije do danas mogao biti poslan

KALENDAR SRDCA ISUSOVA I MARIJINA 1943.

Uprava Glasnika ima na raspolaganje još izvjestan broj tih Kalendara. Tko ga dakle prije nije mogao dobiti, može ga još naručiti. Ciena: 50.- Kn

Uprava Glasnika Srdca Isusova, Zagreb I/147, Palmotićeva 31

Z A H V A L N I C E

POMOĆ U OBITELJSKIM POTREBAMA

Od malih sam nogu voljela božansko Srđce Isusovo. Cij sam ga upoznala, počela sam mu se utjecati pouzdanom molitvom. U četrnaestoj godini stupila sam i u Djevojačko društvo Srđca Isusova i revno vrtila dužnosti društva. Kao djevojka molila sam se uvijek, da mi Bog dađe muža, kojega će Srđce Isusovo voljeti isto tako kao i ja. I dobri Spasitelj me je uslišao.

No kao i sve druge ljude, snaile su i mene teške kušnje i križevi. Dragi Bog nam je poklonio prvo djetu, a ja, noseći ga, teško obolim na srđcu i žlcima. Nisam mogla ništa raditi ni jesti. Svi su mi govorili, da ne ču živo djetu roditi, već da ču i ja skupe snijm umrijeti u porodu. Bila sam i kod liečnika, koji me je liečio injekcijama, ali sve uzalud. Slabost je samo rasla. Obratim se sloga po zagovoru Sluge Božjega Petra Barbarica svom jedinom liečniku: Božanskom Srđcu Isusovu s molbom za sretan porod. I hvala dobrom Bogu, djetu sam do kraja nosila i sretno, bez ikakve ljudske i liečničke pomoći rodila.

U to vrijeme dočujem, da mi je muž, koji je bio u borbi u Bosni, obolio, i da leži u bolnici u Sarajevu. Liečnici su napustili svaku nadu. Bilo mi je da svismom od brige i žalosti. Srđce mi je ponovno tako oslabilo, da sam i ja na smrt obolila. No onda sam predala i opel sve u ruke božanskog Srđca Isusova i prečistog Srđca Marijina u velikom pouzdanju, da me oni ne će napustiti. I oni su obratili moju želost u radost. Za tri mjeseca došao mi je muž kući na oporavak, meni se sile povratile.

Još sam jednom zaisila pomoć Presv. Srđca i dobila je. Moja prijateljica teško obolila poslije poroda. Već su svi očekivali konac. Srđce mi se kidalo misleći na njezino dvoje nejak djece, koja su imala ostati bez majke. Obratim se i opel usrdnom devetnocom božanskom Srđcu Isusovu. Za nekoliko tjedana primim radostnu vijest, da mi je prijateljica sretno ozdravila na radost svoje obitelji.

Neka je hvala na svemu presv. Srđcu Isusovu, koje me je još više uvjerilo, da nikada ne zapušta one, koji ga iskreno štiju.

M. P., Vrbica.

PRESV. SRĐCU ISUSOVU, BL. DJ. MARIJI I SVETIM ZAŠTITNICIMA ZAHVALJUJU OŠIM TOGA:

Bela: DJ za ozdravljenje sinova oka. — Boličić: MJL i K za ozdravljenje kćerke. — Berkasov: BZ za izbaavljenje sine od vojnog suda. — Bolfar: KK za ozdravljenje. — Bošnjak: DZ za razne milosti. — Brat: KN za milost u gospodarstvu. — Cerovac: HN za ozdravljenje djeteta i druge milosti. — Crikvenica: ob. Š. za sretan oćav povratka. — Cerević: MI za primljene milosti. — Čilić: AN za ozdravljenje sinčića. — Derwent: CS za primljene milosti. — Domagović: FK za mnoge milosti. — Dobrovac: ob. AM za pomoć u mnogim neugodnim slučajevima. — Đurđević: KK za naložak izgubljene stvari. — KA za ozdravljenje grla, nadanu izgubljenu stvar i druge milosti. — Gor. Dzinac: PO za ozdravljenje djeteta. — VO za kćerino ozdravljenje. — Grabovnica: BK za pomoć na razv. imena Isusova. — Graditice: BM za pomoć u velikim teškoćama. — Hreljin: KM za sretan uspjeh operacije. — Hrv. Moravice: JD za ozdravljenje od teške bolesti. — Iablanac: MA za primljene milosti. — Kamenica: BA za dobivene milosti i pomoć u nevolji. — Krapina: MZ za ozdravljenje i povratka govora nećake. — HP za godupno ozdravljenje. — Krap. Toplice: OJ za očuvanje dobrog glasa zaručnika. — Kukujević: AP za uspjelu operaciju i zdravlje. — Kulina: GK za primljene milosti. — Lakutijer: SK za uprevo žudešno ozdravljenje sinčića. — Marjanec: AV za dva neočekivano sretna poroda i sretnu operaciju. — Marinska Vesi: SJ za ozdravljenje muža. — Mekuler: ZI za pomoć u velikim teškoćama. — Nova Sela: BB za muževno ozdravljenje. — SB za mnoge milosti. — Oguljak: HM za primljene milosti. — Omiš: za oćitu pomoć kod izbaavljenja bratova od partizana. — Osijek: SD za ozdravljenje. — PA za ozdravljenje. — Otočak: CK za ozdravljenje. — Peteranec: BS i MB za neočekivano sretan kćerkin porod i ozdravljenje. — Petrinja: BS za ozdravljenje djeteta. — AS za mnoge milosti. — Potok: BI za vijesti o sinu. — Prešla:

linac: MT za majčino ozdravljenje i druge milosti. — Požega: KM za sretan sinov uspjeh u školi. — Prejavor: BP za razne milosti. — Sarajevo: PJ za ozdravljenje obitelji. — Senj: GD za mnoge uslišan. — Severin: RM za uspjeh kod suda. — Skrad: KB za ozdravljenje djeteta. — Slobodnica: FL za uslišanu molbu. — Starigrad: VR za primljene milosti. — Šet: VA za zacjeljenje rane. — Strizivojna: DE za primljene milosti. — KO za ozdravljenje i uslišanu molbu. — Široko Polje: ME za ozdravljenje uha. — Travnik: CL za pomoć u teškoj nevolji. — RN za izprošene milosti. — Varasdin: AB za vladane zapreke na putu u samostal. — Var. Toplice: [Vilinaševac]: TM za ozdravljenje. — Velika: KL za mnoge uslišan. — Vel. Brusnica: SchK za sretan povratka bratova iz borbe. — Vinica: NN za pomoć u životnoj opasnosti. — Vinica: JS za ozdravljenje sinčića od karkasa i difterije. — Virovitica: KO za prijašnju i sadanju pomoć. — CI za primljenu milost. — Virovina: TK za pomoć u gospodarstvu. — Vikanja: CT za zdravlje djeteta. — Vrbica: za sretan povratka sine i konja iz boja. — MP za mnoge milosti u životu, osobito za dobrog muža, sretan porod moji i moje prijateljice. — Zagreb: BF za sretnu operaciju. — BI za oslobođenje od glavobolje i drugih neprijatnih i ućenikog doba. — OI za sve primljene milosti. — GI za pomoć u poteškoćama, za dobiveno namješćenje. — KA za pomoć. — KM za mnoge primljene milosti. — LA za mnoge primljene milosti. — PO za ozdravljenje svoje i svoj nećake. — PM za uslišanu molbu. — TA za ozdravljenje i mnoge primljene milosti. — SK za primljene velike milosti. — ŠL za primljene milosti. — Zemun: BS za sretan porod i ozdravljenje djeteta. — Zlatar: KS za sretan povratka moje djece iz rata, za uspjelu operaciju i druge milosti. — Zupanja: VM za ozdravljenje sine.

SLUGA BOŽJI PETAR BARBARIĆ

JAKOST DUŠEVNA

Vrlo težak udarac bio je za njega, kad mu je jedne te iste godine — bijaše baš u četvrtom gimnazijskom razredu — najviše ne samo smrt njegovih triju sestara i stare omiljene babe nego i gubitak predobroc mu majčice. Osjećao je bol u svojoj podpunoj gorčini. Boreveći daleko od kuće nije mogao ni na sprovod majke. Ali je Sluga Božji Petar Barbarić podnosio sve to neobičnom jakošću duše. »Što se više moljah«, uvjeravao je jednoga od svojih starijine u poznijim godinama, »što se i veća utjeha prelijevala u grudi moje tako, da mi ni suza potekla nije.« Ista odenost u volju Božju i duševna jakost zrcali se opet u njegovim pismima od onoga vremena. U molitvi je našao ne samo za se obilne utjehe nego i

duševnu snagu, da druge tješi i hrabri. I kao što je svojim preporučivao, neka se želošću i nevoljom okoriste, tako izade i sam iz svih ovih kušnja jači i snažniji. To on priznade malo prije svoje smrti u jednom pismu svome prijatelju, kojega su tada slične poteškoće bile snažile.

Skroz neobičnu jakost duše očitovala je Sluga Božji Petar Barbarić, kad je zamislilo, da mu sušica podgriza život, te ne će moći biti svećenikom, niti žrtvovati se u vinogradu Gospodnjem, no on se nije ni pošto radi toga uznemirio. Otcu svome je pisao: »ne imate se za što brinuti, znajući da nam je život u ruci najboljega Oca, svemogućeg Boga, koji najbolje zna ili nam je korisnije živjeti ili umrijeti. Neka bude njegove volje! Predajmo se u njegove ruke, pak ćemo zadovoljni biti.«

MILOSTI PO ZAGOVORU SLUGE BOŽJEGA PETRA BARBARIĆA

1429. Priredio (banja, biskup.): U teškoj nevolji obratila sam se devolnicom Petru Barbariću i molitva mi je bila odmah uslišana. F. L. — 1430. Dolac kod Travnika (vrhbos. nadbiskup.): Noge mi ozdravila. F. M. — 1431. Polje kod Travnika (vrhbos. nadbiskup.): Ozdravilo mi teško bolesno diete. M. F. — 1432. Varaždin

(zagreb. nadbiskup.): U mnogim potrebama, kada je ljudska pomoć izgubila svoju moć, pomogao je na izvanredan način S. B. Petar Barbarić. — 1433. Babina Greda (dakov. biskup.): Zdravlja i mnoge milosti primila. K. T. — 1434. Virovski konaci (zagreb. nadbiskup.): Diete mi ozdravilo od hripavca i druge bolesti. Zahvalni otac I. P.

ŽIVOTOPIS SLUGE BOŽJEGA PETRA BARBARIĆA

DRUGO PROŠIRENO IZDANJE PRIREDIO MIROSLAV VANINO D. I.

Obširan i zanimiv životopis svetoga mladića, za kojega su crkvene vlasti već povele izragu i proces, da se proglasi blaženim.

Cijena: broširano 80.- Kn, s pošt. 87.- Kn; uvezano 110.- Kn, s pošt. 119.- Kn

Naručbe prima: Uprava »Glasnika Srca Isusova«, Zagreb I/147, Palmotićeva 31

D A R Q V I

Za obnovu **Basilike presv. Srđca Isusova** u Zagrebu:
 Bobek Josip 35 Knj; Bošnjak Jozo 100 Kn; Bogles Janjo 40 Kn; Capić Blaženka 100 Kn; Cusar Adela 65 Kn; Fedver Katarina 100 Kn; Golubić Barica 50 Kn; Gudali don Martin 35 Kn; Jakčić Janja 100 Kn; Jelić Julka 10 Kn; Markulinčić Tomo 20 Kn; Malićević Pavao, izpuk, sakupljeno od župljana 70 Kn; Miholjević Katica 100 Kn; Mikolčić Marija 50 Kn; Kobač Franjo 50 Kn; Mulej Franjo 10 Kn; Pavlič Fanka 20 Kn; Peraković Bala 100 Kn; Peratović Eva 100 Kn; Petrović Ruža 50 Kn; Premuš Danica 100 Kn; Šnur Franjo 100 Kn; Schöpler Dragutin 35 Kn; Šlović Bora 50 Kn; Tola Bala 35 Kn; Veržić Anka 450 Kn; Vidaček Katica 100 Kn; Würz Katarina 95 Kn.

Za sv. **Mise:** Böhm Olga 50 Kn; Borović Maks 50 Kn; Bročić Ivan 50 Kn; Grgručić Barbara 650 Kn; Isarić Keta 50 Kn; Jagodić Agneta 160 Kn; Knez Ojuro 60 Kn; Kovačević Ljubo 50 Kn; Lovinčević Jenko 50 Kn; Marić Mara 50 Kn; Mikodanić Anica 50 Kn; Milešević Jela 100 Kn; Novosel Marija 55 Kn; Pavlič Marija 50 Kn; Rekičić Ana 100 Kn; Preusz, biskup Salis-Seewitz 200 Kn; Trobulčić Ivan 50 Kn; Zajec Helena 80 Kn.

U **čast presv. Srđca Isusova:** A. P. I. Zagreb 100 Kn; Banočić Paulina 70 Kn; Bošnjaković Žilka 10 Kn; Brčić Stjepan 50 Kn; Dijanović Lenka 50 Kn; Filipković Lenka 50 Kn; Filipković Lenka 30 Kn; Filić Elizabeta 100 Kn; Galić Marija 200 Kn; Gasman Liza 100 Kn; Grabić Marija 500 Kn; Orus Katica 50 Kn; Holak Josip 20 Kn; Jagić Ivan 20 Kn; Jambričić Barica 90 Kn; Janković Katica 150 Kn; Jurić Ana 20 Kn; Klokočević Kata 50 Kn; Kovačević Mara 50 Kn; Kozarac ud. Eva 150 Kn; Lajol Ivan 45 Kn; Larić Jelena 50 Kn; Mađer Klara i Ljudevit 100 Kn; Major Andrija 100 Kn; Majetić Anica 35 Kn; Marić Manda 50 Kn; Marić Manda 50 Kn; Marić Mara 50 Kn; Mikodanić Anica 50 Kn; Nemeš Katica 200 Kn; Nikita Cila 10 Kn; Novosel Marija 80 Kn; Pauk Ruža 30 Kn; Petar Bora 20 Kn; Prejko Paula 50 Kn; Prpić Anka 60 Kn; Rusan Ljiljica 50 Kn; Sebečić Marija 180 Kn; Šrehonja Pepica 50 Kn; Štriković Janja 5 Kn; Simončić Anka 50 Kn; Šnitar Jakob 100 Kn; Tadić Ljiljica 200 Kn; Tomašević Bora 50 Kn; Tomec Božo 25 Kn; Vid Nikola 10 Kn; Vučićević Anica 30 Kn.

U **čast presv. Srđca Isusova** i **Marijino Duhu Svetomu**, **Majci Božjoj** **Pomoćnici Kristana**, **Majci Božjoj Lurdskoj**, sv. **Lucija**, sv. **Antuna**, bl. **Nikoli Taviljeru** i **Petru** **Barbatiću**: Andelković Petar 50 Kn; Barić Evica 100 Kn; Blažević Andrija 50 Kn; Boroš Štefica 80 Kn; Čulić Marija 110 Kn; Frančič Terezija 50 Kn; Kockanović Stjepan 500 Kn; Martinović Orga 30 Kn; Rešetar Bora 500 Kn; S. K. Zagreb 100 Kn; Simić Antun 30 Kn; Štok Marija 30 Kn; S. C. Kriševica 100 Kn; Šikić Manda 50 Kn; Šnur Franjo 100 Kn; Vahl Adela 200 Kn; Vid Nikola 10 Kn.

Za razširenje **«Glasnika Srđca Isusova»**, Adle Amalija 70 Kn; Andelković Mara 25 Kn; Bačić Luka 10 Kn; Bačić Marga 20 Kn; Bartaković N. 15 Kn; Barun Anka 15 Kn; Beneš Amalija 50 Kn; Bančić Stjepan 15 Kn; Boršlec Antun 35 Kn; Bimbi Magdalena 20 Kn; Bogović Marija 20 Kn; Božur Ivke 20 Kn; Brčić Manda 30 Kn; Brnad Antun 30 Kn; Bučević Ivka 35 Kn; Buljan Ana 200 Kn; Čepuš

Manda 35 Kn; Čihlar Josel 20 Kn; Čagljović Stanko 100 Kn; Čevizović Ilija 30 Kn; Damjanović Eva 100 Kn; Delić Gabriel 15 Kn; Dier Zorislav 200 Kn; Dračlin Eva 20 Kn; Dražić Ana 80 Kn; Drušković Dr. P. 90 Kn; Evinger Ivan 100 Kn; Filipčić Katarina 85 Kn; Franjić Anica 20 Kn; Frašić Antun 365 Kn; Freuth Rudolf 35 Kn; Gak Stjepan 35 Kn; Gojlan Ivan 40 Kn; Gudalić Andrija 100 Kn; Habek Anka 85 Kn; Hengl Dr. Vjekoslav 170 Kn; Irtičić Ljiljica 21 Kn; Jarković Antun i Mila 150 Kn; Kabalin Mica 10 Kn; Kavski Mihaela 35 Kn; Keler Nikola 100 Kn; Kirsch Antun 15 Kn; Kiš Polar 30 Kn; Kliman Josip 470 Kn; Knežević Ana 20 Kn; Kolar Franjo 50 Kn; Krautak Adela 10 Kn; Lelić Anica 70 Kn; Latković Dragica 25 Kn; Lukač Marija 35 Kn; Lukač Ana 20 Kn; Magdić Dr. Ante 25 Kn; Marčić Marija 35 Kn; Martinović Solja 20 Kn; Marušić Paula 35 Kn; Mihalčić Barbara 10 Kn; Milić Kata 35 Kn; N. N. Maradić 500 Kn; Ognjenović Božo 20 Kn; Opaka Ivan 50 Kn; Palčić Đuro 50 Kn; Pavlič Katica 10 Kn; Pavić Marija 40 Kn; Pavlović Reza 100 Kn; Peraković pl. Aleksander 15 Kn; Petrović Mara 10 Kn; Pila Jozefina 50 Kn; Polđrugović Vjekoslav 15 Kn; Pregelj Marija 35 Kn; Prohaska Vjekoslava 70 Kn; Račan Mišo 15 Kn; Rački Marija 30 Kn; Reiz Ana 70 Kn; Franjevački Samostan Gospe Lurdike 20 Kn; Senović Katica 35 Kn; Sladović Josip 50 Kn; Svajer Roza 65 Kn; Šuper Kata 20 Kn; Šv. Karmelitske, Vrhovac 60 Kn; Salamon Barica 200 Kn; Sermuš Liza 135 Kn; Solić Simo 55 Kn; Štrasser Eva 70 Kn; Tkalčić Kremlje 75 Kn; Tomac Slavica 15 Kn; Tomaček Julijana 35 Kn; Vidović Ivan 20 Kn; Widmann Karl 45 Kn; Vrgoč Dr. A. 20 Kn; Vukšević ud. Marija 35 Kn; Z. A. Zagreb 35 Kn; Žalac Josip 35 Kn; Žubac Jelica 15 Kn; Župni Ured, Pakrac 165 Kn.

Za **krah sv. Antuna**: Borčić Marija 50 Kn; Bošnjaković Žilka 30 Kn; Čević Kata 100 Kn; Čobanec Franjo 1.625 Kn; Dončević Vilim 35 Kn; Gojlan Ivan 100 Kn; Granzir Ivan i Vjekoslava 5 Kn; Kašić Terezija 50 Kn; Kalović Reza 50 Kn; Kalović Milja 65 Kn; Kolarac Kata 50 Kn; Kolaković Antonija 100 Kn; Kropak Vinko 5 Kn; Močković Antun 50 Kn; Odobalić Jela 50 Kn; Sabarić Ivan 10 Kn.

Za **fond basilikacije Petra** **Barbatića**: A. P. Zagreb 100 Kn; Andrežić Ljiljica 2 Kn; Banić don Ante 150 Kn; Bonić Kata 100 Kn; Čelinčević Josip 30 Kn; Črnić Bora 40 Kn; Divić Franjo 50 Kn; Drvar Barbara 250 Kn; Glanović Ana 120 Kn; Filipković Lenka 20 Kn; Granzir Ivan i Vjekoslava 20 Kn; Jašek Ivka 100 Kn; Kolarović Steljanja 30 Kn; 30 Kn; Konjehin Evica 50 Kn; Kramberger Marija 100 Kn; Krišković Pavao 100 Kn; Lajol Ivan 50 Kn; Martinović Kata 150 Kn; Pavlič Zlata 100 Kn; Pavlič Marija 50 Kn; Petrak Ivan 50 Kn; Petrović Franca 5 Kn; Pivovarić Anika 20 Kn; Rukavina Tonka 150 Kn; Ragoz Ljuba 50 Kn; Ružić Paula 50 Kn; Šašlan Manda 100 Kn; Školar Dragutin 100 Kn; Stanić Jelena i Lucija 50 Kn; Šumbara Margita 35 Kn; Tomač Marija 50 Kn.

Za **fond basilikacije O. Riharda Friedla**: Banić don Ante 150 Kn.

Za **ulje pred «Presvetim»**: Grünfeld Jelka 85 Kn; Ružman Nada 35 Kn.

U VJEČNU DOMOVINU POZVANI SU PREDPLATNICI GLASNIKA :

+ **Bach** Marija, Zagreb + **Beni** Josip, Gašinci + **Čačulović** Slavica, Osijek + **Kosel** Jospa, Zagreb + **Krčmarić** Marija, Bjelovar + **Meslić** Marija, Hrkovci + **Miloš** Franja, Zagreb + **Raza** Rozalija, Zagreb + **Tremški** Ivan, Sv. Petar (Orehovica) + **Ukmar** Stjepan, Zagreb + **Veseli** Edo, Zagreb + **Žužak** Anika, Petrovina.

Poko vječni daruj im, Gospodine, i svjetlost vječna svjetlija im! Počivali u miru!

4. LIPANI: PRVI PETAK
NAKNADNA SVETA PRIČEST
5. LIPANI: PRVA SUBOTA
SVETA PRIČEST ZA MIR

LIPANI

SVAGDANJE PRIKAZANJE

BOŽANSKO~
SRDCE
ISUSOVO
PRIKAZUJEM TI PO
BEZGRJEŠNOM
SRDCU
MARIJINU
SVE MOLITVE, DJELA I TRPLJE-
NJA OVOGA DANA U NAKNADU
ZA NAŠE UVREDE I DA SVE ONE
NAKANE, NA KOJE SE TI NEPRE-
STANO PRIKAZUJEŠ NA OLTARU
OSOBITO TI IH PRIKAZUJEM ZA
SV. CRKVU, SV. OTCA
I DA SVE NAKANE PREPORUČENE
ČLANOVIMA APOSTOLATA MOLITVE

ZA ČLANOVE APOSTOLATA MOLITVE:

Podpuni oprosti jednog petka i još jednog po volji
odebranog dana. Na dan naknade sv. Pričesti. Na
blagdan mjesečnog zaštitnika.

ZA ČLANOVE BRATOVŠTINE PRESVETOG SRDCA:
Podpuni oprosti prvoga petka i nedjelje i još
jednog po volji odebranog dana

NAKANA APOSTOLATA MOLITVE:

Kršćanski odgoj mladeži

MISIJSKA NAKANA:

Vršenje vjerskih dužn. kršć. radnika

NAKANE ZA SVAKI DAN

- 1 U Prosni dan. Juvencij. Potlačeni
- 2 S Prosni dan. Marcelin. Ljudi u biedi
- 3 C UZAŠAŠĆE G. N. ISUSA KRISTA.
Sv. Otac Pio XII.
- 4 P Franjo Carecciolo. Pravedan mir
- 5 S Bonifacije. Opustošeni krajevi

6. Nedjelja po Uzkršu

- 6 N Norbert. Redovnička zvanja
- 7 P Robert. Hrvati u ratu
- 8 U Medardo. Iskorjenjuje psovke
- 9 S Primo i Felician. Duže u očaju
- 10 C Margareta. Djev. družba S. I.
- 11 P Barnaba. Čudoredno zalutala duša
- 12 S Ivan Fekundo. Zarobljenici

Duhovska nedjelja

- 13 N DUHOVI. Antun Pad. Vjera u Hrvata
- 14 P Duhov. ponedj. Bazilija. Jedinstvo
sviju kršćana u Kristovoj Crkvi
- 15 U Vid. Naši ranjenici
- 16 S Kvaltra. Ivan Fr. Regis. Naši seminarci
- 17 C Rajner. Papino mirovno naslojanje
- 18 P Kvaltra. Efreim. Naši svećenici
- 19 S Kvaltra. Juliana. Naši biskupi

1. Nedjelja po Duhovima

- 20 N PRESV. TROJSTVO. Vjera u Providnost
- 21 P Alojzija Gonzaga. Mjes. zalt. Čistoća
naše mladeži
- 22 U Paulin. Pristojnost u govoru
- 23 S Agripina. Ženska mladež
- 24 C TIJELOVO. Iv. Krst. Šlov. Presv. Olt. Sekr.
- 25 P Vilim. Opustošeni krajevi
- 26 S Ivan i Pavao. Pali u ratu

2. Nedjelja po Duhovima

- 27 N Ladislav. Hrvati u smrtnoj pogibli
- 28 P Irena. Duže zapale u poganstvo
- 29 U PETAR I PAVAO. Pobjeda sv. Crkve
- 30 S Spomen sv. Pavla. Ljubav prema Isusu

SEPANI 1943.

NAKANA APOSTOLATA MOLITVE:

Da učenjaci proslave Boga

MISIJSKA NAKANA:

Kršć. usvoj mladiće za službu Crkve i domovine

GLASNIK

SRDCA ISUSOVA

52. GOD. SRP.-KOLOV. 1943. BROJ 7-8

GLASNIK SRDCA ISUSOVA

GLASILO APOSTOLATA MOLITVE * LIST HRVATSKIH KATOLIČKIH OBITELJI

Izdeju s dopuštanjem crkvene
oblasti Isusovci u Zagrebu
* Za list odgovara: Ivan
Nikolić D. I., Zagreb I/147,
Palmotićeva 33. * Tiskara
»Glasnik«, Zagreb, Palmoti-
ćeva 33, Ivan Nikolić D. I.

G. 52

Br. 7-8

SRPANI — KOLOVOZ 1943

Uprava: Zagreb I/147, Pal-
motićeva ulica 31 * Broj
čekovnog računa 33.896 *
Godišnja predplata: 50 Kuna
— Italija 20 Lira — Mađarska
4 pengő — Za ostalo inozem-
stvo protuvriednost od 50 Kn

Tiskanje i razpačavanje odobrio Drž. Izvještajni i Promičbeni Ured, 22. X. 1941. br. Kns 1681/34-1

HRVATSKA ZA PAPU

SVETE MISE NA NAKANU SVETOG OTCA SLUŽE SE U SRPNJU I KOLOVOZU:

u Zagrebu svaki dan po jedna, a osim toga: 1. VII. u Kotarima (Samobor) — 2. VII. u Dolima — 2. VII. u Sarajevu — 3. VII. u Plešivici — 7. VII. u Kraljevici — u prvom tjednu: u Staroj Rieci — 15. VII. u Nartu Savskom — 16. VII. u Varaždinu — 19. VII. u Zagrebu — 21. VII. u Orju (Žeževica) — 24. VII. u Zagrebu — 31. VII. u Zagrebu — neodređeni dan u srpnju: u Splitu — 2. VIII. u Zagrebu — 5. VIII. u Zedniku (Subotica) — 7. VIII. u Kraljevici — u prvom tjednu: u Staroj Rieci — 9. VIII. u Zagrebu — 12. VIII. u Zagrebu — 13. VIII. u Otočku (Bos. Brod) — 15. VIII. u Nartu Savskom — 15. VIII. u Zagrebu — 15. VIII. u Platićevu — 24. VIII. u Zagrebu — 28. VIII. u Zagrebu — 30. VIII. u Šljivoševcima — neodređeni dan u kolovozu: u Splitu.

Predplati se na:

»GLASNIKOVE KNJIŽICE«

Predplata za 1 niz (10 brojeva), 60.- Kn;
pojedini broj 8.- Kn; dvobroj 12.- Kn;
10 primjeraka iste knjižice (izvan pred-
plate), 70.- Kn

Dosada izašlo:

1. Osobna posveta Presv. Srdcu Isusovu
2. Križni put (velika slova, krasne slike)
3. - 4. Mali časoslov Srdca Isusova (u pripremi)
5. Srdce Isusovo i djeca (u pripremi)

»GLASNIKOVE KNJIŽICE« Zagreb I/147

S L I Č I C E

MOLITVA SV. OTCA PIJA XII. ZA MIR
sa slikom Srdca Isusova.

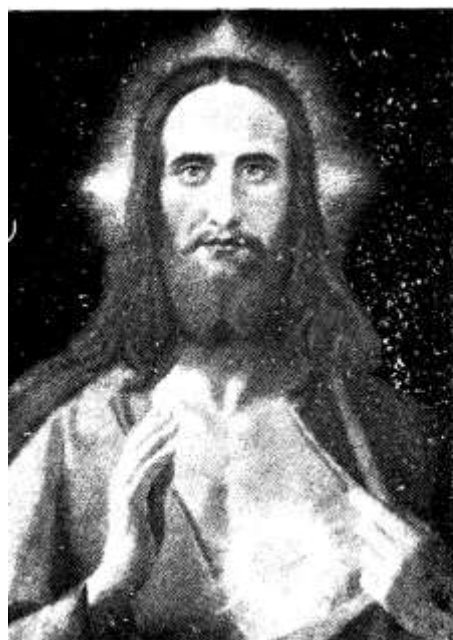
POSVETA SVIETA OD PIJA XII. SRDCU
MARIJINU sa slikom Srdca Marijina.

»SYECENICKI DAN«, uputa i molitve za
posvećenje svećenika

FATIMSKA GOSPA, kratka poviest i
uputa u pobožnost prvih pet subota

Sve sličice su fiskane na finom papi-
ru (4 stranice), u obliku sličica za mo-
litvenik (7 X 11,5 cm), a stoje: 10
komada 10.- Kn; 100 kom. 90.- Kn; 1000
kom. 850.- Kn.

Uprava »Glasnika Srdca Isusova«,
Zagreb I/147, Palmotićeva 31.

DVA SRDCA — DVIE LJUBAVI

Kad je ljudska nevolja najveća, onda je pomoć Božja najbliža. Dva su tome razloga. Jedan je **bieda ljudska**. A bieda je ljudska pobožna. Kad je ljudima teško, skruše se, skope ruke i mole. A Bog uvijek rado daje u molitvene ruke. Drugi je razlog **dobrota Božja**. Bog se ne može u bezkraj srditi na ljude kao nervozni i opaki ljudi. Zna udariti, i žestoko — nu onda se smiluje i oprost. Dobar je Bog!

A šta je s našom današnjom nevoljom? Je li i njoj blizu Božja pomoć? I to čisto blizu? Blizu jest — svakoj je nevolji Božja pomoć blizu. Čisto blizu, tako blizu, da ćemo skoro osjetiti milostivu Božju ruku? Prije da nije, nego li da jest! Kako to? Eto tako: naša nevolja nije još sklopila ruke. Nije još pobožna. Ljudi plaču, tuže se, podnose, vuku svoje križno breme — i očajavaju.

Jedni očajavaju, jer ne vjeruju. Oni uobće ne znaju za drugi svijet osim ovoga, koji se danas lomi i drobi. Oni uobće ne znaju za druge pomoćnike osim ljudi i ljudskih sredstava... Pa kada ta ljudska sredstva zataje, i kada se ne vidi nikakav izlaz, onda ih hvata strah pred obćim uništenjem, beznadnosi i očaj.

Drugi očajavaju, jer vjeruju. Znađu oni, da ima Bog, i da je pravedan. A da su griesi ljudski veliki i da ih je mnogo i da se zloćom uprljalo svako tielo. I sad, vele, došao Božji sud. Istriebit će nas Bog. Nema nam više spasa...

Što da ne to reknemo? Nevjernici — ma nemamo šta reći nego to, da će ih ubiti njihova nevjera. A vjernici, da ne vjeruju dosta. Njihova vjera nije podpuna. Zaboravili su najvažnije: da Bog upravlja svijetom po svojoj ljubavi. U Starom Zavjetu bila je

to sakrivena ljubav u Biću Božjemu. U Novom Zavjetu ta se ljubav otkrila. Bog je povjerio svijet dvostrukoj ljubavi: ljubavi Sina: Srdcu Kristovu, i ljubavi Majke: Srdcu presvete Djevice. Tu se nema što filozofirati, to je tako: politika Božja u upravljanju svijeta prolazi kroz dva Srdca i kroz dvie ljubavi.

Pogledajte Kanu Galilejsku. Stvara se nova obitelj. Dvoje mladih ljudi našlo se i počelo novi život s veseljem i sa svadbom i — s nevoljom. Nestalo im je vina. Ali u toj su obitelji dvie ljubavi. Gospina ljubav sve vidi. Opazila je Gospa, da je nestalo vina. I moli — kuca na Isusovu ljubav. Isusova ljubav sve može. Isus je učinio prvo čudo u Kani. Ali neka se ne

zaboravi: mladenci su sami pozvali Isusa i njegovu majku na gozbu.

Kana je Galilejska bila najveštenje onoga, što će doći. Gledajte Kalvariju. Spasava svijet dvostrukom muki: muki Majke i muki Sina. I odtada postoji samo jedan jedini svijet: odkupljeni svijet, koji posljednjem odkupljenju i posvećenju vode dvie ljubavi: Gospina ljubav, koja sve vidi i sve moli; Isusova ljubav koja sve može i sve stvara.

K njima valja dignuti oči iz ove naše nevolje. Kada naša nevolja bude evanđeoska, t. j. nevolja koja se ufa u dva Srdca, i nevolja, koja se njima moli — Božja pomoć ne će biti daleko!

Josip Dinko Mravak D. I.

RANJENOM SRDCU ISUSOVU

O te oči tuge pune,
O te rane, te dvie krune,
O to Srdce probodeno,
O to Srdce sve plameno,
O te kaplje Krvi svete,
O to Lice!

S boli puca stiena živa,
Sunce gasne, sve se skriva,
Kad Spas mrije! — Samo ljudi
Sikću kruti: Neka žudi,
Zeđa, moli! Neka mrije!
Baš nas boli!

Sad ko onda i još više
Lete kletve poput kiše,
Mržnjoj mrzi prevelikom,
»Umril Umril« riče sikom,
Tvorcu svom i Spasitelju
Ljudstvo grišno!

Ti bar, brate, daj Ga voli,
Tješi, blaži silne boli!
Kad se svladaš, moliš, radiš,
Snosiš patnje: tada sladiš
Pelen gorki, gasiš žeđu
Srdcu dragom!

Naša braća — svetci mili —
Svi su oni jednom bili
Takvi Božji tješitelji;
Na smrt spremni prijatelji,
Žićem cielim, ko snieg bielim,
Srdcem vrelim!

I gle čuda! Sad im svaku
Žrtvu malu, sitnu, laku
Nebom plaća, nebom vraća
Srdce sveto! Sad ih kruni,
Slašču puni, na njih truni
Milost vječna!

Stjepan Šimeta D. I.

GLE OVO SRDCE, KOJE JE TOLIKO LJUBILO SVIET...
A ZA UZVRAT PRIMA OD VECINE LJUDI NEZAHVALNOST...

PREČISTO SRDCE MARIJINO

Francuzki pjesnik Paul Verlaine iz-
pjevao je nekoliko prekrasnih pjesa-
ma u čast Božje Majke. A Verlaine
je bio grješnik, veliki grješnik, nečista
duša u razbludnom tielu. Dospio je i
u tamnicu. Pa ipak usmijelio se iz svog
blata podignuti oči na Onu, koja je
k njemu svrnula svoj milostivi pogled
i obratila ga. Zaniela ga bjelina i či-
stoća djevičanske Bogomajke. Tješilo
ga je, da je Ona:

»Djevica Majka, začeta
bez ljage,
Što se bieli sva kroz lep
andeoskih krila,
Što na našu zemlju
stavlja svoje noge drage.«

Verlaine je razumio, kolika je to
milost, da je na našu zemlju Prečista
Gospa stavila svoje drage noge. Ra-
zumio je to zato, jer je sam bio ne-
čist i ublačen, a htio se očistiti.

To bi moglo vrijediti i za nas. Pa i
vriedi. Naše je vrijeme doista počelo
štovati čistoću Presvete Bogorodice
— jer je nečisto — i da se
očisti.

Štovanje Gospine čistoće javlja se
u dva lika: prvo kao pobožnost pre-
ma prečistom Srdcu Mari-
jinu, a drugo kao pobožnost prema
neokaljanom Srdcu Mari-
jinu.

Je li to isto? Nije isto. Prečisto Srd-
ce Marijino ujedno je i bezgrješno,
bezgrješno Srdce Marijino je i pre-
čisto. Ali kad se utječemo prečistom
Srdcu Marijinu, onda ne mislimo iz-
ričito na to, da je to srce već davno
posvećeno u neokaljanom začecu.

DJEVICA TILOM

Prečisto Srdce otkriva nam
djevičansku tajnu svete Djevice dje-

vića. Kao da odjekuje pjesma lorel-
skih litanija razpjevana od zaziva:
Majko prebistra, Majko Prečista, Maj-
ko neoskrvnjena, Majko nepovriede-
na, Ogledalo prevde, Kraljice djevi-
ća...

Čistoća Gospina nije samo čistoća
tiela u nepomučenom sjaju: Gospa je
sačuvala nenačetoš i cjelovitost tiela
kroz cieli život. Pa i onda kad je ro-
dila. Isus u porodu nije povriedio
čistoće i djevičanstva. Tako se na
Gospi dogodilo dvostruko čudo. Jed-
no u Nazaretu: začela je u navješte-
nju kao Djevica, kako je pro-
rekao Izaija: »Evo Djevica će začeti!«
Kako je to bilo moguće? Sišla je na
nju Sila odozgora, zasjenio ju je Duh
Sveti, koji je nevidljivom milošću u
Gospinu krilu i iz Gospina krila sa-
tkao od djevičanskog života Marijina
tielo Otčevoj Rieči, da se Sin Otčev
utjelovi kao Sin Marijin.

Drugo čudo, koje se dogodilo na
Gospi, jest nastavak prvoga i njego-
vo savršenstvo. Kada se Isus rodio,
opet nije okaljao i nagrizao nedirnu-
to Gospino tjelesno djevičanstvo. Po-
svetio ga je. Kako je to bilo moguće?
Razumati će nam to jedna slika. Ka-
da sunce svojom svjetlošću prodre
kroz bistru vodu potoka, muti li sunce
vodu? Ne. Šta više, sunce je razsvietli.
Voda je sjajnija, srebrni se u suncu, sja
od bjeline i čiste prozirnosti. Kako to?
Eto tako, pa sunce je sami sjaj, sama
bjelina, sama prozirnost. Tielo je Isuso-
vo kao sunce. Stvoreno je da posveću-
je: u Euharistiji Krist nas posvećuje i
vraća čistoću. Radi tiela Kristova
uzkršnut ćemo. Tielo Kristovo očuvat
će nas od trajne smrti i potpunog i
konačnog tjelesnog razpadanja. Tielo
dakle Kristovo ima moć duha.

Prečisto Srdce naše nebeske Majke, budi nam uzor i spasenje!

Nu to, što se kod nas događa u Pričesti, i što će se dogoditi na dan posljednjega suda, to se kod Gospe dogodilo u dan Isusova rođenja. Jeste li pomislili, da je Božić dan, kada se Isusovo tielo prvi put izvadilo iz svog čistog ciborija — krila Prečiste Djevice? I da je ciborij, t. j. draga naša Gospa, posvećen upravo zato, jer je nosio Kristovo tielo, i da se više ne može za drugo što upotriebiti? Jeste li na to pomislili? Jesmo, velite. E, onda sada znate, zašto je Gospino dječanstvo bilo posvećeno u porodu. A ujedno pogađate, da je Gospa ostala djevicom i po porodu. Nije

mogla nositi diete, koje bi se rodilo od volje muževlje i od ljudske krvi, ona, koja je rodila Boga.

DJEVICA DUŠOM

Mislite li, da smo došli do kraja djevičanske čistoće Gospine? Ne! Gospino nedirnuto djevičanstvo je kao sakramenat nevidljivoj čistoći duše. To je tjelesni odraz duševne čistoće. Kako je na tielu ostala netaknuta, tako je i dušu sačuvala. Telo je Gospino ostalo uvijek u djetinjoj nevinosti — cielo, nedirnuto kroz cieli život, kao i u prvi čas poroda. A duša? Duša isto. Gospa je očuvala nevinost du-

še. Uvijek bez grieha. Uvijek bez lja-ge. Kao jezero na visini, u koje ne pada blato i prašina, nego samo rosa i svjetlost. Mi možemo i moramo plakati nad sobom. Moguće, da smo očuvali djevičanstvo tiela. Ali tko se može pohvaliti da je očuvao djevičanstvo duše, podpuno, netaknuto? Gospa, Gospal!

Zašto i spominjemo i štujuemo njenu čistoću. Ali kako? Pod znakom prečistoga Srdca Gospina. Zašto Srdca? Zašto ne tiela? Zar ne bi to bilo liepo, da uz blagdan Tiela — dakle svetkovinu Tiela Gospodina, svelkujemo i blagdan Prečistoga Tiela Marijina? Možda bi to i bilo liepo! Ali liepše je slaviti i štovati Prečisto Gospino Srdce. Jer kada bi štovali samo Gospino tielo, mogli bi štovati ono čudo čistoće, što ga je Bog učinio na njoj. Čudo, koje bi bilo na Gospi, ali ne od Gospe. Čudo naročenoga runa Gedeonova, koje je ostalo suho, dok je sve drugo nakvasilo rosa. — Ali kada štujuemo Prečisto Gospino Srdce, onda štujuemo čudo čistoće, koje je Bog učinio na njoj, i čudo — koje je Gospa činila na sebi.

PREČISTO DJEVIČANSKO SRDCE

Mi štujuemo prečisto Srdce. To znači da štujuemo Gospinu čistoću. Ali štujuemo i Gospinu zaljubljenost u čistoću. Gospa nije bila samo ogledalo pravde, zrcalo, koje bi se zadovoljilo, da primi odozgo bačene zrake — i to bi bilo sve. Gospa je bila više nego ogledalo. Ona je molila čistoću. Ona je čuvala čistoću. Ona je usavršavala čistoću. Ona je sipala oko sebe čistoću. I ona se hvalila čistoćom. Pa kad je u poviesti ponovno stavljala svoje drage noge na zemlju, oblačila se uvijek u bjelinu, odielo čistoće.

Mi smo ovdje iztakli samo jednu stranu Gospine čistoće: djevičansku čistoću. O bezgrješnoj ili neoskvrnjenoj čistoći Gospina Srdca napisat ćemo nešto u drugom broju. Ali i ova je liepa. Utješna za nas. Da se ne izgubimo u prljavom viru nečistoće naših sedomskih dana, nad kojima moli Prečisto Marijino Srdce! Ufamo se, da moli i za nas. Neka moli, moli. Jer nam doista trebat!

Josip Dinko Mravak D. I.

TAKVIH, BOŽE, MAJKI !

Napokon je Robert pobiedio.

Preko dvie godine trajala je borba. Gospodin Vincenzo Bellarmino gradio je na svome sinu budućnost. Robert bi imao unosnim službama priditi blagostanje obitelji, koja je osiromašila.

Ali najdarovitiji mladić iz Montepulciana više je volio Boga, koji ga je zvao u Družbu Isusovu. Otac je morao popustiti: Bog ima veće pravo na njegovo diele.

I s roditeljskim blagoslovom odlazi Robert u Rim Isusovačkome generalu P. Lainezu. Nosi dva lista, od otca i majke po jedan. Majčino pismo prekrasno pokazuje čuvstva kršćanske majke. Ono glasi:

Prečastni Otče,

Zahvaljujem božanskom Veličanstvu, što se udostojalo pozvati u svoju svetu službu onoga, koga sam ljubila više od svojih očiju. Jer, premda mi

još ostaju druga djeca, ipak mi je on od svih bio najmiliji. Bio mi je nada i radi pobožnosti i radi darovitosti. Ipak, unatoč svega toga što sam bila zadovoljna od početka njegovih želja, a još sam zadovoljnija sada, kada ga žrtvujem Bogu znajući da Njega ide, što je najbolje, ipak, velim, ne mogu zadržati boli, koja nastaje pri razstanku ljubljenoga sina s majkom. U toj prilici ne tješi me drugo do svijet, da je on dobio bolju majku i mnogo boljšega otca, u čije ga ruke povjeravam.

Molim Vas, Prečastni Otče, da se udostojite primiti ga među svoje svete sinove i upravljati ga pravim putem, što vodi u luku spasenja, da on u nju sretno stigne, a također i ja po njegovim molitvama, no još više po molitvama Vašim i drugih Otaca i Braće, kojima se mnogo preporučam.

Nema više ništa da Vam pišem, pa stoga svršavam moleći Boga, da sačuva u svojoj milosti i zdravlju Vas, Prečastni Otče, kome ponizno ljubim posvećene ruke.

U Monte Pulcianu, dne 16. rujna 1560.
Vaša, Prečastni Otče, nevriedna kći
Cinfia Cervini

★

Jest, to je bila kršćanska majka!

Šta bi bilo da je ona samo naravnom ljubavlju pazila svojega sina. Možda bi Robert postao činovnik, profesor, učenjak. Mogao bi se i spasiti. Ali nikada ne bi postao svetac, jer bi mu zato manjkale milosti, koje je za njega Bog spremio samo u redu. Katolička Crkva ne bi imala jednoga od stupova vjere, crkvenog Naučitelja Svetog Roberta Bellarina.

I Hrvatska je imala takovih majki. Ima ih i danas. One priznaju da su djeca u prvome redu Božja. One dobro osjećaju žrtvu, ali kažu: »Bogu smo dužni dati najbolje.« Ima ih. Ali koliko?

Bože, udieli nam mnogo takovih majki!

Predrag M. Belić D. I.

ŽENE GA POŽALIŠE

Tako čitamo u Svetom Pismu. Želile su Ga, kad su Ga ugledale onako izranjena i izgrđena, teškim križem na ramenima. Želile su Ga što onoliko peti.

Ovih dana sam doživio, da se je opet našlo dobrih žena, koje su požalile Isusa. Nisu vidjele Njegovu muku, ali doživjele su njegovo siromaštvo u jednoj seoskoj zabačenoj župi. Nitko drugi nije to opazio, ali dobre žene su opazile, da u crkvi već nekoliko dana ne gori vječno svietlo. Ulja se nije moglo ni odakle dobiti. A ženama one župe bilo to žao, pa će jedna, koja ima 8 djece, a živi prilično siromašno i u mirno doba, kamo li u ovoj oskudici, reći svome mužu: »Ti ćeš ove nedjelje i onako u Ma-

karsku, pa svakako kupi ulja pošto bude. I otišao je njezin čovjek i sretno se vratio, a pobožna žena požuri, da daruje siromašnu crkvicu s litrom pravog ulja. Da Isusu svietli. Ona je to odkinula od usta, pa je za to dala dosta veliku svotu. Ona je to kazala i ostalima ženama, pa je svaka ponešto dala i kupile su za Isusa još ulja.

Kad sam ovo slušao divio sam se ljubavi, kojom su ljubile ove žene Isusa u Presvetom Oltarskom Sakramentu. A molio sam Spasitelja, da našoj mladoj Hrvatskoj dade što više ovakih majki, koje ljube Isusa. Takve će onda zacielo u Isusu ljubiti i svoga muža i svoju djecu, koju će odgojiti za pravu djecu Božju.

M. I.

DA UČENJACI PROSLAVE BOGA

Mjesečna nakana Apostolata molitve, koju je blagoslovio Sv. Otac

RAZGOVOR U NOCI

Bijaše među farizejima čovjek, Nikodem po imenu, židovski viećnik. On dođe k Isusu po noći i reče mu: Rabi! Znamo, da si učitelj od Boga došao, jer nitko ne može ovih čudesa činiti, ako Bog nije s njime. Isus odgovori: Zaista ti kažem: Ako se tko ne preporodi, ne može vidjeti kraljevstva Božjega. Reče mu Nikodem: Kako se može čovjek roditi, kad je star? Zar može po drugi puta ući u utrobu svoje matere i opet se roditi? Isus odgovori: Zaista ti kažem, ako se tko ne rodi vodom i Duhom, ne može ući u kraljevstvo Božje. Što je rođeno od tiela, tielo je, a što je rođeno od Duha, duh je. Ne čudi se što ti rekoх: Valja nam se preporoditi. Vjetar puše, gdje hoće; i šum njegov čuješ ali ne znaš, odkuda dolazi i kamo ide. I teko je svaki, koji je rođen od Duha. Prozbori Nikodem i reče mu: Kako to može biti? Odgovori mu Isus: Ti si učitelj u Izraelu pa toga ne znaš? ... (Iv 3, 1-11).

Stanimo. Ovaj izsječak prekrasnoga noćnog razgovora neka nam posluži kao božanski tumač divne molitvene nakane. Promotrimo u svjetlu navedenih pitanja i odgovora ona pitanja i one odgovore, što se rađaju između raznih »učitelja«, to jest učenjaka našega vremena i jedinog, vječnog, nestvorenog Učitelja svake mudrosti.

UČITELJ U IZRAELU

To je Nikodemova izkaznica. On uči. Prevrće stare tekstove Svetoga Pisma i kuša im svojim domljivanjima pridati nešto svježine i sile, kako bi ga slušatelji što bolje shvatili. — Nikodem je ozbiljan učitelj. Isus po-

stupa s njime, kao sa zrelim čovjekom, prokušanim i podkovanim u znanju; kao s pravim učenjakom.

O takvima računa ova mjesečna nakana. O učenjacima. O onim osobama, što ih učena istraživanja upućuju na izvore jedinstvene istine. O radnicima, što neumorno napinju živce i duh, da se približe posljednjim razlozima stvorenih bića.

Ne govori naša nakana o polutanskim, poluizobraženim, brijačkim i postolarskim »učenjacima«. O bezbrojnoj masi ljudi, kojima sve znanje pritječe iz novinskih stupaca; koji nemaju pojma o vječnim i neutrudivim zakonima prirode; koji su dalekozor i sitnozor vidjeli možda samo izvana; koji ne znadu ni najosnovnijih načela znanstvenog rada. Za njih će biti pisane druge nakane. Ova se sada zanima za istinite umske trudbenike, kojima u srcu buktli žar nepatvorenog umotvornog zvanja; koji spaziše na istočnom nebu svoga života zvijezdu — blistavu zvijezdu nauke, i uputiše se, a da može biti nisu ni slutili, pod njenim jasnim vodstvom k Vječnoj Mudrosti.

O takvim učenjacima govorimo. O tim nasljednicima i baštinicima astronoma Kepplera i Newtona; matematičara Pascala i Cauchyja; liječnika Pasteura; fizičara Galileja; kemičara Lavoisiera; prirodoslovca Linnéa; povjesničara Pastora i Šullaya; sociologa Štetinca. . . Mogli bismo tako izbrojiti sve grane, s kojih je čovjekov um kušao ubrati plodove znanja; sva ta brojna područja, na kojima istraživanja otkrivaju neprestano nova čudesa, nove sile, nove potvrde vječ-

U noćnoj tišini sluša Nikodem božanskog Učitelja, jedinog učitelja svakoga pravoga znanja

nim zakonima, kojima je ovijena narav svakoga stvora.

... PA TOGA NE ZNAS!

To pitanje upravljeno u tami Nikodemu moglo bi i moralo bi ozbiljnošću prekriti mnoga lica ozbiljnih današnjih učenjaka. Pa vi, učenjaci, toga ne znate? — Čega ne znamo? — Toga, da se vaš rad nikako ne svršava u kiselinama, u silama elektriciteta i magnetizma, u svemirskim daljinama i okretanjima, u poznavanju svih najmodernijih i najčudesnijih svjetlova u česticama tvari, u matematičkim obrazcima, u promatranju staničja i izbrajanju vrsta, u zamišljanju i dokazivanju geogonskih, poviestnih, socioloških, psiholoških hipoteza i teorija. Da vaš pogled uma, kojim

odkrivate sakrivene i divne stvari u sebi i oko sebe, da taj pogled ne može zastati kod tiela, jer nije od tiela; da se ne može zadovoljiti pronalazcima s ove strane materialne, opipljive koprene; da mora posizati dalje, dublje, više; da se u silnom zaletu mora prebaciti preko vidljivoga u nevidljivo; da mora u vidljivome pročitati zapis nevidljive stvarnosti; u zakonima zakonodavca; u silema izvor sile; u redu začetnika reda; u duhovnoj strani svakoga stvora, po kojoj nam se stvorenja objavljuju, Otca svieta, reda i duha.

U tom počiva sva dubina pravog učenjačkog rada: učenjaci se moraju izložit i Istini; moraju se p o k o r i t i Istini; moraju u z l j u b i t i Istinu; moraju s v j e d o č i t i za Istinu. Po

uzoru Isusovu, koji je došao na svijet, da svjedoči za Istinu, mora svaki učenjak poći osvijetljenom stazom u kraljevstvo Istine. Nije to izmišljotina. To je nalog, zapovied, odredba — uklesana u svako stvoreno biće, koje služi čovjeku kao putokaz: *k Bogu!* To je zapisano i u sve sile naše duhovne naravi, koja je svom svojom puninom ponosena k nestvorenom Duhu, k Otcu zvijezda i milosti.

Sladka podvrženost Istini izliva iz punine zahvalnoga priznanja slavu Stvoritelju — kao plavičasto jezero preobilje svježe vode. Zašto? Eto tu je na mjestu uvjerljivo priznanje Nikodemovo: Nitko ne može ovih čudesa činiti — nitko ne može iz ništa nešto učiniti, tako savršeno sve udesiti — ako nije Bog s njime. A kad je tako, onda je opravdana Kristova rieč velikom učenjaku Pascalu: Meni da je slava, a ne tebi, crve zemaljski!

SLAVA BOGU!

... ne samo na visini, o kojoj dnevno pjeva sv. Misa, nego posvuda, kako to kliču bez prekida živa i neživa stvorenja. Jer čitav je svemir nalik na prekrasni kantik, na veličanstvenu pjesmu slave, što je čovjek izriče na duhovni način uz neopisivo skladnu pratnju ostalih stvorova. Ako čistim očima gledamo svemir, vidjet ćemo na svijetu Boga, piše jedan francuski Isusovac. Svaki miris postaje žrtvenim kadom, svaka boja prozirnim staklom, svako čovječje lice svetom slikom, svaka tajna šatorom Božje prisutnosti.

Tu je pred učenjakovim duhovnim pogledima udaren temelj slave, koju će izkazati Bogu. Jer slava je, po riečima učenjaka sv. Ambrozija, jasno poznavanje i očitovanje neke stvari

popraćeno hvalom. Dvostruka je: u nerazumnim stvorenjima skriva se kao u klici, dok se u razumnom biću podpunce razcvata u spoznaji i priznanju Božje veličine.

Izvan nas, kaže gore spomenuti Isusovac, postoji uređaj stvorova, postoji život, postoji osjetni život, ali nema molitve. »Nebesa pjevaju slavu Božju«, kliče starozavjetni mudrac. Da, ali onda, kada to psalmista spozna i izrekne. Jedino čovjek može zajedno povezati pojedina slova i pojedine glasove te bezsviestne molitve razpršene po stvorenim bićima. Svemir sam sebe ne spoznaje; životinja ga nosi kao nesvjestni odsjev u svojim hladnim očima. Tek čovjek, poput Velešvećenika, pjeva svjestno u ime čitava stvorenja ponizni Slava Bogu Stvoritelju...

To je mjesto pravoga učenjaka. Taj divni oltar prirode! To je njegova dužnost — ta prekrasna dužnost: naukom slaviti Boga. Kad je Bog progovorio rieč, postao je svemir. Sad je na svemiru red, da on progovori rieč zahvale Bogu. On progovara učenjacima. Cijeli svemir s nama ostalim ljudima, kojima nije dano oduzlati tajne života i sve stvarnosti. I mi preko učenjaka slavimo Boga. Jer učenjaci su po svom zvanju pozvani, da mjesto ostalih i u njihovo ime progovore svjestno i odlučno — Slava Bogu Stvoritelju!

CRKVA UČENJACIMA

Zato su posljednji Pape osnovali i promicali veliku znanstvenu ustanovu Papinsku Akademiju Znanosti. U nju je primljen znatan broj najuvaženijih učenjaka čitavoga svijeta (jedan Hrvat, prof. Ružička; a ima i nekato-lika). Svrha je Akademije, da njeni članovi, okupljeni oko Petrova prie-

stolja, svojim radom proslave Božju svemogućnost ostvarenu u svijetu. Sveti Otac Pio XII. nekoliko je puta iznio srdačne i umne očinske upute tim učenjacima, upozorivši ih svakiput na to, koliko dobra mogu učiniti, ako znenje upotrebe kao lijek za jedno čovječanstvo; koliko zla po drugoj strani, ako sav trud i umski napor bude ludo utrošen za razaranja i ubijanja.

Uz to je jedna od najtoplijih želja Svete Crkve i Svetog Oca, da se vjernici mole za učenjake. Neka im Bog pokaže svoj svjetli trag preko svih prostora i svih vremena. A oni neka bez bojezni pođu tim tragom u priznanju Istine. Neka, držeći od svetoga straha pred bezkrajima i nedokučivim tajnama svemira, predadu sebe i svoje znenje Bogu, od koga su ga primili. Neka u pravoj vjeri otkriju »najveće znanje uzdužnog i poprečnog veza ljudskog društva« (Sufflay) i prirode, i vjerom nek odgovore duhovnom pozivu Božjem, shvativši bolje i potpunije od vječnika Nikodema, da je upravo vjera onaj silni preporod u Duhu Svetomu.

Mijo Škvorc D. I.

St. Tuma A.: ovaj pastirnik i uzor kse učenjaka, pred najvećom knjižom križem.

MOLITVA GOSPODNJA

NAJLJEPŠA MOLITVA

Oboljela neka starica. K njoj dođe mladi kapelan, da je pripravi na smrt. Poče predmoliti svojim biranim riječima. Ali to se bolesnici ne svidje. Ona će: »Velečasni, molim Vas, pustite vi to. Izmolimo radije Očče naš!«

Imala je pravo. Najuzvišenija, najbolja, a ujedno i najjednostavnija molitva jest »Očče naš«.

GOSPODINE, NAUČI NAS MOLITI

Apostoli su često vidjeli Spasitelja, gdje moli. Vidjeli su, kako je sabran i pun strahopočitanja; kojom pobožnosti i kojim žerom zna moliti. On je učitelj duhovnoga života, dakle i učitelj molitve. I jedan će od njih: »Gospodine, nauči nas moliti, kao što i Ivan nauči svoje učenike« (Lk 11, 1.). A Isus reče apostolima: Kad se molite, govorite:

»Otče, sveli se ime tvoje! Dodi kraljevstvo tvoje! Kruh naš svagdanji daj nam svaki dan! I odpusti nam grieha naše, jer i mi odpuštamo svakomu dužniku svomu. I ne uvedi nas u napast!«

To je malo neobičan »Otče naš«. Ima samo pet molbi. Mi molimo malo obširnije. Onako, kako je zabilježio sveti Matej u svom Evanđelju: »Kad se molite, ne govorite mnogo kao neznabožci, jer misle da će biti uslišani za mnoge svoje riječi. Ne povedite se dakle za njima; jer zna Otac vaš, što vam treba, prije nego li ga zamolite. Vi dakle ovako molite: Otče naš, koji jesi na nebesima...« (Mt 6, 7). To je ona molitva, kako je mi molimo. Ima osim uvoda sedam prošnja. A na koncu dodajemo: Amen. Tu nas je dakle molitvu naučio sam Gospodin, zato se i zove »Molitva Gospodnja«. Stoga nam je tako uzvišena i sveta.

SKRAĆENO EVANĐELJE

»Otče naš« je za nas sveta molitva, jer nas ju je naučio sam Spasitelj. Ali sveta je i radi svoga sadržaja. U njoj je sve, što se imamo uzdati od Boga i što moramo prositi. U svim molitvama Sv. Pisma nalazi se ono, što je sadržano u molitvi »Otče naš«. Kada Psalmista pjeva: »Blagosloveno ime Gospodnje!«, to je isto, što i: »Sveli se ime tvoje«. A opet ona molba u psalmu: »Pokaži nam, Gospodine, lice svoje i bit ćemo blaženi« odgovara prošnji: »Dodi kraljevstvo Tvoje«. I opet prorok David pjeva: »Upravlja, Gospodine, korake moje po izrekama svoje mudrosti, nauči me vršiti volju tvoju«. A to je ono: »Budi volja tvoja...« To vrijedi i za druge prošnje. I stoga je s pravom sveti Ciprian nazvao »Otče naš« skraćenim

evanđeljem. On piše: »Kako je puno i veliko skupljeno u to malo rieči! Koli raznolik je sadržaj ove molitve, tako te nije ništa izostavljeno, nego je sve ono u tom kratkom skupu nauke nebeske, za što moramo moliti i prositi.«

Od onih sedam prošnja tri se prve odnose na Boga i njegovu slavu, a ostale četiri na dobro naše i našega bližnjega, na tjeło i dušu, na ovaj život i na vječnost.

A vi, kad molite, molite : ...

PREBOGATA MOLITVA

Slavni crkveni naučitelj, svećenik iz Kartage Tertulijan piše: »Kako je kratka u riečima, a bogata sadržajem molitva Gospodnja! U njoj se ne nalazi samo jedna molitva, kakova mora biti, ne samo način, kako ćemo Boga slaviti, niti samo stvari, za koje možemo moliti, nego sve, što je Gospodin naučavao i zapovjedio, tako te je doista cijelo evanđelje u njoj sadržano.«

»Otče naš« je tako jednostavna molitva, a opet tako puna sadržaja.

Malo rieči, a puno kažu. Treba samo znati uroniti u velike istine i prošnje, koje ta molitva sadržaje. Diete će tu molitvu pobožno moliti, a mudrac može zaroniti u njezine dubine i ne će je dokučiti. Ona je dragulj, mali, ali predragocjeni.

UZVIŠENA MOLITVA

Pobožni i častni učitelj duhovnoga života i pisac knjige »Nasljeduj Krista« hvali ovako našu molitvu: »Izme-

... »Otče naš, koji si na nebesima...«

đu svih molitava i hvala nema bolje ni svetije od »Otčenaša«. Molitva Gospodnja nadilazi sve molitve svetaca, nadvisuje sva sveta čuvstva ljubavi svetih duša; ona sadržaje u sebi sve izreke proroka, sve uzvišene i poput meda sladke rieči psalama i pjesama. Ona moli za sve, što nam treba, ona slavi Boga dolično, ona prodiere oblake, ona se uzdiže nad anđele, nosi duh prema nebu i spaja dušu s Bogom. Blago onome, koji razmišlja sve Gospodnje rieči, zlatne rieči »Otčenaša«!

MOLITVA SVIH ČASOVA

Nije nikakva zapovijed ni Božja ni crkvena svaki dan moliti »Otče naš«. Ali kao da nam je sam Gospodin ipak nekako to zapovjedio. Jer on hoće da molimo za »kruh naš svagdanji«. A jer svaki dan trebamo »kruha«, to jest sve ono, što nam je potrebno za život, to treba da i molimo svaki dan za taj kruh, a to ćemo najbolje i najlakše učiniti, ako molimo svaki dan »Otče naš«.

Ta je molitva prikladna za svaku zgodu, ona je doista molitva svih časova. Ujutru je ne bi smjeli nikako propustiti! To mora da je jezgra jutarnje naše molitve. A opet ćemo najzgodnije završiti dan s molitvom Gospodnjom. Kod svake svete Mise moli svećenik »Otče naš«. A to mora i vjernik, koji pribiva službi Božjoj. Prije posla, škole, ručka ta je molitva prikladna, da nam srce uzdigne dobrom nakanom do Boga i da nam od njega donese blagoslov. U bolesti, nevolji, pogibelji, napasti molitva će Gospodnja donijeti utjehu, pomoć i milost. Zgodna je ona i za sveto razmišljanje, te ćeš uvijek nove misli i pobude naći, budeš li pozorno i pobožno razmišljao svaku rieč te uzvišene molitve.

MOLITVA ZAHVALNICA

Nejuzvišenija i najbolja zahvala za primljena dobročinstva jest makar jedan »Otče naš«. Tako veli bl. Jordan, general Dominikanaca: »Jedan je jedini »Otče naš«, ako ga moliš pravom i usrdnom pobožnošću, bogata naknada za sva dobivena dobročinstva. Ta će kratka molitva privući s neba spasenje i blagoslov na sve, koji u kršćanskoj ljubavi prema bližnjemu daju milostinju siromasima i biednima«.

Tako je dakle moćna ta sveta molitva, moćnija od svih drugih. Ta sam nas Spasitelj potiče, da molimo u njegovo ime, pa ćemo sigurno dobiti ono, što prosimo. Nu nikada ne mo-

limo više i istinitije u njegovo ime, nego ako se još služimo i istim njegovim riječima. A to činimo moleći »Otče naš«.

Petar Gärtler D. I.

OSJEĆAJMO U SVEMU S CRKVOU

Molitvena nakana za kolovoz, koju je blagoslovio Sv. Otac

ŠTO TO ZNAČI!

Što uobče znači s nekim osjećati? Misлити kao on? Uskladiti svoj unutarnji i vanjski život prema njegovim uputama i željama? Skriliti svoju misao i osobno uvjerenje u njegove nazore i osnove?

To znači: prelići u svoj život njegovu volju i njegove nakane. Nastojati oko toga, da na nama ništa ne bude mrzko njegovim očima i njegovu srcu. Da mogne pod svako naše poduzeće i djelo spremno staviti svoj podpis i odobrenje.

A osjećati s Crkvom? Osjećati s Crkvom, s tajanstvenim Kristom na zemlji? — To znači: prenijeti nazore svete Crkve potpuno u svoj svaki-danji život. U svako svoje jutro, podne i večer. U sve svoje mišljenje, odlučivanje i djelovanje. U dnevni red i dnevni rad. U posebnički i javni život. Znači: izgrađivati sebe po uputama Crkve tako, da samo jedno priznanje nađe u nama mjesto, i to ono uvjerljivo Pavlovo: »Živim doduše ja, ali ne ja: Krist živi u meni« (Gal. 2, 20).

To znači, kako krasno iztječe u »Pravilima za osjećanje s Crkvom« sv. Ignacije Loyola, »odbacivši svaki svoj sud spremnim i pripravnim duhom slušati u svemu pravu zaručnicu Gospodina Našega Isusa Krista. A to je Sveta Majka Crkva hierarhička, to će reći Rimska«.

To znači prikloniti sva svoja domisljavanja s najvećim duhovima čovječanstva velikim i nepokretnim, odsudnim i božanskim istinama, što ih u svome krilu Crkva brižno čuva. To znači poput obraćenika Papinija njegovati jedinu želju: Stigavši iz bezvlada i skrajnjeg nereda — a što je drugo svijet izvan ograda Rimske Crkve nego nered? — ja danas volim biti njen posljednji, poslušni i običan sin i sluga!

ZAŠTO TO!

Jednostavan odgovor: Kad je Gospodin Isus, kako pripovijeda sv. Luka u desetoj glavi svog Evanđelja, izabrao sedamdeset i dva učenika, prve svoje misionare, i poslao ih dva po dva pred sobom, uputio ih je, kamo da idu, kako da se vladaju, što da govore. Da ukloni svaku bezpotrebnu brigu i žalost s njihovih duša — a time da dadne i svim kasnijim pokoljenjima spasonosnu nauku — reče im na koncu: »Tko vas sluša, mene sluša, i tko vas prezire, mene prezire. A tko mene prezire, prezire Onoga, koji je mene poslao.« — Tu počiva kao u klici odgovor na sve teškoće, koje se ponavljaju iz dužne poslušnosti prema crkvenom Učiteljstvu: Tko vas sluša, mene sluša.

Naši se duhovni pogledi ne ustavljaju na prividnom, vanjskom, ljudskom elementu u Crkvi. Kao kroz proziru zavjesu gledamo u crkvenim poglavarima nevidljivu Kristovu pri-

sutnost, skrbnu zaštitu Ota s neba, nadahnuća i savjete Duha Istine. Nama je Crkva doista kao i Sv. Pavlu: Crkva Boga živoga, stup i tvrđa Istine. Mi u duhu sinovske odanosti upiremo svoje oči »prema Rimu, gdje je onaj svjetionik, koji svojim zrakama obasjava cijelu zemlju«, kako je napisao blagopokojni Merz. Za nas je Crkva, kao i za velikog opata Marmiona, »istinski čuvar Kristove nauke i zakona. Djeliteljica njegovih milosti među ljudima. Napokon Zaručnica, koja u ime Kristovo prikazuje Bogu savršenu hvalu za svoju djecu«.

KAKO DA OSJEĆAMO S CRKVOU

Prije svega s najdubljim nutarnjim uvjerenjem. Nutarnje je uvjerenje podloga svemu prištajanju. Uvjereni smo, da po Crkvi progovara Krist, da je Krist Bog, da je posluš Bogu i pristanak uza nj najspasonosniji, da je dakle osjećanje s Crkvom spasonosno.

U svemu u valja osjećati s Crkvom. To znači u svemu, u čemu nas Ona poučava. Prije svega u vjerskim istinama i čudorednim zakonima. Tu nema izbora i ševrdanja. »Rim je progovorio i stvar je svršena«, rekao bi Sv. Augustin. S Crkvom katolik osjeća i sledi je u svim pitanjima crkvene stige, napose hierarhičnog uređenja. Crkvu sluša u svim naredbama, koje se odnose na nauku i djelovanja korisno ili štetno po život katolika. Crkva je za katolika mjerodavna i u svim naredbama i savjetima obzirom na razne druge stvari, makar i ne bile strogo duhovne, ako se mogu lako zaletjeti u krug duhovnih probitaka i ondje počiniti nered i zbrku. Takva su pitanja pojedinih neodređenih sistema i nauka, koje postepeno mogu zadrijeti u područje crkvenog i duhovnog života.

Svoje osjećanje s Crkvom izrecimo. Stid je obična, svakodnevna katolička sramota. Nikako nije u skladu s Kristovim programom: Zato dođoh na svijet, da svjedočim za Istinu. »Ne stidi se svoje vjere«, kliče francuzki romanopisac i akademik René Bazin. »Dvadeset vjekova živi od nje, i sve, što je čovječanstvo proizvelo dobra, oslanja se na nju.«

I djelom! I djelom osjećajmo s Crkvom. To znači: naš život, naš svagdanji stališki život: seljački, radnički, gradski, činovnički, studentski, redovnički, svećenički — mora sago-rijevati na pladnju dragovoljnog prikazanja kao živi dokaz: Osjećajmo s Crkvom!

Osjećam s Crkvom to znači: živim s Crkvom. U kući, na polju, u radionici, u uredu, u — molim vas, nemojte se smijati — u gostionici, u slikokazu i kazalištu, u školi, na putu, u crkvi — ukratko s v u d a.

I sa svima. Jer u svima prepoznajem djecu Božju, što je Crkva ljubila. Ja ljubim Crkvu, ljubim prema tome sve one, koje ona ljubi.

DANAS VIŠE NEGO IKADA I

Nikada ne treba s Crkvom više osjećati nego danas. Danas je napadaju sa svih strana, predbacuju joj nedoraslost u presudnim časovima ovoga poviestnoga sloma. Kažu, da je zastarjela, da je neosjetljiva za suvremene potrebe i krvava dozivanja svih biednika.

Tako? Biva, nas će spasiti iz nevolje sve te pobješnjete mase, što nam pale sela i nište živote? Mislite, da će nas usrećiti bombardiranja i klanja? Ne — više nam ne mogu vezati očiju svi ti huškači raznih boja kao nekad... Danas je i naša domovina i Crkva u našim krajevima osjetila svu njihovu čovječnost.

U isto vrijeme, baš danas, osjećamo po drugoj strani blagu tišinu i ljubav probodenog Srdca Isusova. »Dodite k meni svi, koji ste umorni i opterećeni...«

Umorni smo, Isuse, i opterećeni! Dolazimo k Tebi u tvojoj Crkvi. Predajemo Tebi u tvojoj Crkvi svoj život, svoje misli, riječi i djela!

Mijo Škvorc D. I.

KRALJEVSTVO PRESVETOGA SRDCA

U OČEKIVANJU SV. OTCA

Očekujući Sv. Oca u »Vojvodskoj dvorani« (Sala Ducale) mogli su se mladenici taj dan diviti krasoti slika i kipova po dvoranama Vatikana. Promatrajući ljepote u kući zajedničkoga Oca mnogi su od mladenaca pri tome vjerojatno pomislili i na onu novu kućicu, što je na poseban način njihova. Pa su se nekako preplašili i pomislili na takvu usporedbu. Ta gdje su u njihovoj kućici takve umjetničke krasote! Ali upravo danas Papa će im reći, da njihova kuća može na izvanjski način postati krasnom, čak neizporedivo ljepšom od bilo koje plemenitaške zlatne palače, po kojoj se koče grbovi i kipovi. Može biti daleko plemenitijom poradi jedne jedine slike, što je pobožno izložena na bielom zidu: poradi slike Kralja Kraljeva Gospodina Našega Isusa Krista.

Jednom drugom zgodom Sveti je Otac spominjao to ustoličenje presvetoga Srdca Isusova u obitelji zajedno s posvetom Njemu (vidi lipanjski broj Glasnika). Sada Papa govori o istom predmetu i odmah od početka vidi u Isusu vrhovnog Vladara obitelji, Onoga, koji može i zna dati pravi mir.

LJUBAV U MIRU

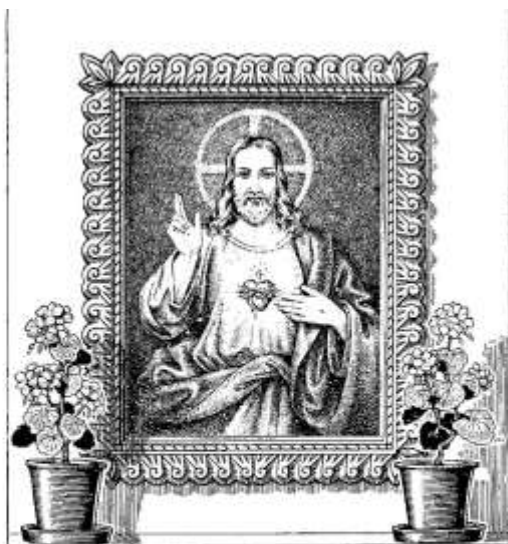
Kako bismo se mogli uzdržati, predragi mladenici, a da Vam ne progovorimo o Presvetom Srdcu Isusovu u ovome mjesecu, koji je Njemu posvećen, i u osmini Njegova blagdana? Kako bismo mogli ne govoriti Vam o Presvetom Srdcu, tom neizcrpivom vrelu nježne ljubavi ljudske i božanske, u vrijeme, kad se vaša mladenačka srдца, — čas uzbuđena

nađom pri osvitlu snova, što obasjavaju vašu budućnost, čas opet potresena strahom pri grmljavini sila, što potamnjaju nemirno sadašnje doba — kad se vaša mladenačka srдца tjeskobno pitaju: ima li još igdje na ovoj zemlji kutič, gdje bi se dva ljudska srдца mogla ljubiti u nepotučenom miru?

Na mir, barem onaj duševni mir, što može obstojati čak i u uzburkastosti vanjskoga svijeta, Isus nas poziva, da ga tražimo u pobožnosti prema Njegovu Presv. Srdcu. »Naučite se od mene, jer sam blaga i ponizna Srdca, i naći ćete pokoj dušama svojim« (Mt 11, 29). Bili u Isusovoj školi, učiti od Njegova Srdca blagost i poniznost, te božanske lijekove proti nasilnosti i oholosti, iz kojih potječu svi ljudski griesi i nesreće (Crkven. 10, 15), znači ići stazom mira i za pojedince i za narode. Bit će to i za vas izvor sreće, za kojom čeznete, i koju Mi od srдца želimo vašem domaćem ognjištu.

PLEMENITOST KRŠĆANSKE KUĆE

Kod objava punih ljubavi, koje su u najnovije vrijeme toliko promakle veliku pobožnost prema presvetom Srdcu Isusovu, Gospodin je Isus među ostalim obećao, da »će slika tog Srdca zazvati svaku vrstu blagoslova svuda, gdje god bude izložena posebnom štovanju«. Pouzdajući se da-

Slika Srdca Isusova na bielom zidu, okružena svježinom cvieća i toplinom štovanja, jest zalag posebnoga blagoslova i pomoći.

kle u božansku rieč, možete, a začielo i hoćete osigurati si blagodati takova obećanja time, da čuvate u svom obitavalištu sliku Presvetoga Srdca sa svim počastima, što ga idu. Po velikaškim kućama su smatrali dikom, kad su mogli pokazivati u mramor uklesane, u mjed salivene, na platno naslikane likove slavnih pređa, koje njihovi potomci s udivljenjem promatraju po svojim palačama ili dvorcima s osjećajem opravdana ponosa. Ali, zar je možda nužno, da budemo plemići, ili zar mora koja obiteljska slika biti baš umjetnina, da srdce ponosno zakuca pred likom kojega predka ili oca? Bezbrojni su siromašni stanovima, gdje u neuglednom okviru brižljivo čuvaju kakav jednostavni svietlopiš, koji je možda već požutio i s vremenom izbledio, ali koji je ipak neizporedivo dragocjena uspomena na koje drago biće, kome smo jedne tužne večeri zaklopili oči i ustnice. Ali iako smo

drage ostanke položili u grob i tako izgubili osjetnu prisutnost, vjerujemo uzprkos dugom nizu godina promatrajući tu izbljednulu sliku, da ćemo opet vidjeti u vječnom sjaju mio lik toga bića, da ćemo čuti njegov sladak glas i osjetiti blagu ruku.

IZLOŽENA I ČAŠČENA

Kako je plemenito i liepo obnoviti ove drage običaje obitelji staroga kova! Ali ni Isus nije stranac u kršćanskim porodicama: On je ujedno i Otac i Brat. Nu postoji bitna razlika između likova naših pređa i slike Presvetoga Srdca, što su izložene i čašćene po domaćim zidovima. Tu razliku može svatko lako shvatiti. Dok naime slike naših dragih oživljuju u našem srdcu samo uspomenu i na njih i njihove kreposti, dole je slika Gospodinova ujedno i vidljivi znak stvarne prisutnosti: prisutnosti Oca, Kralja i najuzvištenijega Skrbnika.

Valja dakle, dragi kršćanski mladenci, braćo Isusova, da slika Njegovog Srdca, »koje je toliko ljubilo ljude«, bude izložena i čašćena u

vašem stanu poput slike najmilijeg i najdražeg roditelja. Neka tako ta slika izlieva sve blago svoga blagoslova na vas, na vašu djecu i na vaše podhvale. »Izložena i čašćena«: to znači, da ta slika ne smije samo bdjeti nad vašom posteljom, gdje god u zakutku, nego je treba držati na doista častnome mjestu: nad ulaznim vratima ili u blagovaonici ili u sobi gdje primete goste, ili u kojoj drugoj prostoriji, gdje se često prolazi. Jer veli Isus u sv. Evanđelju: »Tko prizna mene pred ljudima, priznat ću i ja njega pred Ocem svojim, koji je na nebesima« (Mt 10, 32).

»Čašćena«: to znači, da će pred dragi kip ili čednu sliku Presveta Srdca koja brižna ruka u obitelji stavlja, barem od vremena do vremena, nešto cvieća, zapaliti koju svieću ili će čak podržavati plamen žižka, kao neprestani znak vjere i ljubavi, i da će se tu svake večeri okupljati ciela obitelj, da Mu zajednički oda počast, da se ponizno pred Njim pokaje i zamoli za novu pomoć.

DJELATNO ŠTOVANJE

Slika Isusova Srdca u obitelji ujedno je i izraz posvete. Ta riječ »posveta« znači, da je obitelj posvećena Njegovu štovanju i službi, i da izbjegava bilo koju nedoličnu misao ili čin, što se protivi volji Božanskoga Vladara.

Jednom riečju, presveto Srdce štuje ona kuća, gdje Ga svatko priznaje Kraljem ljubavi. To izrazujemo, kad velimo, da mu je obitelj posvećena. Jer podpuno predanje samoga sebe jednoj stvari ili svejoj osobi zove se posvećenje. A Presveto se Isusovo Srdce obvezalo, da će obasuti posebnim milostima one, koji se na taj način predaju Njemu. »Naš mi je Gospodin obećao«, piše Sv. Margareta Marija Alacoque, »da nitko od

onih, koji se posvete tom Božanskomu Srdcu, ne će navieke propasti.«

Ali tko se posveti, mora također vršiti i dužnosti, što sliede iz takova čina. Kad Presveto Srdce uistinu vlada u kojoj obitelji — a Ono ima za cijelo pravo, da vlada nad svima — treba da u toj blagoslovenoj kući ozračje vjere i pobožnosti obavija i osobe i stvari. Stoga daleko od nje sve, što bi moglo razžalostiti Presveto Srdce: pogibeljna udovoljavanja, nevjera, neumjerenost, knjige, časopisi, slike ili kipovi, koji se protive vjeri i njenoj nauci! Daleko, u društvenim odnosima, ona milava popustljivost, danas tako u običaju, koja bi htjela pomiriti istinu sa zabludom, razvratnost sa čudoređem, sebičnu i pohlepnu nepravdu sa dužnošću kršćanske ljubavi! Daleko svako krivudanje između kreposti i opacine, između neba i pakla!

SPASONOSNI PLODOVI

Očito je, da ondje, gdje vlada ta posveta, rastu bezbrojni plodovi sreće. Male žrtve, što ih Isus traži od onih, koji mu se posvećuju, nerazmjerno su bogato nagrađene i u vremenu i u vječnosti. U vremenu, u časovima neizbježnih težkoća i boli života; u vječnosti, gdje će im se Božanski Goslo, čiju su sliku štovali, otkriti u svojoj usrećujućoj slavi svog lica.

U posvećenoj obitelji roditelji i djeca osjećaju, da su pod okriljem i u najnježnijem prijateljstvu sa samim Bogom. Zato rado slušaju Njegove zapoviedi i naredbe Njegove Crkve. Pred slikom nebeskoga Kralja, što im je postao zemaljskim prijateljem i stalnim gostom, oni prihvaćaju bez straha, ali ne bez zasluge, sve napore, koje od njih iziskuju dnevne dužnosti, sve žrtve, što im nalažu izvanredne poteškoće, sve kušnje, koje donosi blago upravljanje Providnosti, svu tugu po zemaljskim stazama.

Nek bude tako i kod vas, ljubljani sinovi i kćeri! Živuci tako već na ovom svijetu sjedinjeni s Isusom, primajući Ga često u sv. Pričesti, štujući svaki dan Njegovu sliku, vi ćete ostaviti ovu zemlju jedino zato, da pođete navieke promatrati presjajnu i pre-

blaženu stvarnost Božanskoga Srdca na nebu. S tom željom i kao zalag najobilnijih milosti, Mi od srdca podjelujemo vama i svim vašim dragima Svoj Očinski Aposolski Blagoslov.

(Pio XII. mladencima, dne 5 lipnja 1943.)

TRI GOSPODINOVA PAUKA

Gdje je bilo, nek je bilo, al' je bilo — barem se tako čita u jednoj staroj, staroj knjizi. Bila dakle tri Gospodinova pauka. I drugi su pauci Gospodinovi, ali ovi bijahu Gospodinovi na poseban način. Na leđima su imali znak sv. križa, a stanovali u Gospodinovoj kući. Preli su mreže kao sva njihova ostala braća tkalci, preli ali nikad ne dopreli. Pa jednoga dana, jednoga Gospodnjega dana — u nedjelju, u Gospodnjem domu — u crkvi, za Gospodinove službe — sv. Mise načiniše vieće tri Gospodinova pauka. A upravo se tumačila Gospodinova rieč — bila je propovied. Ne slušaju pauci propoviedi, ne slušaju, nego vieće viećaju, kako bi mogli jednom dopresti svoje mreže. I govore:

Prvi pauk: »Meni je teško. Predem, predem, cielu godinu tkam, ali nekoliko puta, o Božiću, o Uzkrsu i Petrovu, nabacaju se neki zlikovci kovinom na moju mrežu, i svu mi je raztrgaju.«

Drugi pauk: »Meni je teže. Predem i ja, predem, cielu godinu tkam, ali svakoga mjeseca, i uvijek ujutro rano, dođu djeca protrgaju moju mrežu. A nisu to zla djeca. Mirni su. Tihi su. Pobožni su, kad dolaze, pobožniji, kad odlaze — ali mrežu mi trgaju.«

Treći pauk: »Meni je braće najteže. Predem i ja, predem, cielu

godinu tkam i uvijek nanovo počinjem — ali svake nedjelje, oko desetoga sata, javi se biela prikaza, na prsima joj križ, uvijek govori, i meni mrežu trga, trga.«

Izkazali Gospodinovi pauci svoje tuge, zamislili se — i tajac, al' nikako da se domisle, ko to njima trga mreže, i kako da ih dopredu.

Covjek je Božji međutim govorio. Pauci nisu slušali — ali kad bijaše tajac, uhvatiše i ove rieči: »... pogledajte pauke!«

»To govori o nama«, reče prvi pauk.

»Poslušajmo! Počujmo« — rekoše ostala dvojica.

»... Pogledajte pauke«, propoviedao je svećenik. »Predu paučinu. Po njihovoj paučini prepoznat ćete, koliko ste Isusovi učenici, koliko ljubite Isusa Krista. Paučina kod oltara, paučina na propovjedaonici, paučina u škabici za milostinju... izpitajte svoje savjesti!«

»Zbilja, zbilja!« — trgnuše se tri Gospodinova pauka. I rekoše:

Prvi pauk: »Moja je mreža u škabici. Kida se samo nekoliko puta na godinu. To je zato, jer ljudi malo ljube dobrog Boga. Ne brinu se za ljepotu njegova doma.«

Drugi pauk: »Moja je mreža uz pričestnu ogradu. Samo se djeca pričešćuju. Zato su tihi. Ali kad prid-

žu pričestno bijelo platno, kidaju moje niči. Djeca, dā, ali stariji se ne pričešćuju. Stariji su zli, nisu više dobri kao dobra djeca.»

Treći pauk: »Moja je mreža na propovjedaonici — a to misnik kida moje tkanje, kad se penje na nju. A vidi se, da ga ljudi ne slušaju, dok su vam mreže tako dugo ciele.«

»Zbilja, ne slušaju« — zaključie tri Gospodinova pauka. »Kad bi ga slušali, naše bi mreže malo češće bile raztrgane...«

★

Pogledajte pauke! Pogledajte paučinu u škabici. U njoj je svjedočanstvo o našoj nemarnosti, mlakosti i mlakoći. Bog nam je poklonio svoju prisutnost, dar svoje ljubavi. Ne boravi se kod onoga, koga se ne ljubi. A On se nastanio među nama. Ostaje među nama i s nama. Uvijek ga možemo naći, da mu se poklonimo, da ga prosimo i za komad kruha svagdanjega i za odpuštenje dugova, i za oslobođenje od zla.

Među nama je. Crkva je njegov dom! To je njegova ljubav izmislila. Ali brigu za svoj dom i za ljepotu i za čistoću svoga doma prepustio je našoj ljubavi. Gdje se pokazuje naša ljubav? Gdje i udovička: kod škabice.

U škabici na crkvenim vratima kapa naša ljubav i zahvalnost. Kapa? Kad bi samo kapala! Kad bi Božji ljudi znali odtrgnuti koji novčić i pokloniti ga za potrebe crkve. Jer je pisano: »Kući tvojoj pripada poštovanje u svako doba« (Ps. 92, 5).

Nu što Bog dobiva za ukras? Paučinu prvoga Gospodinova pauka!

★

Pogledajte pauke! Pogledajte paučinu prvoga Gospodinova pauka!

Crkva nije samo dom Božje prisutnosti. Crkva je i kuća kruha — novozavjetni Bellehem. »Po svim kućama ima mjesto, gdje se čuva hrana za porodicu. Crkva je kuća duša; to je kuća nas kršćana. A i u toj kući ima jedno slično mjesto. Vidite li ovo Svetohranište? Kad bi zapitali, što je to, vi bi rekli: to je mjesto, gdje se čuva hrana naših duša. Tu je tijelo Gospodina Isusa. A ovaj dobri Spasitelj nam kaže: Uzmite i jedite...« (Sv. Ivan Vianney).

Mi ne uzimamo. Mi ne jedemo. Ne zato, što nam ne bi trebalo. Jer nije na zemlji previše svetosti, dobrote, ljubavi, čistoće i pravde. Premalo je u svijetu i u nama dobra; i suviše premalo. Ali mjesto, da bi gladovali za pravdom i blagovali Kristovo tijelo, mi ostajemo duhovno slabi, izsušeni. Umiremo; a oko pričestne klupe pauk prede svoju mrežu. Zar je zašto Gospodin pretvorio kruh u svoje tijelo, i ustanovio tajnu sv. stola, da pauk ima gdje razapeti svoje niči...? »I zato su među vama mnogi slabi i mlaki...« (1. Kor. 11, 30).

★

Pogledajte pauke! Pogledajte paučinu u propovjedaonici. To je naša osuda. Kad se ta paučina ne bi svake nedjelje kidala, mogli bi se izpričati! Kako to? Evo kako. Kad bi treći Gospodinov pauk mogao mimo obavljati svoj tkalački posao, to bi bio znak, da se nitko ne penje na propovjedaonicu, da svećenik ne uzlazi na propovjedaonicu, da se s nje ne javlja Evanđelje i da se s nje ne čuje rieč spasenja. Mi onda ne bi znali, da je Bog prisutan u svodu naših crkava, da je Bog prisutan pod likom našega kruha. Crkva bi nam bila obična kuća i nitko se ne bi bio dužan brinuti

za njenu ljepotu. Euharistija bi nam bila običan kruh, i nitko je ne bi bio dužan blagovati za posvećenje duše. »Ali rieč Gospodinova nije svezana« (2 Tim 2. 9). Rieč Božja dolazi i k nama, i u naše pustinje, u pustinje naših duša, u pustinje naših srdaca.

I jedni rieč Božju ne znaju — jer je ne slušaju. Raztrgana paukova mreža dokaz je njihove krivice — bit će osuđeni zbog nemarnosti, što rieči Božje ne slušaju.

A drugi rieč Božju ne vrše! Neraztrgane ili rietko trgane paukove mre-

že pred oltarom i škabici su njihove krivice — bit će osuđeni ne zato, što rieči Božje ne slušaju, nego zato, što je slušaju, ali ne vrše.

Tri Gospodinova pauka poslušala su propovied Božjeg čovjeka. I ne bez koristi. Kako bi bilo, da mi promislimo i poslušamo vieće triju Gospodinovih pauka? Možda bi to mogla biti za nas dobra propovied!

I preko pauka može nam Bog govoriti!

Josip Dinko Mravak D. I.

U S V I E T L U V J E R E

● Smiju li se čitati sve knjige, koje nisu izričito od crkvene vlasti zabranjene!

Crkva je oduviek branila čitanje raznih knjiga, koje su štetne po vjeru i čudoređe, i to svim vjernicima bez razlike, jer je i opasnost tih otrovnih djela obćenita za sve. No u današnje doba tiska se po svijetu toliko knjiga, knjižica, časopisa i drugih tiskopisa, koji su pravi otrov za duše, da je upravo nemoguće sve te knjige izričito zabranjivati. Radi toga stavila je Crkva u svoj Zakonik i sljedeće upozorenje na obvezu naravnoga zakona: »Dozvola, (čitanja zabranjenih knjiga), dobivena od bilo koga, nikoga ne odrijetuje od zabrane naravnoga zakona, da se ne smiju čitati knjige, koje nekomu uzrokuju bližu duhovnu opasnost« (kanon 1405, 1). Ako dakle ikogod, čitajući kakvu knjigu, knjižicu, časopis i t. d. vidi, da ga to djelo navodi na čudoređno zlo ili prieti njegovoj vjeri, ne smije pod težki grijeh tako što čitati, jer se inače stavlja u bližu grješnu prigodu.

● Kako da se vladam prema mladiću, za kojega želim poći!

Djevojka je često puta sama kriva, da je mladići smatraju igračkom i predmetom svoje zabave. Ona svojim držanjem može uvek djelovati, da je svi poštuju. A to vriedi na poseban način za zaručnicu. Ona se mora ponašati tako čedno, da svojim vladanjem ulije u zaručnika najveće poštovanje prema sebi, i mora biti tako pobožna, da zaručnik

gleda na nju kao na kakvu svetu stvar, kojoj on ne bi ni za što na svijetu htio učiniti što nažao, i što djevojka prema svom odabraniku bude vjernija Božjemu zakonu stidljivosti i kršćanske čednosti, pobuditi će u njemu tim veću ljubav i poštovanje.

● Mnogo se molim za milost, da se udam za onoga, koga ljubim. Je li Bogu ta molitva ugodna!

Takva je molitva Bogu posebno ugodna i hvalievredna. Jer izbor bračnog druga je odsudan životni korak i od prieko je potrebe, da ga čovjek učini uz Božju pomoć i Božje razsvjetljenje. A za to se treba mnogo moliti. No i poslije upoznanja, zaručnici će izkazati jedno drugome najveću ljubav baš time, da se jedno za drugo mole, ali ne samo za to, da bi ih Bog u posvećenoj ljubavi sjedinio, nego osobito za to, da uvijek ostanu vjerni Bogu i njegovim zapoviedima te da uvijek budu dobri kršćani. Gdje zaručnicu ljubav prožme pobožna i uzlazna molitva, lamo će i ponašanje njihovo među sobom biti uvijek u skladu sa zakonima Božjih zapoviedi i kršćanske stidljivosti.

● Smiju li roditelji braniti djeci, da stupe u brak s osobom, koju ljubet!

U biranju životnoga druga svaki čovjek ima slobodu i nitko nema prava, da mu tu išta nepravdno propisuje ili stavlja zepreko. Na jer roditelji imaju svetu duž-

nost, da se brinu za sreću svoje djece, imaju i pravo, da savjetuju djecu u tom prevažnom činu. Pa tako mogu i uzkratiti svoj pristanak i blagoslov, ako vide, da im diete u ludoj zaljubljenosti srce u vlastitu nesreću i propeš. No to će biti samo u slučaju, da im u ženitbi prieti opasnost za dušu ili veliko zlo za tjelesni život. Nije nikako dostatan razlog roditeljskog opiranja to, da se odabranik njihove kćeri ili sina ne sviđa njima, jer se s tom osobom ne će ženiti ni udavati oni, nego njihovo diete, koje dotičnu osobu ljubi, što je za životnu sreću prvi i najvažniji činbenik. Radi toga mogu roditelji teško sagriješiti i uništiti potpuno životnu sreću svoga djeteta, kad mu bez velikoga i važnoga razloga (a takav redovito ne mogu biti čisto društveni položaj, a još manje imetak, osim da se radi o potpunoj biedi) brane, da pođe za onoga, kojega ja u ljubavi izabralo za životnoga druga. Tim nepametnim opiranjem, koje dolazi zapravo iz nizke sebičnosti ili čak odurnog koristoljublja, ogriješuju se oni na najteži način o svoju svetu roditeljsku dužnost, da nastoje oko sreće svoga djeteta, jer mu zatvaraju vrata prema putu, gdje se ovo opravdano nada, da će biti sretno. Isto tako počinjaju teški grijehi proti svojoj roditeljskoj dužnosti i proti pravdnosti, oni roditelji, koji iz bilo kojega razloga i na bilo koji način (pa makar i samim prijetnjama) sile svoju djecu, da stupe u brak sa osobama, koje se doduše njima sviđaju (često radi niskih probitaka), ali koje njihovo diete ne ljubi. Takvi roditelji turaju svoje diete u najveću nesreću i počinjaju u nebo vapiti za nepravdu. Kod toga dolazi još i to, da takav brak, ako je učinjen pod silu, nije valjan, jer mu fali slobode pristanaka jedne stranke.

● Na koja se pravila obvezuje osoba, koja stupa u samostan

Kod svih redova temeljne su obveze: zajednički život po zavjetima siromaštva, čistoće i poslušnosti. Ostala pravila razlikuju se prema redu i svrsi, koju red ima, pa se mogu saznati od poglavara dotičnih redova.

● Od koliko se godina prima u samostan

Po Crkvenom Zakoniku ne može nitko biti primljen u noviciat bilo kojega reda, ako nije navršio 15 godina. Redovi, koji iznimno imaju dvie godine noviciata (na pr. Družba Isusova), mogu primiti u noviciat i pripravnike sa navršenih 14 godina (što se

obično nikada ne čini), ali u tom slučaju broji se tek druga godina noviciata kao kanonska godina, kako ju traži Crkveni Zakonik.

● Vriedi li krunica napravljena od meke ili krhke tvari

Krunica je pomoćno sredstvo pri moljenju i po sebi može biti od bilo koje tvari napravljena. U nuždi mogu se Zdravo Marije brojiti i na prste. No da netko dobije oproste, koje je Crkva podijelila za moljenje krunice, mora se krunica moliti na čisto, koje je blagosloveno, a blagosloviti se može samo čisto, koje sastoji od tvrdih zrna, koja se ne mogu lako razbiti (drvo, kovina, tvrdo staklo, tvrdo sjemenje nekih biljki i t. d.).

● Je li to isto: pobožnost prema Prečistom Srdcu Marijinu i pobožnost prema Bezgriješnom Srdcu Marijinu

Nije isto. Obje se pobožnosti odnose doduše na Blaženu Gospu, ali pod raznim vidicima. Kad izkazujemo štovanje Prečistom Srdcu Marijinu, tada častimo Gospu izričito i u prvom redu radi djevičanske čistoće njezina liela i njezine duše. Mislimo pri tome posebno na veliku milost, koju joj je Bog izkazao, kad ju je očuvao od svake i najmanje ljege nečistoće. Ali ujedno izrazujemo time i štovanje njezinoj djevičanskoj čistoći, ukoliko je to djevičanstvo i njezina vještita zasluga i u koliko je ona za nas uzor svete čistoće. A kao plod toga štovanja očekujemo od nje pomoć u očuvanju svoje svete čistoće (Vidi članak na str. 100). Štujući naprotiv Bezgriješno (neoskvrnjeno, neokaljano) Srdce Marijino izkazujemo štovanje Blaženoj Djevici, ukoliko je ona opreka prema bilo kojemu (ne samo nečistomu) grijehu. Po posebnoj Božjoj milosti začeta je ona bez ljege iztočnoga grijeha, i ostala je bez ijednoga grijeha cij svoj život. Kako dokazuju objave u Lurdu i u Fátimi, ovaj način štovanja Blaženoj Gospi je osobito drag, jer ga je kod svakog od gornjih ukazanja izričito potvrdila i tražila. Želi ona to zacieliti stoga, što sviat sve više zapada u ponor grijeha (nečistih i svih ostalih), pa nam tom pobožnošću želi pomoći, da raztrgamo okove grijeha i vratimo se Bogu. U Fátimi (1917.) tražila je Gospa štovanje svoga Bezgriješnoga (a ne samo Prečistoga) Srdca, jer na taj način želi u nama pobuditi ne samo policaj, da se oslavimo grijeha i da za grijeh zadovoljimo, nego i to, da je ona, naša Majka (Srdce, znak majčinske ljubavi), u toj borbi naš najveći uzor i neprevarljiva pomoćnica.

BORBE I POBJEDE SRDCA ISUSOVA

► **ISUSOVCI** — Red Družbe Isusove bori se već četiri stoljeća pod zastavom imena Isusova za proslavu Božju i spas duša. Danas ih je po cijelom svijetu razasuto 27.000. U Hrvatskoj je snažno djelovalo u 17. i 18. vijeku, a i danas oko 200 hrvatskih Isusovaca u 9 kuća djeluje riečju i perom na duhovno i kulturno dobro svoga naroda. U svoje redove primaju nadarene mladiće, koji su svršili srednju školu, a za one, koji još polaze srednje škole ili ih istom započinju, imaju u Travniku Malo Sjemenište, gdje u Nadbiskupskoj Gimnaziji svršavaju srednje škole, a onda polaze u noviciat u Zagrebu. Za mladiće, koji osjećaju zvanje za Družbu Isusovu ili koji se za nju zanimaju, daje sve obavijesti: Provincijalac Hrvatske Pokrajine Družbe Isusove, Zagreb, Palmotićeva 31.

► **NAJVEĆI ZLOČIN** — Svi, koji imaju malo poštenja, znadu i priznaju, da je Papa učinio sve, što god mu je bilo moguće, da se zaprieči današnji rat, a sada da poduzima sve moguće, da ublaži patnje i stradanja nesretnoga čovječanstva. Pa ipak ima još ljudi zle volje, koji se usuduju Sv. Oca kriviti, da je on skrivio rat, ili da nije dosta učinio, da ga zaprieči. Milanski Nadbiskup kardinal Schuster naziva takve klevete „najvećim zločinom proli cijelom čovječanstvu, koje u Papi gleda svoga najvećega dobročinitelja“. Što je Papa učinio u današnjem ratu, što znadu i poznaju dobro sve mase radništva, mnoštvo siromaha i zarobljenika. Pa i nabrazeni poštene ljudi svih naroda upiru oči u Crkvu i u Svetog Oca, uvjereni, da spas čovječanstva može doći jedino od Boga, preko njegove Crkve i Njegova Namjestnika na zemlji.

► **ZA MIR** — Istina, koju Sveti Otec bez prestanka naglašava: da je rat plod ljudske bezbožnosti i grieha i da se mir može izmisliti samo uztrajnom molitvom i pokorom, nailazi sve više odziva među kršćanskim pukom. Po katoličkim zemljama, gdje god je to moguće, priređuju se pokorničke procesije i javne molitve, kod kojih sudjeluju deseci i stolne tisuća ljudi, kao kod nekog velikog Euharistijskoga Kongresa. Koncem svibnja i početkom lipnja o. g. održane su na poziv preuzv. Nadb. Zagrebačkog takve pobožnosti i u Zagrebu. Od 28. svibnja do 5. lipnja obavljala se u svim zagrebačkim crkvama molitvena i pokornička devetnica, a 6. lipnja popodne krenula je velika

procesija svih katoličkih društava, svećenstva, redovništva te mnoštva vjernika od Svetišta Gospe Lurdske u Zvonimirovoj ulici prema katedrali. U tihoj procesiji, u kojoj se nije pjevalo nego samo molila krunica, stupalo je oko 26.000 vjernika, a deseci tisuća su pobožno pratili obhod sa pločnika. Pred katedralom održao je preuzv. g. Nadbiskup Dr. Alojzije Štepinac u večernjem sumraku kratku propovijed, a onda je obavio posvetu čitavoga grada Bezgrješnom Srdcu Marijinu, koju je za njim opetovalo barem 60.000 vjernika, što se sabraše na trgu pred katedralom.

► **ZADOVOLJISTINA SRDCU ISUSOVU** — Od 3.-13. lipnja o. g. održana je u Toledu u Španjolci pokornička devetnica, kojom su Španjolci htjeli dati božanskom Srdcu Isusovu zadovoljštinu za sve uvrede i svetogrda, koje počinise komunisti za vrijeme prevrata i građanskoga rata 1936-38., kada je u Toledu i okolici oko 300 svećenika i mnogo vjernika postalo žrtvom bezbožničke mržnje na vjeru, a bezbroj crkava oskrvnjeno i razrušeno. Devetnici su prisustvovali uz mnoštvo pobožnih vjernika i zastupnici državne vlasti.

► **NAJVIŠA ODLIKOVANJA** — U ratu se diele odlikovanja za hrabrost i priznanja za zasluge. Crkva se nalazi bez prestanka u ratu, svi su njezini članovi vojnici, pa za one, koji se osobito hrabro bore za slavu Božju i spas duša, izdaje ona u Božje ime odlikovanja i izražava im priznanje: podjeljuje im čast oltara. Tako je Sv. Otec Pio XII. odredbom od 21. ožujka 1943. odredio, da se imaju častiti kao blaženi: častna službenica Božja Marija Terezija Isusova (u svijetu zvana Aleksija de Clerc), umrla 1622., koja je osnovala na policoj sv. Petra Fauriera jednu žensku redovničku zadrugu; zatim č. sluga Božji Inocent da Berzo, kapucin, umro 1890.; napokon č. službenica Božja Španjolka Vincencija Marija Lopez y Viscuna, koja je također živjela u prošlom stoljeću i osnovala družbu, kojoj je glavna zadaća da se brine za siromašne i zapuštene.

► **KOD ZRAČNIH NAPADAJA** — U otičinskoj brizi za spas sviju onih, koji se nalaze u smrtnoj pogibli kod nečovječnih zračnih napada, što sve više preotimaju maha, podijelio je Sveti Otec 19. III. 1943. potpun oprost svima onima, koji za vrijeme rata u

smrtnoj pogibli pri zračnom napadaču izmole pobožno i skrušena srca zaziv: »Isuse, smiluj mi se!«

► **KATOLIČKA HRVATSKA** — Tjelovska procesija u Zagrebu (24. lipnja), bila je ove godine na poseban način sjajna, i brojem i zastupstvom. Desetci tisuća Hrvata, što u procesiji, što na pločniku, izpovjedilo je javno prošle vjeru svojih djedova u najveću i najutješniju tajnu naše svete vjere. Ta je izpovijest vjere došla na poseban način do izražaja i time, da je iza Presvetoga stupala službeno i Hrvatska Državna Vlada na čelu sa zamjenikom Poglavnika, g. generalom pl. Perčevićem. Hrvatska je katolička!

► **PAPA ZA ZAROBLJENIKE** — Obavještajni Ured u Vatikanu razaslao je o Uzkršu oko 150.000 listova i čestitake ratnim zarobljenicima po raznim stranama svijeta i time utješilo stotine tisuća srdaca, koja trpe radi prisilnog razstanka.

► **DOBRI UČITELJI** — Katolička Španija ulaže svu brigu, da si mladež odgoji u katoličkom duhu. Stoga nastoji, da izgradi što više dobrih učitelja, koji će kao uvjereni katolici odgajati nove naraštaje te nastaviti i dopunjavati vjerski i čudoredni odgoj djece, koji su započeli roditelji u krilu obitelji. Dobri učitelji velika su blagodat za narod, jer iza svećenika oni imaju najveći utjecaj na razvoj i budućnost svakoga naroda. Zadnjih desetljeća uspjele je nažalost prevratnici i bezbožničkim pokretima da zafuraju cijele naraštaje mladog učiteljstva, koji su onda opet uštrcavali taj otrov bezbožstva i materializma i pokvarenosti u nježne dječje duše. Cime je takvo razorno djelovanje urodilo, sami vidimo svojim očima.

► **TEMELJI DRŽAVE** — Poglavar Španjolske Caudillo Franco razložio je nedavno pri otvorenju državnoga sabora (cortes) temelje, na kojima hoće, da počiva španjolska država: »U onima, koji teže za državnim javnim službama, ima vladati čudorednost i krepost. Tražimo, da čudorednost svijetli bez zapreke i vlada bez poteškoće. Hoćemo slobodu,

ali u redu, i smatramo zločinom sve, što je proti Boga, čudorednosti, domovine i društvenog reda. Jer Bog, domovina i pravednost jesu temelji, na kojima počiva naš pokret.« — A te su tri stvari jedini temelji, na kojima se može trajno izgraditi bilo koja država.

► **OBITELJSKI ZAKONIK** — U katoličkoj Španiji izdan je poseban niz zakona za zaštitu obitelji. Objavljujući taj zakonik, izjavio je Ministar Prosvjete, kao dobar katolik, da će zakonik uze sve odredbe i propise, koje sadržaje, samo onda postići svoj potpun uspjeh, ako u tom poslu bude sudjelovala i Crkva, osobito preko Katoličke Akcije. — Gdje se radi o dobru obitelji, Crkva je hvala Bogu dosada bila uvijek na prvome mjestu.

► **MISIJE I RAT** — Crkva je od svoga početka bila osvajačka sila. Pa je tako velikodušnim naporima svojih misionara i s milošću Božjom velik dio čovječanstva privela k spoznanju prave vjere. I danas na tisuće misionara i misionarki svih crkvenih redova radi oko obraćenja naroda, koji još ne poznaju Isusa i njegova Evanđelja. No današnji rat nanio je njihovom apostolatu velike štete. Mnogima je od njih onemogućen apostolski rad, jer pripadaju zaraćenoj protivničkoj stranci, a novih sila nema, da ih nadomjesti. U Evropi jedino Irska i Švicarska mogu slati u misije nove misionare. A to su oni velikodušno i učinili. Irska je u dva maha poslala svega 36 misionara, a Švicarska 39 misionara i nekoliko misionarki. Svi su se uputili u Afriku. No što je to za tlike milijune u Africi, koji još ne poznaju Isusove ljubavi!

► **MALO SIJEMENISTE SALEZIJANACA** — U Donjem Miholjcu imaju Salezijanci malo sjemenište za dječake, koji žele postati svećenici. Primaju se i mladići, koji radi bilo kojega razloga nisu mogli na vrijeme započeti ili završiti srednje škole. Upute daje: Ravnateljstvo Salezijanskoga Zavoda, Donji Miholjac.

SLIKA SRDCA ISUSOVA

Sa glavnog oltara Bazilike Srdca Isusova u Zagrebu izrađena u 4 boje na najfinijem tvrdom papiru (veličina slike: 9,5 × 17 cm, veličina papira: 14,5 × 23,5 cm) dobije se uz cianu od Kn 15.— (+ poštarina) kod:

Uprave »GLASNIK SRDCA ISUSOVA«, Zagreb I/147, Palmotićeva 31.

I Z A P O S T O L A T A M O L I T V E

• **APOSTOLAT MOLITVE U BELGIJI I HOLANDIJI** — Uza sve poteškoće današnjeg rata pobožnost prema Presv. Srdcu u Belgiji i raste. K Savezu Presv. Srdca Isusova pristupilo je dosada 265.480 mladića i muževa (porast od konca god. 1940.: 34.864) i 264.032 žena (porast od 1940.: 97.870). — U Holandiji, gdje je radi izvanrednih prilika zasada obustavljeno izlaženje »Glasnika Srdca Isusova«, šire se sve više mali listići sa kratkim opisom mjesečne molitvene nakane Apostolata Molitve. Takvi listići, koji su se prije početka rata tiskali za »Euharistijske Križare« u 55.000 primjeraka, tiskaju se sada u 100.000 primjeraka. Listići za ostale Apostole Molitve imali su prije rata nakladu od 205.000, a sada su narasli na 300.000. — Isto tako i »Apostolat sv. Misa« na nakanu Sv. Oca te udruženje za posvećenje svećenika »Pro Clero« svakim danom raste.

• **DOL. MOTIČINA (NAŠICE)** — Još od 1913. postoji naša Vojška Srdca Isusova. Ove godine bilo nas je 64 člana i liepo smo radili oko vjenskog preporoda sela skupa sa društvima Katoličke Akcije Nebavili smo si još davno i liepu zastavu, a trudili smo se mnogo i oko toga, da što liepše uredimo našu crkvicu. I hvale Bogu sve nam je liepo uspjelo. No u noći ize Spasova zaleće nas teška nesreća. Ranim jutrom toga dana navalije u selo iz šume odmetnici i pljačkaši. Oboružani ljudi u selu nastojali su zapriječiti pljačkašima put te je nastala teška borba. No radi premoći protivnika morala se obrana napokon povući u crkvu, a razbojnici su robili i hvatili goloruke ljude, žene i djecu. Kad su vidjeli, da crkve ne će moći uzeti silom, zapovjede ženama iz sela, da nose slamu na crkvena vrata, koju onda zapališe. Kad su vrata izgorjela, provalili su unutra i poklali branitelje, koji su još bili živi. No one u tornju nisu mogli uhvatiti, jer se ti nekako blegom preko krova crkve spasise. Tada zapališe pljačkaši crkvu i posve je uništili. Nastradalo je tom prilikom 74 osobe iz sela a među njima i 7 članova našega društva. Težak je to udarac na sve nas, no nadamo se, da će nam državna vlast i dobri ljudi po domovini pomoći, da si ponovno uredimo kuću Božju i nabavimo nova zvena, jer su nam se stara u vatri razlutila. — **Predsjednik.**

• **DARUVAR** — Na Blagoviest, 25. ožujka 1943., proslavile smo 25-godišnjicu obstanaka našeg Djevojačkog društva Srdca

Isusova. Za taj dan pripratile smo se trodnevni duhovnim vježbama. Kod svečene sv. Mise primile smo skupno sv. Pričest. Poslije sv. Mise bio je vrhunac veselja za naše društvo: primanje 11 novih članica. — Prije primanja održao nam je preč. g. Mijo Etinger liep govor. Članice sa zapaljenim svećama molile su posvelnu molitvu, i primile blagoslovene medaljice.

Poslije podne istoga dana imale smo priredbu u samostanu ss. Milosrdnica: Igrokaz: »Sv. Doroteja« i »Pjesma Srdcu Isusovu« od J. Komera.

Velečasni gosp. Dr. Stjepan Kukulja održao je prigodni govor. U tom govoru izaknuo je apostolsko djelovanje našega društva i u sjećanju na proteklih 25 godina izrazio priznanje prečastnom gosp. Miji Etingeru, vodi društva, i glavici gdici Anici Fuchs, koji su se izvanredno trudili da društvo ostane na visini. Vrlo smo zahvalno svim s. Sestrama za izkazane nam usluge, a napose č. s. Graciji, koja je članice izvježbala za tu priredbu, pa je vrlo liepo uspjela.

Nastojat ćemo i nadalje, da čim više učinimo za proslavu Božanskog Srdca, kao naknadu za sva zla u svijetu. — **Glavica.**

• **SVETA NEDJELJA** — Bratovština presv. Srdca Isusova u našoj župi broji liep broj članova. U god. 1941. bilo nas je 254 članice, a primile smo 2.187 naknadnih sv. Pričesti, a god. 1942. primilo je nas 216 članice ukupno 2.074 naknadnih sv. Pričesti. Da i mi nešto učinimo za Sv. Oca u ovim težkim vremenima, odlučile smo da svake godine na 25. ožujka dadamo služiti sv. Misu na njegovu nakanu. Taj dan prikazat ćemo i sv. Pričest za Papu. O blagdanu presv. Srdca 1942. pohodilo je naše društvo Baziliku Srdca Isusova u Zagrebu, a u mjesecu kolovozu hodočastile smo u svetište Majke Božje u Bistricu. — **Olga Trstenjak.**

• **LEPOGLAVA** — Kod nas je Djevojačko društvo Srdca Isusova osnovano 1933. i do danas nismo sustale na započetom putu. Lani smo si nabavile zastavu, na kojoj je s jedne strane slika presv. Srdca Isusova a na drugoj strani prečisto neokaljano Srdce Marijino. Težko smo je nabavile, jer smo sirote, ali smo u par godina ipak sabrale, koliko je trebalo, i sad nam je na diku i ponos i bodri nas na pobožnost prema presvetim Srdcima. — **Sasta-**

nek imamo svaki mjesec. Upravitelj nam redovito tumači pobožnost i obećanja Srđca Isusova. — Naše društvo se brine za čistoću crkve, koju melemo, te kitimo oltare. Na knadnu sv. Pričest primamo svakoga prvoga petka i prve nedjelje. — Ove godine imamo svake subote klečanje jedan sat na čast Srdcu Marijinom i molimo za mir krunicu i druge molitve. Na tu nakanu se su-

bolom pričešćujemo. — Deset nas ima, koje molimo i izpunjamo zlatne listiće za pogane, da bi i oni spoznali pravoga Boga. — Glasnik čitaju sve članica a mnoge imaju i Sveto Pismo i čitaju ga bar svake nedjelje. Svaki treći ili četvrti mjesec imamo primanje novih članica pa sada društvo broji 126 članica u svemu. — **Glavarica.**

U Z M I I Č I T A J

© **Dr. Josip Andrić, VELIKA LJUBAV**, roman iz života Hrvata u Slovačkoj. — Srednji oblik, 160 strana, ciena: mekovez 80.— Kn, tvrdovez 120.— Kn.— Izdala »Knjižnica dobrih romana«, Zagreb 1942.

U ovoj pripovijesti vodi pisac, priznati poznavalac Slovačke i Hrvata u Slovačkoj, čitatelja u hrvatsko mjesto »Hrvatski Orobi u Slovačkoj i u napetost pripovijesti o ljubavi dvoje mladih ljudi upoznaće nas sa životom naših sunarodnjaka u tom selu. Na pozadina ciele pripovijesti jest velika ljubav Slovaka i Hrvate za slobodu.

© **A. Benković, POSLJEDNJE POMAZANJE**, 47. knjižica Male Katoličke Knjige. — Župni ured, Bežija (Tesić) 1942.

Kao i sve dosada izdale knjižice, koje je izdao v.č. g. pisac, odlikuje se i ova svestranim opovijestima i tumačenjem praprijet, o kojemu piše. Na poučan način prikazana je nauka Crkve o tom sv. Sakramentu, o njegovoj biti, o osobama, koje ga mogu dobiti i koje ga mogu primiti, o nultanjem raspolaženju, s kojim ga treba primiti, a napokon o samom obredu svetog pomazanja. Ta Knjižica zacielo spada među knjige, koje bi svako imao obitaj. Tada bi imao

i svećenik manje napriliha pri dleljenju tog sakramenta bolesnicima, a ukućani manje neugodnosti.

© **N. Pavičić, KROZ GOSPINU HRVATSKU**, svibanjska čitanja za god. 1943.— Strana 292, mekovez Kn 60.— Izdala Uprava Salezijanskog Suradništva, (Omiska 2) Zagreb, 1943.

Na sažet i zgodan način prikazana je u ovoj knjizi poviest pobožnosti Hrvata prema Bl. Gospi. Svaki dan Gospina mjeseca vodi nas u jedno njezino svetište u domovini. Pisac je to učinio na lak i ugodan način. Najprije priča o postanku svetišta ili opisuje čudotvornu Gospinu sliku, onda dodaje pristalu pouku o pobožnosti Majci Božjoj ili o krišćanskoj završenosti, a napokon završava sa zanimljivim primjerom, u kojemu nam opisuje Gospine milosti, koje je ona izkazala Hrvatima u dostojnom svetištu. Tako knjižica sadržava poviest svih naših glavnih Gospih: sv. Marije: Rameša, Sinj, Gospa od Zdravljia, Split, Trsat, Kamenita Vrata (Zagreb), Olovo, Kondžić, Takijs, Solin, Aljmaš, Hlača, Majka Božja Jeruzalemska, (Trki Vrh kod Krapina), Marija Bistrica. Preporučujemo tu liepu knjigu kao zanimljivo i korisno štivo za Gospin mjesec.

Z A H V A L N I C E

PRESV. SRDCU ISUSOVU, BL. DJ. MARIJI I SVETIM ZAŠTITNICIMA ZAHVALJUJU:

Bežija Grede: MV za ozdravljenje. — **Banja Luka:** EI za izprošenu milost. — **KJ** za mnogo uslišanih molitva. — **Bitag:** RP za sretan porod i druge milosti. — **Bukovci:** MR za uslišanu molitvu. — **Črakovci:** SS na preobilnim milostima. — **Derventa:** za ozdravljenje teatre od trbušnog ilusa. — **Đurđevci:** JA za sretno položeni izpit. — **Đurići:** MC za sretan porod i druge mnoge milosti. — **Gornje Bieka:** US i DP za uslišanu molbu. — **Hrvatske Moravice:** EJ za ozdravljenje teško bolesnog sine. — **DC** za mnogokratnu pomoć. — **Ivanovci:** MS i LJZ za mnoge milosti. — **Klap. Toplice (Vine):** AF za ozdravljenje, koje nije moglo dati pal listnika. — **Kučanci:** MK za dobivena milosti. — **Leževci:** FL za pomoć u velikoj potrebi. — **Lipovac PD** što se brać javio iz zarobljeničtva. — **Lun:** M8 što je sin dobio službu. — **Nova Bukovica:** E i IK za ozdravljenje žene i kćerkinih očiju. — **Mačkovec:** MP za ozdravljenje ruke. — **Niemci:** AS (moli) za ozdravljenje kćerke. — **Migolovci:** AS za mužev povratak i moje ozdravljenje. — **Orle:** GM za ozdravljenje unuka. — **Osiček:**

TB za pomoć i druge milosti. — **SL** za ozdravljenje djeteta. — **Petrinja:** BB za ozdravljenje. — **FL** za kćerino ozdravljenje od ilusa. — **Pilomata:** MA za očuvanje od neprijatelja. — **Petrovaradin:** MK za sretan porod. — **Plešivica (Hutjevac):** AR za ozdravljenje od životne bolesti. — **Podrav. Podgajci:** IS za mnoge primljene milosti. — **Posav. Podgajci:** AL za oslobođenje od raznih smetnja prilikom traženja namještanja. — **Ruma:** RS i KO za ozdravljenje ruku i prestanak zubobolje. — **Sarajevo:** SH za izabavljenje iz blede. — **Sikirević:** RJ za pomoć u gospodstvu. — **NJ** za uslišanu molbu i primljene milosti. — **Skrad:** KR za primljenu milost. — **Slakovci:** E i IL za zdravlje djece. — **Sv. Šimun:** KK za primljenu milost. — **Šiljeveševci:** AP za uslišanu molitvu. — **Šumežani:** NM za pomoć u potrebi. — **Teslić:** JV za očuvanje od bombi. — **Travniki:** LD za ozdravljenje glave i sve primljene milosti. — **Vodinci:** MP za ozdravljenje unuka i povratak sinov. — **Tuli:** AS za sve darove i primljene milosti. — **Zagreb:** DV za primljene milosti. — **DH** za pomoć u velikoj nevoiti.

— KB za primijene milosti i uslišanе prošnje. — LJ za sretno položen maturlni ispit. — MB za ozdravljenje od utice. — NB za uspjeh lakše operacije. — MM za mnoga milosti.

Babina Grede: MG za ozdravljenje. — **Banja Luka:** VA za premnogo milosti. — AE za mnoga milosti. — **Bapska-Novak:** SJ za primijene milosti. — **Beč:** MM za primijene milosti. — **Brezovica:** RP za ozdravljenje i druge milosti. — **Brod n/S:** za začuvani život obitelji i druge milosti. — **Crnički Kamenik:** MS za nadenu stvar i ozdravljenje djeteta. — **Cazma:** MR za primijene milosti. — **Dapski:** MN za sretno uspješnu operaciju. — **Derвента:** SC za primijene milosti. — **Divjake:** FR za primijene milosti. — **Dol, Viljevo:** JP za primijene milosti. — **Donji Mihaljci:** MF za sinova izbačivanje od partizana. — **Draganci:** AT za ozdravljenje od malarije. — **Dubranec:** SA za primijene milosti. — **Duga Resa:** ZL za primijene milosti i izbačivanje od smrtno opasnosti. — **Dugo Selo:** ZM za velike milosti. — **Fašiner:** AB za zdravlje. — **Garešnica:** MR za uspjeh parnice i druge milosti. — **KR za svoje i kćerino ozdravljenje.** — **Gorica:** za ozdravljenje djeteta i druge milosti. — **Gor. Rieka:** MR za pomoć u velikim poteškoćama. — **Grastinica:** MR za ozdravljenje. — **Hlebine:** VF za dobivenu milost. — **Hrvat. Mitrovići:** MP za pomoć u svim nevoljama. — **Ivanovo:** MO za ozdravljenje djevojčice. — **Jesenje:** FG za milosti. — **Kuzmanec:** ME za primijene milosti i uslišanе molbe. — **Lipovac:** MA za primijene milosti. — **Lokve:** AC za ozdravljenje. — **Ludine:** BM za sretan povratak sina. — **Marjančaci:** RK za kćerino ozdravljenje. — **Mašić:** KR za tri primijene milosti. — **Niemci:** SV za primijene milosti. — **FM za milost.** — **SB za sinov povratak iz roblstva.** — **Novi Slankamen:** KM za uslišanе molbi. — **Oštrak:** AC za pomoć izakonu majci kćerki. — **Ogulin:** DM za česta uslišanja. — **KV za pomoć.** — **JM za primijene milosti.** — **Opršavci:** AK za razne milosti. — **Orebići:**

FS za sinov uspjeh, i pomoć u kuć. poslovima. — **Orešćani:** OB za zdravlje unuke. — **Orubica:** MS za sretno operaciju i druge milosti. — **Šlj.** za primijene milosti. — **Osiak:** NF za sretno prošla operaciju. — **Petrinjač:** MB za očuvanje našeg župnika, za dva namještanja, za zdravlje i druge milosti. — **Petkovac:** KB za razne milosti. — **Petrovaradinski SE** za sretan povratak sinova s bojišta. — **Ob.** FM za uslišanje. — **Poljanac:** JS za vješt o sinu. — **Podgajec:** KP za uslišanu molbu. — **Prkoci:** EM za sretan povratak muža iz vojske. — **MM za dobiveno zdravlje.** — **Posav. Podgajci:** AL za sretno položen ispit i druge milosti. — **Podvinje (Rastulje):** MP za pomoć u gospodstvu. — **Potoga:** JP za uslišanе želju. — **Preslatinci:** TE za sve milosti u životu. — **Priedori:** MK za mnoga milosti. — **Sarajevski JS** za sinovo namještanje. — **Selešćeni Anđelovci:** FS za ozdravljenje. — **Sigetaci:** BM za milosti i dobročinstva. — **KM za majčino ozdravljenje i jednu pomoć.** — **Sisak:** KP za ozdravljenje. — **Šir. Katalena:** CZ za povratak i zdravlje sinova. — **Sv. Burad:** VM i E za udijeljene milosti. — **Široko Polje:** MM za ozdravljenje unuke. — **Tompejci:** MK za razne milosti. — **Travniki:** XJ za primijene milosti. — **MD za zdravlje djeteta.** — **Varešdini:** MN za sretno položen ispit. — **Vel. Trgovci:** AP za primijenu milost. — **Vrjet:** PLJ za ozdravljenje. — **Vučičević:** RS za veliko dobro. — **Vukovar:** MS za olakšanje bolesti. — **Zagreb:** AP za primijene milosti. — **Or Šj.** B za mnoga vremenita dobra. — **Člj** za očuvanje prigodom napada na vlak. — **PA i E** za vazdašnju pomoć. — **Flj** za primijenu milost. — **HJ** za primijenu milost i pomoć. — **Kčr.** za oslobođenje iz zatvora. — **Kl.** M za isprobnu milost. — **Kr. K.** za pomoć u bolesti i porodu. — **LT** za mnoge primijene milosti. — **MJ** za zdravlje, sretan porod i razne milosti. — **NI** za uslišanе molbe. — **TJ** sjem. za pomoć u velikim potrebama. — **VI** za primijenu milost i pomoć.

D A R O V I

VAŽNO. — U nadbiskupiji zagrebačkoj povilene su dne 18. svibnja 1943. nagrade za služenje sv. Misa: sv. Misa za određeni dan 108. Kuna; sv. Misa za neodređeni dan 80. Kuna. Molimo stoga cijenjene predplatnike, koji šle preko Uprave Glasnika dati slušiti sv. Misu, da pošalju odnosno svoju, kako je gore označeno. Sv. Misa uz nje nagrade na možemo više preuzimati.

Za obnovu Bazilike presv. Srđca Isusova u Zagrebu: Bečić Anastazija 100 Kn; Bajer ud. Ana 30 Kn; Bakran Marija 10 Kn; Bakranin Marija 20 Kn; Barc obitelj 100 Kn; Beuk Ana 100 Kn; Bošić Katarina 45 Kn; Brnjanjak Isidor 20 Kn; Brkančić Anka 50 Kn; Brkančić Marija 30 Kn; Čarović Josip 33 Kn; Cuculić Tina 100 Kn; Čudić Martin 100 Kn; Drenjančević Sli-pov, št. 35 Kn; Heršić Terezija 50 Kn; Holup Mara 50 Kn; Homola Katica 25 Kn; Hlasić d. d. za industr. droga i kemikalija 500 Kn; Ivčić Anka 100 Kn; Jan-son Emil 50 Kn; Kešer Augustin 35 Kn; Kili Neža 5 Kn; Kocman Robert 100 Kn; Kramčec Terezija 30 Kn; Kurtz Sijepan 100 Kn; Lukić Kata 100 Kn; Marković Marko 30 Kn; Marković Roko 10 Kn; Marincac Ivan 50 Kn; N. N. Pazevo 20 Kn; N. N. Zagreb 10 Kn; Obrecht Hermine 30 Kn; Pandorić Josip 10 Kn; Pavlaković Sijepan 5 Kn; Peštrović Terezija 15 Kn; Pribitčević Nevenka 5 Kn; Rudman Nada 15 Kn; Sakač pl. Katarina 1.000 Kn; Sinković Mirko 35 Kn; Štrapa-

jević Anđela 30 Kn; Šegola Anđela 35 Kn; Simonek Marija 20 Kn; Šiprak Sijepan 30 Kn; Špiranec Iud-mila 30 Kn; Štelarčić Ivanka 35 Kn; Šupul ud. Josi-tina 100 Kn; Schenitzer Pavao 150 Kn; Tulek Zora 250 Kn; Ugrin Vinko 50 Kn; Urban Bazilio 35 Kn; Varović Berla Vinković Ivan 20 Kn; Zaković obitelj 35 Kn; Zlodi Antonija 30 Kn.

Za sv. Misu: Bakliža Anka 50 Kn; Brkančić Petre 100 Kn; Bušić Emilija 60 Kn; Cuculić Tina 60 Kn; Galina Franjica 240 Kn; Iverović Jelka 150 Kn; Iverović Ste-fanija 30 Kn; Ižaković Mašo 100 Kn; Jarža Miška 35 Kn; Jeseničnik Bernarda 50 Kn; Kajlaž Marija 55 Kn; Kalenić Elizabeta 100 Kn; Keler Augusta 50 Kn; Ko-valjević Ivan 35 Kn; Lander Anica 100 Kn; Lopac Ana 150 Kn; Mustić Marija 30 Kn; N. N. Orubinski Polje 500 Kn; Megele Elizabeta 50 Kn; Rugalić Marija 35 Kn; Rusan Jurež 50 Kn; Sakač pl. Katarina 60 Kn; SS Milosrdnica 50 Kn; Sladović pl. Vorica 200 Kn; Starković Darinka 35 Kn; Santak Sijepan 100 Kn; Šiprak Bara 50 Kn; Šmerda Franjo 35 Kn; Špoljarević Gabriela 150 Kn; Žegar Katarina 120 Kn; Žilidovec Lj. 100 Kn.

U east presv. Srđca Isusova: A. B. i E. F. Zagreb 200 Kn; Andračić Franca 50 Kn; Batori Milica 100 Kn; Berlić Manda 70 Kn; Birkić Kata 100 Kn; Bungur Vinka 10 Kn; Čmković Vilim 35 Kn; Davidi Elizabeta 20 Kn; Djurković Manda 100 Kn; Dorčić Ana 100 Kn; Dukić Tomo 35 Kn; Zupljani iz Duboce 80 Kn; Džamonja Ivana 15 Kn; Felja Dragica 1 Franjo 50 Kn; Farčić Maza 20 Kn; Ferkočić Ema 85 Kn; Fo So-tije 35 Kn; Franković Marija 50 Kn; Galović Marija

15 Knj Galović Pavica 200 Knj; Gergolet Josip 50 Knj; Gladj Mara; I. Ivanova 30 Knj; Gornik Ana 30 Knj; Hane Jelka 40 Knj; Iljčić 100 Knj; Kala 15 Knj; Jakšić Malica 30 Knj; Jurinčić Anđelija 100 Knj; Jurčić Josipa 65 Knj; Jurčević Marija 35 Knj; Jurković Slavica 20 Knj; Kalapot Evica 50 Knj; Kern Margareta 100 Knj; Klinger Terezija 35 Knj; Kokić Reza 50 Knj; Kokenović Andrija 100 Knj; Lacković Marija 35 Knj; Lovrić Anka 100 Knj; Lucić Anica 100 Knj; Magdić Ivica 50 Knj; Majdenić Amalija 50 Knj; Marković Evica 50 Knj; Marković Lucić Anica 100 Knj; Matarić Stanislava 35 Knj; Mihalić Anica 40 Knj; Miller Andrija 30 Knj; Miracina Terez 1 Pgb; Mumić Antun 35 Knj; N. N. Dolac kod Travnik 500 Knj; N. N. Zagreb 10 Knj; Novosel Marija 20 Knj; Pavčić Dragutin 50 Knj; Pepelko Mato 100 Knj; Perčić Vilma 30 Knj; Pernjak Kalica 50 Knj; Polić Martin 25 Knj; Posedarić Kalica 20 Knj; Prgić Terezijsa 35 Knj; Pucaković Stjepan 25 Knj; Ragić Slavica 20 Knj; Rein Milko 5 Knj; Rakić Ana 80 Knj; Rudek 20 Knj; Radošević Evica 25 Knj; Radanović Marija 15 Knj; Sijaric Josip 50 Knj; Škrbin Kata 20 Knj; Štegnar ud. Josipa 20 Knj; Štnger Rđolđ 200 Knj; Subotić Vili 100 Knj; Sugađan Ivan 100 Knj; Subijani Jaga 20 Knj; E. S. Petrovaradin 100 Knj; Šostić Marija 20 Knj; Šlimac Josip 30 Knj; Tmnić Jelena 40 Knj; Triloglavac Ana 1 Vilko 10 Knj; Vidaković Ružica 20 Knj; Vrkljan Ana 100 Knj; Vučinić Felice 100 Knj.

U čast presv. Srđca Isusova i Marijine. Majci Božjoj, sv. Josipu, sv. Obilježju, sv. Antunu, sv. Tereziji, M. L. i Bl. Nikodi Tavičar A. C. Lokve 100 Knj; Bungur Vinko 10 Knj; Magdić Janja 50 Knj; Majdenić Amalija 50 Knj; Maric Marija 100 Knj; Plovančić Jelka 100 Knj; Soćec Anka 50 Knj; Valenta Josipa 15 Knj; Vidočić Mijo 12 Knj; Zivković Anka 35 Knj.

Za različenje Glasnika presv. Srđca Isusova: Abromović Luka 15 Knj; Akšanović Ana 50 Knj; Andres Terezija 35 Knj; Anđelić Slava 100 Knj; Antoljak Regina 50 Knj; Arambušić Ceca 20 Knj; Bačić Orkut 15 Knj; Bacić Ivan 65 Knj; Bal Franjo 50 Knj; Balatinac Jela 50 Knj; Benčić Lovre 5 Knj; Bostajić Katarina 35 Knj; Begošić Jelka 15 Knj; Brloburk Reza 35 Knj; Benaković Franca 15 Knj; Benčić Marija 400 Knj; Bilal Manda 10 Knj; Blazetin Anka 20 Knj; Bobinac Stanislava 30 Knj; Bolčić Manda 35 Knj; Bošić Antun 10 Knj; Böhm Sofija 100 Knj; Brodjanec ud. Paulina 50 Knj; Burić Jovanka 50 Knj; Butner Terezija 15 Knj; Butina Marija 15 Knj; Cernadac Ružica 15 Knj; Črnoković Slavica 100 Knj; Čulić Sofija 50 Knj; Černe Ana 60 Knj; Čondrić Lucija 35 Knj; Copp Maria 35 Knj; Črnjević Aleksija 15 Knj; Danijelčić Lucija 35 Knj; Črnjević Aleksija 15 Knj; Burkić Marija 50 Knj; Dudaš Anka 20 Knj; Dunaj Antun 35 Knj; Eglič Anđelka 40 Knj; Etinger Zlata 50 Knj; Ergović Barica 50 Knj; Farkaš Fanika 10 Knj; Farkaš Helena 35 Knj; Farić Meza 30 Knj; Flieger Ljudevit 30 Knj; Franjević Barica 60 Knj; Fuhs Vladimir 100 Knj; Galović Marija 20 Knj; Goraž Marija 100 Knj; Gilić Ivan 35 Knj; Gjurčić Marija 100 Knj; Glavačević Ana 100 Knj; Gložnić Jelka 35 Knj; Golik Antun 35 Knj; Gvozdarić Dječurlija 15 Knj; Grošić Ljilja 15 Knj; Gudelj Andrija 50 Knj; Gursulov Rozalija 15 Knj; Gutmanić Dragutin 20 Knj; H. J. Krapina 20 Knj; Hajdinjak Andrija 50 Knj; Halužen Milka 35 Knj; Handl Terezija 35 Knj; Horvat Julija 35 Knj; Horvat Ljubica 20 Knj; Ivanović Marija 35 Knj; Ivanšak Ivo 15 Knj; Jakovljević Anđelina 15 Knj; Janelić Suzana 35 Knj; Jarić Iven 20 Knj; Jurić Mijo 100 Knj; Jurčić Magdalena 20 Knj; Jurčević Ana 20 Knj; K. O. Orlovac 30 Knj; Kalamija Stjepan 35 Knj; Kapelanović Marija 15 Knj; Klečević Oizela 15 Knj; Kolarević Ruža 10 Knj; Korotić Jakob 15 Knj; Koruga Josinka 35 Knj; Kovač Kata 15 Knj; Kovačić Anka 15 Knj; Kozarić Andrija 35 Knj; Kralj Terezija 15 Knj; Križevac Magdalena 15 Knj; Križko obitelj 15 Knj; Kuđes Marija 35 Knj; Lasto Josip 55 Knj; Lalin Valant 35 Knj; Lesić Anka 50 Knj; Lovšin Milka 10 Knj;

Lovrić Bara 20 Knj; Loxić Josip 30 Knj; Lučić Marko 100 Knj; M. D. Travnik 100 Knj; Medjar Ivan 50 Knj; Mance Antonija 100 Knj; Marc Ivanka 30 Knj; Jurša Marija 20 Knj; Marjanović Manda 15 Knj; Marjanović Manda 15 Knj; Marjanović Terezija 10 Knj; Maršević M. Kala 100 Knj; Matković Ružica 15 Knj; Matuđa S. 35 Knj; Misković Gizele 35 Knj; Močan Marija 15 Knj; Molnar Anica 10 Knj; Molnar Gizele 35 Knj; Mrnjavić F. 50 Knj; N. N. Zagreb 10 Knj; Neumayer Martin 10 Knj; Nikić Mijo 35 Knj; Nikolin Para 35 Knj; Novak Anica 40 Knj; Nujić Juro 32 Knj; Omerić Dragica 35 Knj; Perićević Kristina 35 Knj; Perić Marija 35 Knj; Peterko Josip 150 Knj; Petelci Ana 35 Knj; Pinčok Ana 35 Knj; Pinter Lovro 10 Knj; Piskor Ljubica 20 Knj; Plević Johana 15 Knj; Polić Olga 30 Knj; Porić Marija 25 Knj; Posavec Stjepan 20 Knj; Puhovski Marija 35 Knj; Rački Franja 100 Knj; Radolević Stano 35 Knj; Rack Elisabeth 150 Knj; Ravlić Josip 50 Knj; Ružević Drago 25 Knj; Ružić Terezija 15 Knj; Ružman Antonija 35 Knj; Sabo M. Ana 35 Knj; Sedić Stjepan 75 Knj; Sentić Franjo 65 Knj; S. S. Milodružice Zagreb 100 Knj; Sever Kalica 30 Knj; Severinski Kalica 20 Knj; Škrbin Kata 30 Knj; Soćec Anka 20 Knj; Stanković Ana 3 Knj; Sučić Stjepan 10 Knj; Soric Manda 20 Knj; Silihan Marica 35 Knj; Simić Tomislav 35 Knj; Simić Mada 35 Knj; Šimek De Janjo, biskup 500 Knj; Sinko Dragutin 70 Knj; Sipek Aleksander 105 Knj; Skrgatić Vale 12 Knj; Simić Ojuro 30 Knj; Soket Marta 10 Knj; Solić Stjepan 10 Knj; Stancil Franjo 15 Knj; Svanol ud. Cecilija 35 Knj; Svec Tomo 15 Knj; Theis Magdalena 10 Knj; Tesar Katarina 10 Knj; Trener Emil 20 Knj; Ugrin Vinko 20 Knj; Vozhek Adela 14 Knj; Voharic Florijan 15 Knj; Varga Gubriela 50 Knj; Velić Stjepan 28 Knj; Vendo Katarina 5 Knj; Venturin Kalica 15 Knj; Vlainić Kalica 15 Knj; Vrabec Juna 100 Knj; Vrbanić Fanika 20 Knj; Zanimović Olga 50 Knj.

Za kruh sv. Antuna: Böhm Marija 35 Knj; Bungur Vinko 10 Knj; Hempberger Mijo 20 Knj; Kmić Kalica 50 Knj; Kriepke Vinko 5 Knj; Orešovec Ivan 30 Knj; Pedrolji Tereza 20 Knj; Rusab Juraj 80 Knj; Soćec Anka 150 Knj; Štukinec Reza 50 Knj; Sučić Stjepan 15 Knj; Sotlarec Reza 20 Knj; Tomerlin Marijana 5 Knj; Vučić Jakob 40 Knj; Vugrinec Anđelija 10 Knj.

Za fond kvalifikacije Petra Barbarića: Anđelović Jozo 50 Knj; Benadek Marta 30 Knj; Bistrić Milka 20 Knj; Bungur Vinko 10 Knj; Cvjetičević Oragica 20 Knj; Čokaj grfica Vera 80 Knj; Čulek Ana 50 Knj; Dopelheimer Cecilija 30 Knj; Dvor Barbara 250 Knj; Felja Dragica 1 Franjo 50 Knj; Glovačević Kata 10 Knj; Orbanović Manda 50 Knj; Holub Mara 50 Knj; Ivanković Ljudevit 50 Knj; Jovanović Kata 20 Knj; Kolarik Mara 50 Knj; Korljan Ivan 47 Knj; Kovačević N. 30 Knj; Kovačević Ruže 200 Knj; Krizmanić Mikloš 5 Pgb; Lepković Eva 30 Knj; Malenović N. 50 Knj; Miko Marija 50 Knj; Miladić Zora 20 Knj; Molnar Kalica 50 Knj; N. N. Zagreb 30 Knj; Pavliček Margita 100 Knj; Petković Ljubica 100 Knj; Rački Fanika 200 Knj; Rodić A. 30 Knj; Ruska fronta po Ružić Anki 1.000 Knj; S. S. Sibić 20 Knj; Serešević Stjepan 35 Knj; Serfić Olga 100 Knj; Vidaković Vera 70 Knj; Zubić Anka 50 Knj.

Za ulje »Vječnog Svjetla«: Bungur Vinko 10 Knj; Čulić Elisabeth 15 Knj.

Za svećenički podmladak i Malo Sijemenište u Travniku: Porčić Marija 50 Knj; Subotić Marija 123 Knj; Zivković Franjo 31 Knj.

Za Kalvariju u Mariji Bistrici: Milka Skledjija 100 Knj.

Za Crkvu u Rušicama: Frančić Tereza 50 Knj.

Za Mislje u poganskim krajevima: Frančić Tereza 50 Knj.

Za Reibenbutke Trapisti: Čegljević Stanko 100 Knj; Ilić Marija 20 Knj.

SLUGA BOŽJI PETAR BARBARIĆ

JAKOST DUŠEVNA

Misao na smrt nije uztrajavala Petra, on se sa smrću posve izmirio tako, da je od prilike mjesec dana pred smrt mogao reći jednom drugu: »Da mi je sad birati između života i smrti, ja zaista ne bih znao, što da izaberem. U nebu naći ću svakako bolje ljude nego li ovdje na zemlji. Ostanem li na životu, ja bih možda mogao što-god učiniti za slavu Božju, ali bih vazda bio u opasnosti da panem. — Nu Božja će volja meni odrediti, što je za mene bolje, pa sam posve spokojan i zadovoljan«. — »Moja bolest« piše on na Blagoviest svome negdašnjem nadstojniku u Beč, »ide na gore, ali hvala dragom Bogu, koji mi je dao ovu milost, ja sam posve miran. Rieč fiat voluntas tua, ta me uvijek kriepi i tješi. Preporučujem se i nadalje u svete Vaše molitve, da uzmognem uztrajati u podpunoj odevnosti u volju Božju sve do smrti.«

Nije Barbarić samo dobre odluke stvarao, već ih je unatoč svim poteškoćama nastojao svom odlučnošću oživljavati. I koji su ga samo izvana poznavali i koji su gledali, kolikim on žerom, veseljem i postojanošću dobro tvori, mogli su misliti, da mu je to prirodno i da su kreposti same od sebe u srcu njegovu cvjetale, no nije bilo tako, nego ih stječeše energičnom, konsekvantnom jakošću volje svladavajući sve poteškoće na putu savršenstva.

VELIKODUŠNOST

Imućna i kršćanska obitelj Babićeva, gdje je Sluga Božji Petar Barbarić bio trgovački naučnik, bješe tako zavoljela pobožnoga, marljivoga i okretnoga dječaka, da ga je htjela posiniti i ne imajući djece učiniti ga bašnikom svojih dobara. No on je velikodušno to odklonio i prigrlio svećenički stalež. Volio je da bude i siromašan seoski

župnik nego bogati svjetovnjak.

Premda je u cvietu mladosti, oduševljen za visoke ideale i vrlo plemenita srca, vruće želio, da uzmogne još mnogo raditi u čast Božju i na spas drugima: to je ipak u zadnjoj bolesti svoje ideale, najdublje i najsvetije sklonosti duše svoje predao velikodušno u ruke Božje. Pa kada ga netko upita, nije li mu ova žrtva teška, odvratio: »Nek' se puni volja Božja! Ako Bog ne će da štogod radim, zašto bih ja htio?«

Podpunu žrtvu samoga sebe prikazuje Sluga Božji Petar Barbarić položivši dan pred smrt redovničke zavjete. Tako je najvelikodušnije sve žrtvovao. Nije imao ništa dono svoje boli, pa pak je bio presrefan.

UZTRPLJIVOST

Nije bila obična uztrpljivost, kojom je postigao, da su njegovi mali i veliki učenici, ljudi i žene, nevještli knjizi, dok ih mjesto župnika poučavao u katekizmu u zavičaju svom kao dvanaestgodišnji dječarac, mogli sve

liepo opetovati. Kao sjeminarac velikom uztrpljivošću tumačio je narodu kod kuće pravila Bratovštine Srđca

Isusova. Za mjesečnog putovanja »za cijelo to vrijeme nisam opazio«, veli njegov suputnik, »da je bio zlovoljan«

MILOSTI PO ZAGOVORU SLUGE BOŽJEGA PETRA BARBARICA

1435. Zagreb, 4. III. 1943. Gospodine uredniče! Molim da uvrstite u Glasniku ovu zahvalu:

Dne 1. I. 1942. dakle na samu Novu Godinu oboli naglo od meningitisa supruga Pročelnika pučko — šk. nastave g. M. O., a da slučaj bude još teži, žena je bila baš pred porodom (četvrto diele). Posve bez svijesti, bacala se u grozničavim grčevima a suprug je preveze u bolnicu, no tu je ne htjedoše primiti radi poroda nego ju uputiše u roditeljske. Tu je zadržala, ali kako se je vidilo, liječnici nisu polagali nikakve nade u njeno ozdravljenje. Kako smo stari prijatelji i daljnji rođaci obavijestili suprug odmah nas brzo i glasno, a sutradan dođe i sam zdvojan i žalostan što će i kako će sada. Ja sam baš onih dana čitela životopis našeg dragog mladića Petra Barbarića a i prije sam ja njega štvala i zazivala i odmah ja njemu velim, da ću bolesnicu zavjetovati Petru Barbariću, početi deveticu u čast njegove što skorije beatifikacije i da će, kad se prilike srede, hodočastiti na njegov grob u Travnik. On dakako odmah pristade i ja počnem deveticu čvrstom nadom u njegov zagovor. Pročelnik je dobio dozvolu pohoditi je svaki dan i obavještivao nas, ali bolesnica stalno bez svijesti, nije se mogla dozvali, samo je jaukala i strašno se mučila. Na 7. I. u potpunog nesvijesti rodila je zdravu djevojčicu, te nju onda odmah premjestiše na Zelenu breg u kućnu bolnicu, a diele dadasmo u dječju ambulanu. Muž ju je svaki dan obilazio i pazio na njeno stanje i reče mi, da onaj dan, kad sam ja deveticu svršila, ona je došla prvi put k svijesti. Malo pomalo oporavljala se je i točno nakon 40 dana povratila se je kući zdrava i vesela. Vidjela sam ju kad se je kući vozila, nisam vjerovala svojim očima, smijala se i mahala nam rukom. Zdravije joj je i sad stalno dobro i da bude čudo još veće, rodila je na 31. XII. sretno zdravo i veliko muško čedo. U slučaju da bi Vam ovo čudo poslužilo kod izpitivanja čudesa, mi smo u svako doba spremni pod prisegom sve ovo posvjedočiti, t. j. Pročelnik i ozdravljenica a također i ja i stojimo Vam u svako doba na uslugu.

Preporučujuć se u Vaše molitve bilježim se Vaša stara predplatnica T. R.

1436. Darasz (pečuvka biskup.): Primi-la velike milosti. B. E. — 1437 i 1438. Priedor (banj. biskup.): Bila sam zapela u veliku nevolju i opasnost. Utekla sam se S. B. Petru Barbariću, koji mi je na neobičan način oslobodio. Lj. C. — U svakoj i najtežoj nevolji Petra Barbarić mi pomogao. M. K. — 1439. Zlibina (splitsko-makarska biskup.): Već treći put dobio pomoć od Sluge Božjega Petra Barbarića. A. G. — 1440. Sigetec (zagreb. nadbiskup.): Muž mi je bio zarobljen i diele mi teško oboljelo od hripavca. Utekla sam se deveticom S. B. Petru i diele mi ozdravilo i muž mi se sretno povratio na dopust, a primila sam i još mnoge druge milosti zagovorom Petrovim. M. Z. — 1441. Zagreb: Po zagovoru S. B. Petra postigao iznenada milost svećeničkog ređenja. U mnogim neizgodama osjetio sam upravo očito pomoć Sluge Božjega. U znak zahvalnosti razdijelio sam tisuću sličica njegovih u narod i mnogo životopisa i želim javno odkupiti dug zahvale. A. K. — 1442. Priedor (banj. biskup.): Bila sam gadno nastradala. Sjekla sam drva

udarim sjekirom u glavu. Mogla sam poginuti. I liječnici su sumnjali. Ali je sam se utekla S. B. Petru Barbariću i sve je dobro prošlo, pa i operacija. Lj. C. — 1443. Tuzla (vrhbos. nabiskup.): Prošle godine (1942) koncem mjeseca veljače počela sam moliti molitvu na poledini sličice S. B. Petra Barbarića, jer sam to obećala moliti jednu godinu dana i javno zahvaliti u Glasniku, ako mi Sluga Božji Petar izprosi kod Božanskoga Srđca uslišenje jedne molbe. I ove godine 1943. u iste dane, kad sam prije godinu dana započela moliti, molba mi je bila uslišana. E. P. — 1444. Mihovljan (zagreb. nadbisk.): Mnoge velike milosti primila. A. P. — 1445. Otočak kod Bos. Broda (vrhbos. nadbisk.): Tri puta mi je sin vojnik ostao nezloeden u strašnim borbama. — Pet godina sam bolovala od neke trbušne bolesti i nakon devetice kao čudom ozdravila. — U domaćoj stoci nisam imala uspjeha i sada mi sve liepo napreduje. — I još sam kojekada molila Slugu Božjega Petra Barbarića i uvijek sam sve zadobila. M. E.

D A R O V I

Ze obnove Bazilike presv. Srdca Isusova u Zagrebu:
 Abramović Anka 50 Kn; Anđelin Josip 115 Kn; Barto-
 lović Marija 50 Kn; Birić Marija 10 Kn; Bistrić Jakob
 20 Kn; Dobrić Ana 35 Kn; Friković ud. Milka 35
 Kn; Gaić Franjo 15 Kn; Galić Fera 100 Kn; Ga-
 lović Stjepan 70 Kn; Horvat Valerija 35 Kn; Iliak
 Ivan 300 Kn; Jagačić Marija 85 Kn; Jurišić Marko
 100 Kn; Jurković Mirko 100 Kn; Klimentić Zora 100
 Kn; Kalonić Terezija 100 Kn; Kovačević Ruža 100
 Kn; Križnjak Doroteja 10 Kn; Kučić Marija 15 Kn; Lang
 Marija 55 Kn; M. K. Buković 50 Kn; Majerić Bar-
 bara 100 Kn; Marčec Stelica 50 Kn; Markotić Josip
 300 Kn; N. N. Domagović 100 Kn; N. N. Zagreb 10
 Kn; Nikolašević Pero 50 Kn; Paripović Berla 50 Kn;
 Pavlović Simo 100 Kn; Pustarić Lovro 145 Kn; Pri-
 krotki Iven 70 Kn; Rakić Josipa 100 Kn; Rendulić
 Katarina 15 Kn; Rupnik Marija 30 Kn; Saigeli Ana
 20 Kn; Slovenec Dragica 20 Kn; Stahan Lom 100
 Kn; Štivan Kala 50 Kn; Tivanovac Anka 100 Kn;
 Vranko Mijo 35 Kn.

Ze sv. Mire: Abramović Marija 50 Kn; Abramović
 Marija 50 Kn; Baumgartner Marija 200 Kn; Bobo-
 včević Veronika 60 Kn; Brnić Ljudevit 60 Kn; Drpalčić
 Kala 55 Kn; Grohar Alojzije 100 Kn; Homjak Ma-
 tilda 55 Kn; Iliak Ivan 120 Kn; K. M. I. P. S. 100
 Kn; Kovačević Kala 50 Kn; Marković Stanko 50 Kn;
 Mejeršek Slavica 100 Kn; Sabarić Ivan 73 Kn; Santak
 Stjepan 100 Kn; Šebetić Marija 100 Kn; Tomalevski
 Karolina 50 Kn; Volić Katarina 50 Kn; Vrbanić Ma-
 rinka 150 Kn; Vukas Ana 100 Kn; Zlatić Irma 60 Kn;
 Želodnjak Olga 50 Kn.

Ze razširenje »Glasnika Presv. Srdca Isusova«:
 A. B. Dalnica 70 Kn; Agnez Ema 50 Kn; Bajec
 Ljudevit 30 Kn; Balog Agneza 15 Kn; Bandić Augu-
 stina 50 Kn; Boluhan Marija 45 Kn; Bižević Benice
 100 Kn; Blim Ivan 15 Kn; Bolibruha Rozalija 20 Kn;
 Bošić Anka 15 Kn; Breber Dragica 15 Kn; Brkić
 Anika 5 Kn; Brus Marija 15 Kn; Cabadać Evica 20
 Kn; Čmić Antonija 30 Kn; Črnković Marija 70 Kn;
 Cvjalko Jelena 35 Kn; Čaniković Milan 15 Kn;
 Čavar Ilija 55 Kn; Čepnić Katica 10 Kn; D. V.
 Donja Služben 100 Kn; Đapčević Ana 35 Kn; Dim-
 njević Ljuba 50 Kn; Dobrotvor iz Varsždina 500
 Kn; Dolencić Irma 300 Kn; Djurčen Marija 15 Kn;
 Eisenreich Stalanija 20 Kn; Evinger Ivan 200 Kn;
 F. T. Zagreb 10 Kn; Fanton Slava 15 Kn; Farkaš Mijo
 15 Kn; Ferenc Franciska 50 Kn; Gavljak Milo 15 Kn;
 Gjurčić Eva 10 Kn; Gvozdović Sofija 20 Kn; Orga-
 žić Katarina 50 Kn; Orgurić Terezija 100 Kn; Majdi-
 njak Andrija 50 Kn; Hajtók Mijo 30 Kn; Henzak

Stjepan 100 Kn; Hestzer Gjuro 35 Kn; Hartberger
 Klara 15 Kn; Ivančić Josip 20 Kn; Iverović Jelka 30
 Kn; Jarić Valentin 35 Kn; Jelović Miko 10 Kn; Jer-
 ković K. 100 Kn; Josipović Kala 20 Kn; Jovančić Ana
 100 Kn; Jozić Stjepan 35 Kn; Jurić Ana 20 Kn; Jurić
 Mara 10 Kn; Juriša Slava 50 Kn; Jurković Mirko 200
 Kn; Kaljdić Ema 50 Kn; Kalenić Josip 50 Kn; Ka-
 mešić Marija 5 Kn; Kinder Julius 100 Kn; Kliman
 Josip 200 Kn; Končić Mara 50 Kn; Kovačić Kala 80
 Kn; Kralj Lucija 30 Kn; Kralj Zdenka 50 Kn; Lamra
 Stelica 100 Kn; Lenardić Miroslava 35 Kn; Ljubaj
 Dragica 50 Kn; Lučić Klara 15 Kn; Lukadić Orasica 40
 Kn; M. K. B. 100 Kn; M. L. Zagreb 70 Kn; Maričić
 Kala 20 Kn; Marković Anka 30 Kn; Matlačić Katarina
 35 Kn; Matijević Anica 10 Kn; Matišić Katica 30 Kn;
 Matoković Reza 10 Kn; Merdžo Vjekoslav 30 Kn;
 Mibeuc Feni 10 Kn; Milica Katica 35 Kn; Milosavljević
 Marija 32 Kn; Milovanović Eva 10 Kn; Misković
 Anka 10 Kn; Milinarić Marija 10 Kn; Moćirina Ana 20
 Kn; N. N. Budalevo 30 Kn; Odić Evica 100 Kn;
 Osvald Ana 40 Kn; Pavlek Stjepan 50 Kn; Pavličević
 Anka 15 Kn; Pavlović Mara 20 Kn; Peterko Josip
 20 Kn; Pevera August 10 Kn; Petrović Franca 10 Kn;
 Piskulić Davor 30 Kn; Plavčić Marko 100 Kn; Plešić
 Valerija 5 Kn; Pokos Ljuba 25 Kn; Poljan Olga 100
 Kn; Praplečić Ivan 15 Kn; Resnik Emilija 15 Kn; Ra-
 žek Adika 100 Kn; Rieger Gabriela 40 Kn; Roč
 Agneza 20 Kn; Sabljak Stelica 50 Kn; Samardžić Jozo
 10 Kn; Sanatorij »Mankure 12 Kn; Sentić Kala 5 Kn;
 S. S. Milovančica Tuzla 20 Kn; Sokolović Manda 20 Kn;
 Štader Franjo 30 Kn; Štarković Marija 25 Kn; Sulić
 Beno 20 Kn; Sulić Kala 21 Kn; Svedić Klara 50 Kn;
 Sild Marija 15 Kn; Šumunec Franjo 100 Kn; Skunec
 Anka 55 Kn; Šmid Kala 20 Kn; Šmelar Franjica 10
 Kn; Sor Ana 20 Kn; Spiranac Julka sabrala od dobro-
 tvora 200 Kn; Štimac obiljež 20 Kn; Švedler Albina
 20 Kn; Takac Marija 100 Kn; Tominić Mera 20 Kn;
 Valenta Josipa 10 Kn; Vargović Stjepan 17 Kn; Vi-
 smar Marija 50 Kn; Vinal Viktor 100 Kn; Vladislav-
 jević Marija 20 Kn; Vujanović Katica 10 Kn; Vuković
 Marija 20 Kn; Živić Marija 50 Kn.

Ze kruh sv. Antuna: Iliak Ivan 45 Kn; Markotić
 Josip 200 Kn; M. A. Zagreb 13 Kn; Oruhovec Monika
 100 Kn; Schoblocher Manda 100 Kn.

Ze ulje »Vječnog Svjetla«: Ausić Antun 10 Kn;
 Orgat Miroslav 15 Kn; Horvatek Rudolf 15 Kn; Varga
 Klara 41 Kn; Vukas Ana 400 Kn.

Ze Siročište sv. Josipa u Lenkovcu: Kralj Kruno-
 slav 50 Kn.

U VJEČNU DOMOVINU POZVANI SU PREDPLATNICI GLASNIKA :

+ Abjanović Ante, župnik u m. Seoce + Anić Ljubica, Visoko + Conar Agneza,
 Krušljavec + Dragišić Stjepan, Brezova Gora + Ferencik Viktorija, Petrovaradin + Gru-
 slić Katarina, Podrav. Slatina + Halambek Ana, Potok + Petrić Jozo, Hasić Gornji
 + Stahan Tomislav, prof. u m. + Živković Marta, Torjaci + Babić Marija, Zagreb
 + Baković Pavao, Glamoč + Tomasović Marija, Slobodnica.

Pokoj vječni daruj im, Gospodine, i svjetlost vječna svjetlila im! Počivali u miru!

Jesi li već poslao predplatu za godinu 1943. ?
 Rok predplate — konac travnja — već je davno prošao !

2. SRPANJ: PRVI PETAK
NAKNADNA SVETA PRIČEST
3. SRPANJ: PRVA SUBOTA
SVETA PRIČEST ZA MIR

1943
SRPANJ

NAKANA APOSTOLATA MOLITVE:
Da utječaji proslave Boga

MISIJSKA NAKANA:
Kršć. uzgoj mladića za Crkvu i dom.

SVAGDANJE PRIKAZANJE

**BOŽANSKO
SRDCE
ISUSOVO
PRIKAZUJEM TI PO
BEZGRJEŠNOM
SRDCU
MARIJINU
SVE MOLITVE, DJELA I TRPLJE-
NJA OVOGA DANA U NAKNADU
ZA NAŠE UVREDE I NA SVE ONE
NAKANE, NA KOJE SE TI NEPRE-
STANO PRIKAZUJEŠ NA OLTARU
OSOBITO TI IH PRIKAZUJEM ZA
SV. CRKVVU, SV. OTCA
I NA SVE NAKANE PREPORUČENE
ČLANOVIMA APOSTOLATA MOLITVE**

NAKANE ZA SVAKI DAN

- 1 C Predr. Krv Isusova. Nedjeljna duž.
2 P SRDCE ISUSOVO. Duh pok. i zadovolj.
3 S Leon p. Stovanje Srdca Marijina

3. Nedjelja po Duhovima

- 4 N Berta. Pravedan mir u svijetu
5 P Ciril i Melod. Sjedinj. Slavena u vjeri
6 U Toma Moore. Neustrašivost u vjeri
7 S Pelar Fourier. Naši župnici
8 C Elizabeta. Retom pogođene obitelji
9 P Nikola m. Očajni i žalosni
10 S Amalije. Djev. družtva Srdca Isusova

4. Nedjelja po Duhovima

- 11 N Pio I. Sv. Otac Pio XII.
12 P Ivan Gualberto. Mjes. zaš. Ljubav
prema neprijateljima
13 U Anaklet. Pristojnost u govoru
14 S Bonaventura. Upućenost u vjeri
15 C Henrik. Hrvati na ratištu
16 P Gospe Karmel. Pouzd. u Gospu
17 S Alekseje. Duh vjere među rednicima

5. Nedjelja po Duhovima

- 18 N Kamilo Lell. Naši ranjenici
19 P Vinko Paul. Naše Milosrdnice
20 U Ilija. Revnost za Božju čast
21 S Prakseda. Progonjeni
22 C Marija Magdalena. Paše djevojke
23 P Apolinar. Hrvati u smrtnoj pogibelji
24 S Kristina. Mladež u praznicima

6. Nedjelja po Duhovima

- 25 N Jakov ap. Svjetovni poglavari
26 P Ana, majka BDM. Naše majke
27 U Pantaleon. Ratni zarobljenici
28 S Nazarije i Celzo. Umirući
29 C Marla. Kućne pomoćnice
30 P Abdon i Senen. Pali na ratištu
31 S Ignacije Loyola. Hrvatski Isusovci

ZA ČLANOVE APOSTOLATA MOLITVE:

Podpuni oprosti jednog peška i još jednog po volji
odabranog dana. Na dan naknadne sv. Pričesti. Na
blagdan mjesečnog zaštitnika.

ZA ČLANOVE BRATOVŠTINE PRESVETOG SRDCA:
Podpuni oprosti prvoga peška i nedjelje i još
jednog po volji odabranog dana.

KOLOVOZ 1943.

NAKANA APOSTOLATA MOLITVE:
Nato rasti i djela prožete suosjećanjem s Crkvom

MISIJSKA NAKANA:
Da novoobratenci odgoje djecu u kršć. duhu

6. KOLOVOZ: PRVI PETAK
NAKNADNA SVETA PRIČEST
7. KOLOVOZ: PRVA SUBOTA
SVETA PRIČEST ZA MIR

1943
KOLOVOZ

NAKANA APOSTOLATA MOLITVE:
Suosjećanje s Crkvom i
MISIJSKA NAKANA:
Vjerski odgoj djece novoobrasenika

BOŽANSKO SRDCE ISUSOVO

PRIKAZUJEM TI PO
BEZGRJEŠNOM

SRDCU MARIJINU

SVE MOLITVE, DJELA I TRPLJE-
NJA OVOGA DANA U NAKNADI
ZA NAŠE UVREDE I NA SVE ONE
NAKANE, NA KOJE SE TI NEPRE-
STANO PRIKAZUJES NA OLTARU
OSOBITO TI IH PRIKAZUJEM ZA
SV. CRKVVU, SV. OTCU

I NA SVE NAKANE PREPORUČENE
ČLANOVIMA APOSTOLATA MOLITVE

7. Nedjelja po Duhovima

- 1 N Petar u okovima. Sloboda Sv. Crkve
- 2 P Alfonz Liguori. Slovo. Presv. Olt. Sakr.
- 3 U Augustin Kaž. Duh. obnova Hrvatske
- 4 S Dominik. Naši Dominik. i Dominikanke
- 5 C Snježna Gospa. Zarobljenici
- 6 P Preobraženje Gospodina
Zadovoljština Srdcu Isusovu
- 7 S Kajetan. Zadovoljština Srdcu Marijinu

8. Nedjelja po Duhovima

- 8 N Ciriak. Mladež u vojnoj službi
- 9 P Ivan Vianney. Posvećenje svećenika
- 10 U Lovro. Katolički duh u mladeži
- 11 S Tiburcij. Mladež u Radnoj Službi
- 12 C Klara. Mjes. zaš. Djev. družba S. L.
- 13 P Hipolit. Duše zapale u poganstvo
- 14 S Eusebij. Izkorjenjuće psovke

9. Nedjelja po Duhovima

- 15 N UZNESENJE Bl. Dj. Marije. Praved. mi
- 16 P Joakim. Rok. Naši roditelji
- 17 U Hiacint. Naši ranjenici
- 18 S Jelena. Duh pokore i zadovoljštine
- 19 C Ivan Eudes. Stovanje Srdca Marijina
- 20 P Bernard. Redovnička zvanja
- 21 S Ivane Franjka Chantal. Krič. majke

10. Nedjelja po Duhovima

- 22 N Timotej. Pobjeda ljubavi u svijetu
- 23 P Filip Ben. Svećenička zvanja
- 24 U Bartol ap. Sv. Otac Pio XII.
- 25 S Ljudevit. Duše u oskudici i očaju
- 26 C Zefirin. Naši svjetlovni poglavari
- 27 P Josip Kal. Čudoredno zalutale duše
- 28 S Augustin. Obraćenje grješnika

11. Nedjelja po Duhovima

- 29 N Glasovjek sv. Ivana. Pali u ratu
- 30 P Ruža. Opušteni krajevi
- 31 U Rajmundo. Pouzdanje u Boga

NA KAKAV APOSTOLATA MOLITVE

Podpun oprosti jednog petka i još jednog po volji
odabranog dana. Na dan naknadna sv. Pričasti. Na
blagdan mjesecnog zaštitnika.

ZA ČLANOVE BRATOVŠTINE PRESVETOG SRDCA:
Podpun oprosti prvoga petka i nedjelje i još
jednog po volji odabranog dana

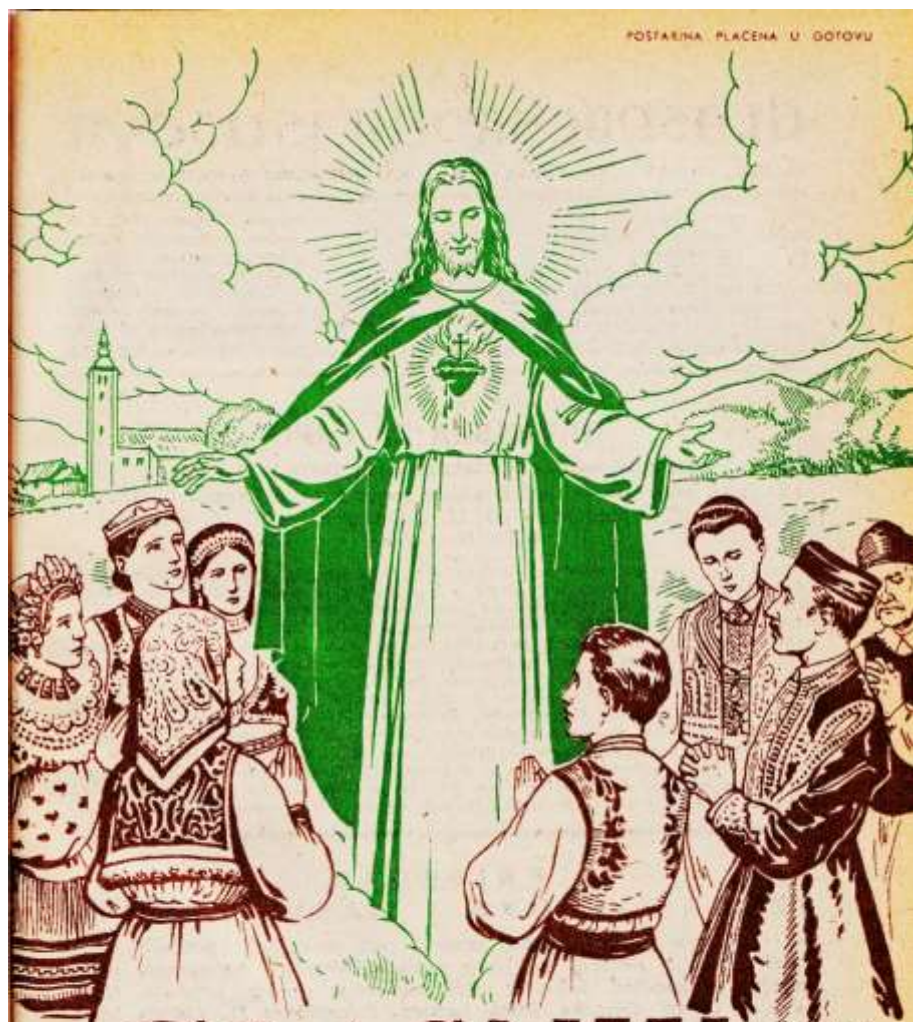
NAKANA APOSTOLATA MOLITVE:

Prilaga na mir po Pučkim mis. i dah, vještama

MISIJSKA NAKANA:

Odgoj urođenih djevojaka za krišćansku majku

POSTARINA PLACENA U GOTOVU

GLASNIK

SRDCA ISUSOVA

52. GOD.

RUJAN 1943.

BROJ 9

GLASNIK SRDCA ISUSOVA

GLASILO APOSTOLATA MOLITVE * LIST HRVATSKIH KATOLICKIH OBITELJI

Izdaju s dopušenjem crkvene oblasti Isusovci u Zagrebu
* Za list odgovara: Ivan Nikolić D. I., Zagreb I/147, Palmotićeva 33. * Tiskara »Glasnik«, Zagreb, Palmotićeva 33, Ivan Nikolić D. I.

G. 52 Br. 9
RUJAN 1943

Uprava: Zagreb I/147, Palmotićeva ulica 31 * Broj čekovnog računa 33.896 * Godišnja predplata: 50 Kuna — Italija 20 lira — Mađarska 4 pengő — Za ostalo inozemstvo protuvrijednost od 50 Kn

Tiskanje i razpačavanje odobrio Drž. Izvještajni i Promičbeni Ured, 22. X. 1941. br. Kns 1681/34-1

HRVATSKA ZA PAPU

SVETE MISE NA NAKANU SVETOG OTCA SLUŽE SE U RUJNU:

u Zagrebu svaki dan po jedna, a osim toga: 3. IX. u Ošljama — 4. IX. u Milni — 8. IX. u Međurici — 9. IX. u Orehovici — 10. IX. u Ofočku — 14. IX. u Baču.

444 sv. Mise služe se u Hrvatskoj na nakanu Sv. Oca u godini 1943. Najveći dio tih sv. Misa omogućio je jedan plemeniti katolik u Zagrebu, koji je velikodušno osnovao zakladu, da se svaki dan u god. 1943. služi po jedna sv. Misa na nakanu Sv. Oca. Hoće li taj broj ostati isti u god. 1944.? Ili barem približno tako velik? Za to bi se morali pobrinuti u prvom redu mjesni upravitelji Apostolata Molitve širom domovine, a onda i katolička društva, od kojih su se već mnoga obvezala, da će dati svake godine služiti barem jednu sv. Misu na nakanu Sv. Oca. A mogu tom Apostolatu pristupiti i pojedini vjernici. — Oni, koji još nisu pristupili Apostolatu Sv. Misa, a žele to učiniti, neka to jave **Uredništvu »Glasnika Srdca Isusova«** (Zagreb I-147, Palmotićeva 31) označivši: **tko daje služiti sv. Misu, gdje, kada.** Sv. Misa naka se daje služiti po mogućnosti u vlastitoj župi (ni u kojem slučaju ne slati novac na Upravu Glasnika!). Pristup Apostolatu sv. Misa treba javiti najkasnije do konca listopada 1943., da bi se konačni zbroj mogao na vrijeme poslati u Rim Glavnom Upravitelju Apostolata Molitve, koji će na Novu Godinu 1944. podastrijeti Sv. Ocu album sv. Misa iz cijeloga svijeta. I Hrvatske mora tu biti zastupana s doličnim brojem!

KALENDAR

SRDCA ISUSOVA I MARIJINA 1944.

izići će i ove godine u lijepoj opremi, pun zanimljivih i poučnih stvari, ukrašen biranim slikama. Ali jer je **naklada Kalendara ograničena, predbilježite se unaprijed**, da ne bi ostali bez svoga staroga prijatelja. Dosta je javiti **Upravi Glasnika Srdca Isusova, Palmotićeva 31, Zagreb, I/147**, koliko primjeraka želite, pa čim Kalendar bude doiskan, primit ćete ga. Novac se šalje istom po primitku Kalendara i to čekom, koji će biti priložen Kalendaru. Radi nesigurnosti troškova ciena će biti javljena naknadno u Glasniku Srdca Isusova.

Predbilježite se čim prijel

UPRAVA »GLASNIKA SRDCA ISUSOVA« ZAGREB I/147, Palmotićeva 31

MOLITVA GOSPODNJA

Molitva Gospodnja ima naslov i predgovor te sedam prošnja. Kad idemo kome odličnom gospodinu, da ga zamolimo za koju milost, ne ćemo odmah iznijeti molbe, nego ćemo najprije reći par uvodnih riječi. A pazit ćemo i kako ćemo ga osloviti, da ga već tim predobijemo, a nipošto u-vriedimo.

NAJLIEPŠI NASLOV

Neki seljak pao u veliku nevolju. Ne zna, kako bi si pomogao. U to mu dođe misao da ode u obližnji grad bogatom knezu te da ga zamoli za podporu. Idući onamo veoma se zabrinuo. Nije znao, kako da oslovi tako velikoga gospodina, a bojao se, da ga ne bi nespretnim naslovom uvredio. Neodlučan ne usudi se u palaču. Baš je prolazio kraj crkve. Zalostan uđe, da se pomoli. Moleći »Otče naš« dođe mu na pamet misao: »Kako je jednostavan naslov, koga dajemo Bogu u molitvi! Tu nismo u neprilici. Ne trebamo se bojati, da ćemo ga uvrediti, dapače riječ Otče budi u nama veliko pouzdanje.« Kad je izmolio »Otče naš« i Bogu se izjadio, ne hljeda više u palaču nego ode kući. Tu ga žena radošno dočeka pokazujući mu oveću svotu novaca. Taj su novac dobri ljudi sakupili čuvši za njegovu nevolju.

OTČE!

Gospodaru neba i zemlje dajemo naslov, koji ga ide, koji mu je najmiliji i koji će u našem srcu uzbuditi što veće pouzdanje. Mi velimo Bogu: Stvoritelju, Gospodine, Svemoguću vječni Bože. Ali te riječi imaju u sebi pojam strogosti i to neizmerno veličanstvo pobuđuje u nama neki strah. No riječ »Otče« sjeća nas na sve dobro, što nam je Bog dao, i budi u nama nadu, da će nam dati i ono, što prosimo, kad nam je već toliko toga dao, za što ga nismo prosili. »Niste primili duha robstva, da se opet bojite, nego ste primili Duha posinačtva, u kojem vapijemo: Aba, Otče!« (Rim. 8. 15.). Riječ: »Otče« budi u nama vjeru, ufanje i ljubav. Vjeru nam budi u neizmjernu dobrotu presvetog Trojstva. Otac nebeski nas je stvorio. Sin je utjelovljenjem postao našim bratom: njegov Otac je i naš Otac, njegov po naravi naš po milosti. A kod krštenja Duh Sveti dolazi u našu dušu i tako postajemo djeca Božje. Riječ »Otče« budi u nama ufanje, jer se sjećamo ljubavi Božje, iz koje je dao Sina svojega, pa će nam dati i sve drugo, što trebamo. A više nego ikoli drugi naslov budi u nama ljubav ta riječ. Spasitelj je objavio svetoj Mehtildi, da se Bog raduje, kad ga ljudi zovu ocem i kad se ljudi

nadaju u otčinsku dobrotu Božju. U životu će im Bog biti uvijek blizu kao otac, a iza smrti će ih nagraditi daleko preko njihovih zasluga.

OTČE NAŠ!

Isus je pravi Sin Božji. A i čovjek je po milosti djele Božje. Dakle mi svi ljudi imamo zajedničkog oca; mi smo međusobno braća i sestre. Dužni smo se dakle međusobno ljubiti i što-vati. Što prosimo za sebe, moramo moliti i za svoju braću i sestre. Moramo biti složni: jednog srca i jedne duše. Moramo nastojati da budemo doista djeca Božja; jer je Bog samo onda naš otac, kad činimo dobro, inače je naš sudac. Liepo veli sveti Augustin: »Molitva je Gospodnja obćenita. Spasitelj nije htio da mi molimo: daj mi nego: daj nam! Isto tako ne: odpusti mi nego: odpusti nam! Ne: Otče moj, nego: Otče naš! Iz toga moramo zaključiti, da nam mora biti dobro bližnjega isto tako na srcu kao i naše. Kršćani imaju na zemlji različite otce, ali jednog svi zazivlju Otcem: onog, koji je nebesima. Rieč: »Otče« potiče nas na ljubav prema Bogu, a rieč: »naš« na ljubav prema bližnjemu.

KOJI SI NA NEBESIMA

Isus nas je htio upozoriti, da podignemo oči i srce gore, prema nebu, jer je ondje naša prava domovina. Pogani su štovali puno bogova. Umišljali su si, da ti bogovi stanuju u gajevima, morima, vodama, izvorima, šumama, gorskim vrhuncima, kućama. Božanski Učitelj nas je htio učvrstiti u vjeri u jednoga Boga, koji je doduše posvudašnji, ali je na osobit način u nebu, gdje se pokazuje blaženima. Mi smo ovdje putnici i prognanici. Nebo nam je prava domovina. Jer gdje nam je naš otac,

ondje moramo biti i mi, djeca. Te nas rieči sjećaju i toga, da moramo kod molitve naše misli odbiti od zemaljskih stvari i briga te ih upraviti prema nebu.

NAJLIEPŠI PLEMIČKI NASLOV

Velikašima, vladarima i plemićima rado se daje naslov po gradu ili dvorcu, odakle potječu: Zrinjski, Susedgradski, Lojolski, Ksaverski i slično. Tako je i Božji naslov: nebeski, koji je na nebesima. Jer su njegovi presjajni dvori: nebese. No mi smo djeca Božja, djeca onoga, koji je na nebesima. Ne pripada li dakle i nama taj plemićki naslov? Moramo zato tako živjeti, da zavriedimo bar donekle to ime. Mi smo rođeni za nebo, dakle ne za ovu zemlju ni za laštinu zemaljsku.

OTAC SV. FRANJE

Velika je žalost, kad izgubimo zemaljskoga oca. U tom nam slučaju daje jaku utjehu misao: sad mogu slobodno moliti: »Otče naš, koji si na nebesima«. Tako je rekao i sv. Franjo svome ocu, kad ga je ovaj razbaštinio: »Do sada sam na zemlji tebe zvao svojim otcem, odsele ću mirno i slobodno moliti: Otče naš, koji si na nebesima«.

NEBESKA BAŠTINA

Bog je već ovdje na zemlji naš. Mi možemo reći: »Bože moj i sve moje!« Ali podpuno i zauvijek naš bit će istom na nebesima. No istom onda, ako smo vjerni Bogu i njegovu zakonu i ako uztrajemo u toj vjernosti. Sveti Teodor kao 14 godišnji dječak promatrao jednom blago, što će poslije naslijediti. Ali tada podiže oči prema nebu i zavapi: »Što mi koristi, kad bi cijeli svijet bio moj, a Bog ne? Moj Otac i moja baština je na nebesima«.

UTJEHA NA GROBU

Koliko puta stoji diete kod groba prerano umrlog oca tužno, zdvojno! Što će donijeti utjehu tom ožalošćenom srcu? Neka pobožna djevojčica, imenom Ivka iz Orvieta, tako je tješila svoju majku, kad je plakala na grobu oca obitelji: »Zar ne znaš, majko, da mi imamo ondje gore još jednog Oca, nebeskog Oca, koji je tako dobar i mio? Ta ti si me učila moliti: Oče naš, koji jesi na nebesima!«

PRESOGATA RIZNICA

Kad izgovaramo sabrano i pobožno rieči koje molitve, to zovemo ustmenom molitvom. Ali mi se možemo zamisliti u pojedine rieči koje poznate molitve, pa ćemo vidjeti, koliko se blago svetih misli i čuvstava

krije u njima. Tako ćemo doći do bolje i savršenije molitve, do razmišljanja ili razmatranja. Sveti Ignacije uči nas, kako ćemo lako i plodonosno provesti dulje vremena u molitvi, a da ne govorimo puno rieči i da se ne raztresemo. Uzme se na pr. »Oče naš«, pa se izgovori: Oče, i onda se o toj rieči razmišlja, doklegod se nađe značenja, misli, prisposoba i pobožnih čuvstava; zatim se izgovori: naš, te se isto tako o toj rieči razmišlja bez ikakve žurbe ili nestrpljivosti, doklegod se još nešto nađe, pa makar za dvie, tri rieči trebali čitavu uru. Tako ćemo otkriti ogromno blago, koje se krije u našim molitvama, pa ćemo upoznati njihovu krasotu te ih u buduće pobožnije moliti.

Petar Gärtler D. I.

NA IZVORIMA NUTARNJEGA MIRA

Molitvena nakana Apostolata molitve za rujan, koju je blagoslovio Sv. Otac

PAPA JE PROGOVORIO

Što je blagopokojni Papa Pio XI. zapravo uradio, kad je enciklikom »Mens nostra« podigao Duhovnim Vježbama prema riečima G. Berno-ville-a »bezmrtan spomenik«? Nije li izvadio i sabrao otčinskom skrbi iz mnogobrojnih kršćanskih duša tople osjećaje, tvrdo uvjerenje i dirljivo, do suza dirljivo priznanje tom čudesnom djelu sv. Ignacija? Jest.

Svaka misao, svaka izjava i stavak jubilarne enciklike zvuči ozbiljno, svečano, zapravo sudbonosno, kao što odmičevaju u dušama ljudi i svi diovi samih Duh. Vježbi. »U ova vremena, piše Papa, što stavljaju nepokvarenom osjećaju za Krista i nadnaravnom duhu tolike zapreke i pregrade, u kojima se na daleko i široko ustalila moć naturalizma sa svim nje-

govim poraznim djelovanjem na čvrstoću kršćanske vjere i na žar ljubavi, od najveće je važnosti, da se čovjek otme čaru brbljavosti, koja zamračuje dobro.« Papa osjeća svu ozbiljnost rieči, što ju je s tako bolnim prizvukom izrekao prorok Jeremija: »Sva će zemlja opustjeti, jer nitko ne razmišlja u svom srcu« (12, 11). Po drugoj strani zna tajanstvenu korist mira, samoće, šutnje, sabranja, razmišljanja. Korist onih svjetlih i sabranih časova, kad nastupi za dušu podpuno »zamračenje«, zaborav svega prolaznoga i vanjskoga, a u isto vrijeme Božji svjetlosteti osvjetljaju nutarnje prostorije duše, gdje se susrećemo s Božanstvom.

Kao da mu pred očima duha prolaze u veličanstvenoj povorci razmatranja Ilija i Elizej u zabiti karmelske

St. Ignacije u Manrezi moli, pravi prve »duhovne vježbe«.

špilje; Ivan Krstitelj u divljoj pustoši izpod Jerihona; Spasitelj svijeta u tihini Nazareta i u Karantanskoj pustinji; Apostoli pozvani u samoću kraj Tiberiade i skupljeni za vrijeme duhovske devetnice u mučaljivoj dvorani Kristove Ljubavi; Pavao u trogodišnjoj šutnji nepregledne Arabije; pustinjaci krej Tebaide i na Libanonu; Benedikto u Subiaku; Franjo na Alvernu; Filip Neri u Kalakombama; Ignacije — začetnik pravih Duhovnih Vježba — u Manrezi. A po tom sjajna i nepregledna četa svijeta, koji su proživjeli i proosjetili veličinu Duhovnih Vježba, doznali njihovo značenje u spasu i posvećenju duše, daleko od svjetske buke i raztresenosti, u povu-

čenosti i osami, gdje pljuska samo šum šutnje; gdje se osluškuje vlastita blizina, prisutnost i izkrenost; gdje duhovnim svodovima križaju munje vječnih, temeljitih istina o Bogu i čovjeku.

Pogledajmo Duh. Vježbe malo izblizega. (Pučke misije, o kojima nakana govori, nisu ništa drugo, nego Duh. Vježbe, tek nešto razvodnjene, poobčene, primijenjene na mnoštvo).

DUHOVNE SU VJEZBE

djelo sv. Ignacija Loyole, osnivača Družbe Isusove. One su plod njegova obraćenja. A to obraćenje utješan je dar skrbne milosti Božje svetoj Crkvi u vrijeme luterovske revolucije. Kad je Ignacije izašao iz pećine Manreze, nije bio goloruk ni goloduh. U rukama je nosio svijetak značajnih zapisaka, još nerazrađenih i nepodpunih. A u duši se uzdignulo žarko sunce, vatromet strašan i odsudan za spasenje bezbrojnih ljudi. U Ignacijevoj duši vodili su se povjerljivi razgovori između Boga, Krista Kralja, Kraljice Marije i samog Ignacija. Unutra su dozrijevali konačni oblici, završne primjetbe za knjižicu

Ignacije nije odmah svega izpisao. Ali je sve odmah proživljavao. Prije potvrde napisanih Duh. Vježba (potvrdio ih je Papa Pavao III. 31. srpnja 1548. uredbom »Pastoralis Officii«), već su mnoge duše osjetile njihovu blagodat. Svi Ignacijevi drugovi, koji se razpršiše širom svijeta poput Božjih trkača, poneseše s toga ognjišta upaljene zublje Božje ljubavi. Koliki crkveni dostojanstvenici i svjetovni plemići krenuše usred razularene, trule okoline k svetosti, okriepiv se na zdencu Ignacijeva duha!

DUHOVNE SU VJEZBE

»knjiga sva pozlaćena«, piše Ivan Camus, »sve od zlata, još više dragocjenija od zlata i topaza;

izpovijadam priprosto i otvoreno: *anđeoska*«. Sud, što ga je tako zanosno izrekao čuveni prijatelj sv. Franje Saleškoga, potvrđuje i tisuće drugih. »Knjiga, koju bih nazvao knjigom genialnog čovjeka, kada to ne bi bio svetac; divna knjiga, koja je s »Nasljeduj Krista« možda od svih knjiga napisanih ljudskom rukom približila Bogu najviše duša«, kličie Msgr. Treppel u hvalospjevu sv. Ignacija.

Što su Duhovne Vježbe? »Čitava knjižnica duhovnoga života« (Karlo Boromejski); »knjiga, koja je spasila više ljudi, nego li je slova u njoj« (Franjo Saleški, Vinko Paulski); sredstvo tako spasonosno i probilačno za očuvanje, spasenje i posvećenje duše, da je moralo biti osnivaču D. I. od Boga nadahnuo« (Leonardo a Portu Mauritic). Nijedne od svih tih navedenih izreka ne izrekoše Isusovci. To je veoma važno, da se vidi duh, u kojemu ljudi izvan Družbe gledaju i proživljuju Duhovne Vježbe.

Nije li to prazno i napuhano izdizanje i uveličavanje bez ikakva razloga? Jesu li Duhovne Vježbe doista tako korisne i uzvišene?

Sve se te pohvale zasnivaju na veličini samih Duhovnih Vježba.

DUHOVNE SU VJEZBE

visoka škola kršćanske savršenosti i svetosti. Sam sv. Ignacije nazva ih: »Duhovne Vježbe, da čovjek svlada sama sebe i uredi svoj život.« Na toj prvoj i osnovnoj liniji — svladati sebe i urediti svoj život — reda se čitav niz čvrsto povezanih razmatranja, vježbi i izpitivanja, koje dušu provede kroz tri poznata duševna stanja: očišćenja, prosvjetljenja i sjedinjenja s Bogom.

Odmah početka želi sv. Ignacije ostaviti dušu samu sučelice osnovnoj i načelnoj istini: Ja sam stvorenje

vječnoga Boga. »Sama s Njim samim«, primijetila bi sv. Terezija Avilska. Kad je duboko udaren taj temelj, duša polazi putem ravnodušnosti obzirom na stvorenja oko sebe. Nju više ništa ne odvraća od uočene svrhe. »Ni smrt, ni život, ni anđeli, ni poglavarstva... ni ikoje drugo stvorenje«, govori duša sa sv. Pavlom.

U tom t. zv. prvom tjednu Duhovnih Vježba obično se obavlja velika — obćenita izpovied o čitavom prošlom životu. Tako je duša slobodna, pogled je uprt u modre visine — potpuno je pripravn i otvorena za sve, što je može pomoći, da proslavi Boga, spasi sebe i bližnjega.

U drugom tjednu eto joj najsigurnijeg uzora i provodiča: Isusa Krista. Sv. Ignacije glasovitim razmatranjem »o kraljevstvu Kristovu« puti dušu na velikodušnu službu. Za Kristom! S Kristom! — Tu su još neke

Papa Pavao III. daje sv. Franji Borgiji prvu potvrdu Duhovnih Vježba 1548.

objene i varke đavla. Nekad U razmatranju »o dvjema zaslavama« duša pronađe sve sotonske spletku i razuzlaza ih. A onda — dalje za Kristom! On ide pred njom »krasan i ljubezan« u tajnama svoje samoće, molitve i rada. Sve više, sve jače, sve privlačivije podgrijava i žari dušu plamenom svoje tople ljubavi. U njoj dozrieva nesebična i stalna odluka: Isuse, Kralju moj, sva sam Tvoja!

Nakon predanja Bogu, koje ne računa sa žrtvama i ne zbraja škrtu prinos iz prinosa, javlja se božanski Kralj pred obasjanom dušom u krvavom i stravičnom sjaju svoje muke. Vodi je sa sobom kraljevskim putem križa. Pokazuje joj bez okolišanja, kuda joj je ići, hoće li po strašnoj i jezovitoj smrti otkupiti novi i neprolazni život. — Hoću, odgovara duša.

Napokon se razbija svod prostora i vremena. Na časak sja pred očima duha otkriće prave stvarnosti: ne b o l Gore blista slava, koja priteže dušu slutnjom i nadom.

U tom silnom naponu — stavljene pred upitnik svoje vječne sudbine — duša se konačnim promatranjem o duhovnoj ljubavi »baca u Boga«, kako bi to liepo rekao sv. Augustin. Za nju je u svijetlu Božjega Bistva sve dobilo svoje pravo mjesto. Bog — ona, to su dva pola, koji se privlače. Štogod ometa njihovo zbliženje, valja ukloniti. Što tome sjedinjenju koristi, bez krznanja se poduzima.

Snažnim riečima, iskreno i posve predano duša na koncu moli: »Uzmi, Gospodine, i primi svu moju slobodu, moje pamćenje, moj razum i svu moju volju; sve što imam ili posjedujem, Ti si mi to dao, Tebi, Gospodine, to vraćam; sve je Tvoje, raspolaži sa

svime po miloj svojoj volji. Daj mi samo svoju ljubav i milost, jer to mi je dosta!«

DUHOVNE SU VJEŽBE

z a s v a k o g a, tko misli svoj život, svoje djelovanje, sve svoje misli prekaliti milošću i tako obnoviti. Za svaku dušu, koja osjeća u sebi skriveni nagon za svijetlom raja, dobra, sreće, spasenja. Nagon, kao šum duboke i tajanstvene ponornice, koja se želi probiti na svijetlo Božjega dana.

A takvih je duša mnogo. Veoma mnogo. Zapravo su u srži sve takove. Svaka u času sabiranja i prisebnosti dolazi do spoznaje: Bože, t a j a sam za Te stvorena! Nesretna sam bez Tebe! Spasi me! — Eto — za takove su Duhovne Vježbe.

DUHOVNE SE VJEŽBE

obavljaju u tišini. U savršenoj samoći. Ako je ikako moguće u posebno uređenim »Domovima Duhovnih Vježba«. Ondje je sve tako uređeno, da se duh može bez poteškoće smiriti, ući u se, pretresti sve sumnje, razmisliti srda pitanja, stvoriti snažne životne odluke.

DAKLE...

na posao! Spremimo se, da okupamo dušu u toj »nenadomjestivoj kupelji nadnaravnoga« (O' Connel), što prije bude moguće. Mir savjesti, vedri pogled u budućnost, neopisivo zadovoljstvo srdca u Bogu — bit će nam najugodnija nagrada za svaki napor. A ne budimo ni prema drugima šutljivi i nehajni. Objavimo im, gdje se nalazi vrelo, jako vrelo mira i bistre utjehe.

A PUČKE MISLI

To je poobčeni i prošireni način Duhovnih Vježba. Manjka im samo tišina i nepomućena, savršena, djevičanski netaknuta samoća pravih za-

tvoreni Duhovnih Vježba. Ali se zato krug slušača neograničeno povećao. Čitave župe, gradovi i pokrajine znali su se iza pučkih misija u pravom smislu obnoviti. Poviest pučkih misionara poviest je groznih žrtava i patnji, ali i poviest odlučnih božanskih pobjeda u dušama.

Za dobar kršćanski život, za čestit život naših sela i gradova, pučke misije znače strahovito mnogo. S njihovim uspjehom i neuspjehom diže se i pada razina vjerskoga života čitavih naroda.

PORADIMO SVIM SILAMA

a prije svega molimo se za to, da Bog pučkim misijama obrati što više

duša. Da ih dovede u svojoj dobroti na put pravog kršćanskog života, vršenja vjerskih i staliških dužnosti, ljubavi, praštanja, zalivanja psovke, samopriegora, nade i molitve.

Molimo, braćo, molimo pod zaštitom Bogorodičinom Srđce Njena Sina, da po Duhovnim Vježbama i pučkim misijama izvede onu neslućenu obnovu čovječanstva, kojoj se nadamo. Koju očekujemo baš danas, u očaju i strahoti ovoga časa tmine, što ga mora nadvladati u svakoj pojedinoj duši i u svim zajednicama sam Bog. Bog i nitko drugi!

Mijo Škvorc D. I.

GOVORI SV. OTAC : NEBESKA HRANA

ISUS JE POGLEDAO MNOŽTVO...

Spuštalo se večernje rumenilo nad jednim pustim krajem Izтока. Daleko, daleko li oko dopire, pruža se valovito i kamenito tlo, na kome ćeš uzalud tražiti bilo kuće bilo kakavgod znak života. Nu tamo se sada nalazi tako raznoliko i raznobojno mnoštvo. Gura se i tiska oko pojave nekog vanrednog čovjeka, koji je sve očaravao svojim riečima i djelima. Daleko od gradova i svojih kuća, to je mnoštvo slijedilo Isusa kroz tri dana ostavivši svaku drugu misao. Ali sad je kucnuo čas razstanka: svako treba da se vrati svom ognjištu noseći u srđcu divne rieči, što ih je čuo iz Isusovih usta. Evandjelje nam je sačuvalo uspomenu na čas, kad se Isusu, koji je pogledao to mnoštvo, slegnulo Srđce od želosti. Nije ih mogao otpustiti samo tako: klonuli bi na po puta. Ostalo nam je poznato iz Sv. Pisma. Mnoštvo od 5000 glava bi na čudesan način naslićeno sa pet hljebova i nekoliko riba. Sva je kršćanska predaja vidjela u tom događaju sliku Euharistije.

KRUH ZA DUGI PUT

Čini se, da je ovaj puta Namjestnik Isusa Krista, — primivši česticu mladenaca, što je također došla iz daleka, koju je ta-

koder privukao tajanstveni čar jedne Osobe, i koja se isto tako sprema na dalek i težak put — čini se, da je ovaj puta Kristov Namjestnik imao u očima isti bolni pogled kao i Isus one večeri. I njima zato preporuča istu popučinu: Euharistiju. Valja im dostojno procićeniti — koliko je to samo moguće ljudskim silama — taj Presveti Sakrament, primati ga često, proživljavati ga... da se Milost primljena u svetoj Tajni Ženitbe sačuva i da rod rodi.

Sada, kad želimo zazvati obilje nebeskoga blagoslova na mladenca, veseli naš misao, da je barem za većinu njih — najradije bismo rekli za sve — obred vjenčanja bio nadopunjen svetom Pričešću prema pobožnom običaju kršćanskih svatbi. U svakom slučaju, prigodom blagdana Tijelova, što ga sutra slavi sv. Crkva, hoćemo vas, dragi mladenci, upozoriti na Presv. Euharistiju kao na najuspješnije i najjače sredstvo, kojim ćete sačuvati blagodat i plodove Milosti primljene u sv. Tajni Ženitbe.

Pet tisuća nasitiše se u pustinji — milijuni se hrane kod Stola Gospodnjega

EUHARISTIJA — DOPUNA ŽENITBE

Tim riječima Sv. Otac blago kara — jamačno ne prisutne — nego uobče one mlake kršćane, što iz plitkih razloga, ili bolje izlika, napuštaju svete običaje, da se obred vjenčanja popratu dobro pripremljenom svetom Pričešću. Ženitba je »Sakrament živih«, t. j. valja ga primiti u stanju milosti posvetne, da uzmogne neposredno izvesti svoje spasonosne učinke, i da se duša ne okalja strahovitim svetogrdem. Ali Crkva želi, da se mladenci prije vjenčanja i pričeste.

Pa to je i pravo. Pričest je, kako veli Papa, nadopuna Ženitbe. To jest, ona usavršuje i čini, da ništa ne uzmanjka obredu. Kako bi bili nedosljedni oni mladenci, koji bi, brineći se da ništa ne uzmanjka njihovu slavlju, propustili najbitniji dio! Doduše valjanost obreda nije time ništa manja, ali iako imaju milost posvetnu, kako mogu dopustiti, da postanu simbolom tajanstvena veze između Krista i Crkve, a da se ne pobrinu, te Ga prime u sv. Pričesti, da Mu zahvale na velikom daru i da prime od Njega druge posebne milosti i pomoći! Etq

dakle, što želi naglasiti Sv. Otac prisutnima — najprije kao pojedincima, a onda kao supruzima. I pod jednim i pod drugim vidikom bračni drugovi trebaju Euharistije.

ZA SVE

Svaka kršćanska duša treba Euharistije prema Gospodinovoj rieči: »Ako ne budete jeli Tjela Sina čovječjega i ne budete pili Njegove Krvi, ne ćete imati života u sebi. Tko jede moje Tijelo i pije moju Krv, ima život vječni« (Iv. VI, 54, 55).

Učinak je, dakle, svete Pričesti, da uzdržava posvetnu i oživljujuću vezu duše s Bogom, da čuva i jača duhovni i unutarnji život, da priče, te vjernicima na zemaljskom putu ne uzmanjka onaj život, što im je podijeljen na sv. krstu.

Tim tako dragocjenim dobrima hoće Isus Krist, da obogati duše u svetoj Pričesti: pa kako su onda sretni, što se, idući za Njegovim ljubeznim nakanama, znadu okoristiti tako silnim sredstvom posvećenja i spasenja!

OSOBITO ZA SUPRUGE

Ali bračni drugovi imaju još i posebnih poticaja, da često pristupe sv. Pričesti.

Posve bi krivo bilo misliti, da Kristovo Tijelo, — sama čistoća i sama svetost, — nama ništa zajedničko sa Ženitbom, kao da bi ova nosila u sebi kakovo oskvrnuće duše. Da se uvjerimo o protivnom, dosta je sjeliti se simbolizma, što ga sveta Crkva povezuje s kršćanskim brakom i koji sačinjava sakramentalni znak. Supruzi uistinu predstavljaju vezu Krista sa Crkvom, te se spremaju, da rode Bogu nove klanjence, a Kristu čak nove udovale. Ponovimo to još jedno: Ženitba je Sakrament, kome su sami supruzi djelitelji. Njima je ne samo dopušteno, da se pričeste bilo kojega dana u godini, nego im sv. Crkva svjetuje i preporuča, da to čine po mogućnosti što češće.

Sva su ta pomagala i milosti najpo-trebnija kršćanskim supruzima i roditeljima, koji su odlučili, u svijesti tež-

ke odgovornosti, što je preuzeo na se, da će ozbiljno surađivati s Gospodinom Bogom.

Obiteljima — kao temelj svega — treba najužeg jedinstva. I to nada sve jedinstva duša, a ne samo liela; jedinstva, što izvire iz ljubavi i uzajamne sloge. Nu Euharistija je, prema krasnom izričaju sv. Augustina, znak jedinstva, veza ljubavi. Stoga ona sjedinjuje i kao da stapa srčaca.

Da supruzi uzmognu izdržati sve poteškoće, kušnje i boli, kojih ne će izbjeći ni dobro uređene obitelji, svaki dan treba novih snaga. A sv. Pričest rađa snagom, pouzdanjem i strpljivošću. Blagim veseljem, što ga ona ulieva u dobro pripravljene duše, daje im, da osjete onu vedrinu, koja je najdragocijenije blago domaćeg ognjišta.

S veseljem mislimo, ljubljena djeco, da ćete vi, vraćajući se u svoje gradove, sela i župe, pružati lep i pobudan primjer čestom pristupanju k Euharistijskom Stolu, i da ćete, došavši iz crkve kući, nositi među domaće zidove Isusa, a s Isusom sve dobro!

Tri su, dakle, glavna razloga da supruzi primaju Isusa u sv. Pričesti:

1. da dobiju više pomoći;
2. da uzidaju u Isusa, jedinog Boga i Odkupitelja, svoje međusobno sjedinjenje;
3. da uzmognu nositi sve neizbježive križeve ovoga života.

BIELI BLAGDAN

Kasnije će doći dječica, koju ćete vi odgajati i oplemenjivati u istoj svetoj vjeri. U vjeri i ljubavi pre-

Sv. Pričest je zalag nepomućene ljubavi i zreće u braku i ljubavi

ma presvetoj Euharistiji. S vremenom ćete ih uputiti na sv. Pričest u uvjerenju, da nema prikladnijeg ni boljeg sredstva, što bi očuvalo nevinost vaših mališa. Povest ćete ih sa sobom k oltaru, da prime Isusa, a vaš primjer bit će za njih najrječitija i najuvjerljivija pouka.

S veseljem mislimo na sve to, i očekujemo to od vas, kršćanski mladenci. Pa da ta želja postane utješnom stvarnošću, Mi vam dajemo zalag u očišćenom blagoslovu, što vam ga od srčaca podjeljujemo.

(Pio XII. mladencima dne 7. lipnja 1939.)

SLIKA SRDCA ISUSOVA

Na glavnog oltara Bazilike Srčaca Isusova u Zagrebu izrađena u 4 boje na najfinijem tvrdom papiru (veličina slike: 9,5 × 17 cm, veličina papira: 14,5 × 23,5 cm) dobije se uz cijenę od Kn 15,— (+ poštarina) kod:

UPRAVE »GLASNIK SRDCA ISUSOVA«, ZAGREB 1/147, Palmotićeva 31.

NOVA ENCIKLIKA O TAJANSTVENOM TIJELU KRISTOVU

JEDNO U KRISTU I S KRISTOM

Na blagdan sv. Petra i Pavla o. g. upravio je Sv. Otac veliko pastirsko pismo, encikliku, biskupima, a po njima i vjernicima čitavoga svijeta. U enciklikama običavaju Pape dozvati vjernicima u pamet po koju veliku istinu i tajnu Kristove nauke, koja je možda pomalo izbledila iz svijesti kršćanskoga puka, a za odnosno vrijeme je od osobite važnosti.

Tako i u ovoj enciklici želi Sv. Otac oživiti u nama svijest o velikoj tajni naše vjere: da svi mi, koji vjerujemo u Isusa, — ti, j. sv. Crkva — sačinjavamo jedno tajanstveno tijelo, kojemu je glava Krist, a vjernici udovi. Život udovima dolazi od nevidljive glave Krista, koji te udove upravlja po svom vidljivom Namjestniku Papi. Jer je Crkva dakle tajanstveno tijelo Isusovo, moramo je radi toga ljubiti i biti joj u svemu odani. A jer smo svi mi, vjernici stvarno, a nevjernici barem po određenju, udovi toga tajanstvenoga tijela, moramo i jedni druge ljubiti.

I u tome je suvremenost te enciklike: kad je cio svijet zahvatio požar mržnje i bies osvele, moraju vjernici Kristovi gojiti i izkazivati ljubav prema bližnjemu, bez obzira na zemaljske razlike.

MOLITVA ZA SVE

Te obćenita kršćanska ljubav uroditi će molitvom za sve ljude bez razlike: za vjernike i one, koji još nisu udovi tajanstvenoga Kristova tijela. A napose «moramo neumorno moliti», veli Papa, «da svi oni, koji upravljaju narodima, zavole mudrost, da ne bi nikada na njih pala ona teška osuda Duha Svetoga: Švevišnji će iztražiti vaša djela i prefresti će vaše misli, jer premda ste slugu vlasti njegove, niste pravo sudili, niti ste držali zakona pravednosti, niti ste živjeli po volji Božjoj. Strahovito i brzo do-

ći će na vas: jer će se izvršiti strog sud nad vladacima. Nizkome se nalme podjeljuje milosrđe, a sišni će se kazniti. Jer Bog ne će uzdržati ni pred kim, niti se plaši ličije veličine. Jer on je stvorio malenoga i velikoga i jednako se brine za sve. Ali moćima prieti strog sud. Vama su dakle, vladaci, upravljene moje riječi, da se naučite mudrosti i ne sagriješite» (Knj. Mudr. 6, 4—10).

No jer u tom tajanstvenom tijelu Kristovu ima i bolesnih, trulih udova, koja si svojom krivnjom presjekoše žile života, što su ih vezale sa Glavom-Kristom, zatvorale su ta uda velik dio tajanstvenoga Kristova tijela i prouzrokuju velika zla za cijelo čovječanstvo. Ponovno oživljenje i ozdravljenje tih bolesnih udova i time uzpostavljenje ravnovesja ljubavi i pravde u svijetu postizava se žrtvom i trpljenjem. Na taj način vjernici nadopunjuju nedostatak nevolja Kristovih u tijelu svojemu za tijelo njegovo, a to je Crkva» (Kološ. 1. 24), kako veli sv. Pavao. I u tome je smisao svih današnjih patnja, koje proživljuje čovječanstvo. Samo treba te patnje primiti u pravome duhu: Bogu za ljubav kao zadovoljštinu za griehove svijeta.

APOSTOLAT MOLITVE

Papin pogled pri koncu enciklike prelazi preko bezbrojnih siromaha i biednika, koji je današnji rat umnožio do nelizmjernosti, i on im upravlja otčinsku rieč: neka se sjetu, da njihove patnje nisu uzaludne, nego da mogu biti od neprocjenjive koristi i za njih i za čitavu Crkvu, ako ih prime s odanošću i prikažu Bogu kao žrtvu. «A da se ta svrha postigne, izvanredno mnogo pomaže svaganje pobožno prikazanje samoga sebe Bogu, kako to običaju činili članovi nabožnog udruženja, koje se zove Apostolat Molitve, a koju mi ovom zgodom od srca želimo preporučiti, kao društvo Bogu izvanredno drago.»

U S V I E T L U V J E R E

● **Mnoge djevojčice i djevojke, pa i gospođe dolaze u crkvu, pa čak i na sv. Pričest u posve kratkim haljinama. Je li to grijeh!**

Odielo je čovjeku potrebno, da se očuva od nepogoda vremena, a iza izložnoga grieha, koji je unio u tijelo pobunu proti duhu, da sakrije stidljive dijelove tijela i tako očuva sebe i druge od nepotrebnih napasti. Tko dakle svoje tijelo u javnosti nedostavno pokriva, ili ga odieva tako, da zapravo još više naglašava svoju golotinju, taj se po sebi teško ogrješuje o zakon naravnoga ćudoreda. A koji to čine svjestino i u zloj namjeri, počinjavu težak grijeh. I to ne vrijedi izprika, da se tako odievaju sve žene, ili barem većina njih. Svatko će odgovarati za sebe pred Bogom, a ne za druge. Tko je lud, ne budi mu drug, veli narod. Za nečedno i neukusno odievanje djece odgovarat će roditelji, koji na taj način ubijaju u djeci osjećaj kršćanske ćednosti i stidljivosti i pripomažu, da se razina javnoga ćudoreda snizuje do pognanskoga shvaćanja. I još se onda čude, da im djeca, kad odrastu, budu na sramotu roditeljima i obitelji ili se prometnu u stvarove, koji žive po pognanskim nazorima i izživljavaju se kao životinje bez ikakvih obzira na svele Božje zakone braka i bračnih dužnosti.

Ali kada žensko odievanje postaje nečedno i nepristojno? Obćenito se može reći: Nečedno se odieva ona ženska, koja bilo u zloj namjeri bilo bez promišljanja izlaže pogledima javnosti svoje tijelo, pa time nužno pobuđuje u drugima grješne misli i želje ili barem uzrokuje nepasti. A to biva prema obćem zdravom sudu poštenih ljudi: 1. kad je haljina tako kratka, da kod sjedenja ne pokriva koljena; 2. kad haljina nema rukava; 3. kad haljina na prsima otkriva grudi izpod prsne jamice; ili je 4. tako tjesna, da izazovno iziće tjelesne oblike. Takvo je odievanje nečedno i nepristojno bez obzira na razpoloženje ili nakane osobe, koja se tako odieva.

Tko takvo odievanje ne osjeća kao nepristojno ili nečedno, pokazuje time, da je već ubio u sebi osjećaj stida i pristojnosti. A to vodi do spolne podivljivosti, koja danas hara po svijetu i koja nam je u velikoj mjeri prouzrokovala i pripravlja današnja

zla u svijetu. Jer nečistoća i blud traže udobnost i bezobzirno gramzje za bogatstvom pa makar i na tuđi račun; ubijaju u čovjeku svaki osjećaj ljubavi prema bližnjemu; raziru od žrive i pregaranja; ne prezoju ni pred kakvim zločinom, rieč u jednu: čine ljude životinjama. Pa zar se onda treba čuditi, da se te životinje počnu na koncu i klati među sobom?

Posve je stoga opravdana opomena pruzv. g. Nadbiskupa Zagrebačkoga, kad u okružnici od 14. srpnja 1943. upozorava, da svećenstvo uznastoji oprieti se toj kugi i zaprieči joj, da nam raztruje i sela. Ta je izopačenost već tako bezsidna, da se usuđuje pojaviti u crkvi, pa čak i kod Stola Gospodnjega. Nestajica tvoriva samo je izlika, da se bezstidnost i nečistoća udomi u kršćanskom puku. Svećenici se moraju u prvom redu tomu zlu opirati, pa ako treba i uzkratčenjem sv. sakramenata.

● **Je li grijeh, ako netko odmah iza sv. Pričesti izide iz Crkve!**

Nejosnovnije pravilo uljudnosti traži, da čovjek primi uljudno gosta u svoju kuću i pozabavi se s njim. Koliko više obzira mora imati kršćanin sa Bogom svojim, koji se udostojava, da dođe u njegovo srce. Poštovanje i ljubav prema tako uzvišenom Goslu traži, da se barem neko vrijeme samo s njime pozabavimo i porazgovorimo. A svatko ima toliko toga, što ima reći i preporučiti Spasitelju, kada dođe u njegovo srce. Stoga je manjak poštovanja, ako netko dođe na sv. Pričest samo jer mora (na pr. prije vjenčanja), pa iza sv. Pričesti smjesta ode iz crkve, kao da je primio iz svećenikovih ruku komadić kruha. Ovakvo pomanjkanje poštovanja prema Bogu uvijek je barem laki grijeh. A ako se tu primieša i pomanjkanje vjere, ili čak zloba svetogrda, to je tada težak grijeh. Ipak ako netko u čistoj nekani i iz pobožnosti pristupi k sv. Pričesti, a onda radi važnoga razloga mora odmah otići iz crkve (na pr. na vlak ili na hitan posao), ne čini nikakva grieha. Samo neka barem putem obavi zahvalu Spasitelju za njegov dolazak.

● **Dobiju li se oprosti na krunicu, na kojoj fali nekoliko zrna!**

Ako fali tu i tamo koje zrno, oprosti se dobiju svi. No ako bi falilo mnogo zrna,

na pr. u svakoj desetki po tri četiri, nije sigurno, da se dobiju oprosti, pa je bolje dati popraviti kronicu ili nabaviti drugu.

● **Tuže se neki, da su gdje koji članci u »Glasniku« teško razumljivi, previsoki. Imaju li pravo!**

»Glasnik« nije nikakav zabavni časopis, sa pobožnim pripovijestima i neprovjerljivim pričanjima već časopis za vjersku pouku. Stoga i donosi uglavnom članke, koji će čitatelja sve više upoznati sa kršćan-

skom naukom i sa savršenosti kršćanskoga života. Da će pri tome morati pisati i o stvarima, koje ne mogu svi na prvi mah posve shvatiti, razumljivo je. Ali takve stvari ne volja onda preskočiti ni pročitati letimice, nego se ponovno na njih vraćati, razglabati, — pa i moleći. Tada će istom »Glasniku« postići svoju svrhu: da čitatelji zađu što dublje u tajne sv. vjere, okuse sladkoću i uzvišenost Spasiteljeve nauke pa tako uznašaju, da Kristove riječi ostvare u svome životu.

BORBE I POBJEDE SRDCA ISUSOVA

► **PROSLAVA SRDCA ISUSOVA U ZAGREBU** — Rat je mnoga zla nanio vjerskom životu našega naroda, ali vjera, hvala Bogu, još nije oslabila. Brojne vjerske priredbe i hodočašća to bijelodano pokazuju. Tako se i na ovogodišnjoj proslavi blagdana Srdca Isusova sabralo u Zagrebu oko Bazilike Srdca Isusova na tisuće vjernika i to ne samo iz Zagreba i bliže okolice, nego i iz daljnjih mjesta. Procesija je bila doista veličanstvena. Do 7.000 vjernika stupalo je gradskim ulicama od Bazilike prema katedrali, a tisuće su pratile obhod sa pločnika. Pred katedralom održao je vlč. P. Ivan Kozelj D. I. propovijed, a iz toga obnovio je preuzv. g. Nadbiskup, koji je vodio procesiju, skupa sa tisućama sabranih vjernika posvetu presv. Srdcu Isusovu. Vjerski ponos zrcalio se na licima svijlu, a srdce se osjećalo ojačano, da snosi odano sve teškoće i križeve, koje pojedina čekaju na putu života.

► **BUDIMPEŠTA SRDCU ISUSOVU** — Nedavno je u Budimpešti u crkvi Srdca Isusova podignut novi glavni oltar Srdca Isusova, jer je stari nastradao prošle godine prigodom zračnoga napadaja. Tom prilikom izrekao je gradski načelnik govor, u kojem je među ostalim izrekao i ovu molitvu: »Isuse, Gospodine naš! Sa živom vjerom i dubokom pobožnošću sagibamo svoja koljena pred Tobom mi predstavnici gradskoga poglavarstva u Budimpešti i s nama svi vjernici u Budimpešti... Uzdajući se u Tvoju neizmjerenu dobrotu i u Tvoje milosrđe posvećujemo danas sebe i svoj glavni grad Tvoje Presv. Srdcu i žarko Te molimo, da udijeliš mir i ljubav svoga Srdca našoj domovini i svemu svijetu. Ako nas čekaju druge žrtve i boli, tada Te molimo da nam dadeš milosti i snage, da ih podnesemo.« — I naš narod je posvećen već odavno Presv. Srdcu

Isusovu. I svake godine tu posvetu obnavlja. A da li je i proživljavamo?

► **BOMBARDIRANJE RIMA** — Uza sve neprestane opomene i zaklinjanja Pape rat poprima sve više divljačke razmjere. Danas nisu ratu izloženi samo vojnici na bojištu već često puta u većoj mjeri mirno pučanstvo. Bombardiranja otvorenih gradova na dnevnom su redu, a mjesto da postignu željenu svrhu — prisiliti narode na mir — postaju izvorom neutažive mržnje. I Rim, častni grad svakom kulturnom čovjeku radi njegovih starina, i sveti grad za svakoga kršćanina, jer je natopljen krvlju tolikih mučenika, urešen najljepšim svetištima kršćanstva i počašćen od samoga Boga, da bude središte njegova kraljevstva na zemlji, doživio je 19. srpnja i 13. kolovoza dva teška zračna napadaja. I to uza sve žaljenje i prosvjede Sv. Oca. Papa je oba puta odmah iza napadaja pohitio u postradale gradske četvrti, tješio očajni narod, blagosilvao i sokolio. Kod prvoga napadaja silno je postradala starodrevna bazilika sv. Lovre, koja spada među sedam velikih rimskih bazilika. — Za ovu povredu osjećaja svijlu katolika i nepoštivanje Papinih molba i opomene izazili su Sv. Ocu brojni biskupi iz cijeloga svijeta, pa i vlade nekih nepristrajnih država, svoje najdublje žaljenje i saučešće.

► **VJERSKA OBNOVA FRANCUZKE** — Francuzi su uvidjeli, da ih je u nesreću rata gurnuo vjerski neha i mlitavost. Sada su pokrenute sve snage katoličkih krugova, da se zemlja obnovi. Da se ta odluka ozbiljno shvaća i provodi, dokazuje i činjenica, da se među 112 prošlogodišnjih kandidata za bogoslovno sjemenište u Parizu nalazi: 1 pučevnik, 1 zapovjednik bojne, 11 satnika, 12 drugih časnika, 26 dočasnika, 4 pomorska

časnika, 5 politehničara, 5 mjernika, 2 pisca, 6 odvjetnika, 1 riznički nadzornik, 1 veleobrnika i t. d. A kod nas se ljudi čude, ako se u sjemeništu javi šačica maturanata! Zar među našim mladim intelektualcima zbilja nema ni jedne plemenite duše, koja bi se u svećeničkom ili redovničkom staležu htjela posvetiti Bogu i vjerskoj obnovi domovine?

► **SVETIŠTE MAJKE BOŽJE BISTRIČKE** — U Mariji Bistrici gradi se veliki mramorni Križni put, kojega svojim doprinosima podiže cio hrvatski narod. Sada će se početi — s posebnim blagoslovom Sv. Očca i pod vodstvom preuzv. g. zagrebačkog nadbiskupa Dr. Alojzija Stepinca — i sa prauvedenjem samog Marijinog svetišta. Ono je duhovno vlasništvo cijelog našeg naroda, pa mora

biti veličanstveno sagrađeno i uređeno. Zato je Ustanova »Nadasve« pokrenula sabiranje dobrovoljnih priloga po cijeloj domovini. To svetište Bl. Gospe bit će vječni spomenik hrvatske vjernosti Bogu, Majci Božjoj i Crkvi Kristovoj. — Prinosi i darovi neka se šalju na Ustanovu »Nadasve«, Zagreb, Kaptol 31 (Nadbiskupski dvor), Ček. rač. 49.155.

► **ZA CRNCE** — New-Yorški kardinal nadbiskup Dougherty pozvao je ponovno katolike u USA, da porade što više oko obraćanja crnaca u USA. Od 13 milijuna crnaca u Sjedinjenim Državama, jedva ih je 300.000 katolika. Leni ih se obratilo oko 6.000. Nije bolje ni sa Indijancima. On njih 350.000, što ih još postoji u USA, samo ih je oko 100.000 u Katoličkoj Crkvi.

U VJEČNU DOMOVINU POZVANI SU PREDPLATNICI GLASNIKA :

+ Asel Marija, Zagreb + Gačić Anđela, Senj + Barišić M., Karlovac + Belanić Vladimir, Zagreb + Dundović Alojzija, Jablanac + Dundović Ana, Jablanac + Eržen Marija, Nova Kapela Batrina + Gubičar Mara, Čačinci + Golić Berla, Hrv. Karlovci + Heferer Josipa, Zagreb + Ilić Stjepan, Ljubija + Kordin Antun, Ljubljana + Lončar Marica, Jablanac + Mandić Jozo, Hercegovačko + Miškulin Lucija, Jablanac + C. M. Peleč Augustina, provincijalka ss. Služ. Milosrđa, Dubrovnik + Samardžić Jozo, Derventa + Štambuk Don Slavko, Kanonik, Hvar + Vidaković Marija, Grbavac + Vidošić Franjo, Osijek + Vinković Toma, Vinkovci + Žigrović pl. Marija, župnik, Jesenje.

Pokoj vječni daruj im, Gospodine, i svjetlost vječna svjetlila im! Počivali u miru!

IZ APOSTOLATA MOLITVE

• **LUDBREG** — Naše Djevojačko Društvo Srdca Isusova i opet se povećalo. Na Blagdan Presv. Trojstva, 20. lipnja o. g., primio je naš duhovnik vlč. g. Petar Glavaš novih 70 članica u društvo. Uza sve ratne poteškoće i uznemirenost, mi nastavljamo revno svoj apostolski rad. Na sastanke i na mjesečnu zajedničku sv. Pričest dolazimo uvijek redovito. — **Jalža Hrela, gl.**

• **BARTOLOVEC** — Dok je 4. srpnja o. g. zagrebačkim ulicama stupala veličanstvena procesija u čast Srdca Isusova, kretala je i selom Bartolovec povorka, okupljena oko slike Božanskoga Srdca: cijela župa slavila je događaj, koji nije doživjela još ni jedna župa u domovini: 542 obitelji sa 2.082

člana posvetilo se iza procesije skupno Božanskom Srdcu Isusovu i predalo se pod njegovu milosrdnu zaštitu. Obširan opis pripreve i same svečanosti doniet ćemo u sljedećem broju Glasnika.

• **MADAREVO** — Pred dvije godine izgubile smo upravitelja društva, pa nam je to kroz više mjeseci kočilo rad. Onda je došao k nama novi župnik preč. g. Petar Halužan, koji posvećuje našem Djevojačkom društvu Srdca Isusova mnogo brige i ljubavi. Njegovim nastojanjem i požrtvornim vježbanjem izstupile smo o Božiću prošle godine i s jednom predstavom, koja je izvanredno uspjela.

Društvo Srdca Isusova u Čakovcu

inače se revno brinemo za ured i čistoću crkve te ljepotu crkvenoga pjevanja. Prve petke obavljamo sa svim žarom, a osobito za vrijeme kletanja trudimo se, da Božanskomu Srdcu izkažemo zadovoljštinu. Za Kelvariju u Mariji Bistrici sabrale smo u župi 8.000.- Kuna. — **A. Ferencina, tajnica.**

● **ČAKOVEC** — U velikim poteškoćama živimo. Ali naše Društvo Srdca Isusova ipak i dalje revno radi. Od svoga osnutka nije nam društvo nikada posve zamrlo, no ratne neprilike skoro su nas ugušile. Ipak uz pomoć Božju i revnošću naših duhovnika nije nam se društvo raspalo. Uz pomoć preč. g. duhovnika ove god. nam se društvo doista preporodilo. U dva maha primljeno je 80 novih članova. Tako nas je sada oko 500. Na mjesečne sastanke dolaze

redovito svi. U odboru društva zastupana su sve sela, koja pripadaju pod franjevačku župu u Čakovcu. Ti odbornici brinu se za pojedine članove svoga sela, nastoje povećati društvo i rade oko dobrog odgoja mladeži. — **Josipa Gavez, tajnica.**

● **+ KATARINA KOBAU-STANIĆ** — Dne 13. lipnja o. g. preminula je blago u Gospodinu u Priedoru revna članica Bratovštine Srdca Isusova Katarina Kobau-Stanić. Bila je osvjedočena i praktična katolikinja cio svoj život. Za svaki se katolički poduhvat svom dušom zauzimala. Uza svu svoju čednu činovničku plaću pomagala je obilno sve siromahe i siromahe bez obzira na vjeru. Božansko Srdce Isusovo ljubila je osobito ljubavljvu, pa je i preminula moleći Zlatnu krunicu. — **J. K.**

Z A H V A L N I C E

PRESV. SRDCU ISUSOVU, BL. DJ. MARIJI I SVETIM ZAŠTITNICIMA ZAHVALJUJU :

Bebrina: GA za uslišanju molbu. — **Beletince:** CG za sretnu operaciju. — **Bistrici:** SM za uslišanju molbu. — **Bitkunci:** RD za spas u pogibelji. — **Bjelovar:** JL za sretan izpit i druge milosti, KM za zdravlje muža u pogibelji, F5 za zaštitu sinu, BI za uslišanju molbu. — **Bošnjaci:** LE za ozdravljenje, BS za sretan povratak sina iz rata, SA za ozdravljenje majke, DZ za sretno ozdravljenje djece. — **Brod m/5:** CO za primljenu milost. — **Butković:** HD za povratak muža iz partizanskog robljva. — **Crikvenica:** DO na primljenoj milosti. — **Čajkovi:** NS za sretan povratak, MZ iz iz partizanske pogibelji. — **Čamagajevci:** LK za uslišanju. IS za uslišanju. — **Čilipi:** FB uslišanju molba sinčića. — **Črnkovi:** KF za primljenu milost.

— **Deinice:** MA za izbjavljenje iz teške neprilike, TM za primljenu milost. — **Doboji:** S za ozdravljenje i zaštitu. — **Doline:** JJ za uslišanju, KJ za ispunjenu molbu. — **Dolinci:** SM za spas od očite pogibelji. — **Dolnji Varo:** KJ za sretan povratak sina iz robljva. — **Donje Novo Selo:** KA za mnoge milosti i sretan porod. — **Draganci:** FK za mnogostruku pomoć u uobilji. — **Držanovo:** MJ za namještenje i mnoge milosti. — **Dubrovnik:** CB za sretan povratak iz zarobljeničtva. — **Bakovo:** FP za mnoge milosti, SA za dobivene milosti, NN za uslišanju molbu. — **Deletovci:** BLJ za ozdravljenje ruke, JL za uslišanju molbu. — **Đurđevci:** HA za oslobođenje od vojske, CK za primljenu milost, sretan porod i dopust muža

iz vojske. — Gaji MS za ozdravljenje. — Gardin SM za ozdravljenje djeteta. — Galinci KA za uvaženju molbu i ozdravljenje ruka i nogu. — Gola SJ za mnoge primljene milosti. — Grebanje SA za uslišenje. — Gor. Andrijevci SM za sreću u obitelji i sinova u vojsci. GA za primljenu milost. — Grilac MO za primljenu milost. — Gudić WK za ozdravljenje djeteta i mnoge milosti. — Harkanović Zadr. za primljenu milost. — Hreljin KM za uspjeh operacije. — Hrv. Moravice AV za sretni povratak supruga. SS za nalazak izgubljene stvari. — Hrv. Karlović SM za sretni izpit i uslišane molbe. — Hvar DM za mnoge pomoći. — Ilek SJ za ozdravljenje majke. BM za primljenu milost. — Ivanović SK za mnoge primljene milosti. SM za obraćenje grijeha. GE za primljenu milost. — Jašovec PI za primljenu milost. — Jazez JA za dobiveni stan. — Jakšić KS za pomoć u pogibiji. — Kalinović LK za mir u kući i zdravlje nogu. SS za primljenu milost. JM za pomoć u kućanstvu. — Kamenica BR za sretnu stvar. PM za sretni povratak brata. — Karlović MM za promađenu stvar. DD za sretni povratak iz vojske. — Kamilović GA za primljenu milost. — Klakar PK za sretni porodi. — Kotor Varoš PS za veliku primljenu milost. — Kraljević MS za ozdravljenje. — Krapina EV za sretni povratak sina iz zarobljenstva. — Lakušić SK za ozdravljenje sina od meningitisa. — Lipić OS za pomoć i zagovor zahvaljujući dr. Iv. Mertru. — Lukovo Oroš RJ za sretnu operaciju. — Lužani BA za sreću u gospodstvu. — Ljubilić RM za ozdravljenje djece i druge milosti. — Ljubljanić SJ za primljenu milost. — Mačkar HF za primljenu milost. — Matković MM za pomoć u navolji. — Makarska MM za primljenu milost. — Markušević KJ za pomoć u kućanstvu. — Medven Drena MD za uspjeh operacije i druge milosti. — Nikinci GM za primljenu milost. — Niza KA za viesti od sina i primljene milosti. — Nova Gradiska KVT za pomoć od klevete. — Novi Jankovci SS za izprošenu milost. — Novomjesto ST za milosti i dobroćinstva. — Novi Mikanović Vn za pomoć u navolji, pogibiji i druge milosti. — Nuštar SJ za pomoć u bolesti. — Odeš KM za sretni povratak sina iz borbi i roblstva. GA za uspjeh u školi. — GM za izprošenu milost. PA za ozdravljenje. — Oločac RI za pomoć u bolesti nogu. — Paklarevo SM za ozdravljenje oboje i kćerke od klusa po zag. P. Barbarića. — Pašković TB za ozdravljenje i povratak iz vojske. — Petrinja BM za uslišane molbe. Vlj za ozdravljenje u dva navrata. — Petrovaradin NN za sretni povratak sina iz vojske. — Pilomac PS za primljenu milost. — Podgorac Podgajci MJ za ozdravljenje očila. — Podgorac MF i B za pomoć obitelji u velikoj nesposobnosti. — Podravina PD za uslišane molbe. — Podravska Moslavina PJ za primljenu milost. — Podr. Podgajci DV za ozdravljenje. KA za mir u kući. — Podr. Slatina HT za ozdravljenje jed-

ne osobe. — Popoveta BM za primljenu milost. — Presek SE za pomoć u teškoćama. — Phod GP za kćerino zvanje i pomoć prijateljici. — Právstí PS za primljenu milost. DI za pomoć u bolesti. — Pinjavar MR za pomoć u pogibiji i druge milosti. — Rajevac Selo: MMA za uslišenja i pomoć. — Sanski Most BP za ozdravljenje nogu. — Semeljci IT za ozdravljenje. LF za uslišane molbe i primljene milosti. — Saarbrücken SA za izbjavljenje iz smrtno pogibli. — Senj KN za poboljšanje vida. — Sesvete JA za primljenu milost. — Sikirevci JK za primljene milosti i viest o umaku. BM za ozdravljenje. PJ za primljene milosti. BA za veliku milost. — Sisak: MJL za primljene milosti. HJ za primljene milosti. — Slav. Pologa LF za mnoge milosti. — Skrad: GM za primljene milosti. — Stari Mikanović KM za uslišenje u velikoj potrebi. PF za uslišane molbe. — Stejčević SJ za ozdravljenje nogu i druge uslišenja. — Sumarevci BF za ozdravljenje od upale zglobova. — Sumecini HD za pomoć. — Šiljavić ZS za primljene milosti. — Šmitka CZ za dobivenu službu. — Štitar DI za uslišenu molbu i mnoge milosti. — Šumec: CI za primljene milosti. — Travnik KA za sretnu stvar. — Trebat LM za ozdravljenje nogu. — Tusti Vrh JM za izpit sina i ozdravljenje muža. — Uštica BM za zdravlje djeteta. — Vaganac AM za sreću i zdravlje sina. — Valpovo VA za sretni povratak svog AV iz rata. NN za primljene milosti. — Varsdies JA za uslišenje u velikoj potrebi. LF za ozdravljenje žene i mnoge milosti. — Velika OS za povratak muža iz vojske i ozdravljenje djeteta. — Vel. Erpelja DN za uslišane molbe i sreću u teškoći. — Velika Dragac GK za zdravlje oca i sretni povratak brata. — Vel. Kapanica ML za povećano zdravlje. — Veliko Selce CK za primljenu milost. — Veltković OK za primljene milosti i zdravlje svoje djece. — Vinkovci GT za primljene milosti. SJ za primljenu milost. — Vije: NN za ozdravljenje nogu. — Virovitica LA za povratak brata i druge pomoći. BR za primljene milosti. — Vrbovec SG za uslišenje. — Vukitac MB za uslišenje u potrebi i mir srca. — Zareb MS za pomoć u navolji. KB za primljene milosti i uslišane molbe. LC za primljene milosti osobno i u obitelji. JD za izbjavljenje sina iz opasnosti. PLI za stan i primljene milosti. SJ za uslišane molbe. PA za sretni porodi. MF za veliku milost. GP za uslišane molbe. KB za ozdravljenje. ML za uslišane molbe. GA za uslišane molbe. RI za pomoć u namršinama i teškoćama. LIM na osobitoj pomoći. PI za sretno natovarenje. BK za sretnu operaciju. MR za sretnu operaciju. GR za pomoć u velikim finansijskim namršinama. — Zemun RE za pomoć u bolesti. — Zlatar CD za ozdravljenje od teške bolesti i druge primljene milosti. — Zrinjski Tapolovci OS za ozdravljenje nogu. — Zupanti DE za primljene milosti. — Crak: M za sve primljene milosti. Jaša M za pruženu pomoć.

MAGNIFIKAT

Najpodpunija i najobsebnija hrvatska crkvena pjesmarica.

Srednji oblik: 600 strana

Tvrđi vez 140.— s pošl. 150.— Kn

SV. ALOJZIJE

Molitvenici za djecu 6 sličica u bojama. — Mali oblik

Cijena: meko vezano 10.— Kn

Tvrdo vezano 20.— Kn

SV. TEREZIJA

SLUGA BOŽJI PETAR BARBARIĆ

UZTRPLJIVOST

Kod zajedničke igre po propisu sjemeništnom sudjelovao je i on, a kako je bio visok i slaba zdravlja, zadavala bi mu igra gdjekad više muke nego zabave. A uzto bi svi smjerali baš na njega. I kad zaori »Petar je gotov«, onda pljeskanju i podcikivanju nije bilo ni kraja ni konca. A Petar sve je to vrlo uztrpljivo podnosio. Šale ne bi nikada uzeo za zlo. A s velikom uztrpljivošću slušao je, kad mu je mnogi čak otvorio i izlio srdce svoje i tražio u njega utjehe i pomoći; on je pomagao, gdje je mogao i znao, i često je preporučivao mladim nevoljnicima, da sve svoje jade kažu svome izpovjedniku ili kojem drugom starješini.

Sluga Božji Petar Barbarić pokazao je upravo zamjernu jakost u svojoj zadnjoj bolesti, koja je trajala godinu

dana i koju je podnosio heroičnom uztrpljivošću. Nesamo da nije iz njegovih usta došla nijedna rieč neuztrpljivosti, ili tužbe, nego posred svih njegovih boli ne ostavi ga njegova ravnodušnost nikada: Presveća volja Božja bila je njegova uljeha, njegovo sve. Primajući često sv. Pričest i razmatrajući muku Kristovu zadobio je toliku snagu u bolesti, te ju je rado i uztrpljivo snosio.

Ovako s Bogom u zajednici imao je jakosti, te je nesamo svoje boli strpljivo podnosio, nego je znao i druge tješiti i sokoliti. Kašelj ga je silno mučio i slabašnome tielu oduzimao dnevne snage, ali on je podržavao svoju uztrpljivost: »Nek' se puni volja Božja; radujmo se dakle u Gospodu!« govorio je i isto pisao drugima potičući ih na uztrpljivost i odanost u volju Božju.

MILOSTI PO ZAGOVORU SLUGE BOŽJEGA PETRA BARBARICA

1446. Priedor (banjal. biskup.): Sluga Božji Petar Barbarić oslobodio me jedne velike bieide i nevolje, u koju sam bila upala. Od svega bila sam na neobičan način oslobođena. Lj. C. — 1447. Bjelovar (zagreb. nadbiskup.): Zahvaljujem Slugi Božjemu Petru Barbariću za izprošeno namještenje. K. B. — 1448. Popovača (zagreb. nadbiskup.): Javno zahvaljujem S. B. Petru na primljenim milostima, što mi ih je udijelio na čudan način. A. K. — 1449. Vareš (saraž. nadbiskup.): Brat mi je bio obolio i po zagovoru S. B. Petra Barbarića ozdravio. M. J. — 1450. Valun na Cresu (Italija): Moja mala nećakinja болоvala je dugo od jedne vrlo neugodne bolesti. Liečnici još nisu znali ni mogli pomoći. Puna pouzdanja obratila sam se za pomoć S. B. Barbariću i njegovim zagovorom moja nećakinja posve

je ozdravila. M. F. — 1451. Zagreb: Po zagovoru S. B. Petra sretno sam položio maturu. I. S. — 1452. i 1453. Donja Mahala (saraž. nadbiskup.): Moj Zvonko od nekog vremena bio zadobio silan strah, pa neprestano vrišti i plače, da ga se nije moglo umiriti. Preporučim ga S. B. Barbariću i već prvu večer izatoga nije se plašio. E. V. — Dvaput sam teško oboljela i oba se puta preporučila Petru Barbariću i čemu se nitko nije na ljudsku govoreći nadao, oba sam puta ozdravila. J. F. — 1454. Travnik (saraž. nadbiskup.): Bila sam na smrt bolesna, a poslije i moja kćerka Ivana. Po zagovoru S. B. Petra obje smo ozdravile. Kasnije sam imala jednu veliku želju i tu mi je izpunio S. B. Barbarić. Trostruko mu hvala! M. K.

D A R O V I

Za obnovu Bazilike presv. Srdca Isusova u Zagrebu:
Bališa Barica 50; Bošnjaković Ana 100; Burenj Ana 30; Baric Kalica 35; Črljen Ivka 100; Fibić Olga 100; G. T. Zagreb, 50; Kanišić Barica 30; Kozlovski Jozo 45; Kučić Marija 20; Lacković Ljubica 10; Lazar Jozija 100; Leš Franciska 100; Lukšević Zorica 115; Medven Dragica 150; Milošević Martin 50; N. N. Tuzla 1.000; Orsak Petar 100; Pavlović Mara 50; Perić Milka 35; Pokos Ivan 200; Skulj Solija 300; Sirola Milka 100; Vezjak Ruža 100; Vučić Ljuba 200.

Za sv. Misi: Abremović Veronika 100; Brnić Ljudevit 80; Burgstaller 50; Čop Milka 100; Drabik Ivana 220; Dimešić Geneveva 200; Dimešić Kata 520; Dimešić Mara, ud. Mirić 360; Golobić N. 50; Ive-
rović Štefanija 100; Juršić Luca, z. Marka 50; Kajić Jelena, sekupila od pobožnih drugarica 200; Kopas Mara 160; Kotković Slavomir 200; Kolki Franjka 380; Lacković ud. Evića 50; Mejovalić Slavica 65; Muren Elizabeta 240; Puškarić Jozelina 50; Radčević Marica 50; Sladović pl. Verica 200; Spoljar Elza 100; Vendišky Ana 50; Wiener Emil 150.

Mise za Sv. Očca: Pavlović Nina 100; Marijine kongregacija kod 55. Milosrdnica, Derventa 100.

U čast presv. Srdca Isusova i Marijine i Majci Božjoj: Arbulić Nikica 100; Arbanas Nikola 100; Barić Petar 15; Baštinović Ana 100; Baričević Marica 15; Baričević Stjepan 50; Borelović Jula 50; Blazović Marica 100; Bobinac Djuro 50; Brendić Marija 50; Čanjić Pavlina 100; Članovi Apost. Molitve iz Gor. Andrijevaca za svoje drugove Domobrane, da se sretno vrate svojim domovima 200; Doljanski Jalka 60; Dominiković Ivan 50; Drabik Ivana 200; Dukić Manda 50; Filaković Stana 50; Filiak Slavica 50; Fritz Ivka 100; Gašević Jelena 100; Gašević Kata 50; Horvat Marija 60; Humić Valeri 100; Igaković Ana 20; Juršić Jela 100; Junković Slavica 50; Kanjio Marija 100; Karić Kalica 100; Kikić Jakša 150; Kozian Janja 20; Kovačević Anica 20; Kovačević Evića 100; Krković Štefanija 100; Kušan Marija 100; Kumpić Marija 10; Linić Ana 50; Majnarić Ana 15; Mance Slavica 50; Martić Slavica 300; Mihajec Maša 100; N. N. Zagreb 100; Pavlić Dragutin 100; Pavlović Mara 50; Petrović Josina 100; Pizar Jalka 50; Podbišić Franjko 20; Polimbazović Kata 300; Pribanić Marija 100; Pšenčnik Ljubica 50; Skelac Katarina 50; Srakić Marko 100; Šarić Jovica 200; Šabina Katarina 50; Šimenić Lenka 100; Šimenić Manda 50; Šilko Ljuba 200; Težakli Marica 100; Tomatić-Pleško Roza 50; Trnovčić Kalica 100; Trnovčić Julija 200; Vujanović Kata 20; Zečević Barica 20; Zalc Josip 100; Zivković Martin 100.

U čast sv. Anđ. sv. Josipu, sv. Judi Tadeju, sv. Antunu, sv. Franji Ksaver, bl. Nikoli Tavliču i sl. Bož. Petro Barbatidus: Čaper Ana 30; Filaković Stana 50; Krković Štefanija 50; Lešić Marija 50; Majnarić Ana 15; Majstorović Nikola po nakani nepoznatih darovatelja 455; Sporčić Stanka 100.

Za razširenje Glasnika presv. Srdca Isusova: A. B. B. 50; A. P. Bapska Novak 20; Andrović Kate 20; Arbulić Nikica 50; Bakarec Kalica 15; Balenović Marija 15; Borović Doma 20; Benko Jaga 50; Bilof Slava 100; Blasković Soka 15; Borić Jula 15; Bortek Amalija 150; Bošnjaković Marle 15; Branjug Florijan 20; Burić Nada 15; Buljete Milo 100; Crnković Anka 15; Cupec Oliva 50; Cvethić Franjo 100; Darabović Stajka 25; Došen Terezija 315; Drenčić Marica 15; Dugandić Tomo 20; Dukčević Stjepan 20; Dušek Josip 15; Djurkić Marica 15; Enjingli Roza 10; Evinger Ivan 50; Fialko Marija 30; Fortunati S. Franka 100; Franjević Marija 15; G. S. Hrvatska 100; Grundler Josip 30; Horjević Franjo 100; Host Marica 50; J. M. Novo Čiče 100; Jakopanc Stjepan 300; Jarić Anka 50; Jarić Kata 80; Jarić Miko 300; Jozić Lucija 50;

Kallaj S. 100; Knežević Mara 200; Kolega Barica 15; Koracić Marija 50; Koršić Kalica 50; Kos Amalija 10; Kostanjčar Antun 15; Kovačević Anka 30; Kovačević Gizela 150; Krasović Zdenka 15; Kraus Štefanija 15; Krstin Ivan 50; Kust Ivan 45; Leicher Ljubica 15; Lessel Darda Ljilja 15; Lešić Anka 500; Lucić Evića 10; M. T. Brod, Šupnik 30; Mahuljke Kalica 50; Matetić Blankica 100; Mareković Katarina 10; Matina Marko 450; Matić Luca 100; Malovinović ud. Marija 15; Medak Mara 10; Medak Marija Tomina 10; Merčep Mla 20; Mrzljak Lucija 15; Nadić Kata 100; Najhaizer Rutica 20; N. N. Zagreb 100; N. N. Zagreb 200; Paljevčić Ivan 100; Pavlović Dragica 20; Pavličić Ana 15; A. M. Severin 100; Radečić Rozalija 50; Rukavina Ivan Negomak 100; Samostan 55 Uriulinki, Varaždin 300; Smiljanović Kata 65; Slijasni Helena 50; Sukara Slavica 30; S. L. Zagreb 100; Šantić Kate 35; Šikić Manda 40; Šimić Ivan 60; Šimunić Manda 10; Štivilj Liza 70; Vidić Ana 50; Vodopija Kata 50; Vorgić Terezija 30; Vrsalović Tonka 10; Zechmeister Marija 20; Zivko Anja 15; Zupljanka iz Plešivice 200.

Za krst sv. Antuna: Ivevović Jalka 50; Mihajević Drago 10; Mihajević Ivan 200; Roginić obitelj 50; Sporčić Stanka 100.

Za fond beatifikacije Petra Barbarića: Babić Olga 100; Barišić Mirko 50; Blažević Slava 50; Crnković Kata 50; Članovi Apostolske Molitve iz Gor. Andrijevaca za svoje drugove Domobrane 200; Čorak Adela 30; Dorić Vjekoslav 100; Drvar Barbara 500; Dugalić Zdravko 20; Ferkošević Marica 130; Gerard Terezija 50; Grgručić Marija 100; Grgručić Marija 100; Hofman Terezija 150; Jandro Emilija 100; Jelenc Doroteja 10; Jurančić M. 50; Jurić Ljilja 200; Jurčić Anka 100; Jurka Ana 50; Koprjanec Anka 100; Lukač Marija 40; M. V. Diakova 50; Malković Anle 110; Molnar Kalica 500; Müller Marija 20; N. N. Gornje Novoselo 50; Pečur Anka 200; Rukavina Tonka 100; Stojanović Janja 30; Srečević S. 50; Šolaj Liza 100; Šikić Karla 100; Schoklar Barbara 100; Vezjak Ruža 20; Vinković Anka 100; Vragolov Nikica 600; Zovkić Dragica 100.

Za ulje pred »Presvetim«: Križanić Marija 50; Nikšić Terezija 100; Pranić Manda 40; Toth ud. Ana 15.

Za građnju crkve bl. Nikoli Tavliču u Kustožiji: Crnković ud. Marija 100.

Molitvenik

SRDCE ISUSOVO UFANJE NAŠE [S velikim slovima]

izišao je ovih dana iz tiska i može se dobiti. Slova su isto tako velika kao i u prijašnjem izdanju, ali su dodane pobožnosti u čast Majci Božjoj i Bezgrješnom Srdcu Marijine te neke druge molitve.

Oblik je ukusniji i zgodniji nego prije.

Ciena

Obični uvez : 60.— Kuna

U poluplatno : 80.— Kuna

U umjetnu kožu sa zlatorezom 200.— Kn

Uprava »Glasnika Srdca Isusova« Zagreb

3. RUJAN: PRVI PETAK
NAKNAĐNA SVETA PRIČEST

4. RUJAN: PRVA SUBOTA
SVETA PRIČEST ZA MIR

1943

RUJAN

NAKANA APOSTOLATA MOLITVE:
Pučke misije i duh. vježbe za mir

MISIJSKA NAKANA

Odgov. urod. djev. za kric. majke

BOŽANSKO
SRDCE
ISUSOVO
PRIKAZUJEM TI PO
BEZGRJEŠNOM
SRDCU
MARIJINU
SVE MOLITVE, DJELA I TRPLJE-
NJA OVOGA DANA U NAKNAĐU
ZA NAŠE UVREDE I NA SVE ONE
NAKANE, NA KOJE SE TI NEPRE-
STANO PRIKAZUJES NA OLTARU
OSOBITO TI IH PRIKAZUJEM ZA
SV. CRKVVU, SV. OTCA
I NA SVE NAKANE PREPORUČENE
ČLANOVIMA APOSTOLATA MOLITVE

- 1 S Egidije. Pristojnost u govoru
- 2 C Stjepan. Hrvati na ratistu
- 3 P Mansuet. Duh pokore i zadovoljština
- 4 S Ruža. Djev. društva Srca Isusova

12. Nedjelja po Duhovima

- 5 N Lavro Just. Čudoredno salutale duše
- 6 P Zaharija. Vjera među radnicima
- 7 U Marko Križev. Vjer. izgradnja Hrvatske
- 8 S Rođenje Bl. Dj. M. Pouzd. u Gospu
- 9 C Petra Klever. Zarobljenici
- 10 P Nikola Tolent. Pali na ratistu
- 11 S Protč. i Macint. Opustošeni krajevi

13. Nedjelja po Duhovima

- 12 N Ime Marijano. Marijine Kongr. u Hrv.
- 13 P Amal. Iskorjenjuje psovke u Hrvatskoj
- 14 U Uzvišenje sv. Križa. Pouzdanje u Boga
- 15 S Kvalre. Sedam žalosti BDM
Duše bes uljehe
- 16 C Kornelije. Pobjeda ljubavi u svetu
- 17 P Kvalre. Rane sv. Franje. Progonjen.
- 18 S Kvalre. Josip Kuperl. Ranjenici

14. Nedjelja po Duhovima

- 19 N Januarij. Pravedan mir u svijetu
- 20 P Eustahij. Svjetovni poglavari
- 21 U Malej apostol. Duše zapale u pogan
- 22 S Toma Villanova. Naši biskupi
- 23 C Lino. Sv. Otac Pio XII.
- 24 P Bl. Dj. M. de Mercede. Naši misionari
- 25 S Kleola. Obračanje grješnika

15. Nedjelja po Duhovima

- 26 N Ciprien i Justina. Umirući
- 27 P Kuzma i Damjan. Bolesnici
- 28 U Venceslav. Hrvati u smrtnoj pogbi
- 29 S Mihovil Anđ. Mjes. zašl. Odvaž. u vjeri
- 30 C Jeronim. Vjerska pouka

ZA ČLANOVE APOSTOLATA MOLITVE

Podpisi opreli jednog petka i još jednog po volji
odabranog dana. Na dan naknadne sv. Pričesti na
blijedan mjesačnog zasluska

ZA ČLANOVE BRATOVŠTINE PRESVETOG SRCA:

Podpisi opreli prvoga petka i nedjelja i još
jednog po volji odabranog dana

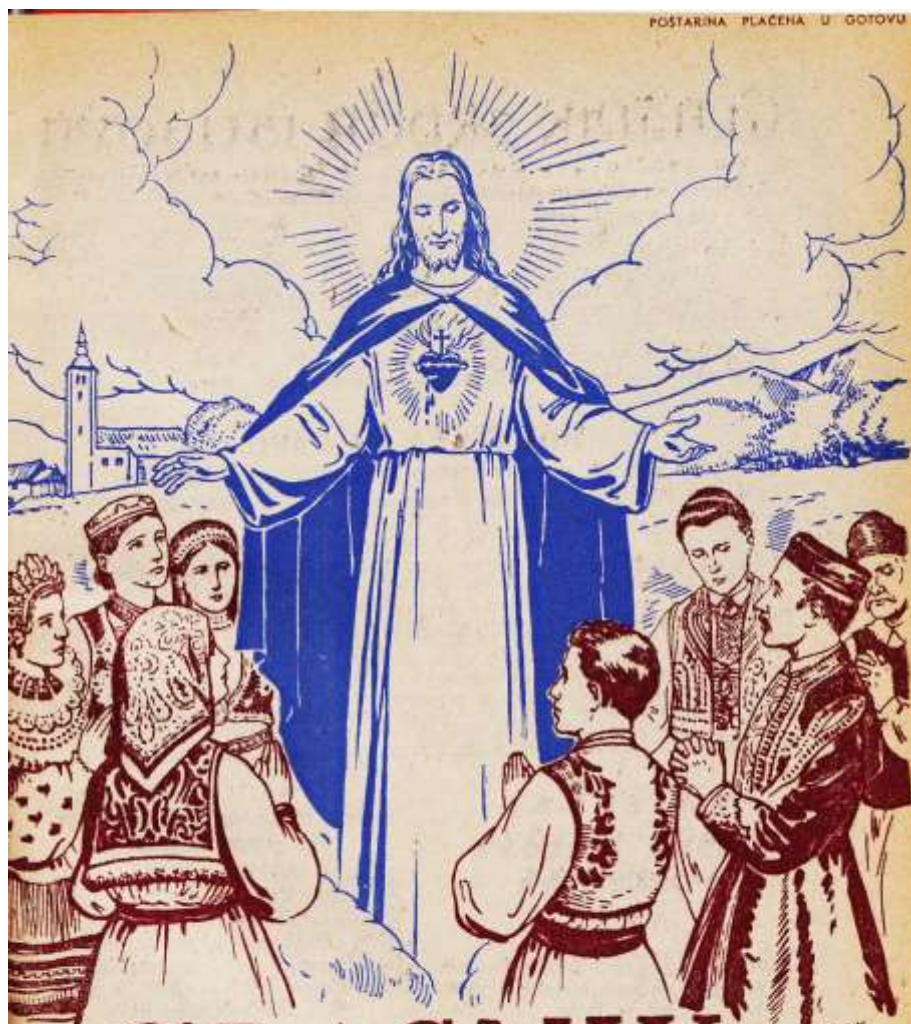

NAKANA APOSTOLATA MOLITVE:

Da se vjernici često i posebno isposijede

MISIJSKA NAKANA

Da predstoji ciena svetoeničke franje i svoje duše

GLASNIK

SRDCA ISUSOVA

52. GOD. LISTOPAD 1943. BROJ 10

GLASNIK SRDCA ISUSOVA

GLASILO APOSTOLATA MOLITVE * LIST HRVATSKIH KATOLIČKIH OBITELJI

Izdeju s dopuštanjem crkvene
oblasti Isusovci u Zagrebu
* Za list odgovara: Ivan
Nikolić D. I., Zagreb I/147,
Palmotićeve 33. * Tiskara
»Glasnik«, Zagreb, Palmoti-
ćeve 33, Ivan Nikolić D. I.

G. 52

Br. 10

LISTOPAD 1943

Uprava: Zagreb I/147, Pal-
motićeva ulica 31 * Broj
čakovnog računa 33.896 *
Godišnja predpleta: 50 Kuna
— Italija 20 lire — Mađarska
4 pengő — Za ostalo inozem-
stvo profuvriednost od 50 Kn

Tiskanje i razpečavanje odobrio Drž. Izvješajni i Promičbeni Ured, 22. X. 1941. br. Kns 1681/34-1

HRVATSKA ZA PAPU

SVETE MISE NA NAKANU SVETOG OTCA SLUŽE SE U LISTOPADU:

u Zagrebu svaki dan po jedna, a osim toga: 1. X. u Oštarijama — 2. X. u
Milni — 6. X. u Makarskoj — 7. X. u Uljaniku — 11. X. u Brodu n/S
— 15. X. u Subotici.

Mnoga katolička društva daju služiti sv. Misu na nakanu Sv. Oca, da mu izprose jakosti
i uspjeh u njegovu nastojanju oko mira u svijetu i blagoslov u upravljanju Crkve. I Bra-
tovština žive Krunice u Beravcima pristupila je tome Apostolatu sv. Misa. Ali revne
članice te Bratovštine dodale su toj zajedničkoj pobožnosti svoga društva i osobne
molitve i žrtve. U samom mjesecu ožujku 1943. molila je jedna obitelj svaki dan skupno
sv. Krunicu na Papinu nakanu. Isto su učinile druge članice na razne dane. Neke su
članice primile na tu nakanu po koji puta i sv. Pričest, a gdje koje su ta djela pobožnosti
podkripile strogim postom. — To je apostolat molitve! Uz sv. Misu, koju društvo daje
služiti za Sv. Oca, trebali i svi članovi — osim zajedničkog prisustvovanja toj sv. Misi,
ako je moguće — pridodati i svoje osobne molitve i žrtve.

KALENDAR SRDCA ISUSOVA I MARIJINA 1944

izlazi i ove godine s liepim omotom
u 4 boje i obiljem biranog i zani-
mivog štiva.

**Predbilježite se na vrijeme da ne bi
ostali bez njega, jer je naklada ogra-
ničena. Radi nesigurnosti troškova,
ciena će biti javljena naknadno.**

**Uprava »Glasnika Srdca Isusova«
Zagreb I/147, Palmotićeve 31.**

Molitvenik SRDCE ISUSOVO UFANJE NAŠE [5 velikim slovima]

izišao je ovih dana iz tiska i može
se dobiti. Slova su isto tako velika
kao i u prijašnjem izdanju, ali su do-
dane pobožnosti u čast Majci Bož-
joj i Bezgrješnom Srdcu Marijinu te
neke druge molitve. Oblik je ukus-
niji i zgodniji nego prije.

Ciena
Obični uvez: 60.— Kuna
U poluplatno: 80.— Kuna
U umjetnu kožu sa zlatorezom
200.— Kn.

**Uprava »Glasnika Srdca Isusova«
Zagreb I/147, Palmotićeve 31.**

ŽUPA SRDCA ISUSOVA

Blažen narod, kojemu je Gospodin Bog njegov (Ps. 143). Tako sv. Pismo, a mi dodajemo k tomu: Blaženi župljani, koji imaju revne pastire. Niže opisana posveta sviju obitelji župe Bartolomej kod Vareždine u cjelosti potvrđuje ove dvie istine. Zato je Presv. Srdce nadahnulo pastire i ovce jednom divnom proslavom, koje će biti jamstvo Božje za blagoslov Presv. Srdca svim onima, koji su punim srcem u toj proslavi sudjelovali.

Proželi živim osvjedočenjem, da nam je u nevoljama današnjega vremena jedini spas u božanskoj ljubavi Presv. Srdca našega Spasitelja, a ujedno svjesni, da smo zaslužili kaznu Božju, koju svi tako teško osjećamo, odlučila je cijela naša župa, da potražimo pomoć tamo, gdje se nadamo da ćemo je jedino naći: u Presv. Srdcu Isusovu. Zato smo u listopadu prošle godine počeli obavljati pobožnost 9 prvih petaka u mjesecu.

Pobožnost svakoga prvoga petka imala je dva diela: pobožnost pokore i pobožnost prošnje. U četvrtak prije prvoga petka obavljali smo križni put. U razmatranju gorke muke našega nebeskoga Kralja priznavali smo svoj udio na toj muči, priznavali smo, da smo i mi zaslužili križni put današnjega časa. Priznavajući svoje grihe predali smo se na križnom putu u ruke Božje pripravní, da primamo iz Božjih ruku svaku kaznu, koju smo zaslužili. Na prvi petak pak naša srdca, očišćena od grieha, dizala su se kod sv. Pričesti k Bogu smjerno moleći uvriedenog Spasitelja za oprostjenje, pomoć i zaštitu. Oko 300 vjernika primali su kroz svih devet mjeseci naknadnu sv. Pričest svaki prvi petak, a preko 300 izpovjediti bi se svake prve nedjelje. U prvu nedjelju bilo je najviše mužkaraca.

Za vrijeme ovih 9 mjeseci počele se javljati obitelji, koje su se željele sasvim posvetiti Božanskom Srdcu. Kad je njihov broj rasao i dostigao broj 542, odlučili smo, da tu pobožnu želju i ostvarimo pa da to bude najljepši završetak naših zajedničkih pobožnosti prvoga petka. Time smo stavili čitavu župu pod zaštitu Presv. Srdca Isusova.

Tu zajedničku posvetu obavili smo 4. srpnja o. g. u nedjelju iza blagdana Srdca Isusova. Kroz 4 dana pripremali smo se na tu svečanost, koja će postati pravim blagdanom naše župe. Pripremali smo se molitvama, Pričestima i pokorom. Subota, uoči dana posvete, bio je za čitavu župu dan pokore, pa je stoga taj dan čitava župa postila. U petak, subotu i nedjelju 2082 naših župljana pristupilo je naknadnoj sv. Pričesti i tako se po osobnoj posveti vlastitoga srdca dostojno priprevalo na veliku posvetu sviji obitelji.

Sama posveta obitelji presv. Srdcu Isusovu obavila se u nedjelju poslije podne. Oko 3000 župljana sakupilo se u procesiju, koja je pratila po selu lepu nakičenu veliku sliku Srdca Isusova, našega Spasitelja i najvećega Zaštitnika, koju su nosili crkveni starješine. Sliku su pratili djevojčice u bjelini, sa kitom crvenog cvieća u ruci, kao znak ljubavi Presv. Srdca prema nama, te daci čitave župe, svi u bielim košuljama, i ministranti. Izpred svećentva nosilo je nekoliko djevojaka zastupnica sviji sela naše župe po veliku kitu crvenih ruža, koje su nakon posvete položile pred sliku Srdca Isusova kao dar svoga sela. Izpred 200 djevojčica u bjelini i izpred školske djece, stupao je ponosno dugi četverored mužkaraca: starješine obitelji i mladići. Obhod

je bio zamišljen kao pokornička procesija, a nehotice se pretvorila u dirljivu manifestaciju Srdca našega Kralja. To su učinili mužkarci, koji su uzvisili ovu svečanost svojim dostojanstvenim držanjem punim vjere, glasnom molitvom, a osobito gromkom pjesmom. Isto je tako dirljivo bilo gledati nepregledno mnoštvo bijelih rubaca naših žena, koje su se svrstale iza slike Srdca Isusova. Ta snježna bjelina bila je kao usrdna molitva i prošnja majčinskih srdaca prema Srdcu Božjemu, da poštedi sinove na ralištu, da čuva muža i brata, neka brani kuće, župu našu i sve nas.

Procesija se vratila do crkve. Sliku smo postavili kod misijskog križa. Izpred mnoštva vjernika, koje je okruživalo u polukrugu sliku Presv. Srdca, ustade vlč. g. župnik Ivan Miškul, da svoju župu, kojoj je duhovni otac u dobrim i zlim vremenima već skoro 38 godina, u najteži čas stavi pod zaštitu Srdca Božjega. Za vrijeme govora, u kojem je pokazao opravdanost naše nade u pomoć božanskog Srdca Isusova, zahvatilo je sakupljeno mnoštvo nutarnje uzbuđenje, koje se je preokrenulo u suze. A te su na koncu orosile oči i zadnjega vjernika, kad je za župnikom izgovarao riječi posvete i vjernosti Srdcu Božjemu.

Eto, posveta je obavljena, u svim srcima ostala su samo dva jaka osjećaja: osjećaj sigurnosti pod okriljem Srdca Isusova i tvrda odluka, da će svaki ostati vjeran Božanskom Srdcu i tu vjernost pokazati sa obnovom svoga života i obavljanjem pobožnosti prvih petaka. U svelištu naše crkve kraljuje odsada Srdce Isusovo. Izpod njegova kipa uzidana je mramorna spomen-ploča, i na njoj nadpis, koji će svim budućim pokoljenjima naše

Bartolovec: propovijed prije posvete obitelji

župe kazati, da je u najteži čas naša župa sebe i svoje potomke izručila zaštitu presv. Srdca Isusova.

Ovaj primjer nek bude svem ostalom našem narodu poziv, da se pridruži župi Bartolo-

Bartolovec: Djevojke pred slikom S. I. u procesiji

vec i isto tako proslavi Presv. Srdca. Zlo se je danas razlilo po svijetu i oko nas. Nadvladajmo zlo dobrim. Držimo se kraljevskog Srdca Spasioca, da Njim zaštićeni od zla spasimo sebe i svoju domovinu.

MOLITVA GOSPODNJA

PRVA PROŠNJA OTCENAŠA

Kad bi mogli zaviriti u nebo i vidjeti ondje i čuti slavu, kojom anđeli i svetci veličaju ime Gospodnje! »I počinka nemaju dan i noć govoreći: Svet, svet, svet Gospodin Bog svemogući, koji bijaše, koji jest i koji će doći« (Odkriv. 4, 8.). »Dostojan si, Gospodine i Bože naš, da primiš slavu i čast i silu, jer si ti stvorio sve, i po tvojoj je volji bilo i stvoreno je« (11.). »Onomu koji sjedi na prijestolju i Janjetu blagoslov i čast i slava i jakost u vjeka vjekova.« (5, 13.).

Kako u nebu, tako i u svemiru sve daje Bogu čast i slavu: Sunce, zvijezde, mjesec svojim svjetlom slave Boga i idu stazama od njega određenim, i na zemlji sva živa i neživa priroda veliča svoga Stvoritelja.

No osobito ga ima na zemlji slaviti biće obdareno razumom i slobodnom voljom, a to je čovjek. Bog je naš Otac, a mi smo njegova djeca. Što je dakle naravnije, nego da ga slavimo i ljubimo, častimo i veličamo takvog Oca! Osobito da svetimo,

slavimo njegovo uzvišeno ime! I da to želimo uvijek činiti. A onda da od svega srдца želimo, da ga i drugi slave i poštivaju njegovo sveto ime. Stoga i molimo na prvom mjestu: Sveti se ime tvoje. Ali ahi čovjek, najodličnije stvorenje na zemlji, uzkraduje Bogu dužnu slavu, ne sveli njegovo ime, pače pogruđuje ga najružnijim riečima! Kako nas mora srdce radi toga boljeti! Kako mu moramo uvijek davati čast i zadovoljstina! Najprije molitvom, ali onda i cielelim životom svojim.

SLAVI BOGA ŽIVOTOM I RADOM

Ima jedan svetac koji se zove Deo-gratias jer je svakom zgodom govorio: Deo gratias: Bogu hvala! Taj je svetio ime Božje na pravi način. Pa i jedan naš dobri hrvatski svećenik govorio često: Hvala Isusu! Tako ćemo dakle svetiti ime Božje, ako Bogu dajemo uvijek čast. Za sve, što ima u nama dobra: hvala Bogu. U nevolji i kušnji: Bogu hvala! U nestrpljivosti,

srditosti, šali ili čuđenju ne spominjemo sveto ime Božje. Ne zaklinjimo se Bogom, ne proklinjimo, osobito dodajući: Bog daj! A nadasve čuvajmo se psovke i kletve! Već poput onih dobrih duša, kojih ima i u našem narodu mnogo, koje skoro već bezsvjestno u svakoj zgodi i nezgodi imaju u ustima i u srcu izkreni: Hvala Bogu!

LOZINKA SV. IGNACIJA

Sveti je Ignacije kao časnik držao puno do časti i do slave svjetske. Ali kad je upoznao ništavilo svieta i njegove slave te uzvišenost Božjega veličanstva, odlučio je, da će ubuduće sve svoje sile uložiti u to, da i sam sve radi na veću slavu Božju i da i drugi tako rade. Štogod je djelovao i trpio, sve je to bilo učinjeno s tom svetom nakanom. A kakvo je strahopočitanje imao od svetog imena Božjega! Ne bi on napisao u svojim djelima: Bog ili Isus ili Marija. Nego: njegovo božansko veličanstvo; Bcg, Gospodin naš; Krist, Gospodin naš; Gospođa naša.

NIEMA PROP OVIED SV. FRANJE

Sv. Franjo reče jednomu od svoje braće: »Hajdemo propovijedati!« I pođe s njim na šetnju kroz nekoliko ulica. Putem su šutjeli. Napokon će brat: »Otče, a šta je s propovijedi, o kojoj si govorio?« A sv. Franjo odgovori: »Brate moj, već smo propovijedali.« Dobar primjer je najbolja propovied. Tako i Spasitelj opominje: »Neka se svieli svjetlost vaša pred ljudima, da vide vaša dobra djela i slave Oca vašega, koji je na nebesima« (Mt 5, 16.).

Sveti primjer prvih kršćana potaknuo je mnoge pagane, da su se obratili. »Hvalili su Boga imajući ljubav u svega naroda. A Gospodin je

svaki dan množio društvo onih, koji su se spasavali« (Dj. ap. 2. 47.). — Kad bi danas kršćani živjeli po svetoj vjeri, ne bi bila skoro jedna milijarda ljudi daleko od Krista, ne bi bilo toliko krivovjerja ni razkola!

NA OBRANU BOŽJE CASTI

Neki se psovač nije uztrčavao u nazočnosti sv. Jeronima pogrditi ime Božje. Sveti ga Jeronim pun svetoga gnjeva ukori: »Psi laju svome gospodaru, a li hoćeš, da ja ne govorim za istinu kršćansku? Kako, da ja budem niem, kad se sveto ime Božje kune? Bože sačuvaj! Umrieti mogu, ali šutjeti ne mogu!« I mi Hrvati morali bi ustati na obranu imena Božjega, da se ono sveti, a ne pogrduje. Moramo opominjati djecu i mladež, moramo na zgodan način i odrasle odvraćati od kletve i nepotrebnog izgovaranja svetih imena. Mi moramo uvijek reagirati, koliko možemo i koliko je umjestno, da ne bi možda dali povoda još i strašnijim psovka. Bojat se je, da nas ne će Bog kazniti radi te narodne sramote naše!

Svetog biskupa Polikarpa su nagovali da prokune ime Božje, inače da će ga grozno mučiti. Ali on blago odgovori: »Ima već 86 godina, otkako služim Bogu, Gospodinu svojem i on me je obasipao samo dobrim i ljubavlju. Kako možete dakle zahtijevati, da ja onoga kunem, koji me je spasio? Poštivat ću njegovo ime i navještati ću slavu njegovu, ali neću nikad uvriediti Gospodina i Kralja svoga!«

REVNOVANJE ZA SPAS DUŠA

Kako će svesti ime Božje onaj, koji nema pojma o uzvišenosti imena Božjega? Što se ne zna, to se ne ljubi. A koliko milijuna ima takovih ljudi, koji ne znaju za Boga, koji »hodaju

u tmini i smrtnoj sjeni! Kako će ti upoznati, kako je vriedan poštovanja i ljubavi Otac nebeski? Moramo se za to moliti, moramo neuke upućivati, moramo širiti dobru šlampu, ukratko: moramo spasavati duše. Mučenik bl. Edmund Campion molio se glasno prije nego će ga pogubiti: »Uvijek sam molio Boga, a i sad ga molim za to, da bude moja smrt, koju drage volje primam, žrtva zadovoljštine za vaše grieh, da vam (krivovjercima

englezkim) pribavi pravu vjeru i vječni spas, da bi tako ubuduće sveltli ime Božje i proslavili, kako ga i ja sada s veseljem želim proslaviti i sveltiti — i zadnjom kapi svoje krvi.«

Nema ništa uzvišenije, nego molitvom, riečju, primjerom i drugim djelima spasavati duše, da bi tako svi ljudi i ovdje na zemlji i u nebeskom blaženstvu s nama molili: Sveti se ime tvoje!

Petar Gärtler D. I.

ČESTA I POBOŽNA SVETA IZPOVIED

Molitvena nakana Apostolata molitve za listopad, koju je blagoslovio Sv. Otac

ČOVJEK

Nikada nitko nije orisao čovjeka tako kao što Sveto Pismo. A opet — sve slike Sv. Pisma bliede su i tale se pred veličanstvenim pogledom, kojim je sam Božji Sin omjerio našu ljudsku narav.

On je prikazao čovjeka uzpravna, očiju uprtih u jasni plavi svod neba, srđca pune široke i svijetle ljubavi, progovorivši o Dobrom Pastiru.

On je ocrtao čovjeka u dubokoj tuzi osame, potištena i prignuta pod granitom boli govoreći o ocu izgubljenom i razpuštena sina.

On je napokon upro prstom na čovjeka podipuno satrvena, okrvavljen, zagrcana u očajnoj, nepojmljivoj nevolji rišući jerihonskog putnika, našega suputnika, na prolazu kroz ovu razplakanu dolinu suza. Svaka rana izvana na lielu, svaki ubod u meso, svaka slomljena kost znak je onih nutarnjih rana; bolesti, što ruju u duši; skrivenih pečelnih muka, s kojih nas hvata užas. Ranjeni putnik na strmini između Jerihona i Jeruzalema, između pustoši zemaljske i raja nebeskoga, izmučen od nepoznatih razbojnika,

ostavljen sam sebi, prezren od svećenika i levita svoga naroda, predstavlja dugu povorku, nepregledna, neizmjerne povorke ljudi, što ih gadno izrani grieh, i nad kojima brojni farizeji grste lice i lome štap. A ipak su te povorke povorke nas ljudi. Nas ljudi!

K takovim ljudima priđe Božji Sin, Spasitelj naš, i sve ih posadi na margarce svoje blage uslužnosti. Sjede »mio i ljubezan« među prokletu i odbačenu djecu Adamovu, pruži im svoje prečiste noge, da se nad njima izplaču oči potresenih Magdalena. Dade se razapeli s lieve strane bezprizornih lupeža, da mu uzmognu pred smrtnim hropcem prišapnuti blagoslovenu rečenicu kajanja.

Isus je došao k ljudima, da im pomogne upoznati dno njihove vlastite naravi i proplakati nad oskvrnućem naravi po griehu. Da im pomogne proplakati nad griehom i okajati ga. On je prvi zaplakao ganutljiv plač nad odbačenim gradom, nad griesima nehajna mnoštva. Nad grješnim čovjekom.

GRIJESAN ČOVJEK

Sjetite se žaskom propala, izgubljenog sina. Dozovite si u pamel svu ludost, koja ga odagna iz toplog otčinskoga doma. Sjetite se namirisanih dana grieha, blistavih i zamamnih gozbi, razsipnosti i razpuštenosti, kojom je otvarao vrata plaćenih žena, vrata krčme, vrata svijeta, vrata — pakla.

A sada — zaboravite sve to. Pustite kraju tužnu sliku odbjeglih djelela,

prerušena u golaća, u prljava, odurna prosjaka. Ne mislite, molim vas, ne mislite na to čedo prokletstva, što mu gospoder uzkrati svaku hranu, a podmuli očaj poče mu već zatvarati vrata na putu u rodni kraj. Zaboravite sve to i — mislite na se. Pomislite na svoju pustoš. Na razorenu sreću svoje duše. Na ugašeno svietlo, što je nekada litralo u nutrini svakoga od nas kao nasmijani blagoslov dobrog Boga. Na milost, po kojoj je Bog sam bio nazočan u hramu srca, a sad je možda sasvim uništena. Na sreću, ko-

ja je otišla ostavivši nas u vrtlogu sumnje, grižnje, izjedanja, patnje težke i preteške. Misлите na se grješnika. Možda vas je istom prvi puta ujela zmija odurne strasti; možda prvi put oplakujete plamičak, ugašeni plamičak, što našega života bijaše najveći ponos, bijaše blago najveće, kako pjeva pjesnik. Možda se u gomilama ruše na vas griesi — slapovi grieha — i vi se u mraku pitate:

Tko će vratiti sjaj
Vašim umornim očima
I mir nakon tolike bludnje?
(Korner).

Mislite na to. Dugo i pozorno pomognite; strpljivosti, da ih pričekate. Slite. Saberite u niz, pregledan i jedinstvan, one strevične čvorove, što vam zauzlaše sav život, oduzeše slobodu, oboriše vas u bezdan kuknjave i tuge.

A onda — na koljena! Kleknite i molite! Kleknite, molite i plačite! Kajete se i izpovjedajte!

RAZKAJAN ČOVJEK

Ne! Nemojte kleknuti pred noge bilo kojega čovjeka! Tko od ljudi zaslužuje, da se pred njim izjadamo i obtužimo? Samo k Bogu teku naše suze i uzvija se zapaljena želja: postati novim čovjekom! Jer On jedini može pomoći duši, da izkreno potresena opere grieha u jezeru boli. »Zalahorit će njegov duh i poteći će vode« (Ps. 147, 18). Poteći će vode kajanja, vode čišćenja. Pred Bogom pokajnik nalazi svoje pravo mjesto. Pred živim i neizkazanim Božjim milosrđem. »Tri su stvari«, kaže Bossuet, »potrebne grješniku, i sve tri se dobivaju pred Bogom: božansko milosrđe, božanska snaga, božanska strpljivost. Milosrđe, da im oprosti; snaga, da im pomogne; strpljivost, da ih pričekate.«

Kleknimo stoga pred Bogom. I neka iz dna srдца probiju potoci suza; neka u jakome mlažu očiste nečiste prostore duše, ko što su nekoć Heraklove rieke oprale staje kralja Augēja, zapuštene kroz desetke godina. Neka zašumi srdačna, djetinjska, razkajana prošnja Psalmistova: »Smiluj mi se, Bože, po velikom milosrđu svome!« Neka se i nama u suzi kajanja odrazi milostivo Božje lice; neka se i nama kroz vodu suza, kao kroz prizmu, preobrazi čitav svemir (Coppée).

I što veći grijeh, to dublje i poniznije budi pokajenje. Liepo kaže Sveti Augustin: »Veći se griesi izpiru većim plačem.« U razžaljenju nad sobom i svojim propuslima očitovali ćemo pravu želju, neslomivu, smionu, spasonosnu odluku: Surgam — ustati ću! Idem za stalno k Ocu! Očče, sagriješih! Ali — slugom ćeš me ipak primiti! Ipak! — Ne! Varamo se, mislimo li tako. Ne razumijemo Božjega Srdca, Božje ljubavi. Ne služe — sinovi ćemo mu opet biti. Sretni sinovi, obnovljena djeca, draga čeda u toplom zagrljaju Oččevu.

SRETAN ČOVJEK

Sretnikom postaješ po dobroj izpoviedi. Nismo samo mi nešto dali Bogu — nešto svoga srama, svoga poniženja, samopriegora i svladavanja. Bog je nama dao mnogo više. On nas je uputio k sebi, On nas je uzeo k sebi, On je nama dao sebe. On nam je sve oprostio. Oprostio nam je sve, sve izbrisao, očistio, zaborevio, bacio u bezdan božanskoga zaborava. Da je samo to, bilo bi odviše. Ali nije samo to. To je početak. U očišćenu dušu vraća se presveto društvo Božanske Trojice. Prema riečima Odkupiteljevih dolaze k nama i stane se u našoj

duši. Našim žilama prolazi iznova obnovljena krv Božjega djeteta. Na čelu nevidljivo blista znak preodabranja. U oči se spustio sjaj, providni sjaj sreće, mekan s božanskog dodira, nalik na sjaj Magdalenina oka, kad je ono u nj samilostno pogledao Krist. Život je opet zaplovio riekom radosti i blagoslova. Bog je s nama. Nebo u nama. A noseći u sebi Boga neba sami postajemo nebom, piše sv. Augustin.

O sretna moja braćo pokajnici! Okoristimo se izpoviedu i kajanjem! Očistimo se! Dozovimo u svoj život Boga, što ga je grijeh bio otjerao. Dozovimo natrag sreću, koju smo izgubili. Recimo, posramljeni od prevelike milosti oproštenja: Izpoviedam se od srдца Bogu svemogućemu pred njegovim zamjenikom svećenikom! Sada, braćo! Odmah sada! Jer »sada je«, kaže Apostol, »vrieme obilne milosti, evo sad je vrieme spasenja!« (II. Kor. VI. 3).

Mijo Skvorc D. I.

KRIST JE KRALJ

U strahovitom razdoru, koji danas vlada između naroda, Crkva je i opet dospjela svojoj zadaći kao odgojiteljica čovječanstva. Ona uči, da svi narodi sačivaju jedno stvarno Kraljevstvo s jednim vladarom Kristom, komu nema premca u vladarskim vrlinama. Svako je zlo sebi svoja kazna pa tako i neizkrenost prema Kristu kažnjava narode ovim strahovitim ratom. Kad narodi ne slušaju svog zajedničkog vladara Krista i ne će po njegovim načelima da izgube svoje sporove, nego ih rješavaju bez Njega, kakvo je to onda rješenje, to jasno vidimo i osjećamo.

Ali ni Krist nije ravnodušan prema svojoj vladarskoj časti i vlasti i čini, da narodi osjete, koga su zaboravili. Ako uobče jedan vladar na zemlji štiti svoje vladarsko pravo, kako istom Krist mora čuvati svoje?

KRALJ BEZ PREMCA

Kad se njegova čovječanska narav sjedinila s Osobom Sina Božjega, postala je baštinicom svega, što Bog izvan sebe ima, i tako je Krist i kao čovjek vlastnik neba, zemlje i svemira. Krist se je dakle začeo i rodio kao vlastnik i Gospodar svega, što je Bog stvorio.

To isto vlasništvo Krist je stekao kod Boga cijenom svoje muke i smrti — jedno vrlo skupo vlasništvo.

Treće osobito pravo ima Krist od svih onih ljudi, koji su mu se dragovoljno posvetili kao svom Kralju. Koji se zemaljski vladar može podičiti tolikim pravom na svoju vladarsku vlast? Vlast je duhovna snaga i nadmoć nad voljom podložnika. Kristov »hoću« naš je »moram«. Tko neće slušati, podpada pod Krista sudca; koji će ga udariti kaznom i tako zašti-

liti svoj zakon od neposlušnih. Sjetimo se ovdje Njegovog zakona, koji uređuje odnošaj njegovih podanika: »Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe« (Mt. 29, 39.).

Tolika mu je vlast, da se ništa ne zbiva bez Njegove volje: što hoće, to i bude, pa i u slobodnoj volji ljudskoj. Obdaren je naime od Boga svemogućnošću, koja mu je potrebna da vlada tolikim i takovim kraljevstvom.

Njegove vladarske vrline nemaju premca i svu mudrost i znanje dobiva od svog Božanstva; ima ljubav, koja ga je jednoč dovela do smrti.

Njegovo Kraljevstvo jesu nebo, svemir i zemlja; trajanje kraljevstva vječnost; svrha kraljevstva Bog i Njegova slava. Zato je Krist Kralj duhovni.

KRIST, KRALJ DUHOVNI

Rekao je Pilatu, da njegovo kraljevstvo nije od ovog svijeta (Iv. 17, 36.). Ono je u tom, da Bog vlada u dušama ljudi, da Ga ljudi spoznaju, da Ga se boje i ljube, da se oslobode od grieha. To postizava Krist u duši ljudskoj ne silom i oružjem nego nutarnjim prosvjetljenjem srdca i obraćenjem k Bogu. Iz tog ne slijedi da Krist nije i zemaljski Kralj. Rekao je: »Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji.« (Mt. 28, 28.), a sv. Ivan ga zove u Odkrivenju »Kraljem kraljeva«. Zato moramo zaključiti, da je Krist i naš zemaljski kralj. Ali tu vlast vrši samo ukoliko zemaljska dobra vode i koriste duhovnom dobru ljudi.

Krist je Kralj u nebu, na zemlji i u svemiru. Ipak u najužem smislu rieči Krist je Kralj onih ljudi, koji su u Crkvi Njegovoj; obzirom na ostale Krist ima pravo, da i njih privede u svoju Crkvu. Sva vlast, koju Crkva

«Gospodin mu dade vlast i čast i kraljevanje, i svi će narodi, plemena i puci služiti Njemu» (Dan. 7, 14)

ima nad svojim, dolezi od Krista Kralja i predstavnik te vlasti jest rimski biskup. On je namjestnik Krista Kralja u kraljevstvu Kristovu na zemlji, koje je Crkva Kristova.

Ljudi si žele vladara, koji će im pribaviti što potpunije zemaljsko blagostanje. U tom se varaju, jer takvog vladara ne će nikad imeti. Krist, iako je zemaljski kralj, kroji i dieli zemalj-

ska dobra, ukoliko pomažu spasu duše. I zato sve vrsti patnje imaju mjesta i u kraljevstvu Kristovih. Ali ima malo onih, koji poput Krista cijene duhovno nad zemaljskim, dobivaju od Njega podpuno blagostanje, mir i užitak u duši i tu sreću ne će da zamijene sa prolaznom srećom. Jest, takvi jedino i razumiju i osjećaju, da imaju Krista svoga kralja.

P. B.

POŠTUI LJUBAV

Ljudi daleko više osjećaju ljubav nego li razumiju. Ona je za njih najjači zahtjev života i kad bi ona u potpunosti vladala u svijetu, bila bi onda neka vrst raja na zemlji. I našoj vjeri ljubav daje svu ljepotu i vrijednost i zato se bez razumijevanja ljubavi ne da shvatiti ni naša vjera.

Ne da se razumjeti bez one prvobitne ljubavi, koju svaki čovjek ima prema sebi. Tu joj je izvor. Najjače čovjek ljubi sebe ili što je isto: hoće dobro sebi. Ali najveće svoje dobro

nalazi čovjek i opet u drugom čovjeku. Ništa ne može čovjeka tako usrećiti ili unesrećiti kao drugi čovjek. Čovjek sebi u prvom redu traži i opet čovjeka. Ali kojega? Izbora tu nema, jer ljubav prema drugom nepriljeno se nameće, osvaja srdce. A jer čovjek prirodno i najjače ljubi sebe, lako je pogoditi, što će se dogoditi, ako jedan čovjek u drugoj nekoj osobi otkrije i nađe samoga sebe: ljubiti će tu osobu kao samoga sebe; tã u njoj nalazi samog sebe.

Zar čovjek može naći u drugom čovjeku samog sebe? Može, jer između stanovitih ljudi postoji osobita sličnost i jednakost, a jer nitko prema sebi nije ravnodušan, zato nije ni prema osobi, u kojoj je našao sebe. Tu prestaje ravnodušnost i počinje ljubav. Jest, ti koji si dosad ljubio sebe u sebi, počinješ sad ljubiti sebe u drugom; ta druga osoba je za tebe izvanredno dragocjena, jer ima tebe u sebi. Zato ćeš je ljubiti t. j. svoju dobrohotnost prema sebi posvetiti ćeš njoj, kao što je posvećuješ samom sebi. Ili zar to isto ne čuješ u onoj zapoviedi Kristovoj: »Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe« (Mt. 22, 39).

Lako je sada otkriti u ljubavi svu njezinu veličinu i hvalu. Već je to silna odlika njezine, kad čovjek posveti drugom svu svoju ljubav. Tko ovako ljubi drugoga, mora dakako paziti, da ljubljenoj osobi izkaže svoju dobrotu onako, kako to njoj odgovara i pristaje. Tako se na pr. bogati prijatelj prema siromašnom prijatelju ne će ponašati kao da je siromašni prijatelj bogat. Moramo dakle dobro paziti, što usrećuje ne mene nego mog prijatelja. Ne moja korist nego

on sâm dakle mora meni biti politica da mu dobro činim. I to je ona vrлина ljubavi: n e s e b i č n o s t, koja otvara put k požrtvornosti i samopriporu.

Drugo bitno svojstvo ljubavi je u z a j a m n o s t. Jer ako se ljubav temelji na nekoj stvarnoj jednakosti, onda će se i u ljubljenoj osobi na temelju jednakosti nužno pojaviti ona ista dobrohotnost u onom istom smislu, kako se je pojavila u onom, tko je ljubi. Ljubav je zato uzajamna i traži uzvrat. Život ljubavi je u međusobnoj izmjeni svega, čim jedna osoba može usrećiti ljubljenu osobu.

Ljubav je dakle nešto sveto kod ljudi, ako se uobće smije nešto svetim na zemlji nazvati. Uzeo ju je i Bog, da poljepša i usavrši odnošaj čovjeka prema Sebi, da mu čovjek ne bude samo sluga, nego prijatelj. I odtuda je sledio niz otajstava naše vjere, ne mogu dostojno ocijeniti dok se ne razumije ljubav. Onoga, koji nas je prvi počeo ljubiti. Bez razumijevanja ljubavi ne može se ni shvatiti pobožnost k Presv. Srdcu, i zato će ona odsad ostati predmetom naših razmatranja.

Petar Božić D. I.

KAD SIRENE SVIRAJU...

Prije su sirene bile neke bajoslovne morske vile na jednom morskom grebenu. Pjevale su tako zavodljivo, da su brodari, koji su onuda plovili, omamljeni njihovim pjevanjem zaboravili na svoje brodove, i snjima se razbili o morske grebene. Tako je to onda bilo.

Sve se mienja pa i sirene. One su danas okrugle čelične ploče tako udešene, da ti svojim ostrim zvukom

probijaju uši, kad se brzo vrte. Ne stanuju na bajoslovnom grebenu morskom nego na krovovima kuća; ne uspavljaju nikoga — naprotiv svakoga bude iza sna, a osobito grješnike. Baš ovima one su najmrže. Ne toliko što ih smetaju u snu, nego jer im dovikuju groznu zbilju: neprijateljski zrakoplovi su blizu, a s njima i smrt...

I sad se u grješniku budi ono, što je on tako brižno uspavao, kad su

sirene šutjele: strah i duševna izgubljenost, koji se ne daju više uspavati. Kakvu li uljehu i jakost, o grješniče, daje sad ono tvoje uvjerenje, da si pošten čovjek, a nisi išao u crkvu ni k sv. sakramentima? I tebi, Evina kćerko, što sad pomaže onaj izgovor, da se moraš svom mužu sviđati, pa si se s kratkim — da ne kažem prekratkim — suknjama, skrlešnim ustima i očađenim obrvama sumnjivo sviđala ne samo mužu nego i stanovitim drugima, a nikako Bogu ni bogobojaznim ljudima?

»Oh!« kaže grišnik, »kad bi samo to bilo, ali imam puno toga u duši, što je još gore...«

Jesi, vjerujem ti. Čitav tvoj život duše bio je jedan pravi vašar. Volja je htjela ono, što je zdrav razum osuđivao, tjelesne strasti trčale su napried bez uzda razuma i volje; niti su ona slušale volju niti ona razum; svatko se silovito nudio i namećao drugom svojim ponudama kao na vašaru. A gdje se svetko nameće i smeta drugom, tamo je nered, a gdje je nered, tamo je nemir i muka.

Sklonište! Zar će ti ono dati mir

duše? »Nema bezbožnik mira«, kaže sv. Pismo (Iz. 48, 22, i Iv. 57, 21.): »Zapovjedio si, Gospodine, i tako jest, da je svaka neuredna duša sebi svoja kazna«. A sv. Bernardo: »Tko se ne da od Boga voditi milom, taj sam sebe vodi silom,« t. j. sebe kažnjava mukama svoje nemirne duše.

Jesi, sklonište! Brzo u sklonište. Ali u kakvo? U sklonište za duše. Tamo najprije! Nemoj više da uspavljuješ dušu kojekakvim sudbonosnim pjesmama poput onih antičkih sirena, nego se prestani zavaravati, jer je to ono najgore. Jeo je netko kiselo grožđe pa se silom uvjeravao, da je slatko. Njemu će ipak utrnuti zubi, a tebi može utrnuti duša i postati bezćutna, a to je ono najgore.

I zato, nemirna dušo, podi u sklonište, dok sirene opet ne zasviraju. U ono sklonište, gdje ćeš naći mir duše, a ti dobro znaš, da je to izpovjedaonica...

A onda znaj, da ćeš sačuvati mir duše, samo ako si poslušan Bogu. I zato na proklinji sirene, kad te u gluhom doba noći probude. U njima je glas Božji.

P. B.

SVI U BORBU ZA MIR!

Da svi! I vi stari i starice, i ti, koji se od boli ne možeš maknuti s postelje, i ti slabašni mališul!

Svi se možete boriti! Bez tankova, topova, strojnica i zrakoplova! Ima jedno oružje; jače i strašnije, a ipak svako dieće može ga nositi. I najveći strašivica ne će se od njega uplašiti, jer ne može raniti ni ubiti. To je oružje naša vjera. Ona uči istinu i dobro i zato je sama sobom neprijatelj laži i zla i u borbi s njime, a Bog istine i dobra stoji uz svoju vjeru, da istina i

dobro pobiede. I zato vjeri nije potrebno ljudsko oružje. Jedna kap vode, jedno zrnce od drveta dosta je, jer iza tog stoji jakost Božja.

U listopadu pruža nam Crkva oružje Božje u obliku Gospine Krunice. Ona će u listopadu biti naše oružje, da svladamo mržnju između naroda.

Ali kolikogod bila sveta stvar, za koju molimo, sjetimo se, da molitva za nju mora proizlaziti iz čiste duše. I onda će ona biti u nama Bogom nadahnutu molitva sa usta čiste duše

kojom je nadahnuo čistu dušu. Bogom nadahnutu molitva sa usna čiste duše ruši svako zlo u svijetu. I takvu molitvu mi ćemo moliti pomoću onih 55

sićušnih zrna Gospine Krunice. A dobri Bog će se pobrinuti, da se ne ćemo postidjeti radi našeg ufanja u Njega i Njegovu Presvetu Majku.

U S V I E T L U V J E R E

● Koji se grijeh ne će nikad oprostiti !

To nije nijedan grijeh, za koji bi griješnik molio od Boga oprostjenje kajuci se i izpoviedajući ga. Crkva ima vlast, da svaki grijeh oprosti bez iznimke. Zato je grijeh proti Duhu Svetomu, kako ga Krist zove, onaj grijeh, kojim griješnik odbija nadahnuće Duha Svetoga, da se pokaje i ispoviedi.

● Kako Bog može dopustiti grijehi

Ništa se ne zbiva bez volje Božje. Zar i grijeh? Bog neće grieha. On ga samo dopušta, a dopušta se ono, što se neće. Gospodar neće odsutnosti svoga sluga, jer mu je vrlo potreban, ali mu ipek daje dopust iz nekog opravdanog razloga. Dopustiti ne znači htjeti, nego baš ne htjeti i zato se ne smije reći: Ako Bog dopušta grijeh, onda ga i hoće. Ali ako Bog neće grieha, zašto ga onda ne zaprieči? Ne prieci ga baš zato, jer je Bog. Kad bi ga morao zapriečiti, stradala bi Njegova sloboda volje, da čini svako dobro, koje hoće, a ništa ne može ograničiti slobodu Božju. Kad bi Bog prieci grijeh, prieci bi i sebe, da bude na pr. milosrdan u opraštanju, pravedan i strog osuđujući griješnika. I tako Bog dopuštajući grijeh promiče u svijetu neizmjenost svoje savršenosti i grijeh mu u tom također služi. U tom je poraz grieha i pobjeda Božja.

● Kako Bog određuje spas ili propast čovjeka!

Jedanput je jedan pustinjač ovako umovao: „ili ću se spasiti ili ne. Ako ću se spasiti, živjeti ću, kako hoću, jer Bog će me na koncu ipak spasiti svojom milošću. Ako se ne ću spasiti, pogotovu mi ništa ne vrijedi dobar život; dakle i opet ću živjeti, kako hoću.“ I podao se najgriješnijem životu. Prevario je davao toga pustinjača. Jer Bog ne određuje slipeo spas ili propast čovjeka nego po predviđenom životu čovjeka. Bog je predvidio, da ćeš se ti služiti njegovim milostima ili ne ćeš i prema tomu hoće te spasiti ili ne. Zato služi vjerno Bogu i budi siguran i miran, da će te Bog spasiti,

Ali reći ćeš: Zašto je Bog onom pustinjaču dao milosti, za koje je predvidio, da se pustinjač ne će njima koristiti? Zašto mu nije dao povoljnije milosti, za koje je Bog znao, da bi se onaj pustinjač sigurno njima koristio i spasio se? Jer Bog može spasiti, koga hoće. Na ovo ti odgovaram, da je svaka milost jednako vrijedna, da čovjek s njom učini spasenosno djelo. Da jedna ostane bez ploda, kriva je zla volja čovjeka. S njom bi sigurno jedan drugi učinio spasenosno djelo. Svaka je milost dar Božji a Bog nije dužen u izboru i dieljenju svojih darova ravnati se po zloj volji čovjeka: tako bi zla volja stvara smetala Bogu, da dieli svoje darove, komu hoće, pa makar se tu redilo i o milosti u zadnjem času života. Neizmjenno više stoji sloboda Boga nego li spas čovjeka.

● Kako se slažu providnost Božja i naša molitva!

Vječna osnova, po kojoj Bog ravna svijetom, sadrži u sebi sve, što se ima dogoditi u svijetu. Sve je od Boga predviđeno i određeno pa i naše molitve i njihovo uslišanje s Njegove strane. I radi predviđenih i od vjeka određenih molitava od vjeka je Bog odredio neka dobra radi tih molitava. Za Boga dakle nema možebitnih slučajnosti, koje bi bile od njega nepredviđene i radi kojih bi morao mienjati svoj vječni, nepromjenljivi raspored.

● Što se sigurno zna o Antikristu !

O njemu je sigurno ovo: Pojaviti će se kao znak blizkog dolazka Krista na svršetku svijeta. Bit će najveći protivnik Krista, graditi će se Bogom i čast Božju sebi će svojatati. S njim u vezi bit će veliki otpad od vjere. Pomoću sofone i čarobnjačkih sredstvima činit će Antikrist čudesa djela, radi kojih će mnogi vjerovati u njega i odpasti od Krista. To će za njih biti kazna, što nisu iskreno pristajali uz Krista. Pojaviti će se u ono vrijeme sv. Ilija prorok, kojega će Antikrist ubiti. Obratiti će se Židovi.

Antikrista da uništi Krist pri svom dolasku. Prema ovom, što je tu rečeno, moći će katolik prosuditi sve ostalo, što se piše i govori o Antikristu. Citaj Sv. Pismo: Druga poslanica sv. Pavla Tesaloničanima, drugo poglavlje; prva poslanica sv. Ivana, pogl. 2, 22; Odkrivenje 11 pogl. 3; Poslanica sv. Pavla Rimljanima, pogl. 11, 25 i sl.). Odkrivenje, pogl. 13, 8; 11, 2 i 13, 5.)

● Kako je djeci bez krsta u vječnosti?

Radi istočnoga grieha ne gledaju lica Božjega. To je jedina njihova kazna. Ne trpe nikakvih osjetnih muka, jer one su kazna za griješno uživanje, koje ta djeca nisu u ovom životu imala. Uživaju naravno blaženstvo. Prema tomu svojedno je, kako ćeš zvati mjesto, gdje borave. Svakako nije pakao, gdje je ogranj vječni, ni nebo, jer ne gledaju Boga, ni čistilište, gdje su osjetne muke i iz kojeg se ide u nebo.

● Tko je izpričan od zapovjedi svetkovanja i slušanja sv. Mise!

Izpričani su radnici prisiljeni na rad od gospodara, ako im je to jedino sredstvo, da se prehrane. Moraju se čuvati, da se lakomno ne bace u takvu nuždu, i moraju po mogućnosti tražiti izlaz iz takvog stanja. K tomu moraju također, da uklone sablazan, obznaneli svojoj okolici, da tako rede iz nužde.

● Što ima činiti posjednik ukradene stvari!

Tko ima ukradenu stvar, a ne može pronaći vlasnika, mora ju dati siromasima ili u pobožne svrhe. Ako je kupio ukradeno

ne znajući, da je ukradeno, i ne može pronaći vlasnika, može to zadržati kao pošten nalaznik. Tko je znajući kupio ukradeno, može to vratiti onomu, od koga je to kupio, osim ako se vlasnik nije već pojavio. Tko kupuje ukradeno, sudjeluje u krađi. Za valjano odriješanje u ispovjedi mora očitovati izkrenu volju, da će štetu popraviti. Ako odstane od te odluke, pada ponovno u grijeh krađe.

● Što su dužni učiniti klevetnici i ocrnitelji!

Kleveta i ocrnjivanje su nepravdna povreda dobrog glasa učinjena odsutnoj osobi. Ako je iznesena mane lažna — to je kleveta; ako je istinita i bila tajna — to je ocrnjivanje. Obje teško obvezuju na uzpostavu dobrog glasa i popravak druge možebitne štete. Ne oslobađa od te dužnosti to, što je ocrnitelj istinu rekao, jer zajedničko dobro svih nas traži, da se bez opravdanog razloga tuđe mane ne iznose u javnost.

● Da li smiju javni grješnici pristupiti k sv. Pričesti!

Javni grješnici ne smiju pristupiti k sv. Pričesti, dok nisu dali očiti dokaz, da su se popravili i uklonili sablazan učinivši ispovjed, koju može posvjedočiti i mora razglasiti više svjedoka. U času smrti, ako to nije moguće, dosta je da umirući očituje kakav znak kajanja. Ne treba se čuditi grješnicima pa ni javnim, jer odavno se Sin Božji jedno izručio njima, da ga obezbeđuju pa i sada u Sv. Euharistiji, nema toga grieha, kojega Bog ne bi dopustio. Grijšnici su na svijetu zato, da se poprave i da se na njima pravdnici vježbaju u kreposti.

BORBE I POBJEDE SRDCA ISUSOVA

► MISIJSKI DAN — To je treća nedjelja u listopadu. Taj dan će svaki od nas velikodušno dati Bogu svoj doprinos ljubavi za vječni spas krivovjernih. Nije to mala stvar, jer bez vjere nema vječnog života, a vjeru treba čuti iz usta propovjednika. Jer vjeruje se prije svega ono što se čuje, ako i samo iz duše svoje daje Bogu nešto od blaga, koje u duši ima. Naš doprinos ljubavi jest molitva, da Crkva uzimade što više propo-

vjednika rieči Božje kod krivovjernih. Ta molitva mora proizlaziti iz velike ljubavi naša prema onim nevoljnicima, jer oni su braća naša u Kristu. To Bog u prvom redu traži i to mu je najmilije i onda naš nedostatak u zemaljske pomoći nadomješta obilno svojim bogatstvom i svemogućnošću. Bog hoće spasiti ljude po ljudima. Inače zašto je zapovjedio apostolima i njihovim nasljednicima, da propovjeduju evanđelje? I zato će svaki dobar katolik barem na misijski dan moliti se Gospodaru žetve, da pošalje poslanike u žetvu duša. Koliko dakle radimo mi za poslanike Božje, toliko će i duša izaći iz tame i sjene smrti u svjetlo vjere i

I Z A P O S T O L A T A M O L I T V E

• **RUMA** — Dne 29. lipnja ove godine umrla je primivši sakramente umirućih Nadica Trojan-Jovanović. Pokojnica je bila revna predplatnica »Glasnika Srca Isusova«, kojega je uvijek rado čitala. Umrla je nakon

teške bolesti sušice. U svojoj bolesti nije se nikada tužila ili bila nezadovoljna, nego je i najveće boli strpljivo podnosila. Pokojnici je bilo 9 godina, ali je duhovno bila izgrađena, da se čovjek morao čuditi, kada je u bolesti tješila svoje ukućane, neka se ne žalostu zbog nje i njene bolesti, jer ako umre bit će anđeo, koji će se za sve moliti. Danas je sigurno pokojnica anđeo i moli se za nas sve. Na Petrovo ujutro rekla je svojoj baki: »Bako ja bih se htjela danas još jednom pričestiti, prije nego što umrem. Idi, bako, po velečasnoga, da na bi možda zekasnio«. Još isti dan se pričestila, a navečer je umrla. Začimje su joj riječi bile: »Bako, vidim nebo otvoreno i anđele« i zatim je umrla.

U svojoj bolesti pokojnica se uvijek molila sve do zadnjega časa života. Ne samo da se sama molila, nego je zahtijevala da se i ukućani mole; jer uvijek je govorila: »Lakše mi je, kada se molite.« Time je pokazala, da molitva pomaže i ujedno dala primjer svima, koji boluju, kako se imadu u bolesti vladati.

• **MARTIJANEC** — Naše Djevojačko Društvo Srca Isusova priredilo je dne 2., 3. i 4. srpnja trodnevnicu, u čast Srca Isusova. Osobito treba izakniti da su i ostali župljani prisustvovali trodnevnicu pristupajući također sv. ispoviedi i Pričesti, kojih je bilo preko 300. Kolikogod je društvo želilo i veselilo se hodočašću Mariji Bistričkoj, ipak se ta želja nije ostvarila radi opasnosti putovanja. Zato je društvo dalo kod kuće služiti sv. Mise u čast Majci Božjoj Bistričkoj za mir i obraćenje grješnika i u istu nakanu društvo je primilo sv. Pričest. — **Martica Šimunić, glavarica.**

U Z M I I Č I T A J

© Dr. P. Lončar, **BOŽJI PUT**, hodočastički priručnik i molitvenik — Mali oblik, strana 432, ciena 80.— Kuna — Nakladna knjižara »Marulić«, Zagreb 1943.

»Božji put« je jlep i ukusan molitvenik. A što je glavno ko stvoren za hodočasnike. Preč. g. pisac stavio je u nj sve, što hodočasticima treba: i opis glavnih proštenjila, i lumačenje riječi

hodočašća, i raspolaženje, s kojim treba ići na hodočašće, i praktične upute za samo putovanje, organizaciju, putne neopode i t. d. Zatim slodi nekoliko razmatranja, onda hodočastička davešnica, razne molitve i djela pobožnosti za plodno hodočašće, molitve na dolazku i odlasku u svetište, pa napokon druge obličije molitve i hodočastičke pjesme. Molitvenik je doista u svakom pogledu uspio, pa ga preporučujemo,

ZA LISTOPADSKU POBOŽNOST:

Sličice Fatimsko Gospe s kratkim opisom Gospinih ukazanja, i njezine poruko današnjemu svijetu. Oblik: kao sličice za molitvenik. Ciena: 10 komada 10.— Kn; 100 komada 90.— Kn; 1000 komada 850.— Kn. — **Uprava »Glasnika Srca Isusova Zagreb I/147. Palmotičeva 31.**

Z A H V A L N I C E

Babine Gredar: KP za ozdravljenje. — **Beđekovića:** JM za sretan porođ, ozdravljenje i druge milosti. — **Bjelovani:** BM za velike primljene milosti. — **Boškinci:** EA za mnoge dobivene milosti. — **TA** za primljenu milost. — **SM** za ozdravljenje. — **Brezovica:** MM za ozdravljenje. — **Dalji:** EA za primljene milosti. — **Dubrava:** SG za očuvan život kod napada. — **Đakovo:** MK za uspješnu operaciju. — **Durđević:** DL za primljene milosti. — **Gerica:** PF za kćerkinu ozdravljenje, za sretan povratak muža i druge milosti. — **Gornji Lipovci:** OK za primljene milosti. — **Grabarje:** SA za sretan porođ i druge milosti. — **Grižar:** MM za primljene milosti. — **Hoš:** TA za ozdravljenje očiju. — **Imotski:** MA za ozdravljenje ruku. — **Jela:** GJP za spas od velike pogibelji. — **Kraljević:** BA za ozdravljenje. — **Kordulovci:** KM za primljene milosti. — **Krepić:** BR za ozdravljenje svoje i djece. — **M. Buković:** VM za ozdravljenje sina i mnoge milosti. — **Orebić:** SM za mnoge primljene milosti. — **Orosavlje:** PD za ozdravljenje od tifusa. — **Otok:** RE za uslišan molbu. — **Petinjač:** BM za primljene milosti. — **Petrovražić:** SR za život, zdravlje i po-

vratke sina u borbi. — **Potkinci:** BM, za mnoge primljene milosti. — **Privlak:** PS za sretan povratak muža i druge milosti. — **Podravski Podgorci:** CJ za primljene milosti. — **Senj:** BT za ozdravljenje noge. — **Sikirević:** RA za primljene milosti. — **Slobodnica:** CR za sretan povratak brata iz zarobljeničva. — **Sopje:** MM za pomoć u velikoj potrebi. — **Split:** EM za pomoć u teškoj nevolji i želosti. — **St. Mikanovci:** ZR za sretan povratak muža. — **Šušina:** Pi i D za mnoge primljene milosti i uslišan molbu u opasnostima i nesgodama. — **Šogi:** RK za sretnu operaciju sina. — **Šiljak:** IA za sretan povratak svoj i svoja brata iz zarobljeničva. — **Torduk:** U Senju: TJ za sretan povratak sina. — **Travnici:** OF za ozdravljenje. — **Trenković:** DM za povratak brata iz zarobljeničva. — **Več. Kopanica:** VK i ST za primljene milosti. — **Vas:** CJ za sretno hodačanje. — **Vinkovci:** BT za ozdravljenje mećakinja. — **Vrbanja:** CT za primljenu milost. — **Vrhovine:** VM za primljene milosti. — **Zagreb:** LD za prištene milosti. — **MR:** primljene milosti. — **NO** za uslišan devotniku. — **Zupanja:** DE za primljenu milost.

D A R O V I

Za obnovu Bazilike Srca Isusova u Zagrebu: Petković 30; Kečković Stjepan 30; Kolčić Tomo 10; Petković 30; Kečković Stjepan 30; Kolčić Tomo 10; Lacković Marija 50; Lohr Eugen 15; N. N. Zagreb 100; Petrinec Ljiljana 50; Ploko Dragutin 10; Pokos Stanko 50; Prelec Kalica 50; Sušak Tomo 75; Talas Marija 100; Točić Ana 50; Weber Ružica 50; Vran Franjka 45; Vučić Luce 100; Zimmermann Antun 20.

Za sv. Milu: Abil Josip 100; Banas Antun 1.000; Boni Keta 150; Biska Josip 50; Benić Ljudevit 60; Cabelo Kalica 1.800; Filipović Vera 100; Filipović Keta 50; Gaspard Stanka 300; I. R. Sv. Martin pod Oklicom 100; Iverović Julka 250; Iverović Stenilija 150; Kadid Marija 50; Karpiček Franjo 100; Koch Jure 100; Koren Tomo 50; Koski Franjka 60; Kristić Anka 50; Kristić Anka 50; Kristin Ivan 100; Ljevaković Marko 50; Mahović Teresija 1.000; Marković Keta 150; Majovski Slavica 100; Novosel Jakob 100; P. M. Dnija 100; Panjan Andrija 125; Piečarka Katerina 100; Srećić Marko 100; Šaringer Gabriela 50; Turudić Jula 50; Zelenka Filda 100.

U svet. Presv. Srca Isusova i Majci Božjoj: Banovac Mela 20; Barica R. 100; Baštinović Marija 200; Benić Stana 100; Brovet Marija 50; Broz Ruža 50; Deyčić Keta 30; Drenčić Evica 100; Filčić Antun i Elizabeta 100; Gerbović Eva 20; Gladić Marija 50; Gregorić Danica 30; Herjević Franjo 100; Horvat Petra 150; Horvatić Djuro 200; Ilgum Marija 1.000; Jerković Ivan 50; Klauzer Antonija 15; Kolega Barica 100; Kronjač Antun 100; Mendić Oktavija 50; Medak ud. Mara 10; N. N. Vozadžić 100; Palić Dinka 100; Pavić Drautin 50; Pienaj Dr. Drautin 100; Polak Ivan 100; Rončić Ljubica 30; Sajko Nikola 10; Šmarčić Pavao 70; Soklar Ana 100; Strehovje Penica 50; Šarčević Ana 50; Šarić Katerina 50; Šepić Franckla 200; Trček Marija 200; RKT Župski Ured, Rožat zavjet od bogoljubnih dula 100.

Za razlijevanje Glasnika prev. Srca Isusova: A. P. Zagreb 100; Abil Josip 315; B. W. Dubrovnik 15; Babić Anica 40; Boni Keta 300; Buchmann Hilda 100;

Cepok Magda 100; Didović Pavao 100; Dir Ružica 50; Djak Ivan 10; Djurdjević Keta 100; Đokulec Josip 35; Dir Zorislav 100; Eisenhut Manda 120; Evinger Ivan 50; F. K. Zagreb 700; Feldi Eva 85; Galsuorć Slava 100; Hrbud Marija 50; Karalić Janja 50; Kerevica Marija 20; Krdavet Marija 50; Kriška Slavko 450; Kolar Josipa 10; Koričić Janja 50; Kovac Mara 150; Kuzmić Mihel 20; Losar Evica 100; M. D. A. 88; Majstorović Marko 15; Mitević Stjepan 20; N. N. Vinica 100; Palacković Marija 50; Peček Apolonija i Katiza 30; Perić Lenka 100; Pilčić Zlata 61; Popčić Roza 100; Ritić Dr. Magr Svetoslav 610; Samardžija Marija 50; Sobčan Franjo 120; Starević Julijana 30; Stanićević Keta, Franja 50; Šanc Jelica 100; Sprenger Rojka 100; Stock ud. Marija 50; Šurbač Manda 10; Tkalčić Milo 200; Točić Ana 50; Tomešević Ana 50; Tomić Jelka 100; Tost Djuro 15.

Za kruh sv. Antuna: Banežon Rozalija 50; Čvetočko Nada 200; Marković Franjica 50; N. N. Zagreb 10; Rugaž Marija 50; Sulec Tomo 75; Špištanec Zlatka 100; Zabundija Ana 20.

Za fond beatifikacije Petra Barbarića: Boflek Jelka 50; Cimermanović Lucija 50; Črtenjak Ivana 50; Čvetočko Nada 100; Čubarec Franjo 25; Dobričić Dragutin 15; Domaćinević Mariška 10; Drelvić Evica 50; Drvar Barbis 500; Duljević Ivan 20; Ecević Marija 50; Gerčević Marija 50; Heller Lucija 20; Iverković Ana 30; Ivanović Sine 50; Jelić Doroleta 10; Jelićev Marija 100; Kinder Marija 50; Kii Elizabeta 100; Koočević Antun 175; Kostić ud. Nika 35; Lovrić Keta 50; M. Z. Dugočelo 200; Malerović Aneta 20; Martinović Orka 100; Matijević Marija 1.000; Mirković Tadija 100; Molnar Kalica 500; N. N. Zagreb 500; Pavlić Olos 100; Relaković Danica 500; Seblić Marija 50; Soban Franjo 50; Savić Marko 50; Trilina Ana 30; V. H. H. Irma 100; Vodašija Keta 100; Vrdoljak Mara 300.

7* uile prod. »Prevezim« Golofuh Štefica 113; Prelec Kalica 10; Štapačević Anđela 20;

S L I Č I C E

Posveta Srdcu Marijinu sa slikom

Molitva za mir Pija XII. sa slikom

Svećenička subola. tumačenje sa slikom

Oblik: kao sličice za molitvenik. Cijena: 10 komada 10.- Kn; 100 komada 90.- Kn; 1000 komada 850.- Kn. Uprava: »Glasnika Srca Isusova« Zagreb I/147, Palmotičeva 31.

SLUGA BOŽJI PETAR BARBARIĆ

UZTRAJNOST

Način i red, da svaki dan što bolje sprovede i Bogu posveti, kako čitamo u biljezkama sv. Ivana Berchmansa Slugi Božjemu Petru Barbariću omili vrlo, te si sve liepo prepíše i odluči, da će prema tomu raditi. I zaista je uztrajno tako radio, te je bio vjerna slika Berchmansova.

Nikada nije popustio, nego je uvijek uztrajno radio, da se solidnim krepostima i svesranom umnom naobrazbom oposobi, da bude svećenik po Srdcu Božjem.

Kako je Petar obavljao svoje duhovne vježbe za putovanja, o tome piše njegov drug i prijatelj ovo: »Petar je svoje vjerske dužnosti u praznicima tako revno izvršavao kao i pod školskom godinom; da, on bi još više učinio, da su mu to prilike dopuštale. U duhovnom životu nije on znao za praznike. Svoje običajne molitve vazda je molio pa i na našem putova-

nju. Kao zbornik nije Petar propuštao ni onih molitava, koje su zbornici dužni moliti.«

Sluga Božji Petar Barbarić odlučno opirao se zlu, da sačuva božanski život i nužnu slobodu. Otud u njegovim biljezkama iz Duhovnih vježba one česte odluke, ponizne ali odrešite, jer je bio svjestan veličine blaga, koje je bilo na kocki: da će se čuvati svakoga grieha i najmanjega, sva-

ke bližnje griješne prigode, svega što bi ga moglo smutiti; — pa ona velika odluka: volim umrijeti, nego dušu smrtnim griehom okaljati... On vapije u svojoj nevoľji k Isusu za milost, da ne bi nikada sagriješio: »Oh, Gospodine Isuse, molim Te za Tvojih pet rana, ded ulij mi u dušu onaj strah od smrtnoga grieha, te da mu se i sjene uzbojim. Daj mi, molim Te, tu milost, da pripravan budem hiljadu puta umrijeti, nego Te ičim uvriediti, osobito smrtnim griehom«. (Duhovne vježbe god. 1894. u VI. razredu).

MILOSTI PO ZAGOVORU SLUGE BOŽJEGA PETRA BARBARIĆA

1455. Priedor (banjal. bisk.): Zahvaljujem S. B. Petru Barbariću za veliku milost, koju sam primila njegovim zagovorom. L. C. — 1456 — 1459. Travnik (saraj. nadb.): Izliočio se od više vrlo težkih bolesti. M. A. — Oslobođio sam se od bolesti očiju. M. J. — Unuka mi ozdravila. J. Z. — Bila sam teško bolesna od tifusa. Liečnik rekao, da mi nema spasa. Izgubila i vid i sluh i 13 dana bila u nesvjestici. Moji počeli se moliti S. B. Petru Barbariću i bilo mi lakše i povratio mi se vid i sluh i ostavili me teški grčevi. M. M. — 1460. Vidoševići kod Travnika (saraj. nadb.): Zagovorom S. B. Petra ozdravila od rana. D. M. — 1461.

Dolac kod Travnika (saraj. nadb.): Ozdravila od težkih bolesti u želudcu. I. C. — 1462. Navic Polje kod Travnika (saraj. nadb.): Ozdravila sam od žestokih grčeva u želudcu i crievima; trpjela sam 12 godina strahovite boli. Zagovorom Petra Barbarića ozdravila. K. C. — 1463. Guvna kod Travnika (saraj. nadb.): Oslobođila se teške reume. K. M. — 1464. Grabovica na Duvnu (most. bisk.): Bila sam 13 godina slijeпа. Zagovorom S. B. Petra Barbarića zadobila sam vid. C. — 1465. Zagreb: Javno zahvaljujem na mnogim milostima i pomoći, koje sam primio zagovorom Petra Barbarića, naročito pomoći u zdravlju, životu i mnogim drugim neugodnostima. I. K.

D A R O V I

Za obnovu Bazilike Srđca Isusova u Zagrebu:
B. Dr. S. Zagreb 100; Debelić I. 100; Jurina Marija 50; Ležaić Stanka 50; Polunčić Marija 40; Šentica Fanima 300; Sedlar Tomo 100; Škorjanc Franika 200; Vrbanc Irma 200.

Za sv. Mise: Benjedvorac Panika 110; Bikančić Manda 150; Čablik obitelji 50; Filipović Kata 120; Gavran Marija 200; Grbeša Luce 100; Grđurić Barbara 400; Ivačević Andja 120 Ivačević Jelka 50; Ivačević Stelamija 150; Ivačević Mara 100; Jurina Slavica 50; Kodić Kata 100; Knežić Bora 200; Kočan Niko 60; Luzzi Franjo 100; Matić Ana 180; Matić Ruža 60; Majeršćak Slavica 50; N. M. Zagreb 50; Novosel Jakov 200; Pandžić Mijat 200; Sedlar Tomo 100; Spoljar Elza 100; Šumonja Ana 50; Trogić Mara 50; Vukoja Juro 60; Vukoja Mara 50; Vukoja Marko 60; Živić Mijo 200; Živčić Tonka 50.

U čast presv. Srđca Isusova i Marijina, i Majci Božjoj: Antolić Slavica 200; Baštinović Matija 100; Benčić Jelka 100; Bradušić Mato 60; Braun Marija 50; Črnković Ljubica 100; Čajko Marko 30; Čavčić Anka 100; Čikot Marija 20; Dalač Vera 100; F. M. Petrovaradin 100; Filić Elizabeta 100; Gajdaić Monika 50; Grđić Ana 200; Hak Terezija 100; Hribar Josip 500; Jakovac Marija 50; Jančič Ana 100; Kostenić Anja 200; Kovačević Franca 100; Kovačević Vilbald 200; Kraljević Barica 50; Levar Anika 50; Marković Eva 50; Mladovac Marija 30; Pavina Jena 100; Pavlić Dragutin 50; Pehlić Mijo 50; Peteković Pavao 100; Pilić Kata 100; Plesenti Franjka 50; Sencić Josipa 100; Sokolić Agata 100; Spodarek Marica 50; Štanić Manda 50; Štranić Marija 100; Šnidarić Marija 80; Šivilić Lucija 50; Tomac Marija 50; Vidić Ljubica 100; Zeger Slavko 500; Živić Mijo 100.

Za razlijevanje Glaznika presv. Srđca Isusova: Abramović Luka 1.000; Baraković Josip 100; Bogdanović Stjepan 100; Butterer Eva 10; Čerar Franciska 50; Čovran Josip 30; Čubel Ilija 40; Debić ud. Eva 10; Dančič Franjo 10; Dietrich Matilda 15; Fister Slavica 150; Geber Stjepan 100; Geringer Johan 50; Halacek Tereza 15; Halauf Ana 30; Hercigonja Antonija 200; Häusler Josip 50; Huhoja Mihail 100; Ilić Emilija 30; Jakić Marija 65; Jelaković Slava 20; Jurić Stjepan 100; Katalinić Vladimir 80; Katić Dr. L. 60; Katić Ljubica 50; Knežević Kata 74; Knežević Terezija 100; Kolarić Josipa 10; Leng Fanika 100; Macokatić Božo 50; Marković Anka 100; Munk Julka 50; N. N. Zagreb 50; N. N. Zagreb 20; Novosel Ivan 50; Opčić Jozo 15; Pocrnić Katarina 100; Posavec Evica 50; Ričević Djuro 28; Rukeyina Marija 50; Rukeyina Milla 100; Franjevačka Samostan, Sakristija, Našice 128; Šeman Vladimir 10; SS Milosrdnice, Zagreb 20; SS Sv. Križa, Zagreb 20; Simić Helena 100; Stanić Liza 100; Stanić Ljubica 50; Štetić Sofija 35; Štraneć Julka 40; Tomac Božo 300; Tuloval Anka 190; Turković Lucija 22; Umiljenović Marija 30; Venturin Mara 22; Vidić Luka 100; Zalokar Marija 30; Zatluka Zlatka 50; Zubrinčić Filip 15.

Za kruh sv. Antuna: Grđević Menda 200; Gresi Miška 200; Kramar Ludmila 100; N. N. Zagreb 50; Roginić obitelji 50; Vukosavljević Terezija 50.

Za fond bastifikacije Petra Barbarića: Amalija Krapina 100; Barbarić Marija 30; Gašpić Anka 100; Grđić Ana 200; Grđurić Dragica 100; Hrestinski Djuro 1.000; Konjolin Evica 100; Mijčić Andja 70; Marić Magdalena 35; N. N. Narić Savić 300; Pejić Ivan 50; Plovačić Anika 50; Šremec Ivo 150; Viličić Irma 100; Vukosavljević Terezija 100; Živković Perica 10.

Za ulje »Vječnog Svjetla«: Hunjot Tomo 35; Kompefi Tara 100; Kovačević Vilbald 100; Unukić Katica 15; Viličić Irma 100.

Za gradnju Kapele presv. Krvl Isusove u Ludbregu: Kovačević Vilbald 100.

Za Dom sv. Josipa u Leskovcu i sv. Terezije na Vrhovcu po 100: Kovačević Vilbald.

Za obnovu Bazilike Srđca Isusova u Zagrebu:
Banić Filip 50; Faist Tomo 100; Karadžić Janos 2 Pg; Klepac Marija 100; Kulundzics Ana 2 Pg; Lukatević Marica 50; M. Lj. Zagreb 100; Markotić Josip 500; Miletić Alojzija 100; Mrkocić Barica 50; Otrupcić Marija 3 Pg; Posavec Valenti 20; S. R. Zagreb 1.000; Strajević Andjela 80; Tkalčić Vera 65; Vojvodić Marija 20; Vućinac ud. Eva 2 Pg.

Za sv. Mise: Babić Marija 7 Pg; Buntjelica Vinke 10 Pg; Čulek Julka 50; Čivić Manda 150; Črček obitelji 1.250; Čučuković Ana 300; Đulčić A. 100; Ornovac Agata 100; Erben Marija 340; Galić Ana 10; Grbešić Luce 50; Ivačević Jelka 50; Ivačević Stelamija 250; Koren Tomo 80; Krasina Ružica 80; Kvesa Marija 120; Lehpamer Stjepan 50; Lukić Mara 150; Mihošić Marija 150; Petrušić Mara 120; Petrušić Ana 40; Ploča Ljubica N. N. 1.000; Priljić Justina 50; SOS Zagreb 100; Šabarić Ivan 300; Troha Ante 25 Lr; Turak Katica 100; Vukoja Marko 50; Vukoja Mijo 50; Vukoja Ruža 140; Vukovski Marica 250; Župski Ured Lokve 6.000.

U čast Srđca Isusova i Marijina, i Majci Božjoj: Aladenić Anka 100; Bočkinač Manda 25; Brajčić Ivan 30; Brežnjač Izidor 60; Brkić Reza 50; Buda Marta 100; Čarić Katica 100; Didović Kata 300; Drnovac Agata 100; Forjarić Dragica 500; Gavril Franciska 100; Grđić Mara 100; Ivančan obitelji 500; Jagić Ivan 50; Kainer Stjepan 100; Lovrenčić Anka 50; Markulin Silviya 200; Novoselić Ivka 10; Pavlić Dragutin 50; Poznovija Marija 50; Radelić Evica 50; Rakić Kata 150; Ranišević Jela 50; Sabolović Marija 100; Saračević Marija 20; Schneiderić Odygry 1 Pg; Švagić Franjo 1.000; Treganović Tara 10; Vugić Julka 100; Vukovac Keja 10.

U čast sv. Josipa i s. Celini: Čorić Ivka 50; Isianu Magda 60.

Za razlijevanje Glaznika Srđca Isusova: A. S. Zagreb 20; Barić Pavla 1 Pg; Bak Barica 60; Baimečić Ilija 15; Banković Ana 100; Blum Kata 20; Brlečić Anka 10; Bukovac Katarina 100; Čerček Katarina 50; Črnković D. 50; Čajkovac Bora 50; Četo Julka 380; Didović Zlata 100; Drnovac Agata 50; Đukić Luka 100; Đukić Stipo 50; Erč Ana 200; Evinger Ivan 100; Farkaš Franjo 50; Ferić Ivan 200; Franić Ivan 10; Gavrić Zilka 50; Golić Katica 50; Hajnal ud. Kristina 30; Hegeduš Terezija 60; Herula Ilija 50; Jakić Janja 50; Janos Ana 50; Jelak Ljubica 100; Jugović Marija 50; K. H. Čolak 20; Klaić Nikola 15; Kolanović Marica 300; Kolander Marica 150; Krenner Dr. Adam 5 Pg; Lanićko Darinka 50; Lehpamer Stjepan 30; Loborec Amalija 20; M. B. Šinč 50; Marjanović Marija 100; Mokrićki M. 30; Mrnara Djivo 30; N. N. Barica Luka 250; N. N. Ivančić Gred 20; N. B. Zagreb 100; Nikita Cila 30; Sabolović Marica 100; Smiljanec Ivan 40; Škarić Ljubica 15; Štrahonja Josipa 50; Štrahonja Pepica 50; Škrobat Sofija 50; Vukosavljević Lenka 100.

Za kruh sv. Antuna: Bartolović Ivica 400; Baštinović Ana 60; Brkić Mara 100; Markotić Josipa 250; Marković Eva 2 Pg; Modrcin Janos 3 Pg; N. N. Djurdjevac 20; Poznovija Marija 50; Radelić Evica 50; Šantalan Stjepan 100; Vugić Julka 100.

Za fond bastifikacije Petra Barbarića: Baštinović Ana 50; Biskupić Engelbert 10 Pg; Bočkinač Manda 25; Bosnjak Janja 1 Pg; Brkićević Stjepan 30; Čulek Julka 100; Dadić Stipo 100; Ferić Ivan 200; Filipović Marica 140; Glazer Tonica 50; J. M. Zagreb 200; Jelenc Dora 10; Kainer Stjepan 100; Knežić Franjo 100; Livojević B. 50; Mladica Sofija 100; Mikulala Reza 1.000; Mills Slava 100; Molnar Katica 1.000; Mrkocić Barica 100; Muscardin Franca 50 Lr; N. N. Zagreb 50; Nikšić Lucija 50; Pilavčić Milan 5 Pg; Rendulić Katarina 100; Sabolović Marica 100; Škarić Anka 100; Satorović Anka 50; Viličić Irena 100; Živković Marijan 50; Živković Ružica 50.

Za ulje pred »Prestavima«: Perlić Duženka 35; Viličić Irma 100.

1. LISTOPAD: PRVI PETAK
NAKNADNA SVETA PRIČEST
2. LISTOPAD: PRVA SUBOTA
SVETA PRIČEST ZA MIR

1943
LISTOPAD

NAKANA APOSTOLATA MOLITVE:
Često i pob. izpovijedanje vjernika
MISIJSKA NAKANA
Da urod. cline svećenička zvanja

BOŽANSKO~
SRDCE
ISUSOVO
PRIKAZUJEM TI PO
BEZGRJEŠNOM
SRDCU
MARIJINU
SVE MOLITVE, DJELA I TRPLJE-
NJA OVOGA DANA U NAKNADU
ZA NAŠE UVREDE I NA SVE ONE
NAKANE, NA KOJE SE TI NEPRE-
STANO PRIKAŽUJES NA OLTARU
OSOBITO TI IH PRIKAŽUJEM ZA
SV. CRKVI, SV. OTCA
I NA SVE NAKANE PREPORUČENE
ČLANOVIMA APOSTOLATA MOLITVE

1 P Remigij. Zadovoljština za psovke
2 S Anđeli Čuvari. Vjere i čistoća mladeži

16. Nedjelja po Duhovima

3 N Terezija od M. i. Mjes. zaht. Djev. dr. S.I.
4 P Franjo Asiški. Hrvatski Franjevci
5 U Placid. Opustošeni krajevi
6 S Bruno. Vjerska obnova Hrvatske
7 C Sveta Krunica. Pravedan mir u svijetu
8 P Brigita. Ratom pogođene obitelji
9 S Ivan Leonardi. Naši ranjenici

17. Nedjelja po Duhovima

10 N Franjo Borgia. Redovnička zvanja
11 P Materinstvo B. D. M. Pouz. u B. Gospu
12 U Maksimilian. Ratni zarobljenici
13 S Eduard. Mladež u čestnoj radnoj službi
14 C Kalist. Duh pokore i zadovoljštine
15 P Terezija Avilska. Naše redovnice
16 S Hedvige. Ratna udovice

18. Nedjelja po Duhovima

17 N Margareta Alac. Štov. Srdca Isusova
18 P Luka Evandelist. Svećenička zvanja
19 U Petar Alcant. Duše zapale u poganstvo
20 S Ivan Kancij. Pobjeda ljubavi nad mr-
žnjom u svijetu
21 C Hilarijon. Hrvati u smrtnoj pogibelji
22 P Kordula. Čudoredno zalutale duše
23 S Petar Paskazij. Otkriveni obitelji na ratištu

19. Nedjelja po Duhovima

24 N Rafael Arkandeo. Sv. Otac Pio XII.
25 P Hrizant i Daria. Hrvati na ratištu
26 U Evarist. Pali u ratu
27 S Vincencij. Pristojnost u govoru
28 C Simon i Tadej. Obraćanje grješnika
29 P Narcis. Ratna siročad
30 S Alfons Rodriguez. Redovnička braća

20. Nedjelja po Duhovima

31 N KRIST KRALJ. Priznavanje Krista Kralja

ČLANOVIMA APOSTOLATA
Podpun oprosti jednog petka i još jednog po volji
odabranog dana. Na dan naknadne sv. Pričasti. Na
blijedni mjesačnog zaštitnika
ZA ČLANOVE BRATOVŠTINE PRESVETOG SRDCA:
Podpun oprosti prvog petka i nedjelje i još
jednog po volji odabranog dana.

NAKANA APOSTOLATA MOLITVE:

Pristupiti se čestom i savršenom pokajenju

MISIJSKA NAKANA:

Da kršć. duh prožme u mis. poseb. i javni život

POSTARJKA PLACBNA U GOTOVU

GLASNIK

SRDCA ISUSOVA

52. G. STUDENI - PROSINAC 1943. BR. 11-12

GLASNIK SRDCA ISUSOVA

GLASILO APOSTOLATA MOLITVE ★ LIST HRVATSKIH KATOLIČKIH OBITELJI

Izdaju s dopuštanjem crkvene

oblasti Isusovci u Zagrebu

★ Za list odgovara: Ivan

Nikolić D. I., Zagreb I/147,

Palmotićeve 33 ★ Tiskara

»Glasnik«, Zagreb, Palmoti-

ćeve 33, Ivan Nikolić D. I.

Tiskanje i razpečavanje odobrio Drž. Izvještajni i Promičbeni Ured, 22. X. 1941. br. Kns 1681/34-1

GOD. 52

Br. 11-12

STUDENI - PROSINAC 1943

Uprava: Zagreb I/147, Pal-

motićeva ulica 31 ★ Broj

čekaovnog računa 33.896 ★

Godišnje predplate: 100 Kuna

— Italija 20 lire — Mađarska

4 pengő — Za ostalo inozem-

stvo protuvriednost od 100 Kn

HRVATSKA ZA PAPU

SVETE MISE NA NAKANU SVETOG OTCA SLUŽE SE U STUDENOM I PROSINCU :

u Zagrebu svaki dan po jedna, a osim toga: Početkom studenog: u Staroj Rieci — 6. XI. u Milni — 7. XI. u Kraljevici — 7. XI. u Podr. Podgajcima — 14. XI. u Varaždinu — 15. XI. u Nartu Savskom — Tiekom studenog: u Splitu — Početkom prosinca: u Staroj Rieci — 3. XII. u Bednji — 4. XII. u Milni — 7. XII. u Kraljevici — 8. XII. u Nartu Savskom — Tiekom prosinca: u Splitu.

KALENDAR SRDCA ISUSOVA I MARIJINA

1944

IZLAZI PRED BOŽIC

Donosi podpuni kalendarski dio sa iscrpivim podatcima o suncu, mjesecu, vremenu. Bogate i raznovrstne članke osvjetljuju krasne birane slike, a na koncu nalazi se popis sajмова za cijelo područje Nezavisne Države Hrvatske.

CIENA 100.— KUNA

Predbilježi se na vrijeme, jer je naklada ograničena, a novac ćeš poslati po primitku Kalendara.

Uprava Glasnika Srdca Isusova
Zagreb I/147.

PREDPLATA ZA GLASNIK SRDCA ISUSOVA ZA GODINU 1944.

radi sveobćeg poskupljenja papira, radne snage i sviju stvari bit će

KUNA 120.—

Za one, koji predplatu ne uplate početkom godine, Uprava Glasnika si pridržaje pravo, da tiekom godine predplatu povisi, ako prilike budu tražile.

Uprava Glasnika Srdca Isusova

SAVRŠENO POKAJANJE

Molitvena nakana Apostola
molitve za sinovce

«Gospodine, sjeti se mene, kad budeš u svom kraljevstvu», reče bandit na križu Isusu.

«Zaista ti kažem, još danas bit ćeš se mnom u raj», odgovori razapeti i do smrti izmučeni Odkupitelj.

«O blaženi ljupoče i lufe,» kliče Sveti Augustin. «Že člove si živila kralj i pijačka, i umiruči olo kredeš nebov.»

Vidite li, što znači savršeno se pokajati? Što znači baciti se u ruke milostiva Boga sa žarkom, izkrenom željom i molbom u srcu, da nam njegova dobrota i ljubav izbriše svaki grieh i propusti? Nije razbojnik, pribiti na križu, osobito sveto živio. Inače ne bi bio došao na vješala. Niti bi sam za se onako očito rekao, da je on se svojim drugom zaslužio i više, nego li su zbilja trpjeli. Bila je to savršena bitanga i vucibalina, klatež, pred kojim se sve čestito zaklanjalo. Pa ipak — ne smrtnom svom drvenom ležaju, s desne strane razapeta Boga — on se jednim jedinim poklikom, koji mu je navro iz punine duše, spasava. I to, spasava sešvim sigurno. Za to nam jamče nepravarljive rieči vječne Rieči Božje.

Odatle se stvara sam od sebe zaključak: nešto je silno i presudno to savršeno pokajanje. Nešto je gotovo svemoguće položeno u taj izričaj podpune ljubavi, kad se sam Bog rekli bismo nužno gane, čim taj povik ljubavi i bola upravimo prema nebu.

Pogledajmo malko izblitoga človeku stvar.

SAVRŠENO JE POKAJANJE

prema nauci svete Crkve, bol u duši, i to jaka, čvrsta bol u duši, koja se rađa zbog toga, što smo uvriedili neizmjernu Božju ljubav. Nešto slično kao što nam pripovieda u jednoj svojoj zgodici slovenski pisac Ivan Cankar, nešto slično onoj boli, koja nam oblije dušu, ako smo bezobzirno pogazili očišćinsku ili materinsku ljubav. Iza svakog se prestupka, kojim smo ranili roditeljsko srce, u našem srcu diže strahovita obtužba protiv nas samih. I to obtužba povriedene ljubavi.

Zamislite si bol onog oca iz Evanđelja, na koju je razsipni sin tako bezobzirno pljunuo i odbacio je. Zamislite se u to, kolika je bila nepravda i koliki prekršaj počinjen tom ludošću. I kako je sam naravni osjećaj trazio, da se to što savršeno izpravi.

Što se zbi? Sjećate se, kako je žalost i bol puna srama provalila iz srca razkajana čeda; kako se u zapašćenosti, okružen ugojenim krmcima

sjetio napuštene i oskvrnute ljubavi; kako mu je s tim sjećanjem sievnula blagoslovena misao: pokaj se! Kako mu se duboko u dušu utisnula i nagнала ga, da se vrati, da prizna svu nepromišljenost i zatraži oprostjenje od oca, koga je smrtno uvrijedio.

Što se zbi? Sin se je pokajao. On se je, recimo slobodno, savršeno pokajao. To jest — on je priznao u duši svoj grijeh, tešku povredu očeve ljubavi. On je bio spreman, da svoj grijeh i javno pred ocem izpovjedi. Bio je spreman, da za taj grijeh prema pravdi i zadovolji. A to su tri bitna diela pravog savršenoga kajanja. Ono se mora roditi u duši i doći čovjeku do svijesti. Mora se zatim izreći riječima, kojima se moli oprostjenje. Napokon uključuje u sebi primjerenu odštetu ili kaznu za učinjeno zlo.

Savršeno pokajanje nije ništa drugo, nego povratak čistoj Božjoj ljubavi. Zato se ono može postići jedino ljubavlju. Jer ljubav se ne osvaja bez ljubavi.

Savršeno pokajanje ne stoji prvotno u riječima. Bit je njegova u nutarnjem izpovijedanju grijeha i silnom priznanju svoje ljubavi. Neka netko kaže svjestno i odlučno: »Bože moj, ljubim Te!«, on se je time savršeno pokajao.

Savršeno pokajanje briše sve grieh. Odmah, u tren oka, briše ono svaki grijeh, ma bio on ne znam kako strahovit i gnjusn. Čovjek, istina mora, ako ima prilike, izpovijediti grieha Božjemu svećeniku i kajanje mu bez takve nakane, da će se kasnije zbilja izpovijediti, ne bi vrijedilo ništa. Nu uzmimo čovjeka u smrtnoj pogibelji, pred neminovnom opasnošću i katastrofom. Njega savršeno kajanje posveme čisti i sprovodi ga u nebo kao najbolja izpovied. Jer ono i jest iz-

povied, načinjena u ljubavi, u lišini srdca pred nutarnjom nazočnošću Posvudašnjeg Boga.

KAD SE VALJA SAVRŠENO POKAJATI!

I za svakoga nesretnoga slučaja teškoga grijeha. Čim smo proigrali Božju ljubav, moramo odmah posegnuti za njom i dobiti je. Teški je grijeh smrt. Najstrahovitija i najkobnija smrt — smrt milosti, smrt duše. Tko je u teškome grijehu, taj živi u mraku, u očaju, u stalnoj opasnosti, da će biti zauvijek odbačen. Prva je njegova dužnost pomiriti se s vječnom Ljubavi, da ga ona ne uništi pod imenom vječne Pravde.

Savršeno se valja pokajati svake večeri prije spavanja. Mnogi su svetci govorili, da se ne bi usudili spavati makar samo jednu noć pod istim krovom s čovjekom, za koga bi znali, da je u smrtnome grijehu. Mi smo obično prilično ljudi, jer na to slabo mislimo. Ovijamo se podnoć nekom lažnom sigurnošću, da ćemo sutrašnji dan dočekati živi i zdravi. A ne mislimo na prietnju Gospodinu, koja se je često puta izpunila: »Ludače, još ću noćas tražiti tvoju dušu od tebe!« Zato je mnogo bolje svaku večer pritegnuti k sebi kao zaštitnika samoga Boga. Umremo li u njegovoj ljubavi, umrli smo u najsigurnijim rukama.

Ne treba odveć izticati, što znači savršeno pokajanje prije same smrti. To je jasno. Osobito neka nema blizu svećenika, onda je takovo pokajanje za grješna čovjeka jedino sredstvo spasa.

SAVRŠENO POKAJANJE

mora nam postati poznato i nekako domaće. Tako ćemo svoje dane obnaviti, obogatiti, oživjeti. Oni će trej-

no blistati od stalne ljubavi Presvetoga Boga, jer ćemo s njim na taj način sklopiti nerazrješiv savez uzajamne pažnje.

Ali danas je napose savršeno pokajanje savremeno. U pomatnji ovih

preturio... Ali ti, koji si zajedno sa mnom jao sladku hranu (moje milosli). ... Kako da to podnesem? — Da li bi te iste duše bile spremne odgovoriti s razkajanim Psalmistom: »Smiluj mi se, Bože, po velikom milosrđu

izmrcvarenih dana jedino nam smirenost u Bogu daje pravi mir duše i mirno promatranje i prosuđivanje svega divljenja oko nas. A mir se s Bogom dobiva i uzdržava neprestanim činima savršene ljubavi, to jest — savršena pokajanja.

Sigurno bi mnogim kršćanskim dušama mogao Gospodin upravititi Psalmistove riječi: »O, kad bi me bio moj neprijatelj prokleo, još bi to nekako

svome, i po mnoštvu smilovanja svojega uništili krivicu moju?« — Ne znam. Sigurno je samo to: Ne ćemo postići oprostjenja, ne ćemo postići nutarnjega mira, niti ćemo se dokopati vanjskoga smirenja u svijetu, dok nam se duše ne smire u Bogu, izvoru svakoga mira. A toga ne će biti sve dotle, dok ne izplatimo svojom ljubavlju ranjenu njegovu ljubav. A toga opet nema bez savršena pokajanja. Dakle...

Milje Škvorc D. I.

MOLITVA GOSPODnja

DRUGA PROŠNJA OTCEMAŠA

Kao djece Božja želimo i molimo punim pravom, da se prije svega sveli Ime Božje. No Ime se Božje najbolje sveli u Crkvi Kristovoj, u čistim i po-

božnim srcima i u nebeskoj domovini. Stoga dodajemo u molitvi Gospodnjoj kao drugu molbu: »Dodi kraljevstvo tvoje!«

KRALJEVSTVO BOŽJE NA ZEMLJI

Drugom prošnjom najprije molimo, da se razširi sveta katolička Crkva. To je ono kraljevstvo nebesko na zemlji, o kojem je Spasitelj propovijedao, koje je on osnovao i zapovjedio apostolima, da ga neučavaju i šire. Mi želimo i molimo, da se uništi vlast sotonina na zemlji i njegovo kraljevstvo imine. Molimo, da svi nađu pravi put do Oca i njegova Sina Isusa Krista. I da se svi, koji su odpali i odlutali, vrata natrag, da bude opet »jedan ovčinjak i jedan pastir«.

SVETA DUŽNOST CRKVE KRISTOVE

Spasitelj je rekao apostolima, a to vrijedi i za njihove nasljednike: »Idite po svemu svijetu i propovijedajte evanđelje svakome stvorenju« (Mk. 16, 15). Što je Isus zapovjedio, to su apostoli i njihovi nasljednici Pape i biskupi izvršili. Išli su po svijetu, propovijedali evanđelje, osnivali kršćanske obćine, poučavali, krstili, dielili svete sakramente: i tako širili kraljevstvo Božje. Pape su kao poglavari Crkve uvijek nastojali, da pošalju vjerovjestnike u sve krajeve svijeta. Osnivaju se razni muški i ženski redovi, koji šalju svoje članove kao misionare među pogane i nevjernike. Koliko su ti muževi i žene, puni apostolskog žara, podnieli napora i nevolja i muka, a sve za razširenje kraljevstva Božjeg! To se može čitati u t. zv. misijskim časopisima.

Ali još se nešto može naći u tim časovima. Njihov vapaj za našom pomoći. Oni trebaju naših molitava, žrtava, milodara. Oni kucaju na plemenita i milosrdna srca, koja će s njima surađivati oko razširenja kraljevstva Kristova. Sv. Pavao kaže: »Kako su krasne noge onih, koji navieštaju mir, koji propo-

viedaju radostnu vjest!« (Rim. 10, 15). A mi možemo reći, da su onda i blagoslovene ruke onih, koji podpo-
mažu glasnike evanđelja.

KRALJEVSTVO BOŽJE U NAMA

Nebesko kraljevstvo na zemlji nije kao kekov zemaljsko kraljevstvo, omeđeno gorama, morem, riekama, osnovano na sili, utvrdama, zlatu i srebru. Ono je u srcima našim. U srcima mora Bog vladati, srca mu se moraju slobodnom voljom pokoriti. Tu mora biti uništeno carstvo griha i zlih požuda. To mi želimo, kad molimo: dođi kraljevstvo tvoje. Nek prestanu grješne rieči, djela imine, pa nek zavlađa u nama nebeski Kralj po krepostima i dobrim djelima, po svemoćnoj milosti svojoj. Teko će ljudi moći sa sv. Pavlom reći: »Živim, ali ne ja, nego živi u meni Krist« (Gal. 2, 20). Ne smijem ja vladati u svom srcu, nego Krist je kralj mog srca. Tako se širi na zemlji vladanje Kristovo, jer: »Kraljevstvo je Božje pravda, mir i radost u Duhu Svetom« (Rim. 14, 17). To moramo prije svega tražiti: »Tražite najprije kraljevstvo Božje i njegovu pravednost, i sve će vam se ovo dodati« (Mt. 6, 33). Kraljevstvo će Božje onda doći u našu dušu, kad uništimo ili barem nadvladamo strasti: nečistoću, oholost, nestrpljivost. Kad budemo težili za protivnim krepostima: čistoćom, poniznošću i mirom, onda će zavladati Bog u našem srcu. Koliko vladara, pravih silnika, hoće da zavlađa našom dušom: sotonina sa svojom paklenom zlobom, svijet sa svojom težinom, tielo i vlastita volja s požudama. Ovi silnici gledaju neprestano uništiti u nama kraljevstvo Božje. Naša borba mora ići uvijek zatim, da se tim neprijateljima odupremo.

VOJNIK KRISTOV

Nema dakle druge, dok smo živi, boriti nam se kao vojnicima Kristovim: vjero m, molitvo m, bdijenjem, pokorom. Liepo nam to piše sv. Pavao: »Obucite se u sve oružje Božje. Stojte dakle opasavši bokove svoje istinom i obukavši se u oklop pravde i obuvši noge, da budete spremni za evanđelje mira. A vrhu svega uzmite štit vjere, kojim ćete moći pogasiti sve vatrene striele đavla. I uzmite kacigu spase-nja i mač Duha, koji je rieč Božja« (Ef. 6, 11). Bog je zavladao našim srcem po sv. Krstu, i tako se počelo razvijati u nama kraljevstvo Božje. Po sv. Potvrdi postali smo pravi vojnici Kristovi, te imamo tako punu milost i pomoć našeg Vojskovođe. Ali koliko puta taj vojnik jedno bude pobijeđen, jer neće da bije bojak Božji! Koliko puta čovjek razori to divno kraljevstvo u svojoj duši! Stoga moramo željeti i moliti, da Bog zavlada podpu-no našim srcima, da dođe kraljevstvo Božje.

KRALJEVSTVO BOŽJE NAD NAMA

Mi smo ovdje na zemlji i putujemo u vječnost. Kakovu? E, to ovisi o nama. Mi smo određeni za sretnu vječnost, za nebo. To je naš cilj, naša domovina. Ali taj cilj moramo zaslužiti dobrim djelima: vjernošću i poslušnošću prema Bogu. Mi moramo ovdje biti vjerni članovi kraljevstva Božjega, svete Katoličke Crkve, onda ćemo i u nebu biti u kraljevstvu Božjem. Ako se često sjećamo toga cilja i želimo te molimo da dođemo u to kraljevstvo, onda ćemo lakše i sigurnije onamo doći. Velika je pogibelj smisluti s uma cilj našega života i težiti za drugim ništenim zemaljskim ciljevima.

DANI MILOSTI I SPASENJA

Da ne smetnemo s uma to nebesko kraljevstvo, taj naš konačni cilj, koji moramo pošto poto postići, jer smo za to na svijetu; da uklonimo sve zapreke na putu k cilju, da se učvrstimo u odluci Boga ljubiti i njemu služiti: tomu pomažu pučke misije i duhovne vježbe. Po njima za mnoge dođe spasenje i kraljevstvo Božje, koji bi inače izgubili dušu. Crkva šalje po biskupima u župe propovjednike, da drže govore o vječnim istinama, da potiču vjernike na pokoru i kršćanski život. To su pučke misije. Velika je to milost za župu. »Evo sad je vrijeme obilne milosti, evo sad je vrijeme spase-nja« (2. Kor. 6, 2). Ako se te propoviedi i pouke drže malom broju vjernika istog staleža u samostanima ili u posebnim domovima, onda su to tako zvane duhovne vježbe.

Koliki su već po pučkim misijama našli put k Bogu i svetom životu! Puno ima izpoviedi, koje nisu valjane, jer nisu svi griesi priznati ili jer nije bilo dobro pokajanje. U duhovnim vježbama ili misijama može se to popraviti, jer svete istine potresu dušu i napune je spasonosnim strahom i kajanjem. Mnogo ima takovih, koji su slabo poučeni u vjeri i radi toga vjerskog neznanje mnogi propadaju. Ali kod misija drže se vjerske pouke za pojedine staleže. Mnogima se tako otvore oči, te vide, kako moraju živjeti. Po misijama se i po duhovnim vježbama griješnici i mlaki kršćani bude na nov život. Blago onome, koji ima priliku doživjeti takove dane spase-nja.

Kad pomislimo na pogibelji za dušu, koje nam priete za života, na prilike za grieh, na svu biedu ovoga zemaljskog života, a onda kad se sjeti-

mo onih nebeskih darova, koji nas čekaju u sretnoj vječnosti, kako su neprolazna i podpuna, nije čudo, da se u nama budi čežnja za liepim nebom, pa da onda usrdno molimo: »Dođi kraljevstvo tvoje!« U tom smislu možemo željeti, da se uskori onaj dan, kad će doći opet Spasitelj na svijet, da mu sudi, da grieh nađe zasluženu kaznu, a pravедnost da dobije nagradu. »I kraljevstvu njegovu ne će biti kraje« (Lk 1, 33).

Možemo dakle pobožno moliti i to, da dođe ono vječno kraljevstvo, kad će prestati moć Imine i grieha. Ali zapamtimo rieči sv. Jeronima: »Velika je to smjelost moliti se, da dođe kraljevstvo Božje.« Moramo

dakle biti uvijek pripravní, kad nas pozove Vječni Sudac, da su nam računí u redu, a ne ćemo izpitivati, kad će doći sudnji dan. Toga ne znamo, a ne možemo ni izračunati. Mnogi su već, osobito neki krívovjerci, tobože točno »izračunali« čak i dan dolazka Kristova, pa su se jedno prevarili. Toga nitko ne zna nego samo Bog. Doći će, kako veli Spasitelj, kao tat u noći, kad mu se najmanje nadamo. Uostalom za svakoga od nas je najvažniji dan smrti, jer to je i dan posebnoga suda. A kakav je taj dan, takav će nam biti i sudnji dan. Kad bude u času smrti u našem srdcu kraljevstvo Božje, onda ćemo sigurno doći u kraljevstvo nebesko.

Petar Gärtler D. I.

»VI STE MOJI PRIJATELJI«

Ljubav je jedna od najobičnijih pojava u svijetu, a ipak nije tako lako razumjeti ljubav. Samo po onom, što ljubav čini i stvara, možemo prosuditi njezinu narav. Mnogostruko i uzvišeno djelovanje ljubavi postaje nam razumljivo samo onda, ako je shvatimo kao uzajamnu dobrohotnost onih, koji se ljube.

Tu uzajamnu dobrohotnost ljudi zovu prijateljstvom. I sam Bog zove svojim prijateljima one, koji ga ljube. Tako na primjer kaže Krist svojim učenicima: »Kažem vama, svojim prijateljima« (Luka 12, 4); i isto tako: »Više vas ne zovem slugama... nego prijateljima« (Ivan 15, 15).

Da nam bude razumjevanje ljubavi lakše, izključimo iz ljubavi svako prijateljstvo, koje nipošto ne zasluđuje to ime, premda ga ljudi tako zovu, a to su razna prijateljstva iz koristoljublja, naslade ili uživanja. Prijateljstvo, koje nas ovdje jedino zanima,

jest čista ljubav, a ta je onda, kad jedan drugoga ljubi radi njegove čestitosti i vrline.

Prođimo sada u duhu prijateljstva, koja su nam poznata, i naći ćemo u svakom jedno te isto: prijateljstvo postoji samo među jednakima. »Prijateljstvo ili nalazi jednake ljude ili ih čini jednakima«, kaže sv. Jeronim. Zešto? Zato, jer je prijateljstvo uzajamnost dobrohotnosti. Prijatelj prijatelju hoće dobro kao samu sebi, a svaka razlika između ljudi ili onemogućuje ili prieči uzajamno izkazivanje dobrote. Prijatelj prijatelja mora dobro poznavati i znati, što je dobro za njega i koje mu dobro pristaje, a to će redovito znati najlakše onda, kada se prijatelj ne razlikuje od prijatelja životnim prilikama, dostojanstvom, težnjama, dužnostima i slično. Takvi ljudi najbliži su jedan drugom, a očita je pojava, da baš između takvih postoje prijateljstva.

«Više vas ne zovem slugama nego prijateljima» (Lk. 15, 15)

Razlika ili suprotnost razdvaja i udaljuje ljude i dovodi prirodnim putem baš do onih pojava, koje se protivie prijateljstvu. Ako i takvi hoće biti prijatelji, moraju se odreći onoga, što ih razdvaja i tek onda se mogu približiti jedan drugomu.

Kakvo drugovanje može biti između jednog učenjaka i priprostog poljodjelca, između jedne kraljevine i ciganina?! Svaki će vući na svoju stranu. Takve neobične i suprotne pojave nalaze se samo u pjesmama, pričama i filmu, ali stvarnost toga ne pozna. Liep primjer za jednakost među prijateljima daje nam Sveto Pismo u prvoj knjizi Makabejaca (10, 18). Tu se pripovijeda, kako je Aleksandar, sin Kralja Antioha, poslao židovskom vođi Jonatanu kraljevski grimiz i zlatnu krunu htijući s njim sklopiti prijateljstvo.

Zakon jednakosti u prijateljstvu tako je strog, da ne dopušta iznimke,

I s pravom, jer je nemoguće uzajamno usrećivanje osoba, koje nejednakost razdvaja i odlučuje. Tako je opravdan taj zakon, da ga se i sam Bog drži, kad je odlučio, da mu čovjek ne bude samo ponizni sluga nego pravi prijatelj.

I tako nam taj zakon o jednakosti u prijateljstvu otvara prvi pogled na našu vjeru i njezina otajstva, koja su između sebe poredana i čvrsto vezana u jedan jedinstveni poredak Providnosti Božje, komu je duša i bitnost prijateljstvo Boga i čovjeka.

Bez jednakosti nema prijateljstva. A jer između Boga i čovjeka postoji ne samo nejednakost, nego neizmjerena nejednakost, zato se čovjek bez velike drzkosti ne bi smio usuditi ni pomisliti, da mu je Bog prijatelj, a kemo li još ponuditi Bogu svoje prijateljstvo. Čovjek jest i ostaje samo razumni stvor Božji, koji Bogu mora služiti, a Bog je čovjeku samo vrhovni gospodar i sudac, sve dotle, dok se prilike ne promijene. Prilike su se doista promijenile i to pobudom samoga Boga. On prvi ima da kaže svoju riječ, jer baš Njegovo neizmjereno dostojanstvo Njemu ne dopušta prijateljstva s njegovim stvorom. Ako dakle između Boga i ljudi ne postoji samo odnošaj sluge i gospodara, nego i prijatelja, onda slijedi, da je Bog prvi počeo ljubiti čovjeka kao svoga prijatelja. Sveti Ivan u svojoj prvoj poslanici (4, 10) kaže: »On sam prvi nas je ljubio i poslao Sina svojega,« i »ljubimo Boga, jer je On prvi nas ljubio (4, 19).«

Ako je dakle Bog prijatelj čovjeku — kako to sam kaže — ostaje ipak još ono veliko pitanje: a što je onda s onom neizmjernom nejednakošću između Boga i čovjeka? Mora dakle ili da se Bog snizio do čovjeka, ili da

je čovjeka uzvisio do sebe? Jest, to je pitanje sasvim dosljedno i izpravno. Što se dakle dogodilo? Jer Bog radi svoje neizmjenosti ne može ništa od sebe izgubiti i tako se sniziti, ostaje jedino moguće da je čovjeka uzvisio. Dosljednost ovoga zaključka potvrđuje Sveto Pismo. Uzvišenje ljudske naravi do onog stupnja, koji je nuždan, da čovjek stupi u prijateljstvo s Bogom od tako je ogromne važnosti za nas, da je Sveto Pismo mora s osobitom pomnjom iztaknuti. Ono to i čini. Otkriva nam jedno osobito djelo Božje u duši ljudskoj, jedno preuređenje njezino, da joj Bog uzmogne biti prijatelj. To preuređenje duše tumači nam Sveto Pismo raznim izrazima, od kojih je najpuniji, kojim se služi na primjer Spasitelj u svojoj poduci Nikodemu: Ako se tko ne rodi vodom i Duhom Svetim, ne može ući u kraljevstvo Božje (Iv. 3, 5). U ovim riječima Spasitelja nama je neobično to, da se čovjek, koji se već rodio, može i opet roditi: preporučiti. Neobično je to i Nikodemu i zato pita Spasitelja: »Zar može čovjek po drugi puta ući u utrobu matere svoje i opet se roditi?« (Iv. 3, 4)? Neobičnost drugog rođenja prestaje, kad imamo na umu bitnost rođenja: roditi se znači dobiti živu narav i to onakvu, kakvu ima roditelj, koji je rođenomu daje. Dakako, da čovjek ne može po drugi puta dobiti onu istu narav, koju je prvim rođenjem primio, ali zato može primiti neku drugu narav, koje još nema, ako mu je saobći onaj, koji tu narav ima. I zato, ako se po riječima Kristovim čovjek rodi od Duha Svetoga, dobiva onakvu narav, kakvu ima Duh Sveti t. j. božansku. To otvoreno kaže sv. Petar u svojoj drugoj poslanici: »Darovao nam je (Bog) dragocjena i najveća obećanja, da po njima budete učestnici naravi bo-

žanske (1, 4). I zato ne bojmo se nikakve zablude, nego smiemo tvrdimo i veličajmo to veliko djelo Božje: prijatelji Božji nose u duši svojoj izraz božanske naravi kao takve. Ili to mora biti, ili inače nismo učestnici naravi božanske, kako kaže sveti Petar.

I tako prvi korak Božji, da stupi s nama u prijateljstvo, donosi nam jedan neprocenjivi dar: duša naša postaje pobožanstvenjena, bogolika. Taj dar Božji vjernici poznaju pod imenom »posvećujuća« milost. Iako čovjek po milosti posvećujućoj nosi obilježje božanske naravi kao takove, nije je on još zato jednak Bogu, to je istina, ali postaje sposoban za onu izmjenu dobara, koja je vlastita prijateljstvu.

Milost posvećujuća uzvisuje dakle čovjeka visoko iznad njegove ljudske naravi i zato se ona s pravom zove darom vrhunarnim. A jer ona ima u našoj vjeri osobitu ulogu, zato se i naša vjera zove vrhunarnom. Milost ima osobitu ulogu: oko nje se svrstavaju najveća otajstva naše vjere. Ona je bila glavni dar prvih ljudi u zemaljskom raj; istočni grijeh bio je grijeh proti toj milosti; odkupljenje je vraćanje te izgubljene milosti; sveti sakramenti ili daju ili umnažaju tu milost; i kao što životna snaga duše drži u uređenoj cjelini naše tijelo, tako i vrhunarna životna snaga naše duše t. j. milost posvećujuća drži na okupu u uređenoj cjelini sve pobožanstvenjene duše. Toj vrhunarnoj cjelini glava je Krist, jer od njega silazi ta milost u duše, i tako sve duše pravednika s Kristom, svojom glavom, sačinjavaju jedno otajstveno tijelo, koje Crkva zove tajanstvenim tijelom Kristovim. Gledanje lica Božjega u vječnom životu, počiva na milosti posvećujućoj kao temelju. Čuvati i umnažati tu milost spasonosnim dje-

lima, vrhunaravna je zadaća čovjeka na ovom svijetu.

I tako sva naša vjera ima svoj značaj od milosti posvećujuće, a ona sa-

ma nalazi svoj razlog u neizmjerljivoj dobroći Boga, koji nas čini svojim prijateljima.

Petar Božić D. I.

KAKO SMO ZGRIEŠILI S ADAMOM?

Da čovjek zgriješ, treba da svojim razumom spozna zapovied Božju i da je hoće svojom voljom prestopiti. U tom slučaju imamo primjer osobnoga grieha, što ga počinja točno određena osoba svojom voljom. Osobni grieh je uvijek jedan čin kao svaki slobodni ljudski čin, koji dođe, traje i prestane.

Ali mi vrlo dobro znamo, da čovjek grješnik, makar je prošao njegov grješni čin, ipak ostaje u griehu: grieh ostaje, traje u njemu, dok mu ga Bog ne oprost. Mi kažemo o takvom čovjeku, da je u griehu, da ima grieh u sebi, da je u stanju grieha. Mi poznamo dakle jedan grieh, koji za razliku od grješnog čina nije čin nego stanje: trajna prisutnost grieha u duši nakon grješnog čina, njegova posljedica.

Što u sebi znači to stanje? Čovjek, koji je gladan pa odkloni jelo svojom voljom, ostaje nakon toga čina lišen jela svojom krivnjom; čovjek, kad zgriješ t. j. griehom odkloni od sebe Boga kao svoj zadnji cilj, ostaje u stanju, u kojemu Bog nije više njegov zadnji cilj, vlastitom krivnjom.

Kad nas dakle vjera uči (Rimlj. 5, 12.) da smo s Adamom zgriješili, odmah vidimo, da taj naš grieh ne može biti osobni grieh, jer niti je tada bilo naše osobe niti naše volje, da naša osoba zgriješ svojom voljom. Preostaje dakle samo grieh u smislu grješnog stanja. Grješnog stanja nema bez grješnog čina t. j. bez osobnoga grieha: nitko ne može biti u stanju od-

klonjenosti od Boga, ako se prije nije činom svoje volje odklonio od Njega i hoće tako ostati.

Mi s Adamom nismo osobno zgriješili, zato nismo ni sebe mogli staviti u stanje grieha. Jedini mogući grieh naš onda mogao je biti grieh u obliku grješnog stanja, a ne kao grješni čin. I zato se dosljedno pitamo: Odkle u nama grješno stanje, kad ga nismo mogli učiniti osobnim griehom? Dakle nismo mi mogli skriviti ono grješno stanje naše nego netko drugi! A tako i jest! Nitko drugi osim Adama! On nas je stavio u stanje grieha, koje je on stvorio svojim osobnim griehom prestopivši zapovied Božju.

Ali kako Bog može dopustiti, pače i htjeti, da mi navučemo na sebe jedno grješno stanje radi grieha, koji nismo mi počinili?

Da je jedan čovjek zgriješio i da smo mi svi zato grješnici, znači po katoličkoj nauci ovo: Glava roda ljudskoga, prvi čovjek je činom zgriješio, a svi njegovi potomci lišeni su posvetne milosti, na koju uostalom nisu imali ni prava, nego im je ona bila dana kao osobiti dar Božji. Mi smo dakle radi Adamova prekršaja zapali u stanje — efo ti grieh u onom drugom smislu! — u kojem Adamovom krivnjom nemamo posvetne milosti, a jer je ta posvetna milost bilni uvijek za postignuće Boga kao našega vrhunarnog cilja, smisao je Adamova grieha u nama ovaj: mi smo Adamovom krivnjom u jednom stanju, u ko-

jemu Bog nije naš vrhunaravni cilj. Velimo »Adamovom krivnjom«, jer je Bog stavio Adamu kao cilj sama Sebe, t. j. vrhunaravni cilj, a ne naravni.

Da smo mi Adamovom krivnjom dospjeli u stanje, u kojemu bi nas Bog lišio nečega, što po svojoj naravi imamo pravo tražiti od Njega, onda ne bi Bog bio pravedan uračunavajući nama grijeh i kaznu Adama.

Kad bi jedan vladar iz puke svoje dobrote obdario jedan bračni par velikim posjedom i uzvisio na veliko dostojanstvo bez ikakvih zasluga sa strane njihove, i kad bi ih radi jednog teškog prekršaja bacio u robstvo, tko bi se usudio tvrditi, da je taj vladar dužan njihovoj djeci povratiti dobra i dostojanstvo oduzeta njihovim roditeljima? Nije bio dužan dati ih ni njihovim roditeljima, a zašto bi bio dužan dati ih djeci njihovoj?

Ni Adam ni mi nismo imali pravo na dobra, kojima nas je Bog obdario u raj u zemaljskom. Zar mi smijemo tražiti od Boga, da duša naša bude nešto više, nego što jest? Da po posvetnoj milosti izrazi u sebi Boga kao takvoga, kakav baš jest? Ili imamo li pravo tražiti od Boga, da ne osjetimo boli, ako nas tko udara ili rani? Ili da ne umremo? Sve je to daleko iznad naše naravi. Zato i jest čudo, ako netko ne osjeća ognja; veliko čudo, kad netko ne bi umro, iako je smrtno ranjen. Svi oni darovi u zemaljskom raju divno su pristajali ljudskoj naravi i bili su izvor velike sreće, ali to nije razlog, da mi imamo pravo na njih. Inače bismo uobće imali pravo na svaki mogući dar kod Boga i ljudi. I zato se ne smijemo tužiti na Boga kad nam je uzeo ono, što nam nije bio dužan dati. Mogao je Bog uobće ne dati Adamu vrhunaravne darove; mogao ih je dakle i povući, kadgod

je htio pa i iz najmanjeg pametnog razloga. Adama ih je lišio radi teške krivnje njegove, a nas radi našeg prirodnog jedinstva s Adamom: iz njega smo izašli, dakle smo u njemu i bili.

Da se dakle razumije iztočni grijeh, treba bezuvjetno imati na umu ovo: Istočni grijeh jest: stanje grieha, ne osobni grijeh. — Čovjek ostaje bez Boga kao vrhunaravnog, nezasluzenog cilja, ali ipak ostaje s Bogom kao naravnim dužnim ciljem. — Bog, koji oduzima čovjeku nezasluzena dobra iz opravdanog razloga, a taj je prirodna cjelina ljudskog roda i Adama, glave ljudskoga roda.

Za potpunije razumijevanje treba još nešto nspomenuti. Čovjek je u stanju grieha mrzak Bogu. I čovjek u stanju iztočnog grieha je mrzak Bogu. Iztočnim griehom Bog ostaje prezren i izključen od čovjeka kao njegov vrhunaravni cilj, a Bog je sebe odredio, da bude takav cilj čovjeku t. j. da ga čovjek u vječnom životu gleda licem u lice i nađe tako svoj najviši mogući užitek u samom Božanstvu. Gledanju lica Božjega prvi je preduvjet pobožanstvenjenja ljudske duše. Ona je bila prvi i glavni dar u raju zemaljskom, glavni uvjet za zadnji vrhunaravni cilj: gledanje Boga u vječnosti. Svi ostali darovi dani su prvim ljudima ovisno o posvetnoj milosti. Ako su svi ti darovi s pravom čovjeku oduzeti, a čovjek bi ih po odredbi Božjoj morao imati, slijedi, da je svaki čovjek, koji ih nema, mrzak Bogu, jer nema u sebi onog, što je Bog htio da ima; čovjek je naime u jednom stanju, koje je protivno volji Božjoj.

Boljem razumijevanju iztočnoga grieha pridonosi i razlika između kazni za osobni grijeh i kazni za iztočni grijeh. Kazna za osobni grijeh oduzima

grješniku dobra, koja ima i uživa po svojoj ljudskoj naravi, ona ga ranjava, oštećuje u onom, što je on, što je njegovo: oduzima mu se sloboda, zadržava tjelesne boli, gubi život i t. d. — Kazna za izložni grijeh ne čini toga. Ona ostavlja grješnika nelaknuta u onom, što jest, i što ima. Sva nevolja od ove kazni je ta, što bi mu s izgubljenim nezastuženim dobrima bilo neizrecivo bolje nego li bez njih. Čovjek, koji umire samo s izložnim grijehom na duši ne trpi nikakvih muka. Bog usrećuje lakvu dušu svojim razsvjetljenjima tako, da je posve zadovoljna i sretna. Sva njezina nesreća je u tom, što ne gleda Boga, izvor svake sreće; Bog ostaje takvoj duši svojim Božanskim Bićem skriven. Izložni grijeh nije grijeh počinjen od nas, nego od Boga upisan, ubrojen nama: dakle tu je po sriedi pravedna volja Božja, kako smo prije vidjeli. Izložni grijeh nije dakle prirodnom nuždom prešao od Adama na nas, možda zato, što smo u Adamu svi bili kao jedno s njim; naša prirodna veza s Adamom opravdava samo postupak i određbu Božju, da svaki potomak Ada-

mov bude lišen vrhunaravnih darova. Tu je dakle volja Božja po sriedi. Zato je Bog mogao i učiniti iznimku s kojim potomkom Adamovim, ako je bio razlog po sriedi. I bio je razlog samo za jednu jedinu osobu iz ljudskog roda, Blaženu Djevicu Mariju. Razlog za nju bio je u njezinu Božanskom Materinstvu. Majka Božja morala je biti sposobna da bude Majkom Božjom, a ta sposobnost uključuje čistoću od svakoga grijeha, pa i izložnog: to je fražila čast njezinog Božanskog Djeteta, njezino najuže krvno srodstvo s Njim, i njezina odlika, što je bila sjedište Mudrosti.

Bog, koji je dopustio, da naša prirodna veza s Adamom bude most, po kojemu će Adamova krivica prijeći na nas, nije dopustio da prijeđe na Njegovu Majku. Kolikogod je žalostan i sudbonosan izložni grijeh u nama — ta lišava nas izravno uživanja Božanstva u vječnosti — toliko nam mora biti, drage činjenice, da se je ipak jedna djevica od potomaka Adamovih radi svoje osobne časti otela grješnoj pošasti, koja je jednim zamahom obuhvatila sav rod ljudski.

P. E.

BOGU HVALA — DEO GRATIAS!

Molitvena nakana Apostolata molitve za prosinac, koju je blagoslovio Sv. Otac

«Gore srca!
Imamo ih kod Gospodina.
Zahvalimo Gospodinu Bogu našemu!
Dostojno je i pravedno.»
(Iz predstavlja u sv. Misi)

Ustinu je dostojno i pravedno, pravo i spasonosno, da uvijek, svuda i na svemu zahvaljujemo Svemogućemu Otcu, koji nam poklanja dan za danom nešteditice, što god s pouzdanjem od Njega tražimo. Zahvalnost prema Bogu odgovor je na sva do-

bročinstva, odgovor provrio iz najdublje dubine duše, odakle izvire sama ljubav. Jer zahvalnost je na koncu konca ljubav, kojom šulke blagoslivamo darovatelja i nukamo ga na nova dobročinstva. Zahvalnost je obilježena naravnom plemenitošću, i Napoleon ne govori uzalud, da mrzi nezahvalnost, kao najružniji nedostatak srca. Nezahvalnost je, veli Goethe, uvijek neki manjak, neka slabost. Nikada, kaže nisam vidio valjana čovjeka, koji bi bio nezahvalan.

ZAHVALIMO BOGU

Da, Njemu treba prije svega i nada sve zahvaliti, što nam uobče daje tu milost, da mu možemo biti pravo zahvalni. Njemu, od koga nam je svako dobro duša i tiela, posebničko i javno, skriveno i očito. Njemu, koji svojom blagom desnicom ravna svjetlove tako, da naš spas, pristanemo li i mi na to, bude osiguran Njemu, Otcu zvijezda, od kojega prima svjetlo naš razum, jakost naša volja, milost naša duša, hranu našeg liela, zaštitu naše porodice, naša domovina, cio svijet.

Zahvalimo Bogu po uzoru Svete Crkve. Ona mu iza svakog dobročinstva, iza svakog važnijeg djela kliče zanosni Ambrozijev himan »Tebe Boga hvalim«. Naučimo se sa svetim Pavlom »zahvaljivali na svemu,« prema krasnoj riječi Kološanima: »Zahvalni budite!«

ZAHVALIMO NA SVEMU

Bilo dobro, ne bilo. Ako je dobro, ono samo sobom iziskuje zahvalnost, kao prvotnu naplatu. Ako nam se štogod ne čini dobrim, moramo pomisliti na Apostolovu riječ, da se onima, koji Boga ljube, sve na dobro obraća. Tako će naša zahvalnost i za ono, što nam se ne čini dobrim, biti potpunoma na mjestu, jer će zapravo opravdati dobro, koje se iz prividnoga zla napokon rađa.

Iza svakog djela, događaja ili dara zahvalnost će nas voditi i neopazice k savršenosti. Kako to? Tako, da nas ujedini s darovateljem. A savršenstvo se, piše neki Isusovac, ne svršava s odricanjem, nego sjedinjenjem. Svako će nam djelo poslužiti kao stepenica ne mučnom penjanju k nebu.

UVJEK I SVUDA

Obično su satovi zahvalnosti krivo navijeni.

Najveća je varka, da smo dužni Bogu zahvaljivati jedino u nedjelju prije podne, ako slučajno zabasamo u crkvu. Ili, da su na to obvezana naša djeca, kojima anđeli čuvari sačuvaše nevinost, ali ne mi, koji smo prokartali nutarnje bogatstvo duše. Zahvaljivati Bogu treba uvijek i svuda.

Uvijek. Od jutro do večera. Kroz te sumarne satove dnevnoga rada i muke, uspjeha i neuspjeha, žalosti i kušnje, trenutačnih radosti i čudnih pomrčina.

Izgovor, da nemamo vremena, plitak je i nedopečen. Nestvaran je. Moguć je jedino u onih ljudi, koji nisu pokušali, da Bogu jednom izkrenu i od srдца na nečemu zahvale. Da su to pokušali, vidjeli bi, da je zahvaljivati moguće u svako vrijeme, samo nek je srće na to pripravno.

Svuda. Kudgod prolazili, štogod vidjeli ili doživjeli, sve stavimo pod svjetle svodove zahvalnosti. Zahvalimo za plavo nebo i sestrinsku vodu, za zemlju, koja nas hrani, za braću ljude, koji nas podpomažu, za prijatelje, jer nas liješe, za neprijatelje, jer nas uče svladavanju, za nutarnje i vanjske darove, za napredak i blistavi uzpon prema dragome Bogu. Zahvalimo ponajviše za nutarnje obožavanje po milosti Božjoj, za Božji boravak u našoj sredini, za njegovu ranjenu i neprocjenjivu ljubav, koja nas je iztrgla iz paklena ždriela. Zahvalimo za svaku godinu života, za svaki dan, za svaki čas. Zahvalimo osobito za one trenutke, kad nas je dopela s neba kakva neobična milost: milost obraćenja, kojega sakramenta, prve sv. Pričesti, prve sv. Mise i slično.

SVI...

... svi budimo zahvalni.

Ne ponesimo se kao oni gubavci, o kojima govori Evandjelje. Isus je

Desetoricu gubavaca izličio je dobri Isus, ali samo se jedan povratio, da zahvali

desetoricu izličio, a tek jedan mu je kasnije pao pred noge s riječima zahvaljivanja. Svi smo mi bili gubavi, i možda su mnogi očišćeni i riješeni grozne zaraze grieha zaboravili reći Božjemu milosrđu srdačni »Hvala!«

Nema druge, braćo moja. Hoćemo li postati i osteti vrijedni Božje milosrdne Ljubavi, poklonimo se Bogu u veselom zahvaljivanju. Kad svijet poslane Bogu na bezbrojnim dobročin-

stvima zahvalen, onda će se i Bog obazreti na svijet prepun blagonaklone i spasonosne milosti.

Želimo li, da Gospodin bude s nama, i s duhom našim, uzdignimo gore srдца i imajmo ih kod Gospodina. Zahvalimo Gospodinu Bogu svomeu, jer je to istinu dostojno i pravedno.

Mijo Škvorc D. I.

RAZGOVOR DUŠE I MILOSTI

Duša: Znam, da je ljubav najveća i najljepša krepost; znam, da njom najviše slavim Boga i da mi od nje ništa uzvišenije nije moguće činiti, ali svemu tomu jedva si mogu dati razlog, i zato te, milosti Božje, molim, da me u tom poučiš.

Milost: Jest, ljubav najviše slavi Boga i zato je prva krepost; od nje ne možeš učiniti za Boga ništa više i zato je Bogu tvoja ljubav najmilija.

Duša: Znam, da je ljubav najveća ovo: Kako ljubav najviše slavi Boga i molim te, da mi prije svega to raztumačiš.

Milost: Ti ljubiš Boga i znaš, da ljubiti jest isto što i htjeti dobro onomu, koga ljubiš. Kakvo dobro ti možeš htjeti Bogu? U sebi je On neizmjereno dobro i to Njegovo dobro li svojom dobrohoćnošću ne možeš povećati; ti ne možeš samoga Boga po-

većali: Božje dobro je Bog sam. Ti se dakle možeš samo Bogu veseliti, što je On sam sebi neizmjereno dobro. No ima ipak jedno dobro, što je izvan Boga i Bog ga može dobiti. To je slava Njegova, koju mu daju Njegovi stvorovi, najviše razumni slobodni stvorovi, jer oni najviše mogu slaviti Boga.

Duša: Eto baš to želim znati. Molim te razjasni mi: kako ja svojom slobodnom voljom najviše mogu slaviti Boga i kako baš u tomu stoji ljubav.

Milost: Bog je sam sebi svoja slava. Zar bi Bog bio bez svoje slave, da nije stvorio nikoga, ko bi ga slavio? Ne, ne bi bio bez svoje slave, jer je ima u sebi. U čem je dakle slava Njegova? U tom, što je Bog; slava mu je u veličanstvu Njegove neizmjernosti, u uzvišenosti bezkrajne savršenosti, u Njegovoj nepromjenljivosti, vječnosti, On sve ima, slavio ga tko ili ne. Ali jer se radi o tom, da ga baš ti slaviš, zato ću te poučiti, kako li slaviš Boga, kako je u tebi slava Njegova.

Duša: Ja već naslućujem, što ćeš reći: Ako je slava Božja baš On sam, onda će slava Njegova u meni biti samo onda, ako on bude nekako u meni, ako ja Njega izrazim u sebi, ako je u sebi pokažem Njegovo veličanstvo i uzvišenost.

Milost: Jest, to si izvrstno pogodila.

Duša: I sad mi dolazi na pamet ona istina, da me je Bog pobožanslavenio, učinio bogolikom i tim ja izrazujem Njegovo Božansko veličanstvo kao takvo.

Milost: Jest, ali taj izraz Boga u tebi ne spada u naš razgovor. Radi se naime o tom, kako ti svojom voljom izrazuješ Boga i kako taj izraz sastoji baš u tvojoj ljubavi prema Njemu.

Bogolikost, koju u tebi izvodi moja sestra milost posvetna jest u tebi, u tvojoj naravi, ali nije u tvojoj volji. Kako je bogolichnost u tvojoj volji, u tvojoj ljubavi prema Bogu — eto o tomu se radi.

Duša: Ja te požudno slušam i ništa mi nije draže nego li tebe slušati, kad mi tumačiš ljubav.

Milost: Slušaj dakle! Što je tvoja volja?

Duša: Oh, ona je moje oruđe u meni, kojim si priskrbljujem potrebna dobra, kao što si razumom pribavljam potrebite istine o Bogu i svemu ostalom.

Milost: A kako stoji tvoja volja naprama dobru?

Duša: To ja ne samo da vrlo dobro znam, to ja živo osjećam: dobro privlači moju volju.

Milost: Jest, jer kad dobro ne bi privlačilo tvoju volju, ona bi ostala ravnodušna prema dobru i ne bi se maknula, da se s njim sjedini, i li bi ostala bez svoga dobra. Dakle vidiš: ta privlačivost, kojom dobro privlači tvoju volju k sebi, od odsudne je važnosti u našem razgovoru o slavi Božjoj i ljubavi.

Duša: Eto baš to ne mogu još sada da vidim.

Milost: Ti si priznala, da dobro privlači tvoju volju. Reci mi, molim te, koliko te može privući ono dobro, koje je isto što i Bog?

Duša: Više od svakoga drugog dobra, jer je On neizmjereno dobro, a svako drugo je manje; manje dobro manje me privlači.

Milost: Kako se dakle tvoja volja mora ponieti, kad je najjače dobro privlači?

Duša: Tako, da se daje od njega

privući više i jače nego li od ikoga drugog slabijeg dobra.

Milost: Izvrsno! Eto vidiš: Bog je neizmjereno dobro. Kako se ono očituje u tvojoj volji? Kako se mora očituovati u tvojoj volji, da ona bude pravična prema Njemu kao najvećem dobru? Zar ne tako, da tvoja volja prione za Njega više, jače nego li za ikoga drugo dobro?

Duša: To ne uviđam baš nikako.

Milost: Tvoja volja prijanja za dobrotu Boga više nego za ikoga vremena dobro. Što će dakle naći i viditi u tvojoj volji onaj, koji može u volju gledati? Vidić će, da je ona prionula i da je prikovana za jedno dobro, koje ju jače drži uza se nego li ikoga drugo dobro, i taj će morati priznati: »U toj volji vlada i pobjeđuje dobro nad svim dobrima, a to je Bog.

Duša: Aha! Sad razumijem! On je vidio u mojoj volji najveće dobro, Boga. Moja volja mu Ga je pokazala tako, da mu je pokazala učinak Njega, najvećeg dobra t. j. onu jakost vezanja moje volje, kakvu jakost može očitovati samo dobrota Boga, koja je prikovala moju volju uza se. Svojom jakošću vezanja izdela se ona sila, koja je jača od svake stvorene privlačne sile i dosljedno jače privlači i sebi sjedinjuje; odao se jednom riečju sam jaki Bog.

Milost: Izvrsno! To si divno pogodila. I sad ujedno vidiš, da tvoja volja prepustivši se privlačivosti Božjoj, očituje Boga i njegovu vrlinu — slavi ga.

Duša: Ali moram ti, milosti Božja, priznati, da još ne vidim, kako je u tom ljubav.

Milost: Najprije se sjeti, da smo govorili o slavi Božjoj. Kako tvoja volja može najbolje proslaviti Boga?

Zar ne tako, da Boga pokaže u sebi, kolikogod može? A može samo tako, kako joj njezina narav određuje. Sva je njezina narav u tom, da se daje privući od dobra, da se odvraća od zla. Ako dakle volja prijanja uz Boga više nego li uz ikoga dobro, zar nije tim posvjedočila baš Njega, koji jedini može tako čvrsto privući k sebi i sjediniti se sobom? Mislo si prije rekla, da duša lako odražuje Boga. A što znači slaviti, ako ne posvjedočiti vrline onoga, koga slaviš; u našem slučaju dobrotu Boga, koja stvorenu razumnu i slobodnu volju privlači božanski t. j. jače nego ikoga stvoreno dobro.

Duša: Vidim to, ali me i opet muči ono pitanje o ljubavi.

Milost: Rekoh u početku, da je ljubiti isto što i htjeti dobro. A kad se tvoja volje daje privlačiti od dobra i pustiti se njemu, da je privuče i veže uza se, zar to ne znači htjeti dobro?

Duša: Divno, baš predивно! Ti si mi, milosti moja, neprestance govorila o privlačivosti dobra i u nju si sakrila ljubav, da mi se ona sada jasnije ukaže!

Milost: Jest, to sam htjela. A sad mi reci: Možeš li što više činiti nego ljubiti Boga?

Duša: Sigurno ne! Najviše i najdragocjenija moja moć jest volja. Moj razum spoznaje Boga, ali moja volja me veže uza Nj. Sreća je više od istine! Predmet moje volje jest Bog — samo njega ljubim; razlog je moje ljubavi i opet Bog — ljubim Ga, ier me On privlači. Onaj, koga ljubim, jest i opet On — svojom ljubavi hoću Njega slaviti, hoću slavu Njemu. U mojoj ljubavi sve je Bog i samo On.

Milost: I pri svemu tomu nisi mislila ne sebe. Mislim na nagradu, kojom

Bog nagrađuje one, koji ga tako ljubave. To je lijepo od tebe, da taj najviši čin tvoj nisi podredila svojoj koristi, nagradi. Da, ljubav je nesebična.

Duša: Da, tako je. — Nego to bih te još molila, milosti nebeska, da mi kažeš: kad mi Bog zapovijeda, da ljubim neko stvoreno dobro, n. pr. svoj život, kako ću onda biti sigurna, da vršeci tu zapovijed više ljubim Boga nego li svoj život?

Milost: Bit ćeš sigurna, da je tako, onda, ako te ljubav tvog života nimalo ne priče, da ga Bogu žrtvuješ, ako bi on to od tebe zatražio. Tada bi i opet zapovijed Božja tebe više privlačila nego li tvoj vlastiti život i ti

bi ostala za Boga i opet jače vezana nego li za svoj život.

Duša: Gospodin je rekao, da su pravednici njegovi prijatelji. Koju ulogu ima ljubav u prijateljstvu?

Milost: Tvoja ljubav prema Gospodinu nije ništa drugo nego prijateljstvo. Vlastitost prijateljstva je naime baš takva dobrohotnost, kakovu ima ljubav. Ali, dobra dušo, danas si dosta čula o ljubavi. Teške su to stvari i ti si već umorna. Usvoji si što bolje ono, što sam ti rekla o ljubavi, a kad se sviđi Gospodinu, da me opet pošalje, doći ću i tvoj ću um objasniti novim svjetlom, da razumiješ ljubav u prijateljstvu.

Petar Božić D. I.

KAKO JE GOSPODIN PROSVIETLIO SVOGA SLUGU EFREMA

Polako i strpljivo uzpinjao se o. Efrem na brdo prema sljemenu, da se spusti na drugu stranu. Po nalogu svog opata išao je u selo, gdje će sutra služiti sv. Misu i ugrijati srca naroda dobro spremljenom propovijedi o evanđelju, koje se čita na drugu adventsku nedjelju. Mnogo je puta on koracao tom stazom i pobožno razmatrao o Gospodinu, čiji veliki pravednik bijaše o. Efrem. Dobro je on poznao svaki zavoj staze, svaki gaj potok i livadu; toliko puta je on tuda prošao i poznao sve mnogo bolje od svoje iztrošene kute i izlizanih sandala.

Sunce se već dobro nagnulo k zapadu, a o. Efrem je silazio već s druge strane brda. Selo je bilo daleko i on se požuri, da stigne prije mraka. Prolazio je poljem kraj jedne velike livade.

»Što je to?«, upita se o. Efrem i zagleda se začuden u livadu. Zar nije ta livada prije tri dana, kad je tuda prolazio čuvajući samostansko stado, bila pokrivena travom i cviećem? A sada je po njoj svuda neki nizki, oštrijasti korov, kakvoga još nikada nije vidio.

»Za tri dana!« promrmlja o. Efrem i prekrsti se. Začuden pogled lutao mu je po livadi, ali što je vidio, bila je istina: trave je nestalo, a za tri dana izrastao je gadan korov.

»Ali, gle, što je ono tamo?«, uzklikne o. Efrem i pođe prema sredini prostrane livade. Tu je izrastao krasan ružin grm s brojnim bujnim granama, punim bijelih razcvalih ruža.

»Ni te ruže nije bilo ovdje«, buncao je zbunjen dobri o. Efrem. »Baš tu sam ja prije tri dana o podne jeo moj crni kruh i znam dobro to mjesto!«

I razmišljajući o onom, što nije mogao nikako razumjeti, povratio se o. Efrem opet na stazu i nastavi put.

Sunce je već davno zašlo, spuštao se mrak, a o. Efrem je išao dalje.

Spustila se noć i o. Efrem se čudio, da još nije došao do sela. Umoran sjedne kraj staze, da odpočine i zagleda se u noćno nebo.

»Što je opet to?«, za ljubav Gospodinovu,« pobožno uzdahne o. Efrem i opet se prekrsti. Na tamnom nebu nije bilo zvijezda, a o. Efrem je znao dobro, da ni jednog oblačke nema na nebu. Samo jedna osmokraka zvijezda, velika, divna i sjajna rešila je nebo. O. Efrem još nikad nije vidio takve zvijezde.

»A gdje su druge zvijezde?« pitao se bez odgovora dobri o. Efrem. I nije se mogao nagledati te divne zvijezde, koju je le noći samo on gledao. I uhvati ga veliko čeznuće za tom zvijezdom, koja ga je nebeskom milinom vabile k sebi. I o. Efrem duboko uzdahne od boli, što ne može da se približi zvijezdi. Tako osamljenim i niskim osjećao se on taj čas usred noći na ovoj zemlji.

»Kakva je zvijezda, da je«, šaputao je o. Efrem, »ali divna je svakako,« silom završi on svoje raz-

matranje o zvijezdi, i nastavi put.

Ali domala osjeti opet velik umor i opet će sjesti pokraj staze, da se odmori.

Novo začuđenje spopade o. Efrema. Stazom se približavalo veliko mnoštvo ljudi: starci, muševi, žene, djeca. Premda je bila noć, o. Efrem se čudio, kako su se dobro mogli vidjeti. Išli su stazom u nepreglednoj povorci, razderani, iznakaženi, blatni.

»Oh, dobri ljudi, odakle i kuda idete?«, usudi se upitati o. Efrem. Nitko mu nije odgovorio. O. Efrema se razluži u duši. Kakvi ljudi! Ali mu se

pogled odmah razvedri, kad ugleda usred povorke jednu sjajnu žensku prikazu. U sjajnoj, blistavoj odjeći, s ovjenčanom kosom na glavi ona je ponosno koracala i blago se osmijehnu o. Efrema. »Zar me se ne možeš sjetiti, Efrema?« upita ga. I dok je on slejao sam pod dojmom prikaze i njezinih rieči, povorka se već izgubila u mraku.

»Što se sa mnom i oko mene zbiva, to samo ti znaš, Gospodine; ja ne znam.« I dobri o. Efrem počeo sebi sumnjati. »Samo jedna zvijezda«, počeo on nabrajati, »samo jedna ruža — samo jedna žena...« I on se počeo žarko Gospodinu moliti i bio je onda siguran,

da je pri sebi: ta tako isto se on molio Gospodinu, kad je bio pri najzdravijoj i najbudnijoj svijesti.

I opet nastavi put. »Ali što je opet ovo?« ponovno se morao zapitati o. Efrem zagledavši se u jedan gaj osušenih stabala. Velika krika i krieštanje dolazilo je s grana stabala i unatoč mraku o. Efrem je mogao dobro vidjeti, da taj žamor čine nebrojene ptice grabljivice, koje su se spustile na gole grane drveća. Bile su te ptice sasvim razčupane i neugledne, a po njihovu krieštanje naslutio je o. Efrem, da ih mori silan glad. Ali mnogo ljepši prizor ugleda sad o. Efrem na čistacu usred sablasnog drveća. Taj je mali čistac bio osvijetljen tajanstvenim svjetlom, po njem je ležala razasuta pšenica, a jedna ko snijeg bijela grlica kupila je tu pšenicu.

»Novo čudo,« izusti uplašeno o. Efrem i opet se prekrsti. »Gospodin taji i neće da mi kaže sada, ali on će mi reći, kad bude Njegova volja,« tješio se dobri o. Efrem. I opet je sjedio i odmarao se. Kakav umor, kako

duga noć, kako tajanstvena za o. Efrema!

I on je sjedio i sjedeći na prste brojio: »Samo jedna ruža — samo jedna zvijezda — samo jedna grlica — samo jedna žena...« i tu se trgne o. Efrem, kao da ga je tko snažno gurnuo u leđa. »Jedna žena! — Ne, ona izgleda kao djevica! — Samo jedna djevica, samo jedna zvijezda — samo jedna ruža...« Samo jedna! Ah, pa to samo Ti možeš biti! Samo Ti, prebježena Djevica, samo Ti jedina čista bez izločne ljage! I svanula je zora, a o. Efrem je pričao u crkvi narodu, što mu se dogodilo. On je spremio za današnji dan adventsku propovijed i nije se sjetio, da blagdan Bezgrješne pada ove godine baš u nedjelju. Što bi narod mislio o o. Efremu, da im danas nije propovijedao o Bezgrješnoj? I on je samo pripovijedao, što je sinoć vidio i doživio, a narod je plakao od uzbuđenja i taj plač je slavio Prebježenu, bez grieha začetu.

P. B.

ISUSOVA LUTKICA

1.

Doktor X sjedio je u svojoj radnoj sobi i očekivao prve klijente, hladan i krut kao led. Njegovo zvanje bacilo ga je u onaj dio čovječanstva, koje trpi i umire; kojemu je iznemoglost i iscrpljenost života prikovala razum o jednu ploču tako, te nisu mogli što drugo misliti nego samo ono, što je na toj hladnoj ploči pisalo: viša pitanja ljudskog života. Pa jer se od tih pitanja najjače izdicalo ono o možebitnoj ili blizkoj smrti, nije se čuditi, da dojmovi od takvih misli utisnu na lice tolikih bolesnika onu poznatu ukočenu i bezčutnu masku. Ta maska pričvrstila se neopazice i na lice doktora X.

Ali on se je još i na drugi način dao raziti od svojih bolesnika. Ima jedna bolest, ista u svim bolesnicima, a to je nesigurnost. »Je li doktor pogodio moju bolest? Možda jest, ali ne će da me uplaši, pa taji. Hoću li ozdraviti, hoću li...?« Tu izostavljenu riječ bolesnici se ne usuđuju sami sebi izreći. Dakle nesigurnost, teške sumnje i strah.

Doktor X je prezirao bolesnike radi te malodušnosti i straha, ali je pri tom zabravio, da prezre i samog sebe. Evo zašto. Kao visoko naobraženi čovjek i on je morao reći svoju o vjeri, barem samom sebi. I rekao ju je, ali tako, da ga je njegov sud o vjeri učinio onakvim, kakvi su bili i njegovi

bolalstnici; nesigurnim. Je li Bog isto, što i svijet ili jedna sila svijeta, koja u čovjeku dolazi do svoje svijesti? Je li vjera ona tajinsvena sila u svijetu, Bog, koji se služi ljudskim zrdcem, da ga podraži i izazove u čovjeku rieku čuvsava, kojima um ljudski nastoji dati s više ili manje uspjeha svoj razumni oblik i zove ih onda svojom vjerom? Zar onda taj razumni oblik, kojim su odjevena naša vjerska čuvsava, imaju pravo tražiti od nas, da ih izpoviedamo kao sigurne istine? Onda bismo morali biti isto tako dužni vjerovati, da je razcvatena livada sylbanjski smiešak, jer se ona tako doima jednog pjesnika? Zar nije sva vrijednost Kristova za nas u tom, što je On svojim čuvsavim o Bogu umio dati ljepši, uzvišeniji razumni oblik nego li mi?

To je bila vjera doktora X. On se je samo pitao i pitao, bez odgovora, bez savjestnog truda, da izađe na čistac u toj stvari. Ta je bila njegova lakoumnost i nemarnost. Kao i njegovi bolalstnici, tako se i on bojao izkrenog, sigurnog odgovora na svoja pitanja. On je trpio od neizvjestnosti. Ali zašto nije

je ništa pomogla, osim što mu je pribavila glas dobrog liečnika i veći broj klijenata. Pravičnost bila je sva njegova svetost, ali se nikad nije upitao, da li je pravičan i prema Kristu, da li je sve moguće učinio, da stekne istinu o Kristu i onda dosljedno tomu rieši pitanje svoje pravičnosti prema Kristu. A tek onda, ako je Krist Bog, koji traži od čovjeka pravičnost prema sebi iznad svih ljudskih društvenih pravičnosti?

Vjerska lakomisenost, nemarnost i bezbrilžnost dale se je obilno osjetili doktoru X protiv njegove volje i baš to ga je učinilo onakvim, kakav je danas sjedio uputro u svojoj uredovnoj sobi: zakrebuljan maskom svojih bolalstnika; tvrd i hladan kao led zurio je u ljudski kostur, koji mu se prikasno cario iz jednog tamnog kuta sobe. Mučna sparina obavila je dušu doktora X i ukeziivala na potrebu jedne oluje, koja će razlijerati tu sparinu jednim snažnim udarcem groma. I udarilo je grom, ali takav, kakvog doktor X nije nikad očekivao.

Vrata od predsoblja fiho se otvorile, a lice doktora X u isti mah poprmi uredovni,

hlio osloboditi se od nje? U tom je bio njegov grieh, njegova bolest. On se je svojih nutanjih patnja hlio riešiti savjestnošću u dužnostima, ali ta umjetna svetost njemu ni-

službeni izraz, kakav dolikuje liečniku pri susretu s njegovim klijentom. Ali taj umjetno skovani izraz bio je u ovaj čas smiešan i nepotreban. I zato je taj izraz odjednom

izgubio svoju čvrstoću, razklimao se i razlazio se poput samotnog vala u mirnu pučinu. Lice doktora X poprimi novi izraz, onaj, koji mu je nalagala prikaze na vratima. Tamo ugleda doktor X ponajprije kućnu sobaricu, koja se je lijevom rukom podbočila o jednu vratnicu, smiješila se, i desnom rukom doticala ramena jedne djevojčice — slika kao i sve druge, koje prikazuju anđela, kako se nadvio nad svojim štićenikom i ljubko ga vodi pred sobom.

Doktor X bio je veliki vještak u „čitanju iz očiju“. Dva oka bijahu uperena u njega — sadržaj izresu u doktora X. Dva mala, širom otvorena, vlažna, modrikasta oka. Doktor X priznao si je, da nikad nije vidio toliku dobrotu i milinu u jednom ljudskom oku. Jedna mirna, otmjena tugaljivost izlitala je prve dvie odlike. Duboki mir i tiha zbunjenost borili su se za prvenstvo u očima djevojčice. Vlažnost očiju odavala bliske suze. Očito je neka teška zabrinutost obuzela djevojčicu. Doktor X svrlio je svoje čitanje iz očiju s velikim uspjehom i zadovoljstvom i prešao nehotice na promatranje lišća djevojčice. Rumenilo obrazčića podudaralo se točno s rumenilom breskvinog cvijeta; ustanka namještena, kao da hoće izustiti najslađu rieč. Doktor X osjećao je neku smatnju u svom promatranju i ustanovio, da je to bio šesir djevojčice. Taj se je odlikovao sprieda svojom širinom, dok je straga bio vrlo uzak, s desne strane odozdo bio je okičen kitom skrletnog mačkovog cvijeta. Široki obod šesira nadvio se sprieda nad lice djevojčice i kao ljubomorni čarobnjak zakrilo lice i svojom polusjenom davao mu izraz tajinstvenosti. Šesir je bio pričvršćen s dugom vrpcom, čiji je uzao izpod podbradka spuštao na prsi dugačke, široke okrajke. Boja šesira, haljinice i haljatica bijahu čisto plavetne boje. Djevojčica je držala u lijevoj ruci torbicu izvezenu narodnim vezivom; u njoj se izlitalo nešto veliko i okruglo. »Jabuka ili lopta«, pomisli doktor X.

»No, drago diele!« domisli se doktor X, da prvi nešto kaže, »dodi malo bliže!«

I djevojčica napola bojažljivo, napola s povjerenjem učini par koreka prema liečniku u pratnji svog anđela čuvara.

»Kako se zoveš?« opet će doktor X.

»Hedviga«

»Pa to je tako liepo ime kao što si i ti«, lazkevo će doktor X, da ohrabri djevojčicu.

»A što bi ti htjela od mene? Boli li te štogod?«

»Oh, ne... ja sam zdrava... je li, doktora, vi ne čete... vi ne čete... jedan jako bolestan čovjek...« Djevojčica se zbunila i ni tepanje nije više pomoglo. Sad priskoči u pomoć doktor X.

»Kaži mi, mala Hedvigo, što želiš, i bit će sve odmah dobro u redu. Oh kad bi ti znala, kako sam ja dobar i volim sve male Hedvige. No, što je s bolesnim čovjekom?«

»On je jako, jako bolestan... i jako siromašan. On nema novaca... ni kruha.« Tepala je i opet Hedviga. Je li, doktora, dragi doktora, vi ne čete... vi ne čete...« Došlo je na red ono najteže, da Hedviga kaže: odvesti doktora k bolesnom čovjeku sad odmah, bez izgleda u nagradu.

Djevojčica je sklapala ručice pred doktorom X, obazirala se zbunjeno i tražila uzaludnu pomoć po zidovima sobe. Tad na jednom odjekne u sobi jaki dječji krik, djevojčica zatekura i sruši se bez svijesti u izpružene ruke sobarice. Što se je dogodilo? Doktor X nikad si nije mogao oprostiti tu pogrešku. Djevojčica se naime u svojoj nepriklipi obazrela po sobi i tako ugleda u jednom tamnom kutu sobe kostur, običajni u liečničkim sobama. Lubanja kostura cerila se maloj Hedvigi, a izpružene duge ruke kao da su ju htjele pogrebati. »Susret smrti i mladog života, koji je počeo istom bujati«, pomisli doktor X. »U salon s njom i na divan,« naredi on sobarici. U taj mah otvoriše se vrata od salona i gospođa doktora X pojavi se na pragu s jednim pomodnim časopisom u ruci.

»Hugo, što je to? Što se dogodilo?... Ah mili Bože, kako krasna curica!... Hugo, što se je maloj dogodilo? Je li kakva nesreća?«

»Nikakva nesreća, samo neznatna bedasta upadica. Mala se uplašila od kostura.«

»Taj prokleti kostur! Koliko sam ti puta govorila, da slaviš zastor oko njega. Ja ću ga razbiti, kažem ti, ja ću ti ga svega razbiti u komediju. I tako divno, navino diete moralo je od njega nastradati...«

»Gertruda, ti postaješ histeričnom. Razriješite maloj odjeću i obuću i skinite joj šešir!«

Gospoda doktora X pomno skine šešir s glave male Hedvige. »Hugo, kako se crveni taj mak, vidiš Hugo. Ja bih si odmah dala napraviti ovakav šešir s makom, da sam... da sam...« Tu gospoda doktora X zapade u nepriliku glede svoje sadašnje i poželjne mlade dobi. Sobarica se prikriveno i zlorado smješkala i razpremala malu Hedvigu, koja je pala u duboki san. Doktor X udaljio se i za čas vratio s jednom bočicom i natopio iz nje pamučnu krpu, kojom je pokrio Hedvigino lice. Jak miris nekog stranog cvijeta razširio se po salonu.

»Kao anđeo, kao pravi Božji anđelak! Nikad nisam vidila tako divno diete. Ah, Hugo, i ono je moralo baš kod nas nastradati.« I gospoda doktora X poleti prema maloj žrtvi na divanu, skine joj pamučnu krpu s lica i s dostojanstvenom odlučnim pokretom ruke baci je na pod i počeo vrućim cjelovima ljubiti lice male Hedvige. Nesretna gospoda nije još u svom životu imala sreće, da cjeliva svoja diete i to si je sad na tuđem obilno nadoknadila.

»Gertruda, smiri se, molim te, smiri se, mirno je molio doktor X svoju ženu.

»A tko te je, mali anđele, doveo k nama na tvoju propeštnu jecala je i uzdisala gospoda doktora X.

»Nitko, sama je došla,« prozbori sobarica.

»Čudnovato!« s pravom primijeti gospoda.

»Mama!«, začu se plačljiv glas djevojčice, koja se probudila, trla oči i začuđeno gledala oko sebe. Doktor X priskoči i posadi ju na divan, a njegova žena zadrhta od užbuđenja.

»Ah, govori, samo govori, moje mala jagodo, da te čujem, kako krasno znaš govoriti,« kliktaše gospoda doktora X i stane gladiti po kosi djevojčicu i milovati po licu.

»Ti si zaspala, mala Hedvigo, i sad si se probudila. Ti si sigurno htjela, da ja pođem s tobom bolesnom čovjeku, zar ne? Sjeti se malole!«

»Da, doktore, on je jako bolestan. A hoćete li vi ići sa mnom? To je jako daleko. Ja sam se vozila...«

Međutim je sobarica uređivala odjeću na maloj Hedvigi, a gospoda Gertruda postavljala joj je šešir na glavu s takvom ozbiljnošću i svečanošću, kao da joj hoće staviti krunu na glavu.

Doktor X smatrao je svojom dužnošću, da udovolji molbi djevojčice. Jest, on je doista imao izvanredan smisao za pravičnost. To ga je učinilo velikim kod ljudi. Udovoljiti molbi djevojčice bijaše za nj čista pravičnost za ono, što je to diete pretrpilo kod njega radi njegove nemarnosti, isto mu je nalagala i razboritost. Ona mu je nalagala također, da popravi svoju pogrešku što brže. Jer što onda, ako se diete sjeti kostura? To se je moralo spriječiti i misli djeteta stalno svraćati na što drugo. U tu svrhu doktor X prišapne svojoj ženi par riječi.

»Dakako, mala Hedvigo, ja ću vrlo rado poći s tobom k bolesnom čovjeku; mi ćemo se voziti, divno će to biti...! Ali ti mi još nisi pripoviedala, kako si došla ovamo i tko te je doveo.«

»Ja sam bila u našoj crkvi...«

»I?«

»Pa sam se molila Isusu.«

»A on?« bezsmisleno upita doktor X.

»On ništa, ali ja sam otišla pred crkvu i čekala sam...«

»Pa?«

»Onda je jedan samovoz išao jako brzo, a ja sam vikala i mahala.«

»A on?«

»On je stao, jedan veliki gospodin je izašao. On je šepao, ali ja se nisam smijala. To

ne bi bilo liepo. Isus to ne voli.»

»Dakako, dakako, on ne voli, da se smijem šepavom čovjeku,« potvrdi doktor X.

»On je bio jako dobar. On ima tu puno šarenih krpica, a tu jedan križ, veći od mog.«

Tu izmieniše doktor i njegova žena značajni pogled i nasmiješe se. Gospodin, koji je poveo malu Hedvigu, bio je general C...ić, njihov kućni prijatelj.

»A kako je on bio dobar, taj veliki gospodin?« nastavi doktor X.

»Oh, pa on nosi križ. Svi ljudi, koji nose križ, jako su dobri.«

Gospoda doktora X je uzdisala. Ona je uživala u milini djelela i strelovitom misli ustanovi svoju dobrotu: i ona je nosila križ doktora X.

»A zašto su ti ljudi dobri?« opet nastavi doktor X.

»Oh, pa na križu bio je Isus, ali ne mali Isus nego veliki. Meni je moja mama rekla, da je Isus bio na križu... da smo bili krivi... a na križu je jako teško. Njegov križ bio je velik, ne tako malen kao moj; moj je jako lagan.« Hedviga uzme u ručicu svoj zlatni križ, koji je visio o vratu na zlatnom lančiću.

Gospoda Gertruda je i opet uzdisala i žalila, što i ona ne nosi križić kao Hedviga. Ujedno je i opet jednom strelovitom mislju prosudila težinu svoga muža i uzdahnula.

»A gdje je tvoja mama, moja mala jago-do?« upita gospoda Gertruda.

»Oh, ona je kod kuće, daleko, daleko...«

»A kuća?«

»U B...u«

»I bolesni čovjek je isto tamo?«

»Da, on je tamo. Ja sam tako umorna. Ja ti, doktore, mi ćemo odmah poći k bolesnom čovjeku. On ne može čekati.«

Na taj mig mala Hedviga razvila se osobita užurbanost u stanu doktora X. Svatko je osjetio potrebu djelovanja, svatko je htio biti koristan. Po nalogu doktora X šobarica se učtivo naklonila klientima na pragu predsoblja i saobčila cijenjenim klientima, da

doktor X radi izvanredno teškog i iznenadnog slučaja obustavlja primanje. Gospoda Gertruda krepila je malu Hedvigu doslovno ju napajajući likerima i trpajući slatkiš za slatkišem u mala usta. Kao novo lice na pozornici pojavila se kuharica. Ta dobra žena pravila je po nalogu gospode Gertrude svažnje od 3 kutije bonbona, 2 kutije slatkiša, a u torbici Hedviginoj bilo je određeno mjesto za jabuke. Drugo novo lice bila je kućna služavka. Njoj je gospoda Gertruda namijenila zadaću, da pokupi po kući najljepše i najtoplije pokrivače, u koje će ona umotati malu Hedvigu. Šofer doktora X izveo je iz spremište veliku limuzinu, sjeo za kormilo i čekao. Doktor X oblačio je u svojoj sobi putni ogrtač i lrpao u torbu stvari podesne kao prva pomoć za svaki slučaj. Svi su radili, samo kostur u radnoj sobi doktora X cario se bezposleno izpraznosti ljudskih briga i nastojanja.

I kad su sve pripreme za put bile blizu da postanu ganulljivo-smiješnim, srećom su bile gotove. Od Hedvige, koja je već sjedila u limuzini, ostao je ljudskom oku pristupačan samo njezin šešir sa širokim obodom sprieda i makovom kitom odvozda. Kozmetički prašek gospode Gertrude obilno se razasuo po licu Hedvige kao uspomena na brojne cjelove od gospode Gertrude. Doktor X sjedio je kraj Hedvige zakrabiljen svojom običnom maskom, koja je sad imala tu sretnu zadaću, da sakrije njegovo nutarnje zadovoljstvo sa Hedvigom, što bi izvana povriedilo njegovo zvanično dostojanstvo. Iz nepoznatog uzroka skotrljala se velika lopta iz torbice, a doktor X nije smatrao izpod svog dostojanstva, da izađe iz kola i digne loptu.

»To će biti divno... to će biti divno...«, neprestano je klicala Hedviga i pljeskala ručicama.

»Ti ne smiješ otići, mala moja ružo, a da te nisam poljubila«, primietiti gospoda Gertruda i nova kiša poljubaca osu se po licu djevojčice ovaj puta s tom novošću, da je

i ona tražila mogućnost istog postupka po licu gospođe Gertrude. To je Hedvigi i par puta uspjelo na neopisivo zadovoljstvo dobre gospođe, i smieh svih prisutnih. Gospođa doktora X bile je sad uvjerena, da je osvojila srdce male Hedvige i jedan silni udarac baci je u zadnje visine zemaljske sreće: Hedviga nju voli!

Doktor X dađe znak za polazak. Kola tiho kliznuše prema izlazu odtrgnuvši uzbuđenom društvu dvie osobe, koje su jedine imale sreću da pojure ususret novim događajima i uzbuđenjima: doktor X i mala Hedviga.

II.

Bio je lijep jesenski dan: vedar, hladan i vlažan. Po vrhovima zadnjih gredskih kuća šarenile su se krizanteme i pisale svoj datum u kalendar Božje prirode. Tihi, jednoliki šum jakog stroja i brzina kola pobudile u Hedvigi težnju, da kao mala ptica poleti prema plavetnom nebu.

Doktor X je šutio i razmatrao. On se je sam sebi izpoviedao i morao si je skrušeno priznati mnogo toga. Njega je mala Hedviga ponizila: on je bio niži od nje, on je morao to diele šlovati i smatrati se počašćenim u društvu male Hedvige i žalio je, što će vožnje brzo svršiti; on bi se u društvu njezinom vozio cijeli dan i već je predosjećao nesnosnu samoću, kad ne bude više vidio ni čuo Hedvige. On je bio o njoj ovisan, ali to nije bila ona ovisnost o ugodnosti, koju čutimo od fino odgojenog, pamelnog djeteta, koje nas očarava svojom djetinjom dobrotom i naivnošću. Doktor X upoznao je mnogo takve djece i ostao je uvijek hladan, netaknut od djetinjeg čara; za taj bila je njegova duša tvrda, neosjetljiva. Hedviga bila je prva iznimka. A zašto? Doktor X nije bio još na čistu u tom pitanju.

«Doktore, volite li vi krizanteme?» upitao će mala Hedviga liečnika pokazujući na vrtove pune krizantema.

«Strašno, upravo strašno, Hedvigo, ja volim krizanteme,» odgovori doktor X očito s namjerom, da ugodu Hedvigi, koja je sigurno volila krizanteme.

«I ja», odgovori Hedviga, i Isus. On ima puno krizantema na oltaru.»

I jer svako mjesto, vrijeme i prilika imaju svoju napast, tako je i doktora X u taj čas snašla napast, da upita Hedvigu, lko je bio Isus.

«Pa zar vi ne znate, lko je Isus?» vrlo uplašeno će mala Hedviga, i sad opazi doktor X široki obod njezinog šetira, koji je jaka zračna struja uzpravila poput razširenog paunova repa.

«Oh, ja sam te pitao, samo da vidim, da li ti znaš,» lagao je Hedvigi i sebi doktor X. On se je u taj čas osjećao vrlo biednim i poraženim od jednog djeteta.

«Isus je Bog... on je Bog. Njegova mama se zove isto kao i moja», požuri se Hedviga, da izpovieda doktoru X, što ona zna o Isusu. «Je li, doktore, Isus nije imao tate. Moj tata je umro, a Njegov nije nikad živio?»

«I ne će», bezslisteno odgovori doktor X. «Mali Isus ima tu srdce napolju, a naše je tu unutra, je li?»

«Da, naše je unutra!»

«Je li, doktore, Isus hoće, da mi vidimo njegovo srdce?»

«Sigurno zato, da ga vidimo!»

«A da je sakriveno ko naše, mi ga onda ne bi mogli poljubiti, zar ne doktore?»

«A onda sigurno ne» požuri doktor X. «Ti si jako dobra, Hedvigo, ti puno znaš o Isusu,» odgovaraše doktor X s namjerom, da što više uđe u volju maloj Hedvigi, a sam se je osjećao pri tom neobično biednim i zapuštenim.

«Ja sam, doktore, prije bila malena, a sad sam velika, je li? Ja sam sad jako velika, ali kad sam bila malena, mama je meni kupila veliku lutku... ali Isus nije imao lutke...» Hedviga je očito htjela, da — kao na izpitu dobar učenik — pokaže doktoru X sve svoje znanje o Isusu... I događaje.

»Znale, doktore, Isus zbilja nije imao lutke.«

»Siromah, Isus!« sažalno će doktor X,

»Njegova mama njemu nije dala lutke!«

»Zašto?«

»Meni je moja mama rekla, da njemu ne treba lutke.«

»A zašto?«

»Mama je rekla, da Isus ima jednu veliku lutku, koja miče očima i ustima i govori i jede i spava... i govori vrlo bedasto.«

???

»A ja sam plakala i molila mamu, da mi pokaže lutkicu Isusovu.«

???

»A mama se je smijala, a ja sam plakala.«

»Hm!«

»A onda je mama rekla: »Pa ti si lutkica Isusova!« I onda mi je mama opet rekla, da moram biti dobra, jer Isus ne voli zločeste lutke.«

»Ah!«

»A sada nisam više lutkica Isusova.«

»Zbilja?«

»Pa je sam sad velika, ja sam sad lutka Isusova.«

»Oh, ti si sad velika i dobra, ti lutka Isusova.«

»Je li, doktore, mi moramo biti svi dobri, mi moramo samo Isusa veseliti?«

»Dakako!«

»A kako vi, doktore, veselite Isusa?«

Tu je doktoru X temeljito prisjela zabava s malom Hedvigom. Kao grm pogodilo ga je pitanje male Hedvige. Samo iznenadni događaj spasio ga je iz škripca. Hedviga nije trebala više očekivati odgovor. Doktor X, Hedviga i šofer našli su se odjednom pred jednim drugim pitanjem i neposredni razlog tomu bio je šofer. On je prisluškivao razgovor svog gospodara i Hedvige i nalazio u tom svoj užitek. Hedvigino pitanje navede ga na grčeviti smieh, koji je on nestojao silom zatamiti iz obzira prema doktoru X. To mu je i uspjelo, ali je pri tom zaboravio na kormilo i velika limuzina od-

jednom se nađe usred velikog jata poplašanih gusaka, uobičajene predstraže sela.

Danas su te ptice poliegale baš posred ceste. Samo za jedan tren oka prekasno povukao je upravljač za kočnicu; ova snažno zaškrinu, zacvili i limuzina je stajala već usred jata. Hedviga je vikala i mehala ručicama usred urnebesnog gakanja gusaka i lamatanja gušćih krila. Svako od trojice putnika skrivio je na svoj način taj smiešni prizor: Hedviga prva svojim kobnim pitanjem, doktor X kao najnezgodniji čovjek, da na pitanje odgovori, i šofer svojom izgubljenosti izazvanom od neprilike doktora X. I jer jedna sveta duša — Hedviga je bila mala svecica — ne može biti povod jedne nesreće, tako je to bilo i ovdje. Ni jedna guska nije bila pregažena, samo je jedna šepala.

Zestoki prosvjed ogorčenih gusaka čuo se samo još kao daleki žamor, a samovoz je već prolazio prve seoska kuća, koje su svojom ukusnom vanjšinom i liepo uređenim vrtovima odavale utjecajnu blizinu velegrada.

»Stanite, stanite, eno moja mama, a tamo u onoj kući je bolesni čovjek. Je li, doktore, mi ćemo odmah poći bolesnom čovjeku?«

»Da, odmah, Hedvigo.«

Limuzina je stela i već joj se približila gospođa R, majka Hedvigina. Brojna lica provirivala kroz prozore kuća i već se selom pronio šapat: Hedviga je dovela doktora.«

»Uzorno od vas, doktore, da ste došli,« glasilo je pozdrav gospođe R. »Moja Hedviga je jako nemetljiva...«

»I još više dražestne«, primijeti zadovoljno i učtivo doktor X, a tamno rumenilo oblije lice gospođe R.

»Vidi, mama, vidi, to je sve od... od... malog Isusa za njegovu lutku,« klicaše mala Hedviga pokazujući na bonbone, slatkiše i jabuke.

»Uh, Hedvigo, kako si prašna u licu, kao da si iz mlina došla!«, primijeti začuđeno gospođa R i pogleda kao pitejući doktora X.

»Moja žena«, u neprilici smrsi doktor X. Gospođa R se odmah dosjeli i još tamnije rumenilo oblije njezino lice.

»A odakle, Hedvigo, te lijepe stvari?«

»Za lutku Isusovu, koja govori, jede i spava i vrlo bedasto govori«, naslavi doktor X značajno se smlešeći gospođi R.

»Zar već to i vi znate, doktore?« Ti mali brbljavčice, li mala papigo, zbunjeno će gospođa R u slutnji, da je njezino diete pričalo o svim tajnama majčine ljubavi prema svom djetetu.

I sad se je još samo o tom radilo, da se malu Hedvigu oslobodi od silnih pokrivača, a doktoru X nije izmaklo tronuto držanje udove radi tolike pažnje posvećene njezinom djetetu.

»I opet moja žena,« promrmlja doktor X htijući obzneniti razlog velikog broja pokrivača.

»Divno od nje. Kolika pažnja i dobrota od nje,« i opet je glasila zahvalnost gospođe R.

Hedviga je već izašla iz kola. Doktor X već se stisnuo pod pazuhom svoju torbu i slijedio Hedvigu, koja je žurno koraćala prema kući, u kojoj je ležao njezin »bolestni čovjek.«

Ljula bieda cvilila je iz svakog kuta bolestnikove kuće, ali bitno obilje i kričanska žast obitelji bila je tu: sedmero mužke i ženske djece stislo se oko svoje majke i 14 djetinjih očiju punih strahopožitanja bijaše upereno u dostojanstvo zakrabiljenog doktora X. U prednjoj sobi ležao je bolestnik. Uzorna čistoća i urednost vješto su skrivale

podmuklost biede. Doktor X je pomno pregledavao bolestnika, oca obitelji. »Bieda, bolest, siromaštvo... hm, hm...« mrmrlao je doktor X svršivši svoj zvanični pregled i obazirući se po sobi. U toj pustoši Hedviga mu se pričinila kao razcveta ruža na ledenoj santi, tamo daleko na sjeveru...

Hedviga je ostala s obitelji u kuhinji i mnogo, mnogo nešto kazivala. Puna života, sreće i dobrote našla se je ona u toj kući, da i po njoj razširi miris svoje dobrote, svog života. Doktor X ozbiljno uzhićen priznao si je, da je Hedviga u ovaj čas i u ovoj kući porasla u njegovom štovanju deseterostruko. Bojažljivo uđe Hedviga u sobu.

»Je li, doktore, vi ste tako dobar, vi ne čete... vi ne čete tražiti nikakvu nagradu od njih... znate... oni su jako siromašni... oni zato ne mogu zvat' liječnika...«

»Bio bi grijeh, mala Hedvigo, kad bi...« i pogled doktora X zaustavi se odjednom na malom stolu kraj bolestnikove postelje: tu su bile tri krasne velike jabuke, jedan osobito žuti fini kolač i jedna boca vina. Doktor X naglo se sagne prema boci, da pročita marku, ali ju se očajno upropište Hedviga između njega i stola.

»To nisu oni kupili... doktore... oh... oh... to nisu oni kupili... vjerujte mi... doktore... to sam ja... to je moja mama...«

Doktor X je silno poželio svoj čin; on je svojom znatiželjnošću uvrijedio Hedvigu i dobrostivo ju pogleda, kao da ju moli za oprostjenje.

»Znate, doktore, to je naša markiza dela.« Rieč »markiza« pogodi uho doktora kao električna izkra.

»Kakva markiza?«

»Pa markiza, naša koka. Ona nese mnogo jaja, pa je mama mogle napraviti taj kolač. Ima i badema u njemu... i vanilije... i mnogo šećera.«

»Koka se zove markiza?«

»Da, ona je markiza, a Berta je jako zločesta.«

»Berta?«

»Da, ona jako malo nese i uvijek sakrije jaje. Jučer je sniela jaje u mamin šešir.«

»Oh, bezobrazna, liena Bertal«, uzvikne doktor X i bježeći što dalje od časa prije nemile upadice zaključuje sretno, da će tu biti i kakav pietao, možda pod imenom jedne poviestne ličnosti.

»A kako se zove pietao?«

»Ah, on se zove žalostan vitez.«

»Žalostan?«, upita vrlo važno doktor X.

»Pa da, on nema repa... samo jedno veliko pero mu je ostalo.«

»Kao uspomena iz slavne, junačke prošlosti.« u misli dopuni doktor X.

»Je li, doktore«, šapne Hedviga, »hoće li boleslan čovjek ozdraviti?«

»On mora ozdraviti, Hedvigo. I zato ću se ja brinuti. On će sigurno ozdraviti.«

»A što ćemo sada učiniti, doktore?«, tužno će Hedviga gledajući u doktora X i bezsvijestno osjećajući svršetak velikog događaja, koji je ona danas izazvala i tako sjajno dovršila.

»Evo, to ćemo sad!«, izusti doktor X, koji je u taj čas bio sve drugo nego li doktor X, i obuhvati malu Hedvigu, digne je sebi do usta i protivno od svoje žene, samo jednom poljubi u čelo malu Hedvigu, a ona, koja je danas bila već umorna od tolikih cjelova, osjetiti ovaj zadnji kao jako osvježanje i ona — u tom je ona bila strašno škrtka — savije ručice doktoru X oko vrata i vrati mu njegov cjelov svojim. Taj čas morao je doktor X proglasiti u svojoj duši vrhuncem sreće današnjeg dana: on je osvojio srce Hedvige, a ona njegovo. I Hedviga je mogla slaviti svoju pobjedu: najljedeniji i najtvrdi čovjek u jednom velegradu u njezinim rukama postao je mekani vosak, od kojega je Hedviga počela praviti lik pravednika Kristova...

Doktor X posegne rukom u žep i izvadi iz novčarke jednu krupnu novčanicu i priloži je neopazice uz žuti kolač. Ujedno osjeti u taj čas želju, da prokune i svoju masku i zvanično dostojanstvo, pa da pođe s Hedvigom i vidi markizu, Bertu i žalostnog

viteza. Ali današnji događaj našao je već svoj prirodni svršetak. Čin je bio gotov. Samo će još doći iz grada bolestnička kola, koja će »bolesnog čovjeka« prevesti u njegovo vlastito ležilište.

Odmjerenom učtivošću oprostio se doktor X od svih neposrednih učestnika današnjeg čina, a maloj Hedvigi prišapne u uho: »Budi dobra, mi ćemo se opet vidjeti.«

Limuzina je jurila, doktor X je duboko razmatrao. On se je po prvi put u svom životu našao u vlasti jednog čovjeka, jednog djeteta. Tu premoć jednog djeteta on je osjetio vrlo blagotvornom u sebi. »U čem je ta premoć?«, pitao se doktor X. Možda je Hedviga pravična prema Kristu, a ne on. moj Krist, njezin je viši od mojega,« zaključio je doktor X. I tu je doktor X stvorio veliku odluku: on mora izaći na čistac s pitanjem, čiji je Krist pravi, Hedvin ili njegov. Doktor X je danas uvidio svoj grijeh, što si nije dao dosad truda, da izađe na čistac. Ali sada on je sebe smatrao odriješnim kao jedan čamac od uklete obale; konop je pukao, čamac je slobodan, da pođe strujom i vjetrom sigurnosti i istine.

Dan je prošao, pale je noć. »Boleslan čovjek« snatio je slatko o budućem zdravlju. Šofer doktora X bezpomoćno je jurio s velikom limuzinom po krilima jednog neljupkog jata gusaka, pred kojim je Hedviga lebdila u nedostizivoj daljini. Kuharica je snivala, da veže omote sa slatkijima; omoči. Možda je baš ona savršeno pravična prema Onom, komu čovjek duguje prvu i najvišu pravičnost? Doktor X morao si je naime priznati, da mu je Hedviga bila najmilija onda, kad je govorila o Isusu. »Njezin Krist nije moj Krist, njezin je viši od mojega,« zaključio je doktor X. I tu je doktor X stvorio veliku odluku: on mora izaći na čistac s pitanjem, čiji je Krist pravi, Hedvin ili njegov. Doktor X je danas uvidio svoj grijeh, što si nije dao dosad truda, da izađe na čistac. Ali sada on je sebe smatrao odriješnim kao jedan čamac od uklete obale; ko-

nap je pukao, čamac je slobodan, da pođe strujom i vjetrom sigurnosti i istine.

Dan je prošao, pala je noć. »Bolestan čovjek« snatio je slatko o budućem zdravlju. Upravljač doktora X bezkomočno je jurio s velikom limuzinom po krilima jednog neizmjernog jata gusaka, pred kojim je Hedviga lebdila u nedostižnoj daljini. Kuharica je snivala, da veže omote sa slatkišima; omoti su rasli i rasli kao brdo i gušili ju. Gospođa R u bezanici bavila se pitanjem o kakvoći gospođe doktora X i tražila jedan pametan način, da se o istoj uvjeri vlastitim očima. Šobarica doktora X usnila je, da su joj iz-

(Nastaviti će se.)

rasla krila i ona je s Hedvigom letila prema nebu, da se spase iz dohvata kostura, koji je jurio za njima.

Doktor X prišapnuo je svojoj ženi: »Gertrudo, moramo naći kakav pametan način, da opet vidimo Hedvigu.« —

»Oh, ja sam ga već našla«, odgovorila Gertruda, »Sutra ću ti kazati.«

A mala Hedviga slatko je snivala o malom Isusu, koji se k njoj sagnuo iz majčinih ruku, gladio ju po zlatnoj kosi i govorio: »Ti si moja dobra lutkica, Hedvigo!«

P. B.

U Z M I I Č I T A J

© Dr. Ivan Ev. Šarić, Nadbiskup Vrhbosanski, SVETO PISMO, NOVI ZAVJET, Treći i zadnji svezak Sv. Pisma prevedenog na hrvatski jezik — Strana 511; cijena: tvrdovez 500.— Kn, mekovez 450.— Kn, — Akademija »Regina Apostolorum« (Stadlerova ulica broj 5/1), Sarajevo 1943.

Običi je glas hrvatskog episkopata, svećenstva i naroda, da je preuzeo, u nadbiskup svojim prievodom Sv. Pisma uvećao i obogatio svoj narod najljepšim darom, koji pristaje njegovu dostojanstvu: kao duhovni nadpastir dao je narodu duhovni dar nad svim darovima: riječ Božju na našem jeziku. Kao Hrvat, misliac i pjesnik dao je svom narodu riječ Božju izraženu našim jezikom u finom, dotjeranom i ugodnom obliku. Štim nas je zadušio sve i obvezao zahvalnošću, koja će biti dostojna tek onda, kad svaka hrvatska obitelj bude posjedovala to njegovo djelo.

© Josip Vrbanić D. I., »VITEZ KRISTOV — DR IVAN MERZ«. — Strana 254 sa 17 slika; cijena mekovez 120.— Kn, tvrdovez (na boljem papiru) 200.— Kn. — Naklada: Veliko Križarsko Bratstvo i Sestrinstvo, Palmotićeva 3, Zagreb 1943.

»Eže prolazio hvalim Isusu Kristu, što sam mogao za vrijeme korizme zaraditi u more boli Njegovog Srdca i da sam živio u teku uskoj vezi s njima... Srdce Isusovo, Tebi posvećujem moj život!... Ove riječi pravog Kristova Viteza odriču, koje je mjesto zauzimala pobožnost Prer. Srdcu u njegovom duhovnom životu. Iskreno se želi usavršiti, a savršenost je u ljubavi, ljubav se pak uči na Srdcu Isusovu. Kako ju je ovaj divni vođa naše katoličke mladeži naučio, to jasno prikazuje ovaj njegov novi životopis. Tu gledat ćemo našeg sina, kako se visokom naukom u Beču i Parizu opošobljuje za profesora, te onda u Zagrebu tu službu sveto vrši, a u isto vrijeme vidi i vjernog sina katoličke Crkve, kako za nju žrtvuje sve

svoje sile i umire na glasu svetlosti 10. V. 1928. Životopis je kratak njegovim rečnim i društvenim doživljajima te uzvišenim mislima vodiljama; zato je i vrlo zanimljiv i poučajan. Prevo svestilo i uljula za današnje nevredne prilike. Napose su dobro ozrtani skupljeni duhovnog života i šćakica, kroz koje moraju proći pobožne duše, dok se dovode do čiste Božje ljubavi. Zanimat će i one, koji su već čitali prvi njegov životopis, jer su dvie trećine ove knjige nova građa.

© Srećko Zamjen, FATIMA, Marija govori suvremenom čovječanstvu. — Priredio Msgr. dr. Matija Petlić. — Strana 173, s mnogobrojnim slikama i vrlo ukusnim crtežima. — Zadruga Dobre Štampe, Požega 1943.

Ovo je djelo najljepše i najdotjeranije od svih, koje su se kod nas dosad pojavila o čuđenom ukazanju Fatimske Gospe. Povijest ukazanja prikazana je vjerno u svim svojim pojedinostima, a okolnosti, koje su pratile i još prate to ukazanje, tako su ocrtane, da bude na osobitu pobožnost prema Fatimskoj Gospi. Zato ovo lijepo djelo iskreno preporučamo.

© Msgr. Božo Ivanić, GORE SRDCA, Kršćanska esceza, Druga knjiga: Kršćanska savršenost putem evanđeoskih savjeta. — Strana 300; cijena: u platno 150.— Kn; u poluplatno 135.— Kn. — Banja Luka (Nazaret.) 1943.

Plasac u obliku pitanja i odgovora sustavno obrađuje postizavanje savršenstva putem redovničkih savjeta. Temelj mu je ljubav kao sadržaj kršćanske savršenosti. Zatim navodi redovničko pravo crkve koja sniva i nadzire redovničke zajednice. Govori o zvanju, novstvu, zavjetima, obćenito i napose, o dužnostima i povijesnim, o materijalnoj upravi te o izstupu iz reda. U doticaju razlaže o izpovjedi, pričesti i slobodi savjesti redovnika. Brzom snalaženju vrlo pomaze izcrpivo shvaćeno kazalo.

Djelo je našoj bogoslovnoj književnosti upravo potrebno, jer ni jedna tiskana pravila naših redova i kongregacija ne donose cjelovitu crkvenu nauku i postupak s redovnicima. Taj pak trebaju ne samo slabi i opori članovi za svoju obranu odnosno popravak, nego i najbolji i njihovi poglavarci za podupiranje vršenja dužnosti. Osobito je svakoj redovničkoj osobi, ako želi dobro shvatiti, te vjerno i ispravno vršiti svoje ustanovalne, osobito potrebne ova knjiga.

Kako se redovništvo, hvala Bogu, i kod nas brojno razvilo, to je priručnik vrlo dobro došao duhovnoj pastvi, jer se mogu lako iz njega držati propisane pouke drevni mještan. Veseliti će se i rođaci redovničkih osoba, što će sada moći pravo shvatiti život svojih milih.

© P. Dionizije Andrašec, SERAFSKO CVIECE, priručnik i molitvenik za članove Trećega Reda sv. o. Franje — II. izdanje, strana 645, tiskovoz 120. — Kn. — (dok traje zalih) časada uvezanih knjiga). — Franjevačka prokuratura, (Kaptol 9), Zagreb 1943.

Prema je ovaj molitvenik namijenjen u prvom redu članovima III. Reda sv. Franje, ipak će jednako poslužiti svim vjernicima, jer osim pouke i pobožnosti, koja je vlastita Trećerredcima sv. Franje, sadrži bogat izbor drugih pobožnosti, radi kojih ovaj molitvenik osobito preporučujemo kao jedan od najboljih naših molitvenika.

Z A H V A L N I C E

Andrijevci: MV za spas iz velike nesreće. — Bebiša: Greda: MD za primljene milosti. — Benja: Luka: VM za primljene milosti. — Bjelovar: PA za ozdravljenje djeteta. — Boka: Koloska: IT za 5 primljenih milosti. — Bošnjaci: MD za brzo ozdravljenje. — Sl. Brod: za spas u ratu. — Bukovje: BK za sretni povratak sina. — Černik: RV za ozdravljenje i druge milosti. — Donji Miholjac: KC za ozdravljenje i spas od klevale. — Gakovo: AD za sretni povratak sina. — IM za pomoć u teškim časovima. — Burdanci: KG za primljene milosti. — Đurđevac: MH za ozdravljenje djeteta. — Gornji: MK za ozdravljenje svoje i kćerke. — LK za primljene milosti. — Jakovac: SS za ozdravljenje sinčića. — Jelševac: KK za povratak muža iz robljstva. — MB za povratak sina iz robljstva. — Kamenica: BA za sretni povratak sina. — RI za sretni povratak muža. — RS za sretni izpit sina. — Napitci: NI za uslišane molbe. — Letevo: FL za sretni put. — Lovorno: PP za primljene milosti. — Mahovljani: SS, SB, SM za dobivene milosti. — Martinska Ves: HM za primljene dobročinstva. — Miloševac: FM za obraćenje na katoličku vjeru. — Mračin: CM za mnoge primljene milosti. — Nova Gradiska: VD za spas iz teških bolesti. — Novi Vinodol: AM za očuvanje Rozpela usred bombardiranja. — Ostek: JB za sretnu operaciju bubrega. — Pribit: MK za sretnu operaciju i mnoge milosti. — Radikovi: IT i AT za spas u velikim ratnim pogibijama. — Rejevo: Šet: MM za primljene milosti. — Rekovci: JK za sretni povratak sina. — Šet: YF za dobivene milosti. — Sarajev: AM za pomoć u posvemašnjoj napuštenosti. — MM za primljene milosti. — Solini: DH i MH za pomoć u obitelji. — Šumečani: KS za mnoge primljene milosti. — Tovarnik: ZM za sretnu operaciju. — Varaždin: DC za sretni porod. — GO za primljene milosti u teškim potrebama. — TK za spas sina na bojni polju. — Varaždinske Toplice: SH za sretni povratak brata iz borbe. — Vitrovičice: BM za ozdravljenje majke. — Vrabče: SA za mnoge primljene milosti. — Vukar: KJ za uslišane molitve. — Zagreb: OZ za sretnu operaciju, sretni izpit kćerke i mnoge milosti. — JG za ozdravljenje sina. — LA za mnoge primljene milosti. — LJA za ozdravljenje sestice iz teške bolesti. — RA za izrobljenje milosti. — BI za izrobljenje od velikih opasnosti u ratu. — AZ za dobivenu pomoć. — JB za ozdravljenje obitelji. — JM za primljene milosti. — AS za primljene milosti. — Obitelj: K za pomoć u velikoj potrebi.

Beketinci: RM za ozdravljenje i primljene milosti. — Bizovac: KJ za sretni porod. — Bjelovar: SK za

ozdravljenje. — WM za sretno položenu maturu i praktičan izpit. — HM za pomoć u potrebama. — Urod: Varo: CK za primljene milosti. — Buševac: PK za ozdravljenje. — Crkvenica: AD za primljene milosti i sretno putovanje. — Cebraji: HI za duševnu i tjelesnu zaštitu (moli). — Daruvar: LM za primljene milosti. — Develina: NN za primljenu pomoć u borbi. — Dragotaj: JK za primljene dobročinstva. — Dubrovnik: RM za ozdravljenje sina. — Đurdanci: OR za primljenu milost. — Deletovci: DK za sv. Sakramente sinu na času smrti. — Đurđevac: NN za ozdravljenje djeteta. — Glodice: KR za povratak sluha i izlijeve milosti. — Gornji: KM za uslišane molbe. — Hranik: MA za primljene milosti. — Nova: GM za ozdravljenje bolstava ruku. — Jela: Jo. Hvar: SF za primljene milosti. — Kloštar: Podr: SJ za dvie velike milosti. — Letevo: LM i F za ozdravljenje i primljene milosti. — Mijenci: SA za ozdravljenje kćerke i unuke. — Nova Subocka: KM za uslišanu molbu. — Novi Šehar: BM za primljenu milost. — Ostek: SA za sretno preboljelu operaciju i za primljene milosti. — HZ za mnoge milosti od god. 1936. — FS za ozdravljenje djeteta i druge milosti. — VK za veliku uslišanu molbu. — Pavlovac: FB za ozdravljenje muža i druge milosti. — Pehinje: FL za sretno putovanje. — Pitomac: GD za ozdravljenje i primljene milosti. — Podmarš: MV za očuvanje od opasnosti. — Posovski: Podmarš: IK za očuvanje naše domovine (moli). — SI za primljene milosti. — Št. Petar: MB za zagovor u teškim opasnostima. — Samobor: ŠI na udieljenju milosti. — KR za ozdravljenje od očne bolesti. — Šemelci: MV za sretni povratak iz vojske, ozdravljenje djeteta i sretnu selidbu. — Šikretić: TM za primljene milosti. — Šton: BD za primljenu milost. — Sv. Đurađ: BK za sretni povratak muža iz robljstva. — Štitar: KI i E za sretni povratak muža. — Trebarjevo: Desno: TK za ozdravljenje i druge milosti. — Varaždin: SM za sretno ozdravljenje. — Valter: TC za primljenu milost. — Vel. Ratkovac: Slav: GV i M za velike milosti. — Vspolje: KA za sretni povratak sina iz robljstva. — Zabrdje: FA za primljenu milost. — Zareb: JK za primljenu milost. — LJM za primljenu milost. — II za primljene milosti. — MV za pomoć u potrebi i druge milosti. — ČA za uslišanu molbu i drugi milost. — DI za primljenu milost. — WZ za mnoge primljene milosti. — PK za sve primljene milosti. — IM za primljene milosti. — H za sretno lično milosti. — KD za ozdravljenje od teške bolesti. — KV za ozdravljenje teške rane na glavi. — MT za očuvanje našeg grada od čimbenika.

D A R O V I

Za obnovu Bazilike Srđca Isusova u Zagrebu: Bakarić M. 100; Beneković Elizabeta 50; Berezinskić Ante 1.000; Bubanj Alojzija 100; Džabina raznica N. D. 14; Zagreb 3.000; Fekete Ivan 100; Ivančec Karla 35; Karlović Matilda 100; Katalinić Nikola 500; Mihulin Mara 60; N. N. Lokve 100; Pečičić Dr. Josip 1.000; Plentiaj Dr. Rudolf 1.000; Sabelić Rozina 200.

Za sv. Misi: Braica Pero 100; Bubanj Marija 100; Drvar Barbara 500; Gadić Luka 300; Jović Marija 60; Kovačić Kalica 200; Maleković Kala 60; Madović Lovro 100; Mejovšek Slavica 70; Miholek Marija 230; Sakac Franjo 500; Srahić Marko 100; Ss. Milosrdnica »Mala škola 100; Sudarević Marija 300; Šabarić Ivan 300; Trušćak Valentin 180; Vampola Antonija 50.

U čast presv. Srđca Isusova: Abramović Drage 100 Kn; Abramović Josip 25 Kn; Abramović Marija 50 Kn; Abramović Marija 70 Kn; Arvaj Mirko 10 Kn; Benčić Ivan 25 Kn; Brčić Marija 100 Kn; Colmar Dragica 50 Kn; Crnković Vilim 30 Kn; Cvečević Pero 50 Kn; Drk Justina 50 Kn; Ercogović Jandro 50 Kn; Forst Elizabeta 200 Kn; Frivarski Stanko 30 Kn; Gerač Anika 20 Kn; Haupt Djuro 50 Kn; Humić Valenti 100 Kn; Janić Suzana 10 Kn; Junaković Anka 35 Kn; Juranić Matilda 100 Kn; Jurčić Marko 50 Kn; Kalmar Katarina 50 Kn; Karlović Matilda 100 Kn; Kezela Stijana 35 Kn; Klastić Marija 15 Kn; Koler Ljubica 70 Kn; Kolka Magda 100 Kn; Lazanin Eva 100 Kn; Lončarić Terezija 100 Kn; Lucić Anica 50 Kn; M. A. Zagreb 40 Kn; M. K. Petrovaradin 100 Kn; Madjar Gjuro 30 Kn; Manca Kalica 100 Kn; Matan Magda 15 Kn; Marincel Ivan 32 Kn; Marković Janja 20 Kn; Marković Stana 50 Kn; Muthaus Ana 20 Kn; N. N. Zagreb 200 Kn; Nikolić Jaga 100 Kn; Oros Marija 30 Kn; Pauković Marija 200 Kn; Perić Zorka 50 Kn; Pripic Ana 30 Kn; Srećak Kalica 50 Kn; Simonić Ivka 25 Kn; Simonić Ruža 30 Kn; Šipčić Bera 100 Kn; Šporčić Marija 5 Kn; Štivilović Anica 50 Kn; Svajcer Marija 15 Kn; Trubić Mandica 15 Kn; Tuhonović Mara 100 Kn; Waldman Marija 100 Kn; Valenka Josipa 100 Kn; Voćinčić Jeljka 15 Kn; Vleović Manda 500 Kn; Vučić Julka 100 Kn; Vulić Ivan 50 Kn; Žagar Dragica 100 Kn.

U čast Srđca Isusova, Srđca Marijinu, Majci Doznoj, sv. Josipu i sv. Antunu Padovanskom: Aladević Eva 200; Antonić Manda 200; Babić Tereza 50; Babić Bera 50; Bartolić Ana 100; Bovenčić Lucija 10; Blegoc Janko 100; Bošković Jaga 50; Borković Franca 100; Borković M. 50; Borković N. 100; Bratović Marija 100; Brčić Franja 100; Budučak I. 43; Čepak Dora 20; Crnković Jajeta 20; Čilić Marko 100; Didak Branko 50; Fabijanc Bera 100; Filić Elizabeta 100; Filipović Andja 10; Filipović Anica 100; Filipović Ivo 10; Franc Ljekarica 200; Furic Kala 50; Furic Mara 80; Gentić Josip 50; Ogurčić Katka 75; Gostanić Josip 100; Halilović Josip 100; Halusa N. 50; Heremajer Mate 100; Horvat Franjo 50; Hralo Marija 50; Ivanović Antun 100; Janković Kalica 50; Knežević Pola 20; Kolenc Ružica 100; Lehpaer Sijepan 50; Linovac Giselko 100; Marčević Urban 50; Maloković Reza 50; Mavrić Mihovil 100; Medved Marija 50; Mihalić Marija 100; Mihalević Marija 25; Mihic Pavo 100; Mrčić Anastazija 50; Mudri Jelja 100; Mudronis Franjo 300; N. N. 100; N. N. 200; N. N. Zagreb 500; Pavlić Dragutin i Ivanka 50; Pejičić Dragan 500; Parica Stanka 150; Petrićević Mila 50; Petković Ljudevit 15; Rahila Antonija 10; Rakić Ana 200; Režek Bera 500; Roginčić Dora 50; Roginčić P. 20; Rubinić Zlato 10; Smoljan Ruža 100; Sokolar Ana 50; Stenac Dora 100; Sudar Mara 100; Sogardin Marija 50; Šimičević Ljubica 100; Topićić Ana 100; Tol Ana 100; Turković N. 100; Wessner Kala 50; Vidić Slavica 40; Vlastić Franjo 50; Vukolić Josip 500; Vuković Marija 100; Vulić Andjelka 100.

U čast preč. Srđca Marijinu i sv. Josipu: Abramović Josip 25 Kn; Forst Elizabeta 400 Kn; Jurčić Marko 50 Kn; Pripic Ana 20 Kn; Turkalj Julijana 15 Kn; Žagar Dragica 100 Kn.

Za razbirenje Glasnika Srđca Isusova: Andrešević Eva 50; Auschbacher Marija 50; Babić Josip 100; Bachvech Slavko 20; Bakić Stipo 30; Barišić Tamo 20; Bek Alojz 100; Benak Jelka 100; Biskupac-Kramarić Jelja 50; Brajčić Kala 10; Brčić Stana 100; Bubanj Marija, Božova 30; Čaić Anka 20; Čanić Anka 100; Derech Elza 50; Djevoj. Društvo S. I. Cilipi 100; Dretvić Evica 100; Fumić Katarina 300; Grčić Klara 50; Hajdinjek Andrija 100; Hambalac Josipa 500; Holer Zalmir 30; Ivanković Ivan 100; Ivičić Anka 20; Jedud Marija 60; Karlović Andrija 50; Kirišić Mate 100; Kovačević Anka 50; Krapčić Bance 100; Krekner Amalija 100; Litz Kalica 50; Ljubić Terezija 30; Lovrenčić St. 100; M. L. Zagreb 10; Matelija Marija 50; Matičec Josip 100; M. N. Vapova 100; N. N. 115; Orazić Marija 50; Pavlić Marija 200; Perić Ivo 50; Pinlar Ljubica 50; Prevencić Marija 100; Puhara Pero 100; Rat N. 50; Ss. Milosrdnica Dolac 130; Stal Ante 200; Varšić Albina 200; Wellitz Laura 30; Vrbar Marija 60; Vuleta Oina 30; Vulić Andjelka 50; Zlatović Marija 50; Živčić Ruža 50.

Za kruh sv. Antuna: Čosić Barbara 20; Kahulić Terezija 20; Pinčić Z. 250; Račić Klaman 50; Šalek Oizela 50; Župljanka iz Vel. Bukovca 50.

Za fond besprijekazne Petra Barbarića: Ausić Antun 10 Kn; Benčić Ivan 10 Kn; Berezak Mijo 10 Kn; Dobrinčić Ana 15 Kn; Dik Justina 50 Kn; Drukan Manda 15 Kn; Ehrentraut Franciska 300 Kn; Galović Vjekoslava 200 Kn; Grejs Ivanka 30 Kn; Jadro Emilija 50 Kn; Jurčević Marija 50 Kn; Karić Ljubica 100 Kn; Kolaric Mara 100 Kn; Kovačević Kala i Ljubica 30 n; Kraljovac N. 40 Kn; Lajko Jelena 50 Kn; M. J. Lokve 100 Kn; Mateljić Katerina 100 Kn; N. N. Zagreb 40 Kn; Navoniel Darinka 30 Kn; P. B. Zagreb 200 Kn; Perićić Marija 20 Kn; Pilić Agneza 200 Kn; Pagačić Dlonizija 200 Kn; Polić Alojzija 100 Kn; S. P. Pagača 100 Kn; Sclanac Marija 20 Kn; Simka Karla 1.000 Kn; Štivilović Anica 30 Kn; Simonić Ivka 25 Kn; Velić Ivan 30 Kn; Zadravec Juliska 50 Kn; Zaberl Vjekoslav 50 Kn.

Za fond besprijekazne Petra Barbarića: Cvjetičanin Dragica 50; Domjanović Marija 500; Došen Terezija 100; Drvar Barbara 1.500; Golid Stanko 150; H. S. Za greb 100; Hočevar Vlasta 50; Ivičić Ivan 100; Jelica Anka 50; Kolander Marija 150; Marković Ivka 20; Mihalević Marija 25; Mihic Pavo 50; Pečarić Ivanka 150; Rečić Helena 50; Stanić Mara 100; Trgovčić Mara 10; Viličić Irma 100.

Za ulje i svijeće pred »Presveticima«: H. S. Zagreb 100; N. N. Petrovaradin 50; Viličić Irma 100.

Za Malo Sijemenšte u Travniku: Braica Pero 100; Špolarić Lucija 20; Vramek Katka 20.

Za obnovu Bazilike Srđca Isusova: Amiel Marija 15; Begović Marija 100; Biher Ana 100; Božićević Ivana 110; Čavolović Anelko 50; Fumić Katarina 200; Grčić Mijo 240; Guštek Marija 500; Hrupek Ivan 40; Iakić Katka 100; Jančević Ana 50; K. M. Zagreb 200; Lovrenčić Marko 500; Pelković Manda 200; Vi. daković ud. Hermina 200.

Za sv. Misi: Abramović Mandica 100; Baban Mara 100; Bogner Ana 200; Bozanović Kala 150; Bradara Jelka 100; Bradara Lela 100; Čelan Mara 100; Čosić Simon i Marija 300; Dominiković obitelji 100; Berek Jelka 100; Sttinger Zlatica 100; Ikić Kala 100; Ielićnek Doroteja 100; Križan Nuć 100; Kurman Tončica 100; Lefler Jelka 400; Lucić Adela 200; Mahović Franjo 160; Majovšek Slavica 300; Milčić preč. M. 400; Nikolić Kala 200; Nuć Ana 100; Nuć Mala

100; Petrušić Ana 100; Picek Marija 200; Štrmečki Josip 100; Šebarić Ivan 360; Scherer Dr Karlo 200; Tekmatarović Kala 100; Vrbanić Marko 100; Vrkoja Marko 100; Vučkoja Mijo 100.

U čast Srdca Isusova, Srdca Marijina i Majci Božjoj: Alić Nevenka 50; Bakić Stipe od tri osobe 15; Bahić Kala 100; Bančević Kala 50; Bernardić Jelisava 40; Biončević Andrija 100; Faldović Ana 50; Fjembur Stelica 100; Fureš Valenti 50; Puček Barbara 100; Galić V. 100; Grđan Mara 50; Horvat Ljubica 50; Juratović Mara 20; Jurković Slavica 30; Knežević Anka 100; Kulundžić Evica 105; Lončarević Josip 50; Majdonić Ana 50; Mansić Stjepan 200; Manjarić Eva 20; Marušić Vicko 1.000; Milović Rita 20; Milinčević Ivo 100; Molnar Anka 100; P. K. Zagreb 200; Pejaković Slavka 200; Petrović Kalica 40; Rutić Magdalena, Z. Spire 100; S. J. Kloštar Podr. 100; Šerinec O. 100; Terebuh Cecilija 100; Tomljenović Mara 100; Trifković Lucija 120; Veriga Jaga 50; Vilović Slavko 100.

U čast S. Ćelini: Božićković Fileta 100.

U razlijevanje Glasnika Srdca Isusova: Barović Dora 100; Basić Ana 30; Bertić Anun 150; Bolesnitički Zaki, boln. Rebro 950; Bolnica Mil. Sazlari Zagreb 150; Borovčak Helena 30; Božićković Fileta 100; Brle Marija 200; Buhin Ivan 80; Čičić Kalica 200; Čolić Ruža 100; Črnjak Beldo 20; Čikeš Andrija 30; Čubica Borica 20; Draguljac Ana 50; Drvodolčić Zalka 15; Džajić Janja 50; Đurđević Eva 50; Eftinegr Zlatice 380; Japundžić Milka 50; Josipović Milka 80; Kalapotić Eva 20; Kapetanović S. Olga 30; Jakovčić Naste 50; Komes Andrija 30; Kosaković Jelka 100; Legim Mira 200; Malenčić Nedica 100; Mandić Dr Vjekoslav 175; Marić Matej i Jelka 50; Marić Katarina 10; Maras Judita 40; Mateljan Janja 200; Muzar Slava 20; N. N. Zagreb 50; Oliva Emil 50; Pavić Dragutin i Ivanka 50; Patrnović Ura 175; Petrović Đuro 200; Pintarić Jela 100; Piskle Ljubica 100; Pocrnić Terezija 40; Pravdura Mato 15; Sivić Ilija 100; S. i. Samobor 100; Šimok Marija 100; Schreier Marija 50; Iškrić Kala 30; Ivčević Anka 20; Valdić Dragica 100; Weingartner Magdalena 45; Zienelka Robert 100; Župni Ured Dolnje Stabice 20; Župni Ured Uljanik 250.

U kruh sv. Antuna: Begović Marija 100; Zienelka Robert 100.

U fond beatifikacije Petra Barbarića: Barbarić Marija 100; Begović Marija 100; Blažić Dragica 100; Fjembur Stelica 100; Fliček Anica 100; Grđan Mara 50; Hrašinski Đuro 1.000; I. K. Zagreb 1.000; Jelinek Doroteja 10; Kostić Milka 100; Kuzman Tončka 30; Lj. M. Zagreb 100; Lakotić Dragica 100; Lovrekević ud. Mara 100; N. N. Zagreb 1.000; Novosel B. 100; Orešković Ruža 50; Pavić Zlato 300; Šlakić Anka 50; Soljić Niko 50; Tomić Jelka 150; Winkler Kalica 100; Zdravčević Marija 100.

U ulje pred »Presvetim« Ujović Mato 50; Zienelka Robert 100.

U gradnju Cijke sv. Josipa na Tješnjevici: Begović Marija 100.

U obnovu Bazilike Srdca Isusova u Zagrebu: Božićević Ivan 100; Črnić Mijo 1.000; Čurić Martin 100; Goričinski Franjo 100; Janjić Josipa 100; Keračić Lucija 500; Keračić Mara 200; Kirin Janja 100; Lastovšek Marija 100; Pavlović Ana 100; Pavlović Đuro 100; Petrović Franjo 20; Šekinić Franjo 25; Šimunović Dragica 80; Šlibar Albert 200; Zmiš Valburga 15.

U sv. Miše: Bobovečki Veronika 100; Črnić Mijo 500; Đević Elizabeta 100; Gato Ugo 100; Korolaj Doroteja 100; Kovarić Kalica 250; Kurelac Elica 100; Mersjak Slavica 100; Oltorac Aldo 100; Rainić Elica 100; Radino Stjepan 100; Tončić Ernest 100; Trštar Emilija 150; Vugrin Marija 100.

U čast Srdca Isusova i Marijine; današnji Anđelija 100; Brigljević Mara 50; Bučok Marija 100; Čigula Dragica 100; Đaković Marija 100; Ilić Elizabeta 400; Irtančić Mara 350; Ogrušić Đurđica 350; Halizović Josip 100; Haupt Đuro 100; Hodolić Marija 100; Hengeduš Magdalena 100; Huber Marija 50; Irtić Ruzelija 100; Jelić Hemina 50; Juguš Marija 100; Knežević Marija 100; Kraljić Kalica 100; Lukić Mato 50; M. B. Kucura 100; Mladovac Marija 60; Mutebića ud. Viktorija 200; N. N. Zagreb 20; Pandžić Danica 75; Pavić Dragutin i Ivanka 50; Rundin Sofija 225; Šenjan Stevo 100; Šerić Mile 50; Šipetić Ema 50; Šarić J. Baja 100; Šarić Josip 80; Šarić Manda 50; Šmundić Razina 100; Šrut Magdalena 100; Švagal Šmiljka 100; Tomić Ivo p. i ve 100; Trbuljak Ivka 100; Turic Joza 50; Turic Juro 100; Varga Josip i Kata 20; Willing Zlato 50.

U čast Blaž. Djevice Mariji i Majci Božjoj Bistričkoj, sv. Josipa, sv. Tereziji M. i Tereziji Ledoborskoj: Brčić Marga 70; Čorjanec Kolela 100; Hodolić Marija 100; Huber Marija 50; Ivanova N. Jelka 1.000; Knežević Marija 50; Šenjan Kata 200.

U razlijevanje Glasnika Srdca Isusova: Bolesnitički Bolnica »Rebro« 300; Boric Raza 40; Čubek Kalica 100; Čačić Anun 50; Divić Jelica 50; Dodigović Vika 1.000; Dolenc A. 100; Đur Mirjana 100; Eisenhöfel Ivan 500; Gebrsek Dr Ivan 20; Hajak Slava 50; Horvat Ana 300; Jagodić Ljubica 65; Jakovec Slavica 30; Jambretić Ivan 50; Jurčić Filip 30; K. Vladimirov 50; Kločeković V. J. 100; Kolar Gizela 130; Kovač Anđela 50; Kovačević Maruška 30; Kozarić Marija 20; Lenhart Ana 30; Lešić Jozefina 30; Livč ud. Ana 30; Malatić Blankica 100; Manolić Marija 30; Matasić Ana 50; Matula Dragica 25; Miani Kalica 25; Mihel Ivan 100; Milinković Miro 125; Milošak Matilda 25; N. D. Velika Gorica 500; N. I. Ruma 280; N. N. Zagreb 10; N. N. Zagreb 30; Nikolić Ilona 1 Pgi; Novaković Julka 25; O. Z. Zagreb 100; Papik Viktorija 30; Pavčarac J. 25; Pečić Milka 125; Perčić Kalica 5 Pgi; Petrina Markica 25; Pehmač Katarina 25; Petrović Ivica 25; Polarić Anika 100; Posavec Vinko 25; Predojević Kata 30; Premužić Elizabeta 50; Prepunić Blaž 25; Prpić Ankin 25; Rubinić Bara 200; Šarić Mile 35; Sjevarac Jelena 25; Smoljan Milka 75; Smolčević Marija 200; Štrapačević Anka 34; Šedinski Franjo 25; Šimenc Ivana 50; Šokčević Ana 15; Toth Anica 25; Trka Tonica 50; Vasić Janos 5 Pgi; Vidović Stjepanja 30; Vuk Rozalija 20; Vukatinović Manda 200; Zaringer 25; Zausnik Eduard 50; Zorec Aleksander 25; Živković Poro 25; Župančić Sebastijan 100; Župni Ured Zvečanje 25.

U kruh sv. Antuna: Abramčić Franja 50; Močajić Antonija 200; Ožanić Marija 1.500; Šenjan Kata 200.

U fond beatifikacije Petra Barbarića: Böhm Olga 1 Pgi; C. A. Zagreb 300; Davelina Grkokatol. Ukrajinci 150; Đorić Ana 100; Drvar Barbara 2.000; Gofac Jozefina 100; Jelinek Doroteja 10; Jug Ljubica 100; Karalić Lucija 500; Knežević Marija 100; Kolobarić Mato 10; Korjak Cilika 100; Krizančić Julijana 100; Križanović Peter 190; Minčević Ivica 100; Sudar Ruža 50; Šefc Gabriella 100; Springer Alojzija 100; S. Zadravčić 100; Dobročimiljčić iz Zagreba 350.

U Malo Splemeniste u Travniku: Dolenc A. 1.200.

+ U VJEČNU DOMOVINU POZVANI SU PREDPLATNICI GLASNIKA:

+ Đanić Ivan, župnik, Orahovica + Šnjarić Marija, povjerenica Glasnika, Požega + Žiganto, župnik, Kastav.

SLUGA BOŽJI PETAR BARBARIĆ

UZTRAJNOST

O dugotrajnim raznim žestokim napastima, kojima je soton S. B. Petra Barbarića umnim derovima, krjepostima i zaslugama njegovim holio na oholost zavesti, sam je napisao u Duhovnim vježbama »samo kad bi me minule napasti proli sv. vjeri i sv. čistoći, čini mi se, da bih sve oslalo lako svladeo«, da više puta učini se ovomu u vjeri tako jakome mladiću kano da koleba zemlja pod nogama njegovim i da pada u valovlje vjerskih sumnja, — u svim ovim strašnim kušnjama nije se Petar nipošto predao, nego se postojano, uztrajno, vitezki borio i nadvladao ih sve milošću Božjom.

Kao prefekt Marijine Kongregacije vruće je želio, da se Kongregacija u sjemeništu što više podigne i da što ljepše procvate. Da je s lime skupčano obično mnogo golemih poteškoća i tek uztrajnošću da se može što god postići, to je izkusio i on. Ipak Petar

nije klonuo duhom, nego je uztrajno radio za unapređivanje Kongregacije.

Za večernjeg ispita savjesti bilježio si je u posebnj knjižici svoje pogreške kao i svoje dobre odluke. I u tom je uztrajao sve do zadnjih dana života pokraj vatrene groznice i teogone umornosti. Tri dana prije svoje smrti nije više mogao da piše list, ali zato nije propustio, da zabilježi dnevne pogreške,

što ih je otkrio za večernjeg ispita savjesti.

Od naravi darovit ipak je samo uztrajnom marljivošću postigao, da je počevši od prvog razreda kroz cijelu gimnaziju zauzimao u razredu prvo mjesto u naukama — prvi s odlikom je bio.

U zadnoj bolesti često se preporučivao i ustmeno i pismeno u molitve, da uzmogne uztrajati u potpunj odanosti u volju Božju sve do smrti. I sluga Božji Petar Barbarić uztrajao je.

MILOSTI PO ZAGOVORU SLUGE BOŽJEGA PETRA BARBARIĆA

1466. Banjeluka: Mnoge milosti. M. R. — 1467. Zagreb: U težkoj nevolji obratila sam se na Slugu Božjeg Petra Barbarića i mnogo mi je pomogao. A. J. — 1468. Mihovljan (zagreb. nadb.): Molba bila mi uslišana. S. S. — 1469. Zagreb: Zahvaljujem za veliku ponovnu milost. D. H. — 1470. Otočak (saraj. nadb.): Zadobio sam zdravlje troje teško oboljele djece. M. V. — 1471. Platićevo (đakov. bisk.): Ozdravljenje. J. R. — 1472. Orgurevci (đakov. bisk.): U strašnim trenucima pomoć i milost. D. F. — 1473. Sarajevo: Trokretko ozdravljenje. V. B. — 1474. Babska

(đakov. bisk.): Sretno sam položio svoje ispita. P. F. — 1475. Priedor (banjal. bisk.): U velikoj i neopisivoj nevolji utekao sam se dobro S. B. Petru Barbariću, koji me je brzo uslišao i spasio me. V. B. — 1476. Zagreb: Sluga Božji Petar Barbarić pomogao mi u naukama, polmence, da sam izpit zrelosti dobro položio. — 1477. Karlovac (zagreb. nadb.): Muž mi je bio u velikoj neprilici, molila sam za pomoć Petra Barbarića i bila sam uslišana. I. P. — 1478. Zagreb: Zagovoru Sluge Božjeg Petra Barbarića iza obavljene devetnice njemu u čast zahvaljujem život mojih dragih. D. V.

SADRŽAJ »GLASNIKA SRDCA ISUSOVA« 1943.

Mjesečne nakane — Mijo Skvorc D. I.:		O Isanštenom Tielu Kristovu (nova Enciklika)	139
Obće i posebne nakane Sv. Očca	6	Pod okriljem Majke	8
Mir — čedo pravde i ljubavi	21	Pomolimo se! — O našim molitvama (Petar Gärtler D. I.)	89
Udruženja ratne pomoći	35	Poslušaj ljubav (Petar Božić D. I.)	153
Djelo za svećenička zvanja	57	Pozdravljenje mira (M.)	75
Papa i Papinstvo	71	Predsto Srdca Marijino (Josip Dinko Mravak D. I.)	100
Vjerski, čudoradni i građanski odgoj mladeži	86	Pred svibanjskim oltarom (Petar Gärtler D. I.)	65
Da učenjaci proslave Boga	104	Ratna korizma (O. Stojanov D. I.)	34
Osjećajmo u svemu s Crkvom	110	Razgovor duše i milosti (P. Božić D. I.)	173
Na izvorima nufarnjega mira	131	Svećeničko posvećenje	60
Cesta i pobožna sv. ispovied	149	Svi u borbu za mir!	155
Savršeno pokajanje	161	Tri Gospodinova pauka (Josip Dinko Mravak D. I.)	115
Bogu hvala — Deo gratias!	171	Tvoj, Očče, promisao upravlja (Karlo Grimm D. I.)	4
Govori Sv. Očac:		Velikanska sriede (m. d.)	40
Kraljevstvo Presveloga Srdca	112	Vi ste moji prijatelji (Petar Božić D. I.)	166
Krv života	54	Za mir!	23
Nebeska hrana	135	Zaštitnik bračne vjernosti (E. Scheibel D. I.)	84
Plodnost žrtve	24	Žene ga požališe (M. I.)	103
Pod okriljem Majke	74	Život budućega vieka (Petar Gärtler D. I.)	52
Svatbeni darovi	11	Život preko groba (Petar Gärtler D. I.)	27
Uzor iz Nazareta	43	Župa Srdca Isusova	145
Vrhovni poglavar obitelji	82	Pjesme:	
Pouka:		Božić sirotinje (Ivan Lončar)	2
Apostolat sv. Misa	76	Korizma (Crkvena pjesma)	42
Apostoli Molitve kod Sv. Očca (Ljudevit Pichler D. I.)	67	Ranjenom Srdcu Isusovu (Stjepan Šimeta D. I.)	98
Bože takvih majki! (Predrag M. Belić D. I.)	102	Sluga Božji Petar Barbarić 16, 32, 48, 64, 80, 96, 125, 144, 160, 191	
Božićna sreća (Martin Mihoković D. I.)	2	U svietlu vjere 29, 45, 62, 77, 92, 117, 139, 156	
Carstvo Imine (Petar Gärtler D. I.)	38	Borbe i pobjede Srdca Isusova 30, 46, 62, 77, 93, 119, 140, 157	
Dva Srdca — dvie ljubavi (Josip Dinko Mravak D. I.)	97	Iz Apostolata Molitve 30, 47, 63, 78, 93, 121, 141, 158	
Isusova lutka (P. B.)	178	Uzmi i čitaj 15, 31, 78, 122, 158, 178	
Isusove uzkrasne postaje (Josip D. Mravak D. I.)	50	Zahvalnice 31, 47, 64a, 79, 95, 122, 142, 159, 188	
Kad sirene sviraju (P. B.)	154	Darovi 15, 32a, 48a, 64a, 96a, 123, 126a, 144a, 159, 160a, 181	
Kako je Gospodin prosvietlio svoga slugu Efrema (P. B.)	176		
Kako smo zgriješili s Adamom (P. B.)	169		
Krist je Kralj (P. B.)	152		
Mjesec zadovoljštine	81		
Molitva Gospodnja (Petar Gärtler D. I.)	107		
	129, 147, 163		
Naš Uzkr's (Uz drugu obljetnicu Nezavisne Države Hrvatske)	49		
Odakle ovo zlo u svijetu?	61		
* O. Vladimir Ledóchowski, General Družbe Isusove i Vrhovni upravitelj Apostolata Molitve	18		

5. STUDENI: PRVI PETAK
NAKNADNA SVETA PRIČEST

6. STUDENI: PRVA SUBOTA
SVETA PRIČEST ZA MIR

1943
STUDENI

NAKANA APOSTOLATA MOLITVE:

Običaj čestog završenog pokajanja

MISIJSKA NAKANA:

Krič. duh u poseb. i javnom životu

SVAGDANJE PRIKAZANJE

BOŽANSKO
SRDCE
ISUSOVO
PRIKAZUJEM TI PO
BEZGRJEŠNOM
SRDCU

MARIJINU
SVE MOLITVE, DJELA I TRPLJE-
NJA OVOGA DANA U NAKNADU
ZA NAŠE UVREDE I NA SVE ONE
NAKANE, NA KOJE SE TI NEPRE-
STANO PRIKAZUJEŠ NA OLTARU
OSOBITO TI IH PRIKAZUJEM ZA
SV. CRKVI, SV. OTCA

I NA SVE NAKANE PREPORUČENE
ČLANOVIMA APOSTOLATA MOLITVE

NAKANE ZA SVAKI DAN

- 1 P SVI SVETI, Svetost Crkve
2 U Dušini dan. Izbaavljenje duša iz
čistilišta
3 S Hubert. Ravn. i sveti biskupi
4 C Karlo Boromeo. Crkveni pastiri
5 P Zaharija i Elizabeta. Bračna vjernost
6 S Leonardo. Krišćanski odgoj u školi

21. Nedjelja po Duhovima

- 7 N Engelbert. Obračanje nekatolika
8 P Sever. Krišćanska darežljivost
9 U Posveća crkve Presv. Odkupitelja.
Pohadanje sv. Mise
10 S Andrija Avel. Javne sablazni
11 C Martin. Braća, koja trpe
12 P Martin Papa. Ugled Crkve
13 S Stenislav Kostka. Nevinost

22. Nedjelja po Duhovima

- 14 N Bl. Nikola Tavilić. Mjes. xšt. Vjera
u domovini
15 P Albert Veliki. Katolički učenjaci
16 U Gertruda. Krišćanska samozataja
17 S Grgur. Brojni naraštaj
18 C Posveća bazilike Sv. Petra i Pavla u
Rimu. Štovanje auktoriteta
19 P Elizabeta. Red i mir u domovini
20 S Feliks. Vrišenje crkvenih zapoviedi

23. Nedjelja po Duhovima

- 21 N Prikazanje Gospino. Obiteljska ljubav
22 P Cecilija. Čista mladež
23 U Klement. Strpljivost u progonstvima
24 S Ivan od Križa. Bolestni
25 C Katarina. Krišćanska mudrost života
26 P Ivan Berchmans. Posvemašnja vjer-
nost Bogu
27 S Virgilij. Potišten i žalosni

Prva Nedjelja Adventa

- 28 N Sostien. Ljubav prema pokori
29 P Saturnin. Jakost u kušnjama
30 U Andrija ap. Štovanje sv. Križa

ZA ČLANOVE APOSTOLATA MOLITVE:

Podpun oprosti jednog peška i još jednog po volji
odabranog dana. Na dan naknadne sv. Pričasti. Na
blagdan mjesečnog asistenta.

ZA ČLANOVE BRATOVŠTINE PRESVETOG SRCA:

Podpun oprosti prvoga peška i nedjelje i još jed-
nog po volji odabranog dana.

PROSINAC 1943.

NAKANA APOSTOLATA MOLITVE:

Da uvijek zahvaljujemo Bogu za sva dobročinstva

MISIJSKA NAKANA:

Da se naša mladež odaleži za spasavanje pogana

3. PROSINAC: PRVI PETAK
NAKNADNA SVETA PRICEST

4. PROSINAC: PRVA SUBOTA
SVETA PRICEST ZA MIR

1943
PROSINAC

NAKANA APOSTOLATA MOLITVE:
Zahvalnost Bogu za dobročinstvo

MISIJSKA NAKANA:
Mladež u radu za spasav. pogane

Božansko
SRDCE
ISUSOVO
PRIKAZUJEM TI PO
BEZGRJEŠNOM
SRDCU
MARIJINU
SVE MOLITVE, DJELA I TRPLJE-
NJA OVOGA DANA U NAKNADU
ZA NAŠE UVREDE I ZA SVE ONE
NAKANE, NA KOJE SE TI NEPRE-
STANO PRIKAZUJEŠ NA OLTARU
OSOBITO TI IH PRIKAZUJEM ZA
SV. CRKVI, SV. OTCA
I ZA SVE NAKANE PREPORUČENE
ČLANOVIMA APOSTOLATA MOLITVE

- 1 S. Eligije, Koji trpe glad i žimu
- 2 C. Bibiana, Djeca bez roditelja
- 3 P. Franjo Ksav. Misionarska zvanja
- 4 S. Petar Krizol. Katol. propovjednici
- Druga Nedjelja Adventa**
- 5 N. Sava, Zapuštana djeca
- 6 P. Nikola, Kršćanska udeja
- 7 U. Ambrozije, Katol. učilišta
- 8 S. BEZGRJEŠNO ZACEPE B. D. Marije
Čuvanje krsne navinosti
- 9 C. Leokadija, Obačenje otvrdnutih
grješnika
- 10 P. Melchior, Nepokolebivost u vjeri
- 11 S. Damaz, Poznavanje sv. vjere
- Treća Nedjelja Adventa**
- 12 N. Aleksandar i Epimah, Izbjeglice i
bezućnici
- 13 P. Lucija, Darežljivost za vjerske ustanove
- 14 U. Spiridon, Revni župnici
- 15 S. Irenej, Umjerenost u obilju
- 16 C. Euzobilj, Koji su u pogibalji
- 17 P. Lazar, Rodbinska ljubav
- 18 S. Očekiv. poroda B. D. Marije, Kršćan-
ske majke
- Četvrta Nedjelja Adventa**
- 19 N. Nemezij, Kršćansko štivo
- 20 P. Eugen i Makarije, Bolesnici
- 21 U. Toma, Milost vjere
- 22 S. Zanon, Očajnici
- 23 C. Viktorija, Odvažnost u ispovijedanju
vjere
- 24 P. Adam i Eva, Kršć. ljubav u braku
- 25 S. **BOŽIC**, Mir kršć. naroda
- Nedjelja po Božicu**
- 26 N. Stjepan, Mjes. zašt. Za one, koji nas
mrze
- 27 P. Ivan, Jedinstvo kršć. naroda
- 28 U. Mladenci, Bledna novorođenčad
- 29 S. Toma, Opustošeni krajevi
- 30 C. Eugen, Ratni zarobljenici
- 31 P. Silvester, Sretni izhod rata

Podpun oprosti jednog petka i još jednog po volji
odebranog dana. Na dan naknadne sv. Pricesti. Na
blessen mjesječnog zaštitnika.

ZA ČLANOVE BEATOVŠTINE PRESVETOG SRDCA:
Podpun oprosti prvoga petka i nedjelje i još jed-
nog po volji odebranog dana.

NAKANA APOSTOLATA MOLITVE:
Održavanje običaj. i posebnih nakana Svetlog Oca

MISIJSKA NAKANA:
Da nitko ne zaprijeti krunu vjere u Ahel